

جمهوری اسلامی ایران

وزارت آموزش عالی

مجموعه کتابخانه

سال چهارم

آموزش متوسطه عمومی

ریاضی و فیزیک

فیزیک

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کتابخانه عمومی
موسسه فرهنگی
۸۲۷/۱۲/۶

فیزیک

سال چهارم

آموزش متوسطه عمومی

ریاضی و فیزیک

پدیدآورندگان

مؤلفان • ابوالقاسم قلمسیاه • محمدعلی بیغامی

کارشناس سازمان • اسفندیار معتمدی

کتابهای درسی • حسن فخارزاده

صفحه پرداز • خسرو مدیریان

رسم • شرکت چاپ افست گلشن

چاپ از

حقوق مادی این اثر متعلق به وزارت
آموزش و پرورش است

۱۳۶۰

۱۳۴۱
۵۱۰
/ ۴۲۱۴

فهرست

۱	فصل ۱ - دورنمای فیزیک ، واقعیتها - قانون - تئوری
۱۸	فصل ۲ - حرکت بر روی خط راست ، سرعت - شتاب
۵۴	فصل ۳ - دینامیک ذره ، قانونهای نیوتن درباره حرکت
۸۰	فصل ۴ - بردار و ترکیب کمیتهای برداری
۹۵	فصل ۵ - اصطکاک - مقاومت هوا
۱۱۰	فصل ۶ - حرکت بر مسیر منحنی یا حرکت در صفحه
۱۲۷	فصل ۷ - حرکت بر مسیر دایره‌ای ، قانونهای کپلر - میدانهای جاذبه
۱۵۰	فصل ۸ - کار - انرژی
۱۸۱	فصل ۹ - دوران
۱۹۵	فصل ۱۰ - حرکات ارتعاشی و امواج
۲۲۲	فصل ۱۱ - ترکیب حرکات ارتعاشی - تداخل امواج
۲۳۶	فصل ۱۲ - صوت
۲۷۴	فصل ۱۳ - جریان متناوب
۳۰۱	فصل ۱۴ - نور
۳۲۹	فصل ۱۵ - قطبی شدن یا پلاریزاسیون نور
۳۳۹	فصل ۱۶ - جریانهای با توان زیاد امواج الکترومغناطیس
۳۵۲	فصل ۱۷ - نیمه رساناها - ترانزیستور
۳۶۱	فصل ۱۸ - مدل‌های اتمی - ساختمان هسته اتم

دورنمای فیزیک واقعیتها - قانون - تئوری

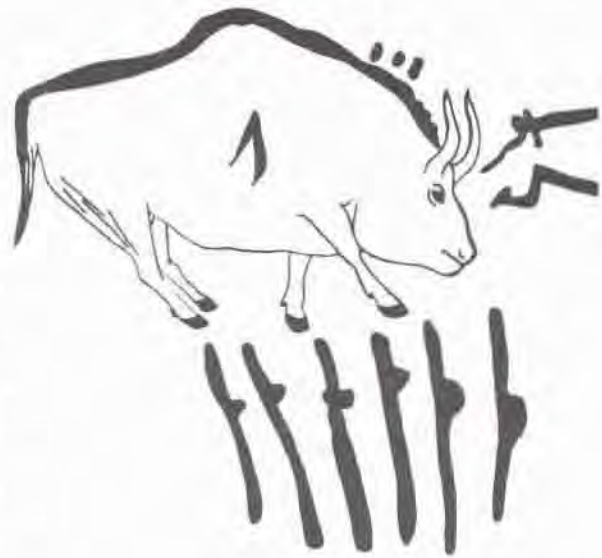
چه خوب بود که می توانستیم فیزیک را در یک جمله کوتاه تعریف کنیم ، ولی پیدا کردن جمله ای که بتواند این دانش را تعریف کند کار مشکلی است ، تا آنجا که در تعریف فیزیک گفته اند : « فیزیک چیزی است که فیزیک دان انجام می دهد ! » ما بدون این که این تعریف طنزآمیز را رد کنیم در این بخش موضوعهائی را مطرح می کنیم که فیزیک دانان با آنها سروکار دارند .

شما در سه سال گذشته تحت عنوان درس فیزیک با پاره ای از پدیده های فیزیکی کم و بیش آشنا شده اید . با برداشتی که اکنون از دانش فیزیک دارید بهتر می توانیم علاوه بر آنچه که با این دانش ارتباط دارد ، مسائلی را که فیزیک دانان با آنها روبرو هستند و فئونی را که بکار می برند شرح دهیم و سادگی و زیبایی ویژه ای را که دانش فیزیک از آن برخوردار است جلوه گر سازیم .

فیزیک چیست ؟ - یکی از ویژگیهای بارز انسان از دوران پیش از تاریخ تا کنون ، حس کنجکاوی او در پی بردن به رازهای نهفته طبیعت است . انسان حتی پیش از اختراع خط ، احساس خود را از طبیعت به صورت نقش و نگار به یادگار گذاشته است . از میان برجسته ترین این گونه آثار ، شاید بتوان نقوش حیوانهای عصر یخبندان را نام برد که در برخی از غارهای فرانسه و اسپانیا کشف شده اند . این نقشها ، دوازده هزار تا هفده هزار سال قدمت دارند و نشان می دهند که نقش کنندگان آنها اطلاعات وسیعی در باره حیوانات داشته اند و قانونهائی را که حاکم بر

هنر تجسمی است می دانسته اند . مدارك واقعی دیگری مانند بناهای سنگی که قدمت آنها به دوهزار سال پیش از میلاد مسیح می رسد و همچنین آثار دیگری از تمدنهای قدیمی وجود دارد که نشان می دهند انسان در آن دوره پاره ای از پدیده های طبیعت را که تنوع قابل توجهی داشته اند درك کرده است .

علم از نیازمندیهای عملی که بستگی با مسائل روزمره دارند مایه گرفته است . به كمك علوم تجربی است که انسان توانسته است پدیده های زیادی را در جهان هستی کشف کند : ستارگان را دسته بندی نماید و جرمها و مواد تشکیل دهنده و قواصل و سرعتهای

شکل ۱-۹-۳۰. گاو وحشی و وسایل شکار

نمونه‌ای از قاشی که درغار پیتدال در اسپانیا کشف شده است .
در اسپانیا دست کم ۶۳ غاریافت می‌شود که در آنها قاشیهایی
از عصر یخبندان دیده می‌شود .

حرکت آنها را برآورد کند . موجودات زنده را
رده‌بندی نماید و به روابط ژنتیکی آنها پی ببرد .
بلورهای مواد معدنی و ترکیبات بیوشیمی و عناصر
تازه‌ای را از راه سنتز به دست آورد . به ساختمان
اتم پی ببرد . بعضی از ذرات بنیادی را در آزمایشگاه
تولید کند به کرات آسمانی سفر نماید و این
بیشرفت بزرگ دانش تجربی مدیون تلاش مردمانی
با خصایص اخلاقی بسیار متفاوت است که شرافتمندانه
کار کرده‌اند و نتایج کارهای خود را به صورتی منتشر
ساخته و در اختیار دیگران گذارده‌اند .

کلمه فیزیک از ریشه یونانی « Physis »
گرفته شده است و پاره‌ای از اصطلاحات جدید مانند
فیزیولوژی ، فیزیکال و فیزیسین از این ریشه مشتق
شده‌اند و Physis در اصل به معنای رشد یا پیشرفت
موجودهای زنده است . ولی چون انسان کم کم
پی برد که رشد یا پیشرفت موجودات از الگوها و

نمونه‌های معینی پیروی می‌کند این کلمه به معنای
قاعده نمو یا پیشرفت گرفته شد . بنابراین فیزیک
معنایی درست شبیه به آنچه ما اکنون آن را « قانون
طبیعت » می‌نامیم به خود گرفت . در حدود ۲۵۰۰
سال پیش ، علم در یونان پیشرفت قابل توجهی در-
خور آن زمان کرده بود و تعداد زیادی از قانونهای
طبیعت کشف شده بود . در فیزیک ، شاید مهمترین
کشفهای یونانیان توسط ارسطو (۳۸۷-۳۲۲)
پیش از میلاد مسیح) صورت گرفت . او دو رشته از
مکانیک را پدیدآورد و ماشینهایی را اختراع کرد که
در دفاع از اقامتگاهش سیراکیوز واقع در سیسیل نقش
مؤثری داشتند .

به دنبال این عصر طلایی یونان ، علم در اروپا وارد
دوره‌ای شد که وضع رکود به خود گرفت و بجز چند
مورد استثنائی قابل ذکر تا دوره رنسانس (قرن
شانزدهم میلادی) تحرك محسوسی نداشت . پیشرفت
سریع علم از این دوره آغاز شد . در دوره‌ای که
اروپا گرفتار رکود علمی شده عمل پرفروغ علم در دست
مسلمانان بود . مسلمین نه تنها خزاین علمی دنیای کهن
را از خطر نابودی نجات دادند بلکه مقدار زیادی بر
ذخایر آنها نیز افزودند از قرن هشتم تا قرن یازدهم
میلادی (مقارن قرن دوم تا قرن پنجم هجری) دانشمندان
زیادی در اغلب رشته‌های علمی مانند پزشکی ، نجوم ،
ریاضیات ، فیزیک و شیمی (کیمیاگری) و غیره در
کشورهای اسلامی از جمله کشورمان به تبع و
تحقیق پرداختند . بزرگترین فیزیکدان دنیای اسلام آن
زمان حسن بن هبثم (۱۰۳۹-۱۰۶۵ م) معروف به الحسن
است که کتاب او درباره نور به نام المناظر مشهور
است . این کتاب به لاتینی و زبانهای دیگر اروپایی
ترجمه شده و مورد استفاده محققین اروپایی از جمله

کپار بوده است. مؤلف در این کتاب در باره بازتابش و شکست نور به تحقیق پرداخته و تصویر درآینه‌های کروی را مورد بحث قرار داده است و برای نخستین بار توصیف درستی از ساختمان چشم به دست داده است. اطلاعات علمی مسلمانان در باره جراثقال نیز کامل بوده است.

خدمت مسلمانان به پیشرفت علم نه تنها از راه تحقیق و اکتشاف بود بلکه با انتشار کتب و دایر کردن دانشگاه‌های متعدد در بلاد اسلامی پیشرفتهای خود را در بیشتر زمینه‌های علمی اشاعه دادند و اروپائیان برای رهایی از خمودگی علمی قرون وسطایی شروع به ترجمه آثار علمی مسلمانان که اغلب به زبان عربی نوشته شده بود کردند و جوانان دانش طلب کشورهای بزرگ اروپایی برای کسب دانش به دانشگاه‌های اسلامی هجرت آوردند و هنگام بازگشت به کشورهای خود مطالب مفیدی را که آموخته بودند انتشار دادند. برخلاف روشهای پیشین که آموختن علوم صرفاً

از روی کتاب بود مسلمانان در تحقیقات و اکتشافات علمی خود دوش تجزیه را وارد کردند؛ (برای کسب اطلاع بیشتر به کتابهای تاریخ علوم تألیف بی‌بروسو ترجمه حسن صفاری و تمدن اسلام و عرب تألیف گوستاو لوبون ترجمه سید محمد تقی فخر داعی گیلانی و علم در تاریخ تألیف جان برنال ترجمه اسدیور پیرانفر و کامران قانی و مقدمه‌ای بر تاریخ علم تألیف جورج سارتن ترجمه غلامحسین صدری افشار و ... مراجعه شود).

انسان به تدریج پی برد که آزمایشهای علمی و تجزیه و تحلیل منطقی را نه تنها در کشف بسیاری از رازهای طبیعت می‌توان بکار برد بلکه از آنها می‌توان در ساختن زندگی راحت و مطمئن نیز استفاده

کرد. امروزه روش علمی به عنوان وسیله‌ای مناسب برای کشف پدیده‌های طبیعت و تشریح و توجیه آنها قبول شده است و نقش مهمی که علم در پیشرفت اجتماع کنونی دارد مورد بحث قرار گرفته است.

در قرن شانزدهم میلادی فیزیک به صورت یک نظام علمی مستقل و شناخته شده‌ای از مجموعه کم و بیش نامنظم دانستیهای علمی آن زمان جدا شد. کسی که در ایجاد این نظام سهم مؤثری دارد گالیله (۱۶۴۲-۱۵۶۴ م) است. مهمترین کار علمی گالیله مطالعه حرکت است. ارسطو فیلسوف یونانی هم به این موضوع توجه داشته است ولی طرز کار گالیله از نظر انجام آزمایش و وضع تئوری با کار ارسطو در این مورد قابل مقایسه نیست و گالیله پایه محکمی برای پیشرفت دانش فیزیک بنانهاد. مبارزات او از دیدهای فلسفی آن زمان و کشفهای تازه اوسیر تحقیقات فیزیکی را بیش از دو قرن تحت تأثیر قرار داد.

مطالعه سیر تکامل دانش فیزیک بهتر است توأم با بررسی وقایع تاریخی که منجر به پیشرفت این دانش شده‌اند باشد، زیرا زمینه تاریخی نه تنها کمک به افزایش دانش انسان برای درک واقعیتهای طبیعت می‌کند بلکه تا اندازه‌ای هم علل پیشرفت و یا رکود کارهای تهور آمیز علمی را آشکار می‌سازد گاهی هم در گیر شدن با بررسی تاریخی یک موضوع علمی مفاد آن را مبهم و تاریک می‌سازد و بهتر این است که موضوع از دید روز بررسی شود.

دانش فیزیک در ظرف قرنهای متعددی به وسیله انتشارات مختلف، مانند کتابها، مجلات، مقاله‌ها و گزارشهای دانشمندان قوام گرفت. اینک چکیده چند هزار سال تلاش و کوشش بشر به صورت یک میراث گرانبها در اختیار نسل حاضر قرار داده شده است.

آزمایشگاهی مجهزی دارد که در آنها غالباً از اسبابهای الکترونیکی و ماشینهای حسابگر استفاده می شود .

واقعتهای علمی را می توان با اجزای يك بازی معما مقایسه کرد . همانطور که در این بازی رنگها و شکلهای اجزای بازی راهنمای کشف روابط صحیح بین اجزای منفرد آن هستند همان طور هم در هر علمی کلیدها و قواعدی میان واقعتهای منفرد وجود دارد که انسان را قادر به کشف روابط بین واقعتهای منفرد و متنوع می سازد . يك پدیده فیزیکی ممکن است منفرد به نظر برسد ولی با انجام چند آزمایش و تجزیه و تحلیل دقیق داده ها می توان نمونه هایی را که ارتباط با آن پدیده دارند کشف کرد . باید در نظر داشت که طبیعت آن قدر پیچیده نیست که هر موقعیت و وضعیت آن جلوه گاه مجموعه ای از پدیده های متفاوت باشد . مثلاً پدیده های طلوع و غروب خورشید و توالی چهار فصل هر دو ، از حرکت زمین در فضا نتیجه می شوند . بنابراین بررسی حرکت زمین سبب درك پدیده هایی که با این حرکت ارتباط دارند می گردد . از ارتباط تعدادی از واقعتهای به یکدیگر طبقه بندی ساختمان معارف علمی بنا می شود . الگویی که این واقعتهای را به هم مرتبط می سازد « قانون طبیعی » یا به عبارت ساده تر « قانون » نامیده می شود . کشف يك قانون ممکن است مستلزم آزمایشهای زیاد و اندیشیدن بسیار باشد . يك قانون نه تنها ارتباط ساده و منظم بین سیماهای مختلف واقعتهای جدا از یکدیگر را روشن می سازد بلکه سبب وسعت ادراك و بصیرت ما می شود و این اندیشه در مغز ما خطور می کند که چنین نظمی ممکن است میان پدیده های هنوز شناخته نشده نیز برقرار باشد .

فیزیک امروز با فیزیک گذشته تفاوت دارد نه به این علت که فیزیک گذشته کم اهمیت و کم مایه است بلکه به این سبب که فیزیک از مرزهای پیشین خود گذشته است و فیزیک رها شده گذشته که درون مرزهای خود خوب جستجو شده است دیگر کمتر جالب و تحریک انگیز است . با وجود این معلومات گذشته پایه ای برای دانش امروز محسوب می شود و مسلم است که فراگرفتن آن معلومات برای آموختن شیوه پیشرفتهای علمی نو الزام آوراست .

واقعتهای - قانون - تئوری

برای این که پدیده های طبیعت به خوبی درك شوند باید معلومات علمی اندوخته شده تنظیم گردند . خوشبختانه در فیزیک و در علوم دیگری که با فیزیک ارتباط دارند این معلومات به طرز ساده ای بر اساس مشاهدات علمی و نتایج تجربی تنظیم شده اند . این مشاهدات و آزمایشها که معمولاً « واقعتهای » نامیده می شوند ساده ترین مصالحی هستند که در ساختمان بنای معارف علمی بکار می روند . اگر بخواهیم معارف علمی را طبقه بندی کنیم مجموعه این واقعتهای نخستین طبقه این معارف را تشکیل می دهند . مثالی از این طبقه ، در کشفیات علمی قدیم ، مشاهدات پی گیر نجومی است که توسط متجربین قدیمی به ثبت رسیده است و مثالی دیگر در عصر حاضر ، واقعتهایی است که از مأموریت های آپولو به دست آمده است . گرچه فیزیک دانش تکامل یافته و رسیده ای است ولی هنوز هم در گیر با کشفیاتی از این طبقه است . واقعتهای فیزیکی که در حال حاضر با آنها روبرو می شویم ممکن است پیچیده و بغرنج به نظر برسند زیرا کشف این واقعتهای نیاز به وسائل

برای بررسی ارتباط بین پاره‌ای از سیماهای واقعیها، قوانین زیر را مرور می‌کنیم:

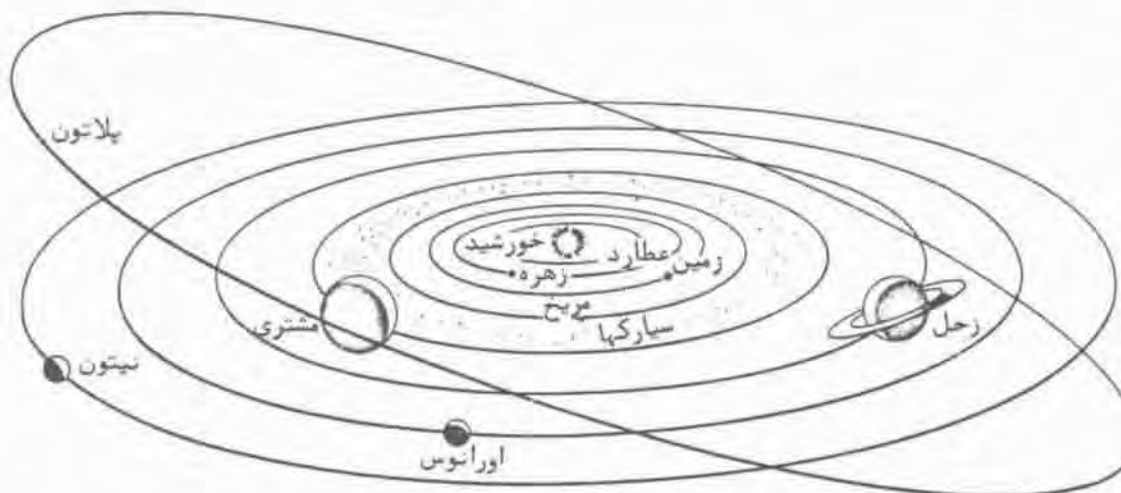
در آب فرو میرود. چرا اگر آهن به صورت ورقه در ساختمان بدنه کشتی به کار رود کشتی شناور می‌ماند. از طرف دیگر در این قانونها اصطلاحات و مفاهیمی مانند نیرو و وزن و حرکت و بیضی به کار رفته است که به طور وضوح در خود واقعیها تعریف نشده‌اند.

۱- قانون ارشمیدس - جسمی که در مایعی فرو می‌رود از طرف مایع بر آن نیروئی وارد می‌شود که برابر وزن مایع جابجا شده توسط آن جسم است.

پرسش ۱-۱- می‌دانید که می‌توان يك سوزن را بر سطح آب شناور کرد. آیا این پدیده را می‌توان بر اساس قانون ارشمیدس توجیه کرد؟

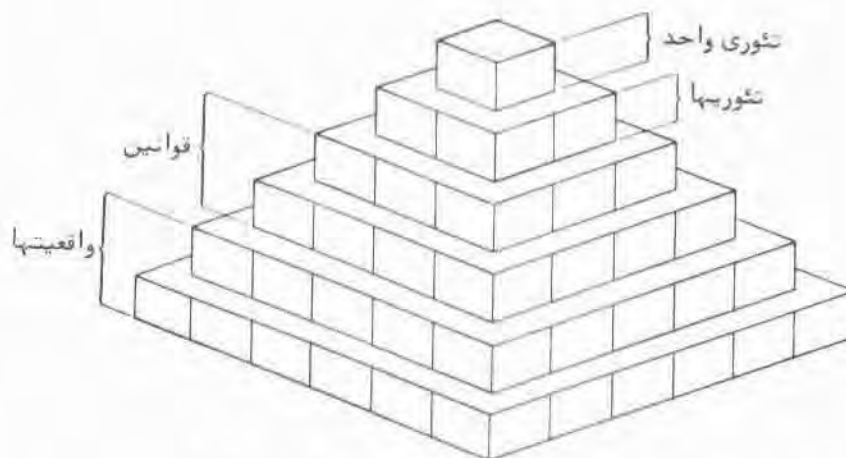
پرسش ۱-۳- از تجزیه و تحلیل قانون بازتابش نور چه واقعیتهائی را می‌توانید با هم ارتباط دهید؟
پیشرفت دانش فیزیک از وقتی آغاز شد که دانشمندان پی بردند می‌توان چند قانون را در يك قالب واحد جای داد و از اجتماع آنها مجموعه کلی‌تری ساخت. ترکیب چند قانون به صورت يك مجموعه واحد در گذشته مکرر صورت گرفته است و

۲- قانون اول کپلر^۱ درباره حرکت سیارات - مدار حرکت يك سیاره به دور خورشید بیضی است که خورشید در یکی از کانونهای آن قرار دارد. قانون نخست توسط ارشمیدس در عصر پلاتانی یونان و قانون دوم توسط کپلر که با گالیله هم عصر بود کشف شد هر يك از این قوانین خلاصه تنظیم شده‌ای از واقعیتهای فیزیکی زیادی هستند. مثلاً قانون ارشمیدس می‌تواند توجیه کند که چرا يك قطعه چوب بر سطح آب شناور می‌ماند ولی يك قطعه آهن

شکل ۱-۲ - بنا به قانون اول کپلر مدار حرکت هر سیاره از جمله زمین به دور خورشید بیضی است

۱- Johannes Kepler (۱۵۷۱-۱۶۳۰) منجم آلمانی

شکل ۱-۳- مدل هرمی شکل برای نشان دادن سازمان متداول معارف علمی .
آیا تئوری واحدی که همه پدیده‌های طبیعت را شامل شود وجود دارد ؟

نائل شده‌ایم از زیبایی و سادگی خاصی برخوردارند. زیباترین تئوریهای فیزیکی در واقع ساده‌ترین آنها هستند و تعداد زیادی از پدیده‌ها را توجیه می‌کنند. تئوریها یا زبان ریاضی بیان شده‌اند و باید دانست که ریاضیات مناسبترین زبان برای بیان تئوریهاست، زیرا تئوریها با کمیتی سروکار دارند که عملاً اندازه‌گیری و به صورت اعداد عرضه می‌شوند. در جدول ۱-۱ چهار تئوری را که در فیزیک اهمیت خاص دارند آورده‌ایم.

تئوری نخست، یعنی مکانیک کلاسیک، توسط نیوتن دانشمند انگلیسی وضع شد. نیوتن کارهای علمی خود و موارد کاربرد آنها را، چنانکه می‌دانید، در کتابی به نام «اصول ریاضی فلسفه طبیعت»^۱ منتشر کرد. بسط تئوری نیوتن چنان اصیل و کامل است که امروزه فیزیکدانها بسیاری از مسائل

در آینده هم به تحقیق صورت خواهد گرفت، فیزیکدانان در کشف موارد مشابه بین پدیده‌هایی که تاکنون مطالعه کرده‌اند بسیار توفیق یافته‌اند و امروزه چند قالب یا الگوی بزرگ را می‌توان برشمرد که تقریباً همه پدیده‌های فیزیکی شناخته شده را دربرمی‌گیرند. این قالبهای تعمیم یافته که آخرین طبقه ساختمان تصویری معارف علمی را تشکیل می‌دهند «تئوری» نامیده می‌شوند. ظهور هر تئوری اغلب آغاز یک دوره فعالیت بزرگ را توسط دانشمندان به دنبال داشته است و در اثر این فعالیتها نتایج تئوری آشکار گردیده است. تئوریها نه تنها چکیده پاره‌ای از پدیده‌های فیزیکی مشاهده شده را عرضه می‌کنند بلکه دانشمندان را به کشف پدیده‌های جدید نیز ترغیب می‌نمایند. قوانین و تئوریهای فیزیکی که ما به درک آنها

۱- این کتاب در اصل به زبان لاتین و به نام

(Philosophiae Naturalis Principia Mathematica) است.

جدول ۱-۱ تئوری‌های مهم فیزیک

نام تئوری	نخستین واضعان تئوری	تاریخ وضع تئوری	پدیده‌هایی را که در برمی‌گیرند
مکانیک کلاسیک	نوتن	۱۶۸۶ میلادی	حرکت و درگیری اجسامی که در ابعاد و محوسات انسان هستند
الکترومغناطیس	ماکسول	۱۸۶۸	حرکت و درگیری اجسامی که بار الکتریکی دارند شرح خاصیت مغناطیسی
نسبیت خاص	اینشتین	۱۹۰۵	روشن ساختن مفاهیم زمان و مکان
مکانیک کوانتوم	شرودینگر - هایزنبرگ - بورن - بور - دیراک	۱۹۲۵-۱۹۲۸	حرکت و درگیری اجسام

مربوط به حرکت را اغلب به همان روش نیوتن حل می‌کنند.

پسوسش ۱-۳- قوانین حرکت را که از تئوری مکانیک کلاسیک نیوتنی نتیجه می‌شوند نام ببرید. دومین تئوری مهمی که در جدول از آن نام برده‌ایم «تئوری الکترومغناطیس» است. در نخستین سالهائی که الکتریسته و مغناطیس به‌طور اصولی مورد مطالعه قرار گرفت هیچ‌گونه ارتباطی بین این دو پدیده ظاهر نشده بود و چند قانونی هم که وضع شده بود هر يك از این پدیده‌ها را جداگانه توصیف می‌کرد نخستین بار در سال ۱۸۱۹ میلادی اُرستد نشان داد که جریانهای الکتریکی آثار مغناطیسی به وجود می‌آورند (و شما با این آثار در درس فیزیک سال سوم آشنا شدید).

بعدها فارادی کشف کرد که در میدانهای مغناطیسی می‌توان به نوبه خود جریان الکتریکی تولید کرد. در سال ۱۸۶۵ میلادی ماکسول قوانین جدا از هم الکتریسته و مغناطیس را در قالب علمی بزرگی با هم ترکیب کرد و تئوری الکترومغناطیس را به وجود آورد. سومین تئوری که در جدول از آن نام برده‌ایم «نسبیت خاص» است. این تئوری در آغاز قرن حاضر توسط اینشتین به وجود آمد و کشف آن انقلاب بزرگی در دانش فیزیک پدید آورد. خصوصیت تئوری نسبیت این بود که ذهن فیزیکدانان را درباره مفاهیم مکان و زمان روشن ساخت. این تئوری امروز در واقع محصول ترکیب الکترومغناطیس و مکانیک کلاسیک است. دانشمندان به سبب موفقیت‌هایی که در گذشته داشته‌اند همواره معتقد هستند که رازهای نهفته طبیعت را آشکار خواهند ساخت و همین اعتقاد و ایمان است که به آنان جرأت می‌دهد تا با شهادت آزمایشهای خود را دنبال کنند و به پرسشها پاسخ دهند. مثلاً در دو دهه اول این قرن که فیزیکدانان نخستین مراحل پی‌گرفتی و اکتشاف اصولی خود را درباره شناخت اتم آغاز کردند و دریافته‌اند که تئوریهای موجود قادر نیستند نتایج حاصل از آزمایشها را توجیه و تفسیر کنند. بنابراین دانشمندان کوشش کردند که نتایج آزمایشها را با یک تئوری تازه بیان کنند. در راه تطبیق آن نتایج با تئوری بود که «مکانیک

کوانتیک « تولد یافت .

فیزیک آفریننده فعالیت انسان

اگر به فیزیک همچون مخزنی از دانستیهای انباشته شده بنگریم معنی و مقصود این دانش را درست درک نکرده ایم. فیزیک با تازگیها و ویژگیهای مخصوص به خود یک دانش دائماً در حال تغییر است. مسائلی که نسل پیش از ما در جستجوی حل آنها بود اکنون حل و کنار گذاشته شده و کشفیات و تئوریهای تازه جانشین آنها گردیده است. انسان از میان این مسائل دائماً در حال تغییر اطلاعات خود را درباره جهان کسب کرده و می کند .

فیزیک دانان معمولاً فعالیت خود را در رشته فیزیک تئوری و یا در رشته فیزیک تجربی متمرکز می کنند. باید دانست که مرز مشخص و دقیقی بین این فعالیتها وجود ندارد زیرا همه تحقیقات موفقیت آمیز تحت تأثیر متقابل آزمایش و تئوری می باشند. فیزیک دانان تجربی نخست آزمایشهای خود را طرح ریزی می کنند سپس به انجام آنها می پردازند تا اطلاعات تازه ای درباره پدیده های مورد نظر خود بدست آورند. تئوری دانان مسائلی را به صورت معادلات ریاضی بسط می دهند که با حل آنها یک پدیده فیزیکی تعبیر و تفسیر می شود. تحقیقات تئوری هم اغلب برای اثبات نتایج حاصل، آزمایشهای تازه ای را برمی انگیزند. وقتی درگیری بین تئوری و آزمایش منجر به پیشرفت تازه ای در دانش فیزیک بشود بسیاری از فیزیک دانان برای شکوفا کردن نتایج پیش بینی شده به سرعت به آن روی می آورند و به این ترتیب سرگرمی تازه ای برای

درسال ۱۹۲۵ میلادی پاولی^۱ در نامه ای به یکی از دوستان خود نوشت « فیزیک در این زمان دوباره بسیار درهم و برهم شده است و برای من تصور آن بسیار دشوار است. من آرزو دارم که یک بازیگر تئاتر یا چیزی مانند آن بودم و هرگز چیزی درباره فیزیک نشنیده بودم. » اکتشافات پاولی و دانشمندان دیگر سرانجام راهنمای وضع «تئوری کوانتوم مکانیک» شد یعنی تئوری که دانشمندان را موفق به توجیه و تفسیر بسیاری از سیماهای دنیای اتمها کرد .

با ظهور تئوریهای نسبیت و مکانیک کوانتیک، فیزیک دانها متوجه شدند که مکانیک کلاسیک یک تئوری تقریبی است که فقط برای توجیه پدیده ها و حل مسائل متداولی که در ابعاد و محسوسات انسان هستند قابل قبول است. ولی در توجیه پدیده های مربوط به دنیای اتم بی اعتبار است. علاوه بر این معلوم شد که تئوری الکترومغناطیس نیز در توجیه و تفسیر تعدادی از پدیده های اتمی ناقص است و از پیوند این تئوری با مکانیک کوانتیک، تئوری کلی تری به نام « کوانتوم الکترو دینامیک » پدید آمد .

بد نیست بدانید که دانشمندان فیزیک، امکان رسیدن به یک تئوری واحد را که شامل تمام تئوریهای موجود باشد پیشگوئی می کنند. زیرا تئوریهای موجود مستقل از هم نیستند. وجوه مشترک این تئوریها نشان می دهد که باید وحدتی بین آنها وجود داشته باشد که هنوز به درستی کشف نشده است.

۱- W. Pauli (۱۹۵۸-۱۹۵۰) فیزیک دان اتریشی که درسال ۱۹۴۵ موفق به دریافت جایزه نوبل

در فیزیک شد (برای کشف اصلی که به نام خود او اصل پاولی نامیده می شود).

آنان پیدا می‌شود. گاهی از میان این سرگرمیها ممکن است راهی به‌سوی يك تحقیق تازه پیدا شود که به‌کشف مهمی منجر گردد. بنابراین اگر فیزیک‌دانان می‌خواهند نتیجه کارهای آنان ثمربخش باشد باید پیش از انجام يك آزمایش یا طرح يك تئوری در باره نتایج حاصل از آن پیش‌بینی و قضاوت درست و ارزنده‌ای بنمایند.

روش تحقیق دانشمندان محدود و مقید نیست. فرمول و روش خاصی هم برای اکتشاف وجود ندارد مثلا دو دانشمند واجد صلاحیت برای اندازه‌گیری يك اثر ممکن است از دو نوع وسیله متفاوت استفاده کنند. در تحقیقات تئوری هم دو فیزیک‌دان ممکن است برای رسیدن به يك نتیجه روشهای ریاضی کاملا متفاوت به‌کار برند. زیرا سلیقه و هوشمندی و تخیل و طرز تفکر و طرز آموزش جستجوگران معمولا از عواملی هستند که در این تفاوتها مؤثرند. بنابراین فیزیک يك دانش آفریننده است که قالب یا روش خشک و محدود در آن وجود ندارد. تنها قید آن این است که باید سیماهای طبیعت را به درستی توجیه کند.

بسیاری از حالات فنون تجربی یکسان بکار می‌برند به همین جهت پیشرفت دريك بخش معمولا الهام بخش قسمتهای دیگر است. در هر يك از این بخشها فیزیک‌دانان با تئوری کارند و با آزمایشگر.

جدول ۱-۲- بخشهای فیزیک

فیزیک ذرات بنیادی

اپتیک

فیزیک هسته‌ای

فیزیک اتمی - ملکولی و الکترون

فیزیک پلاسما و پلازماها

فیزیک حالت جامد

فیزیک ستاره‌ها و سیاره‌ها

آکوستیک

فعالتهای دیگر

پروژه ۱-۴ - به‌نظر شما کار کدام يك از این دو دسته آسانتر است و چرا؟

فیزیک و علوم دیگر

مدلهایی که توسط فیزیک‌دانان برای توجیه پدیده‌های طبیعت ارائه شده است به‌طور روزافزون در علوم تجربی دیگر به‌کار گرفته شده است. امروزه زیست‌شناسی، شیمی، زمین‌شناسی، فیزیک و نجوم همه يك جور ساختمان تصویری ماده را در سطوح مدلهای علمی خود به‌کار می‌برند. مثلا فیزیک‌دانان نخست به بررسی ساختمان اتم و ذرات بنیادی و درگیری آنها علاقمند شدند. شیمی‌دانان دانش اصلاح شده اتم را در مطالعه پیوند اتمها برای تشکیل ملکولها

بخشهای فیزیک

فیزیک‌دانان برای آسان‌سازی کار خود فیزیک را به‌قسمتهایی که در هر قسمت گسرومی از آنان منافع مشترکی دارند تقسیم کرده‌اند. هر يك از این قسمتها را «بخش فیزیکی» می‌نامند. نام برخی از بخشهای جدید فیزیک در جدول ۱-۲ آورده شده است. مرزهای این بخشها تا اندازه‌ای قراردادی است زیرا فیزیک‌دانانهایی که در بخشهای مختلف کار می‌کنند متفرد و جدا از هم نیستند. آنان تئوریهای یکسان و در

به کار بردند و زیست‌شناسان به نوبه خود همه این اطلاعات را برای بررسی نظم و ترتیبی که بین ملکولها در موجود زنده وجود دارد مورد استفاده قرار دادند. وحدتی که در علوم تجربی وجود دارد در بسیاری از موارد این علوم را چنان به هم نزدیک کرده است که گاهی تشخیص مرزهای آنها از یکدیگر مشکل است. علم نجوم هم اطلاعات با ارزشی را از دانش فیزیک کسب کرده است، زیرا می‌توان در آزمایشگاه پاره‌ای از آنچه را که در ستارگان یا در فضای میان آنها وجود دارد نشان داد. فیزیک‌دانها به سبب منافع مشترک دیگری که در پاره‌ای از پژوهشهای علمی خود داشته‌اند شاخه‌های دیگری از دانش فیزیک مانند بیوفیزیک (فیزیک زیست)، ژئوفیزیک (فیزیک زمین)، مریک فضا را نیز به وجود آورده‌اند. هزینه سنگین تحقیقات تجربی مسائلی را در قبال پیشرفت دائمی فیزیک به وجود آورده است. از زمان جنگ دوم جهانی تاکنون سه بخش فیزیک هسته‌ای و فیزیک ذرات بنیادی به ویژه فیزیک حالت جامد قسمت عمده مخارج را به خود اختصاص داده‌اند. رشد خارق‌العاده فیزیک حالت جامد بعد از جنگ دوم جهانی مدیون اختراع ترانزیستور در سال ۱۹۴۷ میلادی است. زیرا بدون الکترونیک ترانزیستوری ساختن کمپیوترهای بزرگ و سیستم پیچیده مخابرات به ویژه در ماهواره‌های مخابراتی و سفینه‌های فضائی مشکل می‌نمود.

فیزیک کلاسیک و فیزیک مدرن

معمولاً رسم بر این است که سیر تاریخی علم فیزیک را به دو دوره تقسیم می‌کنند: دوره فیزیک کلاسیک که به اواسط آخرین دهه

قرن نوزدهم میلادی ختم می‌شود.

دوره فیزیک جدید (فیزیک مدرن) که از پایان دوره فیزیک کلاسیک آغاز می‌شود و تا حال حاضر ادامه دارد.

در دوره کلاسیک، قوانین و تئوریهائی وضع شدند که فقط پدیده‌های حاصل از تجسسهای تجربی مستقیم را توصیف و توجیه می‌کردند. منابع مالی برای تحقیقات علمی محدود بود و روشی استوار و منطقی برای پیشرفت تکنیک و بهبود ابزارهای علمی وجود نداشت. بنابراین انجام آزمایشهای گسترده و به خرج اگر غیر ممکن نبود بسیار مشکل بود. به سبب همین محدودیتهای تجربی، دانش فیزیک بیشتر با پدیده‌هایی سروکار داشت که با حواس انسان ارتباط داشتند و این منطقی است. زیرا ابتدائی‌ترین ابزارهای تجربی حواس پنجگانه بینائی، شنوائی، بساوائی، چشائی و بویائی هستند. انسان بتدریج اسبابهایی مانند دماسنج و ساعت را اختراع کرد که قابلیت تجربی او را وسعت دادند ولی از ابتدا با آن اسبابها فقط پدیده‌هایی را می‌توانست جستجو کند که مستقیماً آنها را مشاهده می‌کرد. در پایان دوره کلاسیک فیزیک به قسمتهای کاملاً متمایز زیر تقسیم شد.

مکانیک

ترمودینامیک

اپتیک

الکتریسیته و مغناطیس

جالب است یادآور شویم که تمام این تقسیمات با پدیده‌هایی که ذهن انسان با آنها آشناست رابطه نزدیک دارند: در مکانیک از حرکت گفتگو می‌شود و حرکت از آشکارترین سیماهای دنیای محسوسات

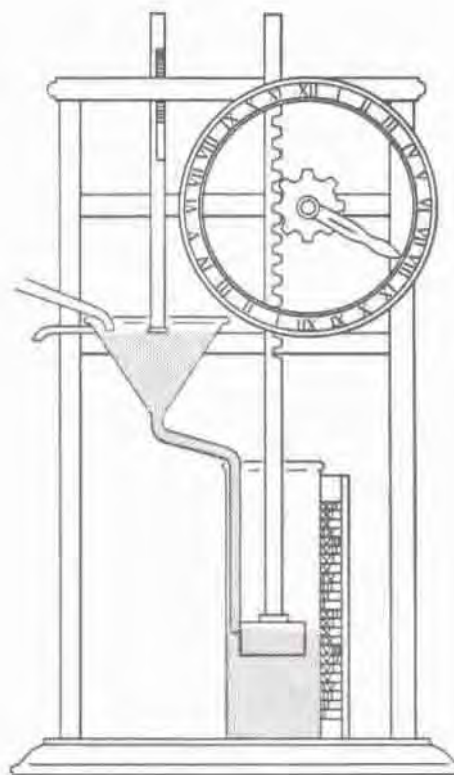
مهمترین تئوریهای دوره کلاسیک دو تئوری مکانیک کلاسیک و الکترومagnetیک است که در جدول ۱-۱ از آنها نام برده ایم. این تئوریها در اواخر دوره کلاسیک بیشتر پدیدههای فیزیکی را که در آن زمان شناخته شده بودند توصیف می کردند. بعضی از دانشمندان مشهور آن دوره ادعا می کردند که

شکل ۱-۵ - ساعت اتمی اداره اوزان و مقیاسات امریکا واقع در کلرادو که براساس ارتعاشات اتم سزیم کار می کند.

تئوریهای اساسی فیزیک را وضع کرده اند و کشفیات جدیدهم باید با آن تئوریها توجیه شوند. ولی معلوم شد که این دانشمندان در اشتباه بوده اند.

پوشش ۱-۵ - به نظر شما اگر در آینده چنین ادعائی بشود آیا واقعیت خواهد داشت ؟
به تدریج که اسبابهای دقیقتری برای مطالعات علمی ساخته شد توجه دانشمندان به دنیای ملکولها

شکل ۱-۴ - مطالعه حرکت یک جسم احتیاج به اندازه گیری زمان داشت. ساعت آبی نمونه قدیمی این وسیله است. ساعت پاندول دار در اواسط قرن هفدهم میلادی اختراع شد.

انسان است. ترمودینامیک، یا به عبارت دیگر دانش گرما، با احساس فیزیولوژیکی انسان سروکار دارد. اُپتیک مربوط به حس بینائی می شود. مقایسه بخشهای فیزیک کنونی با قسمتهای فیزیک کلاسیک پیشرفت دانش فیزیک را در این قرن نشان می دهد.

نباید تصور کرد که بخشهای فیزیک کلاسیک دیگر قابل توجه نیستند. در واقع هنوز هم در دوره تحصیلات عالی فیزیک، مقدار زیادی از دروس براساس تقسیمات فیزیک کلاسیک تنظیم می شود. زیرا مطالب فیزیک کلاسیک برای فهمیدن فیزیک مدرن در حکم پایه است.

واتمها و ورای آنها معطوف شد و دانشمندان متوجه شدند که تئوریهای موجود قادر نیستند پدیده‌های تازه را توجیه کنند. عصر جدید فیزیک از آنجا آغاز شد که دانشمندان کشف کردند بعضی از پدیده‌های تازه با تئوریهای موجود مطابقت نمی‌کنند و برای شناخت آنها تئوریهای جدیدی لازم است. نسبت خاص و کوانتوم مکانیک بزرگترین تئوریهای بود که به دنبال همین افکار ظاهر شدند. این دوتئوری علل بیشتر نتایج تجربی را بیان می‌کنند و پدیده‌های ملکولی و اتمی و هسته‌ای را به نحو رضایت بخشی توجیه می‌نمایند.

کوانتوم مکانیک وقتی توسعه یافت که دانسته شد بسیاری از کمیت‌های فیزیکی کوانتائی هستند. یعنی به صورت مضربهایی از یک واحد یا یک جزء کوچک بنیادی وجود دارند. مثلاً پول ما یک کمیت کوانتائی است زیرا هر مقدار از آن به صورت مضربی از یک واحد کوچک به نام ریال، یا واحد کوچکتر به نام دینار است. ماده هم طبیعت کوانتائی دارد یعنی از ملکول و اتم و ذرات کوچکتر بنیادی تشکیل یافته است. بنابراین طبیعت کوانتائی ماده وقتی ظاهر می‌شود که این ذرات کوچک در عمل وارد شوند.

مدل ذره‌ای

یکی از مدل‌هایی که از زمانهای قدیم دوفیزیک انتخاب شده است مدل یا قالب ذره‌ای است. مدل ذره‌ای، در حالت خیلی ساده، به این واقعیت تعلق می‌گیرد که ماده در دنیائی که در آن زندگی می‌کنیم از اشیاء و اجزاء مختلف مانند سنگها، درختان، خانه‌ها، اتومبیلها، ماهواره‌ها، ستارگان و.... تشکیل یافته است. هر یک از این اشیاء ساختمان

درونی خیلی پیچیده‌ای دارند ولی در بعضی از موارد می‌توان این ساختمان درونی را نادیده گرفت و هر شیء را همچون جسم واحدی که در حکم یک ذره است دانست. مثلاً در حرکت زمین به دور خورشید، ساختمان درونی زمین و سیماهای متفاوتی که در سطح آن هستند نقشی در این حرکت ندارند و زمین را می‌توان در حکم ذره‌ای گرفت که در فضا حرکت می‌کند.

وارد کردن مدل ذره‌ای در فیزیک به پیشرفت این دانش کمک بسیار مؤثر و مفید کرده است. گالیله و نیوتن هردو، مفهوم ذره (در اینجا بهتر است بگوییم جسم کوچک) را در کشف قوانین حرکت اجسام مختلف به کار برده‌اند. همه اشیای متداول در واقع دارای ساختمان درونی پیچیده‌ای هستند که ممکن است در حرکت آنها مؤثر باشد و این کیفیت باید در پاره‌ای از موارد در نظر گرفته شود مثلاً اصطکاک یکی از این موارد است.

مدل ذره‌ای به همین جا ختم نمی‌شود. زیرا معمولاً هر شیء را می‌توان در حکم مجموعه‌ای از اجزاء کوچکتر ماده در نظر گرفت که باز هم ذره نامیده می‌شوند. یک سنگ را می‌توان به ذرات کوچک خاك سنگ خرد کرد و یک اتومبیل را به اجزاء تشکیل-

دهنده‌اش پیاده نمود. بنابراین سنگ را می‌توان مجموعه‌ای از ذرات کوچک خاك سنگ و اتومبیل را ترکیبی از مهره‌ها و پیچها و قطعات کوچک دیگر در نظر گرفت. اگر قوانین طبیعت که حاکم بر رفتار ذرات منفرد هستند شناخته شوند رفتار شیء مرکب هم که مجموعه‌ای از این ذرات درگیر و مرتبط با هم است پیشگویی خواهد شد. مثلاً وقتی که نیوتن قانون جاذبه عمومی را بسط داد درگیر با این مسئله شد

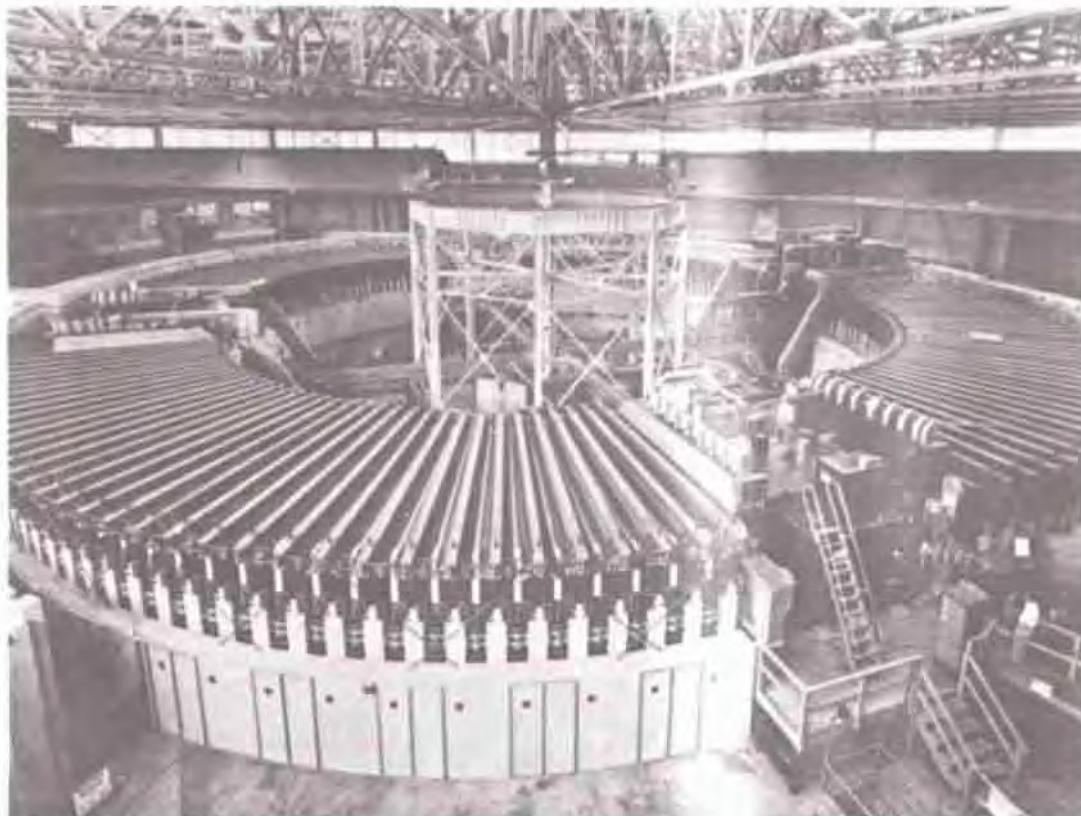
که چگونه اثر جاذبه زمین را بر اجسام واقع بر روی سطح آن معین کند. با در نظر گرفتن این که زمین در حکم يك جسم متشکل از ذرات كوچك ماده است، وی اثر کلی جاذبه ای را که تمام اجزاء مختلف تشکیل دهنده زمین بر اجسام وارد می کنند معادل اثری دانست که يك ذره فرضی واقع در مرکز زمین که جرمش برابر جرم زمین است وارد می سازد.

این مسئله که آیا ماده ساختمان پیوسته ای دارد یا این که قابل تقسیم به اجزاء خیلی كوچك است مدتها یکی از مشغولیات انسان اندیشمند بوده است. اندیشه های قدیمی در نوع خود جالب هستند ولی هیچگاه از صورت تصور خارج نشده اند و هیچ آزمایشی در آن زمانها برای تحقق بخشیدن به آن اندیشه ها صورت نگرفته است.

پرسش ۹ - آیا نمونه هایی از این اندیشه ها را می شناسید؟

این مسئله هنوز حل نشده بود که نیوتن در کتاب دیگر خود به نام *اُپتیک*، اندیشه خود را در این باره چنین بیان کرد:

« به نظر من محتمل است که خدا از آغاز خلقت ماده را به صورت ذرات متحرك جامد، توپر، محکم، نفوذ ناپذیر با چنان ابعاد و شکلهای و با چنان خواص و

شکل ۹- يك دستگاه شتاب دهنده ذرات باردار، در این دستگاه به پروتون ها در میدانهای الکتریکی و مغناطیسی بسیار قوی شتاب داده می شود.

پیشرفتهای هوشمندانه قرن نوزدهم است. ولی ساختمان ماده محدود به این نظریه باقی نماند. در سال ۱۸۹۷ میلادی سر ج. ج. تامسون الکترون را که جرمش تقریباً ۲۰۰ مرتبه از جرم اتم هیدروژن، سبکترین عنصر شناخته شده، کمتر است کشف کرد. این کشف مهم، دانشمندان را متوجه ساخت که اتم کوچکترین جزء ماده نیست و کجکالوی فیزیک دانان برای شناسائی اجزاء تشکیل دهنده اتم شروع شد. در سال ۱۹۱۱ میلادی رادرفورد مدلی کرد که بیشتر جرم اتم در هسته آن متمرکز است و الکترونها به دور هسته می چرخند و این مدل شباهتی به منظومه

شکل ۷-۱- گلوله های قرمزخون که توسط میکروسکپ الکترونی ۱۵ هزار مرتبه بزرگ شده اند.

چنان نسبت در فضا آفرید که منجر به مقصود نهائی او از خلقت آن گردید؛ که این ذرات جامد اولیه عالم هستی به مراتب سخت تر از همه اجسام خلل و فرج داری هستند که از اجتماع آنها به وجود آمده اند، آن قدر سخت که هرگز فرسایش ندارند و نمی شکنند. هیچ قدرت معمولی در عالم هستی نمی تواند آن چه را که خدا در آغاز خلقت به وجود آورده است تقسیم کند.

دویست سال سیری شد تا مدرک تجربی ثمر بخشی از طبیعت ذره ای بودن ماده به دست آمد. اکنون چنین استنباط شده است که ماده از تعداد زیادی ذرات به نام ملکول تشکیل یافته است و بیش از یک میلیون نوع مختلف ملکول شناخته شده است. ملکولها ساده ترین ذرات ماده هستند و به طوری که می دانید از اجتماع ذرات کوچکتری به نام اتم تشکیل یافته اند که ۱۰۵ نوع آنها تاکنون کشف شده است. نخستین دانشمندی که مفهوم اتم را در ساختمان ملکول وارد کرد دالتون^۱ بود. او در یک کتاب خود به نام سیستم جدید فلسفه شیمی^۲ چنین اظهار می دارد: « تجزیه و ترکیب شیمیائی چیزی جز این نیست که ذرات را یکی از دیگری جدا کرده و دوباره آنها را باهم پیوند دهند. ذراتی که دالتون از آنها نام برده است همانهایی هستند که ما آنها را اتم (لفظ یونانی به معنای تقسیم ناپذیر) می نامیم. خود دالتون ۲۰ نوع از آنها را شناخت. ظهور نظریه اتمی ماده یکی از مهمترین

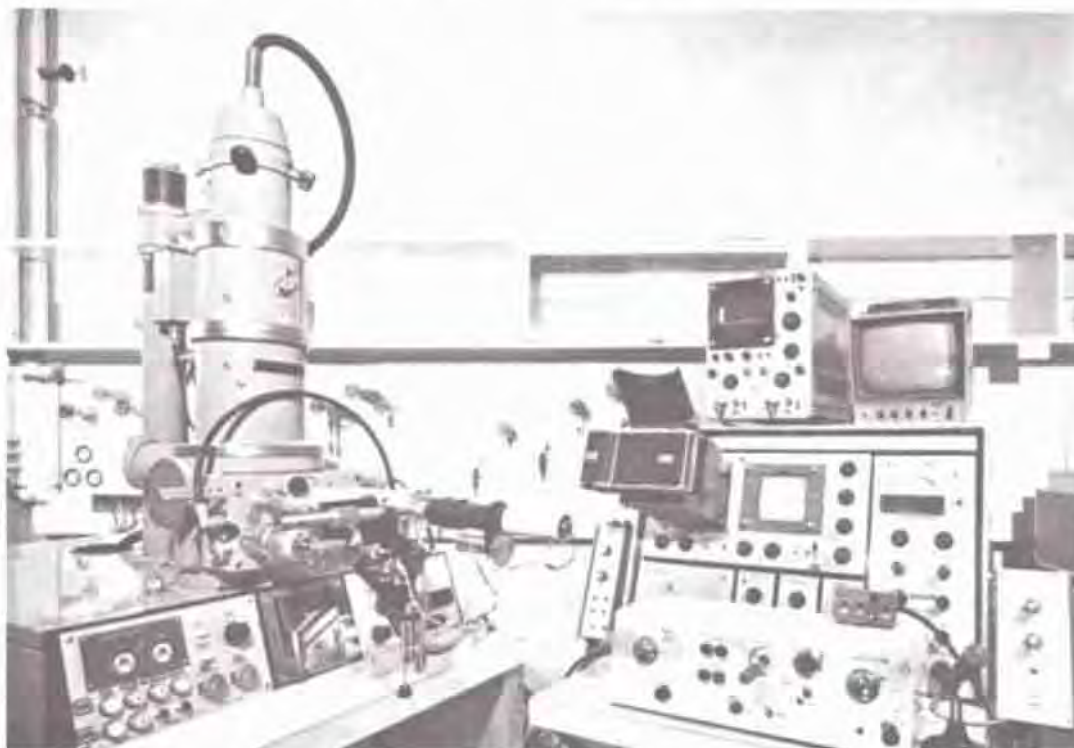
۱- John Dalton (۱۸۴۴-۱۷۶۶ م) دانشمند انگلیسی که در باره بیماری تشخیص رنگ به نام

دالتونیم نیز مطالعه کرده است.

۲- New system of chemical philosophy

شمسی داشت. در سال ۱۹۱۲ میلادی توافق نظر کلی بوجود آمده که هسته اتم هم ساختمان مرکزی دارد و از ذرات کوچکتري تشکیل یافته است و رادرفورد در سال ۱۹۱۹ میلادی موفق به شناختن یکی از این ذرات گردید که نام «پروتون» بر آن نهاده شد. در سال ۱۹۳۲ میلادی چادویک^۱ ذره دیگر درون هسته یعنی «نوترون» را کشف کرد. اکنون هسته اتم را بصورت مجموعه‌ای از پروتونها و نوترونها می‌شناسد. امروزه بین دانشمندان اتفاق نظر کلی وجود

دارد که ماده دارای طبیعت ذره‌ای است زیرا همچون مجموعه‌ای از سه نوع ذرات بنیادی پروتونها و نوترونها و الکترونهاست. و انسان پس از صدها تحقیق بسیار مشکل و پرهیز یک مدل تصویری و ساده و جالب را برای شناسائی ساختمان ماده و توجیه پدیده‌های مربوط به آن انتخاب کرده است. بدینست بدانید که براساس اندیشه‌های نو، پروتون و نوترون هم از ذرات کوچکتري تشکیل یافته‌اند. در سالهای اخیر یک تئوری توسط گلن^۲

شکل ۱- پدیده میکروسکپ الکترونی درست چپ تصویر لوله میکروسکپ و درست راست آن وسایل تکمیلی میکروسکپ دیده می‌شود.

۱- J. Chadwich (۱۸۹۱-م) دانشمند انگلیسی که در سال ۱۹۳۵ موفق به دریافت جایزه نوبل

شده است.

۲- Murray Gell-Mann (۱۹۲۹-م) فیزیک‌دان آمریکائی که در سال ۱۹۶۹ موفق به

دریافت جایزه نوبل شده است.

و ذوايك^۱ وضع شده است كه برطبق آن پروتون يا فوترون از ذرات كوچكترى به نام كوارك^۲ تشكيل يافته است كه بار الكترىكى آنها $\frac{2}{3}$ يا $\frac{1}{3}$ بار الكترىكى الكترون است .
 باوجود آزمونهاي زيادى كه تا كنون براى كشف و شناسائى كوارك انجام شده هنوز توقيقى در اين باره حاصل نكرديده است. نتايج منفي آزمونهاي

فعلا وجود كوارك را مشكوك ساخته است. از طرف ديگر تئورى ذره اى كوارك يكي از موافقترين تئوريهائى ذرات بنيادى است كه خواص ذرات را توجيه مي كند. شكستى كه تا كنون در كشف كوارك نصيب فيزيك دانان شده آنان را در وضع ناهنجارى قرار داده است و بايد منتظر آينده بود .

به اين پرسشها پاسخ دهيد .

- (۱) وجوه تشابه و اختلاف بين نظامهاي فيزيك و رياضى را با هم مقايسه كنيد .
- (۲) قانون اول كپلر درباره حركت ميپارات اين است كه مدار حركت آنها به دور خورشيد بيضى است . آيا اين قانون به طور دقيق درست است يا اين كه مدارها شكل پيچيده ترى دارند ؟ چگونه به اين پرسش مى توان پاسخ داد ؟
- (۳) چه فرقى بين قانون و تئورى وجود دارد ؟
- (۴) مثالهاي از واقعيتها ، قوانين و تئوريها درباره اى از نظامهاي علمى ديگر كه با آنها آشنا هستيد بياوريد .
- (۵) آيا ممكن است درسى يك قانون ياك تئورى فيزيكى مانند يك قضيه رياضى ثابت شود ؟
- (۶) داستانهاي را كه با آنها آشنائى داريد نام ببريد كه در آنها يكي از منشها (يعنى خصوصيات اخلاقى) يك دانشمند توصيف شده باشد و نوع منش دانشمند را مشخص كنيد .
- (۷) توضيح دهيد آيا علوم ديگر ، مثلا رياضيات يا تاريخ ، مانند علم فيزيك نيز به بخشهاي تقسيم مى شوند ؟
- (۸) وحدتى كه در پديده هاي طبيعت موجود است سبب شده است كه بخشهاي علم فيزيك به هم ارتباط داشته باشند . آيا چنين ارتباطى در نظامهاي علمى ديگر نيز وجود دارد ؟ توضيح دهيد .
- (۹) وجوه تمايزى كه دوره هاي فيزيك كلاسيك و مدرن را از يكديگر جدا مى سازند كدامند ؟
- (۱۰) با توجه به اين كه فقط در قرن بيستم آزمونهاي فيزيكى با تجهيزات پرخرج و پر

۱- Zweig محقق آلمانى .

۲- Quark

مهارت انجام شده و می‌شوند ، نوع اسبابهایی که توسط عده‌ای از دانشمندان قدیم مانند ولتا ، فرانکلین ، کولن ، فارادی بکار رفته‌اند معین کنید و موارد کاربرد آنها را مشخص نمایید .
(۱۱) درچه مواردی می‌توان منقلوبه شمسی را درحکم يك ذره یا مجموعه‌ای از ذرات دانست .

(۱۲) می‌دانید کوتاهترین زمانی که ممکن است دانستن آن برای شما جالب باشد زمانی است که نور قطر هسته اتم هیدروژن را می‌پیماید . باتوجه باین مطلب آیا می‌توان زمان را يك کمیت کوانتائی دانست ؟

(۱۳) به‌طور اختصار اختلاف بین روش ذهنی و روش واقعی اندازه‌گیری دمای يك ظرف آب را شرح دهید .

(۱۴) در نظر بگیرید که می‌خواهید عرض يك رودخانه را که وضع طبیعی آن مانع اندازه‌گیری مستقیم است معین کنید . وسیله اندازه‌گیری طول (مثلا نوارمتری) و اندازه‌گیری زاویه (مثلا تتودولیت) در اختیار دارید . چگونه می‌توانید عملاً عرض رودخانه را برآورد کنید؟

پاسخ به پرسشهای متن

(۱-۱) نه ، زیرا شناور ماندن سوزن بر روی آب مربوط به قانون ارشمیدس نیست بلکه علت آن وجود نیروهای کشش سطحی است . (به کتاب فیزیک سال اول نظری مراجعه کنید) .

(۲-۱) شعاع نور ، زاویه‌های تابش و بازتابش ، سطح صیقلی ، پخش نور ، آینه ، تصویر در آینه خاصیت تقارن و ...

(۳-۱) قانون اینرسی یا ماند - قانون تناسب شتاب و نیرو و قانون عمل و عکس‌العمل .

(۴-۱) کار فیزیک‌دانان تئوری آسانتر است زیرا احتیاج به وسایل پرخرج آزمایشگاهی ندارند .

(۵-۱) نه ، زیرا هر پیشرفتی در علم مسائل نوی را به وجود می‌آورد به طوری که هیچگاه

نمی‌توان کار تحقیق و پیشرفت را در هیچ يك از شاخه‌های علوم خاتمه یافته تلقی کرد .

(۶-۱) دموکریت^۱ احتمالاً بزرگترین فیزیک‌دان و فیلسوف یونان قدیم است که هم‌عصر با سقراط بود . او فرض کرد ماده‌ای که جهان را تشکیل داده از بینهایت ذرات نامرئی تشکیل یافته است . چند قرن بعد لوکرتیوس^۲ شاعر رومی نیز از ذرات نامرئی و تراکم ناپذیر نام برده است .

۱- Democritus (۴۶۰-۳۷۰ ق . م)

۲- Lucretius (۹۸-۵۵ ق . م)

حرکت بر روی خط راست

سرعت - شتاب

آموزش فیزیک پایه ، معمولاً از مکانیک کلاسیک شروع می‌شود. اهمیت مکانیک به این سبب است که آموختن رشته‌های دیگر فیزیک مستلزم فراگرفتن این شاخه از دانش است . مکانیک شاخه‌ای از دانش فیزیک است که درباره چگونگی حرکت و سکون اجسام و علل و شرایط آنها گفتگو می‌کند و خود به دو قسمت سینماتیک^۱ و دینامیک^۲ تقسیم می‌شود . سینماتیک درباره چگونگی انواع حرکات بدون ذکر علل آنها به بحث تحلیلی و ریاضی می‌پردازد و در واقع سرآغاز علم مکانیک است. دینامیک از علل حرکت و سکون اجسام بحث می‌کند و خود به دو قسمت استاتیک^۳ (که از تعادل اجسام در حال سکون گفتگو می‌کند) و سینتیک^۴ (که به بحث درباره تغییر حرکت در اثر نیرو می‌پردازد) تقسیم می‌شود. شما در کتاب فیزیک سال اول با حرکت‌های ساده و اصطلاحات سرعت و شتاب آشنا شده‌اید . در این جا بایست تحلیلی و ریاضی پیشرفته‌تری مطالب مورد بحث را دنبال خواهید کرد .

حرکت اجسام - می‌دانیم جهان پر از اجسامی است که در حرکتند ، از ذرات کوچک مانند ملکولهای هوا و ذرات گرد و غبار معلق در هوا تا کهکشانهای بزرگ . اتمهای درون اجسامی هم که به ظاهر ساکن هستند دائماً در حال ارتعاشند. حرکت و سرعت بعضی از این اجسام که ساخته دست انسانند ، مانند اتومبیلها و موشکها قابل کنترل است ، ولی حرکت طبیعی پاره‌ای از اجسام چنان پیچیده است که به آسانی نمی‌توان آن را بررسی کرد . مثلاً یکی از حرکت‌های بسیار متداول طبیعی افتادن یوگ از درخت است .

۱- Cinematique (به زبان فرانسوی) که به زبان انگلیسی Kinematics گفته می‌شود

۲- Dynamics ۳- Statics

۴- Cinetique (به زبان فرانسوی) که به انگلیسی Kinetics گفته می‌شود .

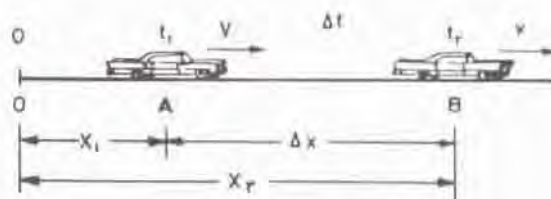

شکل ۱-۲- هر يك از اندامهای پلكدوئنه حرکت پیچیده‌ای دارد، ولی می‌توان دونه را در مسیر حرکت خود در حتم پلكدوئنه‌هاست.

در این‌جا بحث تحلیلی و ریاضی دقیق‌تری را درباره این سرعت دنبال می‌کنیم.

در نظر بگیریم که متحرکی، مثلاً يك اتومبیل از مبدأ O روی يك خط راست شروع به حرکت می‌کند (شکل ۲-۲) و در لحظه t_1 از نقطه A و در لحظه t_2 از نقطه B می‌گذرد. اگر فاصله نقاط A و B را از مبدأ O به ترتیب به x_1 و x_2 نشان دهیم مسافتی که متحرك می‌پیماید تا از نقطه A به نقطه B برسد برابر:

$$\Delta x = x_2 - x_1$$

شکل ۲-۲- سرعت متوسط برابر است با خارج قسمت مسافت پیموده شده بر زمان

برگ در این حرکت می‌چرخد و می‌پیچد و به جلو و عقب و به چپ و راست می‌رود تا به زمین برسد. چنین حرکتی هم که می‌توان آن را متداول‌ترین حرکت طبیعی دانست از حرکت يك ماشین پیچیده‌تر است. علاوه بر این به ندرت ممکن است دو برگ حرکت یکسان داشته باشند. چنانچه بخواهیم حرکت افتادن برگ را مطالعه کنیم باید هر برگ را که می‌افتد جداگانه در نظر بگیریم.

پرسش ۱-۲- چه نوعی از مطالعه جزئیات چنین حرکتی عاید ما می‌شود؟

در این کتاب ما حرکات ساده‌ای را مورد بحث قرار می‌دهیم که بتوانیم نمونه‌های آنها را در آزمایشگاه ایجاد و بررسی کنیم. زیرا حرکات پیچیده موجود در طبیعت ترکیبی از این حرکات ساده هستند.

در این بخش، ما حرکت بر روی خط راست (یعنی حرکت يك بعدی) را بررسی می‌کنیم و پس از آن که علت حرکت را بیان کردیم حرکت بر مسیر منحنی (یعنی حرکت دوبعدی) مانند حرکت پرتابه‌ها و حرکت بر مسیر دایره‌ای را در بخشهای بعد مورد بحث قرار خواهیم داد. در تمام این حرکات از «مدل ذره‌ای» استفاده خواهیم کرد یعنی جسم متحرك را در صورتی که فقط حرکت انتقالی داشته باشد در حتم يك ذره می‌گیریم.

سرعت متوسط - می‌دانید که خارج قسمت مسافت پیموده شده توسط يك متحرك بر زمان حرکت را سرعت متوسط متحرك گویند یعنی:

$$\text{سرعت متوسط متحرك} = \frac{\text{مسافت پیموده شده}}{\text{زمان حرکت}}$$

است و زمانی که این فاصله توسط متحرك پیموده می شود برابر

$$\Delta t = t_2 - t_1$$

است . بنابراین سرعت متوسط متحرك بین دو نقطه A و B از این رابطه حساب می شود :

$$\bar{v} = \frac{x_2 - x_1}{t_2 - t_1} = \frac{\Delta x}{\Delta t} \quad (1-2)$$

مثال - در يك مسابقه شنای ۱۰۰ متر ، شناگری طول ۵۰/۰۰ متری استخر شنا را در يك رفت و برگشت در مدت ۵۶/۰۰ ثانیه پیموده است . اگر مدت رفت ۲۷/۰۰ ثانیه و مدت برگشت ۲۹/۰۰ ثانیه طول کشیده باشد سرعت متوسط کل این شناگر و سرعتهای متوسط او در رفت و برگشت چه اندازه بوده است ؟

الف) سرعت متوسط کل شناگر :

$$\bar{v} = \frac{\Delta x}{\Delta t} = \frac{2 \times 50/00 \text{ m}}{56/00 \text{ s}} = 1/786 \frac{\text{m}}{\text{s}}$$

ب) سرعت متوسط شناگر به هنگام رفت :

$$\bar{v}_1 = \frac{50/00 \text{ m}}{27/00 \text{ s}} = 1/852 \frac{\text{m}}{\text{s}}$$

ج) سرعت متوسط شناگر در برگشت :

$$\bar{v}_2 = \frac{50/00 \text{ m}}{29/00 \text{ s}} = 1/724 \frac{\text{m}}{\text{s}}$$

در اغلب موارد مبدأ سنجش حرکت طوری انتخاب می شود که $x_1 = 0$ باشد در این صورت $t_1 = 0$ است و معادله (۱-۲) به صورت زیر نوشته می شود :

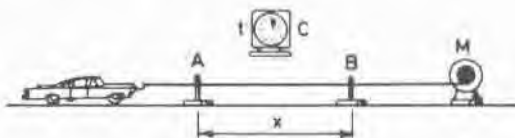
$$\bar{v} = \frac{x}{t} \quad (2-2)$$

پوشش ۲-۲ - واحدهای سرعت را که با آنها آشنائی دارید نام ببرید .

پوشش ۳-۲ - با درست داشتن سرعت متوسط آیا می توان مسیر حرکت و وضع متحرك را در هر لحظه مشخص نمود ؟

حرکت با سرعت ثابت (حرکت یکنواخت) متحركی که در زمانهای مساوی مسافتهای مساوی طی کند سرعتش ثابت، یا به عبارت دیگر، حرکت یکنواخت است. نمونه این حرکت در طبیعت کم است ولی می توان در آزمونهای آسان آنرا ایجاد و بررسی کرد. در شکل (۳-۲) آزمایش ساده ای برای تحقیق حرکت یکنواخت طرح ریزی شده است که شما هم می توانید مشابه آنرا در آزمایشگاه انجام دهید .

يك ماشین سواری كوچك از نوع اسباب بازی روی میز افقی قرار دارد و با رشته نخي که به دور يك قرقره می پیچند کشیده می شود . قرقره روی محوريك موتور كوچك که حرکت آن قابل تنظیم است نصب شده است . حرکت موتور طوری تنظیم می شود که محور آن يك دور در ثانیه بزند و قطر قرقره که نخ به دور آن پیچیده می شود معلوم ، مثلاً ۲/۵ سانتیمتر است . دو نشانه A و B به فاصله کم از يك ديگر در مسیر حرکت گذارده می شود و فاصله بین آنها ، یعنی x با خط کش میلیمتری اندازه گرفته می شود . با به کار افتادن موتور ، ماشین به راه می افتد و لحظه ای که مقابل نشانه A می رسد کرونومتر به کار می افتد و لحظه ای هم که مقابل

شکل ۳-۲ - روش تجربي برای اندازه گرفتن سرعت يك متحرك.

نشانه B می‌رسد کرونومتر متوقف می‌گردد. در نتیجه زمان t که متحرك فاصله x را می‌پیماید روی کرونومتر مشخص می‌گردد. با دور کردن نشانه‌ها از یکدیگر می‌توان آزمایش را چندبار تکرار و نتایج حاصل را در جدولی یادداشت نمود. فرض کنید که این آزمایش پنج‌بار تکرار شده و نتایج به دست آمده اندازه‌هائی باشد که در جدول ۱-۲

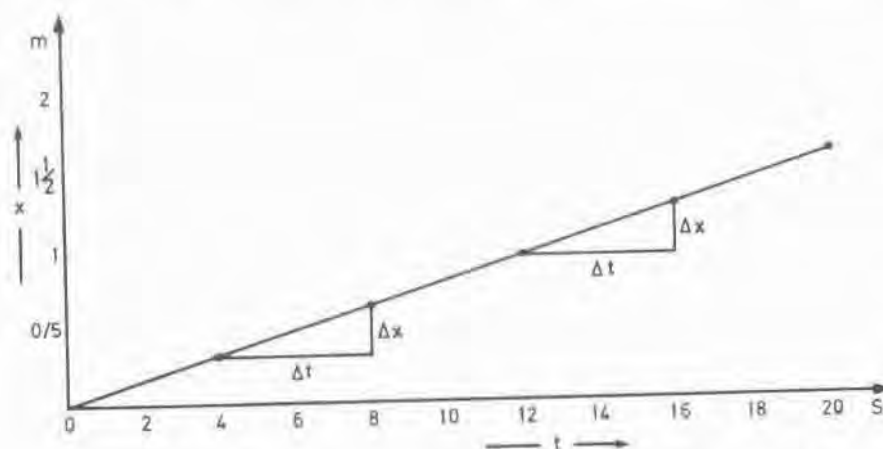
جدول ۱-۲

شماره ترتیب آزمایش	مسافت پیموده شده $x(m)$	زمان حرکت $t(s)$	سرعت متوسط حساب شده $\bar{v} \frac{m}{s}$
۰	۰	۰	—
۱	۰/۳۱۴	۴/۰	۰/۰۷۸۵
۲	۰/۶۳۸	۸/۰	۰/۰۷۸۵
۳	۰/۹۴۲	۱۲/۰	۰/۰۷۸۵
۴	۱/۲۵۶	۱۶/۰	۰/۰۷۸۵
۵	۱/۵۷۰	۲۰/۰	۰/۰۷۸۵

این خط از مبدأ $x=0$ و $t=0$ نیز می‌گذرد و نشان می‌دهد که دو کمیت x و t مستقیماً با هم متناسبند یعنی نسبت $\frac{x}{t}$ مقدار ثابتی است. این مقدار ثابت که در متون آخر سمت چپ جدول نوشته شده است مسافتی است که متحرك در واحد زمان می‌پیماید یا به عبارت دیگر سرعت متحرك است که آن را به v نمایش می‌دهیم. بنابراین

$$v = \frac{x}{t} \quad (۳-۲)$$

پرسش ۲-۳- می‌دانید $\frac{\Delta x}{\Delta t}$ شیب این خط است. به کمک اعداد مندرج در جدول (۱-۲) نشان

شکل ۳-۴- نمودار تغییرات x و t که در آزمایش حرکت اتومبیل به دست آمده است.

دهید که این شیب مقدار ثابتی است .

«تندی» را به عنوان يك كميت برداری به کار می -
بریم .

بد نیست یادآور شویم که آزمایش بالا ،
آزمایشی ساده برای نشان دادن يك قانون ساده
مکانیکی است و منظور این است که استفاده از روش
علمی برای تحقیق در باره يك پدیده بازگو
شود .

پرسش ۴-۵- روش علمی که در آزمایش مورد
بحث به کار رفته چگونه است ؟

پرسش ۴-۷- کمیت های اسکالرو برداری را با
سابقه آشنائی که درباره آنها دارید تعریف کنید .
کلمه « سرعت » فقط معرف اندازه تندی است
و جهت و راستای حرکت را مشخص نمی کند . در
حرکت بر روی خط راست ، سرعت و تندی از لحاظ
مقدار با هم برابرند و راستای آنها نیز یکی است
ولی در حرکت بر مسیر منحنی ، اگر هم اندازه « سرعت »
ثابت باشد « تندی » را نباید ثابت دانست زیرا
راستای آن تغییر می کند . با وجود این اگر متحرکی با
سرعت ثابت بر روی خط راست حرکت کند و جهت
حرکت آن مشخص باشد بهتر این است که اصطلاح
« تندی » را به کار ببریم ولی اگر متحرک بر مسیر
منحنی یا بر روی خط راست حرکت کند ولی اشاره ای
به جهت حرکت آن نشود می توانیم اصطلاح
« سرعت » را به کار ببریم .

معادله حرکت یکنواخت - اگر سرعت حرکت معلوم
باشد مسافتی که متحرک در زمان t می پیماید از رابطه
۴-۲ که معادله حرکت یکنواخت است حساب
می شود

$$x = v \cdot t \quad (4-2)$$

مثال - هواپیمائی با سرعت ثابت $720 \frac{km}{h}$
در حرکت است . چه مسافتی را این هواپیما دو مدت
۵ دقیقه می پیماید .

- داریم

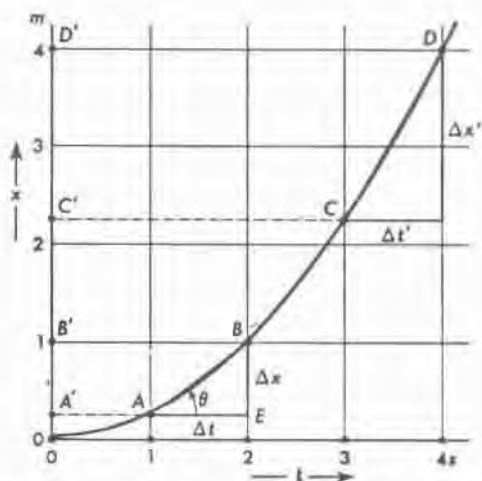
$$x = v \cdot t = 720 \frac{km}{h} \times \frac{5}{60} h = 60 km$$

پرسش ۴-۶- در حرکت یکنواخت ، زمان
حرکت را از چه رابطه ای حساب می کنید .

دیمانسیون سرعت (یا تندی) - دیدیم که سرعت
خارج قسمت مسافت بر زمان است . یعنی خارج قسمت
کمیت « طول » بر کمیت « زمان » . در فیزیک چنین
متداول است که می گویند سرعت دارای دیمانسیون
طول بر زمان است . اگر طول را به L و زمان را به
 T نمایش دهیم دیمانسیون (رابطه ابعادی) سرعت
به صورت $\frac{L}{T}$ یا LT^{-1} نوشته می شود . خاصیت
دیمانسیون این است که نشان می دهد يك كميت فرعی
مثلا سرعت ، چگونه با کمیت های اصلی مانند طول
و زمان ارتباط دارد .

هر کمیت فرعی که در فیزیک به کار می رود دارای
دیمانسیونی است که رابطه آن کمیت را با کمیت های

سرعت و تندی - در گفتگوهای روزانه « سرعت »
و « تندی » اغلب به صورت دو کلمه مترادف به کار
می روند ، ولی با بیانی دقیقتر کلمه « سرعت » را
چنانکه می دانید به عنوان يك كميت اسکالرو کلمه

شکل ۳-۵ - نمودار مسافت - زمان برای متحرکی که با تندی متغیر حرکت می‌کند.

حساب می‌کنیم. این تندی چنانکه گفتیم برابر است با

$$\bar{v} = \frac{\Delta x}{\Delta t}$$

در اینجا Δx برابر است با $A'B'$ و Δt زمانی است که مسافت Δx پیموده شده است (طبق شکل از یک ثانیه تا دو ثانیه). Δx و Δt دو ضلع عمود برهم مثلث قائم الزاویه AEB هستند و نسبت $\frac{\Delta x}{\Delta t}$ شیب خط AB است که برابر $\tan \theta$ است. اگر نقطه B را به A نزدیک و نزدیکتر کنیم اندازه‌های Δx و Δt کوچک و کوچکتر می‌شوند. وقتی که Δt به صفر خیلی نزدیک می‌شود خارج قسمت $\frac{\Delta x}{\Delta t}$ به تندی متحرک در نقطه A خیلی نزدیک می‌گردد و در حد (یعنی وقتی که Δt صفر می‌شود و B بر A منطبق می‌گردد)

اصلی^۱ مشخص می‌کند. شما ضمن بررسی هر یک از این کمیتها دیمانسیون آن را نیز به آسانی می‌توانید پیدا کنید.

تندی لحظه‌ای - وقتی که تندی یک متحرک ثابت نباشد یعنی با گذشت زمان تغییر کند بدیهی است متحرک در زمانهای مساوی مسافتهای مساوی نخواهد پیمود. در این صورت برای متحرک «تندی متوسط» و یا «تندی لحظه‌ای» در نظر گرفته می‌شود. تندی

$$\bar{v} = \frac{x_2 - x_1}{t_2 - t_1}$$

حساب می‌شود، ولی با این تندی موقعیت متحرک مشخص نمی‌گردد. «تندی لحظه‌ای» یعنی تندی که متحرک در هر لحظه از زمان دارد. چون یک لحظه دوام ندارد متحرک نمی‌تواند در یک لحظه مسافتی را طی کند بنابراین تندی لحظه‌ای مفهوم تندی متحرک در هر نقطه از مسیر را پیدا می‌کند و محاسبه آن با روش خاص ریاضی انجام می‌شود.

در نظر بگیریم که آزمایشی با ماشین کوچک شکل (۳-۲) انجام گرفته و نموداری مطابق شکل ۳-۵ به دست آمده است. نقاط A' و B' و C' و ... که روی محور عمودی نمایش داده شده‌اند به ترتیب معرف فواصل ماشین از مبدأ O در ثانیه‌های متوالی هستند. چون فاصله این نقاط از یکدیگر مساوی نیست تندی متحرک نیز ثابت نیست.

اینک تندی متوسط ماشین را در فاصله AB

۱- در دستگاه واحدهای بین‌المللی (SI)، هفت کمیت به عنوان کمیت‌های اصلی انتخاب شده است که عبارتند از طول، جرم، زمان، شدت جریان، شدت نور، دما، مل (ملکول گرم). این کمیتها در ضمیمه آخر کتاب تعریف شده‌اند.

$$v = \frac{dx}{dt} = tg \theta_i \quad (۶-۲)$$

یعنی: تندى لحظه‌ای در لحظه t برابر شیب خط مماس بر منحنی «مسافت - زمان» است و این خود تعبير هندسی مشتق است.

حرکت شتابدار

وقتی که متحرکی دارای تندى ثابت نباشد حرکت آن شتابدار است.

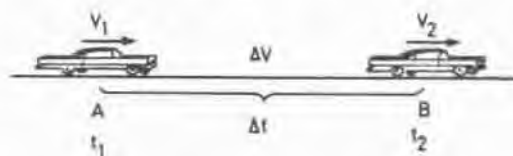
شتاب، چنانکه مى‌دانید، تغییر تندى در واحد زمان است. یعنی:

$$\text{شتاب} = \frac{\text{تغییر تندى}}{\text{مدت تغییر تندى}}$$

اتومبیل به هنگام سرعت گرفتن دارای شتاب مثبت و در وقت پائین آوردن سرعت به قصد ایستادن دارای شتاب منفی است. دیمانسیون شتاب $\frac{L}{T^2}$ یا $\frac{L}{T^2}$ و یا $L T^{-2}$ و واحد آن در دستگاه بین‌المللی واحدها $\frac{m}{s^2}$ است.

شتاب متوسط - متحرکی، مثلاً يك اتومبیل را در نظر بگیریم که روی خط راست AB با شتاب در حرکت است (شکل ۷-۲).

اگر در لحظه t_1 که اتومبیل از نقطه A می‌گذرد

شکل ۷-۲- حرکت شتابدار يك اتومبیل در مدت معین

به نام «تندى لحظه‌ای» نامیده می‌شود. بنابراین

$$v = \lim_{\Delta t \rightarrow 0} \frac{\Delta x}{\Delta t} \quad (۴-۲)$$

(lim علامت حد است)

این حد را بنا به قرارداد ریاضی به $\frac{dx}{dt}$ نمایش

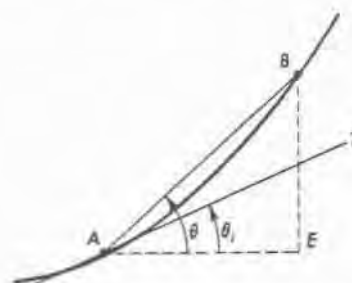
می‌دهند پس:

$$v = \frac{dx}{dt} \quad (۵-۲)$$

dx و dt هر دو بینهایت کوچکند و خارج قسمت

$\frac{dx}{dt}$ در اصطلاح ریاضی حد نسبت نمودار x به نمودار t است وقتی که Δt به سمت صفر میل کند. میدانید که این حد مشتق x نسبت t است. بنابراین تندى لحظه‌ای مشتق مسافت نسبت به زمان است.

پرسش ۲-۸- چون dx و dt هر دو بینهایت کوچکند آیا لازم است v نیز بینهایت کوچک باشد؟ در شکل ۶-۲ به طور واضح نشان داده شده است که وقتی نقطه B به A نزدیک می‌شود زاویه θ تغییر می‌کند و در حد یعنی وقتی که $\Delta t = 0$ می‌گردد خط AB در نقطه A به صورت مماس بر منحنی درمی‌آید و می‌توانیم بنویسیم:

شکل ۶-۳- تندى لحظه‌ای برابر $tg \theta_i$ است.

دارای تندی v_1 و در لحظه t_1 که از B می‌گذرد دارای تندی v_2 باشد تغییر تندی آن $\Delta v = v_2 - v_1$ است که در مدت $\Delta t = t_2 - t_1$ صورت گرفته است بنابراین اندازه شتاب متوسط متحرك در این مدت برابر با

$$\bar{a} = \frac{\Delta v}{\Delta t} = \frac{(18 \frac{m}{s}) - (0 \frac{m}{s})}{(6s) - (0s)} = 3 \frac{m}{s^2}$$

در صورتی که شتاب متوسط بین ۰ و ۲ ثانیه یا بین ۲ و ۴ ثانیه و ۴ و ۶ ثانیه متفاوت است . یعنی :

$$\bar{a}_{0 \rightarrow 2} = \frac{(5 \frac{m}{s}) - (0 \frac{m}{s})}{(2s) - (0s)} = 2.5 \frac{m}{s^2}$$

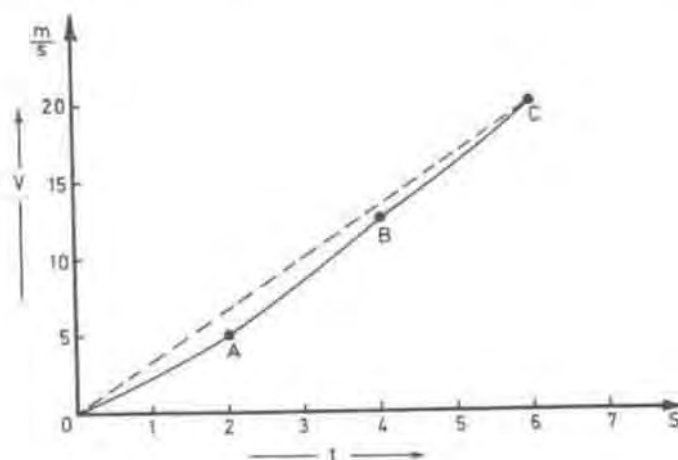
جدول ۲-۲

زمان به ثانیه	تندی به متر بر ثانیه	تندی به کیلومتر در ساعت
۰	۰	۰
۲	۵	۱۸
۴	۱۲.۵	~ ۴۵
۶	۱۸	~ ۶۵

$$(۲-۶) \quad \bar{a} = \frac{v_2 - v_1}{t_2 - t_1} = \frac{\Delta v}{\Delta t}$$

پرسش ۲-۹ - چه راهیانی برای شتاب دار کردن حرکت يك متحرك بین دو نقطه از مسیر از حرکت پیشنهاد می‌کنید ؟

برای این که مفهوم شتاب متوسط بهتر درك شود نمودار تغییرات تندی متحرك را با زمان ، یا به عبارت دیگر نمودار «تندی - زمان» را برای متحرك مورد نظر رسم می‌کنیم . فرض کنید در يك آزمایش به کمک سرعت سنج اتومبیل ، تندی لحظه‌ای اتومبیلی که با حرکت شتابدار شروع به حرکت کرده است در لحظات مختلف (مثلا ۲ ثانیه به ۲ ثانیه) اندازه گیری و نتایج حاصل در جدول ۲-۲ ثبت شده

شكل ۲-۸

این حد را بنا به قرارداد ریاضی به $\frac{dv}{dt}$ نمایش می‌دهند. بنابراین

$$\boxed{a = \frac{dv}{dt}} \quad (۸-۲)$$

چون $\frac{dv}{dt}$ نمایش مشتق تابع v نسبت به متغیر t است اندازه شتاب لحظه‌ای a برابر است با اندازه مشتق قندی v نسبت به زمان t . پرسش ۲-۱۲ با رسم یک شکل نشان دهید که شتاب لحظه‌ای در هر لحظه t برابر شیب خط مماس بر نمودار قندی - زمان است.

مثال - قندی متحرکی بر حسب $\frac{m}{s}$ طبق رابطه $v = 10\sqrt{t}$ با جذر زمان t متناسب است شتاب این حرکت را در لحظه $t = 10s$ ثانیه حساب کنید. - رابطه $v = 10\sqrt{t}$ را به صورت $v = 10t^{\frac{1}{2}}$ می‌نویسیم. شتاب لحظه‌ای مشتق این رابطه است یعنی:

$$a = \frac{dv}{dt} = 10 \times \frac{1}{2} t^{\frac{1}{2}-1} = 5t^{-\frac{1}{2}} = \frac{5}{\sqrt{t}}$$

به ازاء $t = 10s$ داریم:

$$a = \frac{5}{\sqrt{10}} = \frac{5\sqrt{10}}{10} \approx \frac{5}{10} \times 3.16 = 1.58 \frac{m}{s^2}$$

حرکت بر روی خط راست با شتاب ثابت اگر سرعت متحرکی در زمانهای مساوی متوالی یکسان تغییر کند شتاب متحرک ثابت است. نمودار

$$\bar{a}_{۲ \text{ و } ۴} = \frac{(12/5 \frac{m}{s}) - (5 \frac{m}{s})}{(۴s) - (۲s)} = 3/75 \frac{m}{s^2}$$

$$\bar{a}_{۴ \text{ و } ۶} = \frac{(18 \frac{m}{s}) - (12/5 \frac{m}{s})}{(۶s) - (۴s)} = 2/75 \frac{m}{s^2}$$

پرسش ۲-۱۰ شتاب متوسط این حرکت بین لحظات ۲ ثانیه و ۶ ثانیه چه اندازه است؟ بدیهی است $\bar{a} = \frac{\Delta v}{\Delta t}$ شیب خط راست oc است و نشان می‌دهد که اگر متحرک با شتاب ثابتی حرکت کند نمودار قندی - زمان آن یک خط راست است.

پرسش ۲-۱۱ نمودار قندی - زمان متحرکی که با قندی ثابت حرکت می‌کند به چه صورت است؟

شتاب لحظه‌ای - شتاب لحظه‌ای یعنی شتاب در هر لحظه از زمان یا به عبارت دیگر شتاب متحرک در هر نقطه از مسیر حرکت. این شتاب مانند قندی لحظه‌ای به روش خاص ریاضی حساب می‌شود و برای این منظور باید در رابطه $\bar{a} = \frac{\Delta v}{\Delta t}$ زمان Δt را بینهایت کوچک بگیریم، یعنی Δt را به سمت صفر میل دهیم. در این صورت Δv نیز به سمت صفر میل می‌کند و کسر $\frac{\Delta v}{\Delta t}$ به سوی حدی میل می‌نماید که اندازه آن شتاب لحظه‌ای متحرک در هر نقطه از مسیر حرکت است یعنی:

$$a = \lim_{\Delta t \rightarrow 0} \frac{\Delta v}{\Delta t} \quad (۷-۲)$$

شتاب لحظه‌ای

۱- چون در حرکت بر روی خط راست قندی و سرعت از لحاظ مقدار برابرند در صورتی که جهت حرکت منظور نشود می‌توان اصطلاح سرعت را به جای قندی به کار برد و در هر حال سرعت اندازه بردار قندی است.

«سرعت - زمان» این حرکت ، چنانکه گفتیم ، خط راستی است که شیب آن برابر اندازه شتاب متحرك است . اگر سرعت متحرك در حال افزایش باشد حرکت تندشونده و شتاب مثبت است ، مانند هواپیمائی که روی باند پرواز فرودگاه سرعت می گیرد تا به پرواز درآید . اگر سرعت متحرك در حال کاهش باشد حرکت کندشونده و شتاب منفی است ، مانند حرکت هواپیمای در حال پروازی که روی باند فرودگاه می نشیند تا متوقف شود . چون حرکت بر روی خط راست صورت می گیرد بردارهای تغییر مکان و تندی و شتاب همه در راستای این خط هستند .

پوشش ۲-۱۳ - در حرکت با شتاب ثابت آیا تفاوتی بین شتاب لحظه ای و شتاب متوسط وجود دارد؟
اگر در مبدأ زمان (که معمولا آن را لحظه $t_0 = 0$ می گیریم) سرعت متحرك را به v_0 و در لحظه t سرعت آن را به v نمایش دهیم شتاب ثابت متحرك از رابطه زیر حساب می شود

$$a = \frac{v - v_0}{t - t_0} = \frac{v - v_0}{t} \quad (2-9)$$

در حرکت تند شونده v از v_0 بزرگتر و a مثبت است ولی در حرکت کند شونده v از v_0 کوچکتر و شتاب منفی است . v_0 را «سرعت اولیه» متحرك می نامند .

مثال ۱- اتومبیلی با شتاب ثابت از حال سکون به حرکت درمی آید و پس از ۲ ثانیه سرعتش به $18 \frac{km}{h}$ می رسد شتاب حرکت این اتومبیل را حساب کنید .

- چون اتومبیل از حال سکون به حرکت درمی آید سرعت اولیه آن (یعنی v_0) صفر است

سرعت $18 \frac{km}{h}$ بر حسب متر بر ثانیه برابر است با $5 \frac{m}{s}$ $\frac{18 \times 1000 m}{3600 s} = 5 \frac{m}{s}$ بنابراین :

$$a = \frac{v - v_0}{t} = \frac{(5 \frac{m}{s}) - (0 \frac{m}{s})}{2s}$$

$$= \frac{5 \frac{m}{s}}{2s} = 2.5 \frac{m}{s^2}$$

مثال ۲- يك هواپیمای بوئینگ ۷۴۷ جمبوجت با سرعت $160 \frac{m}{s}$ روی باند فرودگاه می نشیند و ۳۲ ثانیه طول می کشد تا کاملا متوقف شود . اگر حرکت هواپیمای با شتاب ثابت کند شود شتاب آن را حساب کنید .

- سرعت اولیه هواپیمای $v_0 = 160 \frac{m}{s}$ و سرعت آخری آن $v = 0$ و مدت حرکت $t = 32s$ است بنابراین

$$a = \frac{v - v_0}{t} = \frac{(0 \frac{m}{s}) - (160 \frac{m}{s})}{32s} = -5 \frac{m}{s^2}$$

علامت منفی نشان می دهد که بردار شتاب در خلاف جهت بردار تندی است ، به عبارت دیگر حرکت کند شونده است .

شکل ۲-۹- بوئینگ ۷۴۷ جمبوجت یکی از بزرگترین هواپیمای مسافری جهان

محاسبه سرعت لحظه‌ای و مسافت پیموده شده -
 سرعت لحظه‌ای متحرك، در حرکت بر روی خط
 راست، وقتی که شتاب ثابت است از رابطه (۹-۲)
 حساب می‌شود.

$$v = at + v_0 \quad (10-2)$$

مسافت x را که متحرك در مدت t می‌پیماید
 از رابطه زیر می‌توان حساب کرد:

$$x = \bar{v} t$$

 \bar{v} سرعت متوسط متحرك است که برابر
 میانگین عددی v و v_0 است یعنی:

$$\bar{v} = \frac{v + v_0}{2}$$

بنابراین

$$x = \frac{v + v_0}{2} t \quad (11-2)$$

روابط (۱۰-۲) و (۱۱-۲) دو رابطه مهم و
 اساسی هستند که توسط آنها سرعت لحظه‌ای متحرك
 و مسافت پیموده شده پس از گذشت زمان t حساب
 می‌شود. از ترکیب این دو رابطه اساسی دو رابطه دیگر
 بین سرعت و مسافت و زمان به دست می‌آید که در
 محاسبه سرعت یا مسافت نیز زیاد بکار می‌روند:
 اگر در رابطه (۱۱-۲) به جای v طرف دوم
 رابطه (۱۰-۲) را بگذاریم خواهیم داشت:

$$x = \frac{(at + v_0) + v_0}{2} t = \frac{at^2 + 2v_0 t}{2}$$

و یا

$$x = \frac{1}{2} at^2 + v_0 t \quad (12-2)$$

این رابطه وقتی به کار می‌رود که شتاب و
 سرعت اولیه و زمان حرکت معین باشند و بخواهیم
 مسافت پیموده شده را حساب کنیم. اگر در رابطه
 (۱۱-۲) به جای t معادل آن را از رابطه

$$t = \frac{v - v_0}{a}$$

 قرار دهیم خواهیم داشت:

$$x = \left(\frac{v + v_0}{2} \right) \left(\frac{v - v_0}{a} \right) = \frac{v^2 - v_0^2}{2a}$$

و یا

$$v^2 - v_0^2 = 2ax \quad (13-2)$$

به کمک این رابطه مسافت طی شده از روی
 سرعتهای اولی و آخری و شتاب حرکت حساب
 می‌شود.

پروش ۱۴-۲- اگر متحرك از حال سکون با
 شتاب ثابت شروع به حرکت کند یعنی سرعت اولیه
 آن (v_0) صفر باشد معادلات (۱۰-۲) و (۱۱-۲)
 و (۱۲-۲) و (۱۳-۲) به چه صورت درمی‌آیند؟

مثال ۱- يك هواپیمای بوئینگ ۷۴۷ روی
 باند پرواز فرودگاه با شتاب ثابت $\frac{m}{s^2} 4$ به راه
 می‌افتد و ۴۰ ثانیه طول می‌کشد تا از زمین بلند
 شود مطلوبست:

الف) سرعت هواپیما در لحظه بلند شدن از
 زمین.

ب) مسافتی که روی باند پرواز می‌پیماید.

- الف) سرعت اولیه هواپیما $v_0 = 0$ است

به ازاء $a = 9 \frac{m}{s^2}$ و $t = 4.0s$ ، سرعت هواپیما در لحظه بلند شدن برابر است با

$$v = at + v_0 = \left(9 \frac{m}{s^2}\right) (4.0s) + \left(0 \frac{m}{s}\right) = 36.0 \frac{m}{s}$$

ب) مسافتی که هواپیما روی زمین می پیماید برابر است با :

$$x = \frac{1}{2}at^2 + v_0 t = \frac{1}{2} \left(9 \frac{m}{s^2}\right) (4.0s)^2 + 0 = 72.0m$$

یا $3/2$ کیلومتر

مثال ۲- ترنی که با سرعت $8/0 \frac{m}{s}$ روی ریل راست و افقی در حرکت است در اثر افزایش نیروی موتور شتاب می گیرد و با شتاب ثابت $0/20 \frac{m}{s^2}$ مسافت $1/500$ کیلومتر را می پیماید. سرعت آن در پایان این مسافت چه اندازه است ؟

— سرعت اولیه ترن $v_0 = 8/0 \frac{m}{s}$ و مسافت پیموده شده $x = 1500m$ و شتاب حرکت $a = 0/20 \frac{m}{s^2}$ است. سرعت آخری ترن از رابطه زیر حساب می شود

$$v^2 = 2ax + v_0^2$$

یا

$$v^2 = 2 \times \left(0/20 \frac{m}{s^2}\right) \left(1500m\right) + \left(8/0 \frac{m}{s}\right)^2 = 664 \left(\frac{m}{s}\right)^2$$

و از آنجا

$$v = 25/77 \frac{m}{s}$$

یکی از مهمترین حرکتهای با شتاب ثابت « حرکت سقوط آزاد » اجسام است. « سقوط آزاد » یعنی حرکت یک جسم در نزدیکی سطح زمین در صورتی که بجز نیروی جاذبه زمین نیروی دیگری بر جسم وارد نشود. به عبارت دیگر اگر جسمی در اثر وزن خود سقوط می کند، اثر مقاومت هوا بر آن ناچیز باشد. در فیزیک سال اول با این حرکت آشنا شده اید، در این جا با شرح تجربی بیشتری آن را دنبال خواهید کرد.

سقوط آزاد اجسام

سقوط اجسام از قرنهای پیش ذهن انسان متفکر را به خود مشغول داشته است. ارسطو فیلسوف یونانی (۳۲۲-۳۸۴ پیش از میلاد مسیح) معتقد بود که اجسام سنگینتر تندتر از اجسام سبکتر سقوط می کنند. این قضاوت با مشاهدات عادی، که مثلاً یک برگ درخت کندتر از یک قطعه سنگ سقوط می کند مطابقت داشت. قریب دو هزار سال طول کشید تا نظریه ای برخلاف عقیده ارسطو تولد یافت.

در سال ۱۵۹۰ میلادی گالیله نظریه ارسطو را درباره سقوط اجسام رد کرد و اظهار داشت: اگر مشاهده می شود که اجسام با سرعتهای متفاوت در هوا سقوط می کنند علت این تفاوت وجود هوا و مقاومت آن در مقابل حرکت اجسام است. اگر اثر مقاومت هوا حذف شود همه اجسام بزرگ و کوچک، چه سبک و چه سنگین باید شتاب سقوط می کنند. گالیله برای اثبات نظر خود، گلوله های کوچک به سنگینهای متفاوت را باهم از بالای برج معروف پیزا رها کرد. چون اثر مقاومت هوا بر حرکت این اجسام ناچیز بود باهم به سطح زمین رسیدند. شما هم باید آزمایش ساده می توانید این مطلب را تایید کنید: یک صفحه

(شکل ۲-۱۵) نیز دارای شتاب ثابت است با این تفاوت که شتاب کمتری دارد. بنابراین اگر برای جسمی که سقوط آزاد می‌کند $\frac{x}{t^2}$ (نسبت فاصله پیموده شده به مجذور زمان) مقدار ثابتی باشد این نسبت برای گلوله‌ای هم که از بالای سطح شیب‌دار بدون اصطکاک از حال سکون به حرکت درمی‌آید و مسافت‌های مختلف را در زمان‌های متفاوت می‌پیماید نیز مقدار ثابتی است یعنی

$$\frac{x_1}{t_1^2} = \frac{x_2}{t_2^2} = \frac{x_3}{t_3^2} = \dots = Cte$$

پرسش ۲-۱۵- این نسبت ثابت چیست؟
گالیله در يك سری آزمایش‌های دیگر شیب سطح را تغییر داد و دریافت وقتی که زاویه شیب سطح بزرگ می‌شود نسبت $\frac{x}{t^2}$ نیز بزرگ می‌شود، یعنی شتاب حرکت افزایش می‌یابد ولی این نسبت برای هر يك از زاویه‌های شیب باز هم مقدار ثابتی است که بستگی به مسافتی که گلوله می‌پیماید ندارد!

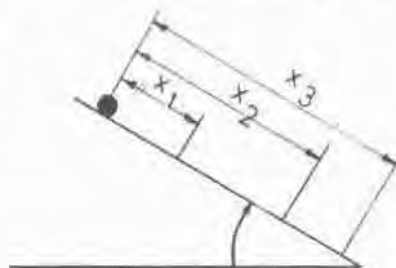

ب- وقتی که شیب سطح افزایش می‌یابد نسبت $\frac{x}{t^2}$ نیز افزایش می‌یابد. وقتی که زاویه شیب سطح به 90° می‌رسد جسم در راستای قائم سقوط آزاد می‌کند.

شکل ۲-۱۵- آزمایش با سطح شیب‌دار گالیله

کاغذ و يك جسم كوچك سنگین مثلاً يك تکه سنگ را با هم از يك نقطه رها کنید سنگ خیلی زودتر از صفحه کاغذ به زمین می‌رسد ولی اگر صفحه کاغذ را مجاله کرده به شکل گلوله کوچکی درآورید و تکه سنگ و گلوله کاغذ را با هم از همان نقطه رها کنید هر دو تقریباً با هم به سطح زمین می‌رسند.

آزمایش‌های گالیله درباره سقوط اجسام نه تنها خط بطلان بر عقاید فلسفی نادرست آن زمان کشید بلکه نشان داد بهترین روش برای کشف قوانین طبیعت «دلی تجویبی» است، در زمان گالیله امکان اندازه گیری‌های مستقیم و دقیق روی حرکت تند سقوط اجسام وجود نداشت به همین جهت گالیله برای پی بردن به قانون سقوط آزاد اجسام از حرکت يك گلوله بر سطح شیب‌دار که نسبت به سقوط آزاد کندتر است استفاده کرد. او دلیل انتخاب سطح شیب‌دار را با این فرضیه توجیه کرد: اگر جسمی که سقوط آزاد می‌کند شتاب ثابتی داشته باشد گلوله‌ای هم که روی سطح صیقلی شیب‌دار حرکت می‌کند

الف- نسبت $\frac{x}{t^2}$ مقدار ثابتی است

۱- برای این که گلوله روی يك خط راست حرکت کند کافی است که در شمار مستقیم مناسبی که سرناسر يك تخته دراز تعبیه می‌شود و سطح این شیار کاملاً صیقلی است حرکت نماید.

در آخر گالیه چنین استدلال کرد: در حالت ویژه‌ای که زاویه شیب ۹۰ درجه می‌شود گلوله در راستای قائم پایین می‌افتد و این همان حالت سقوط آزاد جسم است. بر اساس این استدلال نسبت $\frac{x}{y}$ در این حالت باز هم ثابت می‌ماند (هر چند گالیه نتوانست بگوید که مقدار عددی این نسبت چیست).

پرسش ۲-۱۶- به نظر شما چه اشکالی در کار آزمایش گالیه بود که به جای ادامه اندازه‌گیری به استدلال متوسل شد؟

امروزه با پیشرفت دانش و فن، مطالعه سقوط اجسام آسان شده است و به راههای مختلفی صورت می‌گیرد. شکل ۲-۱۱ عکسی است که به هنگام سقوط آزاد دو گلوله به وزنهای متفاوت با عکاسی

شکل ۲-۱۱- نمایش سقوط آزاد دو گلوله به وزنهای مختلف که با عکاسی استروبوسکپی گرفته شده است.

استروبوسکپی گرفته شده است. دو گلوله با هم بدون سرعت اولیه رها شده‌اند و زمان بین هر دو تصویر متوالی $\frac{1}{30}$ ثانیه است.

عکاسی استروبوسکپی نظیر عکاسی معمولی است جز این که منبع نور، منحصر آید لامپ استروبوسکپی است.

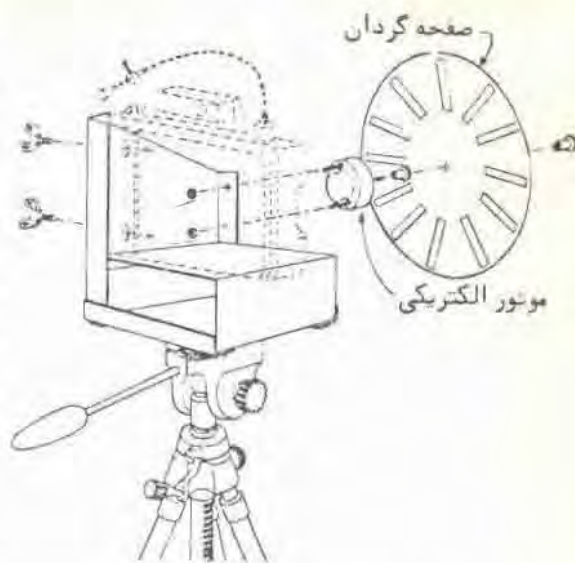
در مدت عکس برداری دیاگرام دور بین باز است و آزمایش در اتاق تاریک انجام می‌شود تا نوری که جسم متحرک را روشن می‌کند منحصر آ نور حاصل از لامپ استروبوسکپی باشد. این لامپ آذرخشهای (فلاشهای) درخشانی تولید می‌کند که می‌توان تعداد آنها را در ثانیه به دلخواه تنظیم کرد. چون مدت درخشیدن هر آذرخش فقط در حدود ده میلیونیم ثانیه ($10^{-6} \times 10$) است حرکت جسمی که سقوط می‌کند به صورت یک رشته عکسهای مجزا و متوالی بر روی صفحه عکاسی ظاهر می‌شود و تعداد عکسها در هر ثانیه برابر تعداد آذرخشها در ثانیه است.

پرسش ۲-۱۷- آیا با این عکسهای متوالی می‌توان قانون سقوط آزاد را بدست آورد.

یک نوع دیگر دستگاه عکاسی استروبوسکپی متداول است که در آن به جای لامپ استروبوسکپی از یک قرص شکافدار که جلوعدسی دستگاه عکاسی می‌چرخد استفاده می‌شود. سرعت دوران قرص شکافدار قابل تنظیم است و هر بار که یکی از شکافها جلوعدسی قرار می‌گیرد نور بازتابیده از روی جسم متحرک وارد دستگاه عکاسی می‌شود و صفحه حساس عکاسی را متأثر می‌کند. آزمایش در اتاق تاریک صورت می‌گیرد و فقط جسم متحرک روشن می‌شود

سکه هر دو با يك شتاب سقوط می کنند. این واقعیت را می توان بایک آزمایش ساده طبق شکل (۲-۱۳) نشان داد: يك پرمزغ و يك سکه فلزی درون لوله شیشه ای است. وقتی که هوای درون لوله خالی شود و لوله را برگردانند پرمزغ و سکه باهم به ته لوله سقوط می کنند ولی هنگامی که لوله پر از هوا است پرمزغ خیلی دیرتر از سکه به ته لوله می رسد. در جایی که هوا نیست همه اجسام با شتاب یکسان سقوط می کنند.

در سال ۱۹۷۰ میلادی یکی از فضانوردان امریکائی به نام دیوید اسکات^۱ در سطح کره ماه

شکل ۲-۱۴- دستگاه عکاسی استروبواسکپی

و در تمام مدت عکاسی دیافراگم عدسی باز است. طرح ساده ای از این نوع دستگاه در شکل ۲-۱۴ نشان داده شده است.

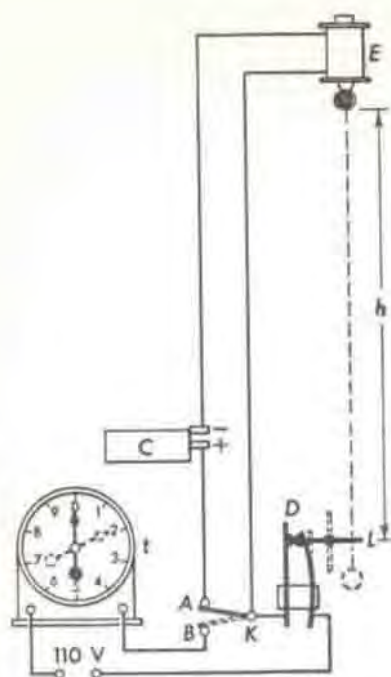
وقتی که يك گلوله چوبی و يك گلوله فولادی باهم از يك ارتفاع در هوا رها می شوند آزمایش دقیق نشان می دهد که گلوله چوبی اندکی از گلوله فولادی عقب می ماند و هرچه ارتفاع سقوط بیشتر باشد عقب ماندن گلوله چوبی بیشتر است. علت، چنانکه گفتیم، وجود اصطکاک هواست که در بخش ۵ درباره آن گفتگو خواهیم کرد. هرچه جرم حجمی جسم کمتر باشد اثر مقاومت هوا بر آن محسوس تر است؛ مثلاً اجسامی مانند پر مرغ یا برگ درخت که سطح تماسشان با ملکولهای هوا زیاد است به آرامی در هوا سقوط می کنند.

در جایی که هوا نباشد يك پسر مرغ و يك

شکل ۲-۱۴- يك سکه فلزی و يك پرمزغ در خلا^۱ با هم سقوط می کنند

از ارتفاع معینی يك چکش ويك پرمغ را با هم رها کرد و ميلونها نفر در زمين به وسيله تلويزيون مشاهده کردند که چکش و پرمغ در کنار هم سقوط کرده و با هم به سطح ماه رسيدند . چون کره ماه فاقد آتمسفر است می توان گفت که آزمایش اسکات در خلأ کامل انجام گرفته است .

شکل ۱۴-۲- آزمایش سقوط آزاد اجسام

تحقیق قانون سقوط آزاد با آزمایش- شکل ۱۴-۲
طرح یکی از آزمایشهای متعددی را که در تحقیق قانون سقوط آزاد اجسام بکار رفته است نشان می دهد. در این آزمایش گلوله فولادی کوچکی از ارتفاعهای مختلف سقوط می کند و زمان سقوط آن برای هر مسافت اندازه گرفته می شود . چون به علت کوچک بودن ارتفاعهای سقوط ، زمانهایی که در این آزمایش اندازه گیری می شود از يك ثانيه کوچکتر است برای اندازه گیری زمان از يك کرومومتر الکتریکی استفاده می شود که بر حسب صدم ثانيه مدرج است. برای این که هنگام برآه انداختن و متوقف کردن کرومومتر خطائی توسط آزمایش کننده در اندازه گیری وارد نشود از کلید الکتریکی استفاده می شود، وقتی که کلید الکتریکی روی وضعیت A است جریانی توسط باتری C در آهنربای الکتریکی E برقرار می شود و این آهنربا گلوله فولادی را آماده برای افتادن نگه می دارد . همین که کلید K روی وضع B زده می شود مدار آهنربای الکتریکی قطع می گردد و گلوله می افتد و لسی در همین لحظه مدار کرومومتر الکتریکی بسته می شود و کرومومتر به راه می افتد و لحظه ای که گلوله به کلید L برخورد می کند مدار الکتریکی کرومومتر در محل اتصال D قطع و کرومومتر متوقف می شود . به این ترتیب زمانی که گلوله

ارتفاع h را می پیماید با دقت صدم ثانيه روی کرومومتر معین می گردد. می توان آهنربای الکتریکی را از جای اولیه بالا و بالاتر برد و آزمایش را تکرار کرد و مسافتها و زمانهای اندازه گرفته شده را در جدولی ثبت نمود . فرض کنید آزمایش ۵ بار انجام شده و نتایج حاصل در جدول ۳-۲ ثبت گردیده است. مشاهده می شود که نسبت $\frac{h}{t^2}$ مقدار ثابتی است که اندازه متوسط آن تا دو رقم معنی دار $\frac{4}{9} \frac{m}{s^2}$ است و نشان می دهد که h متناسب با t^2 است یعنی:

$$h \propto t^2$$

$$h(m) = \frac{4}{9} t^2 (s^2) \quad \text{و یا}$$

بنابراین نمودار تغییرات h با t^2 خط راستی است که شیب آن $\frac{4}{9}$ است (شکل ۱۵-۲)

جدول ۳-۲

شماره آزمایش	ارتفاع سقوط h به (m)	زمان سقوط s به (t)	$\frac{h}{t^2} (\frac{m}{s^2})$	$\frac{2h}{t^2} (\frac{m}{s^2})$
—	0	0	0	0
۱	0/40	0/280	4/9	8/8
۲	0/60	0/30	4/9	8/8
۳	0/80	0/43	4/9	8/8
۴	1/00	0/45	4/9	8/8
۵	1/20	0/490	4/9	8/8

صورت $h = \frac{1}{2}at^2$ است ، شتاب افتادن جسم را که ناشی از جاذبه زمین است چنان که می دانید به «g» نمایش می دهند ، بنابراین معادله حرکت سقوط آزاد جسم بدون سرعت اولیه چنین است :

$$h = \frac{1}{2}gt^2 \quad (۱۴-۲)$$

و شتاب g از رابطه بالا چنین حساب می شود :

$$g = \frac{2h}{t^2} \quad (۱۵-۲)$$

اگر به جای h و t مقادیری را که طبق جدول ۳-۲ آزمایش به دست آمده است بگذاریم اندازه متوسط g تا دو رقم معنی دار برابر خواهد شد با

$$g = 9.8 \frac{m}{s^2}$$

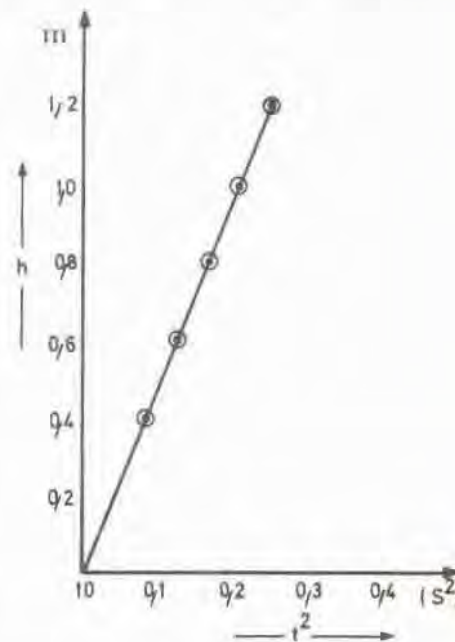
هرگاه در آزمایشهایی نظیر این آزمایش اجسامی به جسمهای متفاوت به طور آزاد سقوط کنند نتایج حاصل در حدود دقت آزمایش یکسان خواهد بود ، بنابراین معرف شتاب سقوط آزاد کلیه اجسام است .

چنانچه بخواهیم سرعت حرکت جسمی را که بدون سرعت اولیه سقوط آزاد می کند پس از گذشت زمان t یا پس از پیمودن مسافت h معین کنیم کافی است که در روابط (۱۵-۲) و (۱۴-۲) v را صفر بگیریم و به جای شتاب a حرف g را قرار دهیم و v را حساب کنیم در این صورت خواهیم داشت :

$$v = g.t \quad (۱۶-۲)$$

و با

$$v = \sqrt{2gh} \quad (۱۷-۲)$$

شکل ۱۵-۳- نمودار تغییرات h با t^2 در سقوط آزاد

پرسش ۱۸-۲- نمودار تغییرات h با t چگونه

است؟

نتیجه این آزمایش نشان می دهد که اگر مقاومت هوا ناچیز باشد حرکت سقوط آزاد یک جسم در مجاورت زمین حرکتی است با شتاب ثابت که به

پرسش ۱۹-۲ - چگونه می‌توانید رابطه

$$v = gt \text{ را مستقیماً از رابطه } h = \frac{1}{2}gt^2 \text{ به دست آورید؟}$$

چگونه می‌توانید فرمول $v = \sqrt{2gh}$ را از ترکیب

$$\text{دو رابطه } v = gt \text{ و } h = \frac{1}{2}gt^2 \text{ به دست آورید؟}$$

شتاب جاذبه در نقاط مختلف زمین - شتاب جاذبه زمین را یا به عبارت دیگر شتاب سقوط آزاد اجسام را در نقاط مختلف سطح کره زمین با دقت اندازه

گرفته‌اند و معلوم شده است که این شتاب مقدار ثابتی نیست و از نقطه‌ای به نقطه دیگر جزئی تغییر می‌کند.

با آن که تغییرات g جزئی است و اثر محسوسی بر اغلب مسائل عملی ندارد ولی بهتر این است که

از وجود آنها آگاه باشیم. به طور کلی اندازه g

در سطح زمین بین کمترین مقدار $\frac{m}{s^2}$ ۹/۷۸۰۴ (در

استوا یعنی در عرض جغرافیائی صفر و سطح تراز دریا)

و بیشترین مقدار $\frac{m}{s^2}$ ۹/۸۳۲۱ (در دو قطب شمال

و جنوب یعنی در عرض جغرافیائی $90^\circ \pm$) تغییر

می‌کند.

تغییرات g بستگی به چند عامل مهم از جمله،

فاصله نقاط از مرکز زمین، دوران زمین، نامنظم

بودن ساختمان طبقات زمین دارد. اندازه گیریهای

دقیق و دائمی نشان می‌دهد که حتی جزر و مد آب

اقیانوسها و دریاها نیز در تغییر g مؤثر است ولی

این تغییرات خیلی کم و در حدود میلیونیم است.

نظر به ثابت نبودن مقدار g در نقاط مختلف

زمین، اداره اوزان و مقیاسات بین‌المللی برای کارهای

عملی، اندازه استاندارد g را $\frac{m}{s^2}$ ۹/۸۰۶۶۵ قبول

کرده است، ولی در عمل معمولاً g را $\frac{m}{s^2}$ ۹/۸۰

منظور می‌دارند.

پرتاب در راستای قائم - وقتی که جسمی با تندی

اولیه v_0 در راستای قائم به طرف بالا پرتاب می‌شود

تندی آن به تدریج کم می‌گردد تا این که در یک نقطه

به صفر برسد. جسم در یک لحظه در این نقطه متوقف

می‌شود سپس به طرف زمین سقوط می‌کند و در

صورتی که اثر اصطکاک هوا بر آن ناچیز باشد با همان

تندی که به بالا پرتاب شده بود به جای پرتاب اولیه

خود برمی‌گردد.

آزمایش و محاسبه نشان می‌دهد که زمان لازم

برای رسیدن جسم به بالاترین نقطه مسیر برابر زمانی

است که جسم از این نقطه دوباره به مبدأ پرتاب خود

برمی‌گردد.

پرسش ۲۰-۲ - آیا در هر نقطه دیگر از مسیر

حرکت، اندازه تندی جسم در وقت بالارفتن، برابر

اندازه تندی آن به هنگام پائین آمدن است؟

برای محاسبه سرعت و زمان حرکت و مسافت

پیموده شده می‌توان رابطه‌های (۲-۱۰) و (۲-۱۱)

و (۲-۱۲) و (۲-۱۳) را به کار برد، کافی است

که در این رابطه‌ها به جای شتاب a شتاب جاذبه g

و به جای مسافت x ارتفاع h گذارده شود. بنابراین:

$$v = v_0 + gt \quad (2-18)$$

$$h = \frac{v + v_0}{2} t \quad (2-19)$$

$$h = v_0 t + \frac{1}{2}gt^2 \quad (2-20)$$

$$v^2 - v_0^2 = 2gh \quad (2-21)$$

یادآوری - وقتی که می‌خواهید روابط بالا

را در حل مسائل بکار ببرید، به هنگام عددگذاری

نکات زیر را رعایت کنید .

(۱) نقطه پرتاب را مبدأ سنجش فاصله‌ها بگیرد .

(۲) فاصله‌های بالای مبدأ را مثبت و فاصله‌های پائین مبدأ را منفی بگیرید .

(۳) تندبهای روبه بالا را با علامت مثبت و تندبهای روبه پائین را با علامت منفی انتخاب کنید .

(۴) علامت شتاب g را که همواره روبه پائین است همیشه منفی بگیرید .

۵- در صورتی که جهت محور عا رو به پائین مثبت انتخاب شود مقدار کمیت‌های فوق تغییر علامت می‌دهند .

اینک چند مثال :

مثال ۱- سنگی در راستای قائم با تندی $۳۹/۴ \frac{m}{s}$ روبه بالا پرتاب می‌شود . چه زمانی طول می‌کشد تا به بالاترین نقطه مسیر خود (نقطه اوج) برسد ؟ (مقاومت هوا را ناچیز فرض کنید) .

- اگر بر اساس نکات فوق جهت روبه بالا را مثبت بگیریم اندازه کمیت‌های مورد لزوم با رعایت علامت عبارتست از :

$g = -۹/۸۰ \frac{m}{s^2}$ و $v_0 = ۳۹/۴ \frac{m}{s}$
در لحظه‌ای که سنگ به نقطه اوج خود می‌رسد

$v = 0$ است و خواهیم داشت :

$$v = v_0 + gt$$

$$t = \frac{v - v_0}{g} \quad \text{و}$$

اگر مقادیر عددی را با رعایت علامت آنها در این معادله بگذاریم خواهیم داشت :

$$t = \frac{0 - ۳۹/۴ \frac{m}{s}}{-۹/۸۰ \frac{m}{s^2}} = ۴/۰۵$$

مثال ۲- از بالای يك بلندی که تا سطح زمین

$۷۸/۴ m$ فاصله دارد توسط يك کمان تیری با تندی $۲۹/۴ \frac{m}{s}$ در راستای قائم به طرف بالا پرتاب می‌شود . اگر اثر مقاومت هوا بر آن ناچیز باشد .
الف - تاجه ارتفاعی نسبت به مبدأ پرتاب ،

تیر بالا می‌رود ؟

ب - چه زمانی طول می‌کشد تا به نقطه اوج خود برسد ؟

پ - پس از گذشت چه زمانی به مبدأ پرتاب برمی‌گردد ؟

ت - با چه سرعتی به سطح زمین می‌رسد ؟

ج - مدت کل حرکت آن چند ثانیه است ؟

الف : داریم

$g = -۹/۸۰ \frac{m}{s^2}$ و $v_0 = ۲۹/۴ \frac{m}{s}$
در نقطه اوج $v = 0$ است و h از رابطه زیر حساب می‌شود :

$$v^2 = v_0^2 + 2gh$$

و یا

$$h = \frac{v^2 - v_0^2}{2g} = \frac{(0) - (۲۹/۴ \frac{m}{s})^2}{2 \times (-۹/۸۰ \frac{m}{s^2})}$$

و از آنجا :

$$h = \frac{-۸۶۴/۴ \frac{m^2}{s^2}}{-۱۹/۶۰ \frac{m}{s^2}} = ۴۴/۱ m$$

ب - زمان لازم برای رسیدن به نقطه اوج از رابطه زیر حساب می‌شود :

$$v = v_0 + gt$$

$$t = \frac{v - v_0}{g} \quad \text{یا}$$

باجذر گرفتن از این عدد دو جواب به دست آید:

یکی $v = +29/0 \frac{m}{s}$ و دیگری $v = -49/0 \frac{m}{s}$ از این دو جواب آن که علامت منفی دارد جواب سؤال است. جواب با علامت مثبت برابر تندی پرتاب جسم از سطح زمین روبه بالاست.

ج - برای حساب کردن مدت کل حرکت کافی است که در رابطه

$$v = v_0 + gt$$

این مقادیر را قرار دهیم:

$$v = -49/0 \frac{m}{s} \text{ و } v_0 = 29/0 \frac{m}{s}$$

$$g = -9/80 \frac{m}{s^2} \text{ و}$$

در این صورت داریم:

$$t = \frac{v - v_0}{g} = \frac{-49/0 \frac{m}{s} - 29/0 \frac{m}{s}}{-9/80 \frac{m}{s^2}} = \frac{-78/0 \frac{m}{s}}{-9/80 \frac{m}{s^2}} = 8/0 s$$

مثال ۳ - سنگی را در شرایط خلاء پاتندی

$19/6 \frac{m}{s}$ در راستای قائم به طرف بالا پرتاب می کنیم. معین کنید پس از چه زمانی (بعد از پرتاب سنگ اول) باید سنگ دیگری را با همان تندی در همین راستا و بالا پرتاب کنیم تا در نیمه ارتفاع اوج، سنگ اول را تلاقی کند.

- بدیهی است سنگ دوم، سنگ اول را

موقعی که در حال برگشت است تلاقی می کند. اگر h نمایش ارتفاع اوج باشد زمانی که لازم است تا سنگ به نیمه ارتفاع اوج برسد از رابطه زیر حساب می شود:

$$\frac{h}{2} = v_0 t + \frac{1}{2} gt^2 \quad (1)$$

به ازاء $v_0 = 29/0 \frac{m}{s}$ و $v = 0$

و $g = -9/80 \frac{m}{s^2}$ داریم

$$t = \frac{0 - 29/0 \frac{m}{s}}{-9/80 \frac{m}{s^2}} = 3/0 s$$

پ - زمان رفتن و برگشتن جسم را به مبدأ

پرتاب از رابطه زیر حساب می کنیم

$$h = v_0 t + \frac{1}{2} gt^2$$

چون در مبدأ پرتاب $h = 0$ است کافی است

در این رابطه h را صفر بگیریم یعنی:

$$0 = v_0 t + \frac{1}{2} gt^2 = t \left(v_0 + \frac{1}{2} gt \right)$$

در این جا دو جواب به دست می آید: یکی $t = 0$

که لحظه پرتاب است و دیگری

$$t = -\frac{2v_0}{g}$$

که جواب مسأله، یعنی زمان رفت و برگشت است و مقدار آن برابر است با:

$$t = -\frac{2 \times 29/0 \frac{m}{s}}{-9/80 \frac{m}{s^2}} = 6/0 s$$

ت - سرعت جسم به هنگام رسیدن به زمین

از رابطه زیر حساب می شود:

$$v^2 = v_0^2 + 2gh$$

به ازاء $g = -9/80 \frac{m}{s^2}$ و $v_0 = 29/0 \frac{m}{s}$

و $h = -78/0 m$ داریم:

$$v^2 = \left(29/0 \frac{m}{s} \right)^2 + 2 \times \left(-9/80 \frac{m}{s^2} \right) \times (-78/0 m) = 864/4 \frac{m^2}{s^2} + 1536/6 \frac{m^2}{s^2} = 2401 \frac{m^2}{s^2}$$

به طوری که ملاحظه می شود برای زمان ۱
دوجواب است : یکی زمانی که لازمست تا سنگ
به هنگام بالا رفتن ، مستقیماً به نیمه ارتفاع اوج
خود برسد یعنی :

$$t_1 = \frac{-v_0}{g} \left(1 - \frac{\sqrt{v_0^2}}{v_0} \right) = \frac{-19/6 \frac{m}{s}}{-9/80 \frac{m}{s^2}}$$

$$\left(1 - \frac{\sqrt{v_0^2}}{v_0} \right) \approx 2(1 - 0/707) \approx 0/588$$

و دیگری زمانی که لازم است تا سنگ به نقطه اوج
خود برود و به نیمه ارتفاع اوج برگردد . این زمان
بزرگتر است :

$$t_2 = \frac{-v_0}{g} \left(1 + \frac{\sqrt{v_0^2}}{v_0} \right) = \frac{-19/6 \frac{m}{s}}{-9/80 \frac{m}{s^2}}$$

$$\left(1 + \frac{\sqrt{v_0^2}}{v_0} \right) \approx 2(1 + 0/707) \approx 3/415$$

زمان مطلوب مسأله تفاضل این دو زمان است

یعنی :

$$\Delta t = t_2 - t_1 = 3/41 - 0/58 = 2/83 s$$

از طرف دیگر داریم :

$$v^2 - v_0^2 = 2gh$$

در نقطه اوج $v = 0$ است بنابراین :

$$0 - v_0^2 = 2gh$$

و

$$h = -\frac{v_0^2}{2g} \quad (2)$$

از ترکیب دو معادله (۱) و (۲) نتیجه می شود :

$$-\frac{v_0^2}{2g} = v_0 t + \frac{1}{2}gt^2$$

و یا

$$gt^2 + 2v_0 t + \frac{v_0^2}{g} = 0$$

و جوابهای این معادله :

$$t = \frac{-v_0 \pm \sqrt{v_0^2 - \frac{v_0^2}{g}}}{g} = \frac{-v_0 \pm v_0 \frac{\sqrt{g}}{g}}{g} = \frac{-v_0}{g} \left(1 \pm \frac{\sqrt{g}}{g} \right)$$

است .

خودتان آزمایش کنید

I - به کمک سطح شیب دار ، قانون سقوط آزاد اجسام را به دست آورید و سائل لازم :

تخته درازی که در سرتاسر وسط آن شیار نسبتاً گودی تعبیه شده و سطح این شیار به خوبی

صیقلی است .

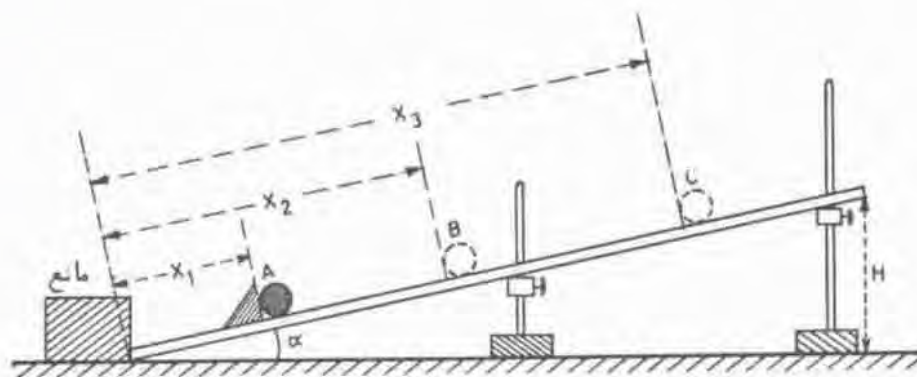
کرونومتر یا ساعت کرونومتر دار .

گلوله فولادی کوچک .

الف - یک سرتخته را روی سطح افقی میز یا زمین قرار دهید و با مانع یا گیره ای از لغزیدن

آن جلوگیری کنید . این مانع جلو ادامه حرکت گلوله را نیز می گیرد . سرتخته را تا

ارتفاع مناسب «h» بالایاوردید و آن را روی گیره‌ای که به پایه‌ای بسته‌اید استوار کنید (شکل ۲-۱۶). اگر طول تخته d باشد نسبت $\frac{h}{d}$ را که برابر $\sin \alpha$ است به جای شیب سطح انتخاب کنید. زیرا اندازه‌گیری این نسبت آسانتر از اندازه‌گیری $\tan \alpha$ است (زاویه شیب‌دار با سطح افقی است).

شکل ۲-۱۶- سطح شیب‌دار برای تحقیق قانون سقوط آزاد اجسام

گلوله فولادی را از نقاط مختلف سطح شیب‌دار، مانند A و B و C و ... رها کنید و زمان رسیدن آن را به پایین سطح اندازه بگیرید و نتایج را در جدولی مانند جدول ۲-۳ بپرسید (آزمایش را برای هر یک از مسافتها دست کم سه بار تکرار کنید و میانگین زمانهای اندازه گرفته شده را حساب کنید).

جدول ۲-۴

شماره آزمایش	x (مسافت پیموده شده به متر)	t (زمان حرکت به ثانیه)	$\left(\frac{m}{s^2}\right) \frac{x}{t^2}$	شتاب حرکت (به $\frac{m}{s^2}$)

توجه داشته باشید که مسیر حرکت گلوله کاملاً خط راست باشد. یعنی اگر تخته بلند و سنگین است وسط آن شکم ندهد. برای کنترل این موضوع پایه و گیره دیگری در صورت لزوم وسط تخته بگذارید و شیب تخته را در وسط نیز بیازمائید. t^2 را روی محور افقی و x را روی محور عمود بر آن بپرسید و نمودار تغییرات $\frac{x}{t^2}$ را رسم کنید و قانون حرکت را نتیجه بگیرید.

ب - با تغییر دادن ارتفاع h شیب سطح را ۲ و ۳ و ... برابر کنید و زمان حرکت گلوله را برای يك مسافت معين x در شیبهای مختلف اندازه بگیرید و در جدولی مانند جدول ۵-۲

جدول ۵-۲

نسبت $\frac{h}{d}$	۱- زمان حرکت برای مسافت معين x	شتاب $= \frac{2x}{t^2}$	شتاب شیب سطح

بیرید ، سپس روی کاغذ میلیمتری نموداری رسم کنید که محور افقی آن نمایش شیب سطح $(\frac{h}{d})$ و محور عمودی آن نمایش شتاب حرکت باشد . با ادامه دادن نمودار ، وقتی که نسبت $\frac{h}{d}$ به ۱ می رسد (یعنی زاویه سطح شیب دار با سطح افقی 90° می شود) و جسم سقوط آزاد می کند شتاب آن را به دست آورید .

II - در صورتی که دستگاهی مانند دستگاه شکل ۲-۱۴ برای مطالعه سقوط آزاد اجسام در آزمایشگاه دبیرستان موجود است قانون سقوط آزاد اجسام را مستقیماً بررسی کنید .

به این پرسشها پاسخ دهید

- ۱ - حرکت یکنواخت بر روی يك خط راست را در يك جمله کوتاه تعریف کنید . چه نمونه هایی از این نوع حرکت را می شناسید ؟
- ۲ - سرعت لحظه ای را تعریف کنید و رابطه ریاضی آن را بنویسید . چه فرقی بین سرعت لحظه ای و سرعت متوسط است ؟
- ۳ - در چه نوع حرکتی سرعت لحظه ای و سرعت متوسط با هم برابرند ؟
- ۴ - حرکت يك اتومبیل در يك جاده چه نوع حرکتی است ؟ درباره آن بحث کنید .
- ۵ - چگونه می توانید به كمك يك نمودار مسافت - زمان که در اختیار دارید سرعت متوسط متحرك بین دو لحظه t_1 و t_2 را معين کنید ؟ چگونه سرعت لحظه ای متحرك را در لحظه t_1 یا t_2 معين می کنید ؟ اگر این نمودار خط راست باشد آیا تفاوتی بین این دو سرعت مشاهده می شود ؟

۶) - در نظر بگیرید که سرعت سنج يك اتومبیل برای وقتی که اتومبیل خالی و قطر چرخهای برنده (معمولا چرخهای عقب) ۰/۶۰ متر است درجه بندی شده است .

الف - اگر چرخهای این اتومبیل با چرخهایی که قطر آنها ۰/۷۰ متر است عوض شوند سرعت واقعی اتومبیل وقتی که عقربه سرعت سنج $50 \frac{\text{Km}}{\text{h}}$ را نشان می دهد چه اندازه است ؟
ب - اگر فشار باد لاستیکهای اتومبیل کم باشد و اتومبیل با ظرفیت کامل مسافر حرکت کند سرعتی که روی سرعت سنج در این حالت خوانده می شود آیا از سرعت حقیقی اتومبیل کمتر است یا بیشتر ؟ توضیح دهید .

۷) - فرض کنید برای تعیین نوع حرکت يك متحرك ، در چند لحظه متوالی مسافت پیموده شده را اندازه گرفته و نمودار مسافت - زمان این متحرك را رسم کرده اید .

الف - اندازه های واقعی در روی این نمودار مربوط به چه نقاطی هستند .
ب - آیا به کمک این نمودار می توانید سرعت لحظه ای واقعی متحرك را در هر لحظه واقع در محدوده اندازه گیری تعیین کنید ؟ توضیح دهید .

پ - آیا می توانید با امتداد دادن نمودار بهروالی که در محدوده اندازه گیری رسم شده است سرعت لحظه ای متحرك را در بیرون از محدوده اندازه گیری بر آورد کنید ؟

ت - بر آورد اندازه ها را در محدوده نمودار « انترپولاسیون^۱ » و در بیرون از محدوده نمودار « اکسترپولاسیون^۲ » می نامند . به نظر شما کدام يك از این دو بر آورد دقیق تر است ؟

۸) - در آزمون حرکت يك اتومبیل که از حال سکون به حرکت در آمده است اعداد مندرج در جدول ۲-۶ معرف سرعت های لحظه ای اتومبیل در ثانیه های متوالی بوده است .

جدول ۲-۶

زمان (s)	سرعت ($\frac{\text{m}}{\text{s}}$)	زمان (s)	سرعت ($\frac{\text{m}}{\text{s}}$)
۰/۰	۰/۰	۰/۰	۰/۰
۱/۰	۶/۳	۶/۰	۲۷/۳
۲/۰	۱۱/۶	۷/۰	۲۹/۵
۳/۰	۱۶/۵	۸/۰	۳۱/۳
۴/۰	۲۰/۵	۹/۰	۳۳/۱
۵/۰	۲۴/۱	۱۰/۰	۳۴/۹

۲- Extrapolation

۱- Interpolation

نمودار سرعت - زمان حرکت این اتومبیل را رسم کنید سپس شتابهای لحظه‌ای اتومبیل را تعیین کرده و نمودار شتاب - زمان این حرکت را نیز رسم کنید و معین نمایید :

الف - سرعت اتومبیل در لحظه $t = 2/5$ چه اندازه است ؟

ب - شتاب ماکزیمم چه اندازه است ؟

۹ - آیا دو جمله زیر در باره حرکت یک جسم درست است ؟ در باره جواب خود توضیح دهید

- ۱- اگر اندازه تنیدی ثابت باشد شتاب الزاماً صفر خواهد بود .
- ۲- اگر شتاب ثابت باشد حرکت الزاماً بر روی خط راست خواهد بود .
- ۱۰- در یک تلویزیون معمولی دسته پرتو الکترون در مدت $0/030$ ثانیه تصویر کاملی را که بر تمام صفحه تلویزیون تشکیل می‌شود از بالا تا پایین به‌طور افقی خط به‌خط جاروب می‌کند . اگر هر تصویر از 525 خط تشکیل شود و عرض صفحه تلویزیون تقریباً $0/50$ متر (۲۰ اینچ) باشد سرعت حرکت این دسته پرتو بر روی صفحه تلویزیون چه اندازه است ؟
- ۱۱- شکل ۲-۱۷ چند وضعیت متوالی از یک توپ بیسبال را نشان می‌دهد که از سمت چپ به راست در حرکت بوده است . وضعیتهای متوالی توپ به وسیله عکاسی استروبواسکپی مشخص شده است و مدت بین دو آذرخش (فلاش) متوالی $0/20$ ثانیه می‌باشد و طول سنجی که در شکل دیده می‌شود بر حسب سانتیمتر مدرج است .

شکل ۲-۱۷

- جدولی تنظیم کنید که در یک ستون آن فاصله‌های پیموده شده توسط این توپ و در ستون دیگر زمان حرکت نوشته شده باشد و نمودار مسافت - زمان این حرکت را رسم کنید . سرعت لحظه‌ای در لحظه‌هایی که وضعیت توپ در شکل مشخص شده است چیست ؟
- نمودار سرعت - زمان این حرکت را رسم نمایید و شتاب حرکت را حساب کنید .
- ۱۲- بایک شکل نشان دهید که اندازه مسافت طی شده توسط یک متحرک برابر اندازه سطح محصور بین نمودار سرعت - زمان و محور نمایش زمان است .
- ۱۳- اگر مستقیماً دو رابطه $x = v \cdot t$ و $v = a \cdot t$ را با هم ترکیب کنید رابطه $x = at^2$ را به دست خواهید آورد ، در این جا چه چیز نادرست است ؟

(۱۴) - هر کمیتی که به طور یکنواخت تغییر کند مقدار متوسط آن برابر با نصف مجموع دو مقدار اولی و آخری آن کمیت است. این موضوع را درباره هر کمیتی که مایلید بیازمائید؛ مثلاً سن متوسط ۵ نفر که سن آنان به ترتیب ۱۵ و ۱۶ و ۱۷ و ۱۸ و ۱۹ سال است چیست؟

(۱۵) - مفهوم شتاب ثابت این است که در زمانهای متوالی و مساوی Δt ، اندازه‌های Δv یکی هستند. از مطالب زیر کدامشان به نحوی این مفهوم را درست بیان می‌کنند؟

الف - Δv متناسب با Δt است.

ب - مقدار ثابت $\frac{\Delta v}{\Delta t}$ است.

پ - نمودار سرعت - زمان یک خط راست است.

ت - v متناسب با t است.

(۱۶) - رابطه $v^2 - v_0^2 = 2ax$ را از ترکیب دو رابطه $x = \frac{1}{2}at^2 + v_0 t$

و $v = at + v_0$ مستقیماً بدست آورید.

(۱۷) - با محاسبه نشان دهید که

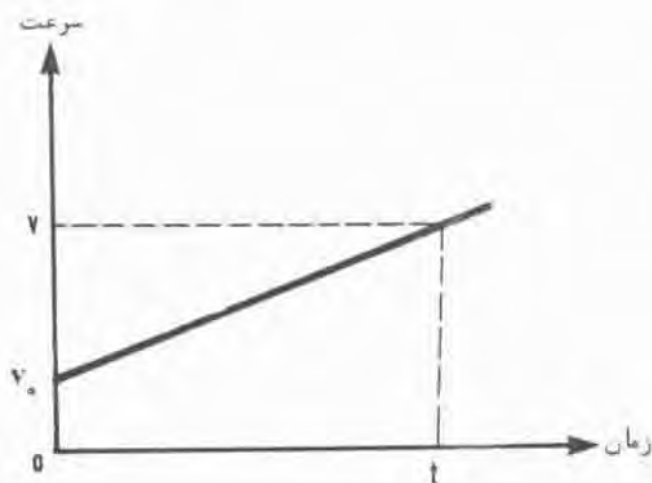
الف - اگر گلوله‌ای در شرایط خلا در راستای قائم با سرعت اولیه v_0 به طرف بالا پرتاب

شود تا ارتفاع $h = \frac{v_0^2}{2g}$ بالایی رود.

ب - در لحظه‌ای که به مبدأ پرتاب برمی‌گردد سرعت آن نیز برابر v_0 است.

(۱۸) - نمودار سرعت - زمان شکل (۱۸-۲) را بکار ببرید و با توجه به این نکته که سطح

زیر این نمودار برابر مسافت پیموده شده است معادله $x = v_0 t + \frac{1}{2}at^2$ را به دست آورید.

شکل ۱۸-۲ - نمودار سرعت-زمان

- ۱۹) - اگر شتاب حرکت يك متحرك كه بر روی خط راست حرکت می‌کند ثابت نباشد آیا تندی متوسط متحرك بين دو لحظه t_1 و t_2 برابر $\frac{v_1 + v_2}{2}$ است ؟ پاسخ خود را به کمک نمودار اثبات کنید .
- ۲۰) - اگر شتاب حرکت جسمی ثابت باشد آیا ممکن است جهت یا راستای تندی آن جسم تغییر کند ؟ مثال بزنید .

این مسأله‌ها را حل کنید

- ۱) - در مسابقات ورزشی جهانی (المپیک) ۱۹۶۸ میلادی در مسابقات دو مردان ، رکورد هائی به شرح زیر به دست آمده است :
۱- ۱۰۰ متر در ۹/۹ ثانیه
۲- ۲۰۰ متر در ۱۹/۸ ثانیه
۳- ۴۰۰ متر در ۴۳/۸ ثانیه
۴- ۸۰۰ متر در ۱ دقیقه و ۴۴/۳ ثانیه
۵- ۱۵۰۰ متر در ۳ دقیقه و ۳۴/۹ ثانیه
۶- ۵۰۰۰ متر در ۱۴ دقیقه و ۵ ثانیه
۷- ۱۰,۰۰۰ متر در ۲۹ دقیقه و ۲۷/۲ ثانیه
- الف - سرعت متوسط هر دو تنده را حساب کنید .
- ب - مسافت را روی محور افقی و سرعت را روی محور عمود بر آن بپرسید و نمودار مسافت - سرعت را برای این نتایج تا مسافت ۵۰۰۰ متر به دست آورید .
- ۲) - يك فضانورد با سینه فضائی خود در ارتفاع ۶۵۰ کیلومتری بالای سطح زمین در مدت ۱ ساعت و ۳۲ دقیقه و ۱۰ ثانیه يك دور به گرد زمین می‌گردد . اگر شعاع متوسط زمین ۶۳۷۰ کیلومتر باشد سرعت متوسط حرکت سینه را حساب کنید .

جواب : تقریباً $8 \frac{\text{km}}{\text{s}}$

- ۳) - سرعت بخش امواج رادیویی در خلا خیلی نزدیک به $3 \times 10^8 \frac{\text{m}}{\text{s}}$ است . فاصله نزدیکترین ستاره^۱ از زمین 4×10^{16} متر است . اگر فرض کنیم که این ستاره دارای

(۱) نام این ستاره Alpha Centauri است .

سباراتی باشد که بر روی آنها موجودات پیشرفته‌ای زندگی کنند و آنان امواج رادیویی به طرف زمین بفرستند چه مدت طول می‌کشد تا این امواج به زمین برسند .

جواب: $10^8 \times 1/35$ ثانیه یا تقریباً $4/3$ سال

(۴) - يك هواپیمای چهار موتوره ملخ‌دار که سرعت پرواز آن $600 \frac{km}{h}$ است از فرودگاه تهران به مقصد لندن پرواز می‌کند . یک ساعت و چهل دقیقه بعد ، يك هواپیمای جت که سرعت پرواز آن $940 \frac{km}{h}$ است از همین فرودگاه به مقصد لندن پرواز می‌نماید .

الف - چه مدت طول می‌کشد تا دو هواپیمای بهم برسند .

ب - چه مسافتی دو هواپیمای در این مدت پیموده‌اند .

جواب : الف : ۳ ساعت و $7/5$ دقیقه

ب : $2875 km$

(۵) - دو هواپیمای با هم از دو باند پرواز يك فرودگاه به مقصد يك شهر پرواز می‌کنند .

سرعت پروازی یکی از این دو هواپیمای $450 \frac{km}{h}$ و سرعت پرواز دیگری $670 \frac{km}{h}$ است هواپیمای تندرو ۴۰ دقیقه زودتر از هواپیمای دیگر به مقصد می‌رسد . مطلوبست :

الف - فاصله دو شهر

ب - مدت پرواز هریک از دو هواپیمای

جواب : الف - $914 km$

ب - ۲ ساعت و $1/82$ دقیقه و

۱ ساعت و $21/82$ دقیقه

(۶) - سرعت متوسط شما در هریک از دو حالت زیر چیست ؟

الف - اگر ۱۰۰ متر مسافت را با سرعت $5/0 \frac{m}{s}$ بدوید و ۱۰۰ متر مسافت دیگر را

با سرعت $1/0 \frac{m}{s}$ راه بروید .

ب - اگر در مدت ۱۰۰ ثانیه با سرعت $5/0 \frac{m}{s}$ بدوید و در مدت ۱۰۰ ثانیه دیگر با

سرعت $1 \frac{m}{s}$ راه بروید .

الف - $1/7 \frac{m}{s}$

جواب :

ب - $3/0 \frac{m}{s}$

(۷) - يك اتومبیل نصف مسیری را با سرعت $100 \frac{km}{h}$ و نصف دیگر را با سرعت $60 \frac{km}{h}$

می‌پیماید . سرعت متوسط آن در تمام مسیر چند $\frac{km}{h}$ است ؟

جواب : $75 \frac{km}{h}$

(۸) - یک هواپیمای جت روی باند پرواز از حال سکون شروع به حرکت می‌کند و پس از $45/0$ ثانیه با سرعت $80/0 \frac{m}{s}$ از زمین بلند می‌شود. اگر شتاب این حرکت ثابت باشد مطلوبست

الف - اندازه این شتاب

ب - مسافتی که هواپیما پیش از پرواز ، روی زمین می‌پیماید .

پ - نسبت مسافت‌هایی که این هواپیما در ثانیه چهل و پنجم و ثانیه یکم می‌پیماید .

الف - $1/78 \frac{m}{s^2} \approx$

جواب : ب - $1800m$

پ - ۸۹

(۹) - موتورسواری از حال سکون به راه می‌افتد و پس از پیمودن مسافت $120m$ سرعتش به $30/0 \frac{m}{s}$ می‌رسد. مطلوبست شتاب متوسط حرکت موتورسواری و مدتی که این مسافت را می‌پیماید.

(۱۰) - یک اتومبیل سواری از حال سکون به حرکت درمی‌آید و در مدت $12/0$ ثانیه با شتاب $1/80 \frac{m}{s^2}$ حرکت می‌کند تا سرعت آن به 7 برسد . سپس مدت $8/0$ ثانیه با این سرعت ثابت 7 به حرکت خود ادامه می‌دهد و بعد ترمز می‌شود و پس از $10/0$ ثانیه متوقف می‌گردد. مطلوبست :

الف - سرعت 7

ب - شتاب حرکت اتومبیل موقعی که ترمز شده است (فرض کنید این شتاب ثابت بوده است)

پ - کل مسافتی که اتومبیل پیموده است .

(۱۱) - از روی کامیونی که با سرعت $90/0 \frac{km}{h}$ در حرکت است جعبه سنگینی روی جاده می‌افتد و 45 متر در امتداد جاده بر روی زمین می‌لغزد تا متوقف شود مطلوبست :

الف - سرعت اولیه جعبه به $\frac{m}{s}$.

ب - شتاب حرکت جعبه به فرض این که ثابت باشد .

پ - زمانی که طول می‌کشد تا متوقف شود .

(۱۲) - راننده‌ای که اتومبیل خود را با سرعت $72 \frac{km}{h}$ در جاده‌ای می‌راند ناگهان متوجه

مانعی در جلو خود می شود و ترمز می کند . اگر زمان عکس العمل راننده 0.5 ثانیه باشد (زمان عکس العمل زمانی است که راننده پس از مشاهده مانع پای خود را روی ترمز می گذارد) و حرکت اتومبیل باشتاب $\frac{m}{s^2}$ کند شود ، راننده از لحظه دیدن مانع پس از پیمودن چه مسافتی اتومبیل را متوقف می کند ؟

جواب : $50m$

(۱۳) - ترنی باتندی ثابت v روی ریل مستقیم افقی در حرکت است . ترن دیگری با تندی $v' > v$ روی همین ریل به دنبال ترن اول نیز در حرکت است . در یک لحظه راننده ترن دوم ترن جلویی را به فاصله d مقابل خود مشاهده می کند و حرکت ترن خود را باشتاب a کند می نماید . حساب کنید برای این که ترن عقبی به ترن جلویی برخورد نکند باید $a > \frac{(v' - v)^2}{rd}$ باشد در صورتی که $a < \frac{(v' - v)^2}{rd}$ باشد دوترن به هم برخورد می کنند.

(۱۴) - دو ترن یکی باتندی $60 \frac{km}{h}$ و دیگری با تندی $80 \frac{km}{h}$ روی یک ریل مستقیم و افقی به طرف یکدیگر در حرکتند . وقتی فاصله آنها از یکدیگر به 2 کیلو متر می رسد هر یک از دو راننده ترن دیگر را مقابل خود می بینند و هر دو باهم ترمز می کنند . اگر در اثر ترمز حرکت هر یک از ترنها باشتاب ثابت $1 \frac{m}{s^2}$ کند شود معین کنید آیا دو ترن به هم برخورد می کنند یا نه ؟

(۱۵) - اتومبیلی که در سربك چهارراه پشت چراغ قرمز متوقف است پس از سبز شدن چراغ باشتاب $4/0 \frac{m}{s^2}$ به راه می افتد . در همین لحظه کامیونی با سرعت $36 \frac{km}{h}$ از این اتومبیل سبقت می گیرد و از چهارراه می گذرد . اگر کامیون با این سرعت ثابت به حرکت خود ادامه دهد معین کنید :

الف - پس از گذشت چه زمانی اتومبیل دوباره به کامیون می رسد ؟

ب - سرعت اتومبیل در لحظه رسیدن به کامیون چه اندازه است ؟

الف - $5s$

جواب :

ب - $20 \frac{m}{s}$

(۱۶) - لکوموتیوی از حال سکون باشتاب ثابت $1/0 \frac{m}{s^2}$ شروع به حرکت می کند .

$10/0$ ثانیه بعد اتومبیلی از همان مکان باشتاب ثابت $2/0 \frac{m}{s^2}$ در جاده ای موازی با مسیر حرکت لکوموتیو از حال سکون نیز به راه می افتد . معین کنید :

الف - زمانی را که لازم است تا اتومبیل به لکوموتیو برسد .

ب - مسافتی را که هردو وسیله پیموده‌اند .

پ - سرعتهای اتومبیل و لکوموتیو را در لحظه‌ای که به هم می‌رسند .

الف - $24/18 \approx$

جواب : ب - $581m \approx$

پ - $34/1 \frac{m}{s}$ و $48/2 \frac{m}{s}$

(۱۷) - اتومبیلی که ساکن است به راه می‌افتد و در $5/0$ ثانیه اول با شتاب ثابت

$3/60 \frac{m}{s^2}$ و در $4/0$ ثانیه بعد با شتاب $2/5 \frac{m}{s^2}$ و در $5/0$ ثانیه دیگر با شتاب $1/6 \frac{m}{s^2}$ حرکت می‌کند مطلوبست :

الف - بیشترین سرعت اتومبیل در این حرکت .

ب - مسافت کل پیموده شده .

پ - رسم نمودار سرعت - زمان این حرکت .

جواب : الف - $36/0 \frac{m}{s}$

ب - $297/0m$

(۱۸) - از دست يك کارگر ساختمان که روی چوب بستی کار می‌کند چکشی بدون سرعت

اولیه رها می‌شود و پس از $3/60$ ثانیه به سطح زمین می‌رسد . اثر مقاومت هوا بر حرکت چکش ناچیز است :

الف - کارگر در چه ارتفاعی از سطح زمین است .

ب - چکش با چه سرعتی به سطح زمین برخورد می‌کند .

الف - $63/5m$

جواب : ب - $35/3 \frac{m}{s}$

(۱۹) - گلوله‌ای در شرایط خلا* در راستای قائم به طرف بالا پرتاب شده و پس از 4 ثانیه

به مبدأ پرتاب اولیه برگشته است . تا چه ارتفاعی این گلوله بالا رفته و با چه سرعتی پرتاب شده است ؟

جواب : $19/6m$ و $19/6 \frac{m}{s}$

(۲۰) - سنگی در شرایط خلا* از يك بلندی بدون سرعت اولیه رها می‌شود و با سرعت v

پس از زمان $t = \frac{v}{g}$ به سطح زمین می‌رسد . زمانی که لازم است تا سنگ به نیمه مسیر خود

برسد برابر است با :

$$\frac{v\sqrt{2}}{2g} - 3 \quad \frac{v\sqrt{2}}{g} - 3 \quad \frac{v}{2g} - 2 \quad \frac{v}{4g} - 1$$

با محاسبه جواب درست را به دست آورید .

(۲۱) - از يك نقطه كه تاسطح زمین $10/0\text{m}$ فاصله دارد گلوله كوچك وسنگینی در راستای قائم به طرف بالا پرتاب می شود . این گلوله به هنگام برگشت ، فاصله بین نقطه پرتاب وزمین را در مدت $1/0$ ثانیه می پیماید مطلوبست :

الف - سرعت پرتاب اولیه .

ب - سرعت گلوله در لحظه برخورد به زمین .

جواب : الف - $5/1 \frac{\text{m}}{\text{s}}$ ب - $14/9 \frac{\text{m}}{\text{s}}$

(۲۲) - از بالونی كه با تندی ثابت $5 \frac{\text{m}}{\text{s}}$ در راستای قائم رو به بالا در حرکت است کیسه شنی رها می شود . فاصله بالون از سطح زمین در لحظه رها شدن کیسه شنی 20m است .

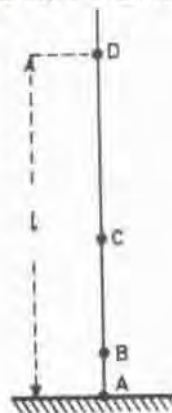
الف - سرعت و وضع کیسه شنی را در زمانهای $\frac{1}{4}$ و 1 و 2 ثانیه پس از رها شدن حساب کنید .

ب - کیسه چه مدت پس از رها شدن به سطح زمین می رسد .

در حل این مسأله برای سهولت محاسبه g را $10 \frac{\text{m}}{\text{s}^2}$ بگیرید .

(۲۳) - ثابت کنید كه در حرکت بر روی خط راست با شتاب ثابت a ، مسافت های پیموده شده در زمان های متوالی و مساوی مانند 1 ، جمله های يك تصاعد حسابی هستند كه قدر نسبت آن $d = at^2$ است .

(۲۴) - چهار گلوله كوچك A و B و C و D به نخ سبکی بسته شده اند . فاصله گلوله ها

شكل ۱۹-۲

از يكديگر چنان تنظیم شده است كه اگر نخ را در راستای قائم نگاهداریم به طوری كه گلوله A با سطح زمین در تماس باشد (شكل ۱۹-۲) و آن را رها كنیم گلوله ها یکی پس از دیگری در زمان های متوالی مساوی به سطح زمین برخورد می كنند . اگر فاصله AD برابر 1 (مثلا يك متر) باشد فاصله هر دو گلوله متوالی را حساب کنید .

جواب : $AB = \frac{1}{9}$ و $BC = \frac{4}{9}$ و $CD = \frac{5}{9}$

(۲۵) - تیرهایی با يك كمان در شرایط خلا' یكی

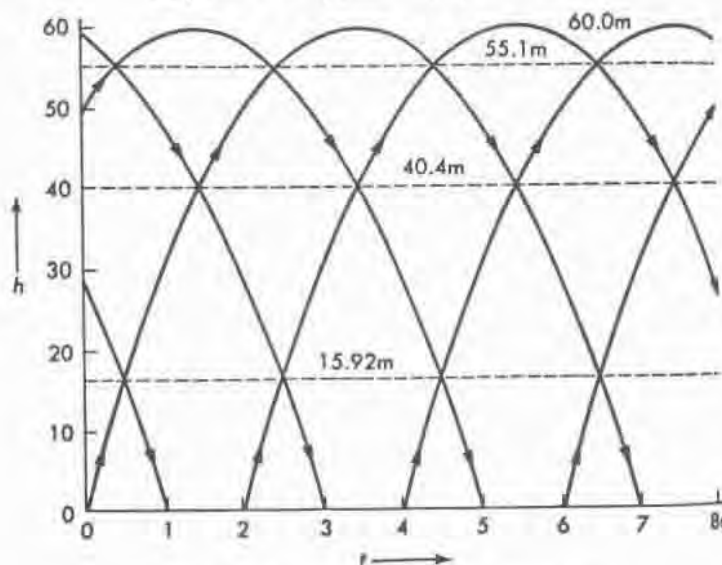
پس از دیگری $2/0$ ثانیه به $2/0$ ثانیه با تندی اولیه $34/3 \frac{m}{s}$ در راستای قائم به طرف بالا پرتاب می شوند . پس از آن که چند تیر به هوا پرتاب شد

الف - چه مدت هر تیر در هوا حرکت می کند تا تیر دیگری به آن برسد ؟

ب - در چه فاصله هائی از مبدأ پرتاب ، تیرها از کنار هم می گذرند ؟

پ - نمودار مسافت - زمان حرکت تیرها را رسم کنید .

الف - $0/5^s$ ، $1/5^s$ ، $2/5^s$ ، $3/5^s$ ، $4/5^s$ ، $5/5^s$ ، $6/5^s$
 جواب :
 ب - $15/9m$ ، $40/4m$ ، $55/1m$ ، $60/0m$

شکل ۳-۲۵ - نمودار ارتفاع - زمان برای سازه ۲۵

پاسخ به پرسشهای متن بخش ۲

۲-۱) عملاً هیچ ، جز این که بخواهیم ادعا کنیم که حرکتی را مطالعه کرده ایم .

۲-۲) متر بر ثانیه (واحد دستگاه بین المللی) سانتیمتر بر ثانیه (برای سرعت های کم)

کیلومتر بر ساعت (برای وسائط نقلیه) میل^۱ بر ساعت یا «گره» (برای هواپیمائی

۱- میل : فاصله متوسط دو نقطه از سطح زمین است که طول جغرافیایی آن دو متساوی و اختلاف

عرض جغرافیائی آنها برابر یک دقیقه است .

میل بر حسب قرارداد ۱۸۵۲ متر است . یکا بردن این واحد فقط در دریانوردی و هواپیمائی

مجاز است .

و کشتیرانی) .

برای هواپیماهای خیلی سریع که با سرعت صوت یا بیشتر از آن پرواز می کنند واحدی

به نام «ماخ»^۱ به کار برده می شود . بنا به قرارداد $1 \text{ Mach} = 340 \frac{\text{m}}{\text{s}}$

(۳-۲) نه ، مسیر حرکت و وضع متحرك در هر لحظه ، با تعیین موقعیت متحرك نسبت

به مبدأ (یا نسبت به راستاهای معین) و همچنین با تعیین تندی لحظه ای آن معین می شود .

(۳-۲) با توجه به جدول ۱-۲ داریم :

$\frac{\Delta x}{\Delta t} (\frac{\text{m}}{\text{s}})$	Δx (m)	Δt (s)
$\frac{0.314 - 0.0785}{4}$	$0.314 - 0 = 0.314$	$4 - 0 = 4$
0.0785	$0.628 - 0.314 = 0.314$	$8 - 4 = 4$
0.0785	$0.942 - 0.628 = 0.314$	$12 - 8 = 4$
0.0785	$1.256 - 0.942 = 0.314$	$16 - 12 = 4$
0.0785	$1.570 - 1.256 = 0.314$	$20 - 16 = 4$

(۵-۲) اندازه گیری منظم ، تنظیم نتایج حاصل از اندازه گیری به صورت يك جدول ،

رسم نمودار و نتیجه گیری .

(۶-۲) از رابطه $t = \frac{x}{v}$

(۷-۲) کمیتهای برداری یعنی کمیتهائی که علاوه بر مقدار ، دارای راستا و جهت نیز

هستند مانند تندی ، شتاب ، نیرو .

کمیتهای اسکالر راستا و جهت ندارند مانند جرم ، زمان ، دما .

(۸-۲) نه ، خارج قسمت دویینهایت كوچك لازم نیست بینهایت كوچك باشد . مثلاً يك

فوتون نور در زمان بینهایت كوچك 10^{-25} ثانیه مسافت بینهایت كوچكى در حدود $3 \times 10^{-17} \text{ m}$

متر را می پیماید ، ولی خارج قسمت این دویینهایت كوچك یعنی $\frac{3 \times 10^{-17} \text{ m}}{10^{-25} \text{ s}}$ عدد بزرگ

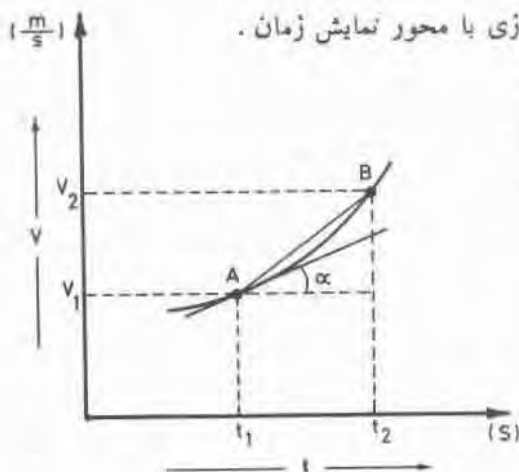
$3 \times 10^8 \frac{\text{m}}{\text{s}}$ است .

(۹-۲) برای این که حرکت جسمی شتابدار شود ، چنان که می دانید ، باید بر آن نیروئی

اثر کند (قانون دوم نیوتن) . بنابراین به هر طریقی که بتوانیم بر جسمی نیرو وارد کنیم و این نیرو

سبب حرکت جسم شود تا مدتی که نیرو بر آن جسم اثر می کند حرکت جسم شتابدار خواهد بود.

$$a_{۲,۶} = \frac{(۱۸-۵) \frac{m}{s}}{(۶-۲)s} = \frac{۱۳}{۴} = ۳/۲۵ \frac{m}{s^2} \quad (۱۵-۲)$$

شکل (۲۱-۲) نمودار سرعت - زمان

شکل ۲۲-۲

(۱۱-۲) به صورت يك خط راست موازی با محور نمایش زمان .

(۱۲-۲) اگر شتاب متحرکی ثابت نباشد

نمودار تندى-زمان حرکت این متحرک خط راست

نخواهد بود در این صورت اندازه شتاب

لحظه ای متحرک در هر لحظه طبق شکل

۲۱-۲ برابر شیب خط مماس بر نمودار

در آن لحظه است .

(۱۳-۲) از لحاظ مقدار نه ، زیرا

اندازه هردو شتاب یکی است .

(۱۴-۲) به صورت زیر :

$$v = at$$

$$x = \frac{v}{2} t$$

$$x = \frac{1}{2} at^2$$

$$v^2 = 2ax$$

$$\frac{a}{2} \quad (۱۵-۲) \quad (\text{نصف شتاب})$$

(۱۶-۲) - اشکال اندازه گیری زمان ، زیرا

وسیله اندازه گیری زمان در عصر گاليله ساعت آبی

بود که بوسیله آن اندازه گیری زمانهای کوتاه

امکان نداشت .

(۱۷-۲) بلی ، مثلا شکل ۲۲-۲ سقوط يك

گلوله را نشان می دهد که با عکاسی استروبو اسکپی

گرفته شده است . زمان بین دو وضع متوالی

گلوله معلوم است مسافتهای پیموده شده نیز از

روی خط کش مدرجی که در عکس دیده می شود

معین می گردد .

۲-۱۸) این نمودار به صورت يك سهمی است که به آسانی می‌توانید آن را روی کاغذ میلیمتری رسم کنید .

۲-۱۹) رابطه $v = gt$ مشتق معادله $h = \frac{1}{2}gt^2$ است و فرمول $v = \sqrt{2gh}$ از حذف t بین دو رابطه دیگر به دست می‌آید .

۲-۲۰) بلی ، مثلاً اگر جسمی با تندی اولیه v_0 در راستای قائم روبه بالا پرتاب شود و اندازه تندی آن در نقطه‌ای به فاصله y از مبدأ پرتاب v باشد در شرایط خلا داریم :

$$v_0^2 - v^2 = 2gy$$

و یا $v = \sqrt{v_0^2 - 2gy}$. این جسم تا ارتفاع h بالا می‌رود و در برگشت ، موقعی که به همین نقطه می‌رسد نسبت به نقطه اوج به اندازه مسافت $h - y$ پائین آمده است بنابراین دارای تندی v' است که اندازه آن از رابطه زیر حساب می‌شود :

$$v'^2 - 0 = 2g(h - y)$$

$$v'^2 = 2gh - 2gy \quad \text{و یا}$$

$$\text{چون } 2gh = v_0^2 \text{ است}$$

$$v'^2 = v_0^2 - 2gy$$

و یا

$$v' = \sqrt{v_0^2 - 2gy} = v$$

اندازه این دو تندی باهم برابر ولی جهت آنها مخالف یکدیگر است (شکل ۲-۲۳) .

شکل ۲-۲۳

دینامیک ذره

قانونهای نیوتن در باره حرکت

در بخش پیش حرکت اجسام را از دیدگاه «سینماتیک» بررسی کردیم، یعنی بدون این که علت حرکت را بیان کنیم، کمیتهائی چون مسافت و زمان و سرعت و شتاب را تعریف کردیم و روابط میان این کمیتهای را مورد بحث قرار دادیم. در این بخش می خواهیم علت به حرکت درآمدن اجسام را بررسی کنیم و برای این منظور باید مفاهیم جرم و نیرو را در معادلات حرکت وارد کنیم. در این صورت حرکت را از دیدگاه «دینامیک» بررسی خواهیم کرد. نیوتن، چنانکه می دانید، نخستین دانشمندی بود که به طور اصولی مفاهیم جرم و نیرو را در حرکت وارد کرد و سه قانون اساسی دینامیک را که به نام خود او «قوانین نیوتن در حرکت» نامیده می شوند وضع نمود. شما در فیزیک سال اول با این قوانین به خوبی آشنا شده اید. در این جا به طور کاملتری بحث را دنبال خواهید کرد.

قانونهای نیوتن درباره حرکت - در بخش ۲ ضمن مطالعه حرکت ساده اجسام متوجه شدیم که یک جسم می تواند یا در حال سکون باشد، یا با سرعت ثابت بر روی خط راست حرکت کند و یا دارای حرکت شتابدار باشد. سکون و حرکت یکنواخت و حرکت شتابدار پدیده هائی هستند که باید علت آنها توضیح داده شود یعنی باید بتوان به پرسشهای مانند پرسشهای زیر پاسخ داد:

چرا وقتی یک قطعه یخ خشک (بی اکسید کربن جامد) روی سطح افقی صیقلی ضربه کوتاهی می بیند مدت درازی به طور یکنواخت در امتداد خط راست حرکت می کند؟ چرا هنگامی که جسمی سقوط آزاد می کند تندی آن مرتباً افزایش می یابد؟ و مانند اینها ...

پاسخ این گونه پرسشهای مربوط به حرکت را به طور مستقیم یا غیر مستقیم می توان در سه قانون کلی حرکت که نیوتن آنها را در کتاب اصول خود بیان کرده است جستجو کرد.

چرا وقتی ظرفی مثلاً روی یک میز گذاشته شده است ساکن می ماند؟

قانون اول نیوتن

هر جسمی حالت سکون یا حرکت مستقیم الخط یکنواخت خود را ادامه می دهد مگر آنکه نیروئی (یا نیروهائی) ازخارج برآن اثرکند .

تعمایل اجسام بهماندن درحالت سکون یا در حال حرکت یکنواخت ، بیان می داند ، «مانند» یا «اینرسی» نامیده می شود ، و به همین جهت قانون اول نیوتن را «قانون ماند» یا «قانون اینرسی» نیز می گویند .

ماند یا اینرسی خاصیت همه اجسام است . یعنی اجسام مادی دارای این خاصیت هستند که در برابر هر تغییری که دروضع و تندی آنها حاصل شود مقاومت می کنند؛ آنها که ساکنند می خواهند درحال سکون باقی بمانند و آنها که در حرکتند می خواهند بدون تغییر تندی (از لحاظ جهت و مقدار) بر حرکت خود برخط راست ادامه دهند ، مگر این که نیروی (یا نیروهای) خارجی ، آنها را مجبور به تغییر تندی نماید .

پرسش ۱-۳- چرا توصیه می شود که سرشتیان اتومبیل هنگام حرکت در جاده ها کمربندها را بزنند که در اتومبیل نصب است ببندند ؟

پرسش ۲-۳- چرا در جاده ای که سطح آن یخ بندان است اتومبیل نمی تواند از پیچ جاده تبعیت کند و در امتداد خط راست از جاده خارج می شود ؟
هر چه اینرسی جسمی بزرگتر باشد مقاومت آن در برابر تغییر وضعیت و تندی بیشتر و بنابراین

نیروی لازم برای تغییر دادن وضع حرکت یا سکون آن بزرگتر است . به همین علت است که به راه انداختن يك تریل یا يك کشتی از حال سکون و رساندن سرعت آن به حد لازم دشوار است و نیروی زیادی باید اعمال شود .

پرسش ۳-۳- اگر اصطکاک نباشد آیا برای ثابت نگاه داشتن تندی جسم متحرک نیروئی لازم است ؟

در کتاب فیزیک سال اول برای مجسم کردن قانون ماند با آزمایشهای ساده ای آشنا شده اید که مراجعه به آنها توصیه می شود . در این جا نیز برای نشان دادن خاصیت ماند آزمایشهای دیگری بیان می شود که خود به آسانی می توانید آنها را انجام دهید .

شکل ۱-۳- چهار چرخه کوچکی را نشان می دهد که روی يك صفحه صیقلی (مثلا ورقه مقوایی صاف یا ورقه فلزی صیقلی) بر سطح میزی قرار دارد و برای این که اینرسی آن زیاد شود وزنه ای روی آن قرار داده شده است^۱ . هرگاه صفحه را از زیر چهار چرخه به سرعت به طرف راست یا چپ بکشیم

شکل ۱-۳ - اگر صفحه صاف زیر چهار چرخه را به سرعت از زیر آن بکشیم چهار چرخه در جای خود ساکن می ماند.

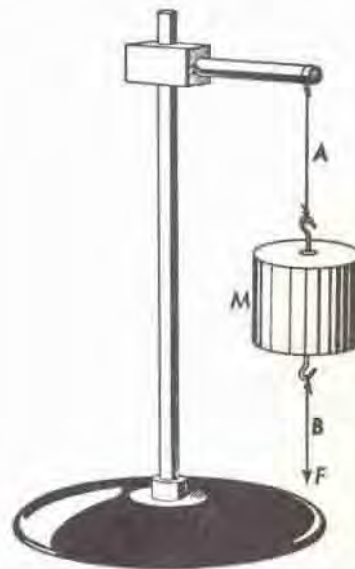
۱- بیان این قانون به صورتی که در اینجا آمده ترجمه همانست که نیوتن در کتاب اصول خود بیان کرده

است .

۲- برای انجام این آزمایش می توانید از يك اتومبیل كوچك از نوع اسباب بازی استفاده كنید.

چرخها به علت اصطکاک کمی که با صفحه دارند می چرخند ولی چهارچرخه در جای خود ساکن می ماند .

شکل ۳-۲- وزنه يك كيلوگرمی M را نشان می دهد که توسط پاره نخ A به پایه ای آویزان است و از پائین توسط پاره نخ دیگر B از همان جنس نخ A کشیده می شود اگر نیروی کشش F را کم و بتدریج زیاد کنیم نخ A پاره می شود ، زیرا نیروی کشش وارد بر نخ A مجموع نیروی F و سنگینی وزنه M است ولی اگر نیروی F را ناگهانی به صورت يك ضربه سریع وارد کنیم نخ B زودتر پاره می شود زیرا اثر نیروی F در يك لحظه کوتاه بر نخ B خیلی زیاد است و پیش از آن که جرم M به سبب اینرسی خود فرصت انتقال ضربه را به نخ A داشته باشد نخ B پاره می شود .

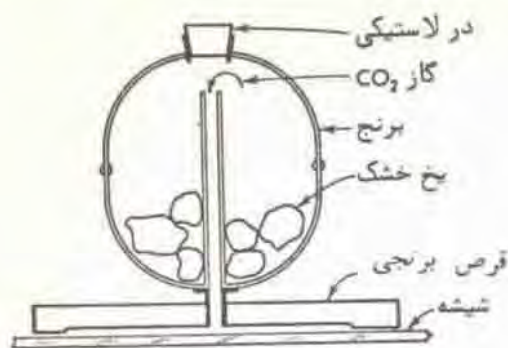

شکل ۳-۲- اگر نیروی کشش F به آرامی افزایش یابد نخ در A پاره می شود ولی اگر نیروی کشش F به سرعت و ناگهانی وارد شود نخ در B پاره می شود .

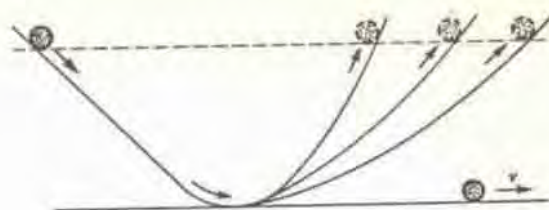
اینرسی و حرکت - آزمایشهای بالا فقط نخستین قسمت قانون اول نیوتن یعنی حالت سکون اجسام را نشان می دهد - برای مطالعه تجربی قسمت دوم این قانون باید عملاً اثر هرگونه نیروی خارجی بر حرکت جسم را از بین ببریم .

قسمت دوم قانون اول نیوتن را بار دیگر یادآور می شویم : اگر جسمی دارای حرکت یکنواخت باشد به حرکت یکنواخت خود در امتداد خط راست ادامه خواهد داد مگر این که تحت اثر نیروی یا (نیروهای) خارجی قرار گیرد . مفهوم این قانون این است که وقتی جسمی باتندی ثابت بر روی خط راست حرکت می کند مانند حالت سکون در حال تعادل است یعنی برآیند نیروهای وارد بر آن صفر است .

گالیله پیش از نیوتن متوجه این موضوع شده بود ، وی به هنگام مطالعه سقوط آزاد اجسام در اثر نیروی جاذبه ، پیشگویی کرد که گلوله ای که روی يك سطح شیب دار صیقلی از ارتفاع معینی بدون سرعت اولیه رها می شود اگر پس از رسیدن به پائین سطح بر روی سطح شیب دار صیقلی دیگری بالا برود ، شیب این سطح هرچه باشد ، تقریباً به همان ارتفاعی که از آنجا سرازیر شده است خواهد رسید . هرچه شیب سطح دوم کمتر باشد گلوله مسافت بیشتری بر روی آن خواهد پیمود (شکل ۳-۳) . چنانچه گلوله پس از رسیدن به پائین سطح شیب دار اولی ، روی سطح افقی (که شیب آن صفر است) قرار گیرد دیگر نمی تواند تا ارتفاع اولیه خود بالا برود ، در نتیجه ، بر روی چنین سطحی اگر اصطکاک نباشد ، بدون تغییر تندی در امتداد خط راست به حرکت خود تا ابد ادامه می دهد . ولی در عمل به علت وجود اصطکاک ، گلوله پس از پیمودن مسافت محدودی

شکل ۳-۵- طرحی از مقطع قائم «قرص یخ خشک»

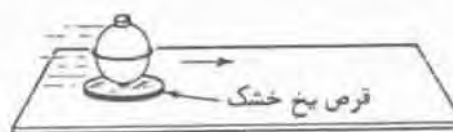

شکل ۳-۴- نمایش آزمایش اینرسی

متوقف می شود .

پوشش ۳-۴ - آیا وزن يك جسم در حرکت آن جسم بر روی سطح افقی نقشی دارد ؟

یکی از وسایل آزمایشگاهی جالب برای نشان دادن خاصیت اینرسی « قرص یخ خشک » است (شکل ۳-۴) . در این اسباب نیروی اصطکاک بسیار کم است زیرا قرص فلزی که بر روی صفحه شیشه ای افقی می لغزد عملاً بر لایه ای از گاز CO_2 حاصل از یخ خشک قرار می گیرد و اصطکاک جامد با جامد از بین می رود . هرگاه به این قرص ضربه ملایمی

شکل ۳-۴- نشان دادن خاصیت اینرسی در جسمی که با تندی ثابت حرکت می کند.

وارد شود تا مدت زیادی روی سطح افقی صیقلی حرکت خواهد کرد . بدیهی است خاصیتی که جسم را در حال این حرکت نگاه می دارد اینرسی آن است . باید در نظر داشت که از بین بردن نیروی اصطکاک به طور کامل عملی نیست . گرچه در این آزمایش اصطکاک جامد با جامد از بین می رود ولی اصطکاک ملکولهای گاز وجود دارد = می توان تصور کرد که اگر اصطکاک به طور کامل حذف شود چیزی مانع ادامه حرکت جسم نخواهد بود .

اینرسی و جرم - گفتیم که اینرسی يك جسم یعنی مقاومتی که جسم در مقابل تغییر تندی از خود نشان می دهد . اندازه این مقاومت یا به عبارت دیگر اندازه

۱- شکل ۳-۵ طرحی از مقطع قائم این اسباب را نشان می دهد ، يك بالون فلزی از جنس برنج یا مس به قطر تقریباً ۱۵ سانتیمتر که جدار نازکی دارد روی قرص فلزی مسطحی به ضخامت تقریباً ۲ سانتیمتر و به قطر تقریباً ۱۵ سانتیمتر لحیم شده است . شبیه این بالونهای فلزی به عنوان شناور در بعضی وسایل (مانند کولر آبی) بکار می رود و می توان آنرا از ابزار فروشان خریداری کرد و اسباب را ساخت . سطح زیرین قرص در حدود چند دهم میلیمتر گود است . در وسط این قرص سوراخی تقریباً به قطر ۵/۵ سانتیمتر تعبیه شده است . يك لوله کوتاه فلزی نیز از این سوراخ گذشته و در وسط ظرف نصب است تا مانع بسته شدن سوراخ توسط قطعه های یخ خشک شود ، در بالای بالون سوراخ بزرگتری است که از آن یخ خشک را وارد ظرف می کند و این سوراخ با يك چوب پنبه به خوبی بسته می شود .

اینرسی «جرم» نامیده می‌شود. واحد هر دو کمیت جرم و اینرسی در دستگاه بین‌المللی واحدها (SI) کیلوگرم است^۱

جرم کلمه‌آشنائی است که اغلب مترادف وزن است. گرچه وزن و جرم با هم بستگی دارند ولی دو چیز کاملاً متفاوتند. وزن نیرو است یعنی نیروئی که درمیدان جاذبه بر جسم وارد می‌شود، در صورتی که جرم اندازه مقاومتی است که جسم در مقابل شتاب گرفتن از خود نشان می‌دهد. راجع به رابطه جرم و وزن در صفحه‌های بعد گفتگو خواهیم کرد.

قانون دوم نیوتن

قانون دوم نیوتن آن‌طور که خود او بیان کرده چنین است:

«رگاه جسمی تحت تأثیر نیروی ثابتی^۲ واقع شود و شتاب بگیرد این شتاب با نیرو نسبت مستقیم و با جرم جسم نسبت معکوس دارد.

$$a \propto \frac{F}{m} \quad \text{یعنی}$$

رابطه بالا به صورت یک تناسب است. اگر برای سه کمیت نیرو و جرم و شتاب واحدهای مناسبی اختیار شود قانون بالا در معادله زیر خلاصه می‌شود

$$a = \frac{F}{m}$$

$$F = m a$$

شتاب × جرم = نیرو

و یا (۱-۳)

این رابطه یکی از روابط مهم و اساسی مکانیک است که جوابگوی بسیاری از مسائل است. در دستگاه بین‌المللی واحدها، چنان که می‌دانید، شتاب بر حسب متر بر مجذور ثانیه ($\frac{m}{s^2}$) و جرم بر حسب کیلوگرم (kg) و نیرو بر حسب نیوتن (N) است. بنابراین

$$F_{(N)} = m_{(kg)} \cdot a_{(\frac{m}{s^2})}$$

از این رابطه «نیوتن» واحد نیرو تعریف شود:

$$1 N = 1 kg \times 1 \frac{m}{s^2}$$

یعنی یک نیوتن نیروئی است که به جرم یک کیلوگرم شتاب یک متر بر مجذور ثانیه بدهد.

پوشش ۳-۵ - چه نیروئی لازم است تا به جرم یک گرم شتاب یک سانتیمتر بر مجذور ثانیه بدهد؟

پوشش ۳-۶ - اگر دیمانسین جرم را به M نمایش دهیم دیمانسین نیرو چیست؟

رابطه ۳-۱ نشان می‌دهد که شتاب همواره در جهت نیرو است^۳ زیرا شتاب و نیرو هر دو کمیت‌های برداری هستند ولی جرم یک کمیت اسکالر است.

مثال - چه نیروی ثابت و افقی لازم است تا به جسمی به جرم $50 \times 10^{-3} kg$ بر روی یک سطح افقی بدون اصطکاک شتاب $5 \times 10^{-2} \frac{m}{s^2}$ بدهد؟

- در این مثال وزن جسم در حرکت آن مؤثر نیست زیرا راستای آن بر سطح افقی عمود است و با نیروی عکس‌العمل سطح که آن‌هم بر این سطح عمود است خنثی می‌شود.

۱- برای به یاد آوردن تعریف کیلوگرم به جدول واحدهای اصلی SI آخر کتاب مراجعه کنید.

۲- نیرو کمیت برداری است و هنگامی ثابت است که اندازه و جهت آن هر دو ثابت باشند.

۳- باز هم یاد آور می‌شویم که در بیان قانونهای نیوتن جسم مورد نظر در حکم ذره است و حرکت دورانی ندارد.

$$w = m \cdot g \quad (2-3)$$

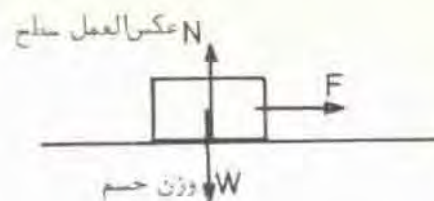
شتاب جاذبه \times جرم = وزن

توجه به این نکته مهم است که : وزن يك جسم برابر mg ، یعنی حاصل ضرب جرم آن جسم در شتاب جاذبه است چه جسم در حال سقوط آزاد باشد و چه بدون حرکت در جاذبه قرار گرفته باشد .

وزن مانند نیرو کمیت برداری است زیرا علاوه بر مقدار دارای جهت نیز هست و با واحد نیوتن سنجیده می شود . چون شتاب g در نقاط مختلف سطح کره زمین تغییر می کند وزن جسم هم در نقاط مختلف زمین مقدار ثابتی نیست .

پرسش ۷-۳- فرض کنید يك سینه فضائی سر نشین دار در فضا از زمین و اجرام آسمانی دیگر آن قدر دور است که هیچ میدان جاذبه ای بر آن اثر نمی کند و در بی وزنی مطلق است سر نشینان این سینه چگونه می توانند نشان دهند که اجسام درون آن در حالت سکون هم جرم خود را دارا می باشند ؟

بنابر رابطه $w = mg$ می توان گفت که g در واقع وزن واحد جرم است . در این صورت وزن يك جسم برابر است با حاصل ضرب جرم جسم در وزن واحد جرم . بر اساس این تعریف g بر حسب نیوتن بر کیلوگرم $\left(\frac{N}{kg}\right)$ بیان می شود . اگر g را برابر $\frac{9.8}{kg}$ بگیریم وزن يك وزنه به جرم يك کیلوگرم برابر 9.8 نیوتن است و چنانکه می دانید این نیرو را «يك کیلوگرم نیرو» می نامند .

شکل ۳-۶- نیروی که به جسم شتاب می دهد فقط F است .

به ازاء $m = 50 / kg$ و $a = 5 / s^2$ داریم

$$F = ma = 50 / kg \times 5 / s^2 = 250 N$$

بدیهی است اگر بزرگ نقطه از جسم متحرکی چند نیرو با هم اثر کنند شتاب حرکت جسم متناسب با برابند این نیروها و هم جهت با آن خواهد بود .

وزن و جرم - وقتی که جسمی به جرم m در مجاورت سطح زمین به طور آزاد سقوط می کند تنها نیروی مؤثر بر آن نیروی جاذبه زمین است . راستای این نیرو قائم و جهتش رو به پایین است و می دانیم که این نیرو وزن جسم نامیده می شود . شتاب افتادن جسم ، که آن را به g نمایش داده ایم ، در اثر همین نیرو است جهت این شتاب نیز به طرف پایین است .

اگر بخواهیم قانون دوم نیوتن را برای این حرکت بکار ببریم باید در رابطه $F = ma$ به جای نیروی F ، وزن جسم (که آن را به w نمایش می دهیم) و به جای a ، شتاب جاذبه (یعنی g) را قرار دهیم . بنابراین رابطه $F = ma$ برای اجسامی که در اثر وزن خود یا شتاب g به طور آزاد سقوط می کنند به این صورت نوشته می شود :

$$1 kgf = 9.80665 N \quad 1- \text{تعریف استاندارد کیلوگرم نیرو چنین است .}$$

اندازه حرکت وقانون دوم نیوتن - می دانید که حاصل ضرب جرم يك جسم در تندى آن را اندازه حرکت^۱ جسم گویند یعنی:

$$(3-3) \quad \boxed{\begin{matrix} \text{تندی} \times \text{جرم} = \text{اندازه حرکت} \\ P = m \cdot v \end{matrix}}$$

اندازه حرکت P يك كميت بردارى است که با تندى v هم جهت^۲ و ديما نسيون آن^۱ MLT^{-1} است و با واحد كيلو گرم متر بر ثانيه $(\frac{kg \cdot m}{s})$ سنجيده مى شود.

با توجه به تعريف اندازه حرکت مى توان گفت که تمام اجسام متحرك داراي اندازه حرکت هستند. اندازه حرکت يك جسم كوچك که با تندى زياد حرکت مى کند ممکن است برابر اندازه حرکت يك جسم بزرگ که با تندى کم حرکت مى نمايد باشد. مثلاً اندازه حرکت يك گلوله يك كيلو گرمى که با تندى $60 \frac{m}{s}$ حرکت مى کند برابر اندازه حرکت يك انسان به جرم 60 كيلو گرم است که با تندى $1 \frac{m}{s}$ راه مى رود. پرسش ۳-۸ - اندازه حرکت يك گلوله تفنگ به جرم 12 گرم که با تندى $400 \frac{m}{s}$ پرتاب مى شود چه اندازه است؟

با استفاده از مفهوم اندازه حرکت، چنانکه مى دانيد، مى توان قانون دوم نيوتن را به طرز بهترى به صورت زير بيان کرد:

تغيير اندازه حرکت يك جسم در واحد زمان برابر

است با نيروئى که بر جسم وارد مى شود و درجهتى است که نيرو بر جسم اثر مى کند. يعنى:

$$\text{تغيير اندازه حرکت} \\ \text{زمان تغيير} = \text{نيرو}$$

و يا

$$F = \frac{\Delta(mv)}{\Delta t} \quad (4-3)$$

اگر جرم جسم را ثابت بگيريم رابطه بالا را به صورت زير مى توانيم بنويسيم:

$$F = m \frac{\Delta v}{\Delta t} \quad (5-3)$$

چنانچه نيروى F در مدتى که بر جسم اثر مى کند از لحاظ جهت و مقدار ثابت باشد $\frac{\Delta v}{\Delta t} = a$ که شتاب حرکت است ثابت مى ماند و چون $a = \frac{v - v_0}{t}$ است بنا بر اين

$$F = m \frac{v - v_0}{t} \quad (6-3)$$

مثال - اتومبيلی به جرم 1200 kg با سرعت $45 \frac{km}{h}$ در جاده مستقيم و افقى در حرکت است. چه نيروى ثابتى لازم است تا در مدت $8/0$ ثانيه سرعت آن را به $90 \frac{km}{h}$ برساند؟ - داريم

$$m = 1200 \text{ kg} \text{ و } v_0 = \frac{45 \times 1000}{3600} = 12/5 \frac{m}{s}$$

و

$$t = 8/0 \text{ s} \text{ و } v = \frac{90/0 \times 1000}{3600} = 25/0 \frac{m}{s}$$

۱- اصطلاح اندازه حرکت از زمان نيوتن بکار رفته است و امروز اصطلاح Momentum به جای آن به کار مى رود.

۲- مى توان گفت که اندازه حرکت P بردارى است که بزرگى آن m برابر بزرگى بردار v است.

بنابر این

$$F = m \frac{v - v_0}{t}$$

$$= 1200 / 0 \text{ kg} \frac{25 / 0 \frac{\text{m}}{\text{s}} - 12 / 5 \frac{\text{m}}{\text{s}}}{8 / 0 \text{ s}}$$

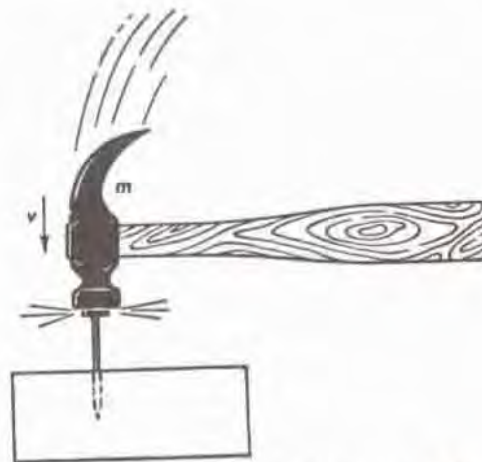
$$= \frac{15000 \text{ kg} \frac{\text{m}}{\text{s}}}{8 / 0} = 1875 \text{ N}$$

ضربه

اگر دو طرف رابطه $F = m \frac{v - v_0}{t}$ را در زمان ضرب کنیم رابطه جدیدی بین کمیت‌های نیرو و جرم و تبدلی و زمان به دست می‌آید که مفهوم دیگری دارد:

$$F \cdot t = mv - mv_0 = m\Delta v \quad (7-3)$$

$F \cdot t$ یعنی حاصل ضرب نیرو و مدت اثر نیرو را «ضربه» می‌نامند. رابطه (7-3) نشان می‌دهد که اگر بوجسمی ضربه‌ای (چه در زمانی کوتاه و چه در مدتی دراز) وارد شود و در اثر این ضربه تبدلی جسم تغییر کند اندازه ضربه برابر با میزان «تغییر اندازه حرکت»

شکل 7-3- ضربه چکش میخ را در تخته فرو می‌برد

جسم خواهد بود.

وقتی که جسمی از حالت سکون در اثر ضربه به حرکت در می‌آید سرعت اولیه آن $v_0 = 0$ است و معادله (7-3) به صورت زیر در می‌آید.

$$Ft = mv \quad (8-3)$$

یعنی جسم ساکن پس از دریافت ضربه Ft ، اندازه حرکت mv را پیدا می‌کند. عکس این مطلب نیز درست است، یعنی جسم متحرکی هم که دارای اندازه حرکت mv است با اعمال ضربه Ft متوقف می‌شود. علامت منفی در این جا نشان می‌دهد که نیروی F در خلاف جهت تبدلی v بر جسم اثر می‌کند.

مثال میخ و چکش که در شکل 7-3 نشان داده شده است مفهوم ضربه را به خوبی نشان می‌دهد.

سرچکش به جرم m با سرعت v به میخ برخورد می‌کند و نیروی بزرگی در زمان کوتاه t که کسر کوچکی از ثانیه است بر میخ وارد می‌سازد و در اثر این ضربه میخ کمی در تخته فرو می‌رود. اگر F اندازه متوسط نیروی وارد بر میخ در این زمان کوتاه t باشد اندازه ضربه برابر است با:

$$Ft = \text{ضربه} \quad (9-3)$$

مثال - جرم سر یک چکش $1 / 5 \text{ kg}$ است و با سرعت $6 / 0 \frac{\text{m}}{\text{s}}$ به سر میخ بزرگی زده می‌شود و میخ در یک تخته فرو می‌رود. اگر مدت ضربه $0 / 00108$ باشد معلومست:

الف - اندازه ضربه

ب - اندازه متوسط نیروی وارد بر میخ

- داریم $m = 1 / 5 \text{ kg}$ و $v = 6 / 0 \frac{\text{m}}{\text{s}}$

$$t = 0 / 00108$$

و

الف - برای محاسبه ضربه کافی است در رابطه

$Ft = mv$ به جای m و v مقادیر داده شده را بگذاریم

$$Ft = mv = 1/50 \text{ kg} \times 6/0 \frac{\text{m}}{\text{s}} = 9/0 \text{ kg} \frac{\text{m}}{\text{s}}$$

ب - اندازه متوسط نیروی F که برمیخ اعمال

می شود برابر است با

$$F = \frac{mv}{t} = \frac{9/0 \frac{\text{kgm}}{\text{s}}}{0/0010 \text{ s}} = 9000 \text{ N} = 9/0 \times 10^3 \text{ N}$$

نیروی ۹۰۰۰ نیوتن خیلی بزرگ به نظر

می رسد ولی زمان تاثیر آن خیلی کوتاه است .

پرسش ۳-۹ - به نظر شما چگونه می توان

اندازه این نیرو را عملاً آزمود ؟

نیروئی که چکش را از حرکت باز می دارد نیروی

مقاومت تخته است که جهت آن خلاف جهت حرکت

چکش (یعنی رو به بالا) است .

تحقیق تجربی قانون دوم نیوتن

برای نشان دادن رابطه بین نیروی ثابت وارد

بر یک جسم و تغییر اندازه حرکت حاصل از این نیرو

می توان آزمایشی را که طرح آن در شکل ۳-۸ نمایش

داده شده است انجام داد :

جسم کوچک m_1 توسط نخ که از شیارهای

دو قرقره P_1 و P_2 گذشته و به وزنه کوچک آویزان

m_2 متصل است ، بر روی ریل مستقیم و افقی MN

کشیده می شود و شتاب می گیرد . هوای متراکم

به درون ریل که توخالی است دمیده می شود و از

سوراخهای ریزی که سراسر رویه بالائی ریل تعبیه

شده است خارج می گردد . خروج هوا از سوراخها

سبب می شود که جسم m_1 در مسیر حرکت خود

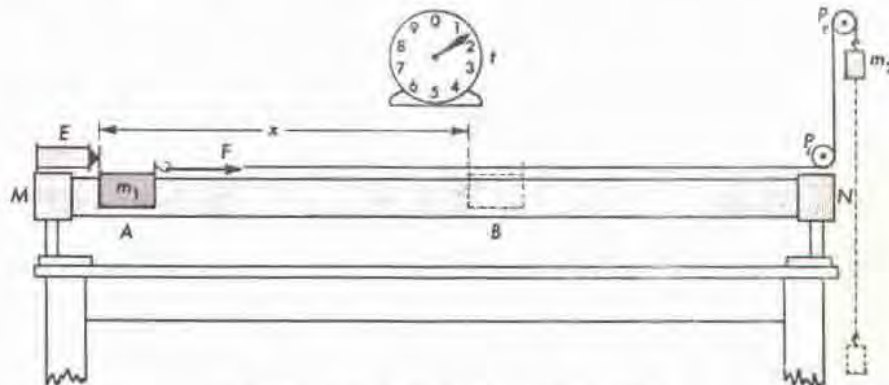
همواره بر لایه ای از هوا قرار می گیرد و تقریباً بدون

اصطکاک بر روی ریل می لغزد . این دستگاه که بهتر

است آن را تخت هوا بنامیم وسیله جدیدی است که

امروزه در آزمایشگاههای فیزیک برای انجام

آزمایشهای مربوط به مکانیک به کار می رود .

شکل ۳-۸- تخت هوا برای مطالعه دینامیک حرکات

۱- معمولاً جسم m_1 به شکل ناوه کوچکی ساخته می شود که به طور دارو نه بر پشته منشوری شکل ریل سوار

می شود .

در آغاز آزمایش جسم m_1 توسط آهن ربای الکتریکی E نگاهداشته شده است. در لحظه‌ای که کلید مدار الکتریکی آهن ربا باز می‌شود جسم m_1 به راه می‌افتد و در همین لحظه ساعت الکتریکی شروع بکار می‌کند و موقعی که جسم m_1 به نقطه‌ای مثلاً B که درفاصله مشخصی از A نشان شده است می‌رسد ساعت متوقف می‌گردد و زمانی که مسافت $AB = x$ پیموده شده است مشخص می‌شود. آزمایش را می‌توان چندین بار برای فواصل مختلف تکرار کرد و با تعیین x و t و جرمهای m_1 و m_2 صرف نظر کردن از جرمهای نخ و قرقره‌ها و اصطکاک آنها $\frac{\Delta(mv)}{t}$ حساب کرد. در این آزمایش نیروی شتاب دهنده m_2g است و جرمی که در اثر این نیرو به حرکت درمی‌آید (با صرف نظر کردن از جرم نخ و قرقره‌ها) $m_1 + m_2$ است بنابراین شتاب حرکت از رابطه زیر به آسانی حساب می‌شود:

$$a = \frac{m_2 g}{m_1 + m_2}$$

مثلاً به ازاء

$$m_2 = 0.020 \text{ kg} \quad (20 \text{ گرم}) \quad \text{و} \quad g = 9.80 \frac{\text{m}}{\text{s}^2}$$

$$\text{و} \quad m_1 = 1.000 \text{ kg}$$

$$a = \frac{0.020 \text{ kg} \times 9.80 \frac{\text{m}}{\text{s}^2}}{1.020 \text{ kg}}$$

$$= 0.192 \frac{\text{m}}{\text{s}^2} = 19.2 \frac{\text{cm}}{\text{s}^2}$$

قانون سوم نیوتن

قانون اول نیوتن رفتار يك جسم را در حالت تعادل بیان می‌کند و این حالتی است که برآیند نیروهای

وارد بر آن جسم صفر است. قانون دوم نیوتن بیان می‌کند که اگر نیرو (یا برآیند نیروها) صفر نباشد چگونه در حرکت جسم تغییر حاصل می‌شود. قانون سوم نیوتن اثر متقابل دو جسم را بر یکدیگر بیان می‌کند. ترجمه کلمه به کلمه قانون سوم از کتاب اصول نیوتن چنین است:

برای هر عملی عکس‌العملی است مساوی با آن و در خلاف جهت آن. به عبارت دیگر عملهای دو جسم بر یکدیگر همواره مساوی و در جهت مخالف هم است.

پوشش ۳-۱۰- منظور از اصطلاحات عمل و عکس‌العمل در بیان این قانون چیست؟

در مورد کاربرد این قانون در کتاب فیزیک سال اول با چند مثال مانند عقب زدن تفنگ به هنگام خروج گلوله از آن، حرکت موشکها و هواپیماهای جنگ، راه رفتن روی زمین و آشنا شدید. بسیاری از مشاهدات روزانه قانون سوم نیوتن را آشکار می‌سازند:

— وقتی که گوی با چوگان زده می‌شود، چوگان يك نیروی F (عمل) به گوی وارد می‌سازد. گوی هم نیروئی برابر F — که مساوی و در خلاف جهت F است (عکس‌العمل) بر چوگان وارد می‌کند (شکل ۳-۹) ضربه Ft از طرف چوگان به گوی ساکن اندازه حرکتی برابر mv می‌دهد و گوی با سرعت زیاد v به حرکت درمی‌آید. ضربه Ft — از طرف گوی بر چوگان سبب می‌شود که اندازه حرکت اولیه چوگان کاهش یابد ولی در هر صورت، تغییر اندازه حرکت گوی برابر تغییر اندازه حرکت چوگان است.

— وقتی که وزنه‌ای به جرم m به فنری آویزان و به حال تعادل است، وزنه با نیروی F که برابر

چون برآیند این دو نیرو صفر است وزنه به حال تعادل است .

درپاره‌ای از موارد اثر متقابل نیروها به آسانی مشاهده نمی‌شود . مثلاً وقتی که یک سیب از شاخه درخت جدا می‌شود در اثر نیروی جاذبه‌ای که از طرف زمین بر آن وارد می‌شود به طرف زمین کشیده می‌شود . زمین هم ، در مدتی که سیب سقوط می‌کند در اثر نیروی جاذبه سیب که مساوی نیروی جاذبه زمین و در خلاف جهت آن است به طرف سیب کشیده می‌شود ، ولی نظر به بزرگی جرم زمین در مقابل سیب حرکت آن به سوی سیب محسوس نیست .

پرسش ۱۱-۳ - در این مثال نقطه اثر نیروی

جاذبه سیب بر زمین کجاست ؟

توجه به این نکته مهم است که نیروهای عمل و عکس العمل همواره بر دو جسم اثر می‌کنند نه بر یک جسم .

چند مثال از کاربردهای قوانین نیوتن

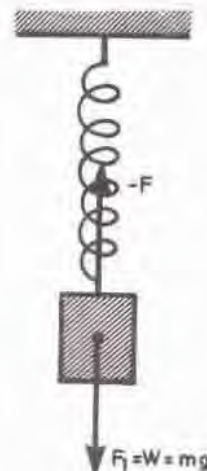
مثال ۱ - محاسبه شتاب حرکت یک جسم که فقط در اثر وزن خود بر سطح شیب‌دار بدون اصطکاک حرکت می‌کند .

در نظر بگیریم که جسمی به جرم m و به وزن $w = mg$ بر روی سطح شیب‌داری که با سطح افق زاویه α می‌سازد در اثر وزن خود به طرف پائین می‌لغزد (شکل ۱۱-۳) . نیروی وزن mg را که در راستای قائم بر جسم اثر می‌کند ، چنانکه می‌دانید ، می‌توان به دو هم‌نه عمود بر هم $P = mg \sin \alpha$ و $Q = mg \cos \alpha$ تجزیه کرد . هم‌نه $Q = mg \cos \alpha$ که عمود بر سطح شیب دار است جسم را بر سطح می‌فشارد و با عکس العمل سطح که آن را به N نمایش داده ایم و آن هم عمود بر سطح است خنثی می‌شود .

شکل ۱۱-۳ - نیروی که گوی به چوگان وارد می‌کند مساوی و در خلاف جهت نیروی است که چوگان بر گوی وارد می‌سازد

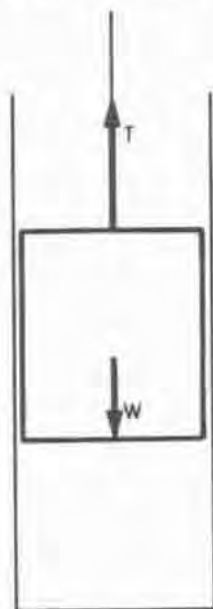
وزنش می‌باشد فنر را به طرف پائین می‌کشد (شکل ۱۵-۳) . فنر هم که در اثر این نیرو کشیده شده است با نیروی کشسانی F - وزنه را به طرف بالا می‌کشد .

شکل ۱۵-۳ - تساوی نیروهای عمل و عکس العمل سیب تعادل جسم آویخته به فنر می‌شود .

ب - باتندی ثابت بالا می‌رود .
 پ - باشتاب ثابت a پائین می‌آید .
 ت - باتندی ثابت پائین می‌آید .
 - نیروی کشش کابل آسانسور را به T و وزن آسانسور را به w نشان می‌دهیم (شکل ۱۲-۳)
 T همواره روبه بالا و w روبه پائین است ، بنابراین اگر اصطکاک در کار نباشد نیروی مؤثر وارد بر آسانسور (یعنی برآیند نیروها) $T - w$ است و طبق قانون دوم نیوتن خواهیم داشت :

$$T - w = Ma \quad (۱۱-۳)$$

شکل ۱۲-۳- طرح ساده‌ای از نمایش نیروها در آسانسور

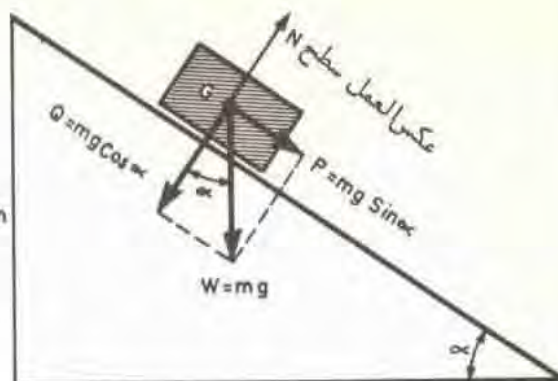
برای آسانی کار محاسبه ، جهت رو به بالا را مثبت می‌گیریم :

الف- وقتی که آسانسور باشتاب a بالایی می‌رود

$$a > 0 \quad \text{و} \quad T > w \quad \text{است و داریم}$$

$$T - w + Ma = Mg + Ma$$

$$T = M(g + a) \quad (۱۲-۳) \quad \text{و یا}$$

شکل ۱۱-۳- یک جسم بر روی سطح شیب‌دار بدون اصطکاک در اثر نیروی $mg \sin \alpha$ شتاب می‌گیرد

همه $P = mg \sin \alpha$ سبب حرکت جسم بر سطح شیب‌دار می‌گردد و اگر اصطکاک سطح ناچیز باشد تنها نیروئی است که به جسم شتاب می‌دهد و بنا به قانون دوم نیوتن خواهیم داشت :

$$mg \sin \alpha = ma$$

$$a = g \sin \alpha \quad (۱۰-۳) \quad \text{و یا}$$

می‌بینیم که این شتاب بستگی به جرم جسم ندارد. یعنی هر جسمی که تحت اثر وزن خود بدون اصطکاک بر روی سطح شیب‌دار حرکت کند شتاب آن $g \sin \alpha$ است . بدیهی است به ازاء $\alpha = 90^\circ$ داریم $a = g$ و این همان حالت سقوط آزاد است که در بخش ۲ در باره آن به تفصیل گفتگو کرده‌ایم .

مثال ۲- حرکت آسانسور- آسانسوری که کل جرم آن (جرم اطاق و محتویاتش) M است توسط کابلی که به بالای آن متصل است بالا و پائین می‌رود . مطلوبست نیروی کشش روبه بالای کابل وقتی که آسانسور :

الف - باشتاب ثابت a بالا می‌رود .

فرضاً آسانسور با شتاب a پائین آید نیروی عکس العمل شخص بر کف آسانسور صفر می شود .

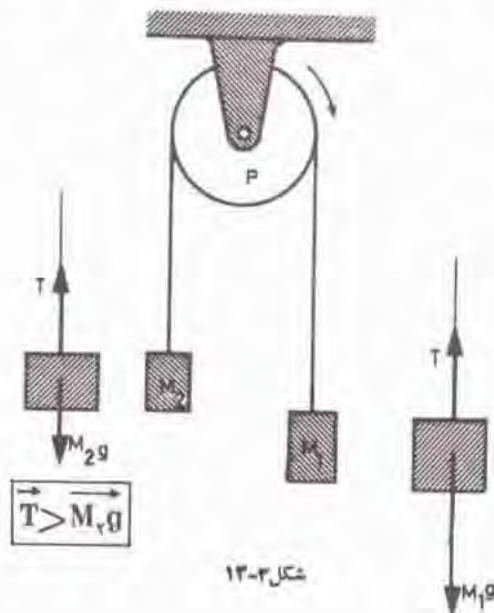
مثال ۳ - دو وزنه به جرمهای نامساوی M_1 و M_2 ($M_1 > M_2$) مطابق شکل ۳-۱۳ به دوسر ریسمانی که از شیار قرقره P گذشته است آویزان است اگر جرم ریسمان و جرم قرقره و اصطکاک آن ناچیز باشد مطلوب است :

الف - کشش ریسمان به هنگام حرکت وزنه ها

ب - شتاب حرکت وزنه ها

- چون M_1 بزرگتر از M_2 است، M_1 پائین می آید و M_2 بالا می رود .

نیروی کشش ریسمان را که در دو طرف قرقره یکی است به T نمایش می دهیم برای محاسبه T حرکت هریک از وزنه ها را جداگانه در نظر می گیریم: وزنه M_1 در اثر وزن خود ($M_1 g$) به طرف پائین کشیده می شود ولی نیروی کشش T با سقوط آزاد آن مخالفت می کند . در نتیجه نیروی مؤثری که به آن شتاب می دهد تفاضل این دو نیرو یعنی

شکل ۳-۱۳

مثلاً اگر $M = ۱۵۰۰ \text{ kg}$ و $a = ۱/۵ \frac{\text{m}}{\text{s}^2}$ باشد

$$T = ۱۵۰۰ \text{ kg} (۹/۸ + ۱/۵) \frac{\text{m}}{\text{s}^2} = ۱۶۹۵۰ \text{ N}$$

که با دو رقم معنی دار در حدود ۱۷×۱۰^۳ نیوتن است .

ب- وقتی که آسانسور با تندی ثابت بالا

می رود $a = ۰$ است . در نتیجه

$$T = w = Mg$$

پ- وقتی که آسانسور با شتاب ثابت a پائین

می آید $a < ۰$ و $T < w$ است در نتیجه

$$T - w = -Ma$$

$$T = w - Ma = Mg - Ma \quad \text{یا}$$

$$T = M(g - a) \quad \text{و یا (۳-۱۳)}$$

ت - آسانسور هنگامی که با تندی ثابت پائین

می آید $a = ۰$ است باز هم مانند حالت ب :

$$T = w = Mg$$

اگر شخصی به جرم m در این آسانسور سوار

باشد ، در حالتی که آسانسور با شتاب ثابت a بالا می رود نیروئی که از کف آن بر شخص وارد می شود و او را بالا می برد (یعنی عمل) برابر $m(g + a)$ است . این نیرو بیش از وزن شخص (mg) است و طبق قانون سوم نیوتن نیروئی هم که شخص در این حالت بر کف آسانسور وارد می کند $m(g + a)$ - بوده و بیش از وزن وی است، در دو حالتی که حرکت آسانسور، چه موقع بالا رفتن و چه هنگام پائین آمدن، یکنواخت است نیروی عکس العمل شخص بر کف آسانسور mg - است . وقتی هم که آسانسور با شتاب a پائین می آید عکس العمل شخص بر کف آن $m(g - a)$ - است که کمتر از وزن او است . بدیهی است اگر

$M_1g - T$ است و طبق قانون دوم نیوتن خواهیم نتیجه می‌شود :
داشت :

$$\begin{cases} a = \frac{M_1 - M_2}{M_1 + M_2} g \\ T = \frac{2M_1 M_2}{M_1 + M_2} g \end{cases} \quad (16-3) \quad \text{و}$$

$$M_1g - T = M_1a$$

و یا

$$T = M_1g - M_1a \quad (14-3)$$

وزنه M_2 در اثر نیروی کشش T بالا کشیده می‌شود ولی وزن آن (M_2g) مخالفت می‌کند. پس نیروی مؤثر بر وزنه M_2 که به آن شتاب می‌دهد $T - M_2g$ است و چون شتاب وزنه M_2 همان شتاب وزنه M_1 است خواهیم داشت :

$$T - M_2g = M_2a$$

و یا

$$T = M_2g + M_2a \quad (15-3)$$

از ترکیب دو رابطه (14-3) و (15-3)

$$M_1 = 0.250 \text{ kg} \quad \text{مثلا به ازاها}$$

$$M_2 = 0.200 \text{ kg} \quad \text{و} \quad g = 9.80 \frac{\text{m}}{\text{s}^2}$$

$$a = \frac{0.250 \text{ kg} - 0.200 \text{ kg}}{0.250 \text{ kg} + 0.200 \text{ kg}}$$

$$\times 9.80 \frac{\text{m}}{\text{s}^2} = 1.09 \frac{\text{m}}{\text{s}^2}$$

$$T = \frac{2 \times 0.250 \text{ kg} \times 0.200 \text{ kg}}{0.450 \text{ kg}}$$

$$\times 9.80 \frac{\text{m}}{\text{s}^2} = 2.18 \text{ N}$$

خودتان آزمایش کنید

۱- به کمک ماشین آتوود^۱ ضمن تحقیق قانون دوم نیوتن g شتاب جاذبه را بدست آورید. ماشین آتوود اسبابی است که براساس قانون دوم نیوتن برای اندازه گیری g (شتاب جاذبه زمین) در آزمایشگاههای فیزیک طرح ریزی شده است. این اسباب که نمونه‌ای از آن در شکل (14-3) نمایش داده شده معمولا در آزمایشگاه فیزیک موجود است و تشکیل شده است از دو وزنه به جرمهای مساوی که به دوسر رشته نخ سبکی که از روی قرقره سبک و بدون اصطکاک می‌گذرد آویزانند. هرگاه روی یکی از وزنها سربار کوچکی گذارده شود دستگاه حرکت می‌کند و مسافتی که هر یک از وزنها می‌پیماید از روی خطکش مدرجی به طول تقریبی ۲ متر اندازه گرفته می‌شود. در صورتی که چنین دستگاهی در آزمایشگاه شما موجود نیست می‌توانید نمونه ساده‌تری از آن را با هم در آزمایشگاه تهیه کنید.

یکی از وزنه‌ها را مقابل صفر خطکش نگاهدارید و سربار کوچکی روی آن قرار دهید و دستگاه را آزاد بگذارید تا حرکت کند و با قرار دادن یک صفحه در طول خطکش که حرکت را متوقف می‌کند فواصل پیموده شده در زمانهای متوالی ۱ ثانیه، ۲ ثانیه و ۳ و... را اندازه بگیرید و نتایج اندازه‌گیری را در جدولی مانند جدول زیر ببرید و آزمایش را با یک سربار معین چندبار تکرار و شتاب میانگین را حساب کنید.

جرم سربار m	زمان حرکت t	مسافت طی شده x	$a = \frac{2x}{t^2}$
شتاب میانگین			\bar{a}

اگر جرم هر یک از دو وزنه را به M و جرم سربار را به m نمایش دهیم جرم مجموع دو وزنه و سربار $2M + m$ است و نیروئی که این جرم‌ها را به حرکت درمی‌آورد mg (وزن سربار) است. اگر از جرم نخ و قرقره و اصطکاک صرف نظر کنیم شتاب حرکت برابر است با:

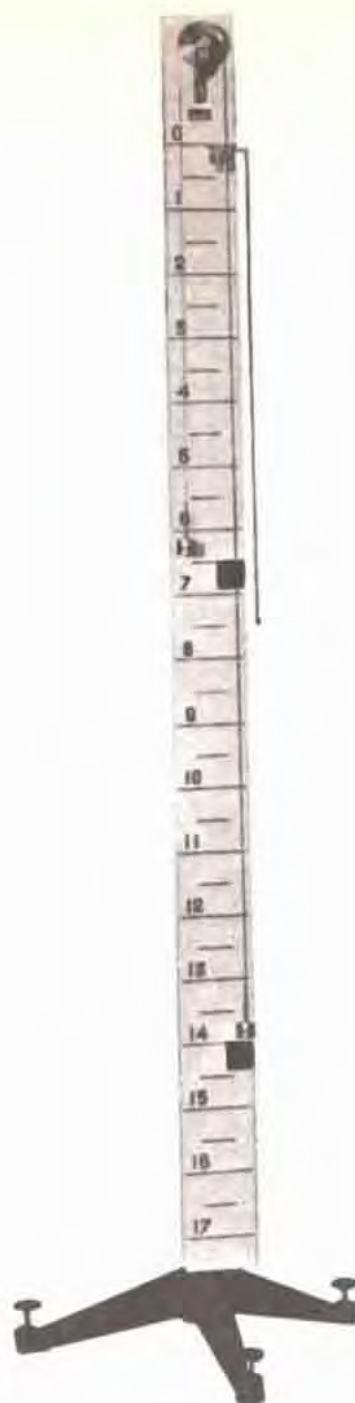
$$a = \frac{mg}{2M + m}$$

با تعیین m و M با ترازو و دانستن a ، شتاب جاذبه (g) را حساب کنید و در صورتی که با $\frac{9.8}{s^2}$ اختلافی مشاهده می‌کنید علت را توضیح دهید.

۲- اگر تخت هوا یا وسیله‌ای مانند آن در آزمایشگاه در اختیار دارید به وسیله آن قانونهای نیوتن را تحقیق کنید.

به این پرسشها پاسخ دهید

- ۱- مفهومی را که از نیرو استنباط کرده‌اید در یک جمله بیان کنید.
- ۲- با توجه به دیمانسبون نیرو بگوئید سه واحد اصلی که در تعریف واحد نیرو به کار رفته‌اند کدامند؟

شکل ۳-۱۴ ماشین آنوود

۳ - برجسمی ، مثلاً يك كتاب ، كه روی ميز قرار گرفته است چه نیروهائی وارد می شوند؟
این نیروها را با انتخاب مقیاس مناسبی به وسیله بردار نمایش دهید .

- ۴ - يك بالون محتوی گاز سبك در هوا معلق و بدون حرکت و به حال تعادل است .
نظر خود را درباره نیروهائی که بر آن وارد می شوند بیان کنید .
- ۵ - وقتی که يك اتومبیل با سرعت ثابت بر جاده مستقیم افقی حرکت می کند چه نیروهائی با هم در حال تعادل دینامیکی هستند ؟
- ۶ - بر اساس قانون اول نیوتن توضیح دهید چرا وقتی يك اتوبوس ناگهان از حالت سکون به حرکت درمی آید مسافران آن به عقب رانده می شوند و چرا هنگامی که در حرکت است و ناگهان ترمز می کند مسافران آن به جلو رانده می شوند ؟
- ۷ - این جمله درست است یا نادرست ؟ « قانون دوم نیوتن در صورتی صادق است که نیروی اصطكاك وجود نداشته باشد » .
- ۸ - آیا تعریفی که برای جرم در این بخش شده است محدود به جرم اجسامی است که در حال سکون هستند ؟
- ۹ - بر اساس قانون دوم نیوتن تعریف تازه ای برای شتاب غیر از تعریفی که در بخش ۴ برای آن شده است بیان کنید .
- ۱۰ - علاوه بر تعریفی که برای جرم در این بخش شده است آن را به صورت زیر نیز تعریف کرده اند « جرم هر جسم مقدار ماده ای است که جسم را تشکیل میدهد » بنابراین برای جرم يك جسم دو وجه متمایز در نظر گرفته شده است : یکی اندازه مقاومتی که جسم در مقابل تغییر تندی از خود نشان می دهد و دیگری مقدار ماده ای که جسم را تشکیل می دهد . کدام يك از این دو تعریف دقیق تر است ؟ به نظر شما آیا بهتر نیست که به طور کلی تعریف اول را اینرسی و تعریف دوم را جرم بنامیم ؟ نظر خود را با استدلال بیان کنید .
- ۱۱ - در يك آزمایش بر اجسامی به جرمهای متفاوت عمل نیروی یکسان در زمان مساوی وارد می شود و آن ها را به حرکت درمی آورد . چگونه می توان فهمید که نیروی وارد بر آن ها یکسان است ؟
- ۱۲ - بنا به گفته بعضی از فیزیکدانان وزن يك جسم برابر نیروی است که جسم بر تکیه گاه خود وارد می کند این تعریف را با مثالهایی که در این بخش با آنها مواجه شده اید تطبیق دهید .
- ۱۳ - با محاسبه نشان دهید که نسبت وزن دو جسم در يك نقطه برابر نسبت جرم آن دو جسم است .
- ۱۴ - چرا با آن که جرم يك جسم هر جا که باشد یکی است وزن آن از نقطه ای به نقطه دیگر تغییر می کند ؟
- ۱۵ - با محاسبه نشان دهید که اگر از يك نقطه به فاصله h از يك سطح افقی جسمی بر روی سطح شیب دار بدون اصطكاکی بدون سرعت اولیه رها شود و بر روی آن بلغزد شیب

سطح هر چه باشد موقعی که جسم به پایین سطح می رسد سرعت آن برابر $\sqrt{2gh}$ است که بستگی به زاویه شیب سطح ندارد .

۱۶ - چرا اندازه شتاب جسمی که در شرایط خلا به طرف بالا پرتاب می شود هم در موقع بالا رفتن و هم در موقع پائین آمدن برابر است .

۱۷ - يك فضانورد در سفینه فضایی خود به گرد زمین می گردد . شتاب جاذبه زمین در ارتفاعی که این سفینه حرکت می کند نصف شتاب جاذبه در سطح زمین است از مطالب زیر کدامها درباره این فضانورد درست است ؟

الف - وزن او صفر است . ب - جرم او صفر است .

پ - وزن او نصف وزنش در سطح زمین است . ت - جرم او نصف جرمش در سطح زمین است .

ج - وزن او برابر وزنش در سطح زمین است . ج - جرم او برابر جرمش در سطح زمین است .

۱۸ - جسمی از روی يك میز پایین می افتد . وقتی که به نیمه راه مسیر خود می رسد از مطالب پرسش ۱۷ کدامها در مورد آن صدق می کنند .

۱۹ - بایک ترازوی آزمایشگاه ، آیا جرم يك جسم اندازه گرفته می شود یا وزن آن؟ با يك نیروسنج فتری کدام يك ؟ توضیح دهید اگر این اندازه گیریها در سطح کره ماه انجام شود چه تغییری در نتایج اندازه گیری که در زمین بدست آمده است حاصل می شود ؟

۲۰ - چرا اغلب گفته می شود فضانوردان در سفینه های فضایی که به گرد زمین می گردند در حالت بی وزنی هستند ؟

۲۱ - معمولا ادعا می شود جسمی که به طور آزاد سقوط می کند بدون وزن است زیرا هر اسباب اندازه گیری وزن که با جسم در حال سقوط آزاد باشد صفر را نشان می دهد . این تعبیر کاملاً قانع کننده نیست به این دلیل که معمولا انسان به هنگام سقوط آزاد (مانند پایین پریدن از تخته شیرجه در استخر شنا یا پایین افتادن از يك بلندی) همان احساس درونی را دارد که در حالت بی وزنی واقعی ، مثلاً در اعماق فضا دور از هر ستاره یا سیاره خواهد داشت . آیا می توانید توضیح دهید چرا انسان حالت سقوط آزاد را مانند حالت بی وزنی واقعی احساس می کند ؟

۲۲ - اگر نیروی F به جرم m شتاب a بدهد :

الف) این نیرو به چه جرمی شتاب $10a$ خواهد داد ؟

ب) این نیرو به جرم $10m$ چه شتابی خواهد داد ؟

ج) چه نیروئی به جرم $10m$ شتاب $10a$ خواهد داد ؟

۲۳ - قانون سوم نیوتن را به طور ساده و واضح آن طور که خود استنباط کرده اید بیان کنید .

۲۴ - با توجه به قانون سوم نیوتن ، در مثالهای زیر نیروهای مؤثر را مشخص کنید :

الف) اسبی که يك گاری را بر سطح افقی با شتاب می کشد .

ب) شناسایی که با سرعت ثابت در آب شنا می کند .

۲۵ - يك طناب در اثر نیروی کشش بزرگتر از ۵۰۰ نیوتن پاره می شود . اگر دو نفر دوسر این طناب را بگیرند و هر يك با نیروی ۳۰۰ نیوتن در جهت مخالف دیگری بكشد آیا طناب پاره می شود ؟ پاسخ خود را با دلیل بیان کنید .

۲۶ - در نظر بگیرید که در يك مسابقه زورآزمایی دوسر بچه به جرمهای مساوی ، یکی کوتاه ولی عضلانی و ورزشکار و دیگری بلند و لاغر روی دو چهارچرخه به جرمهای مساوی روی سطح افقی که اصطكاك آن ناچیز است به فاصله معین از یکدیگر ایستاده اند و دوسرطنایی را در دست دارند . خط پایان مسابقه درست در وسط فاصله دو چهارچرخه است ، هرگاه این دوسر شروع به کشیدن طناب کنند .

۱- هر دو چهارچرخه باهم به خط پایان مسابقه می رسند .

۲- چهارچرخه پسر ورزشکار زودتر به خط پایان مسابقه می رسد .

۳- چهارچرخه پسر لاغر زودتر به خط پایان مسابقه می رسد .

۴- چهار چرخه ها از جای خود حرکت نمی کنند. جواب درست را با بیان دلیل معین کنید.

۲۷- طبق قانون عمل و عكس العمل، نیرویی که اسب بر مالیندگاری وارد می كند برابر

نیرویی است که گاری بر اسب وارد می سازد. پس چگونه اسب گاری را می كشد؟

این مساله ها را حل کنید

توجه به نکات زیر شما را در حل مسائل دینامیک راهنمایی و کمک می کند :

۱) شکل ساده ای از موضوع مساله رسم کنید .

۲) هر شیی را که مورد نظر شما است جداگانه در نظر بگیرید و نیروهائی را که بر آن وارد می شوند با بردارهائی که طولشان متناسب با نیروهاست نمایش دهید .

بدیهی است اگر بريك نقطه از شیی چند نیرو اثر کند ، نیروی مؤثری که به آن شتاب می دهد برآیند این نیروهاست . بر اساس ترکیب نیروها (که در کتاب فیزیک سال اول آموخته اید و در بخش ۴ این کتاب نیز اشاره ای به آن شده است) نیروی برآیند را معین کنید .

۳) با استفاده از قانون دوم نیوتن ، برآیند نیروها را برابر ma بگیرید .

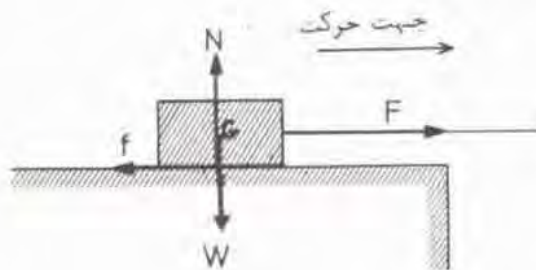
۴) معادله حاصل را حل کنید و کمیت مجهول را به دست آورید .

۵) مقادیر عددی داده شده را با قید واحدهای آنها به جای کمیت های معلوم بگذارید و جواب مساله را به دست آورید .

نمونه کاربرد این نکات را در مثالهایی که در این بخش آورده ایم دیدید . در این جا نیز به حل

دو مثال دیگر می‌پردازیم و حل بقیه را به عهده خود شما می‌گذاریم .

مثال ۱ - نیروسنجی را به قطعه چوبی به جرم $2/0 \text{ kg}$ متصل کرده و آن را در راستای افقی بر سطح میزی می‌کشیم وقتی که قطعه چوب با هرتندی ثابتی کشیده می‌شود نیروسنج نیروی ثابت $0/40$ نیوتن را نشان می‌دهد . در آزمایش دیگر قطعه چوب را با شتاب ثابت می‌کشیم بطوری که نیروسنج $2/1$ نیوتن را نشان دهد . شتاب حرکت را در این حالت حساب کنید (جرم نیروسنج در برابر جرم قطعه چوب ناچیز است).

شکل ۱۶-۳

حل - وقتی که قطعه چوب روی سطح میز با تندی ثابت کشیده می‌شود و نیروسنج نیروی ثابتی را نشان می‌دهد معنایش این است که سطح میز دارای اصطکاک است و اندازه نیروی اصطکاک که همواره در خلاف جهت حرکت است برابر نیروی کشش است . این نیرو را در شکل (۱۶-۳) به f نشان داده‌ایم . نیروهای دیگری که بر جسم وارد می‌شوند عبارتند از : وزن جسم (w) و عکس‌العمل سطح میز (N) و نیروی کشش (F) که روی نیروسنج خوانده می‌شود . این نیروها را به طوری که در شکل دیده می‌شود با بردارهایی به طول مناسب نمایش داده‌ایم . w ، وزن جسم ، نقشی در حرکت آن ندارد زیرا بر راستای حرکت عمود است و با N ، عکس‌العمل سطح ، خنثی می‌شود . بنابراین نیروهای مؤثر در حرکت جسم عبارتند از F (نیروی کشش) و f (نیروی اصطکاک) که در خلاف جهت یکدیگر بر جسم اثر می‌کنند و برآیند آنها $F - f$ است و طبق قانون دوم نیوتن خواهیم داشت :

$$F - f = ma$$

به طوری که ملاحظه می‌شود :

- ابتدا شکل ساده‌ای از موضوع مورد بحث مساله را رسم کردیم .
- نیروهای وارد بر شیئی مورد نظر را با بردارهایی به طول مناسب نشان دادیم .
- طبق قانون دوم نیوتن برآیند نیروها را برابر ma قرار دادیم .
- اینک شرایط مساله را به کار می‌بریم و جواب را معین می‌کنیم :

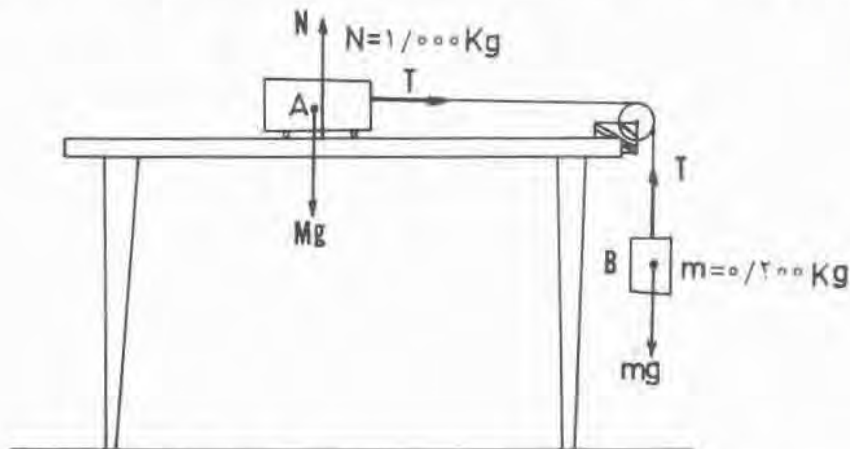
وقتی که تندی ثابت است شتاب صفر است ، پس $F - f = 0$ بنابراین

$$f = F = 0.70 \text{ N}$$

و هنگامی که نیروی کشش $F = 2.1 \text{ N}$ است شتاب حرکت برابر است با :

$$a = \frac{F - f}{m} = \frac{2.1 \text{ N} - 0.70 \text{ N}}{2.0 \text{ kg}} = \frac{1.4 \text{ N}}{2.0 \text{ kg}} = 0.70 \frac{\text{N}}{\text{kg}} \left(\frac{\text{m}}{\text{s}^2} \right)$$

مثال ۲- وزنه A به جرم $M = 1.000 \text{ kg}$ روی سطح افقی میزی که اصطکاک آن ناچیز است قرار گرفته و تخی که از شیار قرقره ای می گذرد آن را به وزنه آویزان B به جرم $m = 0.200 \text{ kg}$ وصل می کند . (شکل ۳-۱۷) راستای نخ با سطح میز موازی است و جرم نخ و قرقره و اصطکاک آن ناچیز است . شتاب حرکت دستگاه و کشش نخ را حساب کنید .

شکل ۳-۱۷- نیروهای وارد بر هر جسم را با بردارهایی به طول مناسب نمایش می دهیم .

حل - وزنه آویزان B در اثر نیروی وزن خود یعنی mg ، به طرف پایین کشیده می شود و نیروی کشش نخ که آن را به T نمایش داده ایم ، مانع سقوط آزاد آن می گردد. بنابراین نیروی مؤثری که به آن شتاب می دهد $mg - T$ است و اگر شتاب حرکت دستگاه را به a نشان دهیم برای وزنه B داریم :

$$mg - T = ma$$

$$T = mg - ma \quad (17-3)$$

نیروی مؤثر بر وزنه A که روی میز افقی کشیده می شود فقط T (کشش نخ) است ، زیرا وزن آن (Mg) با نیروی عکس العمل سطح (که آن را به N نمایش داده ایم و بر سطح عمود است) خنثی می شود و اصطکاک هم که ناچیز است ، بنابراین :

$$T = Ma \quad (18-3)$$

از ترکیب دو معادله (۱۷-۳) و (۱۸-۳) نتیجه می شود :

$$\begin{cases} a = \frac{m}{M+m} g \\ T = \frac{Mm}{M+m} g \end{cases} \quad (۱۹-۳)$$

به ازای $M = ۱/۰۰۰ \text{ kg}$ و $m = ۰/۲۰۰ \text{ kg}$ و $g = ۹/۸۰ \frac{\text{m}}{\text{s}^2}$

$$a = \frac{۰/۲۰۰ \text{ kg}}{۱/۰۰۰ \text{ kg} + ۰/۲۰۰ \text{ kg}} \times ۹/۸۰ \frac{\text{m}}{\text{s}^2} = \frac{۰/۲۰۰}{۱/۲۰۰} \times ۹/۸۰ \frac{\text{m}}{\text{s}^2} \approx ۱/۶۳ \frac{\text{m}}{\text{s}^2}$$

$$T = \frac{۱/۰۰۰ \text{ kg} \times ۰/۲۰۰ \text{ kg}}{۱/۰۰۰ \text{ kg} + ۰/۲۰۰ \text{ kg}} \times ۹/۸۰ \frac{\text{m}}{\text{s}^2} = \frac{۰/۲۰۰}{۱/۲۰۰} \text{ kg} \times ۹/۸۰ \frac{\text{m}}{\text{s}^2} \approx ۱/۶۳ \text{ N}$$

(۱) - می خواهیم به جسمی که جرمش $۷۰/۰ \text{ kg}$ است شتابی برابر $۴/۵۰ \frac{\text{m}}{\text{s}^2}$ بدهیم .

نیروی لازم را در دو حالت زیر حساب کنید :

الف (جسم در سطح افقی که اصطکاک آن ناچیز است حرکت می کند .

ب (جسم در راستای قائم از پائین به بالا حرکت می کند .

جواب : الف (۳۱۵ N) ب (۱۰۰۱ N)

(۲) - يك توپ بازی گلف که جرمش ۲۵ گرم است با سرعت ثابت $۴۰/۰ \frac{\text{m}}{\text{s}}$ به توده ای

گل برخورد کرده و $۸/۰ \text{ cm}$ در آن فرو می رود . اگر حرکت این توپ درون توده گل در امتداد

خط راست و با شتاب ثابت صورت گرفته باشد و سنگینی توپ در این حرکت نقشی نداشته باشد

مطلوبست :

الف (مدت حرکت توپ در توده گل .

ب (نیروی متوسط وارد بر توپ درون توده گل .

پ (میزان تغییر اندازه حرکت توپ .

جواب : الف ($۴ \times ۱۰^{-۲} \text{ s}$) ب (۲۵۰ N) پ ($۱ \text{ kg} \cdot \frac{\text{m}}{\text{s}}$)

(۳) - اتومبیلی که با راننده اش ۲۰۰۰ kg جرم دارد از حال سکون به حرکت درمی آید و

۱۲/۰ ثانیه سرعتش به $۹۰/۰ \frac{\text{km}}{\text{h}}$ می رسد . اگر شتاب حرکت این اتومبیل ثابت فرض

شود مطلوبست :

الف (اندازه این شتاب .

ب (نیروی متوسط مؤثر وارد بر اتومبیل در این مدت .

جواب : الف ($\approx ۲/۱ \frac{\text{m}}{\text{s}^2}$) ب (۴۱۶۶ N)

۲) - دوبار کش یکی خالی به جرم m و دیگری پر از بار به جرم m' تحت تأثیر نیروهای کش مساوی روی يك جاده افقی با هم شروع به حرکت می کنند . اگر پس از گذشت زمان t سرعت آن ها به ترتیب v' و v باشد نسبت $\frac{v}{v'}$ برابر خواهد بود با :

$$\frac{m'}{m} - ۱ \quad \frac{m}{m'} - ۲ \quad \sqrt{\frac{m'}{m}} - ۳ \quad \sqrt{\frac{m}{m'}} - ۴$$

جواب درست را با معاسبه پیدا کنید .

۵) - جرم يك هواپیمای مسافریر جت با مسافران $۱۰^۵ \text{ kg} \times ۱/۲۵۰$ است . این هواپیما از ابتدای باند پرواز شروع به حرکت می کند و پس از پیمودن $۲۰۰۰/۰$ متر روی باند با سرعت $۶۰/۰ \frac{\text{m}}{\text{s}}$ از زمین بلند می شود . اگر شتاب حرکت هواپیما روی باند پرواز ثابت باشد :
الف) این شتاب را حساب کنید .

ب) از لحظه شروع حرکت ، چه مدت طول می کشد تا هواپیما باند پرواز را ترك کند ؟

پ) نیروی مؤثر متوسط وارد بر هواپیما در این مدت چند نیوتن است ؟

ت) تغییر اندازه حرکت هواپیما در این مدت چه اندازه است ؟

جواب: الف) $\frac{۰/۹۰ \text{ m}}{\text{s}}$ (ب) $۶۶/۷ \text{ s}$ (پ) $۱/۱۲۵ \times ۱۰^۵ \text{ N}$ (ت) $۷/۵۰ \times ۱۰^۶ \text{ kg} \frac{\text{m}}{\text{s}}$

۶) - کامیونی به جرم $۱۰^۴ \times ۱۰ \text{ kg}$ (۱۰ تن) که ایستاده است به حرکت درمی آید و

پس از ۱۵ ثانیه در جاده راست و افقی با شتاب ثابت سرعتش به $۲۰ \frac{\text{m}}{\text{s}}$ می رسد ، مطلوبست :

الف) شتاب حرکت و نیروی مؤثر متوسط وارد بر کامیون در این مدت .

ب) تغییر اندازه حرکت کامیون در این مدت .

۷) - اتومبیلی که با مسافران ۲۰۰۰ kg جرم دارد از حال سکون به حرکت درمی آید و

در خیابان افقی مدت ۱۶ ثانیه با شتاب $۲/۲۰ \frac{\text{m}}{\text{s}^۲}$ حرکت می کند .

الف) سرعت اتومبیل را در پایان ثانیه شانزدهم حساب کنید .

ب) چه نیروئی به اتومبیل این شتاب را می دهد . نیروئی که اتومبیل را به جلو می راند

به کجا اثر می کند ؟

۸) - برای کوبیدن میخهای بزرگ به تخته های زیر ریل راه آهن (جهت اتصال ریل

به تخته ها) از چکشی که جرم وزنه آن $۳/۰ \text{ kg}$ است استفاده می شود . هرگاه چکش با سرعت

$۵/۰ \frac{\text{m}}{\text{s}}$ به میخ برخورد کند و در اثر ضربه برخورد ، میخ $۱/۰ \text{ cm}$ در تخته فرو رود مطلوبست :

الف) شتاب کند شدن حرکت چکش (یا شتاب فرو رفتن میخ در تخته) .

ب) زمان برخورد .

پ) اندازه ضربه وارد بر میخ .

جواب : الف) $1/25 \times 10^2 \frac{m}{s^2}$ ب) $4/0 \times 10^{-2} s$ پ) $15 kg \frac{m}{s}$

۹) - اتومبیلی به جرم کل $1500 kg$ از حال سکون به حرکت درمی آید و ابتدا در مدت

$8/0$ ثانیه با شتاب ثابت $2/5 \frac{m}{s^2}$ و بعد در مدت $10/0$ ثانیه با شتاب ثابت $1/5 \frac{m}{s^2}$ حرکت می کند.

الف) نیروهای مؤثر بر اتومبیل را در هر یک از این دو مرحله حساب کنید .

ب) اتومبیل چه مسافتی در این مدت 18 ثانیه می پیماید .

جواب : الف) $3/75 \times 10^3 N$ و $2/25 \times 10^3 N$ ب) $355 m$

۱۰) - جرم آسانسوری با بار درون آن $1500 kg$ است . نیروی کشش کابل این آسانسور

را در حالات زیر محاسبه کنید .

الف) آسانسور ساکن است .

ب) آسانسور با شتاب ثابت $0/6 \frac{m}{s^2}$ به طرف بالا حرکت می کند .

پ) آسانسور با همین شتاب ثابت به طرف پایین حرکت می کند .

جواب : الف) $1/47 \times 10^4 N$ ب) $1/56 \times 10^4 N$ پ) $1/38 \times 10^4 N$

۱۱) - اگر شخصی به جرم $70 kg$ درون آسانسور مسأله ۱۰ روی باسکولی ایستاده

باشد ، باسکول وزن او را در هر یک از حالات سه گانه چند نیوتن نشان می دهد .

جواب : الف) $686 N$ ب) $728 N$ پ) $644 N$

۱۲) - در سال ۱۹۶۶ میلادی يك آزمایش نمایشی بر اساس قانون دوم نیوتن در فضا انجام

شد . منظور از این آزمایش تعیین جرم بدنه يك راکت بنام آژن۱ بود که درمداری به دور زمین

حرکت می کرد . و این کار به وسیله شتاب دادن به آن در اثر ضربه به يك سفینه فضایی بنام

جمینی^۱ انجام گرفت (جرم آژن۱ در واقع از پیش معلوم بود ولی این آزمایش به منظور بسط روشی

برای تعیین جرم يك ماهواره ناشناس طرح ریزی شد) پس از آن که سفینه فضایی جمینی با بدنه

راکت آژن۱ تماس حاصل کرد ضربه تحمیل شده بر جمینی در مدت $7/0$ ثانیه اندازه گیری شد و

نیروی ضربه ای متوسطی ، برابر 890 نیوتن به دست آمد . تغییر تندی مجموعه سفینه و راکت

در این مدت $0/93 \frac{m}{s}$ و جرم سفینه جمینی در حدود $3400 kg$ بود . به کمک این معلومات جرم

۱- Agena

۲- Gemini برای اطلاع بیشتر درباره این مسائل فضائی به کتاب «کیهان نوردی در اعماق فضا» تألیف

و ترجمه سرهنگ منصور شفاوند که در سال ۱۳۴۸ به چاپ رسیده است مراجعه کنید .

بدنه راکت آجنا را حساب کنید و آن چه را که از راه محاسبه به دست می آورید با جرم واقعی آن که تقریباً ۳۶۶۰ کیلوگرم بوده است مقایسه کنید و میزان درصد خطای نسبی

(یعنی $\frac{\text{جرم اندازه گرفته شده} - \text{جرم واقعی}}{\text{جرم واقعی}} \times 100$) را به دست آورید .

جواب : الف) 3300 kg ب) تقریباً ۱۰٪

۱۳- می دانید وقتی که دونده ای می دود با کف پای خود زمین را به عقب می راند زمین هم بنابه قانون سوم نیوتن نیروی مساوی و در خلاف جهت بر دونده وارد می سازد و او را به جلو می راند و این همان نیروی است که دونده در اثر آن می تواند شتاب بگیرد . نیروی هم که دونده بر زمین وارد می کند ، طبق قانون دوم نیوتن باید قاعدتاً به زمین شتاب بدهد ولی چون جرم زمین در برابر جرم دونده بسیار بزرگ است شتاب آن در اثر این نیرو بسیار کم و نامحسوس است . در نظر بگیرید که جرم دونده ای ۶۰ کیلوگرم است و با شتاب $5 \frac{\text{m}}{\text{s}^2}$ شروع به دویدن می کند. جرم زمین در حدود $6 \times 10^{24} \text{ kg}$ است .

الف) چه شتابی دونده به زمین می دهد ؟

ب) اگر مدت شتاب گرفتن دونده ۲ ثانیه باشد سرعت دونده در پایان این مدت چیست ؟

سرعت عقب رانده شدن زمین در پایان این مدت چه اندازه است ؟

جواب : الف) $5 \times 10^{-23} \frac{\text{m}}{\text{s}^2}$ ب) $10^{-22} \frac{\text{m}}{\text{s}}$ و $10^{-23} \frac{\text{m}}{\text{s}}$

۱۴- بسته ای به جرم 20 kg روی کف چهارچرخه ای به جرم 60 kg گذاشته شده است و چهارچرخه روی سطح افقی که اصطکاک آن ناچیز است قرار دارد . نیروی افقی بیش از ۸۰ نیوتن لازم است تا بسته بر کف چهارچرخه بلغزد .

بیشترین نیروی افقی که می توان بر چهارچرخه وارد کرد تا بدون لغزیدن بسته حرکت کند چند نیوتن است ؟

جواب : 320 N

پاسخ به پرسشهای متن بخش ۳

۳-۱) زیرا به هنگام توقف ناگهانی اتومبیل در اثر ترمز یا ضربه ، کمربند مانع پرت شدن سرنشین به جلو می شود .

۳-۲) نیروی که اتومبیل را مجبور به تبعیت از پیچ جاده می کند اصطکاک بین لاستیک های چرخ اتومبیل و سطح جاده است . وقتی که سطح جاده یخبندان باشد اصطکاک خیلی کم است و

اتومبیل نمی‌تواند از پیچ جاده تبعیت کند و طبق قانون مانند بهراستای حرکت خود ادامه می‌دهد و از جاده خارج می‌شود .

۳-۳) نه ، زیرا نیروئی وجود ندارد که مانع حرکت شود .

۳-۴) مستقیماً نه ، زیرا نیروی وزن بهراستای حرکت عمود است و با عکس‌العمل سطح خنثی می‌شود . بدیهی است به‌طور غیرمستقیم در نیروی اصطکاک مؤثر است .

۳-۵) اندازه این نیرو بر حسب نیوتن برابر است با :

$$10^{-2} \text{ kg} \times 10^{-2} \frac{\text{m}}{\text{s}^2} = 10^{-5} \text{ N}$$

نیروئی که به جرم یک گرم شتاب یک سانتیمتر بره‌جذور ثانیه می‌دهد معادل 10^{-5} نیوتن است که در دستگاه واحدهای قدیمی بنام دستگاه سانتیمتر - گرم - ثانیه (یا به اختصار C.G.S.) دین (dyne) نامیده شده است .

$$1 \text{ dyne} = 10^{-5} \text{ N}$$

بنابراین :

۳-۶) MLT^{-2}

۳-۷) در اثر ضربه ؛ یعنی وقتی به آنها ضربه‌ای وارد شود شتاب می‌گیرند .

$$P = mv = 12/0 \times 10^{-2} \text{ kg} \times 400/0 \frac{\text{m}}{\text{s}} = 4/80 \text{ kg} \cdot \frac{\text{m}}{\text{s}} \quad (3-8)$$

۳-۹) با وارد کردن نیرو توسط یک ماشین منگنه یا در صورت امکان با قرار دادن وزنه روی میخ به طوری که میخ در تخته شروع به فرو رفتن کند .

۳-۱۰) عمل یعنی نیروئی که جسم اول بر جسم دوم وارد می‌کند و عکس‌العمل یعنی نیروئی که جسم دوم بر جسم اول وارد می‌سازد .

۳-۱۱) مرکز کره زمین . در محاسبه این نیرو ، نیوتن زمین را در حکم کره همگنی گرفته است که تمام جرم آن در مرکزش متمرکز باشد (یعنی در حکم یک ذره و نظر نیوتن را در این باره در بخشهای بعد خواهیم دید) .

بردار و ترکیب کمیتهای برداری

میدانیم کمیتهای فیزیکی به دو دسته اسکالر و برداری تقسیم می‌شوند. وقتی که ما با دو یا چند کمیت اسکالر مانند جرم و زمان و دما و مساحت و حجم سروکار داریم برای ترکیب آنها از چهار عمل اصلی یعنی جمع و تفریق و ضرب و تقسیم استفاده می‌کنیم. ترکیب کمیتهای اسکالر مسأله خاصی را به وجود نمی‌آورد زیرا این کمیتهای بدون راستا و سو هستند و تنها با اندازه‌شان مشخص می‌شوند، بنابراین به هنگام ترکیب آنها، فقط باید توجه داشت که هم جنس و هم واحد باشند.

کمیتهای برداری علاوه بر اندازه دارای جهت نیز هستند و با هم طبق قاعده‌های ریاضی ویژه‌ای ترکیب می‌شوند که آشنائی با این قواعد حل مسأله ترکیب این نوع کمیتهای را آسان می‌کند. شما تا کنون با تعدادی از این گونه کمیتهای مانند جابجائی، نیرو، گشتاور نیرو، تندی، اندازه حرکت، شتاب، میدان الکتریکی و میدان مغناطیسی آشنا شده‌اید، علاوه بر این در کتاب فیزیک سال اول ترکیب نیروها را که خود جمع برداری است دیده‌اید. در این بخش با تفصیل بیشتری که جنبه ریاضی پیشرفته‌تری دارد جمع و تفریق این کمیتهای را دنبال خواهید کرد و در بخشهای بعد هر جا که لازم باشد با روش ضرب آنها نیز آشنا خواهید شد.

بردار و علامت گذاری برداری - بردار^۱، بطوری بزرگی است و به صورت قطعه خط جهت داری نمایش که می‌دانید، معرف کمیتی است که دارای جهت و داده می‌شود که طولش متناسب با اندازه کمیت مورد

۱- این لغت در زبان فارسی معادل کلمه لاتین «Vector» است که در اصل به معنای یک خط راست موهومی واصل بین یک ستاره و کانون بیضی مسیر حرکت آن بوده و این تعریف امروزه منسوخ شده است.

پرسش ۱-۴ - درجه صورت دو بردار باهم

برابرند ؟

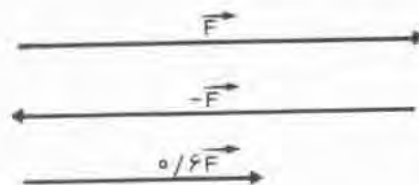
جمع برداری - روش جمع کردن بردارها را
نخست با مثالی که شامل دو جابجایی است نشان
می دهیم : در نظر بگیریم یک کشتی در دریا از نقطه ای
که آن را در شکل ۳-۴ به A نمایش داده ایم شروع
به حرکت کند و ۸ کیلومتر به سوی شمال تا نقطه B
پیش برود سپس در این نقطه تغییر جهت دهد و ۶

شکل ۳-۴ - نموداری که روش جمع کردن دو بردار جابجایی را نشان می دهد

نظر است و با یک مقیاس اختیاری سنجیده می شود .
کمیت های برداری را به صورت های مختلف
علامت گذاری می کنند . علامت گذاری که ما بکار
می بریم این است که کمیت برداری را به یکی از حروف
(معمولاً حرف اول نام لاتینی آن کمیت) نمایش می دهیم
و بالای این حرف یک علامت پیکان کوچک می گذاریم ،
مثلاً نیروی \vec{F} ، تندی \vec{v} ، شتاب \vec{a} . اگر همین
حرف بدون علامت پیکان نوشته شود معرف بزرگی
یا اندازه کمیت است . مثلاً بردار \vec{F} دارای بزرگی
F است .

اندازه حرکت $m\vec{v}$ یک کمیت برداری است
که بزرگی آن m برابر بردار \vec{v} است و می دانید که m
یک کمیت اسکالر است . این نشان می دهد که می توان
یک بردار را در یک کمیت اسکالر ضرب کرد . حاصل
ضرب یک بردار در یک کمیت اسکالر باز هم یک بردار است
که بسته به مقدار یا علامت کمیت اسکالر ممکن است
بزرگتر یا کوچکتر ، هم سو و یا دسوی مخالف بردار
اصلی باشد . در شکل ۱-۴ یک بردار \vec{F} و یک بردار
 $-\vec{F}$ که بزرگی آن برابر بزرگی \vec{F} ولی دسوی
مخالف آن است و یک بردار که بزرگی آن $0.6F$
است نشان داده شده است .

شکل ۱-۴ -

نمایش هندسی بردارهای \vec{F} و $-\vec{F}$ و $0.6\vec{F}$

۱ - بعضی یک خط موج دار زیر حرف نمایش کمیت مورد نظر می گذارند مانند \vec{F} و در متن به ضی از کتابها کمیت های
برداری با حروف درشت و اندازه آنها با حروف کج (حروف ایتالیک) نمایش داده شده است .

نقاله می‌توان آن را اندازه گرفت. بنابراین راستای بردار \vec{R} به اندازه 37° از راستای شمال به سمت شرق منحرف است. اندازه R را در این مثال می‌توانیم طبق قضیه فیثاغورس از مثلث قائم‌الزاویه ABC نیز به دست آوریم:

$$R^2 = a^2 + b^2 \quad (3-4)$$

$$R^2 = (8 \text{ km})^2 + (6 \text{ km})^2 = 100 (\text{km})^2 \quad \text{یا}$$

$$R = 10 \text{ km}$$

مثالی دیگر - سرعت سنج یک هواپیمانشان
می‌دهد که هواپیمای با سرعت 450 کیلومتر بر ساعت حرکت می‌کند و دستگاه جهت‌یاب جهت حرکت را به سمت مشرق نشان می‌دهد ولی باد با تندی 50 کیلومتر بر ساعت از شمال به جنوب می‌وزد. هواپیمای در چه جهتی باید سمت بگیرد تا جهت حرکت آن به طرف مشرق باشد و اندازه تندی ظاهری آن نسبت به ناظری که در سطح زمین است چیست؟

- هواپیمای باید طوری سمت بگیرد که مقداری از نیروی موتور آن صرف خنثی کردن اثر وزش باد شود تا بتواند درست به طرف مشرق پیش برود. بنابراین تندی ظاهری حرکت هواپیمای به طرف مشرق (که آن را به \vec{V}_A نمایش می‌دهیم) برآیند تندی واقعی هواپیمای (\vec{V}_P) و تندی وزش باد (\vec{V}_B) است (شکل

کیلومتر دیگر به سمت مشرق حرکت کند و به نقطه C برسد. در این مثال کشتی روی هم مسافت $14 = 8 + 6$ کیلومتر را پیموده است ولی فاصله دو نقطه A و C یا به عبارت دیگر، اندازه جابجائی کشتی 14 کیلومتر نیست. برای تعیین اندازه جابجائی کشتی، بردار \vec{AB} را با مقیاس مناسبی، مطابق شکل، روی صفحه کاغذ رسم می‌کنیم. مثلاً اگر هر سانتیمتر نمایش یک کیلومتر باشد طول این بردار 8 cm است. سپس از نقطه B بردار \vec{BC} را عمود بر آن به طول 6 cm می‌کشیم. نقطه A را به C وصل می‌کنیم، طول بردار \vec{AC} را بر حسب سانتیمتر اندازه می‌گیریم این طول اندازه واقعی جابجائی کشتی را نشان می‌دهد. در این مثال طول بردار \vec{AC} برابر 10 cm است و به این معنی است که کشتی نسبت به مبدأ A به اندازه 10 km جابجا شده است. از لحاظ برداری، \vec{AC} حاصل جمع برداری، یا برآیند دو بردار \vec{AB} و \vec{BC} است و این جمع برداری را چنین نمایش می‌دهیم.

$$\vec{AC} = \vec{AB} + \vec{BC} \quad (1-4)$$

$$\vec{R} = \vec{a} + \vec{b} \quad \text{و یا}$$

بدیهی است R و a و b به ترتیب اندازه‌های سه بردار \vec{AC} و \vec{AB} و \vec{BC} هستند. در این مثال زاویه A تقریباً 37° است که با

شکل ۳-۴- هواپیمای باید طوری سمت بگیرد تا نیروی موتور اثر وزش باد را خنثی کند

۳-۴) یعنی :

$$\vec{V}_A = \vec{V}_P + \vec{V}_B$$

از شکل ۳-۴ نتیجه می شود :

$$\sin \alpha = \frac{V_B}{V_P} = \frac{50}{450} \approx 0.111$$

$$\alpha \approx 6.3^\circ$$

یعنی هواپیما باید تقریباً به اندازه زاویه 6.3° از راستای مشرق به طرف شمال سمت بگیرد. اندازه V_A طبق قضیه فیثاغورس از رابطه زیر حساب می شود :

$$V_A^2 = V_P^2 - V_B^2 = \left(450 \frac{\text{km}}{\text{h}} \right)^2$$

$$- \left(50 \frac{\text{km}}{\text{h}} \right)^2 = 200000 \left(\frac{\text{km}}{\text{h}} \right)^2$$

$$V_A = \sqrt{200000} \approx 447 \frac{\text{km}}{\text{h}}$$

قاعده کلی برای جمع برداری - برای جمع دو بردار ، یا به عبارت دیگر برای تعیین برآیند دو بردار

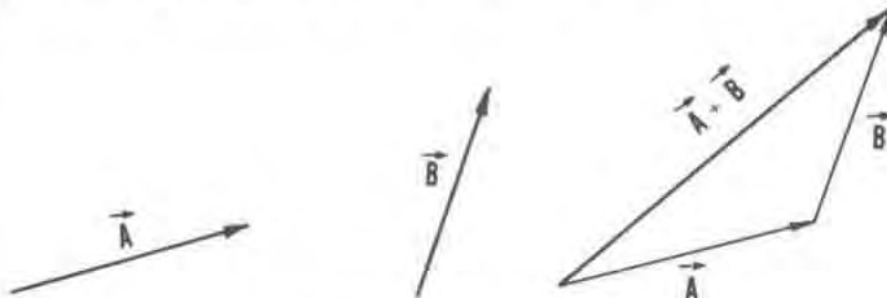
دو روش متداول است یکی روش مثلث و دیگری روش متوازی الاضلاع .

الف - روش مثلث - درشکلهای ۴-۱ و ۴-۲

برای تعیین برآیند دو بردار از روش مثلث استفاده شده است . به طور کلی اگر منظور تعیین مجموع (یا برآیند) دو بردار \vec{A} و \vec{B} باشد بردار \vec{B} را به موازات خود آن قدر جابجا می کنیم تا مبدأ آن بر انتهای بردار \vec{A} منطبق شود . برداری که بین مبدأ \vec{A} و انتهای \vec{B} رسم می شود (شکل ۴-۲) مجموع یا برآیند دو بردار \vec{A} و \vec{B} است . بدیهی است در صورتی بردارها در یک راستا نباشند اندازه بردار برآیند کوچکتر از مجموع اندازه های دو بردار است .

ب - روش متوازی الاضلاع - برای تعیین

مجموع دو بردار \vec{A} و \vec{B} به روش متوازی الاضلاع بردار \vec{B} را به موازات خود آن قدر جابجا می کنیم تا مبدأ آن بر مبدأ بردار \vec{A} منطبق شود (به عبارت دیگر از مبدأ بردار \vec{A} برداری مساوی و موازی و هم سوی بردار \vec{B} رسم می کنیم) سپس روی این

شکل ۴-۲ - تعیین برآیند دو بردار به روش مثلث

- ۱- با این روش در کتاب فیزیک سال اول ضمن مطالعه ترکیب نیروها آشنا شده اید . روش مثلث ساده تر و روش متوازی الاضلاع متداول تر است .
- ۲- برداری که از یک نقطه مساوی و موازی و همسو با یک بردار رسم می شود بردار همسنگ نیز نامیده می شود .

وهم دارای جهت است. بنابراین برای ترکیب نیروها باید دستورهای جمع برداری را بکاربرد.

پرسش ۳-۴ - چرا وزن یک کمیت برداری است؟

مثال - قایقی درون یک کانال توسط دو طناب

که راستاهای آنها با هم زاویه $\alpha = 60^\circ$ می سازند از دو کناره کانال با نیروهای 400 N و 600 N بر روی آب کشیده می شود. اندازه برآیند این نیرو را حساب کنید. اگر نیروی برآیند موازی با کناره کانال باشد (شکل ۷-۴) هر یک از طنابها با کناره کانال چه زاویه ای می سازد؟

- روش مثلث را برای پیدا کردن جوابها بکار

می بریم. اگر هر سانتیمتر نمایش 100 N نیوتن باشد طول بردارهای \vec{F}_1 و \vec{F}_2 به ترتیب 4 cm و 6 cm است. طول برآیند \vec{R} با خطکش و اندازه زاویه های φ و θ با نقاله معین می شود.

با محاسبه نیز می توان بزرگی R و اندازه

زاویه های θ و φ رابهدست آورد:

در مثلث OAB بنابه قانون کسینوسها داریم:

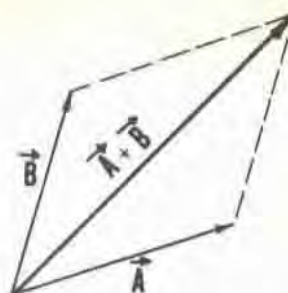
$$R^2 = F_1^2 + F_2^2 + 2F_1F_2 \cos \alpha \quad (4-4)$$

به ازای $F_1 = 600\text{ N}$ و $F_2 = 400\text{ N}$

و $\cos \alpha = \cos 60^\circ = 0.5$ خواهیم داشت:

$$R^2 = 160000 + 360000 + 2 \times 400 \times$$

$$600 \times 0.5 = 760000$$

شکل ۴-۵ استفاده از روش متوازی الاضلاع برای تعیین برآیند دو بردار

دو بردار که از یک نقطه رسم شده اند متوازی الاضلاع

بنا می کنیم (شکل ۵-۴) قطراین متوازی الاضلاع مجموع برداری $\vec{A} + \vec{B}$ است.

پرسش ۲-۴ - آیا ترتیب بردارها در حاصل جمع برداری مؤثر است؟

تفریق بردارها - تفریق دو بردار حالت خاصی از

جمع دو بردار است. مثلاً برای تفریق بردار \vec{B}

از بردار \vec{A} کافی است که بردار \vec{A} را با بردار $-\vec{B}$

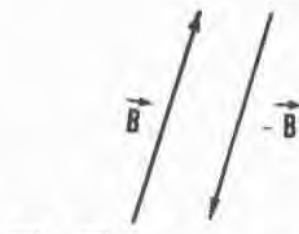
که اندازه آن مساوی با اندازه بردار \vec{B} ولی در

خلاف جهت آن است جمع کنیم (شکل ۶-۴) یعنی:

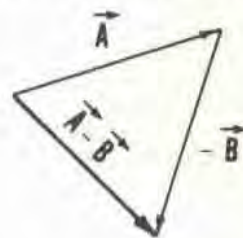
$$\vec{A} - \vec{B} = \vec{A} + (-\vec{B}) \quad (3-4)$$

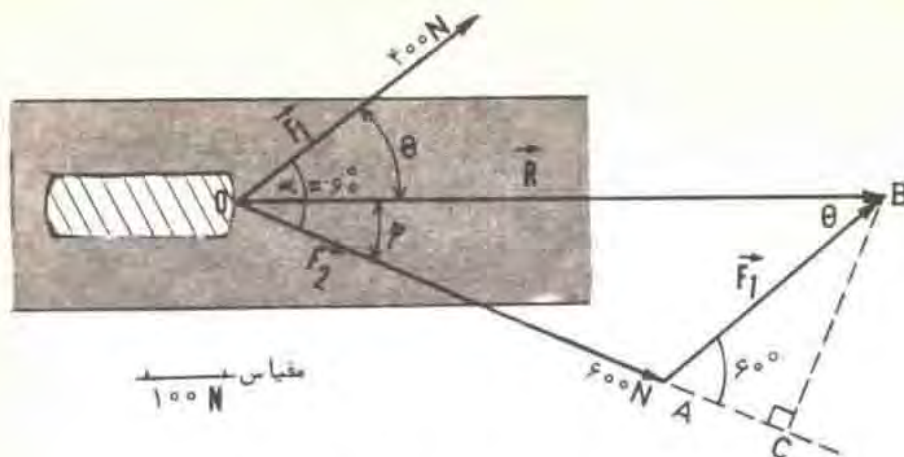
نیروها به طریق برداری با هم جمع می شوند -

گفتیم نیرو کمیت برداری است زیرا هم دارای بزرگی

شکل ۴-۶ تعیین تفاضل دو بردار A و B

شکل ۴-۷- استفاده از روش مثلث برای تعیین برآیند دوتیرو

پوش ۴-۴- اگر بزرگ نقطه از جسمی بیش از دوتیرو اثر کنند چگونه برآیند آنها تعیین می شود؟

تجزیه یک بردار به دو همنه - برای حل پاره ای از مسائل گاهی لازم می شود که یک بردار را به دو یا چند بردار دیگر تجزیه کنیم. هر یک از این بردارها را، چنانکه می دانید، همنه یا مؤلفه بردار اصلی نامیده اند. شما در فیزیک سال اول، همچنین در بخش سوم این کتاب ضمن مثالهای ماشین چمن زنی و تجزیه نیروی وزن یک جسم واقع بر سطح شیب دار (به دو همنه عمود بر سطح شیب دار و موازی با این سطح) با تجزیه یک نیرو به دو همنه عمود بر هم آشنا شده اید. اینک در نظر بگیرید می خواهیم بردار \vec{F} را که مثلاً نمایش یک نیرو است به دو همنه افقی و عمودی بردو راستای ox و oy واقع در یک صفحه تجزیه کنیم (شکل ۴-۸). برای این منظور، از نقطه A ، انتهای بردار، دو خط موازی با دو محور ox و oy رسم می کنیم تا این محورها را در نقاط B و C قطع کند (شکل ۴-۸). بردارهای $\vec{OB} = \vec{F}_x$ و $\vec{OC} = \vec{F}_y$ همنه های بردار

و (با سه رقم معنی دار) $R = 872 \text{ N}$ زاویه φ را که راستای نیروی \vec{F}_1 با کناره کانال می سازد می توان از مثلث قائم الزاویه OCB حساب کرد:

$$\sin \varphi = \frac{BC}{R} = \frac{F_1 \sin 60^\circ}{R}$$

$$= \frac{400 \frac{\sqrt{3}}{2} \text{ N}}{872 \text{ N}} \approx 0.3979$$

$$\varphi \approx 23.7^\circ$$

زاویه θ ، که راستای نیروی F_1 با کناره کانال می سازد بنا بر قانون سینوسها از رابطه زیر حساب می شود:

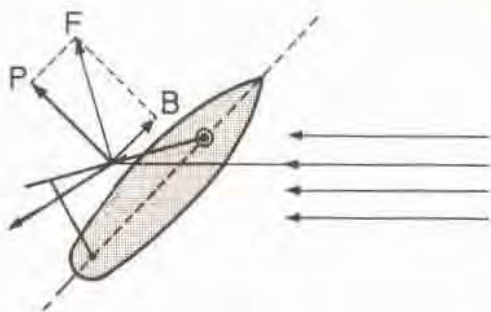
$$\frac{\sin \theta}{F_1} = \frac{\sin \varphi}{F_2}$$

و یا:

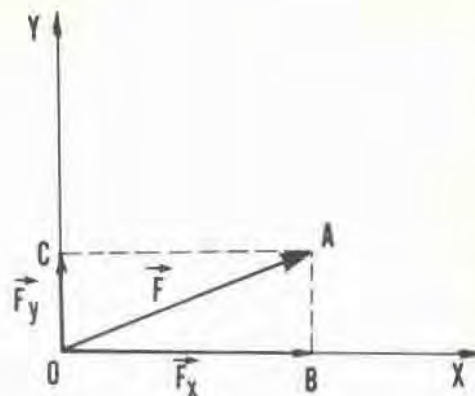
$$\sin \theta = \frac{F_2 \sin \varphi}{F_1} = \frac{600 \text{ N}}{400 \text{ N}}$$

$$\times 0.3979 = 0.5968$$

$$\theta \approx 36.6^\circ$$

شکل ۴-۳- حرکت قایق بادی بر سطح آب مثالی از تجزیه نیروی \vec{F} به دو همنه \vec{B} و \vec{P} است

شکل ۴-۴- تجزیه یک بردار به دو همنه x و y عمود برهم

سبب حرکت قایق به جلو می شود .
همنه \vec{P} بر راستای حرکت قایق عمود است و سبب کج شدن و حرکت جانبی آن می گردد .
برای کم کردن این دوائر، ته قایق را سنگین می سازند.
یکی از موارد کاربرد تجزیه بردارها به دو همنه عمود برهم x و y این است که به کمک آن می توانیم برآیند بردارها را آسانتر به دست آوریم ، زیرا عمل تعیین برآیند منجر به پیدا کردن برآیند دوبردار عمود برهم می شود که در دو راستای x و y واقعند .

شکل ۴-۵- قایق بادی

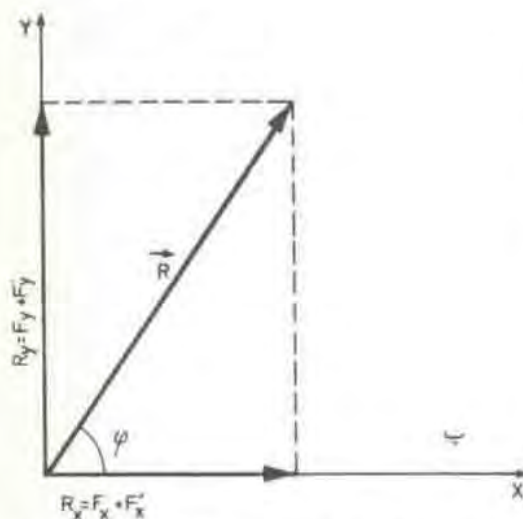
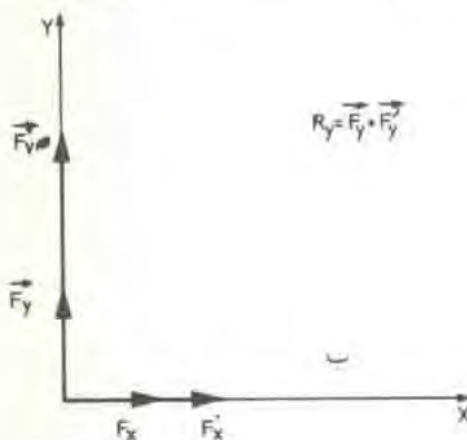
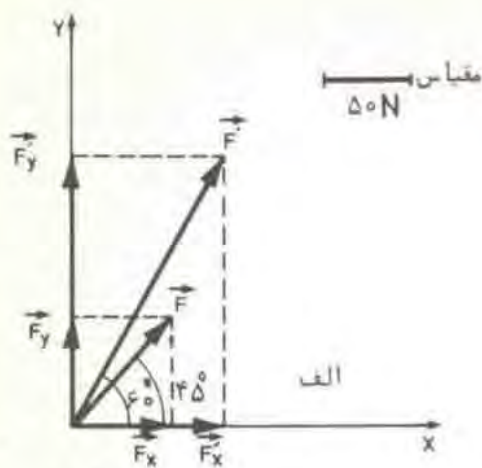
\vec{F} در راستاهای عمود برهم ox و oy خواهند بود .
اگر زاویه بین راستای بردار \vec{F} و محور ox را به θ نمایش دهیم اندازه های این دو همنه به آسانی از دو رابطه زیر حساب می شوند :

$$\begin{aligned} F_x &= F \cos \theta \\ F_y &= F \sin \theta \end{aligned} \quad (۵-۴)$$

مثال - حرکت قایق بادی بر سطح آب -

حرکت قایق بادی بر سطح آب مثالی از تجزیه نیرو به دو همنه عمود برهم است. شکل (۴-۵) نشان می دهد که باد از مشرق به مغرب می وزد ولی قایق باید به سمت شمال شرقی حرکت کند بنابراین دماغه آن متوجه شمال شرقی است ، قایق ران بادبان را در وضعی نگاه می دارد تا نیروی حاصل از اثر وزش باد که آن را به \vec{F} نمایش داده ایم بر سطح آن عمود گردد . نیروی \vec{F} را می توانیم به دو همنه عمود برهم \vec{B} و \vec{P} تجزیه کنیم همنه \vec{B} موازی با محور قایق است و

۱- این همنه ها را در اصطلاح هندسه ، تصویرهای بردار \vec{F} بر روی دو محور نیز می نامند.

شکل ۱۱-۴- به کمک تجزیه بردارها به دو همنه عمودبرهم . برآیند آنها را آسانتر می توان بدست آورد .

مثال- برآیند دو نیرو، یکی \vec{F} به بزرگی 100 N و دیگری \vec{F}' به بزرگی 200 N را که بر نقطه O اثر کرده و با محور افقی Ox به ترتیب زاویه های 45° و 60° می سازند به دست آورید .

- نخست دو بردار \vec{F} و \vec{F}' را در دوراستای عمودبرهم Ox و Oy تجزیه می کنیم. (شکل ۱۱-۴):

$$F_x = 100 \cos 45^\circ = 100 \frac{\sqrt{2}}{2} \approx 70.7\text{ N}$$

$$F_y = 100 \sin 45^\circ = 100 \frac{\sqrt{2}}{2} \approx 70.7\text{ N}$$

$$F'_x = 200 \cos 60^\circ = 200 \times \frac{1}{2} = 100\text{ N}$$

$$F'_y = 200 \sin 60^\circ = 200 \frac{\sqrt{3}}{2} \approx 173.2\text{ N}$$

این همنه ها را در شکل (۱۱-۴- ب) جداگانه نشان داده ایم . اینک مجموع همنه های x و y را حساب می کنیم .

$$R_x = F_x + F'_x = 70.7\text{ N} + 100\text{ N} = 170.7\text{ N}$$

$$R_y = F_y + F'_y = 70.7\text{ N} + 173.2\text{ N} = 243.9\text{ N}$$

برآیند دو همنه R_x و R_y نیروئی است مانند \vec{R} که اندازه آن چنین حساب می شود :

$$R^2 = (170.7)^2 + (243.9)^2 \approx 2.91 \times 10^4 + 5.94 \times 10^4 = 8.85 \times 10^4$$

$$R \approx 298\text{ N} \quad \text{و یا}$$

تائزانت زاویه φ که برآیند \vec{R} با محور x می سازد برابر است با :

$$\text{tg } \varphi = \frac{R_y}{R_x} = \frac{243.9}{170.7} \approx 1.428$$

$$\varphi \approx 55^\circ \quad \text{و}$$

به این ترتیب اندازه و وضع برآیند \vec{R} در صفحه xy کاملاً مشخص می‌شود (شکل ۴-۱۱ پ)

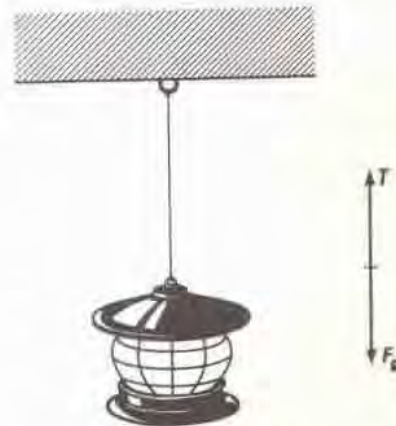
تبادل اجسام

گفتیم هرگاه بريك نقطه از جسمی دو یا چند نیرو اثر کند و برآیند این نیروها صفر باشد جسم یا ساکن می‌ماند و یا اگر در حرکت باشد با تندی ثابت به حرکت خود ادامه می‌دهد. این خاصیت رابطه‌ی زیر نیز می‌توانیم بیان کنیم:

هرگاه جسمی در حال سکون و یا در حال حرکت یکنواخت بر خط راست باشد آن جسم در حال تبادل است و برآیند تمام نیروهای وارد بر آن صفر است.

اگر بر جسمی که در حال تبادل است فقط دو نیرو اثر کنند این دو نیرو باهم مساوی و در یک راستا هستند ولی در سوی مخالف یکدیگر بر جسم اثر می‌کنند مانند نیروهای وارد بر چراغی که توسط یک طناب به سقف آویزان است (شکل ۴-۱۲).

در این مثال نیروی وزن چراغ و نیروی کشش

شکل ۴-۱۲ - تبادل چراغی که توسط یک طناب از سقف آویزان است

طناب باهم مساوی ولی در سوی مخالف یکدیگرند. پرسش ۴-۵ - در مورد کتابی که روی سطح یک میز قرار گرفته است چه نیروهایی باهم در حال تبادلند؟ اگر جسمی تحت اثر سه نیرو یا بیشتر به حال تبادل باشد بدیهی است برآیند این نیروها باید صفر باشد و راستای آنها نیز باید از یک نقطه بگذرد (چه در غیر این صورت جسم حرکت دورانی خواهد داشت). مطالب بالا را در شرط زیر که شرط اول تبادل است خلاصه می‌کنیم:

برای این که جسمی تحت اثر چند نیرو به حال تبادل باشد باید برآیند نیروهای وارد بر آن صفر باشد. این شرط را به صورت رابطه ریاضی زیر می‌نویسیم:

$$\boxed{\sum \vec{F} = 0} \quad (4-6)$$

(علامت \sum حرف یونانی با تلفظ سیگما است).

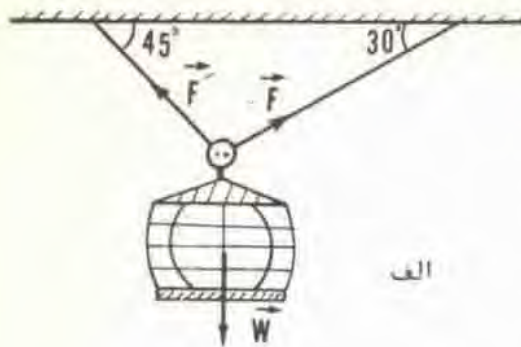
اگر نیروهای وارد بر جسم در یک صفحه باشند وقتی که برآیند آنها صفر است برآیند همه‌های آنها روی محورهای x و y نیز صفر است یعنی:

$$\sum F_x = 0 \text{ و } \sum F_y = 0 \quad (4-7)$$

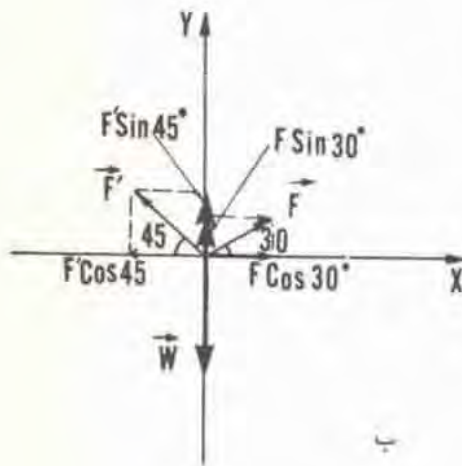
استفاده از این خاصیت حل مسائل تبادل را بسیار آسان می‌کند.

مثال - چراغی به وزن 50 N مطابق شکل ۴-۱۳ - الف توسط دو طناب سبک به سقف آویزان است اگر راستای طنابها با سقف زاویه‌های 30° و 45° بسازند نیروی کشش هر یک از دو طناب را حساب کنید.

۱- شرط دوم تبادل مربوط به جلوگیری از دوران جسم است و در جای خود بیان خواهد شد.

الف

ب

شکل ۱۳-۴. تعادل یک جسم تحت اثر سه نیروی متقارب

- وزن چراغ را به \vec{W} و نیروی کشش طنابها را به \vec{F} و \vec{F}' نمایش می‌دهیم و همته‌های این نیروها را جداگانه روی دو محور x و y به دست می‌آوریم (شکل ۱۳-۴ ب) بنا به روابط (۷-۴) خواهیم داشت:

$$\sum F_x = F \cos 30^\circ - F' \cos 45^\circ = 0$$

$$F \frac{\sqrt{3}}{2} = F' \frac{\sqrt{2}}{2} \quad \text{یا}$$

$$F \sqrt{3} = F' \sqrt{2} \quad (1) \quad \text{و یا}$$

$$\sum F_y = F \sin 30^\circ + F' \sin 45^\circ - W = 0 \quad \text{همچنین}$$

$$F \times \frac{1}{2} + F' \frac{\sqrt{2}}{2} = W = 50 \text{ N} \quad \text{یا}$$

$$F + F' \sqrt{2} = 100 \text{ N} \quad (2) \quad \text{و یا}$$

از ترکیب دو رابطه (۱) و (۲) نتیجه می‌شود

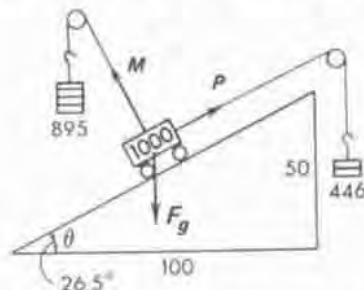
$$F + F \sqrt{3} = 100 \text{ N}$$

$$F = \frac{100 \text{ N}}{1 + \sqrt{3}} = \frac{100(1 - \sqrt{3})}{1 - 3} \approx 26.16 \text{ N} \quad \text{و}$$

$$F' = F \frac{\sqrt{3}}{\sqrt{2}} = \frac{F \times \sqrt{3} \times \sqrt{2}}{2} = \frac{26.16 \sqrt{6}}{2} \approx 44.18 \text{ N}$$

خودتان آزمایش کنید

تعادل یک ارابه کوچک آزمایشگاهی (یا یک اتومبیل کوچک از نوع اسباب بازی) را روی یک سطح شیب دار صاف مطابق شکل ۱۴-۴ بررسی کنید. وزنه‌های آویخته به دوسرینخا و زاویه

شکل ۱۴-۴. بررسی تعادل یک ارابه روی سطح شیب‌دار

شیب سطح را طوری انتخاب کنید که راستای نخها برهم عمود شود (این حالت را می‌توانید با گونیا بررسی کنید) محور x ها را موازی با سطح شیب دار و محور y ها را عمود بر آن بگیرید و رابطه‌های $\sum \vec{F}_x = 0$ و $\sum \vec{F}_y = 0$ را بررسی کنید.

به این پرسشها پاسخ دهید

- (۱) چه کمیت‌هایی را با بردار نمایش می‌دهند؟
- (۲) چه اختلافی بین یک کمیت برداری و یک کمیت اسکالر است؟
- (۳) چرا برای نمایش هندسی بردارها باید مقیاس مناسبی اختیار کرد؟
- (۴) در چه صورت مجموع دو بردار با تفاضل آنها برابر است؟
- (۵) دنیرو، یکی به بزرگی 10 N و دیگری به بزرگی 8 N به یک نقطه از جسمی اثر می‌کنند و جهت این نیروها را می‌توان به دلخواه تغییر داد.
 - الف - در چه صورت برآیند این دنیرو بزرگترین مقدار خود را دارد و اندازه آن چیست؟
 - ب - در چه صورت برآیند این دنیرو کوچکترین مقدار خود را دارد و اندازه آن چیست؟
 - پ - آیا زاویه‌ای بین این دنیرو می‌توان یافت که به ازاء آن، جسمی که تحت اثر این دنیرو قرار دارد به حال تعادل باشد؟ توضیح دهید.
- (۶) جسمی تحت اثر سه نیروی متقارب به حال تعادل است. دنیروی دیگر بر این جسم وارد می‌شود و باز هم جسم حالت تعادل خود را حفظ می‌کند. این دنیرو چه وضعی نسبت به هم دارند؟
- (۷) نشان دهید که وقتی یک بردار به دو هم‌نه عمود برهم تجزیه می‌شود بزرگی هریک از هم‌نه‌ها همواره کوچکتر از بزرگی بردار است.
- (۸) شخصی صندوق سنگینی را توسط طنابی که به یک نقطه نزدیک قاعده آن بسته است روی یک سطح افقی می‌کشد و مشاهده می‌کند وقتی طول طناب دراز است صندوق آسانتر از وقتی که طول آن کوتاه است کشیده می‌شود. علت را توضیح دهید.
- (۹) شخصی در خیابانهای یک شهر 1 km به طرف شمال، 5 km به طرف مغرب، 3 km به طرف جنوب و 7 km به طرف مشرق راه می‌رود. بردار تغییر مکان این شخص را با رسم یک نمودار نمایش دهید و اندازه آن را حساب کنید.
- (۱۰) از دسته نیروهای دوتائی زیر با توجه به راستاهائی که می‌توانند داشته باشند کدامشان ممکن است هم‌نه‌های نیروی 10 نیوتن باشند؟

الف) 9 N و 2 N

(ب) 3 N و 6 N

(پ) 5 N و 5 N

(ت) 10 N و 10 N

(۱۱) با مراجعه به شکل ۴-۱۳ اگر طول دو طناب برابر باشد نشان دهید وقتی که زاویه بین دو طناب افزایش می‌یابد نیروی کشش طنابها نیز افزایش می‌یابد. نشان دهید که به ازاء زاویه‌های بزرگتر از 120° کشش هر يك از طنابها از وزن خود چراغ بزرگتر است.

(۱۲) نسبت بین مجموع و تفاضل دو نیروی مساوی، هر يك به بزرگی F را که هر يك نقطه اثر کرده و با هم زاویه 60° می‌سازند به دست آورید.

این مسئله‌ها را حل کنید

این مسئله‌ها را نخست از راه رسم نمودار با انتخاب مقیاس مناسب برای نمایش بردارها، حل کرده و جوابها را از راه اندازه‌گیری نتایج به دست آورید (زاویه‌ها را به کمک تقاله اندازه بگیرید) سپس جوابها را با محاسبه کنترل کنید.

(۱) دو نیروی متقاطع $28/0\text{ N}$ و $34/0\text{ N}$ به يك نقطه از جسمی وارد می‌شود اگر زاویه بین این دو نیرو 37° باشد اندازه برابند این دو نیرو و زاویه بین راستاهای نیروی بزرگتر و نیروی برابند را به دست آورید $\sin 37^\circ = 0/6$.

جواب: $58/0\text{ N}$ تقریباً $56/5^\circ$

(۲) يك چراغ خیابان به وزن 150 N به وسیله دو رشته سیم به طول مساوی وسط خیابانی آویزان است. دو سیمها به دو تیر چراغ یکسان که در دو طرف خیابان مقابل هم نصب شده‌اند در ارتفاع مساوی از سطح زمین بسته شده‌است و راستای هر سیم با امتداد افق زاویه 30° می‌سازد. نیروی کشش هر يك از سیمها را معین کنید.

جواب: 150 N

(۳) قایق سواری می‌خواهد قایق خود را از يك طرف رودخانه‌ای به طرف دیگر آن ببرد. سرعت حرکت قایق بر روی آب ساکن $4 \frac{\text{m}}{\text{s}}$ و سرعت حرکت آب رودخانه که در تمام نقاط مسیر حرکت قایق ثابت فرض می‌شود $2 \frac{\text{m}}{\text{s}}$ و عرض رودخانه 50 m است.

الف - قایق در چه جهتی باید سمت بگیرد تا درست به نقطه مقابل مبدأ حرکت خود به کناره دیگر رودخانه برسد؟

ب - اگر محور قایق درست در راستای عمود بر مسیر آب توجیه شود، قایق درجه نقطه‌ای به‌کناره دیگر رودخانه خواهد رسید؟ زمان این حرکت را نیز حساب کنید.

جواب : الف - محور قایق باید با راستای عمود بر جریان آب زاویه 30° (درجهت مخالف جریان آب) بسازد.

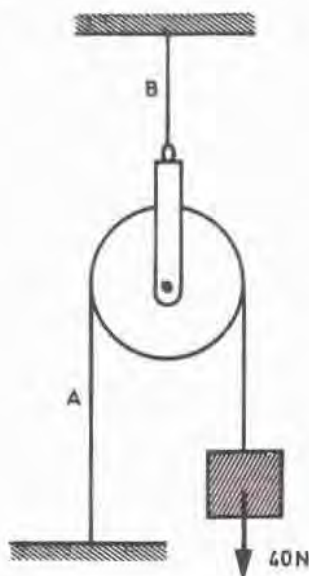
ب - ۲۵ متر دورتر از نقطه مقابل مبدأ حرکت به‌کناره دیگر رودخانه می‌رسد.
۱۲/۵ ثانیه.

۴) میله یکنواختی به وزن 60 N از دوسر به وسیله دو ریسمان سبک و هم‌طول به نقطه‌ای آویزان است و راستای هر یک از دو ریسمان با میله زاویه 60° می‌سازد نیروی کشش هر یک از ریسمانها را معین کنید.

جواب : $20\sqrt{3}\text{ N}$

۵) در شکل ۱۵-۴، سنگینی قرقره 4 N و سنگینی وزنه آویخته به سر ریسمان 40 N و سنگینی ریسمان و اصطکاک قرقره ناچیز است. نیروی کشش ریسمان در بالای قرقره کدام است؟

۱- 44 N ۲- 84 N ۳- 4 N ۴- 44 N

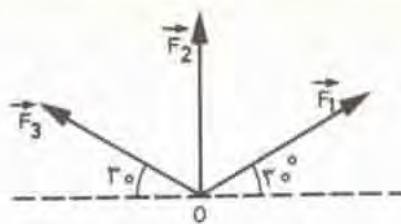

شکل ۱۵-۴

۶) سه نیروی مساوی \vec{F}_1 و \vec{F}_2 و \vec{F}_3 که راستای آنها در یک صفحه قائم واقع است مطابق شکل ۱۶-۴ به نقطه O اثر می‌کنند. اگر F اندازه هر یک از این نیروها باشد اندازه برابری آنها کدام است؟

۱- F ۲- $2F$ ۳- $3F$ ۴- $2\sqrt{3}F$

جواب درست را با استفاده از روش تجزیه نیروها به دو عمده x و y آسانتر می‌توانید به دست آورید.

شکل ۱۶-۴

(۷) يك واگون به جرم $5 \times 10^3 \text{ kg}$ روی تپه‌ای که زاویه شیب آن نسبت به سطح افق 30° است توسط يك کابل که با سطح تپه موازی است با تندی ثابت به طرف بالا کشیده می‌شود. اگر نیروی اصطکاک بین چرخهای واگون و ریل ناچیز باشد اندازه سه نیروی را که در تعادل دینامیکی این واگون مؤثرند به دست آورید و آنها را نمایش دهید.

جواب: $4/24 \times 10^4 \text{ N}$ و $2/45 \times 10^4 \text{ N}$ و $3/90 \times 10^4 \text{ N}$

(۸) نیروی 1000 N به دو عمده عمود برهم چنان تجزیه شده است که بزرگی یکی از عمده‌ها سه برابر دیگری است. اندازه هریک از عمده‌ها و زاویه بین عمده بزرگتر و نیروی اصلی را معین کنید.

جواب: تقریباً 315 N و 945 N و 18°

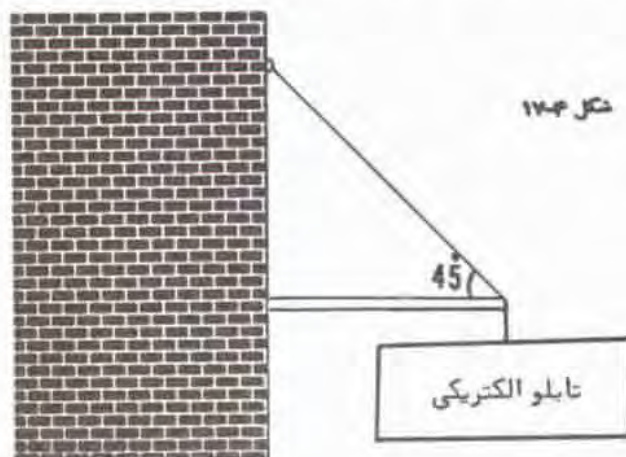
(۹) جرم غلتکی 80 کیلوگرم است. اگر بردسته غلتک هنگامی که زاویه آن با سطح افق 60° درجه است نیروی 250 N وارد شود غلتک با سرعت ثابت روی سطح افقی زمین به جلو رانده می‌شود مطلوب است:

الف - اندازه عمده‌های افقی و قائم نیروی وارد بردسته غلتک.

ب - نیروی که در این حالت از طرف غلتک بر سطح زمین وارد می‌شود.

جواب: الف - 125 N و 216 N ب - 1000 N

(۱۰) يك تابلو تبلیغاتی الکتریکی به وزن 500 N مطابق شکل ۱۷-۴ توسط يك سیم که

شکل ۱۷-۴

زاویه ۳۵° با يك ميله افقی می‌سازد به دیوار آویزان شده است . اگر وزن ميله در مقابل وزن تابلو ناچیز باشد .

الف - اندازه نیروی کشش سیم چقدر است ؟

ب - چه نیروئی از طرف ميله افقی بر دیوار وارد می‌شود ؟

جواب : الف - ۷۰۷ N ب - ۵۰۰ N

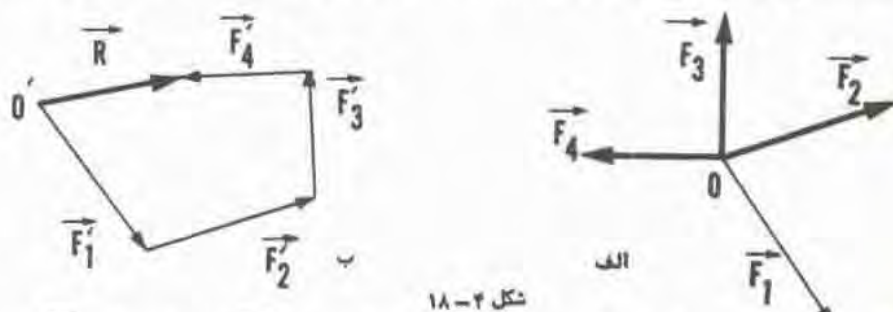
پاسخ به پرسشهای متن بخش

(۱-۴) در صورتی که هر دو بردار معرف يك کمیت فیزیکی بوده و بزرگی و جهت هر دو یکی باشد .

(۲-۴) نه ، از شکل‌های (۴-۳) و (۵-۴) نتیجه می‌شود که : $\vec{A} + \vec{B} = \vec{B} + \vec{A}$

(۳-۴) زیرا وزن يك جسم برابر نیروی جاذبه‌ای است که از طرف زمین بر جسم وارد می‌شود . اندازه این نیرو با نیروی معین می‌شود و راستای آن قائم و جهتش متوجه مرکز زمین است .

(۴-۴) با استفاده از چند ضلعی نیرو که در واقع تعمیم روش مثلث است . مثلاً در نظر بگیریم که چهار نیروی \vec{F}_1 و \vec{F}_2 و \vec{F}_3 و \vec{F}_4 مطابق شکل (۱۸-۴ الف) بر يك نقطه از جسمی مانند O اثر می‌کند از نقطه اختیاری O' ابتدا بردار \vec{F}'_1 را مساوی و موازی و همسو با بردار \vec{F}_1 می‌کشیم . این بردار همسنگ بردار \vec{F}_1 نیز نامیده می‌شود ، سپس از انتهای آن بردار \vec{F}'_1 را همسنگ با \vec{F}_2 رسم می‌کنیم (شکل ۱۸-۴ ب) و عمل را به همین ترتیب ادامه می‌دهیم تا

شکل ۱۸-۴

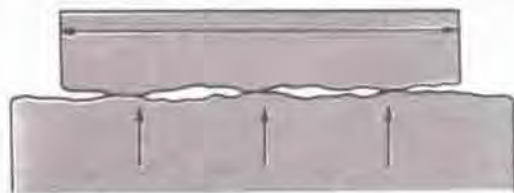
همسنگ همه نیروها رسم شود . اگر از نقطه O' به انتهای بردار \vec{F}'_4 (که همسنگ \vec{F}_4 است) وصل کنیم بردار \vec{R} به دست می‌آید که مجموع یا برابری این چهار بردار است ، یعنی اثر نیروی \vec{R} بر نقطه O در واقع معادل اثر چهار نیروی \vec{F}_1 و \vec{F}_2 و \vec{F}_3 و \vec{F}_4 بر این نقطه است . (۵-۴) نیروی وزن کتاب روبه پائین و نیروی برگرداننده الاستیک رو به بالا .

اصطكاك - مقاومت هوا

در بیشتر مسائلی که در بخش دیناميك مطرح کردیم از نیروی اصطكاك که مقاومت هوا هم جزو آن است صرف نظر کرده ایم ، در صورتی که به جز موارد استثنائی نادر معمولاً نیروی اصطكاك نقش مؤثری در حرکت اجسام دارد . در مواردی که نیروهای اصطكاك در مقابل حرکت جسم مؤثرند دیگر نمی توانیم رابطه ساده $F=ma$ را بکار ببریم و باید اثر نیروهای اصطكاك را در حرکت جسم نیز منظور داریم . شهادت کتاب فیزيك سال اول بانیروی اصطكاك و علت تولید آن به خوبی آشنا شده اید^۱ . در این بخش ، به منظور یادآوری ، تذکر کوتاهی درباره نیروی اصطكاك خواهیم داد ولی نقش آن به ویژه نقش مقاومت هوا را در دیناميك اجسام مورد بحث قرار خواهیم داد .

اصطكاك - می دانیم وقتی که يك جسم جامد روی يك سطح حرکت می کند نیروی اصطكاك که همواره در خلاف جهت حرکت است در سطح تماس ظاهر می شود . عوامل مؤثر در پیدایش این نیرو ، چنان که می دانیم عبارتند از ناهمواریهای سطح تماس و نیروهای جاذبه بین ملکولها و اتمهایی که در سطحهای کوچک با هم در تماسند (شکل ۵-۱) .

پرسش ۵-۱ - با سابقه آشنائی که از این عوامل دارید بگوئید ناهمواریهای سطح تماس چه نقشی در نیروی اصطكاك دارد ؟

شکل ۵-۱ - سطح تماس واقعی دو جسم در مقایسه با سطح تماس ظاهری خیلی کوچکتر است .

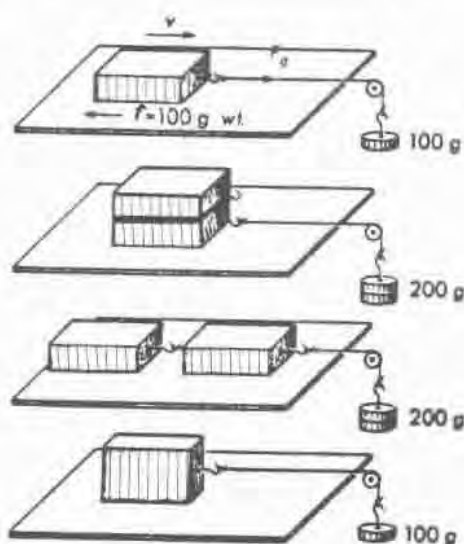
پرسش ۵-۲ - چرا وقتی که جسم سنگینتر

۱ - برای به خاطر آوردن علل تولید نیروی اصطكاك به کتاب فیزيك سال اول ، بخش ۴ مراجعه کنید

واصطكاك سيالها مخصوص مايعات وگازهاست .
به طور کلی در سرعت های کم ، اصطكاك لغزشی از
اصطكاك سيالها بیشتر است ولی در سرعت های زیاد
برعكس اصطكاك سيالها بیشتر است .

اصطكاك لغزشی - اصطكاك لغزشی هنگامی ظاهر
می شود که يك جسم بر روی يك جسم دیگر کشیده
شود. با يك آزمایش ساده که طرح آن در شکل
(۵-۲) نشان داده شده است می توانیم چگونگی
اصطكاك لغزشی را در آزمایشگاه بررسی کنیم :

در شکل الف يك قطعه چوب به جرم 500 kg / ۵۰۰
(۵۰۰ گرم) نمایش داده شده است که با نیروی افقی
 F (در این جا وزنه آویزان ۱۰۰ گرمی) با سرعت ثابت
روی سطح میز کشیده می شود^۱ این بدان معنی است

شکل ۵-۲- نیروی اصطكاك لغزشی متناسب با نیروی فشارنده
عمودی است و ارتباطی با سطح ظاهری تماس جسم ندارد

حرکت^۲ می نامیم . آزمایش نشان می دهد که نیروی
اصطكاك در آستانه حرکت (یا نیروی اصطكاك در
حال سکون) بزرگتر از نیروی اصطكاك در حال حرکت
است. علت این است که وقتی سطح دو جسم ، به ویژه
سطح دوفلز به هم فشرده می شوند در نقاط تماس
به سبب اعمال فشار زیاد ، يك نوع جوش خوردگی
موقتی بین دو ماده حاصل می شود . به عبارت دیگر ،
اتما و ملکولها در سطوح تماس چنان به هم نزدیک
می شوند که نیروهای جاذبه ملکولی بین آنها ذرات
میکروسکوپی ماده را از يك جسم به جسم دیگر می برند.
در لحظه شروع حرکت ، این جوش خوردگیها باید
پاره شوند و به همین جهت نیروی اصطكاك در لحظه
آغاز حرکت بیشتر است . اگر سطح تماس دو جسم
به ویژه دوفلز كوچك و نیروی فشارنده بزرگ باشد
اصطكاك بسیار زیاد می شود ، به عبارت دیگر جسم
گیر می کند . در این حالت اگر در اثر اعمال نیروی
زیاد ، جسم به حرکت در آید سطوح مشترك تماس
پاره و خراب می شوند و گرما نیز تولید می گردد .
پدیده گیر کردن که اغلب بین دوفلز هم جنس اتفاق
می افتد معمولاً وقتی ظاهر می شود که نیروی فشارنده
به حدود $5 \times 10^6 \frac{\text{N}}{\text{m}^2}$ (تقریباً $50 \frac{\text{kgf}}{\text{cm}^2}$) برسد .
برای جلوگیری از این پدیده در مواردی که لازم باشد
دوفلز از جنس مختلف را که مناسب داشته باشند
انتخاب می کنند .

اصطكاكها را می توان به سه دسته تقسیم کرد:
اصطكاك لغزشی ، اصطكاك غلتشی و اصطكاك سيالها .
اصطكاكهای لغزشی و غلتشی معمولاً ویژگیه جامدات

۱- به جای وزنه و قرقره و نخ می توان از يك نیروسنج استفاده کرد (به بخش ۳ کتاب فیزیک سال اول

مراجعه کنید) .

که اگر نیروی کمتر از F_0 بر جسم اعمال شود جسم حرکت نمی کند و اگر نیروی بزرگتر از F_0 بر آن وارد شود شتاب می گیرد .

بنابراین F_0 که برای غلبه بر اصطکاک لغزشی اعمال می شود برابر نیروی اصطکاک لغزشی است که اندازه آن را به f نمایش می دهیم .

در شکل ب یک قطعه چوب دیگر به جرم ۵۰۰ گرم روی قطعه اول گذاشته شده و در نتیجه نیروی فشارنده جسم بر سطح، دو برابر گردیده است. نیروی لازم برای لغزیدن جسم با سرعت ثابت بر سطح میز نیز دو برابر گردیده است (وزنه ۲۰۰ گرمی). اگر با افزودن قطعه های چوب ۵۰۰ گرمی دیگر، نیروی فشارنده سه و چهار برابر کنیم وزنه لازم برای لغزیدن جسم با سرعت ثابت نیز سه و چهار برابر (یعنی ۳۰۰ گرم و ۴۰۰ گرم) خواهد شد. نتیجه آن که نیروی اصطکاک لغزشی مستقیماً متناسب با نیروی فشارنده عمود بر سطح (N) است یعنی:

$$f = \mu N \quad (1-5)$$

μ عددی است بدون دیمانسیون که «ضریب اصطکاک لغزشی» نام دارد. این ضریب، چنان که می دانید بستگی به چگونگی سطح تماس و جنس موادی که باهم در تماسند دارد و از رابطه زیر حساب می شود:

$$\mu = \frac{f}{N} \quad (2-5)$$

پرسش ۳-۵ - چرا μ بدون دیمانسیون است؟
پرسش ۴-۵ - در شکل (پ) دو قطعه چوب

۵۰۰ گرمی به دنبال هم بسته شده اند و نیروی اصطکاک برابر حالت (ب) است و در شکل (ت) قطعه چوب ۵۰۰ گرمی از پهلوی کوچکتر روی سطح میز قرار دارد و نیروی اصطکاک مانند حالت (الف) است. آیا می توانید علت را بیان کنید؟

نتایج حاصل از آزمایش بالا یا از آزمایشهای دیگری نظیر آن را می توان تا اندازه زیادی براساس نیروهای جاذبه ملکولی توجیه کرد: معمولاً سطح کل تماس یعنی سطحی که در آن نیروهای جاذبه ملکولی مؤثرند (به شکل ۵-۱ مراجعه کنید) نسبت به سطح ظاهری تماس کوچکتر است. وقتی که نیروی بزرگی عمود بر سطح ظاهری تماس به جسم وارد می شود، سطوح واقعی تماس، هم از لحاظ تعداد و هم از لحاظ ابعاد افزایش می یابد و برپایه این کیفیت، نتایج منطقی زیر حاصل می شود:

۱- سطح کل واقعی تماس متناسب با نیروی عمودی N است.

۲- سطح واقعی تماس ارتباطی با سطح ظاهری تماس ندارد.

۳- نیروی اصطکاک لغزشی متناسب با سطح واقعی تماس و در نتیجه متناسب با نیروی عمودی N است.

علاوه بر اینها آزمایش نشان می دهد که در سرعت های از $10^{-5} \frac{m}{s}$ به بالا نیروی اصطکاک لغزشی تقریباً ثابت می ماند.

اگر F ، اندازه نیروی افقی وارد بر جسمی که روی سطح افقی کشیده می شود، بزرگتر از f (نیروی اصطکاک لغزشی) باشد جسم در اثر نیروی $F - f$ شتاب می گیرد. در این صورت قانون دوم نیوتن در باره حرکت این جسم چنین نوشته

می‌شود:

یعنی $W \cos \theta$ ، برابر N (نیروی فشارنده جسم بر سطح شیب‌دار) خواهد بود (شکل ۳-۵) و داریم:

$$F - f = ma \quad (3-5)$$

$$F = f + ma \quad \text{یا}$$

$$F = \mu N + ma \quad \text{و یا}$$

$$\mu = \frac{f}{N} = \frac{W \sin \theta}{W \cos \theta}$$

$$\mu = \tan \theta \quad \text{و یا (4-5)}$$

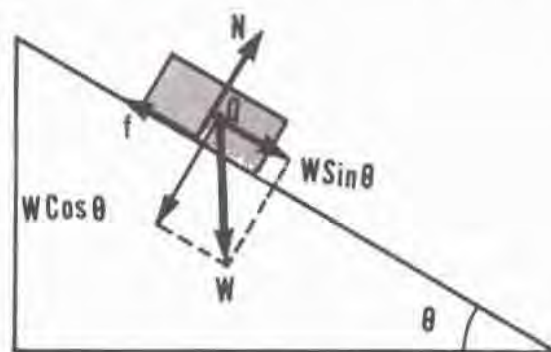
پرسش ۵-۵ - اگر جسم روی سطح افقی قرار گرفته باشد نیروی عمودی N برابر چیست؟

بنابراین ضریب اصطکاک لغزشی μ برابر تاوانت زاویه شیب سطح شیب‌دار است که جسم بر روی آن با سرعت ثابت به پایین بلغزد. چنین زاویه‌ای را زاویه لغزش یکنواخت یا زاویه سرخوددن یکنواخت نامیده‌اند.

پرسش ۵-۶ - اگر زاویه شیب سطح شیب‌دار بزرگتر یا کوچکتر از زاویه لغزش یکنواخت باشد وضع جسم چگونه خواهد بود؟

زاویه لغزش یکنواخت - یکی از روشهای اندازه گیری ضریب اصطکاک لغزشی این است که قطعه معینی آزماده جامد مورد نظر را روی سطح شیب‌داری که شیب آن قابل تغییر است می‌گذارند و زاویه شیب سطح را آن قدر تغییر می‌دهند تا این قطعه با سرعت ثابت به پایین بلغزد. در این حالت اگر θ زاویه شیب سطح باشد همنه نیروی وزن این قطعه در راستای موازی با سطح شیب‌دار، $W \sin \theta$ ، برابر f (نیروی اصطکاک لغزشی) و همنه عمودی آن،

اصطکاک غلتشی - آزمایش و مشاهدات روزمره نشان می‌دهد که اصطکاک غلتشی به مراتب کمتر از اصطکاک لغزشی است، مثلاً نیروی لازم برای حرکت دادن یک صندوق سنگین که روی یک چهارچرخه قرار دارد خیلی کمتر از نیروئی است که برای کشیدن همین صندوق بر سطح زمین لازم است. به همین جهت وسائط نقلیه را چرخ‌دار ساخته‌اند و در بعضی از ماشینها به جای بالشتک (یا تاقان) لغزشی از بالشتک گوی‌دار^۲ (ساچمه‌دار) استفاده می‌شود. علاوه بر این با گریس کاری یا روغن زدن، مانع اصطکاک فلز با

شکل ۳-۵- نمایش زاویه لغزش یکنواخت یک جسم بر سطح شیب‌دار

۱- به مثال نمونه‌ای که ضمن مسائل بخش ۳ حل شده است مراجعه کنید.

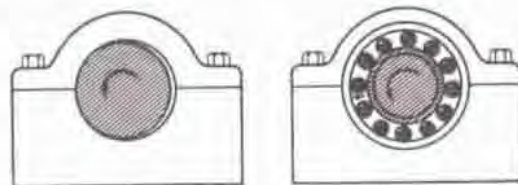
۲- بلبیرینگ (Ball Bearing)

از خاک که در اثر نیروی جلو برنده چرخ در جلوی آن متراکم می شود مواجه می گردد .

در حرکت يك چرخ نرم بر روی جاده سخت (شكل ب) اصطكاك در اثر تغییر شكل ظاهری چرخ در محل تماس با زمین حاصل می شود.

در حرکت چرخ سخت روی جاده سخت، چرخ و جاده هردو در محل تماس تغییر شكل بسیار جزئی پیدامی کنند بنابراین اصطكاك غلتشی بسیار كم است. ضریب اصطكاك غلتشی خیلی كمتر از ضریب اصطكاك لغزشی است. مثلا ضریب اصطكاك غلتشی لاستيك اتومبیل روی آسفالت خشك در حدود 0.03 است در صورتی كه ضریب اصطكاك لغزشی همین لاستيك روی آسفالت خشك 0.5 تا 0.7 است .

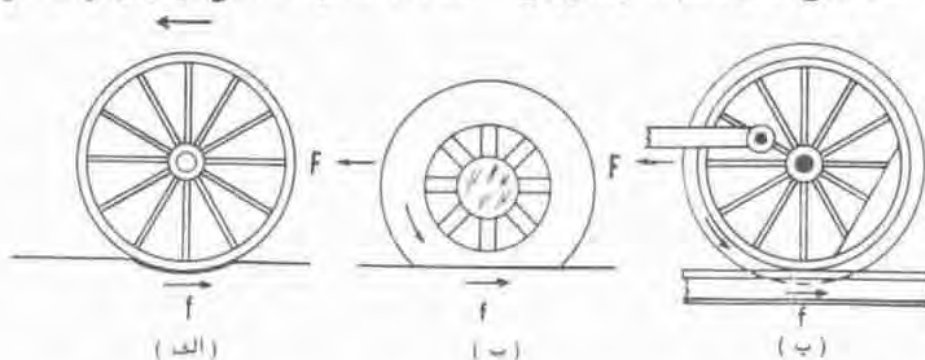
اصطكاك سیالها - دريك سیال مانند گاز یا مایع ، اصطكاك (یا مقاومت در برابر حرکت) ، وقتی ظاهر می شود كه یا سیال گرداگرد يك مانع ساكن جریان داشته باشد یا این كه جسمی درون سیال حرکت كند ، مانند حرکت كشتی در آب و حرکت اتومبیل

شكل ۴-۴. بالشتك لغزشی و بالشتك گوی دار (ساجمه ای)، نشان دهنده دو نوع اصطكاك لغزشی و اصطكاك غلتشی

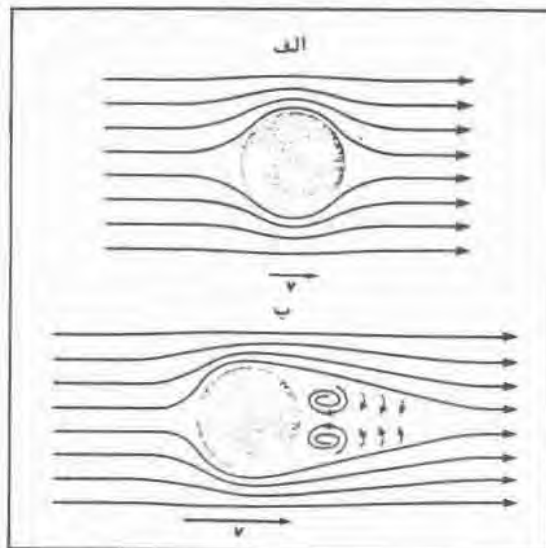
فلز شده و اصطكاك را تا ممكن است كم می کنند^۱ . در شكل ۴-۵ دو نوع بالشتك، یکی گوی دار و دیگری لغزشی نشان داده شده است . وقتی كه محور چرخ در بالشتك می چرخد گویها نیز درون شیار می چرخند . هرچه چرخها و گویها همچنین سطح هائی كه چرخها یا گویها روی آنها می چرخند سخت تر باشند اصطكاك غلتشی كمتر می شود . در شكل ۴-۵ ، سه نوع چرخ نشان داده شده است كه از مقایسه آنها با هم علت تولید اصطكاك غلتشی بهتر استنباط می شود .

در حرکت يك چرخ سخت بر روی زمین خاکی نرم (شكل الف)، چرخ به طور دائم با توده كوچکی

شكل ۴-۵. اصطكاك غلتشی بین سطح سخت و نرم - (الف) - چرخ گماری ، (ب) - چرخ اتومبیل ، (ج) - چرخ لكوموتیو

۱- در كتاب فیزيك سال اول دیدید كه در بعضی از موارد كه سرعت چرخیدن چرخها خیلی زیاد است محورها بر بالشی از هوا قرار می گیرند .

شکل ۵-۶

الف - نمایش جریان لایه‌ای وقتی که سرعت کم است .
ب - نمایش جریان آشفته وقتی که سرعت زیاد است .

آنها کم است صادق است . این گونه جریانها را «جریان لایه‌ای» نیز می‌گویند . (شکل ۵-۶ الف)
۲- وقتی که سرعت سیال افزایش می‌یابد حالتی فرا می‌رمد که درون سیال آشفتگی پدیدار می‌شود . در این حالت نیروی اصطکاک سیال نیز زیاد شده و متناسب با مجذور سرعت می‌گردد . یعنی :

$$f = T v^2 \quad (5-7)$$

T ، مانند k ضریبی است که بستگی به جنس سیال و شکل و ابعاد جسم دارد .
ویژگی جریان آشفته این است که در عقب جسم جریانهای گردابی یا گردبادی کوچکی به وجود می‌آید (شکل ۵-۶ ب) .

جریانهای گردابی (یا گردبادی) نه تنها سبب حرکت سریع سیال به خارج یا به دور جسم

وترن و هواپیما در هوا . بنا بر این وقتی که می‌خواهیم اصطکاک سیالها را بررسی کنیم فرق نمی‌کند که جسم را ساکن و سیال را متحرک بگیریم یا برعکس، سیال را ساکن بگیریم و جسم را درون آن به حرکت درآوریم . تنها کافی است که سرعت حرکت نسبی جسم و سیال را منظور بداریم . در این جا ما دو حالت را در نظر می‌گیریم : حالتی که سرعت حرکت سیال یا جسم کم است و حالتی که سرعت زیاد است .

۱- آزمایش نشان می‌دهد که وقتی سرعت نسبی سیال و جسم کم است جریان سیال در اطراف جسم ملایم و منظم است (شکل ۵-۶ الف) و اصطکاک یا مقاومت سیال متناسب با سرعت است یعنی :

$$f = k v \quad (5-5)$$

k ضریبی است که بستگی به خاصیت چسبناکی مایع و شکل و ابعاد جسم دارد . اگر سرعت اولیه جسم صفر باشد ($v_0 = 0$) مقاومت سیال نیز صفر است . بنا بر این نیروی وارد بر جسم کلاً صرف شتاب دادن به آن می‌شود . به تدریج که سرعت جسم افزایش می‌یابد اصطکاک سیال نیز افزایش می‌یابد و نیروی شتاب دهنده روبه کاهش می‌گذارد ولی تا وقتی که جریان سیال ملایم و منظم است نیروی اصطکاک (یا مقاومت سیال) متناسب با سرعت است و قانون دوم نیوتن درباره حرکت جسم در سیال ، مانند رابطه ۵-۳ به صورت زیر نوشته می‌شود :

$$F - k v = m a \quad (5-6)$$

$$F = k v + m a \quad \text{یا}$$

باید در نظر داشت که روابط (۵-۵) و (۵-۶) فقط درباره جریانهای سیال ملایم و منظم که سرعت

می‌شوند بلکه مقدار قابل توجهی از انرژی جسم را نیز جذب می‌کنند و در واقع حرکت جسم را ترمز می‌نمایند. هرچه جذب انرژی بیشتر باشد کاهش انرژی جسم بیشتر و در نتیجه اصطکاک سیال هم بیشتر است.

اگر سرعت حرکت جسم باز هم زیاد شود جریانهای گردابی (یا گردبادی) به جای این که جفت متقارنی را تشکیل دهند یک درمیان در دو طرف دنباله حرکت جسم تشکیل می‌شوند (شکل ۵-۷). هنگامی

شکل ۷-۵- جریانهای گردابی که دنبال یک جسم به هنگام حرکت سریع در یک سیال (مثلاً آب) تشکیل می‌شود.

که سرعت حرکت جسم در سیال (مثلاً در هوا) به سرعت صوت نزدیک می‌شود نیروی اصطکاک سیال نیز سریعاً افزایش می‌یابد و متناسب با قوه سوم سرعت حرکت جسم می‌گردد یعنی:

$$f \propto v^3$$

سرعت حد - وقتی که یک جسم بدون سرعت اولیه در اثر وزن خود در یک مایع یا در یک گاز مانند هوا سقوط می‌کند، سرعت آن و در نتیجه نیروی اصطکاک لحظه به لحظه افزایش می‌یابد تا این که اندازه این دو نیرو برابر وزن جسم شود. در این حالت برآیند نیروهای وارد بر جسم صفر می‌شود و جسم با سرعت ثابت سقوط می‌کند. این سرعت ثابت را «سرعت حد» نامیده‌اند. مثلاً قطرات باران در هوا با سرعت حدی سقوط می‌کنند که بستگی به ابعاد آنها دارد نه به ارتفاعی که از آن جا فرو می‌ریزند.

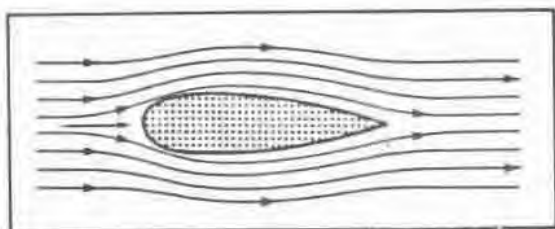
سرعت حد برای ذرات کوچک، مانند ذرات مه در هوا، چندان کوچک است که جریان هوا در اطراف آنها لایه‌ای است و اندازه این سرعت متناسب با وزن ذرات است.

متناسب بودن سرعت حد ذرات کوچک با وزن آنها، نخستین بار توسط دانشمند انگلیسی استوکس^۱ کشف شد و این کیفیت به نام قانون استوکس شناخته شده است.

سرعت حد سقوط اجسام بزرگ در هوا زیاد است، بنابراین وقتی که این اجسام در هوا سقوط می‌کنند در عقب آنها جریانهای گردبادی به وجود می‌آید و

۱- Sir George G. Stokes (۱۸۰۳-۱۸۱۹ م) ریاضی‌دان و فیزیک‌دان انگلیسی که به سبب

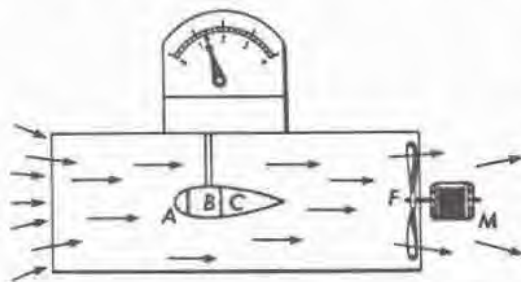
کارهای تحقیقی خود در زمینه هیدرودینامیک، انکسار مضاعف، دیفراکسیون و پلاریزاسیون نور مشهور است.

شکل ۵-۴- جریان هوا با آب در اطراف جسمی که دوکی شکل است در سرعت‌های زیاد هم بدون آشفتگی است

برای جسم ، می‌توان مقاومت سیال را به میزان زیاد کاهش داد . مثلاً اگر جسم را مطابق شکل ۵-۸ دوکی شکل بسازند جریانهای گردابی خیلی کم می‌شوند ، در نتیجه مقاومت سیال در مقابل حرکت جسم به کمترین مقدار خود می‌رسد .

شکل ۵-۹ طرح ساده‌ای از یک تونل کوچک یادرا نشان می‌دهد که در آن می‌توان اثر شکل جسم را در میزان مقاومت هوا بررسی کرد . اجسام مورد آزمون را در وسط تونل به‌قلابی که به یک دستگاه نیرومنج متصل است آویخته ، جریان هوا را توسط هواکش F درون تونل برقرار می‌سازند و قسمتهای

شکل ۵-۱۰ طرح ساده‌ای از یک تونل کوچک باد برای آزمون اثر شکل جسم در مقاومت هوا

احتمالاً قسمت اعظم مقاومت هوا به سبب ایجاد همین جریانهاست . در این شرایط ، به ویژه موقعی که جسم شکل هندسی متقارنی دارد ، هم جریان لایه‌ای و هم جریان گردبادی هردو وجود دارند . هنگامی که سرعت جسم به حد می‌رسد داریم :

$$F = kv_e + Tve^2 \quad (۸-۵)$$

(F نمایش نیروی محرك و v_e نمایش سرعت حد است .)

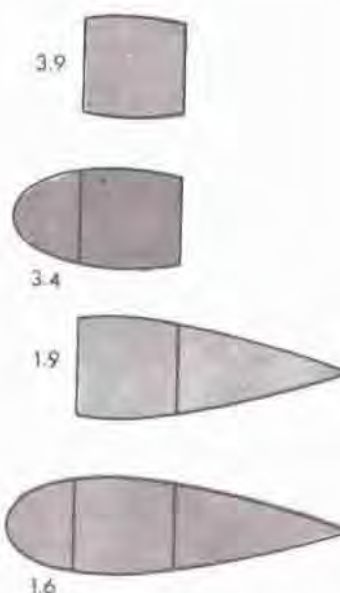
مثلاً يك چتر باز وقتی که از هواپیما بیرون می‌پرد اگر چترش باز نشود سرعت حد او به حدود ۲۵۰ تا ۲۵۰ کیلومتر در ساعت خواهد رسید . در چنین سرعتی نیروی مقاومت هوا برابر وزن چتر باز می‌شود .

این رابطه نه تنها درباره اجسامی که در هوا سقوط می‌کنند به کار می‌رود بلکه برای حرکت هواپیما در هوا یا حرکت کشتی در آب نیز صادق است و سرعت حرکت آنها هنگامی ثابت می‌ماند که نیروی مقاوم درست برابر نیروی محرك شود .

اثر شکل اجسام بر مقاومت سیالها - شکل جسمی که درون يك سیال حرکت می‌کند در مقاومت سیال ، به ویژه در سرعت‌های زیاد بسیار مؤثر است زیرا به‌طوری که دیدیم ، در سرعت‌های زیاد ، جریانهای گردبادی (یا گردابی) حاصل از حرکت جسم مقاومت سیال را افزایش می‌دهند . با انتخاب شکل مناسب

- ۱- در صورتی که جسم متحرك دارای محور تقارنی باشد که موازی با راستای حرکت آن قرار گرفته باشد ضریب T متناسب با بزرگترین سطح مقطع جسم عمود بر مسیر حرکت و متناسب با جرم حجمی هواست و علاوه بر اینها به شکل جسم نیز بستگی دارد .

به حداقل ممکن برسد و با همان نیروی جلوبرنده با سرعت بیشتری حرکت کنند. بمبها را دوکی شکل می سازند تا بیشترین سرعت حد ممکن را هنگام رسیدن به هدف داشته باشند. اتومبیلهای تندرو را به همین شکل می سازند تا بازده بیشتری در برابر مصرف سوخت داشته باشند. بدن ماهیها و پرنده گان تندپرواز نیز به پیروی از طبیعت، دوکی شکل است.

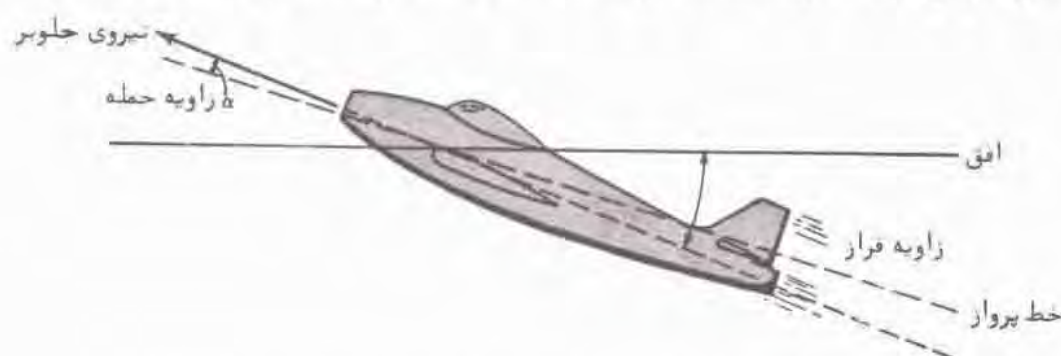

شکل ۱۰-۵- نمونه های مختلف آزمون برای لول باد

چگونه هواپیما پرواز می کند؟ - گفتیم وقتی که هواپیما در هوا پرواز می کند نیروی مقاومت هوا در مقابل حرکت آن اغلب در اثر ایجاد جریانهای گردبادی حاصل می شود که اندازه آن تقریباً متناسب با مجذور سرعت حرکت هواپیما است هنگامی که هواپیما با سرعت ثابت در ارتفاع معینی پرواز می کند در حال تعادل دینامیکی است و برآیند نیروهای خارجی وارد بر آن صفر است.

شکل ۱۱-۵ یک هواپیما را در موقع بالا رفتن نشان می دهد: اگر تندی صعود آن ثابت باشد شرایط تعادل برقرار است و نیروهای خارجی وارد بر هواپیما در سه نیروی وزن و جلوبر و اصطکاک (مقاومت هوا) خلاصه می شوند. نیروی وزن (W) به مرکز ثقل هواپیما اثر می کند بدیهی است این نیرو در راستای

مختلف نمونه را به ترتیبی که در شکل ۱۰-۵ نشان داده شده است مورد آزمون قرار می دهند. آزمایش نشان می دهد که وقتی جسم مورد آزمون دوکی شکل (یعنی جلوان گرد و دنباله آن کشیده) باشد، نیروی مقاومت هوا بر روی آن کمترین مقدار را نسبت به اشکال دیگر با همان سطح مقطع خواهد داشت. بدن هواپیماها و موشکها و کشتیها به ویژه زیردریاییها را دوکی شکل می سازند تا اثر مقاومت سیال بر روی آنها

شکل ۱۱-۵- طرح ساده ای از یک هواپیما در حال بالا رفتن. زاویه α نمایش زاویه حمله است

قائم و جهتش روبه پائین است .

نیروی جلوبر (T)، ناشی از مثلاً خروج گازهای سوخت از موتور جت است که در راستای محور هواپیما بر آن اثر می کند .

نیروی اصطکاک (f) برآیند نیروهای مقاومت هوا بردنه و بالهای هواپیماست که جهت آن رو به بالاست ولی نسبت به راستای قائم ، به طرف عقب هواپیما متمایل است . وضعیت نسبی این سه نیرو در شکل ۱۲-۵ به وسیله سه بردار از یک نقطه نمایش داده شده است .

نیروی مقاومت هوا را معمولاً به دوهمنه تجزیه می کنند ، یکی \vec{F}_N عمود بر راستای « خط پرواز » که ما آن را « همنه بالابر » می نامیم و دیگری \vec{F}_R موازی یا خط پرواز که آن را « همنه عقب بر » می گوئیم .

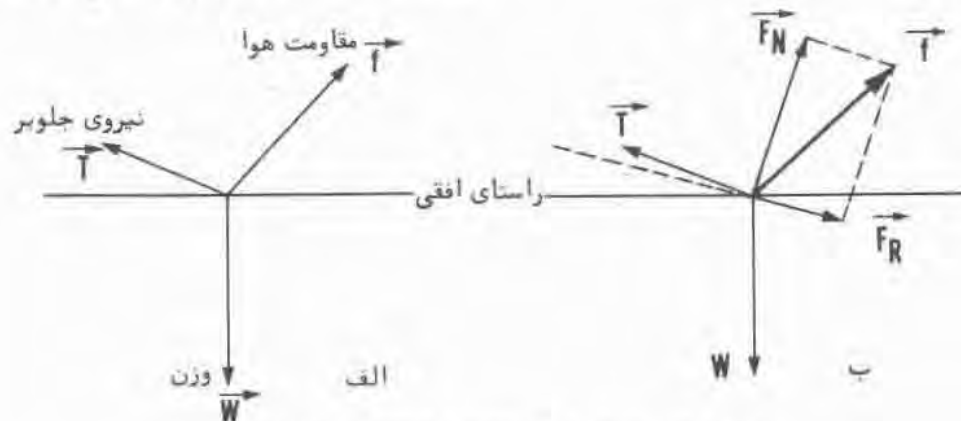
پرسش ۷-۵ - موقعی که هواپیما با تندی ثابت بالا می رود نیروی جلوبر T بر چه نیروهائی باید غلبه کند ؟

وقتی که هواپیما در یک سطح افقی با سرعت ثابت پرواز می کند دو نیروی T و F_R عملاً افقی و از لحاظ اندازه با هم مساوی هستند ولی در خلاف جهت یکدیگرند . در این حالت ، نیروی بالابر F_N مانند w در راستای قائم بوده و اندازه آن برابر w ولی در خلاف جهت آن است .

پرسش ۸-۵ - موقعی که هواپیما با موتور خاموش و با سرعت ثابت فرود می آید بین چه نیروهائی تعادل برقرار است ؟

سرعتهای فوق صوت - سرعتهای فوق صوت یعنی سرعتهایی که اندازه آنها از سرعت صوت در هوای معمولی ($340 \frac{m}{s}$ یا تقریباً $1200 \frac{km}{h}$) بیشتر است .

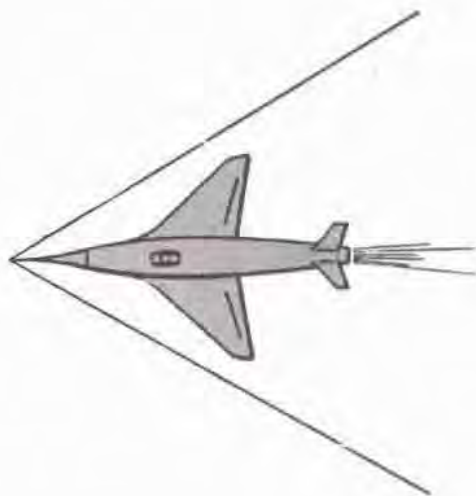
تا چند سال پیش فقط گلوله های تفنگ یا توپ ممکن بود با چنین سرعتهایی حرکت کنند ولی امروزه پیشرفت سریع فن هواپیماسازی و راکت سازی سبب شده است که راکتها و بعضی از انواع هواپیماهای

شکل ۱۳-۵- نمودار نیروهای وارد بر هواپیما به هنگام پرواز.

این نمودار نشان می دهد که چگونه نیروهای بالابر و عقب بر ایجاد می شوند .

۱- خط پرواز هواپیما یعنی مسیری که هواپیما در امتداد آن پرواز می کند .

شکل ۱۳-۵- موج ضربتی که جلو هواپیما در پرواز با سرعت فوق صوت به وجود می آید

جت نیز با سرعت فوق صوت در هوا حرکت کنند .
در مطالعه سرعت های فوق صوت ، چنین متداول
است که سرعت متحرك را با سرعت صوت مقایسه
می کنند و نسبت سرعت متحرك به سرعت صوت را
« عدد ماخ » می نامند :

$$\text{عدد ماخ} = \frac{\text{سرعت متحرك}}{\text{سرعت صوت}}$$

آزمایش نشان می دهد که در سرعت های فوق
صوت ، قانون های مقاومت هوا با حالتی که سرعت ها
زیر صوت^۱ است تفاوت بسیار دارد ؛ به همین جهت
مطالعه جریان های خیلی سریع هوا در اطراف اجسامی
که ابعاد و شکلهای گوناگون دارند اهمیت زیادی پیدا
کرده است .

تغییرات فشار شدیدی به وجود می آید که این تغییرات
از محل تولید خود با سرعت صوت به اطراف پخش
می گردند. هنگامی که سرعت هواپیما در هوا کمتر از
سرعت صوت است آشفته گی های حاصل از این تغییر
فشار از جلو یا عقب هواپیما دور می شوند . ولی
اگر هواپیما با سرعت صوت حرکت کند. این آشفته گی ها
همراه با هواپیما حرکت می کنند و مقاومت زیادی که
این هوای آشفته در مقابل هواپیما ایجاد می کند همان
موج ضربتی را در جلو دماغه هواپیما به وجود
می آورد که کم و بیش در شرایط پرواز هواپیما مؤثر
است ، به همین جهت بالهای هواپیماهای تند پرواز
را مطابق شکل ۱۳-۵ می سازند .

این موج های ضربتی در سرعت های فوق صوت
پدیده ای به نام شکستن دیوار صوتی به وجود می آورند

وقتی که يك هواپیما یا يك راکت با سرعت
بیش از سرعت صوت حرکت می کند در هوای اطراف
آن بریدگی هایی به وجود می آید که آنها را « موج های
ضربتی » گویند . موج های ضربتی که نمونه آنها در
شکل (۵-۱۳) نمایش داده شده است در اثر برخورد
سریع ملکول های هوا با يك جسم سخت مانند
هواپیما ایجاد می شوند . بررسی ها و اندازه گیری های
دقیق بر روی نمونه های مورد آزمون در تونل باد^۲
نشان می دهند که وقتی عدد ماخ بین ۵/۸ و ۱/۲
(یعنی سرعت از ۱۰۰۰ تا ۱۴۰۰ کیلومتر بر ساعت)
است پدیده ها خیلی پیچیده تر از معمولی است که سرعت ها
کمتر یا بیشتر از حدود نامبرده است ؛ در توده هوایی
که جلو دماغه و بالهای هواپیما متراکم می شود

۱- سرعت های کمتر از $1000 \frac{\text{km}}{\text{h}}$ را که برای آنها عدد ماخ کمتر از ۵/۸ است سرعت زیر صوت نامیده اند .

۲- تونل باد را تونل اثرودینامیک (Aerodynamic) نیز می گویند .

که با صدای مهیبی مانند غرش رعد همراه است . روی نقاط مسکونی در ارتفاع کم پرواز می‌کنند شدت این صدا در روی زمین شنیده می‌شود نه در هواپیمائی صدای حاصل از این پدیده کافی است که شیشه‌های که آن را تولید می‌کند . وقتی که چنین هواپیمایی ساختمانها را بشکند و یا خسارات دیگری وارد سازد .

خودتان آزمایش کنید

آزمایشهایی را که در متن این بخش برای تعیین نیروی اصطکاک و ضریب اصطکاک لغزشی بیان شده است با اجسامی به شکل مکعب یا مکعب مستطیل از جنسهای متفاوت مانند چوب ، شیشه یا فلز ، هم روی سطح افقی و هم روی سطح شیب دار انجام دهید و ضریب اصطکاک لغزشی را به دست آورید و نتایج را در جدولی مانند جدول ۵-۱ بنویسید .
(در روی سطح افقی به جای قرقره ونخ و وزنه می‌توانید از نیروسنج استفاده کنید و جسم را توسط نیروسنج در راستای افقی با سرعت ثابت بکشید) .

جدول (۵-۱) - تعیین ضریب اصطکاک لغزشی

جنس جسم	جنس سطحی که جسم روی آن حرکت می‌کند	نیروی اصطکاک f	نیروی فشارنده N	ضریب اصطکاک $\mu = \frac{f}{N}$	ملاحظات

هر آزمایش را دست کم سه بار تکرار کنید و اگر اختلافی در نتایج حاصل مشاهده می‌کنید میانگین آنها را به دست آورید .

به این پرسشها پاسخ دهید

۱) دومورد نام ببرید که نیروی اصطکاک لازم باشد و نقش نیروی اصطکاک را در آنها بیان کنید .

۲) آنها غیر منطقی است که ضریب اصطکاک بزرگتر از یک باشد .

۳) چرا ضریب اصطکاک عددی است که واحد ندارد ؟

۴) وزنه مکعب شکلی به جرم m روی سطح شیب‌داری که با سطح افق زاویه θ می‌سازد متوقف است . اگر ضریب اصطکاک لغزشی بین وزنه و سطح μ باشد نسبت بین کمترین نیروئی که لازم است تا این وزنه باتندی ثابت به‌طرف پائین بلغزد به کمترین نیروئی که لازم است تا این جسم باتندی ثابت به‌طرف بالا کشیده شود چیست ؟

۵) چرا در جاده یخبندان ، عمل ترمز کردن در متوقف ساختن اتومبیل مؤثر نیست ؟

۶) سرعت حد سقوط يك جسم در هوا به کدام يك از این عوامل بستگی ندارد ؟

۱- شکل جسم ۲- جرم حجمی جسم ۳- جرم حجمی هوا ۴- سرعت پرتاب اولیه جسم توضیح دهید .

۷) با استفاده از روش چندضلعی (برای نشان دادن برآیند نیروها) نشان دهید که وقتی يك هواپیما با تندی ثابت بالا می‌رود و یا در سطح افقی پرواز می‌کند برآیند نیروهای خارجی وارد بر آن صفر است .

۸) وقتی که گفته می‌شود سرعت يك هواپیما $۲/۵$ ماخ است منظور چیست ؟

این مسئله‌ها را حل کنید

۱- يك صندوق فلزی به جرم $۷۵/۰ \text{ kg}$ روی كف افقی سالتی با نیروی $۳۵۰/۰ \text{ N}$ توسط يك طناب که امتداد آن با راستای افقی زاویه ۳۷° می‌سازد با سرعت ثابت کشیده می‌شود. ضریب اصطکاک بین كف سالت و صندوق را حساب کنید و با رسم يك شکل ساده نیروهای وارد به صندوق را نمایش دهید .

جواب : $۰/۵۳۳$

۲- يك جسم مکعب شکل فلزی به جرم $۵۰/۰ \text{ kg}$ روی يك سطح شیب‌دار چوبی که زاویه شیب آن نسبت به سطح افقی ۳۰° است به‌طرف پائین می‌لغزد . اگر ضریب اصطکاک لغزشی برابر $۰/۲۵۰$ باشد شتاب حرکت این جسم را حساب کنید .

جواب : $\frac{۲/۷۸ \text{ m}}{\text{s}^2}$

۳- دانش‌آموزی می‌خواهد ضریب اصطکاک لغزشی در حال سکون و در حال حرکت را بین يك جعبه فلزی و سطح يك تخته اندازه بگیرد . جعبه را روی تخته که بر سطح افقی قرار دارد می‌گذارد و يك سر تخته را به تدریج بالا می‌آورد وقتی که زاویه شیب تخته با سطح افق

به 30° می‌رسد جعبه شروع به حرکت می‌کند و مسافت یک متر را روی تخته در یک ثانیه می‌پیماید.
با این مشاهدات دانش‌آموز چگونه می‌تواند اندازه این دوزیب اصطکاک را به دست آورد؟

جواب: $0/576$ و $0/342$

۴- جسم مکعب مستطیل شکلی به جرم $2/00 \text{ kg}$ با نیروی افقی F روی سطح دیوار اطاق نگاهداشته شده است. اگر ضریب اصطکاک در حال سکون بین دیوار و جسم $0/600$ باشد مطلوبست کمترین مقدار نیروی F برای این که جسم بر سطح دیوار به پائین نلغزد.

جواب: $32/7 \text{ N}$

۵- دو گلوله که شعاع آنها برابر است یکی از سرب و دیگری از آلومینیم ساخته شده است. جرم حجمی سرب تقریباً ۴ برابر جرم حجمی آلومینیم است. این دو کره از ارتفاع زیاد سقوط می‌کنند. اگر نیروی مقاومت هوا در برابر حرکت یک کره به شعاع r که با سرعت v سقوط می‌کند به صورت $k\pi r^2 v^2$ باشد نسبت بین سرعتهای حد این دو گلوله را حساب کنید.

جواب: $2 = \frac{\text{سرعت حد گلوله سربی}}{\text{سرعت حد گلوله آلومینیمی}}$

۶- وقتی که یک جسم کروی به شعاع r درون یک مایع با سرعت v سقوط می‌کند نیروی مقاومت مایع در برابر حرکت آن طبق قانون استوکس از رابطه $f = 6\pi\eta r v$ به دست می‌آید که در آن η (حرف یونانی با تلفظ اتا) ضریب چسبناکی مایع نام دارد و تابع جنس مایع است. اگر ρ جرم حجمی یک گلوله فلزی و ρ_0 جرم حجمی یک مایع باشد سرعت حد این گلوله را در مایع حساب کنید.

جواب: $\frac{2}{9} \frac{r^2}{\eta} (\rho - \rho_0) g$

پاسخ به پرسشهای متن بخش ۵

۱-۵) اگر سطح تماس دو جسم ناهموار باشد هنگام لغزیدن یک جسم بر روی جسم دیگر به ویژه در سرعتهای خیلی کم، این ناهمواریها درهم گیر می‌کنند و اصطکاک زیاد می‌شود.

۲-۵) هرچه وزن جسم زیادتر باشد ملکولهای بیشتری را در سطح دو جسم یا هم تماس می‌دهد در نتیجه سطح تماس واقعی بزرگتر می‌شود و بر میزان اصطکاک نیز افزوده می‌شود.

۳-۵) زیرا $\mu = \frac{f}{N}$ خارج قسمت دو کمیت هم جنس (یعنی دو نیرو) است و خارج قسمت دو کمیت هم جنس همواره عدد بدون دیمانسیون است.

۴-۵) علت این است که نیروی اصطکاک بستگی به سطح تماس واقعی دارد نه سطح تماس

ظاهری، و سطح تماس واقعی متناسب با نیروی فشارنده است. وقتی که نیروی فشارنده ثابت بماند اصطکاک هم ثابت می ماند.

(۵-۵) برابر وزن جسم.

(۶-۵) اگر زاویه شیب سطح بزرگتر از زاویه لغزش یکنواخت باشد $w \sin \theta > f$ است در نتیجه جسم در اثر نیروی برآیند $w \sin \theta - f$ شتاب می گیرد و با حرکت تندشونده پائین می آید. اگر زاویه شیب سطح کوچکتر از زاویه لغزش یکنواخت باشد $w \sin \theta < f$ است و جسم نمی تواند حرکت کند و بر جای خود می ماند.

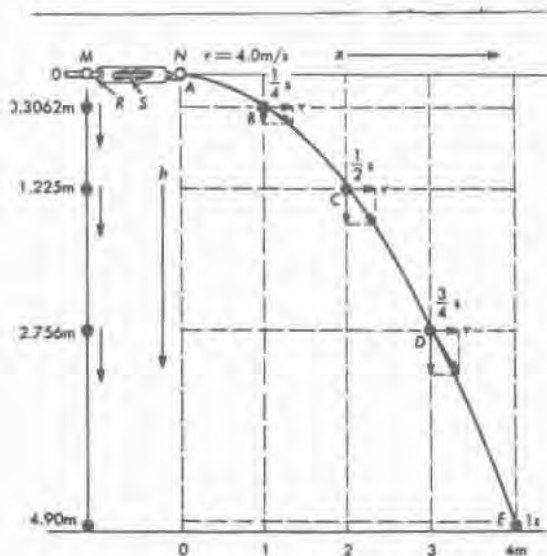
(۷-۵) بر نیروی عقب بر f_R و همنه وزن هواپیما در راستای خط پرواز.

(۸-۵) بین f_R و همنه نیروی وزن در راستای خط پرواز، و بین f_N همنه نیروی وزن در راستای عمود بر خط پرواز.

حرکت بر مسیر منحنی یا حرکت در صفحه

در بخشهای پیش حرکت بر خط راست (یعنی حرکت یک بعدی) را بررسی کردیم. در این بخش می‌خواهیم حرکت بر مسیر منحنی (یعنی حرکت دوبعدی) را مورد بحث قرار دهیم. پاره‌ای از حرکتها مانند حرکت پرتابه‌ها، یا حرکت بر مسیر دایره دارای مسیر منحنی هستند، به عبارت دیگر حرکت آنها دوبعدی است یعنی مسیر حرکتشان به جای این که یک خط راست باشد در یک صفحه است. در این بخش نخست حرکت پرتابی را مورد بررسی قرار می‌دهیم سپس در بخش بعد به بحث درباره حرکت بر مسیر دایره می‌پردازیم.

به سطح زمین می‌رسند.

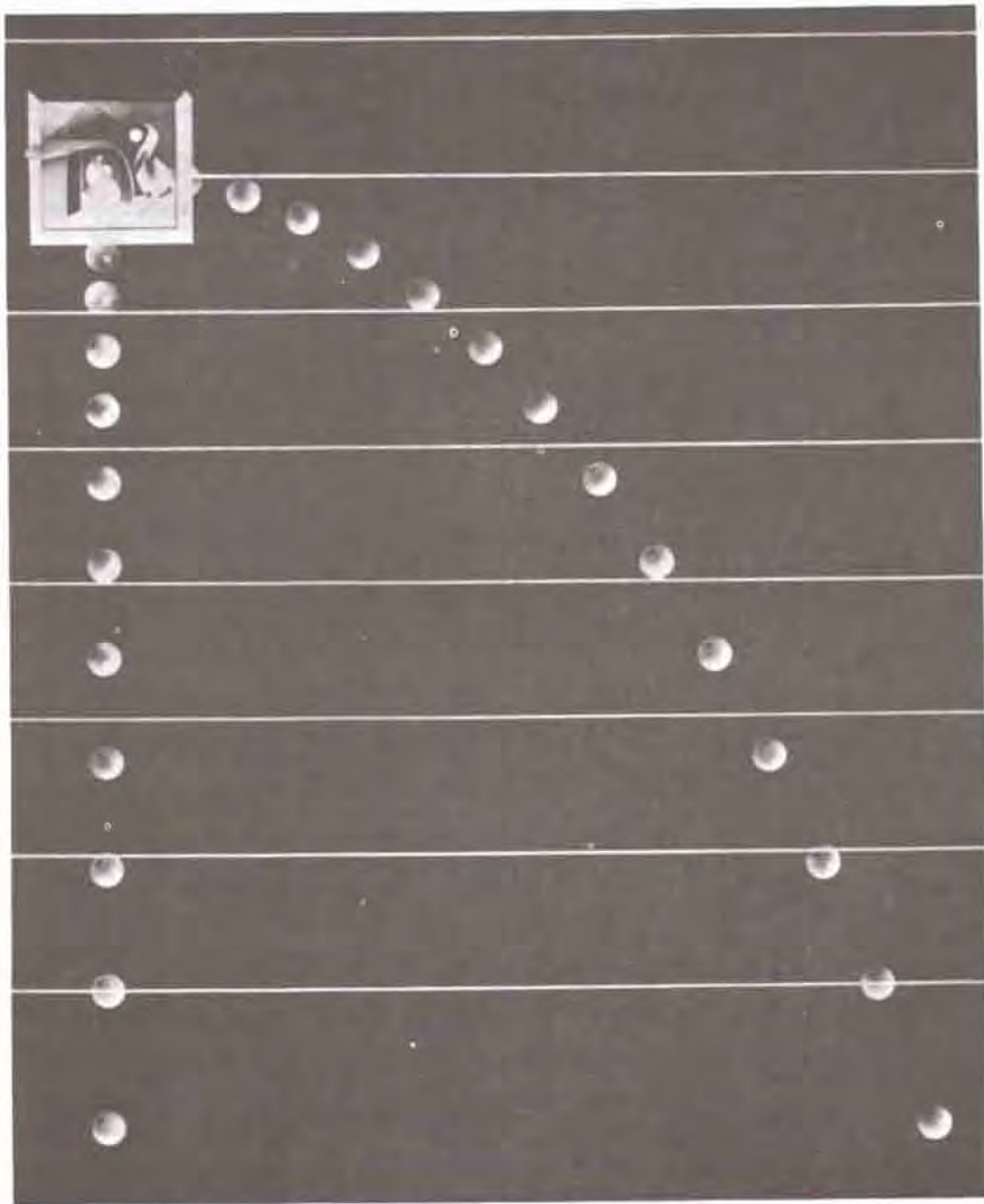
شکل ۶-۱ جسمی که در راستای قائم بدون تندی اولیه سقوط می‌کند و جسم دیگری که از همان ارتفاع در امتداد افقی پرتاب می‌شود با هم به سطح زمین می‌رسند.

حرکت پرتابی - ابتدا حالت ماده‌ای از این نوع حرکت، یعنی «پرتاب افقی» را بررسی می‌کنیم. در نظر بگیریم که گلوله‌ای در یک لحظه از یک ارتفاع معین با تندی اولیه مشخصی در راستای افقی پرتاب شود و در همین لحظه گلوله دیگری بدون تندی اولیه از همین ارتفاع در راستای قائم به طور آزاد سقوط کند.

آزمایش نشان می‌دهد که این دو گلوله با هم به سطح زمین می‌رسند. شکل ۶-۱ چگونگی اثبات تجربی این واقعیت را نشان می‌دهد: دو گلوله یکسان M و N روی یک میله افقی قرار دارند. با رها کردن فنر S، گلوله N در امتداد افقی به طرف راست پرتاب می‌شود و در همین لحظه گلوله M در راستای قائم یا شتاب g سقوط می‌کند و با آن که گلوله N مسیر بزرگتری را می‌پیماید هر دو با هم

شکل (۶-۲) نمونه واقعی از این آزمایش را
 که از گلوله‌ها در ضمن حرکت، عکاسی استروبوسکوپی
 شده است نشان می‌دهد.

اگر این آزمایش را در ارتفاعهای مختلف تکرار
 کنیم و گلوله پرتابی را با سرعت‌های متفاوت پرتاب
 نمائیم باز هم همین نتیجه را به دست خواهیم آورد.

شکل ۶-۲- عکاسی استروبوسکوپی از دو گلوله یکی در راستای افقی و دیگری در راستای قائم همزمان شروع به حرکت کرده‌اند

تنها عاملی که ممکن است در نتیجه آزمایش آشفستگی پدید آورد مقاومت هوا به ویژه در سرعت‌های زیاد است. اگر مقاومت هوا نباشد جسم از هراتفاعی و با هرتندی اولیه‌ای به طور افقی پرتاب شود زمان رسیدن آن به سطح زمین برابر زمانی خواهد بود که یک جسم از همان ارتفاع با سقوط آزاد به سطح زمین می‌رسد. به عبارت دیگر شتاب پائین آمدن هر جسمی که به طور افقی پرتاب می‌شود، در صورتی که اثر مقاومت هوا بر آن ناچیز باشد با شتاب سقوط آزاد برابر است و ارتباطی با تندی پرتاب افقی و جابجائی افقی آن ندارد.

بنابراین حرکت پرتابی افقی را می‌توان به دو حرکت مستقل از یکدیگر تجزیه کرد، یکی با تندی افقی و ثابت v در راستای افقی و دیگری با شتاب ثابت g در راستای قائم^۱.

تغییر مکان افقی گلوله‌ای که با تندی اولیه v به طور افقی پرتاب می‌شود پس از گذشت زمان t برابر است با:

$$x = vt \quad (1-6)$$

پوشش ۱-۶ - چرا حرکت گلوله در راستای افقی یکنواخت است؟

تغییر مکان این گلوله در راستای قائم پس از گذشت زمان t ، مانند سقوط آزاد، برابر است با:

$$y = \frac{1}{2}gt^2 \quad (2-6)$$

اعدادی که در شکل ۲-۶ روی دو محور افقی و عمودی نوشته شده است وضعیت گلوله N را که مثلاً با تندی افقی $\frac{m}{s} 4/0$ پرتاب می‌شود در لحظه‌های 0 و $\frac{1}{4}$ و $\frac{1}{2}$ و $\frac{3}{4}$ و 1 ثانیه نشان می‌دهد. برای تعیین مسیر حرکت گلوله کافی است که t را از دو معادله (۱-۶) و (۲-۶) حذف کنیم. از معادله (۱-۶) نتیجه می‌شود:

$$t = \frac{x}{v} \quad \text{یا} \quad t^2 = \frac{x^2}{v^2}$$

با قرار دادن این مقدار در معادله ۲-۶ نتیجه می‌شود:

$$y = \left(\frac{g}{2v^2} \right) x^2 \quad (3-6)$$

معادله (۳-۶) که می‌توان آن را به صورت $y = kx^2$ نوشت معادله یک سهمی است و نشان می‌دهد که مسیر حرکت گلوله «سهمی شکل» است. منحنی $ABCDE$ در شکل (۱-۶) نموداری از این

معادله است. به ازای $\frac{m}{s} 4/0$ $v =$

$$x = 4/0m \quad \text{و} \quad g = 9/80 \frac{m}{s^2}$$

$$y = \left(\frac{9/80}{2 \times 4/0^2} \right) 4/0^2 = 4/9m$$

برای تعیین تندی گلوله در هر لحظه (یعنی در

۱- اگر بخواهیم بنا به قراردادهای ریاضی حرکت گلوله را نسبت به دو محور افقی x و قائم y بسنجیم نقطه پرتاب گلوله را مبدأ مختصات می‌گیریم و جهت پرتاب افقی را جهت مثبت محور x ها و جهت حرکت در راستای قائم (در این جا جهت روبه پائین) را جهت مثبت محور y ها می‌گیریم.

هر نقطه از مسیر) کافی است. همته‌های تندی آن را در دو راستای افقی و قائم حساب کنیم. سپس با استفاده از جمع برداری، تندی لحظه‌ای متحرک را به دست آوریم.

مثال - گلوله‌ای با تندی اولیه $20 \frac{m}{s}$ در راستای افقی از بالای برجی به ارتفاع $40 \frac{m}{m}$ پرتاب می‌شود. اگر اثر مقاومت هوا بر آن ناچیز باشد.

الف) چه زمانی طول می‌کشد تا گلوله به سطح زمین برسد؟

ب) با چه تندی به سطح زمین برخورد می‌کند؟
- الف زمان حرکت گلوله برابر است با:

$$t = \sqrt{\frac{2y}{g}} = \sqrt{\frac{2 \times 40}{9.8}} = \sqrt{\frac{40}{4.9}} = \sqrt{\frac{400}{49}} = \frac{20}{7} \approx 2.86 s$$

ب) همته تندی گلوله در راستای قائم به هنگام رسیدن به زمین برابر است با:

$$v_y = gt = 9.8 \times \frac{20}{7} = 28 \frac{m}{s}$$

همته افقی تندی هم که $v_x = 20 \frac{m}{s}$ است. بنابراین تندی گلوله در لحظه برخورد به زمین برابر است با:

$$v = \sqrt{v_x^2 + v_y^2} = \sqrt{(20)^2 + (28)^2} \approx 34.1 \frac{m}{s}$$

پرسش ۶-۲ - چگونه می‌توان راستای بردار تندی را در هر نقطه از مسیر معین کرد؟

پرتاب در راستای غیر افقی - نمونه این نوع حرکت

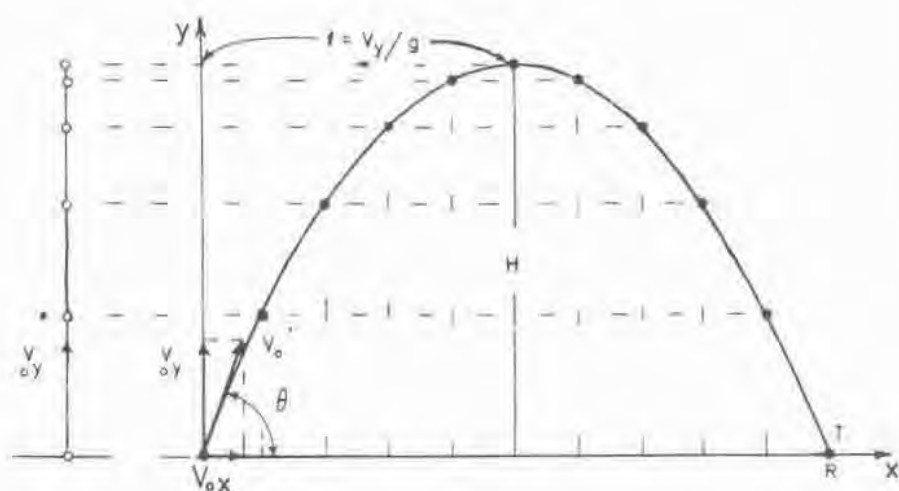
پرتابی، پرتاب وزنه یا دیسک توسط ورزشکاران و یا پرتاب گلوله از لوله توپ در راستای غیر افقی است، یعنی در راستایی که با امتداد افقی زاویه می‌سازد. این گونه اجسام پرتابی را به طور کلی «پرتابه» می‌نامیم. برای این که بررسی حرکت پرتابه‌ها آسان شود از اثر مقاومت هوا بر حرکت آنها صرف نظر می‌کنیم به عبارت دیگر حرکت ایده‌آل آنها را در خلا در نظر می‌گیریم در این صورت نیروی مؤثر بر پرتابه فقط وزن آن است.

پرسش ۶-۳ - آیا شتاب حرکت یک پرتابه در این شرایط ثابت است؟
شکل ۶-۳ مسیر واقعی حرکت پرتابی یک توپ

شکل ۶-۳

مسیر واقعی یک پرتابه که از آن عکاسی استروبوکی شده است

شکل ۶-۲- یونایتهای که با تندی اولیه v_0 در راستائی که با امتداد افقی زاویه θ می سازد به طرف بالا پرتاب شده است

به ترتیب چنین است :

$$\begin{cases} v_{0x} = v_0 \cos \theta \\ v_{0y} = v_0 \sin \theta \end{cases} \quad (۶-۲)$$

این حرکت پرتابی نیز مانند حرکت پرتابی افقی نتیجه ترکیب دو حرکت مستقل از یکدیگر است: یکی حرکت پرتابی یک ذره با تندی اولیه v_{0y} در راستای قائم به طرف بالا و دیگری حرکت یک ذره با تندی ثابت v_{0x} در راستای افقی^۱. به عبارت دیگر اگر پرتابه‌ای در شرایط خلا^۲ با تندی اولیه $v_{0y} = v_0 \sin \theta$ در راستای قائم به سوی بالا پرتاب شود به همان اندازه بالا خواهد رفت که پرتابه‌ای که با تندی v_0 تحت زاویه θ به طرف بالا پرتاب گردد بالا می‌رود. علاوه بر این زمان رسیدن به نقطه اوج هردو نیز یکی است.

یسیبال راکه از آن عکاسی استروبوپیک شده است نشان می‌دهد، مشاهده می‌شود که این مسیر سهمی شکل^۳ است.

در بررسی حرکت یک پرتابه، معمول این است که تندی پرتاب اولیه و زاویه پرتاب را مشخص می‌نمایند و به کمک این کمتهای مشخص، زمان حرکت پرتابه و ارتفاع اوج و برد آن را حساب می‌کنند.

به عنوان مثال در نظر بگیریم که پرتابه‌ای با تندی اولیه v_0 در راستائی که با امتداد افقی زاویه θ می‌سازد به طرف بالا پرتاب شود (شکل ۶-۳). نقطه پرتاب پرتابه را مبدأ مختصات می‌گیریم و همنه‌های تندی اولیه v_0 را روی دو محور افقی x و قائم y که در صفحه حرکت پرتابه در نظر گرفته شده‌اند به دست می‌آوریم. اندازه این همنه‌ها

۱- از نظر هندسه می‌توان گفت که این دو حرکت، تصویرهای حرکت پرتابه بر روی دو محور x و y

هستند.

بنابراین زمان رسیدن پرتابه به نقطه اوج

مسیر خود (با توجه به قدر مطلق v_{oy} و g بدون در نظر گرفتن جهت آنها) برابر است با^۱:

$$(v_{oy})^2 = 2gH$$

$$H = \frac{(v_{oy})^2}{2g}$$

$$H = \frac{(v_o \sin \theta)^2}{2g}$$

و یا (۷-۶)

$$t = \frac{v_{oy}}{g} = \frac{v_o \sin \theta}{g} \quad (5-6)$$

می دانیم زمان رسیدن پرتابه به نقطه اوج برابر

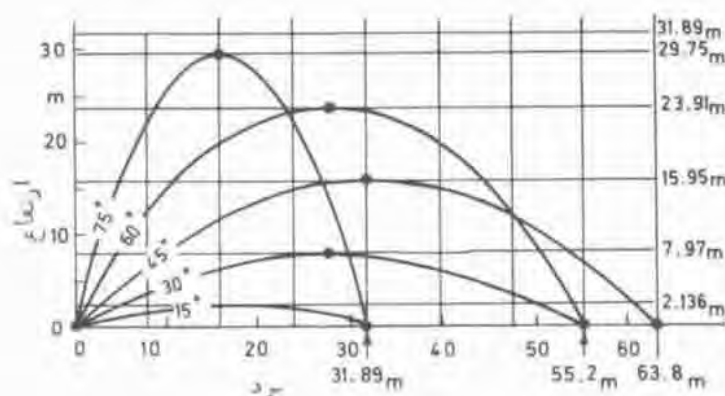
زمانی است که پرتابه از نقطه اوج دوباره به سطح افق مبدأ پرتاب اولیه برمی گردد . بنابراین زمان کل حرکت پرتابه ، یعنی زمانی که لازم است تا پرتابه پس از پرتاب به سطح افق مبدأ پرتاب خود برگردد برابر $2t$ خواهد بود و داریم :

$$T = \frac{2v_o \sin \theta}{g}$$

محاسبه بود پرتابه - برد پرتابه بنا به تعریف عبارتست از فاصله مبدأ پرتاب از نقطه ای که پرتابه دوباره به سطح افق مبدأ پرتاب برمی گردد . برای محاسبه این فاصله که به R نمایش داده شده است از رابطه $x = vt$ استفاده می کنیم . کافی است در این رابطه R را به جای x و $v_o \cos \theta$ را به جای v بگذاریم و t را برابر $\frac{2v_o \sin \theta}{g}$ بگیریم . بنابراین :

$$R = v_o \cos \theta \times \frac{2v_o \sin \theta}{g} = \frac{2v_o^2 \sin \theta \cos \theta}{g}$$

محاسبه ارتفاع اوج - ارتفاع اوج ، چنانکه در بخش ۲ دیدیم (با در نظر گرفتن قدر مطلق مقادیر

شکل ۶-۵ - برد پرتابه برای زاویه های پرتاب ۱۵+۴۵ و ۳۰+۶۰ یکی است .

۱- می توانید از روابطی که در بخش ۲ در پرتاب در راستای قائم به کار بردید استفاده کنید و جهت v_{oy}

و g را منظور دارید .

و یا

$$R = \frac{v_0^2 \sin 2\theta}{g} \quad (۸-۶)$$

این رابطه نشان می‌دهد که به ازاء تندی اولیه معین v_0 ، برد R در صورتی ماکزیمم است که $\sin 2\theta = ۱$ و یا $2\theta = ۹۰^\circ$ یعنی $\theta = ۴۵^\circ$ باشد. علاوه بر این، به طوری که در شکل ۶-۵ دیده می‌شود، برد پرتابه برای زاویه‌های پرتاب $(۴۵^\circ + \alpha)$ و $(۴۵^\circ - \alpha)$ یکی است. مقادیر عددی که در این شکل دیده می‌شود برای حالتی است که پرتابه با تندی اولیه $۲۵ \frac{m}{s}$ پرتاب شده است.

پوشش ۴-۶ - چگونه تندی پرتابه را در هر نقطه از مسیرش حساب می‌کنید؟

پرواز موشکها در فضا

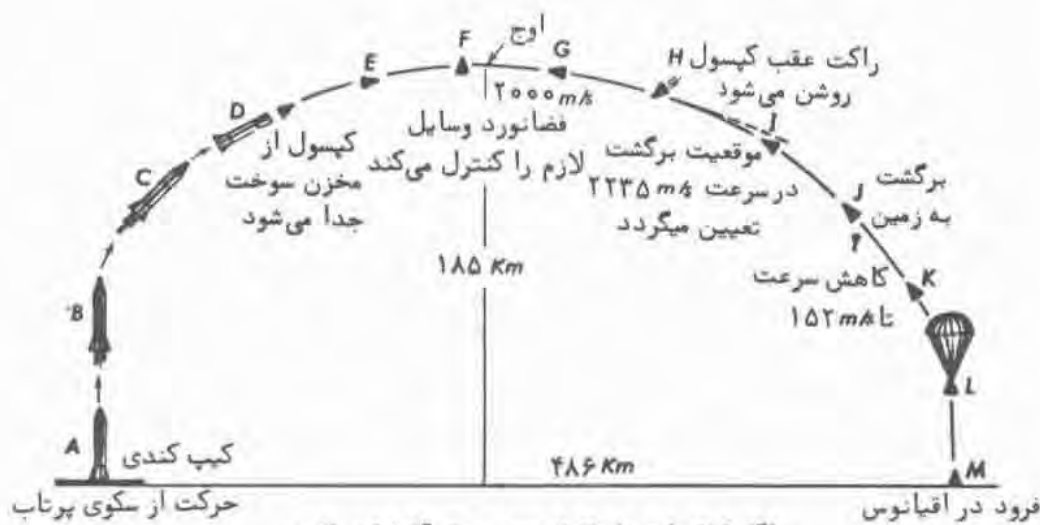
حرکت موشك (راکت) در فضا، چنان‌که

می‌دانیم، به وسیله موتور عكس‌العملی صورت می‌گیرد که اساس کار آن ساده است: گازهای حاصل از سوخت با فشار و سرعت زیاد از ته موشك خارج می‌شود و در اثر ضربه مداومی که هنگام خروج این گازها بردیواره داخلی موشك وارد می‌گردد موشك به جلو رانده می‌شود. (شکل ۶-۶)

اگر نیروی دانش به اندازه کافی قوی و مدت اثر آن طولانی باشد تا موشك سرعت کافی پیدا کند، از میدان جاذبه زمین خارج می‌شود و در فضای تهی بین ستارگان به سوی هدف مورد نظر پیش می‌رود. اگر سرعت موشك کافی نباشد که آن را از میدان جاذبه زمین خارج کند، یا دوباره به روی سطح زمین می‌افتد و یا به شکل ماهواره به گرد زمین می‌گردد. بررسی حرکت يك موشك در هر مرحله‌ای که باشد مسئله پیچیده‌ای است. زیرا در هدایت پرواز آن به سوی هدف معین تعداد زیادی از عواملها و

شکل ۶-۶ موشك زویپتر در حال بلند شدن از زمین

شکل ۶-۷ طرح ساده‌ای از مسیر پرواز آلن شپارد نخستین
فضانورد آمریکایی (دسامبر ۱۹۶۱ میلادی)

این حرکت خارج از بحث این کتاب است^۲ ولی درباره نیروهای وارد بر موشک و فضانورد در بعضی از مراحل پرواز به شرح مختصری می‌پردازیم. ارتفاع اوج این پرواز ۱۸۵ کیلومتر و برد آن ۴۸۵ کیلومتر بوده است. چون کاهش مقدار g در این ارتفاع کمتر از پنج درصد است و راستای \vec{g} در برد ۴۸۵ کیلومتر نیز کمتر از ۵ درجه تغییر می‌کند می‌توان g را در تمام مسیر پرواز تقریباً ثابت گرفت. اینک سه مرحله از این پرواز را در نظر می‌گیریم:

مرحله یکم - قبل از پرتاب موشک - در این مرحله موشک روی سکوی پرتاب قرار دارد و آماده پرتاب است. همه سرعتها و شتابها صفربین نیروها، تعادل برقرار است (شکل ۶-۸ - الف). موشک، در این

متغیرها، مانند مقاومت جو زمین در اوایل پرواز تغییر نیروی جلوبر موشک با گذشت زمان، اثر نیروی جاذبه خورشید و زمین و ماه و سیاره‌های دیگر وقتی که مسئله مسافرت به کره ماه یا سیارات مطرح است، تغییر جرم موشک به سبب خروج گازهای حاصل از سوخت ذخیره شده در آن و ... باید در نظر گرفته شوند. شتاب لحظه‌ای حرکت موشک ضمن مطالعه قانون بقا اندازه حرکت حساب می‌شود و محاسبه آن خارج از برنامه این کتاب است، در این جا به عنوان مثال مراحل پرواز موشکی را که با آن نخستین فضانورد آمریکایی به نام آلن شپارد^۱، درون کپسول مرکوری به فضا پرتاب شد بیان می‌کنیم. شکل ۶-۷ طرح ساده‌ای از مسیر و مراحل حرکت موشک و کپسول حامل این فضانورد را نشان می‌دهد. شرح جزئیات

Alan shepard - ۱

۲- جزئیات این پرواز در دو شماره مورخه ۱۲ می و ۱۹ می سال ۱۹۶۱ میلادی مجله Life magazine به تفصیل شرح داده شده است.

حالت ، تحت تاثیر دو نیرو است : یکی نیروی جاذبه زمین (یعنی وزن موشك) $\vec{w} = \vec{Mg}$ که آن را بر سكو می فشارد و جهتش رو به پائین است ، دیگری نیروی عكس العمل \vec{P}_s که از سكو به موشك وارد می شود و جهت آن رو به بالاست . بین این نیروها رابطه برداری زیر برقرار است :

$$\vec{P}_s + \vec{Mg} = 0 \quad (9-6)$$

و یا (اگر جهت مثبت را رو به بالا بگیریم)

$$P_s - Mg = 0 \quad (10-6)$$

(M جرم كل موشك و بارهای آن است)

با استدلال مشابهی می توان گفت که در این مرحله به فضا نورد درون كپسول هم كه روی صندلی مخصوص خود قرار گرفته است دو نیرو وارد می شود: یکی وزن فضا نورد (\vec{mg}) رو به پائین و دیگری عكس العمل صندلی \vec{p} رو به بالا به طوری كه :

$$\vec{p} + \vec{mg} = 0 \quad (11-6)$$

m جرم فضا نورد است .

مرحله دوم - صعود موشك در راستای قائم - موشك پس از پرتاب ، در راستای قائم شتاب می گیرد و بالا می رود . در این مرحله ، در هر لحظه جرم M موشك تحت تاثیر دو نیروی \vec{P} (نیروی بالا بر موشك ناشی از ضربه مداوم حاصل از خروج گاز) رو به بالا و \vec{Mg} (وزن موشك) رو به پائین قرار می گیرد (شكل ۸-۶ - ب) و اگر از اثر مقاومت هوا صرف نظر کنیم بر آیند این دو نیرو است كه به موشك شتاب می دهد . ولی چون جرم موشك مرتباً کاهش می یابد شتاب ثابت نیست . (محاسبه تقریبی این شتاب چنان كه گفتیم ضمن مطالعه قانون بقا اندازه حرکت

بررسی می شود).

اگر در این حالت نیروی بالا بر وارد بر فضا نورد را به \vec{p} و شتاب لحظه ای حرکت موشك را به \vec{a} نمایش دهیم می توانیم قانون دوم نیوتن را درباره حرکت فضا نورد به صورت رابطه برداری زیر بنویسیم :

$$\vec{p} + \vec{mg} = m\vec{a} \quad (12-6)$$

و چون جهت رو به بالا را مثبت گرفته ایم اندازه نیروی p از رابطه زیر حساب می شود :

$$p - mg = ma \quad (13-6)$$

و یا

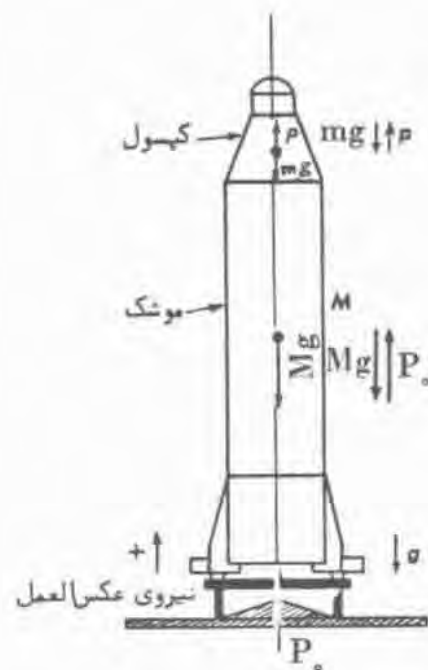
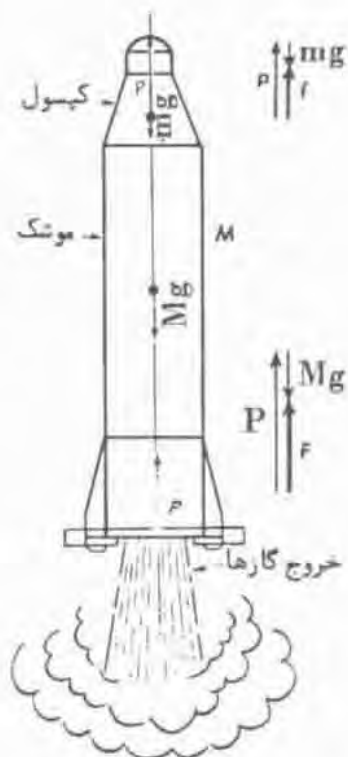
$$p = m(g + a) \quad (14-6)$$

پوش ۵-۶ - فرض کنید جرم فضا نورد

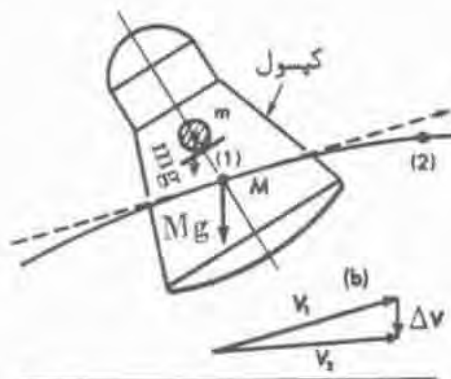
$80/0 \text{ kg}$ و شتاب حرکت موشك $45/0 \frac{m}{s^2}$ باشد چه نیروی از طرف صندلی فضا نورد بر او وارد می شود ؟ در این حالت وزن ظاهری فضا نورد چیست ؟

مرحله سوم - جدا شدن كپسول از موشك - پس از آن كه موشك در مسیر تعیین شده خود قرار گرفت كپسول حامل فضا نورد در نقطه ای مانند D (شكل ۶-۷) از موشك جدا می شود و در فضا به صورت يك پرتابی آزاد در می آید . از نقطه D تا نقطه ای مانند H كه در این نقطه موتور برگشت دهنده كپسول به كار می افتد ، نیروی وارد بر آن فقط جاذبه زمین است . این نیرو به كپسول شتاب سقوطی g می دهد و سبب می شود كه كپسول به طور مداوم در طول مسیر پرواز خود تغییر جهت دهد .

در شكل (۸-۶ - ج) در پائین شكل كپسول نمودار تغییر تندی آن بین دو لحظه t_1 و t_2 كه كپسول از دو نقطه (۱) و (۲) می گذرد نشان داده

الف) مرحله یکم: نمودار نیروهای وارد بر موشک و فضا نورد در حالتی که موشک آماده پرواز است.
 ب) مرحله دوم: نمودار نیروهای وارد بر موشک و فضا نورد در پرواز قائم، هنگامی که موشک تحت تأثیر نیروی بالابر موتور عکس العملی قرار دارد.

ج) کپسول حامل فضا نورد بدون نیروی موتور همچون پرتابی آزاد در طول مسیر خود در فضا حرکت می کند.

شکل ۳-۵- مراحل مختلف پرواز یک موشک فضا پیما

شده است. \vec{v}_p تندی کپسول در لحظه عبور از نقطه (۱) و \vec{v}_q تندی آن در لحظه عبور از نقطه (۲) و $\Delta t = t_2 - t_1$ نمایش تغییر تندی آن در زمان است. چون این تغییر تندی با شتاب \vec{g} صورت می گیرد داریم:

$$\Delta \vec{v} = \vec{g} \cdot \Delta t$$

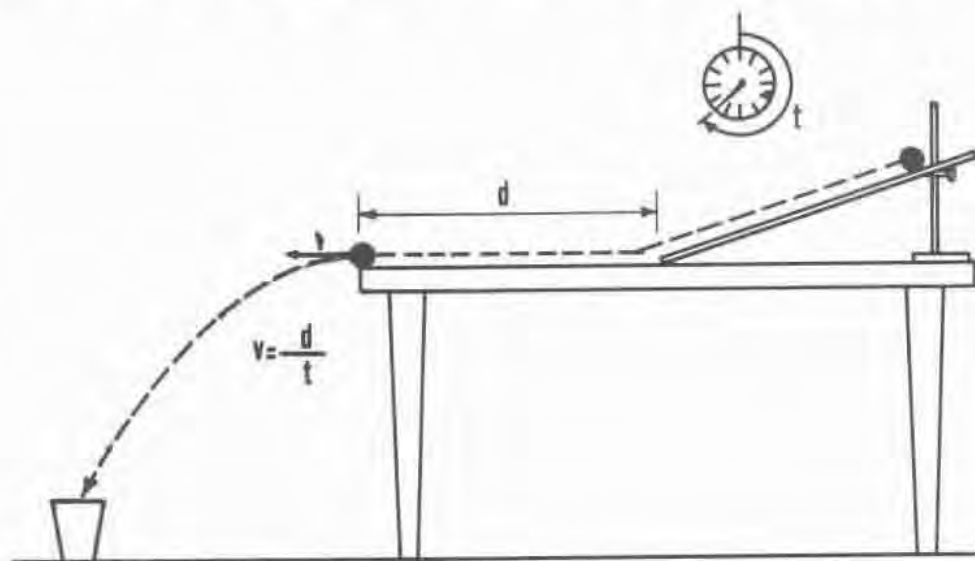
پروش ۶-۶- در این قسمت از مسیر، فضا نورد احساس بی وزنی می کند. آیا می توانید علت آن را بیان کنید؟

اگر تندی کپسول به اندازه کافی زیاد باشد (در این مثال در حدود $7.8 \frac{km}{s}$) کپسول به صورت یک ماهواره روی یک مدار به دور زمین می گردد. برای برگرداندن کپسول به زمین موتورهای عکس العملی برگشت دهنده ای در آن تعبیه شده است که با به کار افتادن آنها تندی کپسول کاهش یافته و برای برگشت به زمین آماده می گردد. پرواز شپارد اصولاً برای تمرین مرحله برگشت به زمین صورت گرفته است.

خودتان آزمایش کنید

مسیر یک حرکت پرتابی افقی را پیشگویی کنید - با آزمایش ساده زیر می توانید محل برخورد یک گلوله را که با سرعت معین از لبه یک میز به طور افقی پرتاب می شود پیشگویی کنید:

گلوله ای را از درون شیار تخته شیب داری که مطابق شکل (۶-۹) آن را روی میزی

شکل ۶-۹

- اگر حداقل سرعت کپسول به 11.2 کیلومتر بر ثانیه (حدود $40000 \frac{km}{h}$) برسد کپسول از میدان جاذبه زمین فرار می کند. در این حالت می توان آن را به سوی ماه یا سیاره دیگر هدایت کرد.

سوار کرده‌اید رها کنید و بایک کرومومتر زمان t را که لازم است تا گلوله مسافت افقی d را روی میز طی کند اندازه بگیرید. آزمایش را چندبار تکرار کنید و همواره گلوله را از یک نقطه معین از روی سطح شیب‌دار رها سازید و میانگین سرعت v را که سرعت پرتاب گلوله نیز هست حساب کنید $\left(v = \frac{d}{t}\right)$. توجه داشته باشید که گلوله همواره از یک نقطه معین از لبه میز پرتاب شود.

فاصله لبه میز را از کف اطاق اندازه بگیرید (y) و از رابطه $y = \left(\frac{g}{2v}\right)x^2$ اندازه x را حساب کنید. سپس یک هدف، مثلاً یک لیوان کاغذی را در محل برخورد پیشگویی شده روی زمین بگذارید، گلوله باید به هدف برخورد کند (توی لیوان بیفتد).

تاچه اندازه به پیشگویی خود اطمینان دارید؟ چون پیشگویی شما بر اساس اندازه‌گیری است در هر اندازه‌گیری معمولاً خطاهائی وارد می‌شود. اگر آزمایش را چندبار تکرار کنید و هر بار محل برخورد گلوله را به زمین نشان کنید مجموعه این نشانه‌ها درون سطح کوچکی پراکنده هستند که سطح معرف خطای آزمایش است. هرچه آزمایش دقیقتر صورت بگیرد پراکندگی نقاط برخورد گلوله به زمین کمتر است.

به این پرسشها پاسخ دهید

- (۱) وقتی که پرتابه‌ای در شرایط خلا* به‌طور افقی پرتاب می‌شود:
 - الف - کدامیک از همته‌های حرکت آن دارای تنیدی ثابت است؟
 - ب - کدام همته حرکت آن دارای شتاب ثابت است؟
 - پ - اگر تنیدی اولیه پرتاب افزایش یابد این افزایش تنیدی چه تأثیری در زمان رسیدن پرتابه به سطح زمین دارد؟
- (۲) اگر در شرایط خلا* زاویه پرتاب یک پرتابه افزایش یابد ولی تنیدی پرتاب اولیه آن ثابت بماند چه تغییری در کمتهای زیر حاصل می‌شود؟
 - ۱- همته افقی تنیدی پرتابه.
 - ۲- همته قائم تنیدی آن.
 - ۳- شتاب حرکت آن.
- (۳) جسم A در راستای قائم به طرف بالا و جسم B در راستای قائم به طرف پائین و جسم C در راستای افقی هر سه از یک نقطه معین با سرعت اولیه مساوی پرتاب می‌شوند اگر سرعت آنها هنگام رسیدن به زمین به ترتیب v_A و v_B و v_C باشد و از مقاومت هوا صرف‌نظر کنیم کدامیک

از روابط زیر درست خواهد بود ؟

$$v_A = v_B = v_C \quad -2$$

$$v_A > v_C > v_B \quad -1$$

$$v_B > v_C \text{ و } v_A = v_B \quad -2$$

$$v_B > v_C > v_A \quad -3$$

پاسخ درست را با استدلال معین کنید .

۴) از شرایط زیر کدامشان باید برقرار باشند تا رابطه $y = kx^2$ معرف مسیر يك گلوله-

در پرتاب افقی باشد .

الف - شتاب g ثابت باشد .

ب - شتاب g بستگی به زمان t داشته باشد .

پ - سرعت پرتاب v بستگی به زمان t داشته باشد .

ت - مقاومت هوا ناچیز باشد .

۵) اگر سرعت حرکت پرتابه ای در هوا زیاد شود به طوری که اثر مقاومت هوا بر حرکت

پرتابه محسوس باشد مسیر واقعی حرکت پرتابه به نظر شما چگونه است؟ شکل تقریبی این مسیر

را نمایش دهید .

۶) با محاسبه نشان دهید که اندازه تنیدی يك پرتابه در هر نقطه از مسیرش ، به ارتفاع h

از سطح افق نقطه پرتاب ، برابر است با $v = \sqrt{v_0^2 + 2gh}$ و از روی این رابطه سرعت

پرتابه را در نقطه اوج حساب کنید .

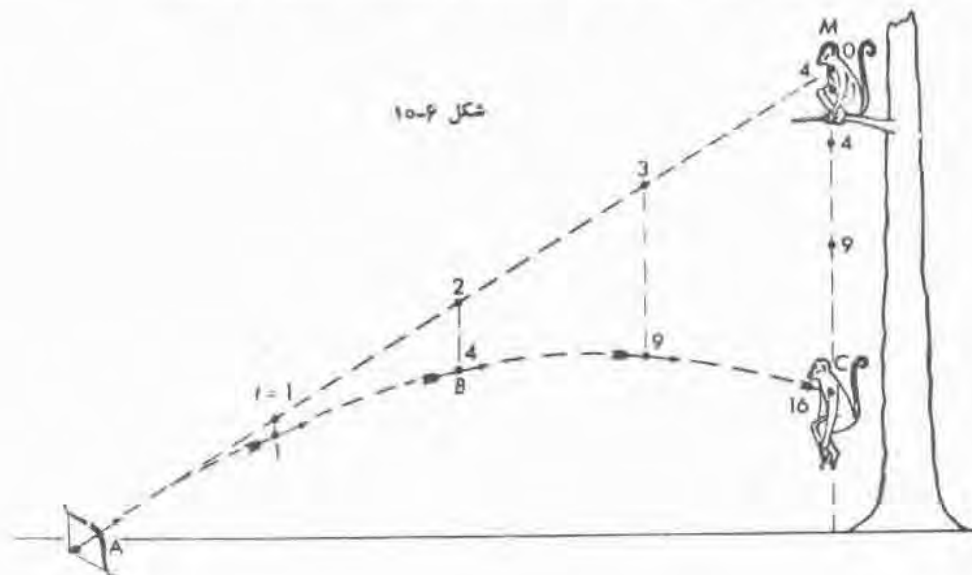
۷) همته های تغییر مکان يك پرتابه را که با زاویه α پرتاب می شود بر دو راستای افقی

x و قائم y پیدا کنید و پس از حذف t از بین دو رابطه حاصل ، معادله مسیر را به دست آورید .

۸) يك شکارچی با تیر کمان خود حیوانی را که بالای شاخه درختی است از فاصله نسبتاً دوری

هدف گیری می کند. (شکل ۱۰-۶) آیا تیر در راستای خط نشانه روی جلو می رود؟

شکل ۱۰-۶

فرض کنید در لحظه‌ای که تیررها می‌شود حیوان شاخه درخت را رها کند و بدون سرعت اولیه به‌طور آزاد سقوط نماید. آیا تیر به حیوان برخورد خواهد کرد؟ توضیح دهید.

۹) در نظر بگیرید شخصی درون يك واگون که با تندی ثابتی حرکت می‌کند ایستاده است و گلوله‌ای را که در دست دارد بدون تندی اولیه رها می‌کند. توضیح دهید:

الف - مسیر حرکت گلوله نسبت به واگون چگونه است؟

ب - مسیر حرکت گلوله نسبت به ناظری که کنار جاده ایستاده چگونه است؟

پ - مسیر این حرکت نسبت به راننده اتومبیل دیگری که با همان تندی واگون همراه با آن اتومبیل خود را می‌راند چگونه است؟

۱۰) اگر از درون يك وسیله نقلیه روبرو که با تندی ثابت حرکت می‌کند جسم كوچك و سنگینی (که اثر مقاومت هوا بر آن ناچیز باشد) در راستای قائم به‌طرف بالا پرتاب شود با آن که وسیله نقلیه در حرکت است جسم دوباره به همان نقطه پرتاب برمی‌گردد؟ علت را توضیح دهید. ازدید ناظری که کنار جاده ایستاده مسیر حرکت این جسم چگونه است؟ ازدید ناظر درون وسیله نقلیه مسیر این حرکت چگونه است؟

این مسئله‌ها را حل کنید

۱) يك هلیکوپتر حامل مواد غذایی برای حیوانات صحرایی که در برف بی‌غذا مانده‌اند بسته‌های غذا می‌اندازد اگر موقعی که هلیکوپتر در ارتفاع ۱۰۰/۰ متری سطح زمین با سرعت ۱۲۰ کیلومتر بر ساعت به‌طور افقی پرواز می‌کند بسته‌های غذایی از آن رها شوند و اثر مقاومت هوا بر این بسته‌ها ناچیز فرض شود، هر بسته پس از رها شدن،

الف - چه مدت طول می‌کشد تا به سطح زمین برسد؟

ب - چه مسافتی را در راستای افقی می‌پیماید تا به زمین برسد؟

پ - با چه تندی و درجه راستانی به سطح زمین برخورد می‌کند؟

جواب: الف - تقریباً ۴/۵۱s ب - ۱۵۰m پ - $55/4 \frac{m}{s}$ در راستای

که با امتداد قائم زاویه 37° می‌سازد.

۲) دريك هواپیمای جت جنگی توپی کار گذاشته شده است که سرعت پرتاب گلوله آن

موقعی که هواپیما در سطح زمین ساکن است $900 \frac{km}{h}$ است. فرض کنید هواپیما در هوا با تندی ثابت

$900 \frac{km}{h}$ در سطح افقی به سمت شمال در پرواز است. اگر اثر هوا بر حرکت گلوله توپ ناچیز

باشد کدام يك از مطالب زیر از دید خلبان هواپیما درست است ؟

الف - وقتی که گلوله توپ در جهت حرکت هواپیما روبه شمال شلیک می شود تندی حرکت گلوله در جهت شمال $1800 \frac{km}{h}$ است .

ب - موقعی که گلوله توپ در خلاف جهت حرکت هواپیما شلیک می شود گلوله در راستای قائم پائین می افتد .

پ - اگر گلوله در راستای قائم به طرف پائین شلیک شود ، ضمن سقوط باتندی $900 \frac{km}{h}$ به طرف شمال نیز جلو می رود .

از دید چه ناظری مشاهدات الف و ب و پ ممکن است درست باشند ؟

۳) عرض هریک از پلکان عمارتی 0.25 متر و ارتفاع هریک 0.10 متر است . معین کنید باچه سرعتی يك جسم باید از لبه پله دهم به طور افقی پرتاب شود تا درست معاصر بر لبه پله اول بگذرد .

جواب : $4.2 \frac{m}{s}$

۴) يك توپ گلف از نقطه ای که آن را مبدأ حرکت می گیریم باتندی اولیه $v_0 = 7.0 \frac{m}{s}$

تحت زاویه $\alpha = \frac{\pi}{4} \text{ rad}$ به طرف بالا پرتاب می شود . اگر از اثر مقاومت هوا بر آن صرف نظر شود مطلوب است :

الف - برد این توپ .

ب - ارتفاع اوج آن .

پ - زمان رسیدن آن به نقطه اوج .

ت - سرعت آن در نقطه اوج و در لحظه برگشت به سطح افق پرتاب .

جواب : الف - $5m$ - ب - $1.25m$ - پ - تقریباً $\frac{1}{4}$ ثانیه - ت - $4.95 \frac{m}{s}$ و $7.0 \frac{m}{s}$

۵) تیری از يك کمان با سرعت اولیه $46.0 \frac{m}{s}$ تحت زاویه 70° به هوا پرتاب می شود .

زمان کل حرکت و ارتفاع اوج و برد آن را حساب کنید . اثر مقاومت هوا بر آن ناچیز است .

جواب : $T = 8.63s$ و $H = 93.22m$ و $R = 136.0m$

۶) باچه زاویه ای باید در شرایط خلا ، پرتابه ای را پرتاب کرد تا برد و ارتفاع اوج آن

با هم برابر شود ؟

جواب : 76°

۷) می خواهند با تفنگی که سرعت گلوله آن 500 متر بر ثانیه است هدف کوچکی را که در

فاصله 150 متری آن واقع است و با لوله تفنگ دريك سطح افقی قرار دارد نشانه گیری کنند .

معین کنید چه اندازه باید بالای نقطه وسط هدف را نشانه گیری کنند تا گلوله درست به وسط هدف برخورد کند. در این محاسبه g را $10 \frac{m}{s^2}$ بگیرید.

یادآوری - وقتی که زاویه ها خیلی کوچک باشند می توانید سینوس و تانژانت و خود زاویه را بر حسب رادیان برابر بگیرید.

جواب: $0.45m$

۸) فرض کنید در آزمایش شکل ۶-۹ تخته شیب دار روی میز طوری نصب شده که انتهای پائینی آن بر لبه میز مماس است، بطوری که گلوله پس از رسیدن به انتهای سطح شیب دار مستقیماً پرتاب می شود.

اگر ارتفاع میز $1.25m$ و زاویه شیب تخته 30° باشد و گلوله از فاصله 1.00 متری لبه میز در روی سطح شیب دار بدون تندی اولیه رها شود در چه نقطه ای به سطح زمین برخورد می کند و در لحظه برخورد به زمین هم نه های افقی و قائم تندی آن چه اندازه است. از اصطکاکها صرف نظر کنید.

جواب: $1.01m$ دورتر از پای میز $v_x = 2.71 \frac{m}{s}$ و $v_y = 5.18 \frac{m}{s}$

۹) نیروی موتورهای یک موشک ساترن^۱ حامل آپولو $1.06 \times 10^6 N$ و جرم آن در لحظه بلند شدن از زمین $5.4 \times 10^5 kg$ است. مطلوب است:

الف - شتاب حرکت موشک نسبت به سطح زمین در موقع بلند شدن از زمین.

ب - وزن ظاهری یک سرنشین آپولو در صورتی که جرم او $80 kg$ باشد.

جواب: الف - $3.8 \frac{m}{s^2}$ ب - $1088N$

پاسخ به پرسشهای متن بخش ۶

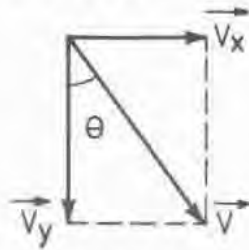
۶-۱) زیرا در راستای افقی نیروئی که به جسم شتاب بدهد وجود ندارد.

۶-۲) کافی است زاویه ای که بردار تندی لحظه ای با راستای قائم می سازد حساب شود.

اگر این زاویه را مطابق شکل (۶-۱۱) به θ نمایش دهیم خواهیم داشت:

$$\tan \theta = \frac{v_x}{v_y}$$

راستای پرتابه در هر نقطه از مسیر حرکت بر منحنی مسیر مماس است .

شکل (۶-۱۱)

۳-۶) شتاب حرکت پرتابه در صورتی که مقاومت هوا ناچیز باشد همان شتاب جاذبه (g) است که راستای آن قائم و جهتی روبه پائین و اندازه‌اش در مجاورت زمین ثابت است .
 ۴-۶) اندازه تندی پرتابه در هر نقطه از مسیر برابر اندازه برآیند همته‌های تندی در راستاهای افقی و قائم است . (شکل ۶-۱۰) .

اندازه همته تندی در راستای افقی همواره ثابت و برابر $v_x = v_0 \cos \theta$ است زیرا حرکت در این راستا بدون شتاب است. اندازه همته تندی در راستای قائم (با توجه به قدر مطلق g بدون منظور داشتن جهت و علامت آن) در هر لحظه برابر است با $v_y = v_{0y} - gt$ و یا $v_y = v_0 \sin \theta - gt$ زیرا حرکت در این راستا تار سیدن به نقطه اوج کند شونده است . بدیهی است اندازه تندی پرتابه در هر نقطه از مسیر از رابطه $v = \sqrt{v_x^2 + v_y^2}$ حساب می‌شود .

۵-۶) در نظر بگیریم که شتاب $\frac{45}{9.8} \frac{m}{s^2}$ معادل $\frac{45}{9.8} g$ (یعنی $\frac{45}{9.8}$ برابر g) است . بنابراین :

$$p = m(g + \frac{45}{9.8}g) = 5.59mg$$

یعنی نیروئی که از طرف صندلی بر فضا نورد وارد می‌شود 5.59 برابر وزن اوست که معادل است با :

$$5.59 \times 80 \times 9.80 = 4383N$$

بدیهی است بنا به قانون سوم نیوتن ، نیروئی که فضا نورد بر صندلی خود وارد می‌سازد مساوی همین نیرو ولی در خلاف جهت آن است. بنابراین وزن ظاهری فضا نورد برابر $5.59mg$ یا $4383N$ است .

۶-۶) علت این است که در این قسمت از مسیر ، P (نیروی موتور) وجود ندارد. بنابراین از طرف صندلی بر فضا نورد نیروئی وارد نمی‌شود . از طرف فضا نورد هم بر صندلی نیروئی وارد نمی‌شود . در این حالت ، کپسول و صندلی و فضا نورد ، همه در حکم اجسامی هستند که با شتاب g سقوط می‌کنند ، چنان که گفتیم ، انسان حالت سقوط آزاد را مانند حالت بی‌وزنی احساس می‌کند.

حرکت بر مسیر دایره‌ای قانونهای کپلر - میدانهای جاذبه

یکی از حرکت‌های مهم، حرکت يك جسم با سرعت ثابت بر روی محیط دایره است. نمونه‌های بسیاری از این حرکت را هر روز مشاهده می‌کنیم. می‌توان گفت که حرکت ماه و بعضی از ماهواره‌ها به دور زمین نیز تقریباً از این نوع حرکت هستند. باید در نظر داشت که حرکت بر مسیر دایره‌ای با دوران يك جسم به دور يك محور تفاوت دارد. مثلاً وقتی که يك صفحه گرامافون می‌چرخد يك نقطه از محیط آن مسیر دایره‌ای نسبتاً بزرگی را به دور محور صفحه می‌پیماید، در صورتی که خود صفحه بدون آن که از جایی به جای دیگر منتقل شود در جای خود می‌چرخد. درپاره‌ای از موارد هر دوی این حرکات با هم انجام می‌شوند مانند چرخش زمین به دور محور خود و گردش آن بر مسیر تقریباً دایره‌ای به دور خورشید. در این بخش ما نخست این حرکت را مورد بحث قرار می‌دهیم سپس قوانین کپلر را در مورد حرکت سیارات به دور خورشید بیان می‌کنیم و در پایان بخش نیروی جاذبه عمومی و اثر آن را بر حرکت سیارات به دور خورشید و ماهواره‌ها به گرد زمین بررسی می‌نمائیم.

حرکت یکنواخت بر مسیر دایره‌ای - وقتی که يك جسم كوچك، یا به عبارت دیگر يك ذره بر مسیری به شکل دایره به دور يك نقطه ثابت حرکت می‌کند جهت تندی آن دائماً تغییر می‌نماید ولی ممکن است اندازه تندی (یا سرعت) آن ثابت بماند.	اگر در حرکت بر مسیر دایره‌ای، سرعت (یا اندازه تندی) متحرك ثابت بماند چنین حرکتی را «حرکت یکنواخت بر مسیر دایره‌ای» نامند.
حرکت یکنواخت بر مسیر دایره‌ای را می‌توانیم به وسیله شعاع دایره مسیر و سرعت متحرك بر روی	

جدول ۱-۷

مقایسه حدود پرید و فرکانس چند حرکت دایره‌ای
(به اختلاف بین واحدها توجه کنید)

متحرك	پريد T	فرکانس n
الکترون در اتم هیدروژن طبق فرضیه بور	۱۰-۱۷ ثانیه	۱۰ ^{۱۷} دور ثانیه
سانتریفوز بسیار سریع (اولترا سانتریفوز)	۴-۱۰ × ۳/۳ ثانیه	۳۰۰۰ دور ثانیه
توربین آبی برای تولید برق	۰/۳۳ ثانیه	۳ دور ثانیه
زمین به دور خود	۲۴ ساعت	۴-۱۰ × ۷ دور دقیقه
ماه به دور زمین	۲۷/۳ روز	۳-۱۰ × ۱/۵ دور ساعت
زمین به دور خورشید	۳۶۵/۲۵ روز	۳-۱۰ × ۲/۱ دور روز

$$\text{مسافت طی شده} = \text{سرعت} \times \text{زمان حرکت}$$

بنابراین :

$$V = \frac{2\pi R}{T} = 2\pi R \cdot n \quad (۲-۷)$$

مثلاً سرعت يك نقطه از نوك ملخ يك هلیکوپتر

به قطر ۷/۵ متر به دور محور خود که در شرایط عادی

۴۸۰ دور در دقیقه می‌زند برابر است با :

$$v = 2\pi R n = 2 \times (3/14) \times (3/75)$$

$$\times (8/0) \frac{m}{s}$$

$$v = 189 \frac{m}{s}$$

یا

این دایره مجسم کنیم ، ولی اگر حرکت به طور منظم تکرار شود می‌توانیم به جای این سرعت ، تعداد دورهای متحرك در واحد زمان و یا زمان لازم برای پیمودن يك دور کامل را که اندازه گیری آنها آسانتر است در نظر بگیریم .

تعداد دورهای کاملی را که متحرك در واحد زمان می‌زند توافقاً با فرکانس حرکت می‌نامند و آن را به n نمایش می‌دهند .

$$n = \text{تعداد دورهای کامل در واحد زمان}$$

زمانی را که طول می‌کشد تا متحرك يك دور کامل مسیر حرکت خود را پیماید پرید یا دوره حرکت می‌نامند و آن را به T نمایش می‌دهند .

$$T = \text{زمانی که متحرك يك دور کامل می‌زند}$$

به آسانی می‌توان پی برد که بین n و T رابطه‌های زیر برقرار است .

$$n = \frac{1}{T} \quad \text{و} \quad T = \frac{1}{n} \quad (۱-۷)$$

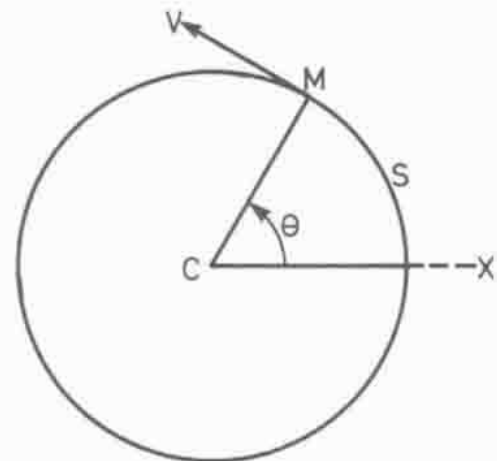
پرید حرکت را می‌توان بر حسب ثانیه ، دقیقه ، روز یا سال یا هر واحد زمان دیگر بیان کرد ، در نتیجه فرکانس نیز بر حسب دور بر ثانیه ، بر دقیقه ، بر روز و یا بر سال ... بیان می‌شود .

در جدول ۱-۷ حدود پرید و فرکانس چند متحرك برای مقایسه داده شده است .

اگر در حرکت یکنواخت بر مسیر دایره‌ای ، شعاع دایره مسیر و T پرید حرکت ، یا n عده دورها در واحد زمان معلوم باشند ، سرعت متحرك در هر نقطه از مسیر به آسانی حساب می‌شود ، زیرا مسافتی که متحرك در زمان T می‌پیماید برابر محیط دایره مسیر یعنی $2\pi R$ است و چون :

بدیهی است اگر حرکت یکنواخت باشد v که از رابطه (۷-۲) حساب می‌شود، هم معرف تندی لحظه‌ای^۱ و هم معرف سرعت متوسط است. پرسش ۷-۱- اگر حرکت یکنواخت نباشد v معرف چه سرعتی است؟

سرعت زاویه‌ای - در نظر بگیریم که متحرك M روی دایره‌ای به مرکز C و به شعاع OM با سرعت ثابت حرکت می‌کند (شکل ۷-۱) سرعت زاویه‌ای این متحرك بنا به تعریف عبارت است از زاویه‌ای که در واحد زمان توسط شعاع CM پیموده می‌شود، به عبارت

شکل ۷-۱- حرکت بر مسیر دایره‌ای

دیگر سرعت زاویه‌ای برابر زاویه مرکزی مقابل به قوسی از دایره است که متحرك آن را در واحد زمان می‌پیماید:

$$\text{زاویه پیموده شده} = \text{سرعت زاویه‌ای} \times \text{زمان حرکت}$$

اگر حرکت بر مسیر دایره‌ای یکنواخت باشد سرعت زاویه‌ای نیز ثابت است. سرعت زاویه‌ای را به ω (حروف لاتین با تلفظ امگا) نمایش می‌دهند. اگر θ زاویه پیموده شده در زمان t باشد داریم:

$$\omega = \frac{\theta}{t} \quad (۷-۳)$$

زاویه θ معمولاً بر حسب واحد «رادیان» یا علامت اختصاری rad سنجیده می‌شود بنابراین سرعت زاویه‌ای بر حسب واحد $\frac{\text{رادیان}}{\text{ثانیه}}$ ($\frac{\text{rad}}{\text{s}}$) بیان می‌گردد.

رادیان چنان که می‌دانید اندازه زاویه مرکزی مقابل به قوسی از دایره است که طول آن برابر R شعاع دایره باشد. چون طول محیط دایره 2π برابر شعاع آن است پس زاویه مقابل به تمام محیط دایره 2π رادیان است و داریم:

$$2\pi \text{ rad} = 360^\circ$$

چون $\pi = 3.14159$ است اندازه یک رادیان بر حسب درجه برابر است با:

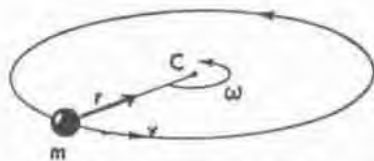
$$1 \text{ rad} = \frac{360^\circ}{2 \times 3.14159} = 57.3^\circ / 2.99 \approx 57^\circ / 3$$

بنابراین برای به دست آوردن اندازه یک زاویه بر حسب رادیان کافی است طول قوس مقابل آن را بر شعاع دایره تقسیم کنیم. یعنی:

$$\text{زاویه بر حسب رادیان} = \frac{\text{طول قوس مقابل به زاویه}}{\text{طول شعاع دایره}}$$

۱- تندی لحظه‌ای بردایره مسیر در هر لحظه مماس است و سرعت خطی نیز نامیده می‌شود.

۲- رابطه ۷-۳ شباهت زیادی به رابطه $v = \frac{x}{t}$ در حرکت خطی دارد.

شکل ۲-۷. وقتی که جرم m با سرعت ثابت روی يك دایره حرکت می‌کند شتابی پیدا می‌کند که متوجه مرکز دایره است.

شده و در سطح افقی با سرعت ثابت بر مسیر دایره‌ای حرکت می‌کند.

در این حرکت سرعت (یا اندازه‌تندی) ثابت است ولی جهت آن دائماً تغییر می‌کند. در حرکت‌های بر خط راست با شتاب‌هایی سروکار داشتیم که تنها از تغییر اندازه تندی حاصل می‌شدند، ولی در حرکت یکتوخت بر مسیر دایره‌ای، اندازه تندی ثابت است ولی جهت آن دائماً تغییر می‌کند. زیرا تندی يك کمیت برداری است که دارای جهت و اندازه است و هر يك از این دو که تغییر کند شتاب حاصل می‌شود. از طرف دیگر می‌دانیم برای ایجاد شتاب همواره نیروئی لازم است. در این مثال نیروئی از طرف ریسمان بر وزنه وارد می‌شود که اگر از سنگینی وزنه و اثر مقاومت هوا بر آن صرف‌نظر کنیم تنها نیروئی است که سبب تغییر جهت تندی وزنه می‌گردد و به آن شتاب می‌دهد. زیرا اگر ریسمان ناگهان پاره شود وزنه در راستای مماس بر دایره مسیر با تندی که در لحظه پاره شدن ریسمان دارد به خارج پرتاب می‌گردد، ولی تا وقتی که ریسمان وجود دارد نیروی کشش آن وزنه را مجبور می‌کند که بر مسیر دایره‌ای بگردد. بردار تعابش این نیرو همواره در راستای ریسمان قرار دارد بنابراین سوی آن در هر لحظه متوجه مرکز دایره مسیر است و به این جهت نیروی جاذب مرکز نامیده می‌شود. چون طبق قانون دوم نیوتن نیرو

و یا

$$\theta(\text{rad}) = \frac{S}{R} \quad (۲-۷)$$

از این رابطه طول قوس پیموده شده در زمان t حساب می‌شود:

$$S = R\theta \quad (۵-۷)$$

پرسش ۲-۷. باتوجه به این که زاویه θ بدون دیمانسیون است دیمانسیون سرعت زاویه‌ای ω چیست؟ با استفاده از دور رابطه $\omega = \frac{\theta}{t}$ و $S = R\theta$ می‌توان سرعت متحرك در هر نقطه از مسیر حرکت یا به عبارت دیگر «سرعت خطی» متحرك را بر حسب سرعت زاویه‌ای ω حساب کرد:

$$V = \frac{S}{t} = \frac{R\theta}{t} = R\frac{\theta}{t}$$

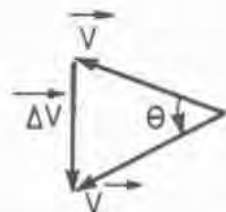
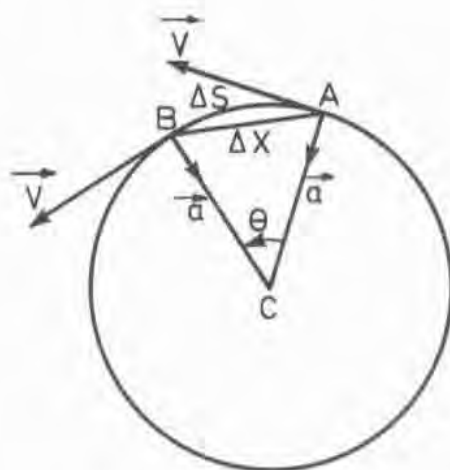
و یا

$$V = R\omega \quad (۶-۷)$$

پرسش ۳-۷. اگر در نظر بگیریم که سرعت لحظه‌ای مشتق مسافت طی شده نسبت به زمان است چگونه می‌توانیم با عمل مشتق‌گیری رابطه $V = R\omega$ را به دست آوریم؟ از مقایسه دو رابطه (۲-۷) و (۶-۷) نتیجه می‌شود:

$$\omega = 2\pi n = \frac{2\pi}{T} \quad (۷-۷)$$

شتاب و نیروی جانب مرکز - شکل ۲-۷ وزنه کوچکی را نشان می‌دهد که به انتهای ریسمانی بسته

شکل ۳-۷- رسم هندسی برای محاسبه شتاب جانبی مرکز

را مشخص می کند به امتداد عمود بر بردار \vec{V} (در نقطه A) بسیار نزدیک می شود. در حد، یعنی وقتی که $\Delta t \rightarrow 0$ میل می کند $\frac{\Delta v}{\Delta t}$ به شتاب a و $\frac{\Delta x}{\Delta t}$ به سرعت v (یعنی $\frac{\Delta s}{\Delta t}$) بسیار نزدیک می شود و می توان نوشت:

$$a = \lim_{\Delta t \rightarrow 0} \frac{v}{R} \frac{\Delta x}{\Delta t} \quad (۹-۷)$$

و یا

$$a = \frac{v^2}{R}$$

$(۱۰-۷)$

شتاب جانبی مرکز

و شتاب حاصل از آن همواره هم جهت هستند، بردار نمایش شتاب حرکت نیز متوجه مرکز دایره مسیر است و بدین سبب «شتاب جانبی مرکز» نامیده می شود.

پرسش ۴-۷ - با این که در حرکت بر مسیر دایره ای نیرو و شتاب هر دو متوجه مرکز دایره اند چرا جسم به طرف مرکز دایره کشیده نمی شود و روی محیط دایره به حرکت یکنواخت ادامه می دهد؟

محاسبه شتاب جانبی مرکز - در شکل (۳-۷ - الف) بردارهای تندی لحظه ای در دو نقطه نزدیک به هم A و B نشان داده شده است.

اندازه این بردارها یکی است ولی جهت آنها تغییر کرده است. در نمودار هندسی شکل (۳-۷ - ب) میزان تغییر تندی از A به B (ناشی از تغییر جهت) با بردار $\Delta \vec{V}$ مشخص گردیده است. چون مثلث شکل (ب) مشابه مثلث ACB است (اضلاع آنها برهم عمودند) می توان نوشت:

$$\frac{\Delta v}{v} = \frac{\Delta x}{R}$$

یا

$$\Delta v = \frac{v}{R} \Delta x \quad (۸-۷)$$

اگر Δt مدت حرکت متحرک از A به B باشد

با تقسیم دو طرف رابطه ۸-۷ بر Δt نتیجه می شود.

$$\frac{\Delta v}{\Delta t} = \frac{v}{R} \frac{\Delta x}{\Delta t}$$

وقتی که زاویه θ کوچک و کوچکتر می شود

طول وتر Δx به طول قوس $\widehat{AB} = \Delta s$ نزدیک و

نزدیکتر می گردد و بردار $\Delta \vec{V}$ که راستای شتاب a

اگر طبق رابطه (۶-۷) $R\omega$ را به جای v بگذاریم اندازه شتاب جانب مرکز بر حسب سرعت زاویه ای ω حساب می شود :

$$\boxed{a = R\omega^2} \quad (۱۱-۷)$$

پوشش ۵-۷ - اگر سرعت حرکت بر روی دایره مسیر ثابت نباشد آیا علاوه بر شتاب جانب مرکز شتاب دیگری هم وجود خواهد داشت؟

اندازه نیروی جانب مرکز - نیروی جانب مرکز را با توجه به آن چه گفته شد می توان چنین تعریف کرد: نیروی جانب مرکز عبارتست از نیروی ثابتی که به طرد مداوم عمود بر مسیر حرکت يك جسم بر آن اثر می کند و مسبب می شود که جسم با سرعت ثابت روی يك دایره حرکت نماید.

اندازه این نیرو طبق قانون دوم نیوتن از رابطه $F = ma$ حساب می شود یعنی :

$$\boxed{F = m \frac{v^2}{R}} \quad (۱۲-۷)$$

و یا بر حسب سرعت زاویه ای :

$$\boxed{F = mR\omega^2} \quad (۱۳-۷)$$

چند مثال :

۱- فرض کنید جرم وزنه m در شکل (۲-۷) برابر $۰/۵۰۰$ کیلوگرم و شعاع دایره مسیر $۱/۰۰$ متر است و این وزنه روی سطح افقی بدون اصطکاک در

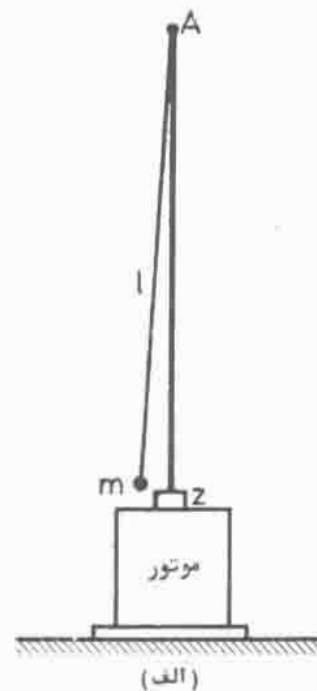
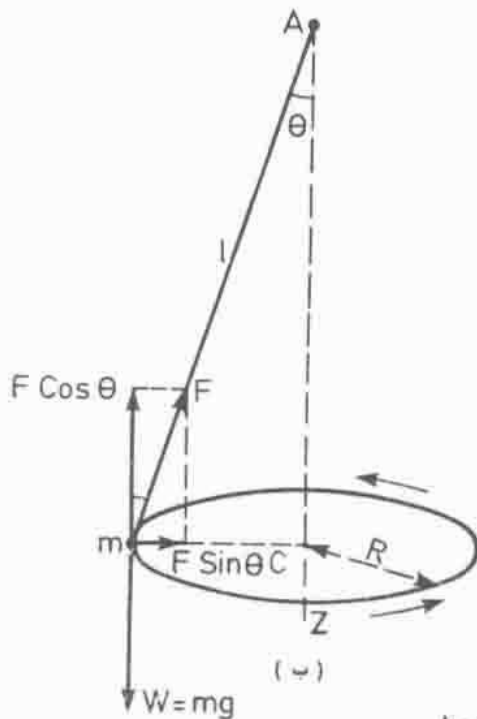
ثانیه دو دور کامل می زند شتاب حرکت وزنه و نیروی جانب مرکز وارد بر آن را حساب کنید .
- شتاب جانب مرکز برابر است با :

$$a = R\omega^2 = R(2\pi n)^2 = ۱/۰۰ m \left(2\pi \times 2 \frac{\text{rad}}{s} \right)^2 = ۱۵۷/۷۵ \frac{m}{s^2}$$

(رادیان بدون دیمانسیون است و به همین جهت در واحد شتاب وارد نشده است)
- نیروی جانب مرکز (یا کشش ریسمان) برابر است با :

$$f = mR\omega^2 = ۰/۵۰۰ \times ۱۵۷/۷۵ \approx ۷۸/۹ N$$

۲- پاندول مخروطی - در شکل (۴-۷-الف)، يك گلوله كوچك فلزی به وسیله نخ محكم و سبکی كه جرم آن در مقابل جرم گلوله ناچیز است مانند يك پاندول در نقطه A به انتهای میله قائمی آویزان است و میله روی موتور كوچكي نصب شده است . وقتی كه موتور می چرخد میله را نیز می چرخاند و به ازاء سرعت زاویه معین ω ، پاندول از راستای قائم منحرف شده و همراه میله می چرخد . در نتیجه مركز ثقل گلوله بر روی يك مسیر دایره ای حرکت می كند و نخ يك سطح مخروطی دوار به دور محور AZ ایجاد می نماید . به همین جهت این دستگاه را «پاندول مخروطی» می نامند . هر چه سرعت زاویه ω بیشتر شود انحراف پاندول از وضع قائم نیز بیشتر می شود و اگر سرعت زاویه ای ω ثابت بماند، θ زاویه انحراف پاندول از وضع قائم نیز ثابت می ماند . شعاع دایره مسیر گلوله در این حالت مطابق شكل (۴-۷-ب) برابر است با $R = l \sin \theta$ (l طول پاندول یعنی فاصله نقطه A از مركز ثقل گلوله است) . اگر از مقاومت هوا صرف نظر كنیم نیروهای وارد بر گلوله عبارتند از : وزن گلوله

شکل ۷-۲. پاندول مخروطی

و با به کار بردن رابطه $R = l \sin \theta$ نتیجه می شود :

$$\frac{1}{\cos \theta} = \frac{l \omega^2}{g} \quad (۱۶-۷)$$

رابطه (۱۵-۷) یا (۱۶-۷) بستگی بین زاویه

θ و سرعت زاویه ای ω را نشان می دهد .

پرسش ۷-۶ - چگونه می توانید پرید این

حرکت ، یعنی زمان يك دور گردش آنرا حساب

کنید ؟

در مثالهای بالا ، چون جسم با سرعت ثابت

بر مسیر دایره ای حرکت می کند ممکن است تصور

شود که نیروی جانب مرکز توسط نیروی دیگری

مساوی با آن ولی در خلاف جهت آن به نام نیروی

گریزاز مرکز خنثی می شود و همین نیرو است که جسم

را از مرکز دوران دور می کند . ولی در واقع نیروئی با

این کیفیت وجود ندارد و تصور آن بسته به دید ناظری

$(w = mg)$ و نیروی کشش نخ (F) .

اندازه همنه های نیروی F در دو راستای افقی

و قائم به ترتیب $F \sin \theta$ و $F \cos \theta$ است . همنه افقی

$F \sin \theta$ نیروی جانب مرکز است که مسبب می شود

گلوله با سرعت ثابت بر روی مسیر دایره ای حرکت

کند و داریم :

$$F \sin \theta = m R \omega^2 \quad (۱۳-۷)$$

همنه قائم $F \cos \theta$ برابر وزن گلوله است ،

زیرا وقتی که θ ثابت است برآیند نیروها در راستای

قائم صفر است و داریم :

$$F \cos \theta = mg \quad (۱۴-۷)$$

اگر دو رابطه (۱۳-۷) و (۱۴-۷) را برهم

تقسیم کنیم خواهیم داشت :

$$\tan \theta = \frac{R \omega^2}{g} \quad (۱۵-۷)$$

— انحراف مسافر درون يك اتومبیل به طرف خارج پیچ جاده وقتی که اتومبیل در يك پیچ جاده حرکت می کند .

— برآمدگی زمین در استوا و پهن شدن آن در قطبین به سبب دوران زمین به دور محور فرضی که از قطبین آن می گذرد . اندازه گیریهای دقیق نشان می دهد که قطر زمین در استوا در حدود ۴۵ کیلومتر بزرگتر از قطری است که از دو قطب زمین می گذرد .

— در شکل (۷-۵) ظرف محتوی آب و جیوه با سرعت زیاد به دور محور قائم می چرخد . چون جرم حجمی جیوه $13/6$ برابر جرم حجمی آب است نیروی اینرسی وارد بر جرم واحد حجم جیوه نیز $13/6$ برابر نیروی اینرسی وارد بر جرم واحد حجم آب است . در نتیجه جیوه نسبت به آب از محور دوران بیشتر دور می شود . به عبارت دیگر ، نیروی جانب مرکز که از طرف جدار ظرف بر جرم واحد حجم جیوه وارد می شود بزرگتر از نیروی جانب مرکز است که بر جرم حجمی آب وارد می گردد .

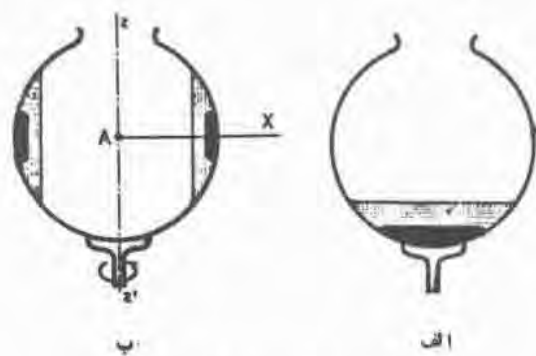
این پدیده اساس کار دستگاههای سانتریفوژ و

است که حرکت را مشاهده می کند . برای پی بردن به این مطلب فرض می کنیم ناظری در راستای محور AZ (شکل ۴-۷) ایستاده است و همراه این محور با سرعت زاویه ای ω می چرخد . این ناظر وزنه m را همواره ساکن می بیند . چون نیروی کشش نخ و همته افقی آن $(mR\omega^2)$ که متوجه مرکز است برای این ناظر نیز وجود دارند و او می تواند آنها را اندازه بگیرد ، برای توجیه حالت سکون ، نیروئی مساوی $mR\omega^2$ و در خلاف جهت آن به صورت « نیروی گریز از مرکز » در نظر می گیرد . اگر نخ قطع شود ، از دید این ناظر ، جسم در راستای شعاع دایره مسیر به خارج پرتاب می گردد .

ولی از دید ناظری که روی زمین ساکن است و این حرکت را مشاهده می کند نیروی گریز از مرکز مفهومی ندارد زیرا جسم ، در اثر ضربه ای که بر آن وارد می شود و تندی که در اثر ضربه پیدا می کند می خواهد بنا به قانون مانند (اینرسی) در امتداد خط راست حرکت کند ولی نیروی جانب مرکز آنرا مجبور می کند که بر روی محیط دایره حرکت نماید . اگر نخ قطع شود جسم در راستای مماس بر مسیر به خارج پرتاب می شود .

نمونه های زیادی از حرکت بر مسیر دایره ای و حرکت دورانی یافت می شود که در آنها نیرو به صورت گریز از مرکز ظاهر می شود ، به ویژه هنگامی که نیروی جانب مرکز لازم وجود ندارد از جمله :

— گرفتن آب لباسها در ماشین لباسشویی (پس از شستن لباس) در اثر دوران سریع مخزن شست و شوی لباس . (در جدار استوانه ای شکل این مخزن سوراخهای ریزی است که در موقع چرخیدن مخزن ، آب لباسها از این سوراخها خارج می شود .

شکل ۷-۵ دوران سریع مایعات

الف - تعادل مایعات در حال سکون .

ب - تعادل در حال حرکت دورانی .

اولتراسانتریفوژ (سانتریفوژهای بسیار سریع) را تشکیل می‌دهد که توسط آنها می‌توان مواد مختلف با جرمهای حجمی متفاوت را که درحالتی حل شده‌اند از یکدیگر جدا کرد .

۳- حرکت در پیچ جاده - وقتی که یک دوچرخه‌سوار یا یک موتور سوار در پیچ یک جاده با سرعت ثابت حرکت می‌کند ، در صورتی که سطح جاده افقی باشد نیروی جانب‌مرکزی که او را بر روی مسیر دایره‌ای نگاه می‌دارد اصطکاک جانبی بین لاستیک چرخها و سطح جاده است . برای ایجاد این اصطکاک ، دوچرخه‌سوار (یا موتور سوار) به طرف داخل پیچ کج می‌شود (شکل ۷-۶) .

در نظر بگیریم که دوچرخه سواری در یک پیچ جاده مسیر دایره‌ای به شعاع R را با سرعت ثابت v می‌پیماید و راستای دوچرخه‌سوار با امتداد قائم زاویه θ می‌سازد (شکل ۷-۶ - الف) . نیروی عکس‌العمل زمین بر لاستیک چرخها که آن را به \vec{P} نمایش داده‌ایم با راستای قائم نیز زاویه θ می‌سازد .

شکل ۷-۶- دوچرخه‌سوار در پیچ جاده به طرف داخل پیچ کج می‌شود .

همه‌های این نیرو در دوراستای افقی وقائم به ترتیب عبارتند از $P \sin \theta$ و $P \cos \theta$ (شکل ۷-۶ - ب) . همه افقی $F = P \sin \theta$ همان نیروی جانب‌مرکز است که سبب نگهداشتن دوچرخه سوار بر مسیر دایره‌ای می‌شود و طبق قانون دوم نیوتن داریم :

$$P \sin \theta = m \frac{v^2}{R}$$

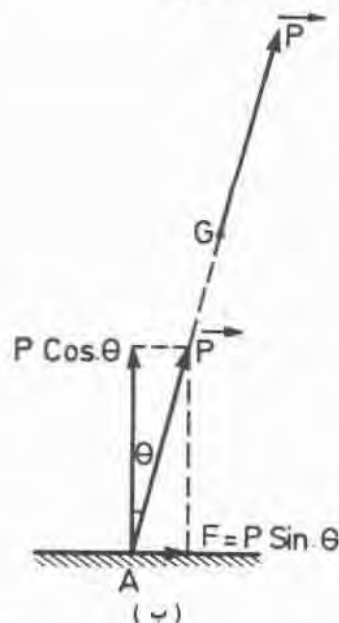
همه قائم $P \cos \theta$ در واقع عکس‌العمل نیروی وزن مجموعه دوچرخه و دوچرخه‌سوار است و داریم :

$$P \cos \theta = w = mg$$

از تقسیم این دو رابطه برهم نتیجه می‌شود :

$$\tan \theta = \frac{v^2}{Rg} \quad (۷-۱۶)$$

(این حرکت شبیه به حرکت پاندول معروطی است و برای این که وجه تشابه این دو حرکت آشکار شود نیروهای وارد بر متحرک را به وسیله بردار ، از مرکز ثقل G نمایش داده‌ایم) .

شکل ۷-۷ شیب عرضی جاده در يك میدان مخصوص مسابقات اتومبیلرانی.

شکل ۷-۷ شیب عرضی جاده‌ای را که دریکی از میدانهای مخصوص مسابقات اتومبیلرانی درست شده است نشان می‌دهد.

حرکت سیاره‌ها و قوانین کپلر

کپلر^۱ ستاره‌شناس آلمانی بر اساس مشاهدات کپرنیک^۲ و تیکوبراهه^۳ و اندازه‌گیریهای دقیقی که خود روی مدارهای حرکت سیاره‌ها به دور خورشید انجام داد نتایج اندازه‌گیری خود را به صورت سه قانون تجربی که به نام «قوانین کپلر» معروف شده‌اند چنین بیان کرد:

قانون اول - هر سیاره به دور خورشید مسیر بیضی شکلی را می‌پیماید که خورشید در یکی از کانونهای آن بیضی است (شکل ۷-۸).

رابطه (۷-۱۶) نشان می‌دهد که میزان کج شدن دوچرخه سوار از راستای قائم، بستگی به سرعت حرکت و شعاع دایره مسیر دارد. هرچه سرعت بیشتر و شعاع دایره مسیر کوچکتر باشد زاویه θ بزرگتر است. مثلاً اگر:

$$v = 18 \frac{\text{km}}{\text{h}} = 5 \frac{\text{m}}{\text{s}} \quad \text{و} \quad R = 10 \text{ m}$$

$$\tan \theta = \frac{5^2}{10 \times 9.80} \approx 0.26$$

$$\theta \approx 14.5^\circ \quad \text{و}$$

باید در نظر داشت که زاویه انحراف θ محدود است، زیرا نیروی اصطکاک جانبی که بستگی به وضعیت سطح جاده و لاستیکها دارد نمی‌تواند از حد معینی تجاوز کند. در صورتی که اصطکاک سطح جاده به علت یخبندان یا عوامل دیگر خیلی کم شود، اندازه نیروی جانب مرکزی نیز خیلی کم می‌گردد و دوچرخه سوار نمی‌تواند با سرعت در پیچ جاده پیچد و در راستای مماس بر مسیر سر می‌خورد و به خارج جاده پرتاب می‌شود.

مطالبی که در بالا گفته شد درباره حرکت يك اتومبیل یا يك‌ترن در پیچ جاده نیز صادق است. و برای این که تعادل این وسائط نقلیه در پیچهای تند جاده حفظ شود سطح جاده را به داخل پیچ شیب می‌دهند. زاویه شیب طبق رابطه ۷-۱۶ برای سرعت معینی در نظر گرفته می‌شود.

۱- Johannes Kepler (۱۵۷۱-۱۶۳۰ میلادی)

۲- Nicolaus Copernicus (۱۴۷۳-۱۵۴۳ میلادی) دانشمند و منجم لهستانی که برخلاف نظر

متقدمین اظهار داشت زمین مانند سیاره‌های دیگر به گرد خورشید می‌گردد.

۳- Tycho Brahe (۱۵۴۶-۱۶۰۱) ستاره‌شناس دانمارکی.

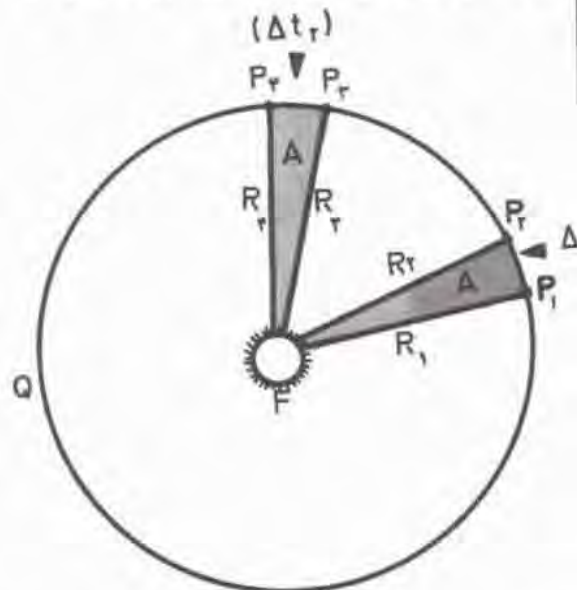
قانون دوم - شعاع حامل هر سیاره (یعنی خط واصل بین سیاره و خورشید) در زمانهای مساوی سطحهای مساوی طی می کند .

بنابراین در شکل (۷-۸) اگر زمانهای Δt_1 و Δt_2 برابر باشند سطح A_1 مساوی سطح A_2 است.

قانون سوم - مجذور پریود حرکت سیاره متناسب با توان سوم فاصله متوسط آن سیاره از خورشید است یعنی :

$$T^2 \propto R^3$$

برای این که بحث درباره قانون سوم کپلر را از نظر کاربرد محاسبات ریاضی آسانتر کنیم فرض میکنیم که مدارهای گردش سیاره ها به دور خورشید دایره ای

شکل ۷-۸- نمودار ساده ای از قانونهای اول و دوم کپلر . خورشید در یکی از قانونهای مدار بیضی شکل است که خیلی به دایره نزدیک است . سطحهای A_1 و A_2 که در زمانهای با هم مساوی Δt_1 و Δt_2 توسط شعاع حامل R پیموده میشوند با هم برابرند . نزدیکترین وضع سیاره به خورشید (یا نقطه حضیض سیاره) به Q نمایش داده شده است .

شکل هستند . این فرض چندان دور از واقعیت نیست ، زیرا مدار بیشتر سیاره ها تقریباً به شکل دایره است مثلاً مدار گردش مریخ به دور خورشید کمتر از نیم درصد نسبت به دایره انحراف دارد .

بنابراین برای هر سیاره مداری به شعاع R در نظر می گیریم که خورشید در مرکز آن قرار دارد و با این فرض قانون سوم کپلر را به صورت زیر می نویسیم :

$$\frac{T^2}{R^3} = k \text{ مقدار ثابت}$$

اگر مقادیر R و T برای هر سیاره اندازه گیری و در این رابطه گذارده شود مقدار ثابت k بدست می آید .

k برای همه سیاره ها یکی است ، بنابراین اندازه آن بستگی به ویژگیهای سیاره ها مانند جرم ، شعاع مدار ، پریود و ... که برای سیاره های مختلف متفاوتند ندارد و فقط تابع جاذبه خورشید است به این جهت در معادلات بعد ، آن را به k_{\odot} نمایش خواهیم داد .

جاذبه بین خورشید و سیاره ها - نیوتن از قوانین کپلر و از قانونهای حرکت گه خودش آنها را وضع کرده بود نتیجه گرفت که در جهان اجسام ، دو به دو یکدیگر را با نیروی جاذبه جذب می کنند و بسا یک استدلال منطقی قانون جاذبه عمومی را پایه گذاری کرد . برای این که به استدلال نیوتن در مرحله پایه گذاری قانون جاذبه عمومی پی ببریم حرکت زمین به دور خورشید را در نظر می گیریم :

چون مسیر حرکت زمین به دور خورشید بیضی خیلی نزدیک به دایره است می توان گفت که زمین تحت

اثر نیروی جانب مرکزی است که اندازه آن از رابطه زیر حساب می شود .

$$F = M_e \frac{v^2}{R} = M_e \omega^2 R$$

که در آن :

M_e = جرم زمین

ω = سرعت زاویه ای حرکت زمین به دور خورشید

v = سرعت خطی حرکت زمین بر مدار

R = شعاع مدار زمین به دور خورشید

در صورتی که مدار را دایره کامل در نظر بگیریم

طبق قانون دوم کیلر ω مقدار ثابتی خواهد بود (زیرا

شعاع حامل زمین در زمانهای مساوی سطحهای

مساوی طی می کند). چون $\omega = \frac{2\pi}{T}$ است داریم :

$$F = M_e \frac{4\pi^2}{T^2} R$$

و با توجه به قانون سوم کیلر خواهیم داشت

(طرف راست این رابطه را یکبار در R^3 ضرب و

یکبار بر آن تقسیم می کنیم) .

$$F = M_e \frac{4\pi^2}{R^3} \cdot \frac{R^3}{T^2}$$

$$F = \frac{M_e}{k_s} \cdot \frac{4\pi^2}{R^3} \quad \text{و یا}$$

این رابطه نشان می دهد که نیروی جاذبه بین خورشید

و زمین متناسب با عکس مجذور فاصله زمین از

خورشید است .

نیوتن پی برده بود که نیروی جاذبه بین ماه و

زمین از قانون « نیرو متناسب با عکس مجذور فاصله »

پیروی می کند و ما استدلال جالب او را در زیر بیان

می کنیم :

شعاع مدار حرکت ماه به دور زمین (که آن را

به R_m نمایش می دهیم) برابر $3/84 \times 10^8$ متر و سرعت زاویه ای حرکت آن برابر :

$$\omega_m = \frac{2\pi \text{ رادیان}}{27/3 \text{ روز}} = \frac{2\pi}{2/36 \times 10^6} \frac{\text{rad}}{\text{s}}$$

پس شتاب جانب مرکز حرکت ماه به دور زمین

برابر است با :

$$a = \omega_m^2 R_m = \frac{4\pi^2}{(2/36 \times 10^6)^2} \times$$

$$(3/84 \times 10^8) \approx 2/72 \times 10^{-2} \frac{\text{m}}{\text{s}^2}$$

نسبت این شتاب به g (شتاب سقوط آزاد اجسام

در سطح زمین) برابر است با :

$$\frac{a}{g} = \frac{2/72 \times 10^{-2} \frac{\text{m}}{\text{s}^2}}{9/80 \frac{\text{m}}{\text{s}^2}} \approx 2/78 \times$$

$$10 \approx \frac{1}{3600} = \frac{1}{60^2}$$

بنابراین نسبت وزن ماه در مدار خود به وزن

آن اگر روی سطح زمین قرار داشت نیز برابر $\frac{1}{60^2}$

است . از طرف دیگر شعاع مدار ماه (R_m) ، ۶۰ برابر

شعاع کره زمین است . جسمی که در سطح زمین قرار

دارد و در این جا شتابش g است فاصله اش از مرکز

زمین برابر شعاع کره زمین است . ماه که فاصله اش از

زمین ۶۰ برابر شعاع کره زمین است دارای شتاب $\frac{g}{60^2}$

است ، استنباط نیوتن این است که نیروی مسبب وزن ،

یعنی نیروی جاذبه متناسب با عکس مجذور فاصله است .

معادله $F = \frac{M_e}{k_s} \cdot \frac{4\pi^2}{R^3}$ نیز قانون تناسب نیرو با

عکس مجذور فاصله را در منظومه شمسی نشان می دهد .

این معادله همچنین نشان می دهد که نیروی وارد از

خورشید بر زمین متناسب با M_e جرم زمین است .

زمین هم بنا به قانون عمل و عکس العمل نیرونی

$$F = G \frac{M_e M_s}{R^2}$$

F نیروی جاذبه متقابل است که از خورشید بر زمین، یا از زمین بر خورشید وارد می‌شود این نیرو با جرمهای خورشید و زمین نسبت مستقیم و با مجذور فاصله زمین از خورشید نسبت معکوس دارد.

قانون جاذبه عمومی نیوتن

مشهور است که نیوتن از افتادن سیب از درخت الهام گرفت و قانون جاذبه عمومی را پایه‌گذاری کرد. نیوتن نخست پی برد که نیرویی که بر اشیاء مجاور زمین وارد می‌شود و سبب سقوط آنها می‌گردد از نوع همان نیروئی است که در منظومه شمسی بین خورشید و سیاره‌ها وجود دارد، سپس نظر خود را تعمیم داد و قانون جاذبه عمومی را به صورت زیر بیان کرد:

هر دو جسم یکدیگر را با نیروئی جذب می‌کنند که با حاصل ضرب جرمهای آنها نسبت مستقیم و با مجذور فاصله آنها از هم نسبت معکوس دارد. مثلاً اگر دو جسم به جرمهای m_1 و m_2 به فاصله r از یکدیگر قرار گرفته باشند (شکل ۷-۹) قانون جاذبه عمومی درباره آنها به صورت زیر نوشته می‌شود.

$$F = G \frac{m_1 m_2}{r^2} \quad (۷-۱۷)$$

ضریب ثابت G که «ثابت جهانی جاذبه» نامیده می‌شود بستگی به واحدهای انتخاب شده دارد: اگر F بر حسب نیوتن و m_1 و m_2 بر حسب

مانند F' برخورد می‌سازد که اندازه آن برابر اندازه نیروی خورشید بر زمین است و از رابطه‌ای مانند رابطه بالا به دست می‌آید با این تفاوت که باید به جای M_e (جرم زمین) M_s جرم خورشید و به جای k_s (ضریب ویژگی خورشید) k_e ضریب ثابت دیگری که ویژه زمین است قرارداد شود بنابراین:

$$F' = \frac{M_s}{k_e} \cdot \frac{\pi^2}{R^2}$$

چون $F' = F$ است پس:

$$\frac{M_e}{k_s} \cdot \frac{\pi^2}{R^2} = \frac{M_s}{k_e} \cdot \frac{\pi^2}{R^2}$$

$$\frac{M_e}{k_s} = \frac{M_s}{k_e} \quad \text{یا}$$

$$M_e k_e = M_s k_s \quad \text{و یا}$$

اگر نظیر این استدلال را برای هر سیاره دیگر (که آن را با علامت P مشخص می‌کنیم) به کار ببریم خواهیم داشت:

$$M_p k_p = M_s k_s$$

بنابراین $M_s k_s$ يك «ثابت جهانی» در منظومه شمسی است که بستگی به ویژگیهای يك سیاره خاص ندارد. برای حذف π^2 از روابط بالا بهتر این است $M_s k_s$ را به صورت زیر بنویسیم:

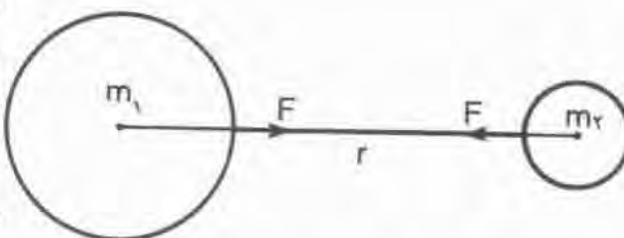
$$M_s k_s = \frac{\pi^2}{G}$$

که در آن G ، يك ثابت جهانی دیگر، برابر $G = \frac{\pi^2}{M_s k_s}$ است. بنابراین رابطه $F = \frac{M_e}{k_s} \cdot \frac{\pi^2}{R^2}$ به صورت زیر درمی‌آید:

$$F = M_e \frac{\pi^2}{R^2} \cdot \frac{M_s \cdot G}{\pi^2} = G \frac{M_e M_s}{R^2}$$

آزمایش کاوندیش - شکل (۷-۱۰) طرح ساده‌ای

از اسبابی را که کاوندیش برای تعیین G به کار برد نشان می‌دهد. این اسباب تشکیل شده است از یک میله دراز و سبک که دو گلوله کوچک یکسان هریک به جرم m_1 به دو سر آن متصل است و میله از وسط توسط یک نوار یاریک و نرم (از جنس کوارتز) به طور افقی آویزان است. دو وزنه بزرگ و کروبی شکل یکسان، هریک به جرم m_2 را می‌توان مطابق شکل به جرمهای m_1 نزدیک کرد. نیروهای جاذبه موجود بین جرمهای بزرگ و کوچک، یک چفت نیرو (دو نیروی مساوی و موازی و مختلف‌الجهت) تشکیل می‌دهند که سبب می‌شود دستگاه حول محور قائم کمی بچرخد. روی نوار آینه کوچکی نصب شده است و بازتابش پرتو نوری که به این آینه می‌تابد بر روی درجات یک صفحه مدرج اندکی جابجا می‌شود. این جابجائی توسط یک دوربین کوچک به دقت اندازه‌گیری و زاویه چرخش میله معین می‌شود. با تعیین زاویه چرخش و اندازه‌گیری تاب نوار، نیروی F معین

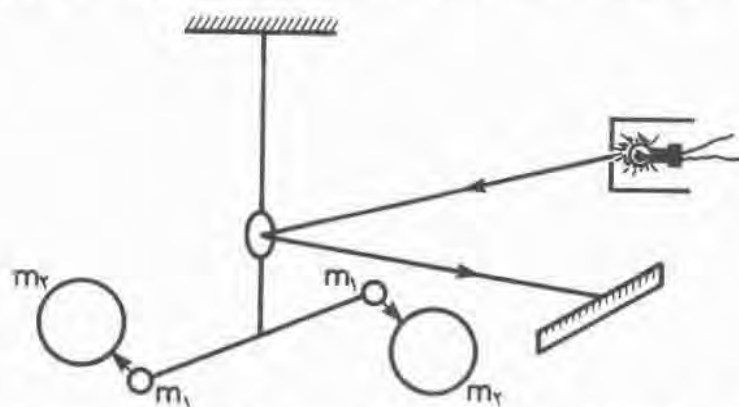

شکل ۷-۹ نیروی جاذبه‌ای که دو جسم برهم وارد می‌سازند با جرمهای آنها نسبت مستقیم و با مجذور فاصله آنها ازهم نسبت معکوس دارد.

کیلوگرم و r بر حسب متر باشد اندازه G تا چهار رقم معنی دار برابر است با :

$$G = 6.673 \times 10^{-11} \frac{\text{N.m}^2}{\text{kg}^2}$$

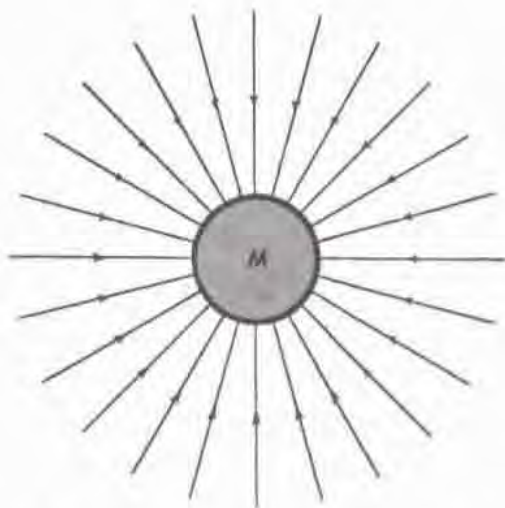
پرسش ۷-۷ به نظر شما آیا رابطه (۷-۱۷) در مورد هر دو جسم به هر شکل که باشند صادق است؟ پس از آن که نیوتن قانون جاذبه عمومی را کشف کرد دانشمند دیگری به نام هنری کاوندیش (۱) با آزمایشی دقیق و مشکل موفق شد G را معین کند.

شکل ۷-۱۰ طرح ساده دستگاه کاوندیش برای تحقیق در قانون جاذبه عمومی نیوتن

۱- Henry Cavendish (۱۸۱۰ - ۱۸۴۱ میلادی) فیزیکدان و شیمی‌دان انگلیسی. این آزمایش

در سالهای ۱۷۹۷ و ۱۷۹۸ میلادی انجام شده است.

شکل ۷-۱۴ خطوط میدان جاذبه در اطراف يك جسم كروي شعاعي و متوجه مركز گرده اند

نمایش داده می شود. شکل (۷-۱۴) خطوط میدان جاذبه را در اطراف يك جسم كروي شكل همگن نشان می دهد و جهت میدان همواره متوجه مركز جسم است.

شدت میدان جاذبه = شدت میدان در نقطه
 از يك میدان جاذبه عبارتست از نیروئی كه بواحد جرم واقع در آن نقطه وارد می شود و بر حسب واحد $\frac{\text{نیوتن}}{\text{كيلوگرم}}$ بیان می گردد. مثلاً شدت میدان جاذبه زمین در نقطه ای واقع بر سطح زمین، به فرض این كه تمام جرم زمین را در مركز آن متمرکز فرض كنیم برابر است با:

$$g = \frac{F}{m} = G \frac{M_e}{R_e^2} \quad (7-18)$$

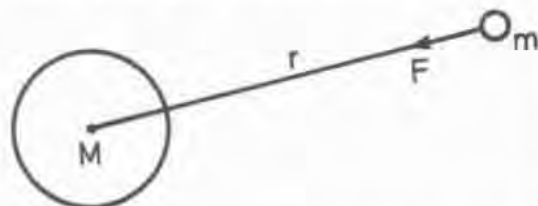
M_e جرم زمین و R_e شعاع آن است.
 رابطه (۷-۱۸) نشان می دهد كه شدت میدان جاذبه زمین بستگی به جرم جسمی كه در میدان قرار

می گردد و چون جرمهای m_1 و m_2 و فاصله آنها از یکدیگر معلوم است اندازه G حساب می شود.

موارد کاربرد قانون جاذبه عمومی

موارد کاربرد قانون جاذبه عمومی بسیار است و در این جا ما فقط به چند مورد اشاره می كنیم.

۱ - قانون جاذبه - شدت میدان جاذبه - مفهوم
 میدان جاذبه را می توان از قانون جاذبه عمومی استنباط كرد: در شكل (۷-۱۱) جسم بزرگی به جرم

شکل ۷-۱۱ نیروی جاذبه بین دو جسم نیروی كشی است كه از فاصله اعمال می شود

M نشان داده شده است كه جسم كوچكی به جرم m را از فاصله r با نیروی جاذبه F جذب می كند. اندازه نیروی F طبق قانون جاذبه عمومی از این رابطه حساب می شود:

$$F = G \frac{Mm}{r^2}$$

با وجود این كه دو جسم باهم در تماس نیستند و بین آنها فاصله موجود است این نیرو اعمال می شود. برای توجیه علت اثر این نیرو در اطراف جسم میدان جاذبه در نظر گرفته می شود.

میدان جاذبه بنابه تعریف، عبارتست از فضائی كه در آن فضا اثرهای نیروی جاذبه وجود دارد. میدان جاذبه، مانند میدان الكتریکی، با خطوط میدان

می گیرد ندارد بلکه تابع جرم و شعاع زمین است . شدت میدان جاذبه زمین در تمام نقاطی که از مرکز زمین به یک فاصله هستند یکسان است و اگر این فاصله تغییر کند شدت میدان نیز تغییر می کند .

نیروئی که در این میدان بر جرمی به جرم m وارد می شود برابر mg یعنی وزن جسم است :

$$F = G \frac{M_e}{R_e^2} \cdot m = mg \quad (۱۹-۷)$$

بدیهی است جسم تحت اثر این نیرو، به طور آزاد در راستای خطوط میدان با شتاب g سقوط می کند ، بنابراین اندازه شتاب حاصل از نیروی جاذبه در هر نقطه از میدان برابر اندازه شدت میدان جاذبه در آن نقطه است .

پوش ۸۰۷ - نشان دهید که دیمانسیون شدت میدان جاذبه و شتاب در میدان جاذبه یکی است .

۲- محاسبه جرم زمین . اگر رابطه (۷-۱۸) را به صورت :

$$M_e = \frac{g}{G} R_e^2$$

بنویسیم با اندازه گیری g (شتاب جاذبه) و R_e (شعاع متوسط زمین) ، M_e جرم زمین حساب می شود . به ازای :

$$G = 6.673 \times 10^{-11} \frac{N \cdot m^2}{kg^2} \text{ و } g = 9.80 \frac{N}{kg}$$

و $R_e = 6370 \text{ km} = 6370 \times 10^3 \text{ m}$ خواهیم داشت :

$$M_e = \frac{9.80 \left(\frac{N}{kg} \right)}{6.673 \times 10^{-11} \left(\frac{N \cdot m^2}{kg^2} \right)} \times (6370 \times 10^3 \text{ m})^2 \approx 5.98 \times 10^{24} \text{ kg}$$

اگر جرم زمین را از رابطه $V = \frac{4}{3} \pi R_e^3$ حساب کرده جرم زمین را بر جرم آن تقسیم کنیم جرم حجمی متوسط زمین در حدود $5400 \frac{kg}{m^3}$ یا $5.4 \frac{g}{cm^3}$ به دست می آید .

جرم حجمی متوسط بیشتر سنگهای موجود در سطح زمین در حدود $2700 \frac{kg}{m^3}$ یا $2.7 \frac{g}{cm^3}$ است با توجه به جرم حجمی متوسط زمین

$\left(5400 \frac{kg}{m^3} \right)$ چنین استنباط می شود که جرم حجمی متوسط مواد درون زمین باید بین ۸۰۰۰ تا ۱۰۰۰۰ $\frac{kg}{m^3}$ باشد . این مطلب دور از واقعیت نیست ، زیرا جرم حجمی فلزات درون زمین در همین حدود است و در نتیجه جرم $5.98 \times 10^{24} \text{ kg}$ برای زمین منطقی به نظر می رسد .

۳- حرکت ماهواره ها به دور زمین - ماهواره ها به گرد زمین مدارهای بیضی شکلی می پیمایند که بعضی از آنها به دایره خیلی نزدیکند . در این جا از نظر سادگی محاسبه مدار ماهواره را دایره در نظر می گیریم و سرعت حرکت ماهواره و زمان گردش یک دور کامل آن را حساب می کنیم .

نیروئی که ماهواره را در مدار خود نگاه می دارد نیروی جاذبه زمین است و این نیرو بنا به قانون دوم نیوتن به ماهواره شتاب جانب مرکزی می دهد که در رابطه زیر صادق است :

$$F = G \frac{m M_e}{r^2} = m \frac{v^2}{r}$$

که در آن v سرعت حرکت ماهواره در روی مدار

خود و r شعاع مدار و m جرم ماهواره است. از کیلومتر است. این رابطه سرعت حرکت ماهواره حساب می‌شود. - سرعت حرکت ماهواره برابر است با (۱) :

$$v = R_e \sqrt{\frac{g}{r}}$$

به ازاء $R_e = 6370 \text{ km} = 6/37 \times 10^6 \text{ m}$

و $g = 9/80 \frac{\text{m}}{\text{s}^2}$

$r = 6370 + 900 = 7270 \text{ km} = 7/27 \times 10^6 \text{ m}$ داریم :

$$v = 6/37 \times 10^6 \text{ m} \sqrt{\frac{9/80 \left(\frac{\text{m}}{\text{s}^2}\right)}{7/27 \times 10^6 (\text{m})}}$$

$$\approx 7/41 \times 10^2 \frac{\text{m}}{\text{s}} = 7/41 \frac{\text{km}}{\text{s}}$$

پریود حرکت ماهواره برابر است با :

$$T = \frac{2\pi r}{v} = \frac{2 \times 3/14 \times 7/27 \times 10^6 (\text{m})}{7/41 \times 10^2 \left(\frac{\text{m}}{\text{s}}\right)}$$

دقیقه $103 \approx$ ثانیه $6161 \approx$

رابطه (۲۱-۷) نشان می‌دهد که سرعت حرکت ماهواره به جرم آن بستگی ندارد، در نتیجه هر جسم (جرم آن هرچه باشد) وقتی که با سرعت v بر روی مداری به شعاع r به گرد زمین می‌گردد شعاع مدار و سرعت آن همواره ثابت می‌ماند. به همین جهت اگر يك فضا نورد در سفینه فضائی خود جسمی، مثلاً يك لیوان آب را جلو دهان خود رها کند لیوان از نظر او همان جامی ماند و می‌تواند آب را بیاشامد. همچنین

$$v = \sqrt{\frac{GM_e}{r}} \quad (20-7)$$

از رابطه (۱۸-۷) نتیجه می‌شود

$$GM_e = g R_e^2$$

و از مقایسه این رابطه با رابطه (۲۰-۷) نتیجه می‌شود :

$$v = \sqrt{\frac{g R_e^2}{r}}$$

و یا :

$$v = R_e \sqrt{\frac{g}{r}} \quad (21-7)$$

پریود حرکت ماهواره، یعنی زمان لازم برای يك دور کامل گردش به گرد زمین برابر است با :

$$T = \frac{2\pi r}{v} \quad (22-7)$$

هرچه شعاع مدار ماهواره بزرگتر باشد سرعت آن کوچکتر و پریود حرکت آن بزرگتر است.

مثال - يك ماهواره مخابراتی در فاصله ۹۰۰ کیلومتری سطح زمین روی يك مدار دایره‌ای شکل به گرد زمین می‌گردد. سرعت ماهواره و پریود حرکت آن را حساب کنید. شعاع متوسط زمین ۶۳۷۰

۱- چون جرم زمین (M_e) و ثابت جهانی جاذبه (G) معلوم است سرعت v را می‌توان مستقیماً از رابطه (۲۰-۷) نیز حساب کرد.

فضانورد درون کپسول خود در حال بی‌وزنی معلق می‌ماند. (۱)

خودتان آزمایش کنید

با انجام آزمایش زیر می‌توانید پی ببرید که چگونه نیروی جانب مرکز، بستگی به جرم و سرعت جسم و فاصله آن از مرکز دایره مسیر دارد:

لوله شیشه‌ای به طول تقریبی ۲۰ سانتیمتر را که هر دو سر آن باز است انتخاب کنید و اگر دو سر آن ناصاف و برنده است روی شعله بگیرید تا صاف شود. قطعه نخ به طول تقریباً یک متر را از آن بگذرانید و به یک سر این نخ گلوله کوچکی مانند یک ساچمه را که جرم آن معلوم است (مثلاً ۵ گرم) ببندید (در صورتی که گلوله جا برای بستن نخ ندارد می‌توانید آن را در یک قطعه کوچک نایلون بگذارید و اطراف نایلون را جمع کنید و نخ را به نایلون ببندید). به سر دیگر نخ وزنه بزرگتری بیاویزید (یا نیروسنجی به بندید). روی نخ، در فاصله معینی از مرکز گلوله (مثلاً ۳۰ سانتیمتر) نشانه‌ای با جواهر بگذارید. لوله شیشه‌ای را در راستای قائم نگاهدارید و به وسیله آن گلوله را بالای سر خود در سطح افقی بگردانید. تعداد دورها را طوری تنظیم کنید تا نشانه روی نخ درست بر لبه بالائی لوله قرار گیرد (در این حالت شعاع دایره مسیر معلوم و مثلاً ۳۰ سانتیمتر است) و در حالتی که شعاع دایره مسیر ثابت است تعداد دورهای گلوله را طوری تنظیم کنید تا سنگینی وزنه آویخته شده با نیروی کشش نخ برابر شود و وزنه به حال تعادل قرار گیرد (یا اگر از نیروسنج استفاده کرده‌اید نیروی ثابتی را نشان دهد). تعداد دورهای کامل گلوله را در مدت ۱۰ ثانیه بشمارید و پریود حرکت

۱- اگر مدار ماهواره بیضی باشد سرعت حرکت ماهواره در روی مدار ثابت نیست، ماهواره در نقطه حضیض (یعنی در نزدیکترین فاصله خود از زمین) بیشترین مقدار سرعت و در نقطه اوج (یعنی دورترین فاصله خود از زمین) کمترین مقدار سرعت خود را دارا خواهد بود. معادله سرعت حرکت پرمدار بیضی معادله پیچیده‌ای است ولی در نقاط اوج و حضیض، سرعت از روابط زیر حساب می‌شود:

$$V_{\min} = \sqrt{\frac{GM_e}{a} \left(\frac{1-e}{1+e} \right)} \quad \text{در نقطه حضیض} \quad V_{\max} = \sqrt{\frac{GM_e}{a} \left(\frac{1+e}{1-e} \right)} \quad \text{در نقطه اوج}$$

$$e = \sqrt{\frac{a^2 - b^2}{a^2}} \quad \text{نصف قطر بزرگتر بیضی و } e \text{ خروج از مرکز بیضی است که از رابطه}$$

(b نصف قطر کوچکتر بیضی است)

آن را معین کنید . چون سنگینی وزنه (یا نیروئی که نیروسنج نشان می دهد) برابر نیروی جانب مرکز است درستی رابطه زیر را می توانید تحقیق کنید .

$$F = mr \cdot \frac{4\pi^2}{T^2}$$

m جرم گلوله ، r شعاع دایره مسیر ، T پریود حرکت گلوله و F برابر سنگینی وزنه ای است که به سر دیگر نخ آویخته شده است (و یا نیروی ثابتی است که نیروسنج نشان می دهد) . در صورتی که از نیروسنج استفاده می کنید مواظب باشید که در اثر باز شدن فنر نیروسنج ، شعاع دایره مسیر تغییر نکند و برای این منظور نیروسنج را پائین بیاورید .

جرم m و شعاع r و پریود T را جداگانه تغییر دهید و اثر هر يك را در میزان تغییر نیروی جانب مرکز بررسی کنید . سعی کنید لوله شیشه ای تا جایی که ممکن است حرکت کوچکی داشته باشد تا شعاع دایره مسیر تقریباً ثابت بماند . بهتر این است که این آزمایش را به صورت گروهی انجام دهید .

به این پرسشها پاسخ دهید :

- (۱) - در حرکت یکنواخت بر مسیر دایره ای چرا با آن که سرعت ثابت است شتاب وجود دارد ؟
- (۲) - اگر حرکت بر مسیر دایره ای یکنواخت نباشد آیا شتاب جانب مرکز وجود دارد ؟ در صورتی که جواب مثبت است آیا شتاب دیگری هم وجود دارد ؟ توضیح دهید .
- (۳) - چرا نیروی جانب مرکز لازم است تا جسمی بر مسیر دایره ای حرکت کند ؟ نیروی گریز از مرکز چیست ؟ آیا ممکن است بدون نیروی جانب مرکز نیروی گریز از مرکز وجود داشته باشد ؟ توضیح دهید .
- (۴) - چرا وقتی که اتومبیل در يك روز بارانی به سرعت در جاده حرکت می کند قطره های آب مماس بر چرخها به خارج پرتاب می شوند ؟
- (۵) - گلوله ای به انتهای نخی بسته شده و در سطح افقی حول نقطه ثابتی می گردد . اگر طول نخ نصف و سرعت زاویه ای حرکت دوبرابر شود نیروی کشش نخ چند برابر خواهد شد ؟
- (۶) - دو چرخه سواری مسیر دایره ای شکل را با سرعت v دور می زنند . اگر دو چرخه سوار همان مسیر را با سرعت $2v$ دور بزنند کدام يك از کمیت های زیر دوبرابر می شود ؟

۱- شتاب جانب مرکز ۲- زاویه انحراف دو چرخه سوار از راستای قائم

۳- سرعت زاویه‌ای

۴- پریود دور زدن

(۷) - اتومبیلی با سرعت ثابت دوپیچ متوالی جاده‌ای را بر مسیرهای دایره‌ای می‌پیماید . اگر شعاع مسیر آن درپیچ اول دو برابر شعاع مسیر آن درپیچ دوم باشد نیروهای جانبی مرکز مؤثر بر اتومبیل را در این دوپیچ متوالی با هم مقایسه کنید .

(۸) - وزنه سنگینی به انتهای ریسمانی به طول ثابت بسته شده و در سطح قائم بایرید ثابت حول نقطه ثابتی می‌گردد. کدام يك از کمیت‌های زیر در ضمن حرکت این وزنه ثابت می‌ماند؟

۱- تعداد دورها در ثانیه

۲- سرعت زاویه‌ای

۳- سرعت حرکت بر روی مسیر

۴- نیروی کشش ریسمان

جواب خود را با استدلال بیان کنید .

(۹) - چرا نیروی جاذبه بین دو جسم معمولی، مثلاً دو کتاب قابل توجه نیست ؟

(۱۰) - نیروی جانبی مرکزی که يك ماهواره را در مدار خود به دور زمین نگاه می‌دارد چیست ؟

(۱۱) - برای تعیین جرم زمین چه معلوماتی لازم است ؟

(۱۲) - با استفاده از جرم و شعاع کره ماه نشان دهید که شدت میدان جاذبه در سطح ماه در حدود $\frac{1}{6}$ شدت میدان جاذبه زمین است .

(جرم ماه $7/34 \times 10^{22} \text{ kg}$ و شعاع ماه $1/74 \times 10^6 \text{ m}$ است)

(۱۳) - از قانون جاذبه عمومی نیوتن چه مطلب‌هایی نتیجه گرفته می‌شود ؟ در باره هریک توضیح کوتاهی بدهید .

(۱۴) - دوران زمین به دور خود چه تأثیری در وزن اجسام واقع در استوا و در قطب‌های زمین دارد ؟

این مسئله‌ها را حل کنید

(۱) - دور صفحه‌های بیشتر گرامافون‌های تجارتي روی $16\frac{2}{3}$ و $33\frac{1}{3}$ و ۴۵ و ۷۸ دور

در دقیقه تنظیم می‌شود . پریود مربوط به هریک از این دورها را حساب کنید .

(۲) - سرعت خطی حرکت دورانی زمین به دور محور خود را در يك نقطه از خط استوای زمین حساب کنید. شعاع استوائی زمین را ۶۴۰۰ کیلومتر بگیرید.

(۳) - جعبه‌ای روی كف يك بارکش قرار داد و ضریب اصطلاك لغزشی بین جعبه و كف

بارکش ۰/۳۳ است معین کنید این بارکش در يك پیچ جاده به شعاع ۱۰۰ متر حداکثر با چه سرعتی می تواند حرکت کند تا جعبه بر کف کامیون نلغزد .

$$\text{جواب: } 18 \frac{\text{m}}{\text{s}}$$

(۴) - وزنه ای به جرم $2/0 \text{ kg}$ به انتهای ریسمان مبدی به طول $2/0 \text{ m}$ بسته شده و مانند يك هاندول مخروطی بر روی مسیر دایره ای شکلی در سطح افقی با سرعت ثابت می گردد . اگر امتداد ریسمان با راستای قائمی که از آویزگاه وزنه می گذرد زاویه 30° بسازد مطلوبست الف - شعاع مسیر وزنه

ب - سرعت زاویه ای و سرعت خطی وزنه

پ - اندازه نیروی جانب مرکز و نیروی کشش ریسمان

$$\text{جواب: الف) } 1 \text{ m} \text{ ب) تقریباً } 2/4 \frac{\text{rad}}{\text{s}} \text{ و } 2/4 \frac{\text{m}}{\text{s}} \text{ پ) } 11/5 \text{ N و } 23 \text{ N}$$

(۵) - شخصی يك سطل محتوی آب را در سطح قائم بر مسیر دایره ای به شعاع يك متر می چرخاند. مطلوبست حداقل سرعت لازم برای این که آب درون سطل نریزد.

$$\text{جواب: } 3/13 \frac{\text{m}}{\text{s}}$$

(۶) - اگر کسره زمین فاقد هوا بود چه زمانی طول می کشید تا يك ماهواره در مجاورت سطح زمین (به فاصله مثلاً ۶۴۰۰ کیلومتر از مرکز زمین) يك دور کامل به دور زمین بگردد و سرعت آن چه اندازه بود؟ توضیح دهید چرا غیر ممکن است که پرید حرکت يك ماهواره به دور زمین کمتر از ۸۰ دقیقه باشد؟

(۷) - می دانیم در مدل اتمی بور اتم هیدروژن تشکیل یافته است از يك الكترون با بار الكتريکی e^- که به دور يك پروتون با بار الكتريکی e^+ می گردد . با توجه به این که بار الكتريکی الكترون تقریباً $1/6 \times 10^{-19}$ کولن و جرم آن $9/1 \times 10^{-31}$ کیلوگرم است در حالتی که شعاع مدار الكترون ثابت است نسبت بین نیروی جاذبه الكتريکی کولنی و نیروی جاذبه عمومی نیوتنی بین الكترون و پروتون را در اتم هیدروژن محاسب کنید. کدام يك از این دونیرو در نگاهداشتن الكترون بر روی مدار حرکت خود مؤثر است؟ آیا نیروی جاذبه نیوتنی در مقابل جاذبه الكتريکی کولنی قابل توجه است؟ جرم پروتون تقریباً ۲۰۰۰ برابر جرم الكترون است.

$$\text{یادآوری: ثابت نیروی الكتريکی کولنی } k = 9/0 \times 10^9 \frac{\text{N.m}^2}{\text{C}^2} \text{ و ثابت جهانی}$$

$$\text{جاذبه } G = 6/673 \times 10^{-11} \frac{\text{N.m}^2}{\text{kg}^2} \text{ است.}$$

$$\text{جواب: } \frac{\text{نیروی الکتریکی}}{\text{نیروی جاذبه}} \approx 2/1 \times 10^{39}$$

در جواب قسمتهای بعدی بحث لازم است.

(۸) - خورشید در نقطه‌ای از کهکشان ما واقع شده است که فاصله آن از مرکز کهکشان در حدود ۳۰۰۰۰ سال نوری است (یک سال نوری تقریباً $9/46 \times 10^{12} \text{ km}$ است) و با سرعتی معادل $250 \frac{\text{km}}{\text{s}}$ به دور مرکز کهکشان می‌چرخد.

الف - شتاب جانبی مرکز خورشید نسبت به مرکز کهکشان چه اندازه است؟

ب - اگر جرم خورشید $1/98 \times 10^{30} \text{ kg}$ باشد نیروی جانبی مرکزی که لازم است

تا خورشید را بر مسیر دایره‌ای به دور مرکز کهکشان نگاه دارد چه اندازه است؟

پ - این نیروی جانبی مرکز را با نیروی جانبی مرکزی که از طرف خورشید بر زمین وارد

می‌شود مقایسه کنید. جرم زمین $5/98 \times 10^{24} \text{ kg}$ و فاصله زمین از خورشید $1/495 \times 10^8 \text{ km}$ است.

$$\text{جواب: الف) } 2/2 \times 10^{-10} \text{ m/s}^2 \quad \text{ب) } 4 \times 10^{20} \text{ N} \quad \text{پ) تقریباً } \frac{1}{100}$$

۹- چه سرعتی باید یک ماهواره داشته باشد تا در مداری به شعاع ۶۷۰۰ کیلومتر

(یعنی در فاصله ۶۷۰۰ کیلومتری مرکز زمین) به گرد زمین بگردد؟

$$\text{جواب: تقریباً } 7/8 \frac{\text{km}}{\text{s}}$$

۱۰- جرم زمین تقریباً ۸۰ برابر جرم ماه است. اگر فاصله بین مرکزهای زمین و ماه

را به ۳ نمایش دهیم معین کنید در چه نقطه‌ای از این فاصله نیروهای جاذبه ماه و زمین بر روی یک سفینه فضائی که عازم کره ماه است باهم برابر می‌شود.

$$\text{جواب: تقریباً در فاصله } \frac{71}{79} R \text{ از مرکز زمین}$$

پاسخ به پرسشهای متن بخش ۷

(۷-۱) - فقط معرف سرعت متوسط. برای محاسبه سرعت لحظه‌ای کافی است از معادله

مسیر مشتق بگیریم.

$$(7-2) - T^{-1}$$

۳-۷) - کافی است از رابطه $S = R\theta = R\omega t$ که در واقع معادله مسیر حرکت است نسبت به زمان مشتق بگیریم.

$$v = \frac{ds}{dt} = R\omega$$

۴-۷) - علت این است که جسم در اثر تندی که کسب می کند و راستای آن همواره بردایره مسیر مماس است می خواهد طبق قانون ماند در امتداد مماس بردایره مسیر به حرکت خود ادامه دهد ولی نیروی جانب مرکز مانع ادامه این حرکت شده و جسم را مجبور می کند بر مسیر دایره ای حرکت نماید.

۵-۷) - بلی، این شتاب ناشی از تغییر مقدار سرعت $\left(\frac{\Delta v}{\Delta t}\right)$ است که در راستای بردار سرعت (یعنی مماس بر مسیر حرکت) است و شتاب مماسی نامیده می شود.

۶-۷) - کافی است در رابطه (۷-۶) به جای ω مقدار $\frac{2\pi}{T}$ را قرار دهیم و T را حساب کنیم:

$$\frac{1}{\cos\theta} = \frac{1 \cdot 2\pi^2}{gT^2}$$

$$T = 2\pi \sqrt{\frac{1 \cos\theta}{g}} \quad \text{و}$$

۷-۷) - این رابطه اصولاً برای جرمهای نقطه ای (یعنی جرمهایی که بنا به فرض در يك نقطه متمرکز شده اند) در نظر گرفته شده است، کاربرد این قانون درباره خورشید و سیاره های دیگر کاملاً مجاز است، زیرا فاصله های سیاره ها از خورشید نسبت به ابعادشان آن قدر زیاد است که می توانیم ابعاد آنها را در مقابل فاصله شان ناچیز بگیریم. این رابطه در مورد اجسام جامد کروی شکل و همگن نیز به درستی صادق است به شرط آن که فرض کنیم تمام جرم آنها در مرکز کره متمرکز است. در این صورت r فاصله بین مرکزهای دو کره خواهد بود.

۸-۷) - شدت میدان عبارتست از نیروی وارد بر واحد جرم و بر حسب $\frac{N}{kg}$ بیان می شود و دیمانسیون آن چنین است:

$$\frac{MLT^{-2}}{M} = LT^{-2}$$

و می دانیم که LT^{-2} دیمانسیون شتاب است.

کار - انرژی

می‌دانیم انرژی به صورتهای مختلف مانند گرما ، صوت ، نور ، انرژی مکانیکی ، انرژی شیمیائی ، انرژی الکتریکی ، انرژی هسته‌ای و . . . ظاهر می‌شود . هر يك از این انرژیها در زندگی ما دارای اهمیت بسیار است به طوری که می‌توان گفت انرژی در میان مظاهر دیگر طبیعت مهمترین نقش را به عهده دارد، زیرا معرف جوهر و ماهیت اشکال مختلف ماده است.

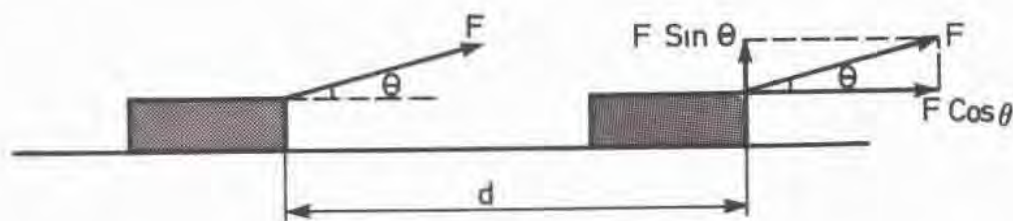
«کار» دارای مفهوم فیزیکی دیگری است که با انرژی ، به ویژه انرژی مکانیکی ارتباط نزدیک دارد . در فیزیک سال اول با مفاهیم کار و انرژی به خوبی آشنا شده‌اید؛ در این جا نیز این مفاهیم فیزیکی را با تفصیل بیشتری دنبال خواهیم کرد . چون برای تعریف انرژی می‌توان از مفهوم کار استفاده کرد در این بخش نخست مفهوم فیزیکی کار را دنبال خواهیم کرد سپس به بیان رابطه کار و انرژی خواهیم پرداخت.

کار

اگر نیروی \vec{F} در راستای جا به جایی نباشد بدیهی است همه این نیرو صرف تغییر مکان جسم نمی‌شود و برای محاسبه کار باید « همه نیرو در راستای جا به جایی» را در نظر بگیریم. مثلاً اگر جسمی در راستای افقی جا به جا شود و نیروی \vec{F} وارد بر آن بار راستای جا به جایی زاویه θ بسازد (شکل ۸-۱) اندازه همنه‌های این نیرو در دو راستای افقی و قائم به ترتیب $F \cos \theta$ و $F \sin \theta$ خواهند بود. همنه قائم $F \sin \theta$ کار انجام نمی‌دهد زیرا بر راستای افقی تغییر مکان جسم عمود است و جسم هم در راستای قائم جا به جا

می‌دانیم کار از نظر فیزیکی وقتی انجام می‌گیرد که نیروئی سبب جا به جا شدن نقطه اثر خود شود. بنابراین ساده‌ترین تعریف کار در فیزیک این است که بگوئیم کار برابر است با حاصل ضرب اندازه نیرو در اندازه جا به جایی نقطه اثر نیرو در راستایی که نیرو اثر می‌کند. مثلاً اگر نقطه اثر نیروی ثابت \vec{F} در راستای نیرو به اندازه d جا به جا شود کار انجام شده برابر است با *

$$W = F \cdot d \quad (۸-۱)$$

$$W = (F \cos \theta) d = F(d \cos \theta)$$

شکل ۸-۱ برای محاسبه کار باید نیرو و جا به جایی هردو در یک راستا منظور شوند.

کار حاصل ضرب اسکالر دو بردار نیرو و جا به جایی است - حاصل ضرب اسکالر دو بردار \vec{A} و \vec{B} ، بنا به تعریف کمیتی است اسکالر که برابر است با حاصل ضرب بزرگی بردارها در کسینوس زاویه بین دو بردار یعنی:

$$C = A \cdot B \cos \theta \quad (3-8)$$

و به صورت برداری، چنین تعایش داده می شود:

$$C = \vec{A} \cdot \vec{B}$$

بدیهی است این حاصل ضرب به ازاء $\theta = 0^\circ$ ماکزیمم و به ازاء $\theta = 90^\circ$ صفر و به ازاء مقادیر θ بین 90° و 270° منفی است. یکی از ویژگیهای حاصل ضرب اسکالر دو بردار این است که علامت و مقدار این حاصل ضرب بستگی به ترتیب عوامل ضرب ندارد یعنی:

$$C = \vec{A} \cdot \vec{B} = A(B \cos \theta) = B(A \cos \theta) = \vec{B} \cdot \vec{A} \quad (4-8)$$

$A \cos \theta$ ، تصویر بردار \vec{A} روی بردار \vec{B} است ولی $B \cos \theta$ تصویر بردار \vec{B} روی بردار \vec{A} است (شکل ۲۰۸ ب و پ).

اگر در نظر بگیریم که نیروی \vec{F} و جا به جایی \vec{d} کمیت های برداری هستند و کار W کمیت اسکالر

نمی شود ولی این همنه سبب می شود که جسم فشار کمتری بر سطح افقی وارد سازد و در نتیجه نیروی اصطلاک کمتر شود.

پرسش ۸-۱ آیا ممکن است همنه قائم $F \sin \theta$

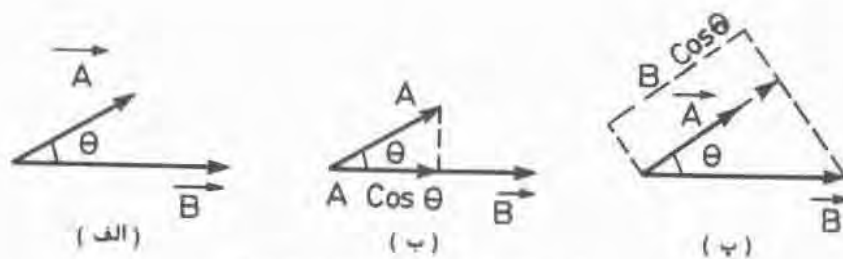
در مواردی سبب افزایش نیروی اصطلاک شود؟

همنه $F \cos \theta$ در راستای جا به جایی است و تنها این همنه است که کار انجام می دهد بنا بر این اندازه کار همنه $F \cos \theta$ وقتی که جسم به اندازه d جا به جا می شود برابر است با:

$$W = F \cos \theta \cdot d = F \cdot d \cos \theta \quad (2-8)$$

رابطه (۲-۸) نشان می دهد که کار بستگی به سه عامل نیرو، جا به جایی و زاویه بین راستاهای نیرو و جا به جایی دارد. در حالتی که $\theta = 0^\circ$ ($\cos \theta = 1$) باشد نیرو در راستای جا به جایی است و $W = F \cdot d$ است. و در حالتی که $\theta = 90^\circ$ ($\cos \theta = 0$) باشد نیرو بر راستای جا به جایی عمود و $W = 0$ است. به همین جهت وقتی که جسمی روی سطح افقی جا به جا می شود نیروی وزن آن کار انجام نمی دهد زیرا راستای آن بر امتداد جا به جایی عمود است.

پرسش ۸-۲ اگر $\theta > 90^\circ$ باشد کسینوس θ منفی و در نتیجه کار منفی است. کار منفی چه مفهومی دارد.

شکل ۴-۸ حاصل ضرب اسکالر دو بردار

$$\vec{A} \cdot \vec{B} = A \cdot B \cos \theta = B \cdot A \cos \theta$$

است، می‌توانیم بگوئیم که کار هم حاصل ضرب اسکالر دو بردار \vec{F} و \vec{d} می‌باشد. یعنی:

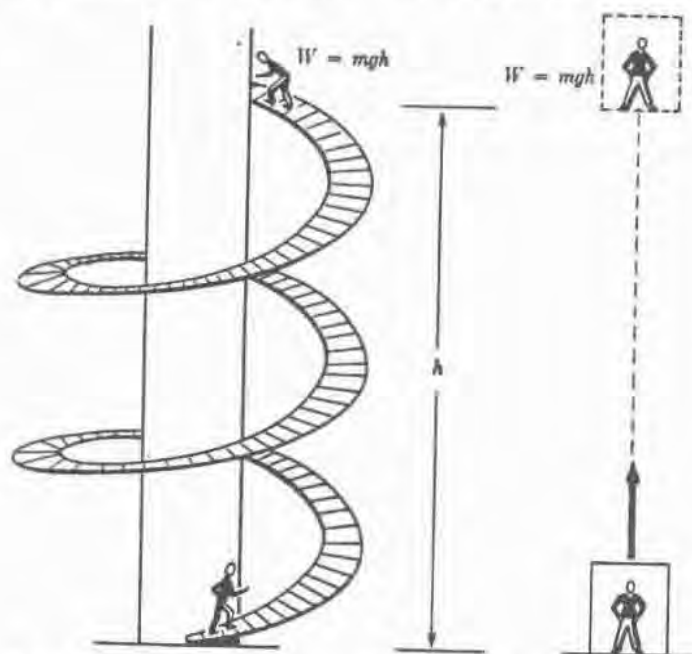
$$W = \vec{F} \cdot \vec{d} = F \cdot d \cos \theta =$$

$$d \cdot F \cos \theta = \vec{d} \cdot \vec{F} \quad (۵-۸)$$

بدیهی است $F \cos \theta$ تصویر نیروی F بر راستای تغییر مکان و $d \cos \theta$ تصویر تغییر مکان بر راستای نیرو است. این خاصیت محاسبه کار را در مواردی که

$$W = mg \cdot h$$

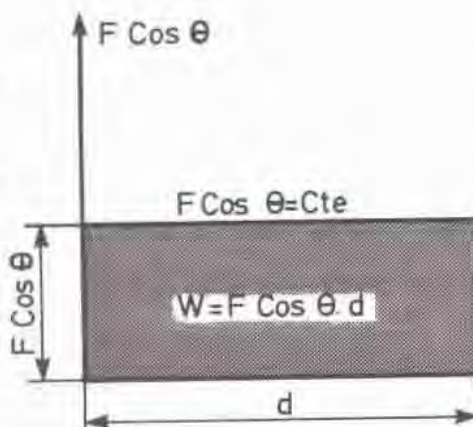
که فقط بستگی به ارتفاع h دارد نه به مسیری که جسم در روی آن انتقال داده می‌شود (شکل ۴-۸).

شکل ۴-۸ اگر اصطکاک در کار نباشد کار لازم برای بالا بردن جرم m به ارتفاع h برابر است با $W = mgh$

$$W(J) = \vec{F}(N) \cdot \vec{d}(m) \quad (۶-۸)$$

دیمانسیون کار ML^2T^{-2} است، زیرا دیمانسیون نیرو MLT^{-2} و دیمانسیون جابجایی L است و $\cos\theta$ بدون دیمانسیون می باشد.

شکل ۸-۵- وقتی که نیرو \vec{F} و راستای آن ثابت است اندازه کار برابر است با مساحت مستطیلی که ابعاد آن $F \cos \theta$ و d می باشند.

کار برای غلبه بر اصطکاک - برای این که جسمی عملاً با تندی ثابت بر سطح افقی حرکت کند معمولاً نیروی لازم است. این نیرو برای غلبه بر نیروی اصطکاک وارد می شود. اگر ضریب اصطکاک بین جسم و سطح μ باشد نیروی اصطکاک برابر است با:

$$f = \mu N$$

کاری که ضمن جا به جا شدن جسم، برای غلبه بر اصطکاک انجام می شود برابر است با:

$$W_f = f \cdot d = \mu N \cdot d \quad (۷-۸)$$

وقتی که جسم روی سطح افقی حرکت می کند $N = mg$ است بنابراین:

$$W_f = \mu mg \cdot d \quad (۸-۸)$$

مثلاً اگر جسمی به جرم $5/0 \text{ kg}$ روی سطح افقی که ضریب اصطکاک آن $0/۲۵$ است با تندی ثابت به اندازه $۲/۵$ متر کشیده شود کاری که برای غلبه بر اصطکاک انجام می شود برابر است با:

$$W_f = 0/۲۵ \times 5/0 \times ۹/۸۰ \times ۲/۵ = ۲۴/۵ \text{ J}$$

این کار به مراتب کمتر از کاری است لازم که است تا همین جسم در راستای قائم به اندازه ۲ متر بالا برده شود،

رابطه (۷-۸) و نمودار شکل (۵-۸) نشان

می دهند وقتی که نیروی \vec{F} و راستای آن ثابت است اندازه کار W برابر مساحت مستطیلی است که ابعاد آن d و $F \cos \theta$ هستند. نمایش کار به وسیله نمودار مهم است، زیرا در مواردی هم که نیرو ثابت نیست می توان از این روش برای محاسبه کار استفاده کرد.

واحد دیمانسیون کار - در دستگاه بین المللی واحدها که نیرو بر حسب نیوتن و جابه جایی بر حسب متر است، کار بر حسب واحد «ژول» (یا علامت اختصاری J) بیان می شود و بنا به تعریف:

$$۱(J) = ۱(N) \times ۱(m)$$

بنابراین:

۱- به طوری که در بخش ۳ دیدیم اگر در دستگاه CGS نیرو بر حسب دین ($10^{-5} N$) و جا به جایی بر حسب سانتیمتر ($10^{-2} m$) بیان شود کار بر حسب واحدی بنام ارگ (erg) بیان می گردد:

$$۱(erg) = ۱(dyne) \times ۱(cm) = 10^{-۷} J$$

زیرا در این حالت کار، برای غلبه بر جاذبه انجام می‌شود و برابر است با:

$$W_g = mgh = 5/0 \times 9/80 \times 2/0 = 98J$$

در این مثال به طوری که ملاحظه می‌شود کار نیروی اصطکاک $\frac{1}{4}$ کار نیروی وزن است.

چون کار نیروی اصطکاک بازدهی ندارد و تلف می‌شود تمام کوششها بر این است که اصطکاک در مقابل حرکت تا جایی که ممکن است کم شود
پرسش ۳-۸ - کار نیروی اصطکاک به چه صورت ظاهر می‌شود؟

انرژی پتانسیل و انرژی جنبشی

می‌دانیم انرژی مکانیکی به دو صورت انرژی پتانسیل (E_p) و انرژی جنبشی (E_c) ظاهر می‌شود.

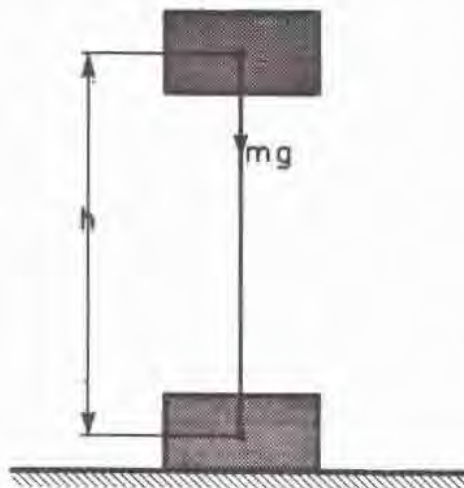
۱- انرژی پتانسیل - انرژی پتانسیل، قابلیت انجام کار نهفته در یک جسم است که آن جسم به سبب وضع یا حالت ویژه خود دارا می‌باشد. اتومبیلی که در سرامیچی تپه‌ای قرار دارد، یا فنر ساعتی که کولک شده است، یا آبی که پشت یک سد موجود است مثالهایی از اجسامی هستند که دارای انرژی پتانسیل می‌باشند: اتومبیل بالای تپه اگر آزاد شود می‌تواند مسافت زیادی را با موتور خاموش پیماید، فنر جمع شده ساعت می‌تواند مدت درازی چرخهای ساعت را به کار اندازد و آب پشت سد می‌تواند در پائین سد توربینهای دستگاه مولد برق را به حرکت در آورد.
پرسش ۴-۸ - وقتی که دو تیغه مس و روی در الکترولیت محلول اسید سولفوریک دقیق گذارده می‌شود چه نوع انرژی بین این دو تیغه ایجاد

می‌شود؟

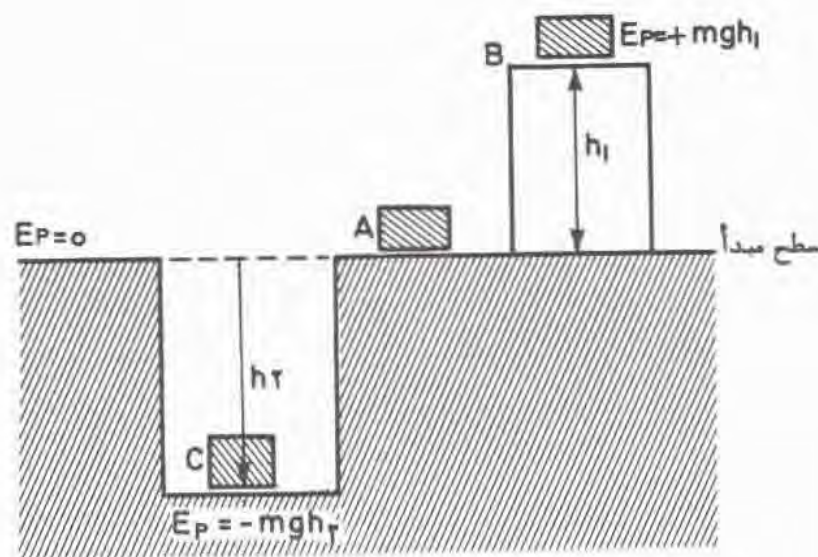
انرژی پتانسیل یک جسم را به وسیله مقدار کاری که می‌تواند انجام دهد اندازه می‌گیرند بنابراین برحسب واحد کار (یعنی ژول) بیان می‌شود. انرژیهای زیاد را برحسب کیلو ژول ($kJ = 10^3 J$) و یا مگاژول ($MJ = 10^6 J$) و یا کیلو وات ساعت ($kWh = 3600 kJ$) بیان می‌کنند.

انرژی پتانسیل جاذبه‌ای - وقتی که جسمی به جرم m را مطابق شکل (۸-۹) از سطح زمین تا ارتفاع h بالا می‌بریم، جسم در ارتفاع h به سبب وضعیت ویژه‌ای که نسبت به حالت نخستین خود پیدا می‌کند دارای انرژی پتانسیل خواهد شد. چون برای بردن جرم m به ارتفاع h ، حداقل باید کار mgh را انجام دهیم این کار به صورت «انرژی پتانسیل جاذبه‌ای» در جسم ذخیره می‌شود:

$$E_p = mgh \quad (8-9)$$

شکل ۸-۹- یک جسم به سبب وضع یا حالت ویژه خود می‌تواند دارای انرژی پتانسیل بشود.

شکل ۷-۸- انرژی پتانسیل جاذبه‌ای نسبت به یک سطح مقایسه ممکن است مثبت یا منفی باشد.

اگر جسم دوباره به سطح زمین برگردد این انرژی پس داده می‌شود.^۱

انرژی پتانسیل جاذبه‌ای را معمولاً نسبت به یک سطح مقایسه یا سطح مبدأ (مثلاً سطح دریا) که انرژی پتانسیل در آن صفر در نظر گرفته می‌شود، می‌سنجند. اجسامی که بالای این سطح مبدأ قرار می‌گیرند بنا به قرار داد دارای انرژی پتانسیل جاذبه‌ای مثبت و اجسامی که در پائین این سطح واقع می‌شوند دارای انرژی پتانسیل جاذبه‌ای منفی هستند.

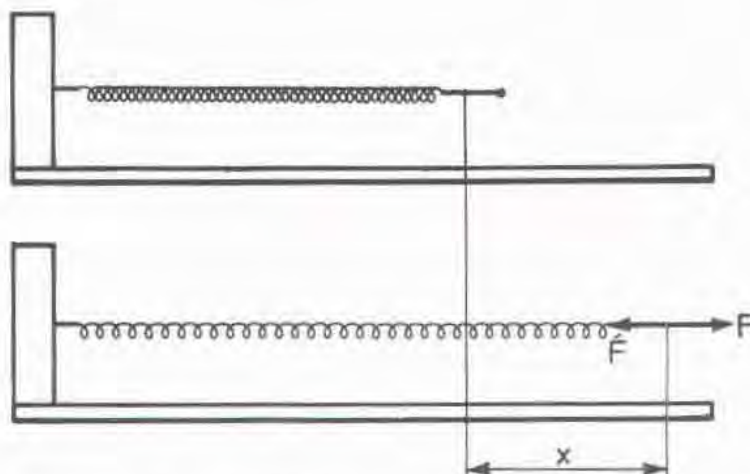
(شکل ۷-۸)

پرسش ۸-۵- اگر با اعمال نیرو، جسمی با تندی ثابت روی یک سطح افقی از یک نقطه به نقطه دیگر منتقل شود به طوری که انرژی پتانسیل آن تغییر نکند کاری که انجام می‌گیرد چگونه مصرف می‌شود؟

پرسش ۸-۶- اگر جسمی روی سطح شیب‌داری که دارای اصطکاک است با تندی ثابت بالا کشیده شود کاری که انجام می‌گیرد به چه تبدیل می‌شود؟

وقتی که می‌خواهیم جسم m را مطابق شکل از A به B ببریم باید کار انجام دهیم. این کار به صورت $+mgh_1$ در جسم ذخیره می‌شود. موقعی که جسم m از B به A برمی‌گردد کار mgh_1 را

۱- رابطه ۸-۹ در صورتی درست است که اندازه g در طول مسیر h ثابت باشد. اگر جسم m از سطح زمین خیلی دور شود مقدار g و در نتیجه نیروی mg ثابت نمی‌ماند و چنان‌که دیدیم به نسبت عکس مجذور فاصله تغییر می‌کند. برای محاسبه کار باید این تغییرات منظور شود. این محاسبه از برنامه کار این کلاس خارج است.

شکل ۸-۸- وقتی که یک فنر با نیروی F کشیده می‌شود کار این نیرو به صورت انرژی پتانسیل الاستیک در آن فنر ذخیره می‌گردد.

انرژی پتانسیل یک فنر - فنری را مطابق شکل x ضرب کنیم یعنی

$$W = \bar{F} \cdot x$$

ولی موقعی که $x=0$ است نیروی F نیز صفر است

بنابراین

$$\bar{F} = \frac{0 + kx}{2} = \frac{1}{2} kx$$

در نتیجه

$$W = \bar{F} \cdot x = \frac{1}{2} kx \cdot x$$

و با

$$W = \frac{1}{2} kx^2$$

(۸-۱۰)

انرژی پتانسیل کشسانی فنر نیز برابر است با

$$E_p = \frac{1}{2} kx^2$$

(۸-۱۱)

پوشش ۸-۷- اگر فنر در اثر اعمال نیرو متراکم

شود آیا باز هم این رابطه درباره آن صادق است؟

۸-۸ در نظر بگیریم که یک سر آن به نقطه‌ای بسته

شده است و سر دیگر آن با نیروی افقی F کشیده

می‌شود. بدیهی است فنر در اثر این نیرو تغییر شکل

پیدا کرده و نیرویی اعمال می‌کند که تا حد کشسانی،

متناسب با افزایش طول آن است. اگر افزایش طول

فنر را به x نمایش دهیم اندازه این نیرو از رابطه

$$F = kx$$

به دست می‌آید. k چنان‌که می‌دانیم ضریب سختی

فنر است که آن را به نام «ثابت فنر» می‌شناسیم.

نیروی کشسانی که فنر اعمال می‌کند همواره برابر

نیروی F ولی در خلاف جهت آن است یعنی

$$F' = -F = -kx$$

وقتی که طول فنر به اندازه x افزایش می‌یابد کاری که

نیروی F انجام می‌دهد به صورت انرژی پتانسیل

کشسانی (انرژی پتانسیل الاستیک) در فنر ذخیره

می‌شود. چون نیروی F ثابت نیست برای محاسبه

این کار باید نیروی متوسط \bar{F} را حساب کرده و در

$$E_c = \frac{1}{2} \times (10^3 \text{ kg}) \times \left(20 \frac{\text{m}}{\text{s}}\right)^2 =$$

$$2 \times 10^5 \text{ kg} \frac{\text{m}^2}{\text{s}^2} = 2 \times 10^5 \text{ J} = 200 \text{ kJ}$$

پرسش ۸-۸ - نشان دهید که دیمانسیون انرژی

جنبشی با دیمانسیون کار یکی است.

جسم متحرک دارای انرژی است و می تواند

کار انجام دهد. زیرا اگر بخواهند آن را متوقف کنند

باید بر آن یک نیروی مقاوم \vec{F} وارد سازند و این نیرو در مسافت x که جسم می پیماید نامتوقف شود

کار $\vec{F} \cdot \vec{x}$ را انجام می دهد. همین نیرو را جسم متحرک می تواند به جسم دیگر وارد سازد و آن را جابجا کند. برعکس اگر جسم ساکنی به جرم m روی یک سطح افقی بدون اصطکاک تحت اثر نیروی ثابت

\vec{F} قرار گیرد و پس از پیمودن مسافت x سرعتش به

v برسد کار $\vec{F} \cdot \vec{x}$ به صورت انرژی جنبشی $\frac{1}{2}mv^2$

در جسم ذخیره می شود. یعنی :

$$\boxed{\vec{F} \cdot \vec{x} = \frac{1}{2} m v^2} \quad (۱۳-۸)$$

این کیفیت را به صورت کلی تری تحت عنوان قضیه انرژی جنبشی بیان می کنیم.

قضیه انرژی جنبشی - تغییر انرژی جنبشی یک

جسم جامد در مدت معین برابر است با کار نیروی (یا نیروهای) وارد بر جسم در همان مدت.

در نظر بگیریم که بر جسمی به جرم m نیروی ثابت و افقی F وارد می شود و جسم در اثر این نیرو با شتاب ثابت a روی خط راست حرکت می کند.

مثال - اگر یک سرفنری را که سردیگر آن به

نقطه ای بسته شده است با نیروی $60/0 \text{ N}$ بکشیم فنر $24/0$ سانتیمتر افزایش طول پیدا می کند. ضریب سختی و کار داده شده به فنر را حساب کنید.

- ضریب سختی یا ثابت فنر برابر است با :

$$k = \frac{F}{x} = \frac{60/0 \text{ N}}{0/240 \text{ m}} = 250/0 \frac{\text{N}}{\text{m}}$$

کار داده شده به فنر که به صورت انرژی پتانسیل در آن ذخیره می شود برابر است با :

$$W = \frac{1}{2} k x^2 = \frac{1}{2} \frac{F}{x} \cdot x^2 = \frac{1}{2} F x = \frac{1}{2} \times 60/0 \text{ N} \times 0/240 \text{ m} = 7/20 \text{ J}$$

۲- انرژی جنبشی - انرژی جنبشی (یا انرژی سینتیک) قابلیت انجام کار در یک جسم متحرک است که آن جسم به سبب حرکت خود دارا می باشد. مثلاً یک اتومبیل که در جاده ای حرکت می کند دارای انرژی جنبشی انتقالی است و چرخ طیار یک ماشین که به دور محور ثابت خود می چرخد دارای انرژی جنبشی دورانی است.

انرژی جنبشی یک جسم به جرم m که با سرعت ثابت v حرکت می کند از رابطه زیر حساب می شود:

$$\boxed{E_c = \frac{1}{2} m v^2} \quad (۱۲-۸)$$

مثلاً انرژی جنبشی یک اتومبیل به جرم 1000 kg که با سرعت $20 \frac{\text{km}}{\text{h}}$ در جاده ای حرکت می کند برابر است با :

اگر جسم در مبدأ زمان دارای سرعت اولیه v_0 باشد و پس از گذشت زمان t سرعتش به v برسد مسافت پیموده شده طبق رابطه ۲-۱۳ (بخش ۲) برابر است با :

$$x = \frac{v^2 - v_0^2}{2a}$$

چون بنا به قانون دوم نیوتن $F = ma$ است کاری که این نیرو ضمن جابجایی x انجام می‌دهد برابر است با :

$$W = F \cdot x = ma \cdot \frac{v^2 - v_0^2}{2a} = m \frac{v^2 - v_0^2}{2}$$

یا :

$$W = F \cdot x = \frac{1}{2} m v^2 - \frac{1}{2} m v_0^2 \quad (۱۴-۸)$$

و یا :

$$W = F \cdot x = \Delta E_c \quad (۱۵-۸)$$

ΔE_c نمایش تغییر انرژی جنبشی جسم در مدت اثر نیرو است.

بدیهی است اگر جسم از حال سکون شروع به حرکت کند ($v_0 = 0$) کار نیروی وارد بر جسم مطابق

رابطه (۱۳-۸) برابر $\frac{1}{2} m v^2$ است. در صورتی که بر جسمی چند نیرو اثر کند ΔE_c برابر مجموع جبری کار این نیروها خواهد بود.

روابط بالا برای حالتی است که اصطکاک ناچیز است در عمل مقداری از کار نیروی محرك \vec{F} به وسیله اصطکاک جذب و به گرما تبدیل می‌شود، در نتیجه ΔE_c کوچکتر از کار نیروی محرك است.

توان - توان یک دستگاه که کار انجام می‌دهد بنا به تعریف عبارتست از خارج قسمت کار انجام شده بر زمان انجام کار یعنی

$$\text{توان} = \frac{\text{کار}}{\text{زمان انجام کار}}$$

یا :

$$P = \frac{W}{t} \quad (۱۶-۸)$$

رابطه ۸-۱۶ در واقع معرف توان متوسط دستگاهی است که کار انجام می‌دهد و نشان می‌دهد که هرچه کار سریعتر انجام گیرد یعنی در مدت کوتاهی کار بیشتری انجام شود توان دستگاه بیشتر است.

دیمنسیون توان ML^2T^{-2} و واحد آن در دستگاه بین‌المللی واحدها وات (با علامت اختصاری W) است. یک وات، چنان که می‌دانیم، برابر یک ژول کار در مدت یک ثانیه است:

$$1W = \frac{1J}{1s}$$

بنابراین :

$$P_{(W)} = \frac{w(j)}{t(s)} \quad (۱۷-۸)$$

توانهای بزرگ‌تر را بر حسب کیلووات ($1kW = 10^3W$) و مگاوات ($1MW = 10^6W$) بیان می‌کنند.

قانون بقای انرژی

قانون بقای انرژی یکی از مهمترین قانونهای طبیعت است. درباره بقای انرژی زیاد بحث شده و قانون بقای انرژی به صورتهای مختلف بیان گردیده

است. در این جا سه بیان متفاوت را که مفهوم همه آنها یکی است برای نمونه یادآور می‌شویم:

۱- هنگامی که انرژی از یک صورت به صورت دیگر تبدیل می‌شود مقدار آن همواره ثابت می‌ماند،
۲- انرژی از هیچ به وجود نمی‌آید و از بین هم نمی‌رود.

۳- انرژی کل موجود در جهان همواره ثابت است. می‌دانیم انرژی به صورت‌های گوناگون ظاهر می‌گردد که مهمترین آنها عبارتند از انرژی‌های مکانیکی، الکتریکی، شیمیایی، گرمایی، نورانی، اتمی، ملکولی و هسته‌ای. درباره تبدیل این انرژی‌ها به یکدیگر تاکنون مطالبی به اختصار آموخته‌اید. در این جا ما قانون بقای انرژی مکانیکی را مورد بررسی دقیقتری قرار خواهیم داد و درباره قانون بقای اقسام دیگر انرژی هر جا که لازم شد به بحث خواهیم پرداخت.

بقای انرژی مکانیکی در یک دستگاه منفرد

گفتیم مجموع انرژی‌های پتانسیل و جنبشی موجود در یک جسم (یا یک دستگاه) را انرژی مکانیکی کل آن جسم (یا آن دستگاه) گویند.

$$E = E_p + E_c \quad (۸-۱۸)$$

انرژی‌های پتانسیل و جنبشی قابل تبدیل به یکدیگر هستند. در صورتی که دستگاه منفرد باشد یا به عبارت دیگر، نیروئی از خارج بر آن وارد نشود، کاهش یکی از این دو نوع انرژی درست برابر افزایش نوع دیگر است، در نتیجه مجموع این دو انرژی همواره ثابت می‌ماند. برای روشن شدن مطلب به بیان چند

مثال می‌پردازیم:

مثال ۱ - سقوط آزاد یک جسم - در نظر

بگیریم که سنگی به جرم m از ارتفاع h بالای سطح زمین (سطح مبدأ) بدون تندی اولیه سقوط می‌کند و اصطکاک هوا در مقابل حرکت آن ناچیز است. در این مثال مجموعه سنگ و زمین را می‌توانیم در حکم یک دستگاه منفرد بگیریم که نیروئی از خارج (مانند نیروی اصطکاک) بر آن وارد نمی‌شود.

در لحظه شروع حرکت، انرژی جنبشی سنگ صفر و انرژی پتانسیل آن mgh است و داریم:

$$E = mgh + 0 = mgh$$

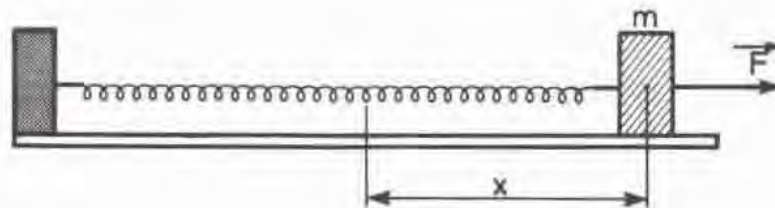
به تدریج که سنگ به سطح زمین نزدیک می‌شود انرژی پتانسیل آن کاهش می‌یابد ولی در عوض انرژی جنبشی آن زیاد می‌گردد ولی چون انرژی به صورت دیگری تلف نمی‌شود، میزان کاهش انرژی پتانسیل $(-\Delta E_p)$ در هر لحظه برابر میزان افزایش انرژی جنبشی $(+\Delta E_c)$ است. موقعی که جسم به سطح زمین می‌رسد انرژی پتانسیل آن صفر می‌شود ولی انرژی جنبشی آن $\frac{1}{2}mv^2$ می‌گردد و چون $v^2 = 2gh$ است (به بخش دوم سقوط آزاد اجسام مراجعه شود) داریم:

$$E = 0 + \frac{1}{2}mv^2 = mgh$$

در سطح زمین

اگر سنگ در راستای قائم به طرف بالا پرتاب شود انرژی جنبشی اولیه آن به انرژی پتانسیل تبدیل می‌گردد و در هر نقطه از مسیر، میزان کاهش انرژی

۱- یک دستگاه را از لحاظ مکانیکی در صورتی منفرد گویند که بر آن هیچ نیروئی از خارج وارد نشود.

شکل ۹-۸ انرژی پتانسیل الاستیک فنر به انرژی جنبشی وزنه m تبدیل می‌شود.

افقی بدون اصطکاکی قرار دارد وصل کرده و با اعمال نیروی \vec{F} وزنه را به اندازه x به طرف راست انتقال می‌دهیم (شکل ۹-۸).

چون سنگینی وزنه با عکس العمل سطح خنثی می‌شود. در این حرکت مؤثر نیست و کاری که نیروی F در تغییر مکان x انجام می‌دهد به صورت انرژی

پتانسیل کشسانی $E_p = \frac{1}{2} kx^2$ در دستگاه ذخیره

می‌شود. هرگاه وزنه رها شود چون فنر می‌خواهد به وضع اولیه خود برگردد آن را به سمت چپ می‌کشد و هنگامی که وزنه از وضع تعادل اولیه خود می‌گذرد دارای سرعت V و در نتیجه انرژی جنبشی

$\frac{1}{2} m v^2$ است و چون پنا به فرض، انرژی به صورت

دیگر تلف نمی‌شود کاهش انرژی پتانسیل کشسانی فنر برابر افزایش انرژی جنبشی وزنه است. وزنه در اثر انرژی جنبشی که کسب کرده است به حرکت خود در طرف چپ ادامه می‌دهد و فنر را متراکم

می‌کند تا این که انرژی جنبشی $\frac{1}{2} m v^2$ دوباره

تبدیل به انرژی پتانسیل کشسانی $\frac{1}{2} kx^2$ بشود

و این تبدیلها مرتباً تکرار می‌گردد. بدیهی است در عمل مقداری از انرژی صرف غلبه بر اصطکاک می‌شود و به گرما تبدیل می‌گردد.

جنبشی برابر میزان افزایش انرژی پتانسیل است. بنابراین برای سنگی که به طور آزاد سقوط می‌کند و یا به طرف بالا پرتاب می‌شود (در صورتی که نیروی خارجی مانند اصطکاک هوا بر آن اثر نکند) قانون بقای انرژی مکانیکی صادق است و داریم:

$$\Delta(E_p) = -\Delta(E_c)$$

$$\Delta(E_p) + \Delta(E_c) = 0 \quad \text{یا}$$

این رابطه را به صورت زیر نیز می‌توان نوشت:

$$\Delta(E_p + E_c) = 0$$

و یا:

$$E_p + E_c = \text{cte} \quad (۹-۸)$$

پرسش ۹-۸ - اگر جسمی که سقوط می‌کند یک گلوله از جنس فولاد یا عقیق باشد و در روی زمین به یک صفحه سخت و صیقلی و تغییر شکل ناپذیر برخورد کند به طوری که در این برخورد اتلاف انرژی خیلی کم باشد، انرژی جنبشی گلوله پس از برخورد به چه صورت ظاهر می‌شود؟

مثال ۲- انرژی کشسانی (الاستیک) - قانون

بقای انرژی مکانیکی را می‌توان در مورد تبدیل انرژی پتانسیل کشسانی یک فنر به انرژی جنبشی و بالعکس نیز به کار برد:

به سر آزاد یک فنر افقی که سردیگر آن به نقطه‌ای بسته شده است وزنه‌ای به جرم m که روی سطح

مثال ۳- سطح شیب دار - در نظر بگیریم که

یک اتومبیل کوچک (از نوع اسباب بازی) به جرم m مطابق شکل (۸-۱۰) روی سطح شیب داری که اصطکاک آن ناچیز است تا ارتفاع h بالا کشیده می شود. کاری که صرف بالا بردن این اتومبیل می شود چنان که گفتیم به صورت انرژی پتانسیل جاذبه ای mgh در آن ذخیره می گردد. اگر این اتومبیل را بدون سرعت اولیه از بالای سطح شیب دار رها کنیم در امتداد سطح پائین می آید و چون اصطکاک در کار نیست کاهش انرژی پتانسیل آن در هر لحظه برابر افزایش انرژی جنبشی آن است.

اگر سرعت اتومبیل در پائین سطح v باشد

انرژی جنبشی آن $\frac{1}{2}mv^2$ است و با توجه به قانون بقای انرژی داریم:

انرژی مکانیکی کل در پایین سطح = انرژی مکانیکی کل در بالای سطح

$$mgh + 0 = 0 + \frac{1}{2}mv^2$$

یا :

$$mgh = \frac{1}{2}mv^2$$

و یا :

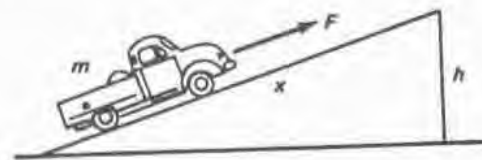
$$v^2 = 2gh$$

و از آن جا :

$$v = \sqrt{2gh}$$

یا :

رابطه $v = \sqrt{2gh}$ چنان که می دانیم معرف سرعت جسمی است که از ارتفاع h بدون سرعت اولیه به طور

شکل ۸-۱۰- بقای انرژی مکانیکی

آزاد سقوط می کند. بنابراین اگر اصطکاک ناچیز باشد سرعت نهائی جسمی که از بالای یک سطح شیب دار از ارتفاع h به راه می افتد و به پائین سطح می رسد برابر سرعت جسمی است که به طور آزاد از ارتفاع h بدون سرعت اولیه در راستای قائم سقوط می کند و این سرعت بستگی به زاویه شیب سطح ندارد. اگر این اتومبیل پس از رسیدن به پائین سطح در امتداد سطح شیب دار دیگری که اصطکاک آن هم ناچیز باشد بالا برود انرژی جنبشی آن دوباره به انرژی پتانسیل جاذبه ای تبدیل می شود و روی سطح دوم با ارتفاع h بالا می رود.

بقای انرژی مکانیکی در دستگاه غیر منفرد - رابطه (۸-۱۹) قانون بقای انرژی مکانیکی را برای دستگاه مکانیکی منفرد بیان می کند. اگر دستگاه از لحاظ مکانیکی منفرد نباشد یا به عبارت دیگر، از خارج بر آن نیرو وارد شود، انرژی مکانیکی آن ثابت نمی ماند. مثلاً اگر در مثالهای سه گانه بالا اصطکاک در کار باشد قسمتی از انرژی دستگاه صرف غلبه بر اصطکاک می شود در نتیجه انرژی مکانیکی ابتدائی دستگاه با انرژی مکانیکی انتهائی آن یکی نیست و تغییر این انرژی برابر کار نیروی اصطکاک است یعنی :

$$\Delta E = E_f - E_i = W_f \quad (۸-۲۰)$$

در این رابطه چون E_f معمولاً کمتر از E_i است W_f منفی بوده و معرف کار مقاوم است و به صورت گرما ظاهر می شود.

مثال - یک قطعه فلز به جرم $5/0$ کیلوگرم از بالای سطح شیب داری که زاویه شیب آن نسبت به سطح افق 30° است بدون سرعت اولیه رها می شود

و پس از پیمودن مسافت ۲/۵ متر با سرعت ۳/۵ متر بر ثانیه به پایین سطح می‌رسد.

الف - نیروی اصطکاک و ضریب اصطکاک لغزشی سطح را حساب کنید.

ب - مقدار گرمایی که در اثر اصطکاک تولید می‌شود بر حسب ژول و کالری چه اندازه است؟

- الف) - اگر E_1 و E_2 به ترتیب انرژی مکانیکی این قطعه فلز در بالا و پایین سطح شیب دار و f نیروی اصطکاک و d مسافت پیموده شده روی سطح شیب دار باشد طبق رابطه (۸-۲۰) خواهیم داشت:

$$E_2 - E_1 = f \cdot d$$

ولی

$$E_1 = E_{P1} + E_{C1} = mgh + 0 = mgh = mgd \sin \theta$$

$$E_2 = E_{P2} + E_{C2} = 0 + \frac{1}{2} mv^2 = \frac{1}{2} mv^2$$

$$\frac{1}{2} mv^2 - mgd \sin \theta = f \cdot d$$

$$m = 5 \text{ kg}$$

$$d = 2 \text{ m}$$

$$v = 3 \text{ m/s}$$

$$\theta = 30^\circ \left(\sin 30^\circ = \frac{1}{2} \text{ و } \cos 30^\circ = \frac{\sqrt{3}}{2} \right)$$

$$\approx 0.865$$

خواهیم داشت:

$$\frac{1}{2} \times 5 \times 3^2 - 5 \times 9.80 \times 2 \times \frac{1}{2} = f \times 2$$

$$22.5 - 49 = f \times 2$$

$$f = \frac{22.5 - 49}{2} = -13.25 \text{ N}$$

علامت (-) معرف نیروی مقاوم است. ضریب اصطکاک چنان که می‌دانیم برابر است با:

$$\mu = \frac{|f|}{N} = \frac{|f|}{mg \cos \theta} =$$

$$\frac{13.25}{5 \times 9.80 \times 0.865} \approx 0.31$$

- ب) - کار نیروی اصطکاک به گرما تبدیل می‌شود. بنابراین گرمای حاصل بر حسب ژول برابر است با:

$$Q = W_f = f \cdot d = 13.25 \text{ N} \times 2 \text{ m} = 26.5 \text{ J}$$

چون هر کالری معادل ۴/۱۸۵ ژول (تقریباً ۴/۲ ژول) است مقدار Q بر حسب کالری برابر است با:

$$Q = \frac{26.5}{4.185} \approx 6.3 \text{ cal}$$

تبدیل انرژیهای گرمایی و مکانیکی به یکدیگر

در مثالهای پیش دیدیم که قسمتی از انرژی جنبشی یک جسم یا یک دستگاه متحرک در اثر اصطکاک به گرما تبدیل می‌شود. پدیده‌های گرمایی و مکانیکی در اغلب موارد سخت به هم مرتبط بوده و قابل تفکیک نیستند. مثلاً آزمایش دوقطعه چوب به یکدیگر گرماتولید می‌شود به طوری که می‌توان آتش افروخت. یک گلوله سربی که با سرعت زیاد به مانع سختی برخورد کرده و متوقف می‌شود انرژی جنبشی آن به گرما تبدیل می‌گردد و گرمای حاصل ممکن است آن را ذوب کند. همه می‌دانیم هنگامی که قطعات فلزی یا چوبی را با هم می‌زنند یا سوهان می‌زنند گرما تولید می‌شود و مثالهای بیشمار دیگر...

تبدیل گرما به انرژی مکانیکی قدری مشکلتر است و این تبدیل چنان که می‌دانید در ماشینهای گرمایی برون سوز و درون سوز مانند ماشینهای

ثابت را به J نمایش می دهند و آن را «معادل مکانیکی واحد گرما» می نامند، بنابراین:

$$\boxed{\frac{W}{Q} = J} \quad (۲۱-۸)$$

اگر W و Q هر دو بر حسب ژول بیان شوند $J=۱$ است. به عبارت دیگر يك ژول کار معادل يك ژول گرما است، ولی اگر W بر حسب ژول و Q بر حسب کالری بیان شود $J=۴/۱۸۵$ ژول کالری است، یعنی برای تولید يك کالری گرما $۴/۱۸۵$ ژول کار لازم است، یا به عبارت دیگر يك کالری گرما معادل $۴/۱۸۵$ ژول و یا يك كيلو کالری گرما معادل ۴۱۸۵ ژول کار است.

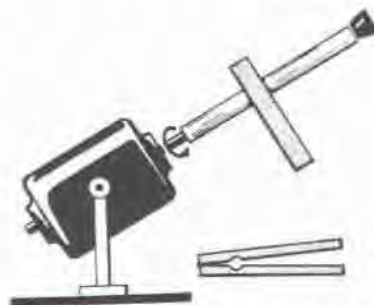
اصل هم ارزی کار و گرما - نتایج بالا را با استفاده از قانون بقای انرژی می توان تحت عنوان اصل هم ارزی کار و گرما به صورت زیر بیان کرد:

« هرگاه در دستگاهی فقط مبادله کار و گرما صورت گیرد و دستگاه پس از مبادله کار و گرما انرژی اولیه خود را باز یابد (به عبارت دیگر به حالت اولیه خود برگردد) اگر این دستگاه کار بگیرد گرما پس می دهد و اگر گرما بگیرد کار پس می دهد و در هر دو حال میان کار W و گرمای Q مبادله شده نسبت ثابتی برقرار است.»

اگر بنا به قرارداد، کار یا گرمایی را که به دستگاه داده می شود با علامت مثبت و گرما پاکاری را که از دستگاه گرفته می شود با علامت منفی در نظر بگیریم اصل هم ارزی کار و گرما به صورت زیر نوشته می شود:

بخار، توربینهای بخار، موتورهای انفجاری و دیزل و ... صورت می گیرد. بایک آزمایش ساده می توان در آزمایشگاه تبدیل انرژیهای مکانیکی و گرمایی را به یکدیگر نشان داد:

لوله برنجی در شکل (۱۱-۸) که محتوی مقداری اتر است با چوب پنبه ای بسته شده و روی محور يك موتور الکتریکی سوار است و می چرخد. هرگاه به وسیله گیره چوبی که در شکل نشان داده شده است بدنه لوله را محکم بگیریم گرمای حاصل از کار نیروی اصطکاک بین گیره و لوله، اتر را بخار می کند و فشار بخار اتر چوب پنبه را به شدت به طرف بالا پرتاب می نماید.

شکل ۱۱-۸ - گرمای حاصل از اصطکاک، اتر را بخار می کند و فشار بخار اتر چوب پنبه را پرتاب می نماید.

هم ارزی کار و گرما - مقادیر کار و گرمایی را که با هم مبادله می شوند می توان جداگانه اندازه گرفت و رابطه بین آنها را معین کرد. تحقیق تجربی رابطه بین کار و گرما نخستین بار توسط ژول (که با نام او آشنا هستید) صورت گرفته است. آزمایش نشان می دهد که اگر کار W کاملاً صرف تولید گرمای Q شود نسبت $\frac{W}{Q}$ همواره مقدار ثابتی است که فقط بستگی به واحدهای W و Q دارد. این مقدار

$$W+Q=0 \quad (22-8)$$

در این رابطه W و Q هر دو بر حسب ژول هستند. در صورتی که دستگاه منفرد نباشد، یعنی با محیط خارج مبادله انرژی کند انرژی کل آن ثابت نمی ماند ولی میزان تغییر انرژی کل دستگاه برابر مجموع جبری کار و گرمایی است که دستگاه با محیط خارج مبادله می کند یعنی:

$$\Delta E = W + Q$$

(23-8)

اگر دستگاه از محیط خارج کار و گرما بگیرد انرژی کل داخلی آن افزایش می یابد و اگر به محیط خارج هم کار و هم گرما بدهد انرژی کل درونی آن کاهش می یابد. بدیهی است اگر دستگاه با محیط خارج مبادله انرژی نکند $\Delta E = 0$ است و رابطه (22-8) به دست می آید.

رابطه (23-8) در واقع صورت کلی تری از بیان قانون بقای انرژی است و به نام اصل اول ترمودینامیک نیز نامیده می شود.

قانون بقای اندازه حرکت

قانون بقای اندازه حرکت نیز مانند قانون بقای انرژی یکی از قوانین مهم و اساسی مکانیک است و می توان آن را درباره اجسام یا دستگاههای منفرد و غیر منفرد به کار برد.

اگر دستگاه از لحاظ مکانیکی منفرد باشد و نیروئی از خارج بر آن اثر نکند اندازه حرکت کل آن همواره ثابت می ماند، ولی اگر دستگاه از لحاظ مکانیکی منفرد نباشد و نیروی خارجی \vec{F} در زمان

Δt بر آن اثر کند اندازه حرکت کل دستگاه تغییر می نماید و مقدار تغییر آن، چنان که در بخش ۳ دیدیم

برابر $\vec{F} \cdot \Delta t$ است یعنی

$$\vec{F} \cdot \Delta t = \Delta(m\vec{v})$$

مثلاً اگر جسمی به جرم m که آن را ثابت می گیریم در مدت Δt ثانیه تحت تأثیر نیروی ثابت خارجی \vec{F} قرار گیرد و تندی آن در این مدت از \vec{v}_1 به \vec{v}_2 برسد اندازه حرکت آن از $m\vec{v}_1$ به $m\vec{v}_2$ می رسد و داریم:

$$\vec{F} \Delta t = \Delta(m\vec{v}) = m \cdot \Delta\vec{v} = m\vec{v}_2 - m\vec{v}_1$$

ولی اگر نیرویی از خارج بر جسم وارد نشود یعنی $\vec{F} = 0$ باشد، ضربه $\vec{F} \cdot \Delta t$ نیز صفر است و داریم:

$$0 = m\vec{v}_2 - m\vec{v}_1$$

$$m\vec{v}_2 = m\vec{v}_1 = Cte \quad \text{یا}$$

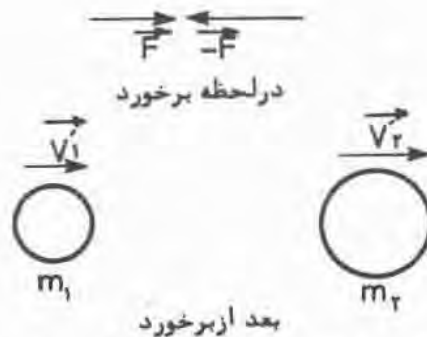
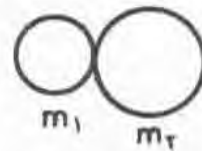
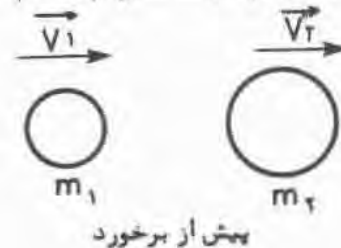
برخورد دو یا چند جسم به یکدیگر و یا تغییرات درونی یک دستگاه از جمله مواردی هستند که می توان قانون بقای اندازه حرکت را درباره آنها به کار برد و این قانون درباره همه برخوردها، چه برخورد اجسام بسیار بزرگ مانند اجرام سماوی و چه برخورد اجسام بسیار کوچک مانند اتمها، صادق است.

برخوردها و بقای اندازه حرکت - وقتی که دو جسم منفرد به هم برخورد می کنند هر یک از آن دو جسم در لحظه برخورد برد دیگری نیرویی وارد می سازد که سبب تغییر اندازه حرکت آن می شود. چون بنا به قانون عمل و عکس العمل نیروهایی که دو جسم در لحظه برخورد بر یکدیگر وارد می سازند مساوی و در جهت مخالف یکدیگرند، ضربه های مؤثر دو جسم

بریکدیگر نیز مساوی و در خلاف جهت هم وارد می‌شوند بنابراین تغییر اندازه حرکت آن دو جسم از لحاظ برداری مساوی و مختلف‌الجهت هستند.

مثلاً در نظر بگیریم دو جسم به جرم‌های m_1 و m_2 که تندی آنها پیش از برخورد به ترتیب \vec{v}_1 و \vec{v}_2 است به هم برخورد می‌کنند و تندی آنها پس از برخورد \vec{v}'_1 و \vec{v}'_2 می‌شود (شکل ۸-۱۲) اگر مدت برخورد Δt باشد بنا بر آنچه در بالا بیان شد داریم:

$$(m_1 \vec{v}'_1 - m_1 \vec{v}_1) = -(m_2 \vec{v}'_2 - m_2 \vec{v}_2)$$

شکل ۸-۱۲ درغیاب نیروی خارجی اندازه حرکت کل دو جسم پیش از برخورد برابر اندازه حرکت کل دو جسم بعد از برخورد است.

$$m_1 \vec{v}_1 + m_2 \vec{v}_2 = m_1 \vec{v}'_1 + m_2 \vec{v}'_2 \quad (۸-۲۴)$$

یعنی:

اندازه حرکت کل = اندازه حرکت کل
دستگاه پس از برخورد = دستگاه پیش از برخورد
رابطه (۸-۲۴) نشان می‌دهد که اگر بردستگاهی از خارج نیرو اثر نکند اندازه حرکت کل دستگاه همواره ثابت می‌ماند.

مثال ۱ - گلوله‌ای به جرم $5/0 \text{ kg}$ که با تندی

$$20/0 \frac{\text{m}}{\text{s}}$$

اصطکاک حرکت می‌کند به گلوله دیگری به جرم

$$10/0 \text{ kg}$$

که با تندی ثابت $10/0 \frac{\text{m}}{\text{s}}$ در همان امتداد و در جهت حرکت گلوله اولی در حرکت است برخورد می‌کند. گلوله اولی پس از برخورد، در

$$8/0 \frac{\text{m}}{\text{s}}$$

همان جهت حرکت پیشین خود با تندی به حرکت خود ادامه می‌دهد. تندی گلوله دوم را حساب کنید.

- چون نیرویی از خارج بردستگاه دو گلوله وارد نمی‌شود طبق قانون بقای اندازه حرکت داریم:

$$m_1 \vec{v}_1 + m_2 \vec{v}_2 = m_1 \vec{v}'_1 + m_2 \vec{v}'_2$$

و چون تندیها در یک راستا هستند رابطه برداری بالا به صورت رابطه جبری زیر نوشته می‌شود:

$$m_1 v_1 + m_2 v_2 = m_1 v'_1 + m_2 v'_2$$

به ازاء $m_1 = 5/0 \text{ kg}$ و $m_2 = 10/0 \text{ kg}$

$$v_2 = 10/0 \frac{\text{m}}{\text{s}} \quad \text{و} \quad v_1 = 20/0 \frac{\text{m}}{\text{s}}$$

و $v'_1 = 8/0 \frac{m}{s}$ خواهیم داشت :

$$(5/0 \times 20/0) + (10/0 \times 10/0) = (5/0 \times 8/0) + (10/0 \times v'_2)$$

$$200 = 40 + 10v'_2 \quad \text{یا}$$

$$v'_2 = \frac{160}{10} = 16/0 \frac{m}{s}$$

یعنی جسم m_2 پس از برخورد، با تندی $16/0 m/s$

در جهت حرکت پیشین خود به حرکت ادامه می دهد.

در این مثال انرژی جنبشی دستگاه، پیش از

برخورد و پس از برخورد یکی نیست زیرا

$$E_c = \left(\frac{1}{2} \times 5 \times 20^2\right) + \left(\frac{1}{2} \times 10 \times 10^2\right)$$

$$= 1500 \text{ ج از برخورد}$$

$$E_c = \left(\frac{1}{2} \times 5 \times 8^2\right) + \left(\frac{1}{2} \times 10 \times 16^2\right)$$

$$= 1440 \text{ ج پس از برخورد}$$

تفاوت این انرژیها که ۶۰ ژول است در جریان

برخورد به صورت انرژی گرمایی تلف می شود زیرا

در مدتی که برخورد طول می کشد در اثر نیروی

متقابلی که دو جسم به هم وارد می سازند، محل

برخوردشان اندکی تغییر شکل می یابد و مقدار کمی

گرمای تولید می شود. گرمای حاصل دمای هر دو جسم

را بالا می برد. بدیهی است در این مثال برای نوشتن

قانون بقای انرژی باید این ۶۰ ژول انرژی گرمایی

در نظر گرفته شود.

باید در نظر داشت که نیروهای بین اجزائی که

یک دستگاه مادی را تشکیل می دهند نیروهای داخلی

هستند و این نیروها همواره به صورت جفت متقابل اثر

می کنند و چنان که گفتیم هر یک از این جفت نیروها،

ضربه های متقابل (مساوی و در جهت مخالف) وارد

می سازند به طوری که اندازه حرکت کل دستگاه نمی تواند

در اثر این نیروها تغییر کند و ثابت می ماند.

مثال ۲ - در شکل ۸-۱۳ آزمایش جالبی

برای نشان دادن قانون بقای اندازه حرکت مجسم

شده است. این آزمایش را می توان با شش یا هفت

گلوله فولادی یا شیشه ای یکسان درشمار صاف و

سرتاسری یک تخته افقی انجام داد: گلوله ها را در

شمار تخته کنار هم در یک ردیف طوری قرار می دهیم

که باهم در تماس باشند هرگاه یکی از آنها را از بقیه

کمی دور کرده و آن را بایک ضربه کوتاه به حرکت

درآوریم تا به گلوله های دیگر برخورد کند این گلوله

پس از برخورد متوقف می شود و تنها گلوله انتهایی

ردیف، با همان سرعت برخورد از گلوله های دیگر

دور می گردد.

اگر آزمایش را با دو یا سه گلوله باهم تکرار

کنیم دو یا سه گلوله از انتهای ردیف با همان سرعت

برخورد دور می شوند. در این جا ممکن است این

پرسش مطرح شود :

وقتی دو گلوله باهم به گلوله های دیگر برخورد

کرده و متوقف می شوند چرا برای ثابت ماندن اندازه

حرکت، فقط یک گلوله از انتهای ردیف با سرعت

شکل ۸-۱۳- با چند گلوله شیشه ای یا فولادی می توان قانون بقای اندازه حرکت را نشان داد.

مضاعف از بقیه جدا نمی‌شود؟

پاسخ این پرسش به کمک قانون بقای انرژی داده می‌شود، زیرا اگر در مقابل برخورد دو گلوله به گلوله‌های دیگر، فقط یک گلوله از انتهای ردیف با سرعت دو برابر جدا شود درست است که اندازه حرکت کل دستگاه ثابت می‌ماند ولی انرژی جنبشی این گلوله دو برابر انرژی جنبشی دو گلوله در برخورد نخستین است و این با قانون بقای انرژی مغایرت دارد.

برخورد الاستیک و برخورد غیر الاستیک - اگر در برخورد دو یا چند جسم به یکدیگر، انرژی جنبشی کل، پیش از برخورد و بعد از برخورد ثابت بماند برخورد را الاستیک گویند ولی اگر ضمن برخورد، انرژی جنبشی کاهش یابد برخورد را غیر الاستیک نامند. چنان که دو جسم پس از برخورد، به یکدیگر بچسبند برخورد را غیر الاستیک کامل گویند مانند گلوله‌ای که به یک کیسه ماسه می‌خورد و در آن فرو می‌رود و متوقف می‌شود.

آزمایش نشان می‌دهد که اجسام سخت، «جهندگی» (یا قابلیت ارتجاعی) بیشتری دارند و هنگام برخورد، به سرعت از یکدیگر جدا می‌شوند ولی اجسام نرم جهندگی کمتری دارند و در موقع برخورد به کندی از هم جدا می‌گردند به عبارت دیگر، سرعت جدا شدن دو جسم از یکدیگر به هنگام برخورد، بستگی به درجه سختی آنها دارد.

جهندگی (یا قابلیت ارتجاع) بنا به تعریف عبارتست از توانایی که جسم در تحمل فشار یا تغییر شکل ناگهانی از خود نشان می‌دهد بدون آن که تغییر شکل دائمی پیدا کند.

برای رده‌بندی اجسام بر حسب درجه جهندگی،

ضربیتی به نام «ضریب جهندگی» (یا ضریب قابلیت ارتجاع) به صورت زیر تعریف می‌شود:

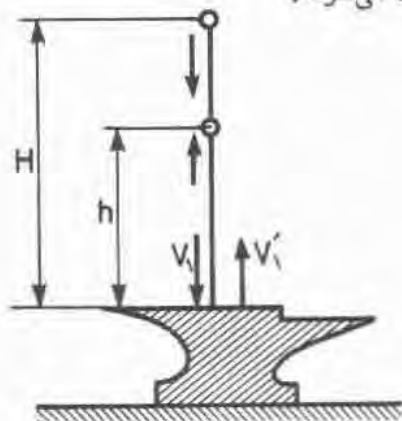
$$\text{تندی جدا شدن پس از برخورد} = \text{ضریب جهندگی} \times \text{تندی نزدیک شدن پیش از برخورد}$$

(۸-۲۵)

مثلاً در برخورد دو گلوله در شکل (۸-۱۲) ضریب جهندگی (که آن را به r نمایش می‌دهیم) برابر است با:

$$r = \frac{v'_2 - v'_1}{v_1 - v_2} \quad (۸-۲۶)$$

ساده‌ترین روش برای تعیین ضریب جهندگی در شکل ۸-۱۴ نشان داده شده است. در این روش گلوله‌هایی از جنس مواد مختلف را از یک ارتفاع معین از بالای سطح صاف و سخت یک جسم بزرگ (مانند یک سندان) بدون سرعت اولیه می‌کنند و ارتفاع برگشت آنها را اندازه می‌گیرند. آزمایش نشان می‌دهد که برخلاف انتظار، گلوله‌های شیشه‌ای و فولادی بیش از گلوله‌هایی که از بهترین نوع لاستیک ساخته می‌شوند به طرف بالا برمی‌گردند. گلوله سربی پس از برخورد خیلی کم برمی‌گردد و تقریباً متوقف می‌شود.

شکل ۸-۱۴-آزمایش برای تعیین ضریب جهندگی اجسام

در شرایط این آزمایش v_p صفر است زیرا جسم دوم ساکن است. v'_p نیز به دلیل زیاد بودن جرم این جسم عملاً صفر است. اگر گلوله مورد آزمایش از ارتفاع H رها شود و تا ارتفاع h برگردد v_1 و v'_1 از روابط زیر حساب می‌شوند:

$$v_1 = \sqrt{2gH} \quad \text{و} \quad v'_1 = \sqrt{2gh}$$

بنابراین:

$$r = \frac{\sqrt{2gh}}{\sqrt{2gH}} = \frac{\sqrt{h}}{\sqrt{H}} \quad (27-8)$$

کوچکترین مقدار ضریب جهندگی صفر (برای برخورد غیر الاستیک کامل) و بزرگترین مقدار آن يك (برای برخورد کاملاً الاستیک) است در جدول ۸-۱ ضریب جهندگی چند ماده مختلف برای مقایسه داده می‌شود.

جدول ۸-۱- ضریب جهندگی چند ماده متفاوت

نوع ماده	ضریب جهندگی (r)
شیشه	۰/۹۷
فولاد	۰/۹۵
عاج	۰/۸۰
آهن	۰/۷۰
چوب افرا	۰/۶۶
چوب پنبه	۰/۶۰
مس	۰/۱۴
سرب	۰/۰۲

برخوردهای روبرو - برخوردهای روبرو به
برخوردهایی گفته می‌شود که در آنها راستای حرکت دو جسمی که به هم برخورد می‌کنند پیش از برخورد و پس از برخورد یکی باشد. اگر برخورد کاملاً الاستیک باشد (مانند برخورد ملکولهای گازها) و نیرویی از خارج بر اجسام برخورد کننده وارد نشود، علاوه بر محفوظ ماندن اندازه حرکت، انرژی جنبشی کل نیز محفوظ می‌ماند. قانونهای بقای اندازه حرکت و بقای انرژی جنبشی برای چنین برخوردی (با توجه به شکل ۸-۱۲) به صورت زیر نوشته می‌شود.

$$\left\{ \begin{array}{l} \text{قانون بقای اندازه حرکت} \\ \vec{m}_1 \vec{v}_1 + \vec{m}_2 \vec{v}_2 = \vec{m}_1 \vec{v}'_1 + \vec{m}_2 \vec{v}'_2 \\ \text{قانون بقای انرژی جنبشی} \\ \frac{1}{2} m_1 v_1^2 + \frac{1}{2} m_2 v_2^2 = \frac{1}{2} m_1 v_1'^2 + \frac{1}{2} m_2 v_2'^2 \end{array} \right. \quad (28-8)$$

اگر تبدیهای دو جسم برخورد کننده، پیش از برخورد معین باشند با این دو رابطه می‌توان تبدیهای آنها را پس از برخورد حساب کرد. باید توجه داشت که در برخورد اجسام منفرد، چه الاستیک و چه غیر الاستیک، اندازه حرکت کل همواره محفوظ می‌ماند و قانون بقای اندازه حرکت معتبر است ولی در برخوردهای غیر الاستیک انرژی جنبشی کل محفوظ نمی‌ماند و قانون بقای انرژی جنبشی صدق نمی‌کند. در این گونه برخوردها برای تعیین سرعتها پس از برخورد می‌توان از روابط (۲۴-۸) و (۲۶-۸) استفاده کرد.

مثال ۳ - جسمی به جرم m_1 با تندی \vec{v}_1

به جسم دیگری به جرم m_p که ساکن است ($v_p = 0$) برخورد می‌کند. اگر برخورد این دو جسم روبرو و کاملاً الاستیک باشد از ترکیب رابطه‌های (۸-۲۸) سرعت هریک از دو جسم را پس از برخورد حساب کنید.

- چون برخوردها روبرو هستند راستای حرکت تغییر نمی‌کند و داریم:

$$\begin{cases} m_1 v_1 + m_p \times 0 = m_1 v'_1 + m_p v'_p \\ \frac{1}{2} m_1 v_1^2 + \frac{1}{2} m_p (0)^2 = \frac{1}{2} m_1 v'^2_1 + \frac{1}{2} m_p v'^2_p \end{cases}$$

یا

$$\begin{cases} m_1 (v_1 - v'_1) = m_p v'_p \\ m_1 (v_1^2 - v'^2_1) = m_p v'^2_p \end{cases}$$

از حل این دو معادله با هم نتیجه می‌شود

$$\begin{cases} v'_1 = \frac{m_1 - m_p}{m_1 + m_p} v_1 \\ v'_p = \frac{2m_1}{m_1 + m_p} v_1 \end{cases}$$

این روابط نشان می‌دهند که اگر جرم دو جسم برابر باشد ($m_1 = m_p$) جسم اول پس از برخورد متوقف می‌شود ($v'_1 = 0$) و جسم دوم با همان سرعت جسم اول به حرکت درمی‌آید ($v'_p = v_1$).

اگر $m_1 > m_p$ باشد $v'_1 > 0$ است و هردو جسم پس از برخورد، در جهت حرکت جسم اول حرکت خواهند کرد.

ولی اگر $m_1 < m_p$ باشد $v'_1 < 0$ است و تعبیر علامت منفی این است که جسم اول پس از برخورد، در خلاف جهت حرکت اولیه خود برمی‌گردد. بدیهی است اگر m_p در مقابل m_1

بسیار بزرگ باشد v'_p تقریباً صفر و اندازه v'_1 تقریباً برابر اندازه v_1 است.

مثال ۴- گلوله‌ای به جرم $2/5$ کیلوگرم با تندی $8/5$ متر بر ثانیه به گلوله دیگری به جرم $5/5$ کیلوگرم که با تندی $1/5$ متر بر ثانیه در همان جهت و راستای حرکت گلوله اول در حرکت است برخورد می‌کند (برخورد روبرو). اگر ضریب جهندگی در این برخورد $0/90$ باشد تندی هر گلوله را پس از برخورد حساب کنید.

- داریم

$$\begin{cases} m_1 v_1 + m_p v_p = m_1 v'_1 + m_p v'_p \\ r = \frac{v'_p - v'_1}{v_1 - v_p} \end{cases}$$

$$v_p = 1/5 \frac{m}{s} \quad \text{و} \quad v_1 = 8/5 \frac{m}{s}$$

$$m_p = 5/5 \text{ kg} \quad \text{و} \quad m_1 = 2/5 \text{ kg}$$

$$\text{و} \quad r = 0/90 \text{ خواهیم داشت:}$$

$$\begin{cases} 2 \times 8 + 5 \times 1 = 2 \times v'_1 + 5 \times v'_p \\ 0/90 = \frac{v'_p - v'_1}{8 - 1} = \frac{v'_p - v'_1}{7} \end{cases}$$

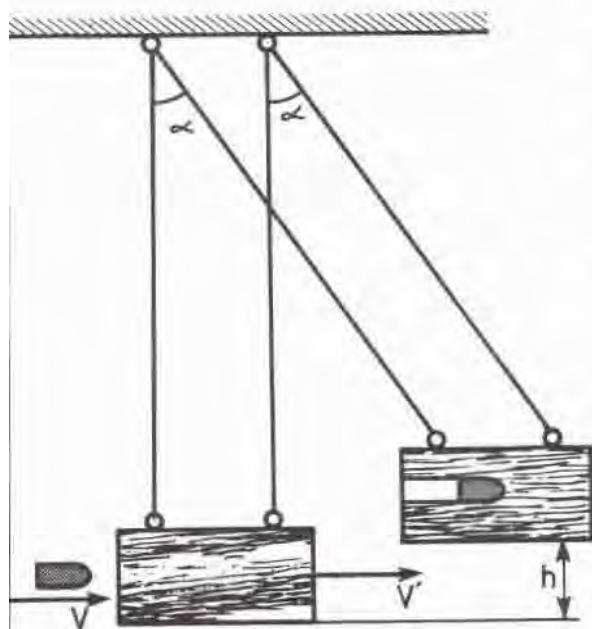
و یا

$$\begin{cases} 2v'_1 + 5v'_p = 21 \\ v'_p - v'_1 = 6/3 \end{cases}$$

از حل این دو معادله باهم نتیجه می‌شود:

$$\boxed{v'_p = 4/8 \frac{m}{s}} \quad \text{و} \quad \boxed{v'_1 = -1/5 \frac{m}{s}}$$

برای اطمینان از درست بودن جوابها کافی است آنها را در رابطه قانون بقای اندازه حرکت بگذاریم و تساوی دوطرف این رابطه را بررسی کنیم.

شکل ۸-۱۵ - آونگ بالستیک برای اندازه‌گیری سرعت گلوله تفنگ

اگر h بیشترین ارتفاعی باشد که قطعه چوب و گلوله درون آن پس از برخورد بالامی‌رود با توجه به قانون بقای انرژی مکانیکی

$$\left(\frac{1}{2} (M+m) v'^2 = (M+m) gh \right) \text{ یعنی}$$

خواهیم داشت :

$$v' = \sqrt{2gh}$$

بنابراین :

$$v = \frac{M+m}{m} \sqrt{2gh} \quad (۸-۲۹)$$

مثال ۵ - آونگ بالستیک و اندازه‌گیری

سرعت گلوله تفنگ - اصطلاح بالستیک به‌شاهدی از مکانیک اطلاق می‌شود که درباره اندازه‌گیری سرعت گلوله‌ها و چگونگی تأثیر آنها بر هدفهای مختلف بحث می‌کند و بحث آن بیشتر درباره اندازه‌گیری سرعت گلوله تفنگها است یکی از روشهای متداول اندازه‌گیری سرعت گلوله تفنگ این است که تفنگ را در وضع افقی روی پایدای نصب می‌کنند و قطعه چوب مکعب مستطیل شکل بزرگی را مقابل دهانه لوله تفنگ و خیلی نزدیک به آن، به وسیله چهار ریسمان دراز هم طول و موازی به‌صورت یک آونگ می‌آویزند. گلوله همین‌که از دهانه تفنگ خارج شد وارد قطعه چوب می‌شود و در آن جای می‌گیرد. ضربه گلوله سبب می‌شود که قطعه چوب به عقب رانده‌شود و تا ارتفاع معینی بالا رود (شکل ۸-۱۵) با اندازه‌گیری جرم گلوله و جرم قطعه چوب و ارتفاعی که بالا می‌رود می‌توان سرعت گلوله را هنگام خارج شدن از تفنگ حساب کرد.

اگر m = جرم گلوله

M = جرم قطعه چوب

v = سرعت گلوله در لحظه برخورد به قطعه چوب

سرعت عقب رفتن و قطعه چوب در لحظه برخورد

v' = گلوله

باشد طبق قانون بقای انرژی حرکت داریم :

$$mv = (M+m)v'$$

خودتان آزمایش کنید

معادل مکانیکی واحد گرما را با یک آزمایش ساده به‌دست آورید:

وسائل لازم : يك لوله شیشه‌ای نسبتاً ضخیم و محکم تقریباً به قطر ۵ سانتیمتر و به طول ۱ متر که هر دو سر آن باز است،

مقداری ساچمه سربی (مثلاً ۱۰۰ گرم)،
دو قطعه چوب پنبه (معمولی یا لاستیکی برای بستن دو سر لوله)،
يك دماسنج جیوه‌ای معمولی،
يك بشر یا يك استکان كوچك،

دماسنج را در وسط بشر كوچك (یا استکان) نگاه دارید و ساچمه‌ها را به آرامی اطراف آن بریزید تا مخزن دماسنج وسط آنها قرار گیرد (مواظب باشید ساچمه‌ها به مخزن دماسنج ضربه وارد نسازند که سبب شکستن آن بشوند) و دمای اولیه ساچمه‌ها را اندازه بگیرید و یادداشت کنید (θ_1) .

يك سر لوله را با چوب پنبه محکم ببندید و ساچمه‌ها را در آن بریزید سپس سردیگر لوله را با چوب پنبه دیگر محکم ببندید به طوری که چوب پنبه‌ها در اثر ضربه ساچمه‌ها باز نشوند . لوله را با دست در راستای قائم نگاه دارید (شکل ۸-۱۶) و به سرعت آن را واژگون کنید تا ساچمه‌ها از يك سر لوله به سردیگر آن سقوط کنند. بدیهی است ارتفاع سقوط ساچمه‌ها برابر طول لوله (فاصله دو چوب پنبه) است. عمل واژگون کردن لوله را از ۵ تا ۲۰ بار به سرعت و پشت سرهم تکرار کنید سپس بلافاصله یکی از چوب پنبه‌ها را بردارید و مانند حالت اول دمای ساچمه‌ها را اندازه بگیرید و یادداشت کنید (θ_2) . این دما بیشتر از دمای اولیه θ_1 است .

شکل ۸-۱۶

اگر m جرم ساچمه‌ها و h ارتفاع سقوط آنها در لوله (فاصله بین دو چوب‌پنبه) باشد کار انجام شده در اثر سقوط ساچمه‌ها در n بار سقوط پیاپی برابر است با:

$$W = mg \cdot nh$$

این کار به گرما تبدیل شده و دمای ساچمه‌ها را بالا می‌برد. اگر c ظرفیت گرمایی ویژه سرب باشد مقدار گرمایی که سبب بالا رفتن دمای m گرم سرب از θ_1 به θ_2 می‌شود برابر است با:

$$J = \frac{W}{Q} = \frac{mg \cdot nh}{mc(\theta_2 - \theta_1)}$$

$$J = \frac{g \cdot nh}{c(\theta_2 - \theta_1)} \quad \text{یا}$$

با توجه به این که ظرفیت گرمایی ویژه سرب $130 \frac{\text{ژول}}{\text{کیلوگرم} \cdot \text{درجه}}$ (یا $310 \frac{\text{کالری}}{\text{گرم} \cdot \text{درجه}}$) است J را حساب کنید. آزمایش را چند بار تکرار کنید و میانگین نتایج حاصل را به دست آورید.

به این پرسش‌ها پاسخ دهید

- (۱) - با صرف یک ژول انرژی کتابی به جرم یک کیلوگرم را تا چه ارتفاعی از سطح یک‌میز می‌توان در راستای قائم بالا برد؟
- (۲) - چند ژول انرژی لازم است تا یک هواپیمای جت که وزن آن با بارش 1×10^7 نیوتن است (و ثابت فرض می‌شود) تا ارتفاع ده کیلومتری سطح زمین بالا برود؟
- (۳) - با رسم یک نمودار نشان دهید که کار نیروی کشسانی یک فنر برابر سطح محصور بین خط نمایش $F = kx$ و محور نمایش x هاست.
- (۴) - با توجه به این که اندازه حرکت یک جسم به جرم m که با تندی \vec{v} حرکت می‌کند برابر $\vec{p} = m \vec{v}$ است نشان دهید که بین اندازه حرکت \vec{p} و انرژی جنبشی E_c جسم رابطه زیر برقرار است.

$$E_c = \frac{1}{2} \frac{p^2}{m}$$

- (۵) - با استفاده از قانون بقای انرژی نشان دهید که اگر آونگ ساده‌ای (گلوله کوچکی که به نخ سبکی از یک نقطه آویزان است) را به اندازه زاویه θ از وضع تعادل منحرف کرده بدون سرعت اولیه رها کنیم در صورتی که اصطکاک ناچیز باشد سرعت گلوله آن به هنگام عبور

از راستای قائم برابر است با :

$$v = \sqrt{2gl(1 - \cos\theta)}$$

1 طول آونگ یعنی فاصله مرکز ثقل گلوله از نقطه آویز است .

(۶) - دو جسم که دارای بار الکتریکی هستند یکدیگر را می‌رانند برای این که انرژی پتانسیل الکتریکی این دو جسم را افزایش دهیم باید :

۱- دو جسم را به موازات هم با يك سرعت حرکت دهیم.

۲- یکی از دو جسم را روی محیط يك دایره به دور جسم دیگر بچرخانیم.

۳- دو جسم را از يك دیگر دور کنیم.

۴- دو جسم را به يك دیگر نزدیک کنیم .

در جواب درست بحث کنید .

(۷) - وقتی که سنگی در هوا سقوط می‌کند قانون بقای انرژی درباره آن چگونه بیان می‌شود؟

(۸) - در مدتی که يك ماهواره به جرم m با سرعت v يك دور روی مدار دایره‌ای شکلی به شعاع r به دور زمین می‌گردد چه کاری نیروی جاذبه زمین روی آن انجام می‌دهد؟

(۹) - باتوجه به این که انرژی پتانسیل جاذبه‌ای معمولاً نسبت به يك سطح مقایسه (سطح انرژی پتانسیل صفر) سنجیده می‌شود بگوئید سطح مقایسه مناسب در مثالهای زیر کجا باید انتخاب شود؟

الف- پاندولی که در حال نوسان است.

ب- وزنه‌ای که به فنر مارپیچی آویخته شده و در راستای قائم پائین و بالا می‌رود.

پ- سیاره‌ای که به دور خورشید می‌چرخد.

(۱۰) - وقتی يك سفینه فضایی که دور زمین می‌گردد از يك مدار دایره‌ای شکل به شعاع بزرگتر به يك مدار دایره‌ای شکل به شعاع کوچکتر انتقال می‌یابد.

الف- انرژی جنبشی آن نسبت به وضعیت اولیه چگونه تغییر می‌کند (کمتر می‌شود یا بیشتر) ؟

ب- انرژی پتانسیل جاذبه‌ای آن نسبت به وضعیت اولیه چگونه تغییر می‌کند؟

یا محاسبه نشان دهید که در این انتقال اندازه تغییر انرژی پتانسیل جاذبه‌ای دوبرابر اندازه تغییر انرژی جنبشی آن است. چه تغییری در انرژی کل آن حاصل می‌شود؟

(۱۱) - نشان دهید که اگر اتومبیلی تحت اثر نیروی ثابت \vec{F} که صرف غلبه بر اصطکاک می‌شود با تندی ثابت \vec{v} در حرکت باشد توان لازم برای ثابت نگاهداشتن این تندی برابر $P = Fv$ است.

(۱۲) - درصعت توان موتورها را برحسب واحدی به نام اسب بخار می‌سنجند. اسب بخار تقریباً معادل توان دستگاهی است که جرم ۷۵ کیلوگرم را در مدت يك ثانيه به اندازه يك متر بالا ببرد. این توان چند وات و چند کیلووات است؟

(۱۳) - بازده يك مولد (یا هر وسیله دیگری که انرژی را از يك صورت به صورت دیگر تبدیل می‌کند) بنا به تعریف عبارت است از مقدار درصد انرژی کل مصرفی که به صورت انرژی قابل استفاده پس می‌دهد. بازده موتورهای درون‌سوز در حدود ده درصد است یعنی مثلاً 10% از انرژی شیمیائی نهفته در سوخت يك اتومبیل صرف حرکت آن می‌گردد. پس 90% بقیه چه می‌شود؟

(۱۴) - مولد A نسبت به مولد B دارای توان بیشتر ولی بازده کمتر است. این بدان معنی است که مولد A نسبت به مولد B با مقدار سوخت مساوی

۱- کار بیشتر ولی کندتر انجام می‌دهد.

۲- کار کمتر ولی تندتر انجام می‌دهد.

۳- کار بیشتر و تندتر انجام می‌دهد.

۴- کار کمتر و کندتر انجام می‌دهد.

(۱۵) - هر يك از جمله‌های رابطه $\Delta E = W + Q$ ممکن است منفی باشد. در دستگاه‌های

زیر کدام جمله‌های رابطه بالا منفی است؟

۱- شخصی که از يك طناب پائین می‌رود.

۲- يك باتری اتومبیل هنگام به کار انداختن موتور.

۳- يك لامپ برق بلافاصله پس از روشن شدن.

۴- يك لامپ برق پس از آن که یکساعت روشن است.

۵- يك یخچال الکتریکی هنگامی که کار می‌کند.

۶- يك ترقه وقتی که منفجر می‌شود.

(۱۶) - در چه نوع برخوردی انرژی جنبشی محفوظ می‌ماند؟ در چه صورت قانون بقاء

اندازه حرکت معتبر است؟

(۱۷) - توضیح دهید که قانون بقای اندازه حرکت در باره يك توپ تنیس که به دیوار

می‌خورد و برمی‌گردد چگونه به کار می‌رود؟

(۱۸) - نشان دهید که وقتی دو جسم به هم برخورد می‌کنند تغییر سرعت آنها نسبت

عکس با جرمشان دارد یعنی:

$$\frac{\Delta v_1}{\Delta v_2} = \frac{m_2}{m_1}$$

۱۹) - دو گلوله که جرم یکی سه برابر جرم دیگری است و هر دو با یک سرعت به طرف هم حرکت می کنند به طور روبرو به هم برخورد می نمایند. پس از برخورد، گلوله بزرگتر متوقف می شود و گلوله کوچکتر با سرعتی دو برابر سرعت اولیه خود برمی گردد. نشان دهید که هم اندازه حرکت و هم انرژی جنبشی آنها محفوظ می ماند.

۲۰) - روی دو اتومبیل کوچک (از نوع اسباب بازی) دو آهنربای قوی طوری نصب می کنیم که وقتی دو اتومبیل به هم نزدیک می شوند قطبهای همنام آهنرباها مقابل هم قرار می گیرند. این دو اتومبیل را روی سطح افقی که اصطکاک آن ناچیز است به طرف هم حرکت می دهیم وقتی که خیلی به هم نزدیک شدند بدون این که برخورد واقعی بین آنها صورت بگیرد از هم به سرعت دور می شوند؟

الف- آیا این کیفیت را می توان برخورد نامید؟

ب- آیا قانون بقای اندازه حرکت را می توان به کار برد؟

این مسئله ها را حل کنید

۱) - یک قایق بادی به جرم $200/0 \text{ kg}$ که برای حرکت روی یخ ساخته شده است بر سطح یخ بسته دریاچه ای حرکت می کند و باد در یک مسیر $900/0$ متری نیروی ثابت $100/0$ نیوتن بر قایق وارد می سازد. اگر قایق از حال سکون شروع به حرکت کند اصطکاک سطح ناچیز فرض شود سرعت حرکت قایق را در پایان مسیر $900/0$ یا در روش زیر حساب کنید :

الف- با استفاده از قانون دوم نیوتن.

ب- با استفاده از قضیه انرژی جنبشی.

جواب : $30 \frac{\text{m}}{\text{s}}$

۲) - اتومبیلی به جرم یک تن که در جاده ای افقی با سرعت ثابت $20/0 \frac{\text{m}}{\text{s}}$ در حرکت

است در اثر نیروی ثابت ترمز سرعتش به $10/0 \frac{\text{m}}{\text{s}}$ می رسد. کار نیروی ترمز را در مدت این تغییر سرعت بر حسب کیلو ژول حساب کنید.

جواب : 150 kJ

۳) - گلوله تفنگی به جرم $2/0$ گرم با سرعت $300/0$ متر بر ثانیه به تنه درختی برخورد

می کند و $5/0$ سانتیمتر در امتداد خط راست در آن فرو رفته و متوقف می شود.

الف- تغییر انرژی جنبشی گلوله چه اندازه است؟

ب- کاری که درخت روی گلوله انجام می‌دهد چند ژول است و چه اندازه گرما بر حسب ژول و کالری تولید می‌شود؟

پ- نیروی متوسط وارد بر گلوله در مدت حرکت آن در تنه درخت چند نیوتن است؟

جواب : الف- ۹۰ J ب- ۹۰ J و ۹۰ cal و ۲۱/۶ cal پ- ۱۸۰۰ N

(۴) - تعداد ۵ آجر یکسان که جرم هر یک ۲/۵ کیلوگرم و ضخامت هر یک ۵/۵ متر است از طرف رویه بزرگترشان روی یک سطح افقی قرار گرفته‌اند. برای این که آجرها را از همان رویه بزرگترشان روی هم بچینیم چند ژول کار باید انجام دهیم؟

جواب : ۱۱/۷۶ J

(۵) - یک هواپیمای جت که جرم آن با مسافر و بار روی هم $۱۰^5 \text{ kg} \times ۱/۲۰$ است از

فرودگاه تهران که تقریباً در ارتفاع ۱۲۰۰ متری سطح دریاست به مقصد آبادان با سرعت $۶۰/۵ \frac{\text{m}}{\text{s}}$

باند فرودگاه را ترک می‌کند و در ارتفاع ۸/۵ کیلومتری سطح تراز دریا با سرعت $۷۲۰ \frac{\text{km}}{\text{h}}$

پرواز می‌نماید. در مسیر خود به هوای طوفانی برخورد می‌کند و برای رهائی از توفان تا ارتفاع

۱۲/۵ کیلومتری سطح تراز دریا اوج می‌گیرد و در این ارتفاع با سرعت $۸۱۰ \frac{\text{km}}{\text{h}}$ پرواز

می‌کند. نزدیک فرودگاه مقصد تا ارتفاع ۳/۵ کیلومتری سطح تراز دریا پائین می‌آید و سرعتش

به $۳۶۰ \frac{\text{km}}{\text{h}}$ می‌رسد و در آخر در فرودگاه آبادان تقریباً هم تراز دریا به زمین می‌نشیند و متوقف

می‌شود انرژی مکانیکی کل هواپیما را در هر یک از مراحل نامبرده نسبت به سطح تراز دریا حساب کنید. انرژی مکانیکی را در حال سکون و سطح تراز دریا صفر بگیرید و g را ثابت فرض کنید.

جواب :

$$۱/۶۳ \times ۱۰^9 \text{ J} - ۱۱/۸ \times ۱۰^9 \text{ J} - ۱۷/۱۵ \times ۱۰^9 \text{ J} - ۴/۱۳ \times ۱۰^9 \text{ J} - \text{صفر}$$

(۶) - وزنه‌ای به جرم ۴/۵ کیلوگرم به وسیله یک رشته سیم باریک و سبک به طول ۵/۵

متر به سقف آزمایشگاه آویزان و در حکم یک پاندول ساده است. وزنه را به یک طرف می‌کشیم

تا راستای سیم با امتداد قائم زاویه ۶۰° بسازد.

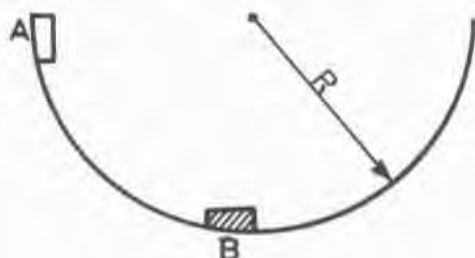
الف - انرژی پتانسیل ذخیره شده در وزنه را حساب کنید.

ب - هرگاه وزنه را رها کنیم و اثر مقاومت هوا بر آن ناچیز باشد با چه سرعتی از وضع

تعادل اولیه خود می‌گذرد و بیشترین مقدار انرژی جنبشی آن چه اندازه است .

جواب : الف (۱۱۰/۲۵ J) ب ($۷ \frac{\text{m}}{\text{s}}$ و ۱۱۰/۲۵ J)

(۷) - وزنه‌ای به جرم m درون نیم کره‌ای به شعاع R از نقطه A به نقطه B می‌لغزد و مسیر ربع دایره عظیمه AB را می‌پیماید (شکل ۸-۱۷). کاری که نیروی وزن این وزنه در

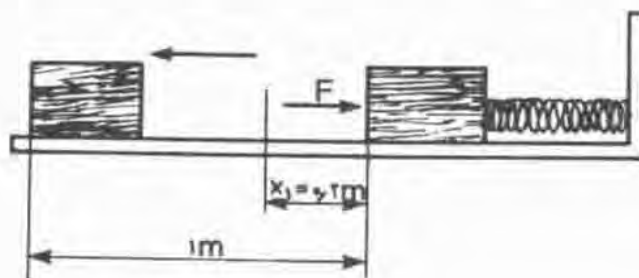
شکل ۸-۱۷

تغییر مکان AB انجام می‌دهد برابر است با

۱- صفر ۲- mgR ۳- $mg \cdot \frac{\pi R}{2}$ ۴- $mg \cdot \pi R$

در جواب صحیح بحث کنید.

(۸) - به وسیله قطعه چوبی به جرم یک کیلوگرم که بر سطح افقی میزی متکی است یک فنر افقی را که جرم آن ناچیز فرض می‌شود متراکم می‌کنیم به طوری که طول آن نسبت به وضع آزاد اولیه به اندازه $۰/۲۰$ متر کوتاه شود (شکل ۸-۱۸). هرگاه فنر را رها کنیم وزنه روی سطح

شکل ۸-۱۸

میز به اندازه مسافت ۱ متر جا به جا می‌شود و می‌ایستد. اگر ثابت فنر $k = ۱۰۰ \frac{N}{m}$ باشد ضریب اصطکاک بین سطح میز و وزنه را حساب کنید.

جواب: تقریباً $۰/۲$

(۹) - کامیونی به جرم ۵×۱۰^۴ کیلوگرم در یک جاده شیب دار که شیب آن دو درصد

است ($\sin \alpha = ۰/۰۲$) با تندی ثابت $۱۰ \frac{m}{s}$ بالا می‌رود و نیروی مقاوم در مقابل حرکت

کامیون برابر $\frac{4}{100}$ وزن آن است.

الف - توان کامیون در این حرکت چه اندازه است ؟

ب - کامیون با همین توان ، حداکثر با چه تندی در این جاده می تواند پائین آید ؟

فرض کنید نیروی مقاوم درموقع پائین آمدن کامیون تغییر نمی کند .

جواب : الف - $29/4 \text{ kw}$ ب - $30 \frac{\text{m}}{\text{s}}$

(۱۰) - توان مصرفی يك موتور الکتریکی ۲۰۰ وات و بازده آن ۶۰ درصد است ، مقدار

گرمائی که در هر ثانیه در این موتور تولید می شود چه اندازه است ؟

جواب : 80 ژول معادل تقریباً $19/2$ کالری

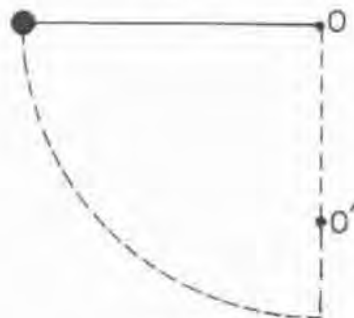
(۱۱) - از آبخاری به ارتفاع 44 متر در هر دقیقه به طور متوسط 160 متر مکعب آب فرو

می ریزد. توان متوسط این آبخار را بر حسب کیلووات حساب کنید .

جواب : تقریباً 1100 kw

(۱۲) - پاندول ساده ای به طول $l = 1 \text{ m}$ را که به نقطه O آویزان است مطابق شکل

(۸-۱۹) به وضع افقی برده و رها می کنیم . اگر نخ پاندول به هنگام عبور از راستای قائم در

شکل ۸-۱۹

نقطه O' به میخ افقی برخورد کند کمترین فاصله OO' چه اندازه باید باشد تا گلوله بتواند به

دور میخ O' مسیر دایره ای کاملی را به پیماید. همه اصطکاکها را ناچیز بگیرید .

جواب : حداقل $5/60$ متر

(۱۳) - ماهواره ای به جرم m روی مدار دایره ای شکلی به شعاع $2R$ به گرد زمین

می گردد (R شعاع کره زمین است) انرژی جنبشی این ماهواره را حساب کنید .

(۱۴) - يك گوی چوگان بازی به جرم $5/200$ کیلوگرم که با سرعت $5/0 \frac{\text{m}}{\text{s}}$ در راستای

افقی حرکت می کند در اثر ضربه چوگان با سرعت $8/0 \frac{\text{m}}{\text{s}}$ در خلاف جهت حرکت اولیه خود

برمی گردد. اگر ضربه چوگان بر گوی ۱/۰ ثانیه طول بکشد نیروی متوسط وارد از چوگان بر گوی چند نیوتن است؟
جواب : 260 N

(۱۵) - يك نوترون با سرعت $10^7 \frac{\text{m}}{\text{s}}$ به يك هسته هلیوم ساکن که جرمش ۴ برابر جرم نوترون است برخورد کامل (روبرو) می کند و با سرعت 6×10^6 متر بر ثانیه در خلاف جهت اولیه خود برمی گردد. اگر برخورد کاملاً الاستیک باشد سرعت هسته هلیوم پس از برخورد چه اندازه است ؟
جواب : $4 \times 10^6 \frac{\text{m}}{\text{s}}$

(۱۶) - جسمی به جرم m که با سرعت v در حرکت است به جسم دیگری به همان جرم که ساکن است برخورد کرده و به آن متصل می شود (برخورد غیرالاستیک کامل) . اگر هیچ نیروی خارجی بر مجموعه دو جسم وارد نشود انرژی جنبشی مجموعه پس از برخورد برابر است با :
$$mv^2 - 1 \quad \frac{1}{4}mv^2 - 2 \quad \frac{1}{8}mv^2 - 3 \quad \frac{1}{7}mv^2 - 4$$

جواب درست را با محاسبه پیدا کنید.

(۱۷) - يك مرد به جرم ۵۰/۰ کیلوگرم و يك ارايه به جرم ۳۰/۰ کیلوگرم روی يك سطح افقی دريك راستا به طرف هم در حرکتند. سرعت مرد ۱/۵ متر بر ثانیه و سرعت ارايه ۵/۵ متر بر ثانیه است. وقتی که مرد به ارايه می رسد با سرعتی که دارد روی آن سوار می شود. اگر راستای حرکت ارايه تغییر نکند سرعت مجموعه مرد و ارايه

$$1 - \frac{5}{6} \text{ متر بر ثانیه و در جهت حرکت ارايه است.}$$

$$2 - \frac{5}{6} \text{ متر بر ثانیه و در جهت حرکت مرد است.}$$

$$3 - \frac{7}{6} \text{ متر بر ثانیه و در جهت حرکت ارايه است.}$$

$$4 - \frac{7}{6} \text{ متر بر ثانیه و در جهت حرکت مرد است.}$$

(۱۸) - در مقابل دهانه تفنگی که لوله آن در راستای قائم نگاه داشته شده است قطعه چوبی به جرم ۴/۵۰ کیلوگرم قرار دارد. تفنگ آتش می شود و گلوله آن که جرمش ۲۵/۰ گرم است پس از خروج از دهانه لوله بلافاصله وارد قطعه چوب می گردد و مجموعه چوب و گلوله تا ارتفاع ۲/۸۵ متر در امتداد قائم به بالا پرتاب می شود تندی گلوله را به هنگام خروج از لوله تفنگ حساب کنید.

$$\text{جواب : } 1353 \frac{\text{m}}{\text{s}}$$

پاسخ به پرسشهای متن بخش ۸

۸-۱) - بلی، وقتی که جهت نیروی \vec{F} رو به پائین باشد و جسم را بر سطح نکیه گاه خود بشمارد.

۸-۲) - کار منفی معرف کار نیروی مقاوم است و نشان می دهد که يك همنه نیرو در خلاف جهت حرکت جسم وجود دارد و در مقابل حرکت آن مقاومت می کند مانند نیروی اصطكاك كه با جهت حرکت جسم زاویه 180° می سازد.

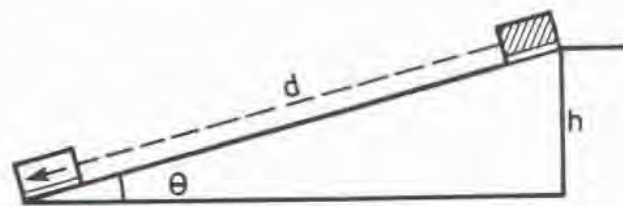
۸-۳) - به صورت گرما.

۸-۴) - انرژی پتانسیل الكتريكی.

۸-۵) - این کار صرف غلبه بر اصطكاك می شود و به گرما تبدیل می گردد.

۸-۶) - قسمتی از کار انجام شده صرف غلبه بر اصطكاك می شود و به گرما تبدیل می گردد و قسمت دیگر به صورت انرژی پتانسیل در جسم ذخیره می شود (شکل ۸-۲۵):

$$W = fd + mgh$$

شکل ۸-۲۵

۸-۷) - بلی، چه فشرکشیده شود و چه متراکم گردد انرژی پتانسیلی که در آن ذخیره

می شود از رابطه $E_p = \frac{1}{2}kx^2$ حساب می شود.

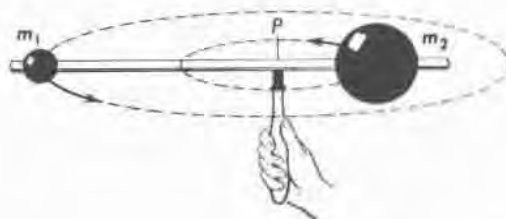
۸-۸) - دیمانسیون انرژی جنبشی همان دیمانسیون کار است، زیرا

$$\frac{1}{2}M(LT^{-1})^2 = \frac{1}{2}ML^2T^{-2}$$

۸-۹) - گلوله پس از برخورد به سطح صیقلی و سخت دوباره به طرف بالا برمی گردد و اگر اتلاف انرژی در کار نباشد تمام انرژی جنبشی آن دوباره به انرژی پتانسیل تبدیل می شود و به همان ارتفاع سقوط اولیه خود می رسد. در عمل به علت وجود اصطكاك و تغییر شکل جزئی كه در سطح برخورد به وجود می آید مقداری از انرژی تلف می شود و گلوله نمی تواند به ارتفاع اولیه خود برسد.

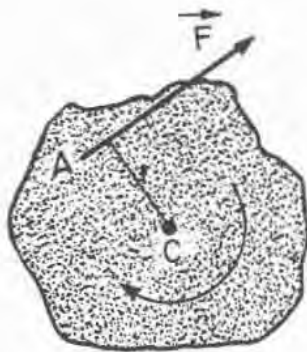
دوران

در بخش‌های پیش، برای بررسی سینماتیک و دینامیک اجسام، همواره آنها را در حکم ذره در نظر گرفته‌ایم و موردی پیش نیامده است که شکل و ابعاد جسم را در بررسی حرکت آن منظور داریم. در بیشتر مسائل مربوط به حرکت، چنان‌که دیدیم کافی است که تمام جرم جسم را در یک نقطه متمرکز بگیریم و فقط حرکت انتقالی آن را بررسی کنیم ولی در پاره‌ای از موارد لازم است که شکل و ابعاد جسم را در حرکت آن منظور داریم. مثلاً موقعی که یک جسم صلب (یعنی جسمی که شکلی کاملاً مشخص و تغییرناپذیر است) حرکت می‌کند علاوه بر حرکت انتقالی دارای حرکت دورانی نیز هست. در این بخش ما دوران (چرخش) یک جسم صلب به دور یک محور ثابت را بررسی خواهیم کرد. این نوع حرکت، دوران بدون انتقال نامیده می‌شود، مانند حرکت چرخ طیار یک ماشین، بسیاری از حرکتها ترکیبی از دو حرکت انتقالی و دورانی هستند مانند حرکت زمین و ماه و سیاره‌ها در فضا که ترکیبی از دو حرکت وضعی و انتقالی است، یا حرکت یک گلوله بر روی یک سطح که ضمن حرکت انتقالی دارای حرکت دورانی نیز هست. بررسی این حرکات پیچیده‌تر است و ما بدون این‌که وارد بحث در آنها بشویم به بیان یک یا دو مثال اکتفا می‌کنیم.

شکل ۹-۱ - حرکت دورانی حول محوری که از مرکز ثقل می‌گذرد

دوران جسم صلب به دور محوری که از گرانیکه آن می‌گذرد - شکل ۹-۱ دو جرم مختلف M_1 و M_2 را نشان می‌دهد که به دو سر میله‌ای نصب شده‌اند و دستگاه حول محور نوك تیزی که روی پایه قائمی قرار داده شده است (و این محور از گرانیکه دستگاه می‌گذرد) در سطح افقی می‌چرخد و

شکل ۳-۹- عاملی که سبب دوران يك جسم صلب به دور يك محور می شود گشتاور نیرو است.

r فاصله نقطه C از نیروی \vec{F} است یعنی طول خط عمودی است که از نقطه C بر بردار \vec{F} رسم می شود. واحد گشتاور نیرو، نیوتن متر (N.m) است که نباید با واحد کار و انرژی اشتباه شود، زیرا در محاسبه کار نیرو و فاصله در یک راستا منظور می شوند ولی در گشتاور نیرو، این دو برهم عمودند. علاوه بر این کار یک کمیت اسکالر است ولی گشتاور نیرو طبیعت برداری دارد و می توان آن را با یک بردار در راستای محور دوران نمایش داد.

پرسش ۹-۱- دیمانسیون گشتاور نیرو چیست؟

بنا به قرارداد، اگر جهت چرخیدن جسم به دور محور در جهت مثبت (یعنی خلاف جهت حرکت عقربه های ساعت) باشد گشتاور نیروی وارد بر آن را با علامت مثبت در نظر می گیرند و اگر چرخش جسم در جهت عقربه های ساعت صورت گیرد گشتاور نیرو را با علامت منفی منظور می دارند.

هرگاه يك جسم صلب که می تواند حول يك محور ثابت بچرخد، تحت اثر يك گشتاور نیروی نامتوازن قرار گیرد شروع به دوران می کند و سرعت زاویه ای آن مرتباً افزایش می یابد و هنگامی که سرعت زاویه ای آن به حد معین می رسد اثر گشتاور نیرو قطع می شود.

حرکت آن منظم است. بدیهی است اگر دستگاه را حول محوری که از گرانشگاه آن نمی گذرد (مثلاً حول محوری که از وسط فاصله دو جسم می گذرد) بچرخانیم نظم حرکت بهم می خورد و به اصطلاح لنگی پیدا می کند.

شکل ۳-۹- فرقه ای را نشان می دهد که آن هم به دور محوری که از مرکز ثقلش می گذرد می چرخد و تا وقتی که حول این محور دوران می کند دارای تعادل است.

شکل ۳-۹- تا وقتی که فرقه حول محور عار بر مرکز ثقلش دوران می کند دارای تعادل است.

گشتاور نیرو عامل مؤثر در دوران - گشتاور نیرو

چنان که می دانیم عاملی است که سبب گشتن يك جسم به دور محور می شود و اندازه آن برابر است با حاصل ضرب اندازه نیرو در فاصله بردار نیرو از محور دوران. مثلاً در شکل (۳-۹) اندازه گشتاور نیروی

نا ترازمند \vec{F} که در نقطه ای مانند A بر جسم اثر می کند نسبت به نقطه C (واقع بر محور دوران) برابر است با:

$$L = F \times r \quad (۱-۹)$$

شتاب زاویه‌ای - همان‌طور که شتاب در حرکت بر خط راست، نشان‌دهنده میزان تغییر سرعت در واحد زمان است، شتاب زاویه‌ای هم در حرکت دورانی معرف میزان تغییر سرعت زاویه‌ای در واحد زمان می‌باشد. اگر ω_0 و ω به ترتیب سرعت‌های زاویه‌ای در لحظه‌های t_0 و t باشند شتاب زاویه‌ای متوسط در زمان $\Delta t = t - t_0$ که آن را به α نمایش می‌دهیم برابر است با :

$$\alpha = \frac{\omega - \omega_0}{t - t_0} = \frac{\Delta \omega}{\Delta t} \quad (۴-۹)$$

شتاب زاویه‌ای لحظه‌ای حد شتاب زاویه‌ای متوسط است وقتی که Δt به سمت صفر میل کند یعنی :

$$\alpha = \lim_{\Delta t \rightarrow 0} \frac{\Delta \omega}{\Delta t} = \frac{d\omega}{dt} \quad (۵-۹)$$

شتاب زاویه‌ای بر حسب واحد رادیان بر مجذور ثانیه $\left(\frac{\text{rad}}{\text{s}^2}\right)$ بیان می‌شود و چون رادیان بدون دیمانسیون است دیمانسیون شتاب زاویه‌ای به صورت T^{-2} است. اگر شتاب زاویه‌ای α ثابت بماند یعنی در زمانهای مساوی تغییرات سرعت زاویه‌ای مساوی باشد شتابهای زاویه‌ای متوسط و لحظه‌ای یکی هستند و می‌توانیم بنویسیم :

$$\alpha = \frac{\omega - \omega_0}{t - t_0} \quad (۶-۹)$$

$$\omega = \alpha(t - t_0) + \omega_0 \quad \text{و یا}$$

اگر مبدأ سنجش زمان را لحظه $t_0 = 0$ بگیریم خواهیم داشت :

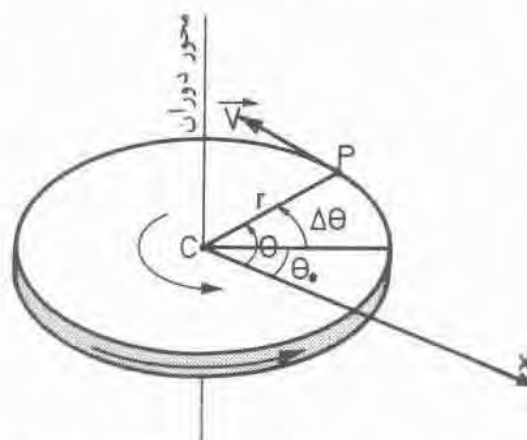
سرعت زاویه‌ای - سرعت زاویه‌ای که در بخش ۷ برای حرکت بر مسیر دایره‌ای تعریف شد در مورد دوران نیز به کار می‌رود. مثلاً اگر متحرك زاویه $\Delta \theta = \theta - \theta_0$ را (شکل ۹-۳) در زمان $\Delta t = t - t_0$ بپیماید سرعت زاویه‌ای متوسط آن برابر است با :

$$\bar{\omega} = \frac{\Delta \theta}{\Delta t} \quad (۲-۹)$$

سرعت زاویه‌ای لحظه‌ای، حد سرعت متوسط است وقتی که Δt به سمت صفر میل کند یعنی :

$$\omega = \lim_{\Delta t \rightarrow 0} \frac{\Delta \theta}{\Delta t} = \frac{d\theta}{dt} \quad (۳-۹)$$

سرعت زاویه‌ای چنان که می‌دانیم بر حسب واحد رادیان بر ثانیه (یا بر حسب دور در دقیقه و ثانیه) بیان می‌شود چون به علت صلب بودن جسم، تمام نقاط آن با هم به دور محور می‌چرخند سرعت زاویه‌ای همه نقاط جسم یکی است.

شکل ۹-۳ - جسمی که با سرعت زاویه‌ای ω به دور یک محور می‌چرخد

پرسش ۹-۲- در چه صورت شتاب خطی صفر

است ؟

$$\omega = \alpha t + \omega_0 \quad (7-9)$$

پرسش ۹-۳- اندازه شتاب جانب مرکز در

هر نقطه از جسم در حرکت دورانی چیست؟ آیا مقدار آن همواره ثابت است ؟

ω_0 سرعت زاویه‌ای اولیه در مبدأ زمان است که ممکن است صفر باشد یعنی جسم از حالت سکون شروع به چرخیدن کند.

مقادیر α و ω_0 و ω در رابطه‌های (۶-۹) و

(۷-۹) نظیر مقادیر a و v_0 و v در رابطه‌های (۲-۹) و

(۲-۱۰) است که در بخش ۲ درباره حرکت شتاب دار بر خط راست آموخته‌ایم.

تعیین زاویه چرخش- زاویه کل چرخش يك جسم دوار در زمان معین را می‌توان به کمک سرعت زاویه‌ای متوسط حساب کرد. اگر شتاب زاویه‌ای α ثابت باشد سرعت زاویه‌ای متوسط با روشی شبیه به آن چه در حرکت بر خط راست بیان شد از رابطه زیر به دست می‌آید :

$$\bar{\omega} = \frac{\omega + \omega_0}{2} \quad (9-10)$$

زاویه پیموده شده θ در زمان t برابر خواهد

بود با :

$$\theta = \bar{\omega} t$$

یا :

$$\theta = \frac{\omega + \omega_0}{2} \cdot t \quad (9-11)$$

اگر در این رابطه به جای ω معادل آن را از

رابطه (۷-۹) قرار دهیم خواهیم داشت :

$$\theta = \frac{(\omega_0 + \alpha t) + \omega_0}{2} \cdot t$$

یا :

$$\theta = \frac{1}{2} \alpha t^2 + \omega_0 t \quad (9-12)$$

که درست شبیه به معادله (۲-۱۲) در حرکت

شتاب دار بر خط راست است. (به بخش ۲ مراجعه

شود) با حذف t از دو معادله (۷-۹) و (۱۲-۹)

شتاب خطی- اگر سرعت زاویه‌ای ω ثابت نباشد سرعت خطی يك نقطه از جسم که ضمن حرکت آن مسیر دایره‌ای شکلی به شعاع r را می‌پیماید (به شکل ۴-۹ مراجعه کنید) نیز تغییر می‌کند در نتیجه ، این نقطه علاوه بر شتاب جانب مرکز دارای شتاب خطی (در راستای مماس بر دایره مسیر) نیز هست. برای تعیین این شتاب خطی کافی است که در رابطه کلی

$$a = \frac{v - v_0}{t}$$

رابطه ۷-۶ (بخش ۷) قرار دهیم، در این صورت خواهیم داشت :

$$a = \frac{v - v_0}{t} = \frac{r\omega - r\omega_0}{t} = \frac{r(\omega - \omega_0)}{t} = r\alpha \quad (9-18)$$

به طور کلی در حرکت چرخشی يك جسم صلب،

مسافت طی شده و سرعت خطی و شتاب خطی يك نقطه از محیط جسم به ترتیب از سه رابطه زیر حساب

$$\begin{cases} x = r\theta & \text{مسافت طی شده} \\ v = r\omega & \text{سرعت خطی} \\ a = r\alpha & \text{شتاب زاویه‌ای} \end{cases} \quad (9-19)$$

خواهیم داشت:

$$\omega^2 - \omega_0^2 = 2\alpha\theta \quad (13-9)$$

پرسش ۹-۴- اگر جسم از حال سکون شروع به چرخیدن کند روابط (۷-۹) و (۱۲-۹) و (۱۳-۹) به چه صورت درخواهند آمد.

مثال - تعداد دورهای موتور يك هواپیما در مدت ۳ ثانیه از ۳۰۰ دور در دقیقه به ۲۴۰۰ دور در دقیقه می‌رسد. اگر شتاب زاویه‌ای دوران موتور را ثابت فرض کنیم.

الف- سرعت زاویه‌ای متوسط موتور را حساب کنید.

ب- زاویه کل چرخش در مدت ۳ ثانیه چند رادیان است؟

پ- شتاب زاویه‌ای حرکت موتور چیست؟ - ابتدا سرعتهای زاویه‌ای را بر حسب رادیان بر ثانیه حساب می‌کنیم.

$$\omega_0 = \frac{300}{60} \times 2\pi = 10\pi \frac{\text{rad}}{\text{s}}$$

$$\omega = \frac{2400}{60} \times 2\pi = 80\pi \frac{\text{rad}}{\text{s}}$$

الف- سرعت زاویه‌ای متوسط برابر است با:

$$\bar{\omega} = \frac{10\pi + 80\pi}{2} = 45\pi \frac{\text{rad}}{\text{s}}$$

ب - زاویه کل پیموده شده در زمان $t=3$

ثانیه برابر است با:

$$\theta = \bar{\omega}t = 45\pi \times 3 = 135\pi \text{ rad} \approx 424 \text{ rad}$$

پ- اندازه شتاب زاویه‌ای برابر است با:

$$\begin{aligned} \alpha &= \frac{\omega^2 - \omega_0^2}{2\theta} = \frac{(\omega + \omega_0)(\omega - \omega_0)}{2\theta} \\ &= \frac{(80\pi + 10\pi)(80\pi - 10\pi)}{2 \times 135\pi} \\ &= \frac{90\pi \times 70\pi}{2 \times 135\pi} = \frac{70\pi}{3} \approx 73 \frac{\text{rad}}{\text{s}^2} \end{aligned}$$

رابطه بین گشتاور نیرو و شتاب زاویه‌ای (دینامیک دوران) - گفتیم وقتی بريك جسم صلب، كه می‌تواند به دور يك محور ثابت بچرخد، گشتاور نیروی معینی اثر كند، جسم شتاب می‌گیرد و تندی زاویه‌ای آن مرتباً افزایش می‌یابد. در این جا می‌خواهیم رابطه بین گشتاور نیرو و شتاب زاویه‌ای را پیدا كنیم.

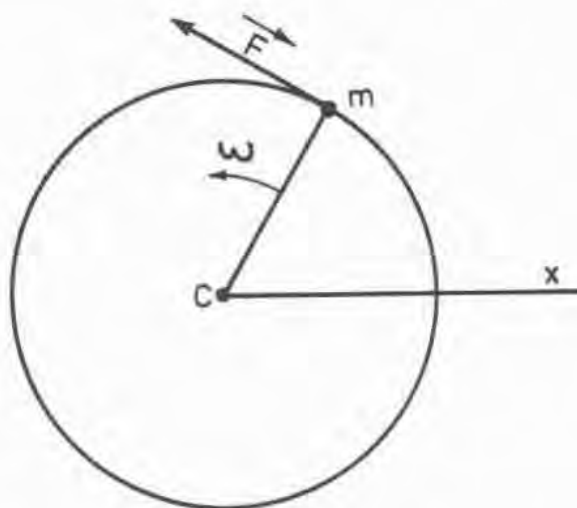
شتاب زاویه‌ای نه تنها بستگی به شكل و ابعاد جسم دارد بلکه به توزیع جرم جسم در اطراف محور دوران نیز بستگی دارد. برای پیدا كردن رابطه بین این عوامل، تخت از يك مثال ساده شروع می‌كنیم: در نظر بگیریم كه جرم كوچك m به سر نخي بسته شده و در اثر گشتاور نیروی حاصل از نیروی \vec{F} مطابق شكل (۹-۵) به دور نقطه ثابت C می‌چرخد. شتاب حرکت آن در روی دایره مسیر بنا به قانون دوم نیوتن از رابطه

$$\vec{F} = m \vec{a}$$

حساب می‌شود. دوطرف این رابطه را در r شعاع دایره مسیر، ضرب می‌کنیم:

$$\vec{F} \times r = m \vec{a} \times r$$

طرف چپ این رابطه یعنی $\vec{F} \times r$ ، گشتاور نیروی وارد بر جرم m نسبت به نقطه C است كه آن را به \vec{L} نمایش داده‌ایم، اگر در طرف راست این معادله به جای شتاب a ، معادل آن $r\alpha$ را از رابطه (۹-۸)

شکل ۹-۱۴ شتاب زاویه‌ای دوران بستگی به گشتاور نیرو و گشتاور مانند دارد.

رابطه (۹-۱۴) را می‌توان درباره هر جسم صلبی که به دور یک محور ثابت می‌چرخد به کار برد زیرا هر جسم صلب را می‌توان مرکب از تعداد زیادی اجزاء کوچک به جرمهای m_1, m_2, m_3, \dots دانست که در فاصله‌های r_1, r_2, r_3, \dots از محور دوران توزیع شده‌اند. بدیهی است گشتاورمانند کل جسم مجموع گشتاورماندهای این اجزاء است یعنی:

$$I = m_1 r_1^2 + m_2 r_2^2 + m_3 r_3^2 + \dots = \sum m r^2$$

محاسبه گشتاورمانند اجسامی که شکل هندسی متقارن دارند باروشهای خاص ریاضی صورت می‌گیرد و از حدود برنامه این کتاب خارج است. در این جا فقط اندازه گشتاور مانند چند جسم را بدون محاسبه می‌نویسیم:

بگذاریم اندازه گشتاور نیرو برابر خواهد بود با:

$$L = m r^2 \alpha$$

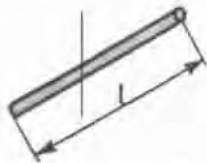
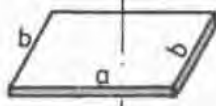
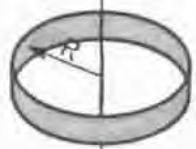

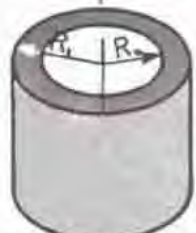

و $m r^2$ برای جسم مورد نظر، هر دو ثابت هستند، بنابراین حاصل ضرب $m r^2$ نیز مقدار ثابتی است که آن را به I نمایش می‌دهیم و معادله بالا را به صورت زیر می‌نویسیم:

$$L = I \alpha \quad (9-14)$$

$I = m r^2$ را «گشتاورمانند»^۱ جرم m نسبت به مرکز دوران C می‌نامیم.

از مقایسه رابطه $L = I \alpha$ با رابطه $F = m a$ نتیجه می‌گیریم که رفتار L در حرکت دورانی نظیر رفتار F در حرکت خطی و نقش α مشابه نقش a است.

۱- اصطلاح فیزیکی آن در زبان انگلیسی Moment of inertia و در زبان فرانسه - Moment d'inertie است و اصطلاح ممان اینرسی در کتابهای فارسی نیز به کار رفته است.

اندازه گشتاورمانند I	نوع جسم صلب
	<p>میله همگن و یکنواخت به جرم m و به طول l نسبت به محور عمود بر وسط میله.</p>
	<p>صفحه همگن مستطیل شکل به جرم m و به ابعاد a و b نسبت به محور عمود بر وسط صفحه.</p>
	<p>حلقه همگن نازک به جرم m و به شعاع R نسبت به محور عمود بر سطح حلقه که از مرکز آن می گذرد.</p>
	<p>استوانه توپر همگن به جرم m و به شعاع R نسبت به محور استوانه.</p>
	<p>استوانه توخالی همگن به جرم m و به شعاعهای بیرونی و درونی R_1 و R_2 نسبت به محور استوانه.</p>
	<p>کره توپر همگن به جرم m و به شعاع R نسبت به قطر کره.</p>
	<p>کره توخالی نازک همگن به جرم m و به شعاع R نسبت به قطر کره.</p>

برابر است با :

$$E_c = \frac{1}{2} m v^2 = \frac{1}{2} m (r\omega)^2$$

انرژی جنبشی کل یک جسم صلب که با سرعت زاویه‌ای ω به دور یک محور ثابت می‌چرخد مجموع انرژی جنبشی ذراتی است که این جسم را تشکیل می‌دهند یعنی:

$$E_c = \frac{1}{2} m_1 (r_1 \omega)^2 + \frac{1}{2} m_2 (r_2 \omega)^2 + \dots$$

$$= \sum \frac{1}{2} m r^2 \omega^2$$

$$E_c = \frac{1}{2} |\sum m r^2| \omega^2$$

یا :

و یا :

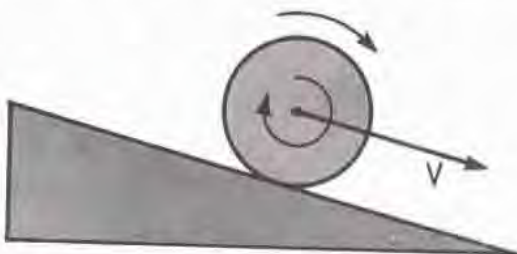
$$E_c = \frac{1}{2} I \omega^2 \quad (۱۶-۹)$$

از مقایسه رابطه $E_c = \frac{1}{2} I \omega^2$ با رابطه

$$E_c = \frac{1}{2} m v^2$$

دورانی به ترتیب به جای m و v در حرکت بر خط راست به کار رفته‌اند.

وقتی که یک گلوله یا یک حلقه روی یک سطح می‌غلتد. (شکل ۷-۹) انرژی جنبشی آن مجموع دو انرژی دورانی و انتقالی است زیرا، هم به دور

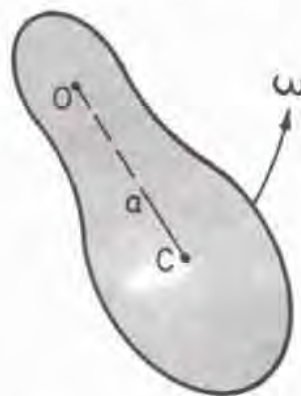

شکل ۷-۹- انرژی جنبشی جسی که روی یک سطح می‌غلتد مجموع انرژی جنبشی دورانی و انتقالی است

در پاره‌ای از موارد ممکن است جسم به دور محوری که از مرکز ثقل آن نمی‌گذرد بچرخد. در این حالت گشتاور ماند جسم نسبت به محور دوران از رابطه زیر حساب می‌شود.

$$I = I_0 + m a^2 \quad (۱۵-۹)$$

که در آن I_0 گشتاور ماند جسم نسبت به مرکز ثقل آن و m جرم جسم (که تمام آن بنا به فرض در مرکز ثقل متمرکز است) و a فاصله مرکز ثقل از محور دوران است (شکل ۹-۶).

شکل ۹-۶- اگر جسم به دور محور O که از مرکز ثقل آن نمی‌گذرد بچرخد.

$$I = I_0 + m a^2$$

بدیهی است چنانچه جسم شکل منظمی داشته باشد محاسبه گشتاور ماند آن نسبت به مرکز ثقل آسان است.

پوشش ۵-۹- باتوجه به دیمانسیون گشتاور ماند واحد آن را در دستگاه بین‌المللی واحدها بیان کنید.

انرژی جنبشی دوران - انرژی جنبشی یک جرم

کوچک که مطابق شکل ۵-۹ با تندی $v = r\omega$ بر مسیر دایره‌ای به شعاع r به دور نقطه C می‌چرخد

مرکز تقارن هندسی خود می‌چرخد و هم این مرکز تقارن هندسی در امتداد خط راست حرکت انتقالی دارد بنابراین:

$$E_c = \frac{1}{2} I \omega^2 + \frac{1}{2} m v^2 \quad (۱۷-۹)$$

اندازه حرکت زاویه‌ای - اندازه حرکت زاویه‌ای
جسمی که با سرعت زاویه‌ای ω به دور یک محور می‌چرخد بنا به تعریف برابر است با حاصل ضرب سرعت زاویه‌ای در گشتاور ماند جسم نسبت به محور دوران یعنی:

$$P = I\omega \quad (۱۸-۹)$$

در حالت خاصی که جرم کوچک m روی محیط یک دایره به شعاع r حرکت می‌کند $I = mr^2$ است و در نتیجه:

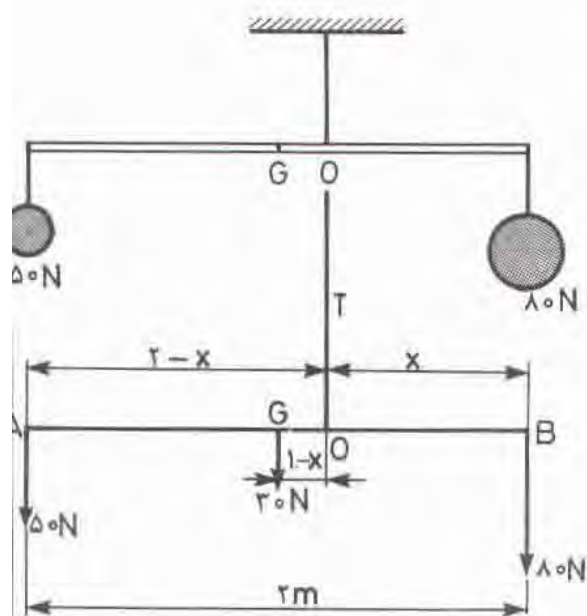
$$P = mr^2 \cdot \omega = mvr \quad (۱۸-۹)$$

پوشش ۹-۶- با در نظر گرفتن وجوه تشابهی که حرکت‌های دورانی و خطی دارند چه رابطه‌ای بین گشتاور نیرو و تغییر اندازه حرکت زاویه‌ای می‌توانید بدست آورید؟

پوشش ۹-۷- آیا قانون بقای اندازه حرکت در باره حرکت دورانی هم صادق است؟

مقایسه حرکت دورانی با حرکت خطی - ضمن بحث درباره سینماتیک و دینامیک حرکت دورانی در این بخش، دیدیم که شباهت زیادی بین روابط سینماتیکی و دینامیکی در دو نوع حرکت خطی و دورانی وجود دارد به طوری که برای بدست آوردن روابط حرکت دورانی کافی است که رابطه‌های نظیر آنها را در حرکت خطی بنویسیم و به جای x و a و v و m و F ، کمیت‌های مشابه آنها یعنی θ و ω و α و I و L را قرار دهیم. در جدول زیر پاره‌ای از کمیت‌ها و روابط بین آنها در این دو نوع حرکت برای مقایسه داده شده است.

در حرکت دورانی		در حرکت خطی	
θ	زاویه پیموده شده	x	مسافت طی شده
$\vec{\omega} = \frac{d\theta}{dt}$	تندی زاویه‌ای	$\vec{v} = \frac{dx}{dt}$	تندی خطی
$\vec{\alpha} = \frac{d\omega}{dt}$	شتاب زاویه‌ای	$\vec{a} = \frac{dv}{dt}$	شتاب خطی
$I = mr^2$	گشتاور ماند	m	جرم
$\vec{L} = I \times \vec{\alpha}$	گشتاور نیرو	$\vec{F} = m \vec{a}$	نیرو
\vec{L}_t	ضربه زاویه‌ای	\vec{F}_t	ضربه
$\vec{P} = I \vec{\omega}$	اندازه حرکت زاویه‌ای	$\vec{P} = m \vec{v}$	اندازه حرکت
$E_c = \frac{1}{2} I \omega^2$	انرژی جنبشی	$E_c = \frac{1}{2} m v^2$	انرژی جنبشی
$W = L \cdot \theta$	کار	$W = F \cdot x$	کار
$P = L \omega$	توان	$P = F \cdot v$	توان

شکل (۸-۹)

مثال - به دوسر میل به یکنواختی به طول ۲/۵۰ متر و به وزن ۳۰/۵ نیوتن دو وزنه ۵۰/۵ نیوتنی و ۸۰/۵ نیوتنی مطابق شکل (۸-۹) آویزان است. میل را از چه نقطه‌ای از آن باید آویخت تا به طور افقی به حال تعادل بایستد؟ در این حالت نیروی کشش ریسمانی که میل به آن آویزان می‌شود چه اندازه است؟

- نخست نمودار ساده‌ای از نیروهای وارد بر میل را نمایش می‌دهیم. اگر نقطه O محل آویختن میل باشد شرط تعادل این است مجموع جبری گشتاور نیروها نسبت به محوری که از این نقطه (عمود بر صفحه کتاب) می‌گذرد صفر باشد. چون میل یکنواخت است گرانیکه آن در وسطش قرار دارد. گشتاور نیروهای ۵۰/۵ نیوتنی و ۳۰/۵ نیوتنی نسبت به این

تعادل اجسام صلب - در بخش ۴ دیدیم که اگر بر جسمی چند نیرو اثر کند و برآیند این نیروها صفر باشد جسم به حال تعادل است. این شرط را تحت عنوان شرط اول تعادل، به صورت کلی $\vec{\Sigma F} = 0$ بیان کردیم. اگر نیروهای وارد بر جسم در یک صفحه باشند هر یک از این نیروها را چنان‌که دیدیم می‌توان به دو عمده در راستاهای دوجور x و y تجزیه کرد و شرط اول تعادل را به صورت زیر نوشت:

$$\Sigma F_x = 0 \text{ و } \Sigma F_y = 0 \quad (۹-۱۹)$$

شرط بالا برای بررسی تعادل جسم در حرکت انتقالی لازم و کافی است.

اگر بزرگ جسم صلب که می‌تواند به دور یک محور بچرخد چند گشتاور نیرو اثر کند وضع دوران جسم به دور محور بستگی به مجموع این گشتاورها دارد و برای این که جسم صلب تعادل داشته باشد باید مجموع جبری همه گشتاورها نسبت به محور دوران صفر باشد یعنی:

$$\Sigma L = 0 \quad (۹-۲۰)$$

در حل مسائل مربوط به تعادل اجسام صلب، معمولاً گشتاورهایی را که در خلاف جهت حرکت عقربه‌های ساعت (یعنی در جهت مثبتاتی) اثر می‌کنند با علامت مثبت و گشتاورهایی را که در جهت حرکت عقربه‌های ساعت اثر می‌نمایند با علامت منفی در نظر می‌گیرند.^۱

۱- در کتاب فیزیک سال اول نیز مطالبی در باره گشتاور و تعادل خوانده‌اید که می‌توانید به آنها نیز مراجعه کنید.

محور در جهت مثبت (جهت مثلثاتی) و گشتاور
نیروی ۸۰ نیوتنی در جهت منفی (جهت عقربه‌های
ساعت) اثر می‌کند. اگر فاصله نیروی ۸۰ نیوتنی از
نقطه O را به x نمایش دهیم داریم:

$$T - 50 - 30 - 80 = 0 \quad 50 \times (2 - x) + 30 \times (1 - x) - 80 \times x = 0$$

یا یا

$$T = 160 \text{ N} \quad 160x = 130 \quad x = 0.8125 \text{ m} = 81.25 \text{ cm} \quad \text{و}$$

به این پرسشها پاسخ دهید :

- (۱) - آیا تندی زاویه‌ای مانند تندی خطی کمیت برداری است و می‌توان آن را با يك بردار نمایش داد ؟
- (۲) - سرعت زاویه‌ای عقربه‌های ثانیه شمار و دقیقه شمار ساعت چه اندازه است ؟
- (۳) - در نظر بگیرید که چرخي با شتاب زاویه‌ای ثابت α به دور محور ثابت خود می‌چرخد. يك نقطه از محیط این چرخ
 - ۱- فقط شتاب جانب مرکز دارد
 - ۲- فقط شتاب خطی دارد
 - ۳- هم شتاب جانب مرکز و هم شتاب خطی دارد .
 در جواب درست بحث کنید .
- (۴) - گشتاور مانند در حرکت دورانی نقش کدام کمیت در حرکت خطی را دارد ؟
- (۵) - در حرکت دورانی يك جسم صلب به دور يك محور ، چه رابطه‌ای بین گشتاور نیرو و گشتاور مانند برقرار است ؟
- (۶) - آیا برای تعیین گشتاور مانند يك جسم نسبت به محوری که از گرانیگاه آن می‌گذرد می‌توان فرض کرد که تمام جرم جسم در گرانیگاه آن متمرکز شده است ؟
- (۷) - دو قرص همگن که جرم و ضخامت هر دو یکی است، یکی از آلومینیوم و دیگری از فولاد ساخته شده است. گشتاور مانند کدام يك از این دو قرص نسبت به محوری که از مرکز قرص عمود بر سطح آن می‌گذرد بیشتر است ؟
- (۸) - در نظر بگیرید وسط صفحه گرد افقی کوچکی ایستاده‌اید و این صفحه به دور محور قائمی که از مرکز آن می‌گذرد به آرامی می‌چرخد. در کدام يك از دو حالت زیر سرعت زاویه‌ای

دوران شما بیشتر خواهد بود؟

۱- وقتی که بازوهای خود را به طرفین دراز کنید.

۲- وقتی که بازوها را به بدن خود بچسبانید.

۹- در نظر بگیرید که يك غلتك (جسم جامد همگن به شكل استوانه) به جرم M و به شعاع R از بالای سطح شیب داری که اصطكاك آن ناچیز است بدون لغزیدن می غلتد و به پائین سطح می رسد. اگر تغییر مکان مرکز ثقل استوانه در راستای قائم h باشد با استفاده از قانون بقاء انرژی مکانیکی، نشان دهید که سرعت مرکز ثقل استوانه در پائین سطح برابر است با :

$$v = \sqrt{\frac{4}{3}gh}$$

۱۰- اندازه حرکت زاویه ای را تعریف کنید. در چه صورت قانون بقای اندازه حرکت

زاویه ای معتبر است ؟

این مسئله ها را حل کنید

۱- چرخى به قطر $۰/۶۰$ متر بدور محور ثابت خود از حال سکون شروع به چرخیدن می کند

و پس از ۲۰ ثانیه سرعت زاویه ای آن به $۱۰۰ \frac{\text{rad}}{\text{s}}$ می رسد. اگر شتاب زاویه ای این حرکت

ثابت باشد مقدار این شتاب و اندازه زاویه دوران چرخ را در این مدت حساب کنید.

جواب : $۵ \frac{\text{rad}}{\text{s}^2}$ و ۱۰۰۰ rad

۲- محور موتور اتومبیلی که در حال کار است در هر دقیقه ۱۲۰ دور می زند. هرگاه

با شتاب زاویه ای ثابت تعداد دورهای موتور در مدت ۴ ثانیه به ۳۶۰۰ دور در دقیقه برسد

اندازه شتاب زاویه ای و زاویه کل پیموده شده در این مدت را حساب کنید.

۳- يك چرخ طیار که با سرعت زاویه ای ثابت $۳۱/۴$ رادیان بر ثانیه در حال دوران

است در اثر اعمال يك گشتاور نیرو در مدت ۲۰ ثانیه می ایستد، اگر گشتاور مانند این چرخ نسبت

به محور دوران آن $۶۳/۶ \text{ kgm}^2$ باشد اندازه این گشتاور نیرو را حساب کنید.

جواب : تقریباً ۱۰۰ N.m

۴- يك حلقه به جرم ۲ kg بدون لغزش بر روی سطح افقی می غلتد و با سرعت خطی

$۴ \frac{\text{m}}{\text{s}}$ جلو می رود. انرژی جنبشی آن را حساب کنید.

اگر يك قرص همگن به همین و با همین سرعت روی سطح افقی بغلتد انرژی جنبشی آن چه اندازه خواهد بود ؟

جواب : $32J$ و $24J$

(۵) - قرقره‌ای به شکل يك قرص همگن به جرم 0.200 kg و به شعاع 5.0 cm حول محور افقی ثابتی می‌تواند بچرخد. درشمار این قرقره نخ محکم و سبکی چندین دور پیچیده شده است که سر آن به قرقره متصل است و به سردیگر آن وزنه‌ای به جرم 0.500 کیلوگرم آویزان است. هرگاه وزنه رها شود در امتداد قائم پائین می‌آید و قرقره به دور محور خود می‌چرخد (مطابق شکل ۹-۹). با استفاده از قانون بقای انرژی مکانیکی سرعت وزنه را پس از آن که

شکل ۹-۹

وزنه به اندازه يك متر سقوط کند حساب کنید. از اصطکاکها صرف نظر می‌شود. گشتاور ماند قرقره نسبت به محور دوران قرقره چه اندازه است ؟

جواب : تقریباً $4/0 \frac{\text{m}}{\text{s}}$ و $2/5 \times 10^{-2} \text{ kg.m}^2$

پاسخ به پرسشهای متن بخش ۹

۹-۱) - ML^2T^{-2} که با دیمانسیون کاریکی است.

۹-۲) - شتاب خطی برابر $a = r\alpha$ است و در صورتی صفر است که شتاب زاویه‌ای α صفر باشد، یعنی جسم با سرعت زاویه‌ای ثابت دوران کند.

۹-۳) - $r\omega^2$ و در صورتی ثابت است که ω ثابت باشد.

۹-۴) - در این حالت $\omega = 0$ است و داریم :

$$\begin{cases} \theta = \frac{1}{2} \alpha t^2 \\ \omega^2 = 2\alpha\theta \end{cases} \quad \text{و}$$

$$\text{kg.m}^2 \quad (5-9)$$

(6-9) - اگر در رابطه $\vec{L} = I\vec{\alpha}$ به جای α معادل آن $\frac{\omega - \omega_0}{t}$ را بگذاریم خواهیم

داشت :

$$\vec{L} = I \frac{\vec{\omega} - \vec{\omega}_0}{t}$$

$$\vec{L}t = \vec{I}\omega - \vec{I}\omega_0$$

یا

از مقایسه این رابطه با رابطه $\vec{F}t = m\vec{v} - m\vec{v}_0$ که معرف ضربه در حرکت خطی است

می توان $\vec{L}t$ ضربه زاویه ای نامید.

(7-9) - بلی، اگر در رابطه $\vec{L}t = \vec{I}\omega - \vec{I}\omega_0$ گشتاور نیروی L صفر باشد $\vec{I}\omega - \vec{I}\omega_0 = 0$

خواهد بود و در نتیجه $\vec{I}\omega = \vec{I}\omega_0$ است، یعنی اندازه حرکت زاویه ای ثابت می ماند.

حرکات ارتعاشی و امواج

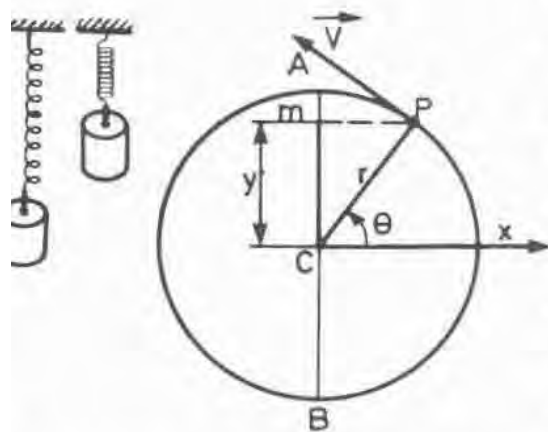
ارتعاش و موج در بسیاری از پدیده‌های جهان نقش مهم و اساسی دارند. موج چنان که می‌دانیم، یکی از وسیله‌های انتقال انرژی از جایی به جای دیگر است. انتقال انرژی به دوراه صورت می‌گیرد؛ یکی به وسیله انتقال ماده، به این معنی که ماده به هنگام انتقال، انرژی جنبشی و انرژی درونی خود را نیز با خود می‌برد، دیگری به وسیله موج و در این گونه انتقال انرژی، ماده منتقل نمی‌شود. موج انواع مختلف دارد ولی طرز انتقال انرژی توسط همه انواع آن یکسان است: موج در اثر حرکت ارتعاشی ماده تولید می‌شود و به وسیله محیط مادی منتقل می‌گردد و انرژی حاصل از منبع ارتعاش را با خود انتقال می‌دهد. امواج الکترومغناطی در خلأ نیز منتشر می‌شوند. علاوه بر این ارتعاش و موج هر دو در توجیه و درک بسیاری از مباحث فیزیکی، مانند صوت، پاره‌ای از مظاهر نور، گرما، میکروویو و دنیای وراء اتمها و هسته‌ها نقش مهم و اساسی دارند.

هر حرکتی چه ساده و چه مرکب، اگر در زمانهای مساوی و متوالی به نام «زمان تناوب» عیناً تکرار شود «حرکت تناوبی» نامیده می‌شود. حرکات تناوبی سریع را معمولاً «حرکت ارتعاشی» می‌نامند. ما، در زندگی روزمره خود معمولاً با حرکات تناوبی ساده‌ای سروکار داریم: حرکت آونگ يك ساعت دیواری یا حرکت چرخ رقاصك يك ساعت مچی و یا حرکت ارتعاشی يك شاخه دیابازن مثالهای خوبی از این نوع حرکات هستند.

در کتاب فیزیک سال دوم، شما تا اندازه‌ای با حرکات موجی آشنا شده‌اید. در این بخش حرکات تناوبی ساده را با شرح بیشتری دنبال خواهید کرد و در بخشهای بعد پدیده‌های تناوبی صوت و نور و الکتریسته را خواهید آموخت.

حرکت نوسانی ساده

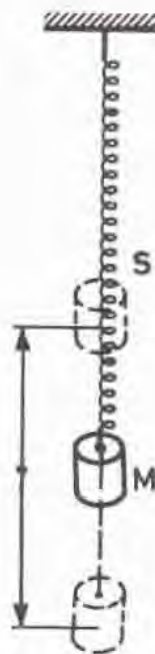
حرکت نوسانی ساده به حرکتی گفته می‌شود که روی یک خط راست در دو طرف یک نقطه واقع در وسط مسیر حرکت باشتابی متناسب با فاصله متحرک از این نقطه صورت گیرد و جهت شتاب همواره متوجه این نقطه باشد. حرکت نوسانی ساده یکی از نمونه‌های مهم حرکت تناوبی است که بر روی خط راست انجام می‌گیرد، مانند حرکت نوسانی وزنه‌ای که به انتهای فنر سبکی آویخته شده و در راستای قائم با دامنه کم نوسان می‌کند (شکل ۱۰-۱) و یا حرکت پاندول ساده‌ای که با زاویه خیلی کوچک نوسان می‌نماید و یا حرکت ارتعاشی شاخه یک دیپازن و مانند اینها.

شکل ۱۰-۳ - نمودار حرکت نوسانی ساده بر روی یک خط راست.

شکل ۱۰-۱ و ۱۰-۲ وزنه‌ای که به انتهای یک فنر سبک آویخته شده است در راستای قائم با دامنه کم حرکت نوسانی ساده انجام می‌دهد.

حرکت نوسانی است (و آن را دایره مرجع می‌نامیم) با سرعت ثابت v حرکت کند به طوری که مدت یک دور حرکت آن روی این دایره برابر زمان تناوب (یعنی زمان یک نوسان کامل) حرکت نوسانی باشد. حرکت تصویر این ذره (یعنی نقطه m) بر روی یک خط راست واقع در صفحه این دایره (مثلاً قطر AB) نشان دهنده حرکت نوسانی ساده است. (شکل ۱۰-۲) این کیفیت را می‌توان با انداختن سایه یک چوب پنبه کوچک که روی لبه یک قرص مقوایی یا چوبی نصب شده است توسط یک لامپ روشن بر روی دیوار عملاً نمایش داد. وقتی که قرص به دور محور خود می‌چرخد سایه چوب پنبه روی دیوار حرکت نوسانی ساده در امتداد یک خط راست انجام می‌دهد.

سرعت لحظه‌ای حرکت تصویر m روی قطر A ، از A به B یا برعکس از B به A ثابت نیست این سرعت در نقطه C بیشترین مقدار خود را دارد و نقاط A و B صفر است، زیرا در این نقاط تصویر در يك لحظه متوقف شده و جهت حرکت آن تغییر می‌کند.

فاصله تصویر m در هر لحظه از مرکز C یعنی $Cm = r$ را «مقدار حرکت» گویند اندازه y بین صفر در مرکز C و $\pm r$ (در نقاط A و B) تغییر می‌کند.

بیشترین مقدار y یعنی r را «دامنه حرکت» می‌نامند.

بعد متحرك m در حرکت نوسانی بر روی خط راست AB بستگی به جای نقطه P روی دایره جمع دارد و با زاویه θ مشخص می‌شود (شکل ۱-۲). زاویه θ ، که مشخص‌کننده موقعیت نقطه روی دایره مرجع و نقطه m روی قطراین دایره است «فاز حرکت» نامیده می‌شود.

زمان يك نوسان کامل را «زمان تناوب» یا «پریود» حرکت می‌نامند و به T نمایش می‌دهند. هر حرکت نوسانی از نقطه A شروع شود، يك سان کامل وقتی انجام می‌گیرد که متحرك از A برود و دوباره به A برگردد. اگر حرکت از شروع شود و متحرك به B برود و دوباره به B برگردد فقط نیم نوسان انجام داده است و نوسان کامل می‌شود که این حرکت از A به A ادامه یابد و متحرك دوباره به C برگردد.

تعداد نوسانهای کامل یا تعداد ارتعاشها در واحد زمان را «تواتر» یا «فرکانس» و یا «پسامد»^۱ حرکت می‌نامند و آن را به f نمایش می‌دهند. بین پریود T و فرکانس f چنان که می‌دانیم رابطه‌های زیر برقرار است:

$$T = \frac{1}{f} \text{ و } f = \frac{1}{T} \quad (۱-۱۰)$$

پوشش ۱-۱۰- وقتی که حرکت نوسانی ساده بر پایه حرکت دایره‌ای تعریف می‌شود چه رابطه‌ای بین تواتر حرکت نوسانی و تعداد دورهای متحرك در ثانیه بر مسیر دایره‌ای برقرار است؟

واحد تواتر چنان که می‌دانیم «هرتز» با علامت اختصاری Hz است و يك هرتز بنا به تعریف معادل يك نوسان کامل یا يك ارتعاش کامل در مدت يك ثانیه است.

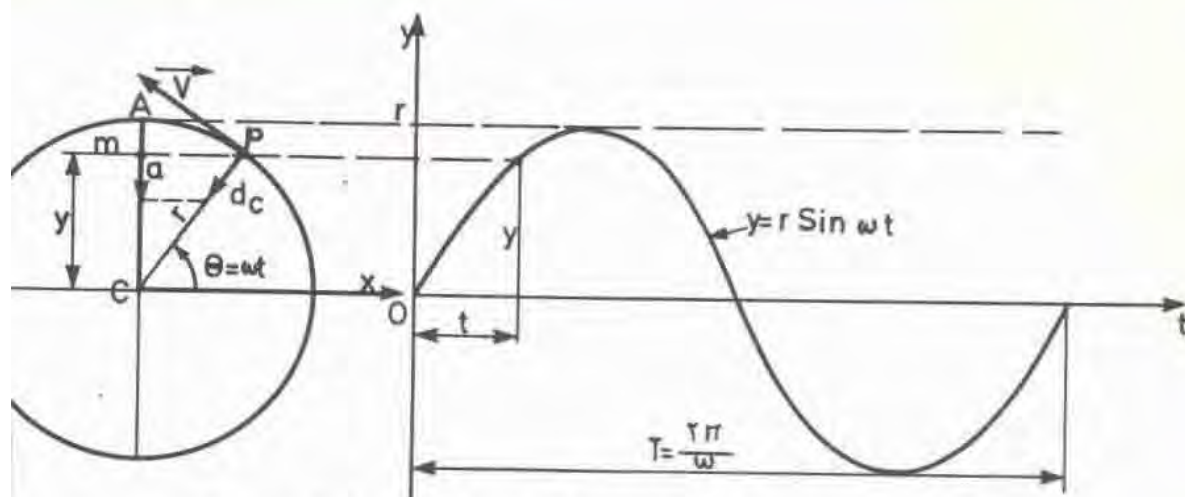
معادله‌های حرکت و سرعت و شتاب در حرکت نوسانی ساده

الف- معادله حرکت- مبدأ زمان (یعنی لحظه $t_0 = 0$) را لحظه‌ای بگیریم که متحرك m در نقطه C است بعد حرکت نوسانی یعنی فاصله $Cm = y$ در لحظه t با توجه به شکل (۱-۳) از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$y = r \sin \theta$$

چون نقطه P روی دایره مرجع با سرعت ثابت حرکت می‌کند شعاع حامل این نقطه (یعنی CP) با سرعت

۱- فرهنگستان زبان ایران بجای کلمه‌های تواتر و فرکانس، که اولی عربی و دومی لاتینی است، کلمه «پسامد» را انتخاب کرده است.

شکل ۳-۹۰- دایره مرجع برای نشان دادن حرکت نوسانی ساده در راستای محور y

زاویه ای ثابت نسبی چرخد بنابر این $\theta = \omega t$ است و داریم: به صورت زیر نوشته می شود:

$$y = r \sin(\omega t + \theta_0)$$

(۳-۹۰)

(۳-۹۰) $y = r \sin \omega t$ معادله حرکت نوسانی ساده

در این صورت فاز حرکت $\omega t + \theta_0$ است و θ_0 « فاز اولیه » نامیده می شود.

وقتی که نقطه P روی دایره مرجع حرکت می کند، زاویه ωt به طور یکنواخت افزایش می یابد و مبدأ سنجش آن همواره θ_0 است، ولی مبدأ سنجش فاز کل $\omega t + \theta_0$ محور x است.

پوشش ۳-۹۰- زاویه های ωt و θ_0 بر حسب

چه واحدی بیان می شوند؟

چون $\omega = \frac{2\pi}{T} = 2\pi f$ است پس:

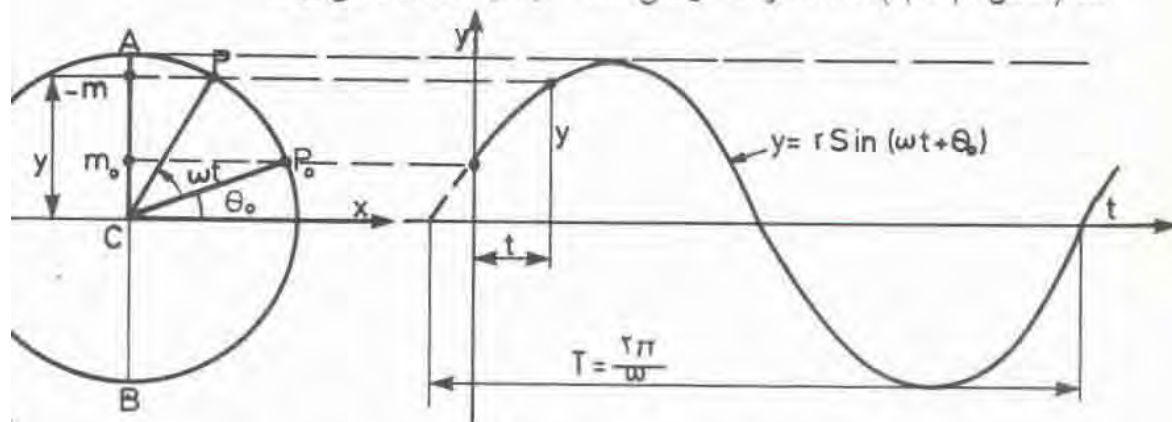
$$y = r \sin \frac{2\pi}{T} t = r \sin 2\pi f t \quad (3-90)$$

پوشش ۳-۹۰- اگر حرکت تصویر نقطه P

را بر قطر افقی دایره مرجع در نظر بگیریم معادله حرکت آن به چه صورت خواهد بود؟

اگر در مبدأ زمان متحرک از نقطه m_0 حرکت

کند (شکل ۳-۹۰) معادله حرکت نوسانی ساده

شکل ۳-۹۱- نمایش فاز اولیه در حرکت نوسانی ساده

$$v = \frac{dy}{dt} = r\omega \cos \omega t \quad (5-10)$$

بیشترین مقدار سرعت برابر است با :

$$v_{\max} = r\omega \quad (6-10)$$

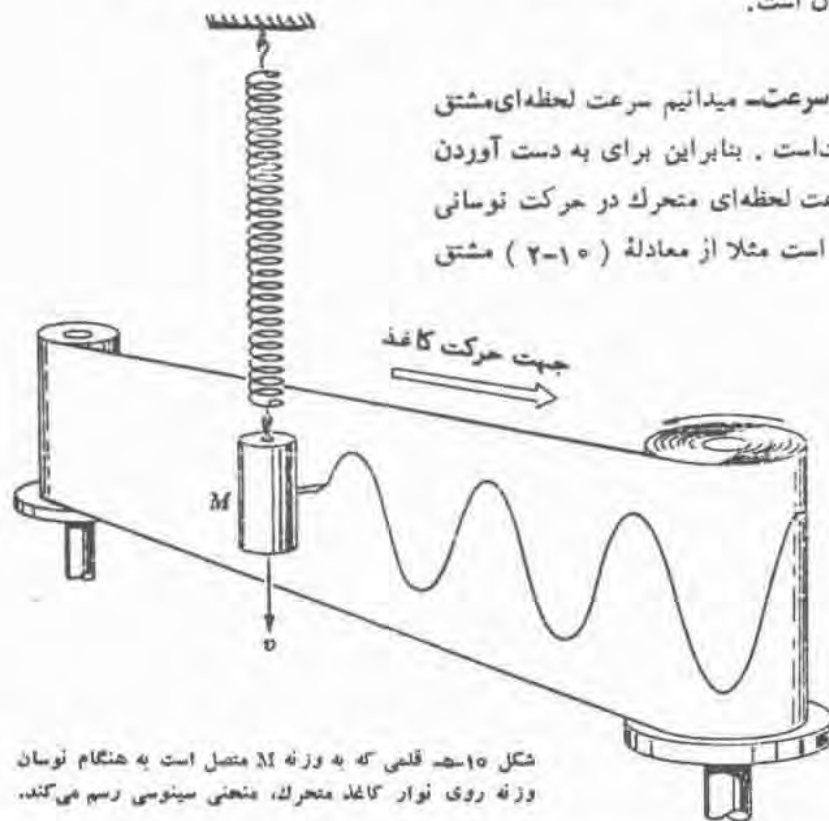
و آن مربوط به لحظه $t=0$ و یا $t=KT$ است (K يك عدد درست است) یعنی موقعی که متحرك از نقطه C می گذرد.

پرسش ۳-۱۰ - درجه لحظاتی از يك پريد T سرعت متحرك صفر می شود؟

در طرف راست شکلهای (۳-۱۰) و (۴-۱۰)

دو نمودار سینوسی نمایش داده شده است که تغییرات بعد y را بر حسب زمان t در يك پريد نشان می دهند. در این دو نمودار زمان t روی محور افقی و بعد y روی محور عمود بر آن نمایش داده شده است. نمونه این نمودارها را می توان عملاً رسم کرد: به وزنه M آویخته شده به انتهای فنر می توان يك قلم متصل کرد که نوک آن روی نوار کاغذی که به طور یکنواخت حرکت می کند خط بکشد. وقتی که وزنه نوسان کند روی نوار کاغذ متحرك منحنی سینوسی رسم می شود (شکل ۵-۱۰) این منحنی نمایش تغییرات بعد y بر حسب زمان است.

بسم معادله سرعت - میدانیم سرعت لحظه ای مشتق معادله حرکت است . بنابراین برای به دست آوردن معادله سرعت لحظه ای متحرك در حرکت نوسانی ساده ، کافی است مثلاً از معادله (۲-۱۰) مشتق بگیریم^۱.

شکل ۱۰-۵ - قلمی که به وزنه M متصل است به هنگام نوسان وزنه روی نوار کاغذ متحرك، منحنی سینوسی رسم می کند.

۱- زیرا بطوری که در درس ریاضی خوانده اید مشتق $\sin \omega t$ برابر $\omega \cos \omega t$ است.

پ - معادله شتاب - شتاب لحظه‌ای مشتق معادله و :

سرعت است و داریم^۱

$$a = \frac{dv}{dt} = -r\omega^2 \sin \omega t \quad (7-10)$$

یا :

$$a = -\omega^2 y \quad (8-10)$$

تعبیر علامت منفی این است که جهت بردار شتاب a

همواره متوجه مرکز C است، به عبارت دیگر جهت

y و a مخالف یکدیگر است. بیشترین مقدار شتاب

مربوط به حالتی است که $y = r$ باشد $\left(\omega t = \frac{\pi}{2}\right)$

یعنی :

$$a_{\max} = \omega^2 r \quad (9-10)$$

در این حالت متحرک در یکی از دو انتهای مسیر خود

یعنی در نقطه A یا B است. در همین نقاط است که

سرعت متحرک صفر می‌شود و جهت حرکت تغییر

می‌کند.

محاسبه زمان تناوب

اگر در رابطه $(8-10)$ به جای ω معادل آن

$\frac{2\pi}{T}$ را بگذاریم زمان تناوب T حساب می‌شود :

$$a = -\frac{4\pi^2}{T^2} y$$

$$T = 2\pi \sqrt{\frac{-y}{a}} \quad (10-10)$$

این رابطه کلی است و در مورد هر حرکت

ارتعاشی یا نوسانی ساده به کار رود زیرا زمان تناوب

بر حسب بعد حرکت و شتاب مربوط به آن حساب

می‌شود^۲.

اینک نوسان یک فنر و حرکت نوسانی پاندول

ساده را به عنوان کاربرد این رابطه شرح می‌دهیم

۱- نوسان فنر - هرگاه جرم m را که به انتهای

فنر سبک s آویخته شده است (شکل ۱-۱۰) به اندازه

بعد کوچک y از وضع تعادل خود منحرف کنیم فنر

نیروی برگرداننده $F = -Ky$ را بر آن اعمال

می‌کند که می‌خواهد آن را به وضع اولیه خود

برگرداند. اگر نیروهای اصطکاک ناچیز باشند شتابی

که جرم m در اثر این نیرو می‌گیرد از رابطه زیر

حساب می‌شود :

$$ma = -Ky$$

یا

$$-\frac{y}{a} = \frac{m}{K}$$

اگر در رابطه ۱۰-۱۰ به جای $\frac{-y}{a}$ معادل آن $\frac{m}{K}$

را بگذاریم زمان تناوب حرکت نوسانی وزنه و فنر

۱- مشتق $\cos \omega t$ برابر $-\omega \sin \omega t$ است.

۲- چون علامتهای y و a مخالف یکدیگر است باید هنگام عددگذاری رعایت علامت بشود تا زیر

رادیكال مثبت گردد.

از رابطه زیر حساب می‌شود

$$T = 2\pi \sqrt{\frac{m}{K}} \quad (10-11)$$

در این رابطه m جرم وزنه بر حسب کیلوگرم (جرم فنر در مقابل m ناچیز گرفته شده است) و K ثابت فنر بر حسب نیوتن بر متر و T زمان تناوب بر حسب ثانیه است. هرچه جرم m بزرگتر باشد T بزرگتر و هرچه K بزرگتر (یعنی فنر سختتر) باشد T کوچکتر است.

مثال - اگر وزنه یک کیلوگرمی به انتهای فنری آویخته شود طول فنر ۱۰/۵ سانتیمتر افزایش می‌یابد.

الف - ثابت فنر را حساب کنید.

ب - اگر فنر باین وزنه بادامه کم نوسان کند زمان تناوب آن را معین کنید.

الف - اندازه ثابت فنر برابر است با :

$$K = \left| \frac{F}{y} \right| = \frac{1(\text{kg}) \times 9/80 \left(\frac{\text{N}}{\text{kg}} \right)}{0/10 \text{ m}} = 98 \frac{\text{N}}{\text{m}}$$

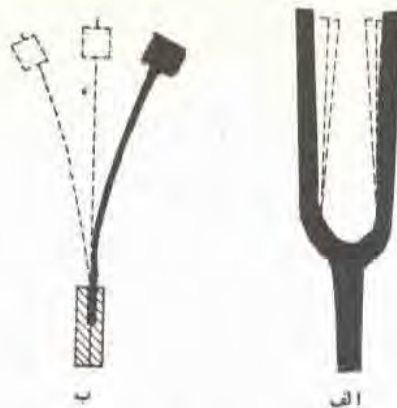
ب - زمان تناوب این حرکت برابر است با :

$$T = 2\pi \sqrt{\frac{m}{K}} = 2 \times 3/14 \sqrt{\frac{1}{98}}$$

$$= 2 \times 3/14 \sqrt{\frac{1}{2 \times 49}} = \frac{3/14}{7} \sqrt{2}$$

$$\approx 0/634 \text{ s}$$

برای تولید حرکات ارتعاشی یا نوسانی ساده می‌توان از یک دیپازن (شکل ۱۰-۶ الف) یا یک تیغه فنری که یک سر آن در جایی محکم شده و روی آن وزنه‌ای جابه‌جا می‌شود (شکل ۱۰-۶ ب) نیز استفاده کرد. هرچه شاخه‌های دیپازن نازکتر و طول آنها

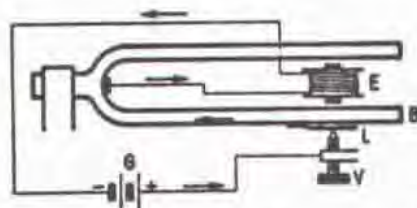
شکل ۱۰-۶-۱۵ از دیپازن و تیغه فنری وزنه‌دار می‌توان برای تولید ارتعاشات ساده استفاده کرد.

بزرگتر باشد زمان تناوب آن بزرگتر و در نتیجه فرکانس آن کمتر است.

دیپازن به عنوان یک چشمه استاندارد مولد اصوات موسیقی توسط موسیقی‌دانان به کار می‌رود. علاوه بر این در بهره‌ای از موارد از دیپازن برای ثبت

زمانهای کوتاه مساوی و متوالی (مثلاً تا $\frac{1}{1000}$ ثانیه)

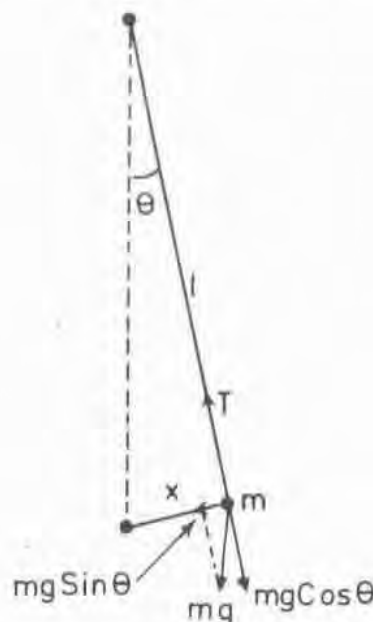
استفاده می‌شود. در این صورت برای جلوگیری از کاهش تدریجی دامنه ارتعاش شاخه‌های دیپازن، از یک دیپازن الکتریکی استفاده می‌شود (شکل ۱۰-۷)

شکل ۱۰-۷-۱۵ - دیپازن الکتریکی وقتی که شاخه B دیپازن ارتعاش می‌کند جریانی که از آهن ربای الکتریکی E می‌گذرد در محل تماس تیغه فنری L و پیچ V مرتباً قطع و وصل می‌گردد. هر بار که جریان وصل می‌شود آهن ربای الکتریکی شاخه‌های دیپازن را جذب می‌کند و در نتیجه ضرب‌بدهای متوالی که توالت آنها برابر توالت ارتعاشات دیپازن است به شاخه‌ها وارد می‌شود و مانع میرایی دامنه می‌گردد.

پرسش ۵-۱۰ - دیابازن را چگونه باید بسازند تا فرکانس ارتعاشات آن زیاد شود ؟
پرسش ۶-۱۰ - در چه صورت فرکانس تیغه فنری شکل ۶-۱۰ ب بیشتر می شود ؟
پرسش ۷-۱۰ - به نظر شما چگونه می توان فرکانس يك دیابازن را معین کرد ؟

۲- آونك ساده - آونك ساده چنان كه می دانیم از يك گلوله كوچك به جرم m تشکیل یافته است كه به انتهای نخي به جرم ناچیز آویزان است. اگر دامنه نوسان باندول كوچك باشد (زاویه انحراف θ كستر از ۶ درجه) می توان گفت كه گرانیگاه گلوله روی يك خط تقریباً راست و افقی دارای حرکت نوسانی ساده است. اگر x اندازه انحراف گلوله از وضع تعادل باشد (شكل ۸-۱۰) زمان تناوب آونك از رابطه

شكل ۸-۱۰ - حرکت يك آونك ساده با دامنه كوچك در حركت يك حركت نوسانی ساده است .

زیر حساب می شود :

$$T = 2\pi \sqrt{\frac{-x}{a}} \quad (۱۲-۱۰)$$

اندازه نیروی مؤثری كه آونك را به وضع تعادل برمی گرداند $mg \sin \theta$ است، زیرا نیروی وزن گلوله (mg) را می توان به دو همنه تجزیه كرد : يكي $mg \cos \theta$ در راستای نخ كه برابر كشي نخ است و با آن خشي می شود .

ديگری همنه $mg \sin \theta$ در راستای مماس بر مسیر حرکت گلوله و عمود بر نخ كدهبه گلوله شتاب می دهد اگر θ كوچك باشد به طوری كه بتوان $\sin \theta$ را با خود θ (بر حسب راديان) برابر گرفت اندازه اين همنه برابر $F = mg\theta$ است . اگر طول آونك را به l نمایش دهيم داریم :

$$F = mg \frac{x}{l} \quad \text{و} \quad \theta = \frac{x}{l}$$

شتابی كه جرم m در اثر اين نیرو می گیرد از رابطه زیر به دست می آید :

$$ma = -mg \frac{x}{l}$$

(علامت منفي برای اين است كه شتاب a و تغيير

مكان x در خلاف جهت يكدیگرند) یا

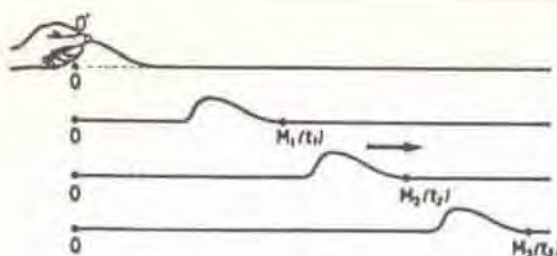
$$-\frac{x}{a} = \frac{l}{g}$$

برای محاسبه T زمان تناوب آونك کافی است در

رابطه (۱۲-۱۰) به جای $\frac{-x}{a}$ معادل آن $\frac{l}{g}$

را بگذاريم بنابراین :

$$T \approx 2\pi \sqrt{\frac{l}{g}} \quad (۱۳-۱۰)$$

شکل ۱۰-۹- انتشار يك آشفتگی به صورت تك موج (بالس) در طول طناب

فتر، تیغه مرتعش، دیافازن، میم یک تار نمونه‌های خوبی برای تولید امواج مکانیکی هستند. در نظر بگیریم که یک سر طناب یا فتر درازی را به جایی بسته و سر دیگرش را در دست گرفته‌ایم و آن را در وضعی که بتواند موج را انتقال دهد نگاه داشته‌ایم. اگر دستمان را به سرعت بالا ببریم و به جای خود برگردانیم این حرکت دست در طناب یک آشفتگی تولید می‌کند که به صورت یک تک موج (به نام بالس^۱) مطابق شکل‌های (۹-۱۰) و (۱۰-۱۰) در

شکل ۱۰-۱۰- انتشار يك بالس در طول يك فتر که با عکاسی استرئوسکپی تهیه شده است.

در این رابطه T زمان تناوب آونگ ساده‌ای است که بادامنه کم (از 90° کوچکتر) نوسان می‌کند.

این رابطه نشان می‌دهد که زمان تناوب آونگ ساده با جذر طول آن نسبت مستقیم و با جذر شتاب جاذبه نسبت معکوس دارد.

مثال - مطلوب است طول آونگ ساده‌ای که زمان نوسان کامل آن $T = 1/0^s$ است. داریم:

$$l = \frac{gT^2}{4\pi^2} = \frac{\left(9.80 \frac{m}{s^2}\right) \times (1/0s)^2}{4 \times (3.14)^2} \approx 0.25m$$

پرش ۱۰-۸ - چرا رابطه (۱۰-۱۲) در مواقعی که دامنه نوسان باندول بزرگ باشد صدق نمی‌کند؟

پرش ۱۰-۹ - آزمایش نشان می‌دهد که زمان تناوب آونگ ساده بستگی به جنس و جرم آن ندارد. آیا می‌توانید علت آن را بیان کنید؟

چگونگی ایجاد و انتشار حرکات موجی

حرکت ارتعاشی هر جسم را می‌توان منبع تولید امواج مکانیکی دانست. برای این که یک جسم بتواند مرتعش شود و منبع تولید موج گردد چنان که دیدیم باید دارای دوشرط زیر باشد:

اولاً هنگامی که از وضع تعادل اولیه خود منحرف می‌شود و یا تغییر شکلی در آن به وجود می‌آید نیروی برگرداننده‌ای تولید شود که جسم را دوباره به وضع تعادل اولیه برگرداند.

ثانیاً قابلیت تبدیل انرژی پتانسیل به انرژی جنبشی و برعکس را داشته باشد.

طول طناب یا فتر انتشار می‌یابد.

در جای خود یا حرکت ارتعاشی نظیر حرکت مبدأ شروع به ارتعاش می‌کند.

این آشفتگی به هر نقطه از طناب که می‌رسد آن نقطه به طرف بالا حرکت می‌کند و پس از عبور آشفتگی دوباره به جای خود برمی‌گردد.

شکل ۱۰-۱۱ ، ایجاد این امواج و انتشار

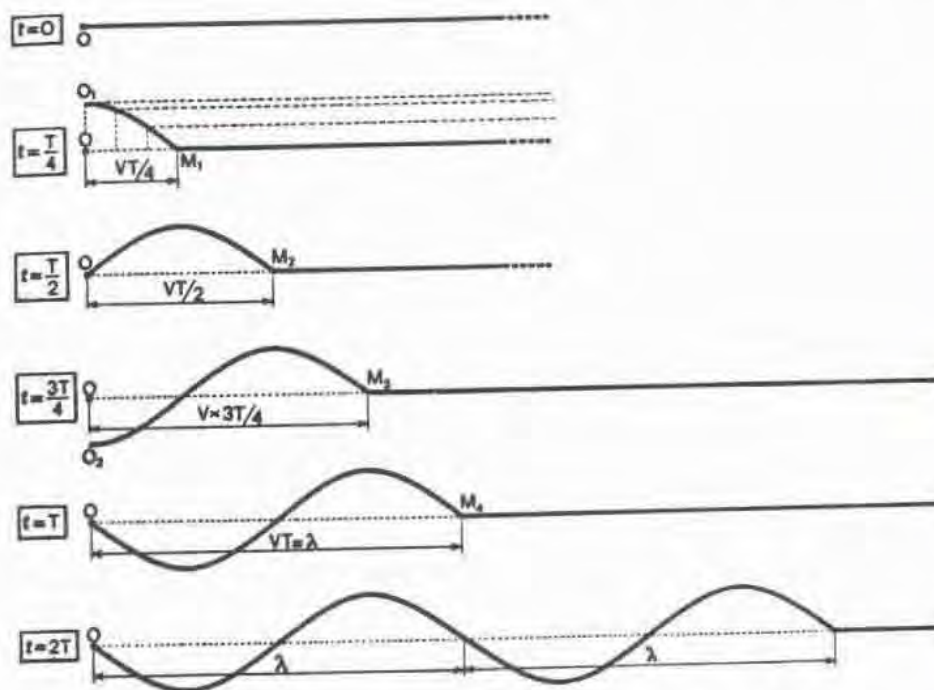
آنها را در لحظه‌های $T, \frac{3T}{4}, \frac{T}{2}, \frac{T}{4}$ و $2T$ به ترتیب نشان می‌دهد

در این جا یادآور می‌شویم که آشفتگی پس از رسیدن به انتهای طناب و برخورد به مانع برمی‌گردد ولی جهت آن معکوس می‌شود (در این باره در جای خود بحث خواهیم کرد).

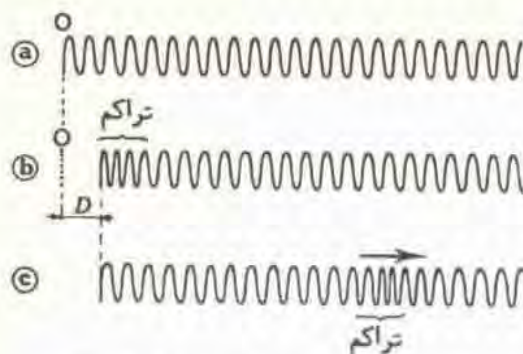
اقسام موجها

۱- موجهای عرضی - امواج عرضی به موجهایی گفته می‌شود که راستای انتشار آنها در يك محیط بر امتداد ارتعاش ذرات آن محیط عمود باشد. امواجی که در طول طناب مثلاً بالامتشر می‌شوند از نوع امواج عرضی هستند زیرا امتداد ارتعاش هر نقطه از طناب بر راستای انتشار موج عمود است. امواجی هم که به صورت برجستگیها و فرو رفتگیهای دایره‌ای شکل

اگر به جای يك تکان سریع و ناگهانی ، به وسیله‌ای يك حرکت نوسانی ساده و مداوم در راستای عمود بر طناب با پریود T به سر طناب داده شود به جای يك آشفتگی، امواج ساده سینوسی که شکل آنها شبیه به منحنی سینوسی است مرتباً تولید و در طول طناب منتشر می‌گردند. هر نقطه از طناب به نوبه خود پس از زمانی که لازم است تا موج به آن نقطه برسد

شکل ۱۰-۱۱ - انتشار ارتعاشات ساده (سینوسی) در طول يك طناب

شکل ۱۰-۱۲- انتشار يك آشفتهی طولی در يك فتر

موج می‌توانند نوسان کنند.

موج عرضی دارای ویژگی خاصی است که آن را از دو نوع موج طولی و پیچشی متمایز می‌کند: در موج طولی، ارتعاش فقط در راستای انتشار موج صورت می‌گیرد، در موج پیچشی هم ارتعاش فقط به دور محور انتشار موج انجام می‌شود ولی در موج عرضی امتداد ارتعاش عمود بر راستای انتشار است و تعداد راستاهای عمود بر راستای انتشار نامحدود است. مثلاً برای تولید امواج عرضی در طول يك طناب افقی می‌توان سرطناب را در راستای قائم‌یاهر راستای دیگری که عمود بر امتداد طناب باشد حرکت نوسانی داد.

وقتی که راستای ارتعاش يك موج عرضی ثابت بماند به عبارت دیگر راستاهای انتشار و ارتعاش در يك صفحه قرار داشته باشند می‌گوئیم موج «پلاریزه» است.

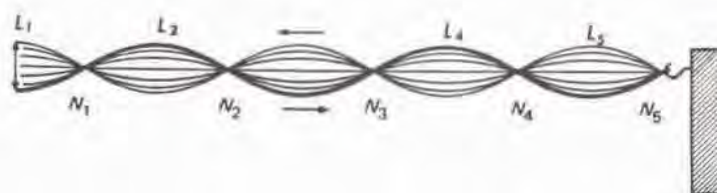
پرسش ۱۰-۱۰- با چه وسیله‌ای می‌توان تشخیص داد که امواج عرضی در طول يك طناب پلاریزه هستند؟

۴- موجهای ایستاده - این موجها را به این جهت

بر سطح آب منتشر می‌شوند چنان که می‌دانیم از نوع موجهای عرضی هستند.

۲- موجهای طولی - امواج طولی موجهایی هستند که راستای انتشار آنها در يك محیط با راستای ارتعاش ذرات محیط یکی است. مثلاً اگر چند حلقه از سربك فتر نرم و دراز را که با نیروی کمی کشیده شده است به هم نزدیک کرده و رها سازیم این حلقه‌ها دوباره از هم باز می‌شوند ولی حلقه‌های مجاور آنها به هم نزدیک می‌گردند و این تراکم و انبساط مرتباً در طول فتر منتشر می‌شود تا به انتهای آن برسد (شکل ۱۰-۱۲) وقتی هم يك دیابازن در هوا مرتعش می‌شود شاخه‌های آن مولکولهای هوای مجاور خود را به ارتعاش درمی‌آورند. این ارتعاشها مولکول به مولکول به صورت يك رشته تراکم و انبساط متوالی به شکل امواج طولی و به نام موجهای صوتی در تمام جهات در هوا انتشار می‌یابند (به بخش حرکات موجی کتاب فیزیک سال دوم مراجعه کنید).

۳- موجهای پیچشی - اگر سرفتر را که در دست داریم در جهت موافق و مخالف حرکت عقربه‌های ساعت بایک حرکت نوسانی منظم بچرخانیم يك نوع حرکت نوسانی به صورت تغییر مکان زاویه‌ای در فتر ایجاد می‌شود و در طول آن انتشار می‌یابد. این نوع امواج را موجهای پیچشی نامیده‌اند در این نوع امواج، حرکت نوسانی ذرات محیط، در يك صفحه عمود بر امتداد انتشار موج صورت می‌گیرد. هر سه نوع این موجها می‌توانند در جامدات منتشر شوند ولی در مایعات و گازها فقط امواج طولی انتشار می‌یابند، یعنی مولکولهای هوا یا آب فقط در راستای انتشار

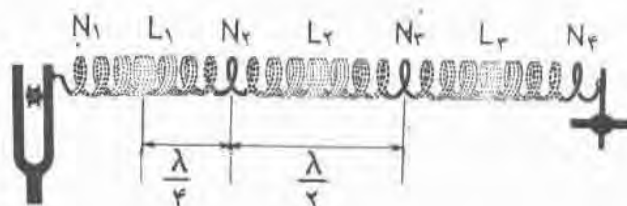

شکل ۱۵-۱۳- امواج ایستاده حاصل از ترکیب امواج عرضی و بازتابش آنها در طول يك طناب. خط پررنگ نمایش وضع طناب در يك لحظه مورد نظر و خطهای کم رنگتر نمایش وضع طناب در لحظه های دیگر است.

یا طول طناب و کشش آن درست و مناسب انتخاب شود در طول طناب مطابق شکل، امواج ایستاده به وجود می آید. یعنی در پاره ای از نقاط، مانند L_1 ، L_4 و ... طناب به شدت مرتعش می شود. این نقاط که بیشترین دامنه حرکت را دارند شکم نامیده می شوند. نقاط دیگری مانند N_1 ، N_4 و ... که در فواصل بین شکمها قرار دارند بی حرکت می مانند، این نقاط گره نامیده می شوند. در شکل (۱۵-۱۴) چگونگی تشکیل امواج ایستاده در يك قنریه وسیله امواج طولی نشان داده شده است. يك سر قنریه به پایه ای بسته شده است و سر دیگر آن توسط شاخه دیافراژمی که در حال ارتعاش است به جلو و عقب برده می شود. برای اینکه امواج ایستاده به خوبی در قنریه ایجاد شوند باید فرکانس دیافراژن یا طول و کشش قنریه درست و مناسب اختیار شود. (علت تشکیل موجهای ایستاده را بعداً خواهیم دید).

ایستاده می گویند که برخلاف امواجی که شرح آنها گذشت در محیط منتشر نمی شوند. تقریباً تمام صوتهای حاصل از اسبابهای موسیقی، در نتیجه تشکیل امواج ایستاده به وجود می آیند. موجهای ایستاده را می توان در هر نوع ماده اعم از جامد یا مایع و یا گاز به وجود آورد و برای تولید آنها کافی است دو دسته موج هم فرکانس را در خلاف جهت یکدیگر در محیط مورد نظر انتشار داد. در شکل (۱۵-۱۳) چگونگی تشکیل موجهای ایستاده به وسیله امواج عرضی در يك طناب نشان داده شده است:

يك سر طناب به پایه ای بسته شده است و سر دیگر آن با حرکت نوسانی ساده ای به ارتعاش در می آید. موجهای حاصل از این ارتعاش در طول طناب منتشر می شوند و پس از رسیدن به انتهای طناب و برخورد به مانع بر می گردند و با امواجی که به طرف مانع پیش می روند برخورد می نمایند. اگر فرکانس منبع ارتعاش،

شکل ۱۵-۱۴- چگونگی تشکیل امواج طولی ایستاده در يك قنریه

$$V = \sqrt{\frac{F}{\mu}} \quad (14-10)$$

که در آن F نیروی کشش طناب بر حسب نیوتن و μ جرم واحد طول طناب بر حسب کیلوگرم بر متر و V سرعت انتشار موج بر حسب متر بر ثانیه است. مثلاً سرعت انتشار یک ضربه (موج عرضی) در یک طناب لاستیکی به طول ۵ متر و به جرم ۰/۵ کیلوگرم (یعنی با جرم واحد طول $\frac{kg}{m} = 0/1$ $\mu = \frac{0/5}{5}$) که با نیروی ۱۰ نیوتن کشیده شده باشد برابر است با:

$$V = \sqrt{\frac{F}{\mu}} = \sqrt{\frac{10}{0/1}} = \sqrt{100} = 10 \frac{m}{s}$$

سرعت انتشار امواج در یک محیط همگن - در یک محیط همگن که شرایط فیزیکی تمام نقاط آن یکسان است، امواج در تمام جهات با سرعت ثابت منتشر می‌شوند. به همین جهت مثلاً امواج در سطح آب به شکل دایره پخش می‌گردند. آزمایش نشان می‌دهد که:

اولاً، سرعت انتشار موج در یک محیط یستگی به شکل موج و دامنه آن ندارد به شرط این که تغییر شکلی که در اثر انتشار موج در محیط حاصل می‌شود خیلی بزرگ نباشد.

ثانیاً، سرعت انتشار موج در یک محیط یستگی به جنس آن محیط و شرایط فیزیکی آن دارد. مثلاً سرعت انتشار موجهای عرضی در طول یک طناب در حالت عادی از رابطه زیر حساب می‌شود.

- ۱- محیطی که شرایط فیزیکی در تمام جهات در آن یکسان است محیط ایزوتروپ نامیده می‌شود.
- ۲- سرعت انتشار امواج طولی در یک محیط یستگی به خاصیت کشانی (الاستیک) آن محیط دارد و می‌توان آن را به صورت کلی زیر نوشت:

$$V = \sqrt{\frac{E}{\rho}}$$

که در آن ρ جرم حجمی محیط و E معرف خاصیت کشانی محیط است و "مدول الاستیک" نامیده می‌شود. E بستگی به نوع محیط دارد. مثلاً برای سیالها (مایعات و گازها) E مدول الاستیک حجمی است (که معمولاً به B نمایش داده می‌شود) و تعریف آن چنین است:

$$E = \frac{\text{تغییر فشار در محیط}}{\text{تغییر حجم حاصل در واحد حجم (در اثر تغییر فشار)}} = \frac{\Delta P}{\Delta V/V} = V \frac{\Delta P}{\Delta V}$$

برای یک جسم جامد به شکل میله E "مدول یانگ" نامیده می‌شود (که معمولاً به Y نمایش داده می‌شود) و تعریف آن چنین است:

$$E = \frac{\text{تغییر فشار}}{\text{تغییر طول واحد طول میله (در اثر تغییر فشار)}} = \frac{\Delta P}{\Delta l/l} = l \frac{\Delta P}{\Delta l}$$

طول موج - طول موج بنا به تعریف، مسافتی است که موج در مدت یک پریود می‌پیماید، هرگاه منبع مولد موج دارای حرکت نوسانی ساده با تواتر f و پریود T باشد و امواج حاصل از آن با سرعت ثابت V در یک محیط منتشر شوند طول موج بر اساس تعریف بالا به صورت رابطه زیر نمایش داده می‌شود:

$$\lambda = VT = \frac{V}{f} \quad (15-10)$$

شکل ۱۰-۱۱ نشان می‌دهد که طول موج فاصله دو نقطه متوالی از محیط انتشار موج است که وضع ارتعاشی آنها یکسان می‌باشد.

باید توجه داشت که T با f نقطه از ویژگیهای حرکت ارتعاشی منبع ارتعاش است و V فقط از ویژگیهای محیطی است که حرکت ارتعاشی در آن انتشار می‌یابد، بنابراین اهمیت رابطه ۱۰-۱۵ در این است که ارتباط این ویژگیها را نشان می‌دهد.

بررسی وضع ارتعاشی هر نقطه از محیط انتشار - می‌خواهیم وضع ارتعاشی یک نقطه غیر مشخص از محیط انتشار موج را که به فاصله x از مبدأ ارتعاش واقع شده است در یک لحظه غیر مشخص t بررسی کنیم. شکل ۱۰-۱۵ وضعیت یک طناب را موعی

نشان می‌دهد که نقطه O (سر طناب) دو ارتعاش کامل در راستای عمود بر طناب انجام داده و به محل آغاز حرکت خود برگشته است و امواج حاصل از این حرکت در طول طناب منتشر شده‌اند.

(مبدأ زمان یعنی لحظه $t_0 = 0$ را طوری انتخاب کرده‌ایم که بعد اولیه نقطه O صفر بوده است) اگر دامنه ارتعاش مبدأ O را به a نمایش دهیم بعد حرکت آن در لحظه غیر مشخص t برابر خواهد بود با:

$$y_0 = a \sin \frac{2\pi}{T} t$$

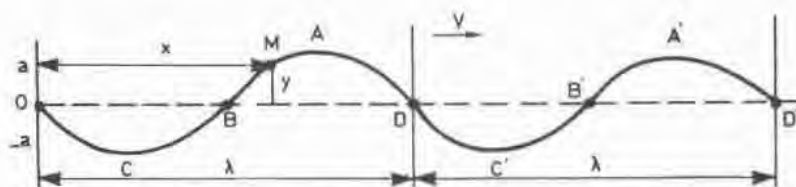
در لحظه‌ای که مبدأ O پس از انجام یک نوسان کامل می‌خواهد نوسان بعدی را شروع کند، نقطه D که به فاصله $\lambda = VT$ از مبدأ O واقع است نخستین نوسان خود را نسبت به نقطه O پس از گذشت زمان $t_D = T = \frac{\lambda}{V}$ آغاز می‌کند. به همین ترتیب،

حرکت ارتعاشی یک نقطه غیر مشخص مانند M که به فاصله x از مبدأ O واقع است پس از گذشت زمان

$t_M = \frac{x}{V}$ آغاز می‌شود. به عبارت دیگر حرکت

ارتعاشی نقطه M نسبت به حرکت ارتعاشی مبدأ O به اندازه زمان $t_M = \frac{x}{V}$ تأخیر دارد. بنابراین

اگر کاهش دامنه نوسان (به سبب اصطکاک) ناچیز

شکل ۱۰-۱۵ موجهای غرضی که از چپ به راست انتشار می‌یابند.

۱- حرف اولیه کلمه amplitude به معنای دامنه است و از این پس دامنه به a نمایش داده شده است.

باشد می‌توان گفت که بعد حرکت ارتعاشی نقطه M در لحظه t همان است که نقطه O در لحظه $t - t_M$ داشته است یعنی:

$$y_M = a \sin \frac{2\pi}{T}(t - t_M)$$

که اگر به جای t_M مقدار $\frac{x}{V}$ و به جای VT معادل آن λ را بگذاریم خواهیم داشت:

$$y_M = a \sin 2\pi \left(\frac{t}{T} - \frac{x}{\lambda} \right) \quad (16-10)$$

زاویه $2\pi \frac{x}{\lambda}$ را اختلاف فاز بین حرکت‌های ارتعاشی نقطه M و مبدأ O می‌نامند. اگر حرکت ارتعاشی مبدأ O ادامه یابد در طول طناب نقاطی مانند D و D' و ... یافت می‌شوند که با مبدأ O در یک وضع ارتعاشی هستند.

فاصله این نقاط از مبدأ به ترتیب λ و 2λ و ... و $k\lambda$ است (k عددی درست و مثبت است) می‌گوئیم این نقاط با مبدأ «هم فاز» هستند. فاصله این نقاط از یکدیگر نیز مضرب درستی از λ است بنابراین کلیه نقاطی که فاصله‌هایشان از مبدأ ارتعاشی یا از یکدیگر مضرب درستی از λ است هم فاز هستند.

پرسش ۱۰-۱۱- چگونه با استفاده از اختلاف

فاز $2\pi \frac{x}{\lambda}$ می‌توان این کیفیت را با محاسبه نشان داد ؟

نقاط A و A' و ... به وضع بیشترین تغییر مکان خود در جهت بالا رسیده‌اند. این نقاط نیز بایکدیگر هم فاز هستند. نقاط C و C' و ... هم به وضع بیشترین تغییر مکان خود ولی در جهت پائین رسیده‌اند و با

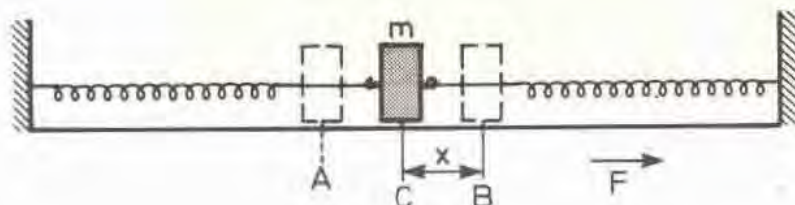
یکدیگر نیز هم فازند ولی جهت حرکت ارتعاشی نقاط A و C خلاف یکدیگر است: می‌گوئیم این نقاط نسبت به هم در «فاز متقابل» هستند.

نقاطی مانند B و B' و ... در طول طناب وجود دارند که با مبدأ در فاز متقابلند یعنی جهت حرکت و سرعت آنها خلاف جهت حرکت و سرعت مبدأ است فاصله این نقاط از مبدأ به ترتیب $\frac{\lambda}{2}$ ، $\frac{3\lambda}{2}$ ، ... و $\frac{\lambda}{2}(2k+1)$ است.

به طرد کلی نقاطی که فاصله آنها از مبدأ ارتعاشی یا از یکدیگر مضرب فردی از نصف طول موج باشد نسبت به مبدأ یا نسبت به هم در فاز متقابلند.

انرژی حرکات ارتعاشی - وقتی که جسمی یا محیطی به ارتعاش درمی‌آید انرژی مکانیکی که صرف ایجاد ارتعاش می‌شود، در اثر حرکت ارتعاشی خود جسم یا اجزاء محیط مرتباً از صورتی به صورت دیگر تبدیل می‌گردد. مثلاً اگر جرم m که مطابق شکل ۱۶-۱۰ میان دو فنر بسته شده است، در اثر نیروی $F = kx$ به اندازه بعد x از وضع تعادل منحرف شود کار نیروی F، چنان که دیدیم به صورت انرژی پتانسیل

$\frac{1}{2}kx^2$ در فنرها ذخیره می‌شود ($k = k_1 + k_2$) ثابت دو فنر است). هرگاه وزنه m رها گردد این انرژی تبدیل به انرژی جنبشی می‌شود و هنگامی که وزنه از وضع تعادل اولیه خود (نقطه C) می‌گذرد اگر اصطکاک در کار نباشد، تمام انرژی پتانسیل آن به انرژی جنبشی تبدیل می‌شود. اگر دامنه نوسان وزنه را به a نمایش دهیم

شکل ۱۶-۱۵- جرم m بین دو فنریکان حرکت نوسانی انجام می‌دهد.

می‌توانیم بنویسیم :

معادله بالا نشان می‌دهد که انرژی حرکت ارتعاشی با مجذور دامنه ارتعاش متناسب است یعنی:

$$E \propto a^2$$

$$E = \frac{1}{2}ka^2 = \frac{1}{2}mv^2 \quad (۱۷-۱۵)$$

متناسب بودن انرژی حرکت ارتعاشی با مجذور دامنه

یک موضوع اساسی است و در پاره هرنوع موج و حرکت است. سرعت حرکت وزنه به هنگام عبور از وضع تعادل ارتعاشی صادق است.

خودتان آزمایش کنید

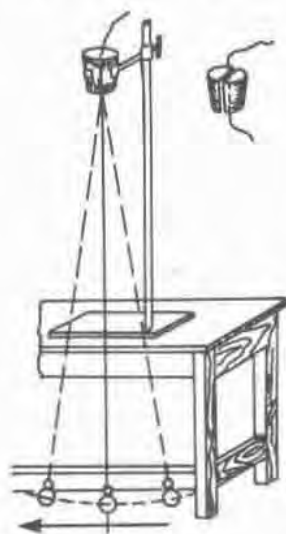
الف- نمودار تغییرات l ، طول یک آونگ ساده را با T^2 ، مجذور زمان تناوب آونگ رسم کنید و از روی آن طول آونگ ساده دیگری را معین کنید. به شتاب جاذبه زمین را حساب کنید.

وسایل لازم : یک گلوله فلزی کوچک قلاب‌دار، نخ باریک و محکم (مانند نخ قرقره)، کرومومتر، گولیس، پایه و گیره، یک قطعه چوب پنبه معمولی نسبتاً بزرگ که آن را از وسط در امتداد قطر به دو نیمه کرده‌اید و یک قطعه گچ، خط‌کش مدرج بلند یا متر فلزی. ۱- آونگ ساده‌ای به ترتیب زیر فراهم کنید:

یک سر قطعه نخ به طول تقریبی $۱/۵$ متر را به قلاب گلوله قلاب‌دار ببندید و سر دیگر نخ را از وسط دو قطعه چوب پنبه بگذرانید و چوب پنبه را میان گیره‌ای که به یک پایه بسته‌اید و آن را روی میز یا چهارپایه یا صندلی چوبی و یا نیمکت قرار داده‌اید محکم کنید به طوری که دولبه پائینی چوب پنبه درست مقابل هم قرار گیرند و بتوانید با کشیدن نخ از وسط چوب پنبه طول پاندول را تغییر دهید. (ممکن است در میان وسایل آزمایشگاهی، گیره‌هایی مخصوص نگاهداشتن نخ آونگ باشد که بتوان نخ را از وسط آنها گذراند. اگر چنین گیره‌هایی در آزمایشگاه موجود است از آنها استفاده کنید).

۲- طول آونگ را ابتدا در حدود ۱۲۰ سانتیمتر انتخاب کنید، طول آونگ برابر فاصله گرانیگاه گلوله از آویزگاه آن است. برای تعیین آن، قطر گلوله را با کولیس اندازه بگیرید و فاصله میان لبه پائین چوب پنبه و محل اتصال قلاب به گلوله را با دقت معین نمائید و این فاصله را با شعاع گلوله جمع کنید، طول آونگ به دست خواهد آمد.

۳- گیره را روی پایه طوری تنظیم کنید که گلوله آونگ نزدیک کف اتاق قرار گیرد و با قطعه گچ خط کوتاهی روی کف اتاق موازی با لبه میز یا صندلی که پایه آونگ را روی آن گذارده‌اید بکشید و خط کوتاه دیگری عمود بر وسط این خط رسم کنید و آونگ را طوری تنظیم نمائید که گلوله آن درست بالای محل تقاطع دو خط قرار گیرد (شکل ۱۰-۱۷)

شکل ۱۰-۱۷

۴- کار کرونومتر را امتحان کنید و عقربه آن را روی صفر بیاورید. گلوله آونگ را به اندازه چهار یا پنج سانتیمتر روی خطی که موازی لبه میز کشیده‌اید منحرف کرده و رها سازید و لحظه‌ای که از وضع تعادل اولیه (یعنی از مقابل محل تقاطع دو خط روی زمین) می‌گذرد کرونومتر را به راه اندازید و زمان ۲۰ نوسان کامل آن را اندازه بگیرید و در آخرین نوسان، لحظه‌ای که آونگ به محل تقاطع دو خط می‌رسد کرونومتر را متوقف کنید و زمان ۲۰ نوسان کامل را بخوانید و زمان یک نوسان کامل آونگ را حساب کنید.

۵- طول آونگ را با کشیدن نخ از میان دو نیمه چوب پنبه ۱۰ سانتیمتر کم کنید و با پائین آوردن گیره روی پایه، گلوله را نزدیک کف اتاق قرار دهید و دوباره زمان ۲۰ نوسان کامل آن را اندازه بگیرید. به همین ترتیب در آزمایشهای بعدی طول آونگ را ۱۰ سانتیمتر، ۱۰ سانتیمتر کم کنید و هر بار گیره را پائین آورید تا گلوله نزدیک کف اتاق قرار گیرد و زمان

۲۰ نوسان کامل آن را اندازه بگیرید. برای این که بتوانید نمودار تغییرات l با T^2 را رسم کنید ۵ طول مختلف کافی است.

۶- زمان تناوب T را برای هر طول l حساب کنید و T^2 را معین نمایید سپس نسبت $\frac{l}{T^2}$ را برای هر آزمایش جداگانه حساب کنید و میانگین آنها را به دست آورید و مقدار g شتاب جاذبه را از رابطه $g = 4\pi^2 \frac{l}{T^2}$ حساب کنید.

۷- روی کاغذ میلیمتری دو محور عمود برهم رسم کنید. روی محور افقی طولهای آونگ و روی محور عمود بر آن مجذور زمان تناوبهای مربوط به آنها را ببرید و نمودار تغییرات T^2 را بر حسب l رسم کنید. این نمودار باید یک خط راست باشد. از روی این نمودار طول آونگ ساده‌ای را که زمان نوسان کامل آن در دست است (مثلاً ۲ ثانیه) به وسیله انترپولاسیون یا اکستراپولاسیون پیدا کنید، نتایج آزمایش را می‌توانید در جدولی مانند جدول ۱-۱۰ ثبت کنید. تحقیق کنید که بین زمانهای نوسان دو پاندول و طولهای آنها رابطه زیر برقرار است:

$$\frac{T_1}{T_2} = \sqrt{\frac{l_1}{l_2}}$$

شماره آزمایش	طول آونگ (l)	زمان ۲۰ نوسان کامل آونگ			زمان نوسان کامل آونگ $T = \frac{t}{20}$	T^2	$\frac{l}{T^2}$
		۱	۲	میانگین (t)			
۱							
۲							
۳							
۴							
۵							
اندازه میانگین $\frac{l}{T^2} = \dots\dots\dots$							
$g = 4\pi^2 \frac{l}{T^2} = \dots\dots\dots$							

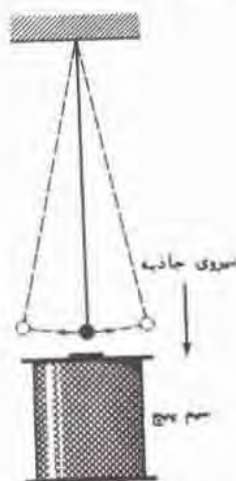
جدول ۱-۱۰

خطاهایی که ممکن است در ضمن انجام آزمایش پیش آید و باید تا ممکن است از آنها اجتناب کنید عبارتند از:

- ۱- خطای شخص در برآه انداختن یا نگاهداشتن کرومومتر.
 - ۲- نوسانهای پایه اگر تعادل آن پایدار نباشد.
 - ۳- خاصیت کشسانی نخ و در نتیجه زیاد شدن طول آونگ به هنگام نوسان.
- طول آونگ را با دقت میلیمتر اندازه بگیرید. برای این که اندازه گیری زمان نوسان T دقیقتر باشد توصیه می شود که تعداد نوسانات کامل بیشتری را اندازه بگیرید.

به این پرسشها پاسخ دهید

- (۱) - این اصطلاحات را به اختصار ولی دقیق تعریف کنید:
ارتعاش، تواتر، دامنه، فاز
- (۲) - چه نوع حرکتی را حرکت نوسانی ساده گویند؟ آیا يك آونگ ساده که مثلاً بازوویه 90° نوسان می کند دارای حرکت نوسانی ساده است؟
- (۳) - چگونه می توان يك حرکت نوسانی ساده را به وسیله حرکت يك نقطه بر روی دایره نمایش داد؟
- (۴) - در نظر بگیرید که زیر گلوله يك آونگ ساده به طول l که از فولاد ساخته شده و جرم آن m است یکی از قطبهای يك آهن ربای الکتریکی قرار داده شده است (شکل ۱۰-۱۸) و در دامنه کوچکی که آونگ نوسان می کند، آهن ربا با نیروی ثابت F گلوله را جذب می نماید رابطه ای بنویسید که زمان تناوب آونگ را در این حالت نشان دهد.

شکل ۱۸-۱۰- تلاوه بر نیروی جاذبه، نیروی دیگری رویه پایین بر گلوله آونگ توسط آهن ربا وارد می شود و زمان تناوب آن را تغییر می دهد.

- (۵) - يك منبع توليد امواج مكانيكى چه شرايطى بايد داشته باشد؟
- (۶) - چه نوع امواج مكانيكى در جامدات منتشر مى شوند؟
- (۷) - چه نوع امواج مكانيكى در مايعات و گازها منتشر مى شوند؟
- (۸) - چه نوع امواجى پلازيه مى شوند؟
- (۹) - در نظر بگيريد حيوانى مثلاً يك گريه يا يك موش زير پتوئى كه بر كف اتاق گسترده است حركت مى كند. آيا آشفته گى كه در اثر حركت حيوان در پتو ايجاد مى شود موج است ؟ توضيح دهيد.
- (۱۰) - سرعت انتشار امواج در يك محيط به چه عواملى بستگى دارد و چه عواملى در اين سرعت مؤثر نيستند؟
- (۱۱) - دو مثال بياوريد كه انتقال انرژى به وسيله انتقال ماده صورت مى گيرد.
- (۱۲) - دو مثال بياوريد كه انتقال انرژى به وسيله موج صورت مى گيرد.
- (۱۳) - از عاملهاى تواتر، طول موج، زمان تناوب، دامنه و پلازياسيون كدامشان :
الف- وضعيت مكانى موجها را بيان مى كنند؟
ب- وضعيت زمانى موجها را بيان مى كنند؟
- (۱۴) - اهميت رابطه $\lambda = VT$ در چيست؟
- (۱۵) - اگر موجى سينوسى نباشد چگونه مى توان طول موج آن را تعريف كرد؟
- (۱۶) - سرعت انتشار امواج عرضى در يك سيم به طول ۶ متر و به جرم ۰۰۶ گرم كه با نيروى ۱۰۰۰ نيوتن كشيده شده است چند متر بر ثانيه است؟
- (۱۷) - از كميتهاى زير كه مربوط به موج هستند کدام يك بستگى به سه كميت ديگر ندارد؟
۱- سرعت ۲- طول موج ۳- دامنه ۴- تواتر
- (۱۸) - امواج صوتى حاصل از يك منبع صوت در هوا به شكل كره منتشر مى شوند . هر گاه شعاع كره موج دو برابر شود چگالى انرژى صوتى (انرژى صوتى در واحد سطح كره)
۱- دو برابر مى شود ۲- نصف مى شود ۳- چهار برابر مى شود ۴- ربع مى شود
در جواب درست بحث كنيد.

اين مسئله ها را حل كنيد

- (۱) - دياپازنى مى تواند با تواتر ۶۰۰ هرتز مرتعش شود. هر گاه اين دياپازن به ارتعاش در آيد و سرعت انتشار صوت در هوا ۳۴۰ متر بر ثانيه باشد صوت حاصل از اين دياپازن

پس از چند ارتعاش کامل آن به گوش شنونده‌ای که در فاصله ۲۰ متری دیابازن قرار دارد خواهد رسید؟

جواب: پس از ۳۵ ارتعاش کامل

(۲) - ذره‌ای روی يك خط راست دارای حرکت نوسانی ساده است. اگر بیشترین مقدار

سرعت آن $0.47 \frac{m}{s}$ و زمان نوسان کامل آن $0.80 s$ باشد.

الف- دامنه نوسان ذره را حساب کنید.

ب- بیشترین مقدار شتاب این ذره چه اندازه است؟

جواب: الف) - تقریباً $6 cm$ ب) - تقریباً $3.69 \frac{m}{s^2}$

(۳) - هرگاه به انتهای يك فنر که از جرم آن صرف نظر می‌شود وزنه 350 گرمی بیاویزیم و آن را در راستای قائم با دامنه کم به نوسان درآوریم و در هر دقیقه 87 نوسان کامل انجام می‌دهد. چنانچه به انتهای این فنر وزنه 175 گرمی آویخته شود چند نوسان کامل در دقیقه انجام خواهد داد؟

جواب: تقریباً 123 نوسان

(۴) - در مکانی که شتاب جاذبه زمین $g = 9.815 \frac{m}{s^2}$ است زمان نوسان آونگ يك ساعت دیواری $1/2550$ ثانیه است. اگر این ساعت به مکانی برده شود که شتاب جاذبه در آن جا $g' = 9.795 \frac{m}{s^2}$ باشد و طول پاندول ثابت بماند زمان نوسان کامل آونگ را در این مکان تا 5 رقم معنی‌دار حساب کنید. چه تغییری در مدت 24 ساعت در زمانی که ساعت نشان می‌دهد حاصل خواهد شد؟

جواب: $1/2563$ ثانیه و 1 دقیقه $29/5$ ثانیه تقریباً ساعت عقب خواهد رفت

(۵) - آونگ ساده‌ای تشکیل شده است از گلوله کوچکی که به سیم فولادی باریکی آویزان است و در دمای $20^\circ C$ زمان نوسان کامل آن $2/05 s$ است اگر دمای محیط به $40^\circ C$ برسد چه تغییری در زمان نوسان آن حاصل خواهد شد؟ ضریب انبساط خطی فولاد $(10^{-6} / ^\circ C)$ 11×10^{-6} است.

جواب: $4 - 2/20 \times 10^{-6}$ ثانیه افزایش می‌یابد که با توجه به دقتی که در تعیین زمان نوسان در صورت مسئله به کار رفته است عملاً محسوس نیست.

(۶) - دو آونگ ساده A و B را با هم با دامنه کم به نوسان درمی‌آوریم پس از گذشت زمان 5 دقیقه و 24 ثانیه آونگ B يك نوسان کامل از آونگ A جلو می‌افتد اگر زمان نوسان

کامل آونگ A برابر $\frac{2}{50}$ ثانیه باشد نسبت طول آونگ A به طول آونگ B را حساب کنید.
جواب: این نسبت تا ۵ رقم معنی دار $\frac{1}{50124}$ است.

(۷) - يك سرطنابی را با حرکت نوسانی ساده عمود بر راستای طناب با تواتر $\frac{2}{5}$ هرتز

به نوسان در می آوریم. اگر سرعت انتشار امواج حاصل، در طول طناب $\frac{m}{s}$ ۱۰ باشد

اولاً، طول موج این امواج را حساب کنید.

ثانیاً، اگر جرم هر متر طناب ۵۰ گرم باشد طناب با چه نیرویی کشیده شده است؟

جواب: $\lambda = 4m$ و $F = 5N$

(۸) - به انتهای آزاد يك تیغه فنری که با تواتر ۱۰۰ هرتز ارتعاش می کند میله کوتاهی عمود بر راستای تیغه نصب شده است و نوک آن با سطح آب، درون ظرفی تماس دارد به طوری که وقتی تیغه مرتعش می شود نوک میله بر روی سطح آب امواج عرضی با دامنه ۲ میلی متر تولید می کند که به شکل دایره با سرعت $\frac{5}{37}$ متر بر ثانیه بر سطح آب منتشر می شوند:

اولاً، معادله حرکت ارتعاشی مبدأ را در يك لحظه غیر مشخص t بنویسید.

ثانیاً، معادله ارتعاشی يك نقطه M را که به فاصله $\frac{14}{8}$ میلی متر از مبدأ ارتعاش واقع است در لحظه t بنویسید (فرض کنید که دامنه ارتعاش در این مسیر کوتاه ثابت می ماند). چه مدت طول می کشد تا پس از شروع حرکت ارتعاشی مبدأ، نخستین موج حاصل از آن به نقطه M برسد؟ بعد حرکت نقطه M پس از گذشت يك ثانیه از شروع حرکت مبدأ چه اندازه است؟

پاسخ به پرسشهای متن بخش ۱۰

(۱-۱۰) - تواتر حرکت نوسانی بر روی قطر دایره مرجع برابر تعداد دورهای متحرك در ثانیه بر روی محیط دایره است

$$x = r \cos \omega t \quad (2-10)$$

(۳-۱۰) - معمولاً بر حسب رادیان

$$\frac{2\pi t}{T} = (2k-1) \frac{\pi}{4} \quad \cos \frac{2\pi t}{T} = 0 \quad \text{در لحظه هائی که} \quad (4-10)$$

$$t = (2k-1) \frac{T}{4} \quad \text{و یا:}$$

برای مدت يك پریود داریم: $t_1 = \frac{T}{4}$ (به ازای $k=1$) و $t_2 = \frac{T}{4}$ (به ازای $k=2$)

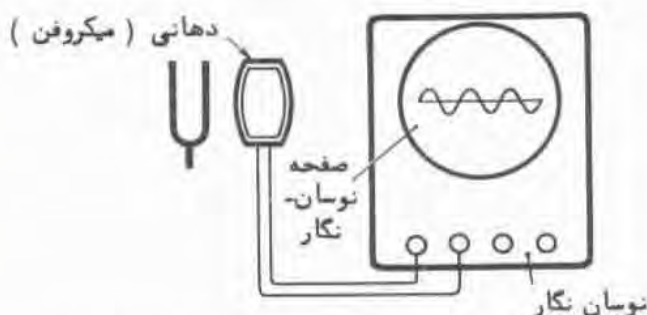
- ۵-۵) - باید شاخه‌های دیپازن را کوتاه و ضخیم بسازند.
- ۶-۵) - در صورتی که طول تیغه کوتاه‌تر یا وزنه روی آن پایین‌تر باشد.
- ۷-۵) - فرکانس يك دیپازن (یا هر جسم مرتعش را) بسته به امکانات اندازه‌گیری، به چند روش می‌توان معین کرد:

الف - به وسیله ثبت ارتعاشات - به این ترتیب که به نوك شاخه دیپازن الکتریکی تیغه فنری نوك تیزی را نصب می‌کنند و نوك تیغه را روی صفحه دوده اندوده دستگاه ثبت که با حرکت یکنواخت حرکت می‌کند (نظیر شکل ۵-۱) تماس می‌دهند، و در مدت کاملاً معینی ارتعاشات دیپازن را ثبت می‌نمایند و ارتعاشات کامل آن را در واحد زمان معین می‌کنند در این روش می‌توان ارتعاشات ثبت شده دیپازن را با ارتعاشات ثبت شده يك جسم مرتعش استاندارد مقایسه کرد.

ب - به وسیله نوسان نگار کاتدی - نوسان نگار کاتدی که اساس کار آن را در کتاب فیزیک سال سوم دیدید این ویژگی را دارد که هر حرکت ارتعاشی را می‌توان در آن به يك ارتعاش الکتریکی دارای همان فرکانس و به همان شکل و با دامنه‌ای متناسب با دامنه ارتعاش اصلی تبدیل کرد و آن را روی صفحه فلورسنت نوسان نگار ظاهر ساخت.

نوسان نگار کاتدی را می‌توان به خوبی و با همان دقت ویژه نوسانهای الکتریکی، برای بررسی ارتعاشات صوتی به کار برد، کافی است که يك دهانی (یا میکروفن)^۱ به نوسان نگار متصل کرد و جسم مرتعش، مثلاً دیپازن^۲ را جلو آن قرار داد (شکل ۱۰-۱۹).

ارتعاشات دیپازن در مدار میکروفن جریان متغیری تولید می‌کند. این جریان ولتاژ متغیری که فرکانس آن برابر فرکانس ارتعاشات دیپازن است بین صفحات Y نوسان نگار برقرار

شکل ۱۰-۱۹ - نوسان نگار کاتدی مجهز به میکروفن برای بررسی ارتعاشات دیپازن

- ۱- با اساس کار دهانی یا میکروفن در کتاب علوم سال سوم دوره راهنمایی آشنا شده‌اید.
- ۲- بهتر این است که دیپازن الکتریکی باشد تا دامنه نوسان آن ثابت بماند.

می‌سازد. اگر تواتر ولتاژهای بین صفحه‌های X و Y برابر باشد نموداری که روی صفحه نوسان نگار ظاهر می‌شود به شکل يك موج كامل است و معرف ارتعاشات سینوسی دیاپازن می‌باشد. چون فرکانس ولتاژ بین دو صفحه X روی دستگاه خوانده می‌شود فرکانس ارتعاشات منبع ارتعاش به آسانی معین می‌گردد.

پ - باروش استروبوسکپی - اساس این روش براین خاصیت است که برای مشاهده يك

حرکت ارتعاشی سریع با پریود T یا با فرکانس $f = \frac{1}{T}$ ، جسم متحرك را با آذرخشهای متوالی

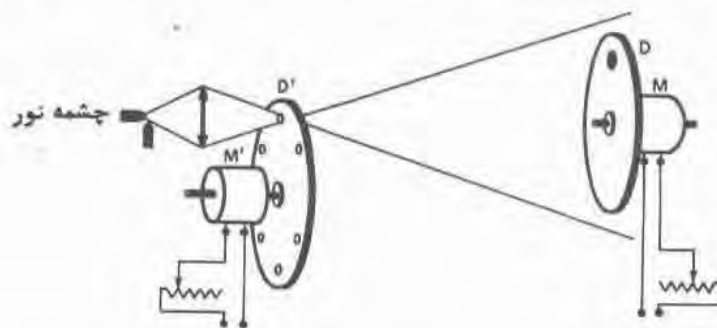
کوتاه مدت و منظم با پریود T' و فرکانس $f' = \frac{1}{T'}$ (که در بخش ۲ ضمن شرح عکاسی

استروبوسکپی به آن اشاره شد) روشن می‌کنند و به این ترتیب به جای حرکت واقعی جسم يك حرکت کند ظاهر می‌شود که چگونگی آن بستگی به اندازه‌های T و T' دارد.

شکل ۱۵-۲۰ نشان می‌دهد که چگونه می‌توان در آزمایشگاه از پدیده استروبوسکپی برای کند نشان دادن حرکت دورانی یکنواخت يك قرص استفاده کرد:

روی قرص D که زمینه سفیدی دارد يك لکه سیاه مطابق شکل گذارده شده است و قرص توسط يك موتور الکتریکی با سرعت ثابت می‌چرخد در این جا T، پریود حرکت مورد مطالعه، برابر زمان حرکت يك دور این قرص است. آذرخشهای متوالی و منظمی که باید این قرص را متناوباً روشن کنند.

با قرار دادن قرص سوراخ دار D' (که آن را قرص استروبوسکپی می‌نامیم) در مسیر پرتوهای گسیل شده از يك منبع نور تولید می‌شوند و آزمایش در اتاق تاریک انجام می‌گیرد. قرص D' روی محور يك موتور الکتریکی جداگانه‌ای نصب شده است که تعداد دورهای آن قابل

شکل ۱۵-۲۰ - بررسی استروبوسکپی يك حرکت تناوبی

اگر تعداد سوراخهای قرص D' برابر p و تعداد دورهای این قرص در ثانیه n باشد تواتر ارتعاشات آذرخش برابر $f' = np$ خواهد بود

تنظیم است. بدیهی است قرص D وقتی روشن می‌شود که یکی از سوراخهای قرص D' در مسیر نور قرار گیرد. بنابراین پریود T' برابر فاصله زمانی است که ضمن حرکت یکنواخت قرص D' ، دو سوراخ متوالی از جلومنبع نور می‌گذرند. پس اگر p عده سوراخها و n عده دورهای قرص D' در واحد زمان باشد تواتر آذرخشها برابر $f' = np$ خواهد بود.

اگر قرص لکه‌دار D با نور مداوم روشن شود (قرص استروبوسکپ D' ساکن باشد) وقتی که به سرعت می‌چرخد، چون چشم نمی‌تواند حرکت لکه سیاه را تعقیب کند این لکه روی سطح قرص به شکل یک نوار دایره‌ای شکل گسترده‌ای به نظر می‌رسد. ولی اگر قرص استروبوسکپ بچرخد منظره لکه سیاه کاملاً متفاوت می‌شود و برحسب مقادیر T و T' حالات زیر را می‌توان مشاهده کرد:

۱- اگر $T' = kT$ باشد (یا $f' = \frac{f}{k}$ ، k عدد درستی است) لکه در فاصله میان

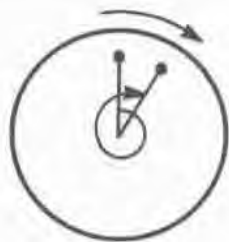
دو بار روشن شدن متوالی، درست k دور می‌چرخد و چون هر بار که قرص D روشن می‌شود لکه درست به وضعیت پیشین خود می‌رسد بنابراین ساکن به نظر می‌رسد درحالی که $k = 1$ باشد داریم $T = T'$ و $f = f'$.

۲- اگر $T' = \frac{T}{k}$ (یا $f' = kf$) باشد قرص لکه دار بین دو آذرخش متوالی، $\frac{1}{k}$

دور می‌چرخد و بنابراین k لکه ساکن روی آن به نظر می‌رسد.

۳- اگر مقدار T' (پریود آذرخشها) خیلی نزدیک به T (پریود حرکت لکه) باشد چنین به نظر می‌رسد که لکه به کندی یا یک حرکت یکنواخت در جهت حرکت واقعی خود و یا در خلاف جهت آن، برحسب این که T' بزرگتر یا کوچکتر از T باشد حرکت می‌کند اگر تواتر ظاهری حرکت لکه را به ν (حرف لاتینی با تلفظ نو) نمایش دهیم درحالی که $T' > T$ (یعنی $f' < f$) است رابطه زیر برقرار است:

$$\nu = f - f' \quad (15-18)$$

شکل ۱۵-۲۱. در مدت T' لکه در واقع

$$\left(1 + \frac{1}{n}\right) \text{ دور چرخیده است}$$

۱- برای اثبات این رابطه می‌گوئیم که بین دو بار روشن شدن متوالی (یعنی در زمان T')، لکه در واقع یک دور بعلاوه کسر کوچکی از یک دور ($\frac{1}{n}$ دور) می‌چرخد ولی به نظر می‌رسد که فقط $\frac{1}{n}$ دور چرخیده است (شکل ۱۵-۲۱). بنابراین به ظاهر یک دور را در مدتی که n برابر T' است می‌چرخد که زمان تناوب ظاهری حرکت لکه است و آن را به T_a نمایش می‌دهیم:

$$T_a = nT'$$

برای تعیین تواتر يك دیاپازن به روش استروبوسکپی، به هر شاخه يك دیاپازن الكتريكي ورقه نازك فلزي كه شكاف باريكي تقريباً در وسط دارد نصب می کنند به طوري كه وقتی دیاپازن بی حرکت است شكافها مقابل هم باشند (شكل ۱۰-۲۲) و نور بتواند از آنها بگذرد، ولی موقعی كه دیاپازن مرتعش می شود ورقه ها نیز مرتعش می گردند و هر ورقه شكاف دیگری را می پوشاند و نور نمی تواند از مجموعه آنها بگذرد مگر هنگامی كه شاخه ها از وضع تعادل خود می گذرند. بدیهی است این وضعیت در هر ارتعاش كامل دوبار اتفاق می افتد. يك قرص كه روی آن چند لكه سیاه به فاصله های مساوی گذارده شده است در عقب دیاپازن روی محور افقی موتوري نصب است و از میان شكافها نظاره می شود. وقتی كه دیاپازن در حال ارتعاش است قرص را به حرکت در می آورند و تعداد دورهای موتور را طوري تنظیم می کنند كه لكه های روی قرص از میان شكافها بی حرکت به نظر برسند. در این حالت زمان نیم نوسان كامل دیاپازن برابر زمانی است كه قرص به اندازه فاصله دولكه متوالی می چرخد.

اگر در این حالت n تعداد دورهای قرص در ثانیه و p عدده لكه های سیاه روی آن و T

شكل ۱۰-۲۲

→ ولی در واقع در زمان T_a ، لكه به اندازه $n = n + 1$ دور چرخیده است.

$$T_a = nT' = (n+1)T \quad \text{در نتیجه:}$$

$$n = \frac{T_a}{T'} = \frac{T_a}{T} - 1 \quad \text{و از آنجا:}$$

$$\frac{1}{T_a} = \frac{1}{T} - \frac{1}{T'} \quad \text{یا:}$$

$$\boxed{v = f - f'} \quad \text{و یا:}$$

پریود دیاپازن باشد، چون قرص در هر نصف پریود دیاپازن (یعنی در مدت $\frac{T}{2}$) به اندازه $\frac{1}{p}$

دور می‌چرخد، پس در مدت يك ثانيه به اندازه $\frac{2}{pT}$ دور خواهد چرخید بنابراین:

$$T = \frac{2}{np} \quad \text{و} \quad n = \frac{2}{pT}$$

تواتر دیاپازن برابر خواهد بود با:

$$f = \frac{1}{T} = \frac{np}{2}$$

۱۰-۸) - زیرا چنانکه محاسبه نشان می‌دهد این معادله برای حرکت نوسانی بر روی خط راست نوشته شده است. موقعی که دامنه نوسان آونگ کوچک باشد می‌توان حرکت گرانیگاه آن را روی خط راست در نظر گرفت ولی وقتی که زاویه نوسان آونگ بزرگ باشد گرانیگاه آن دیگر روی خط راست حرکت نمی‌کند و این رابطه برای توجیه حرکت آونگ کافی نیست و باید معادله کاملتری را به کار برد.

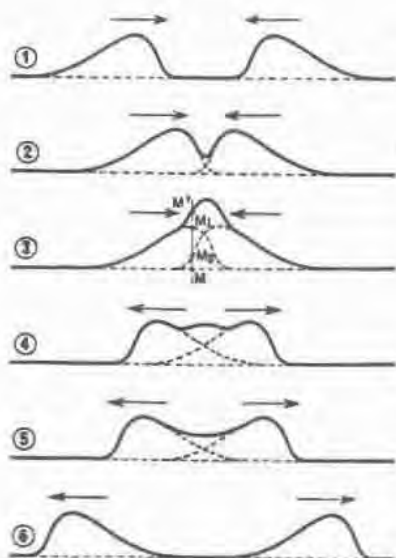
۱۰-۹) - زیرا حرکت آونگ، وقتی که اصطکاک در کار نباشد نظیر حرکت جسم بر روی سطح شیب دار بدون اصطکاک و یا حرکت سقوط آزاد است که شتاب آن بستگی به جرم ندارد. ۱۰-۱۰) - امواج پلاریزه در طول يك طناب مستقیماً یا چشم به خوبی تشخیص داده نمی‌شوند. بهتر این است که طناب را از يك شکاف عبور دهیم. اگر شکاف در سطح موج واقع باشد، موج از آن می‌گذرد.

۱۰-۱۱) - برای نقاط همناز داریم $2\pi \frac{x}{\lambda} = 2k\pi$ (زیرا $\sin(\omega t \pm 2k\pi) = \sin \omega t$)

$$x = k\lambda \quad \text{در نتیجه:}$$

ترکیب حرکات ارتعاشی - تداخل امواج

در بخش پیش، بیشتر درباره انتشار امواجی که از يك منبع ارتعاش تولید می‌شوند گفتگو کردیم و به جز حالت تشکیل امواج ایستاده، بحثی از تلاقی امواج و تداخل آنها در يك دیگر به میان نیاوردیم. در عمل اغلب با موجهایی سروکار داریم که از برخورد یا تلاقی موجهای مختلف به وجود می‌آیند مثلاً وقتی که قطره‌های باران بر سطح آب آرام يك استخر فرو می‌چکند موجهای دایره‌ای شکلی پدید می‌آورند که بر سطح آب انتشار می‌یابند. این امواج با يك دیگر تلاقی می‌کنند و منظره بدیعی را به وجود می‌آورند؛ یا موقعی که امواج صوتی از چند منبع مولد صوت به وجود می‌آیند و وارد گوش می‌شوند آن چه که شنیده می‌شود يك صوت مرکب است که اثر آن بر گوش به عاملهای زیادی بستگی دارد. در این بخش این گونه پدیده‌ها را بررسی خواهیم کرد.

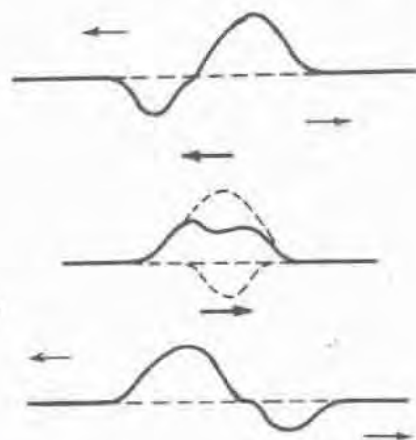
تلاقی دو موج - اصل ترکیب حرکات ارتعاشی کم دامنه - در نظر بگیریم که دو آشفتگی در يك طناب کشان از دو سوی مخالف به يك دیگر نزدیک می‌شوند (شکل ۱-۱۱). آزمایش نشان می‌دهد که این دو آشفتگی پس از تلاقی، از يك دیگر عبور می‌کنند و بدون آن که در شکل آنها تغییر حاصل شود حرکت خود را در

شکل ۱-۱۱ - ترکیب دو آشفتگی که در سوی مخالف هم در يك طناب حرکت می‌کنند آشفتگیها پس از تلاقی، بدون تغییر شکل به حرکت خود ادامه می‌دهند

تبادل خود در موقع عبور يك موج و MM_4 تغییر مکان همین ذره در موقع عبور موج دیگر باشد وقتی که این دو موج با هم به نقطه M می‌رسند تغییر مکان MM' این ذره برابر مجموع دو تغییر مکان جداگانه خواهد بود

$$\overline{MM'} = \overline{MM_1} + \overline{MM_4} \quad \text{یعنی}$$

نمونه دیگری از اصل ترکیب حرکات ارتعاشی کم دامنه در شکل ۳-۱۱ نشان داده شده است. در این جا تغییر مکانهای ذرات محیط در خلاف جهت يك دیگرند بنابراین وقتی که دو موج در يك نقطه از محیط به هم می‌رسند اثر يك دیگر را خنثی می‌کنند و بعد حرکت آن نقطه برابر تفاضل دو بعدی است که هر موج جداگانه به آن نقطه می‌دهد شکل (۳-۱۱) الف و ب) که به وسیله عکاسی استروبوسکپی گرفته شده است نزدیک شدن و تلاقی و سپس دور شدن دو آشفتگی هم جهت و در خلاف جهت هم را در طول يك طناب و يك فنر نشان می‌دهد.

شکل ۳-۱۱. تلاقی دو آشفتگی که نسبت به هم در فاز متقابل هستند

شکل ۳-۱۱. تداخل امواج دایره‌ای که بر سطح آب کشیده می‌شوند

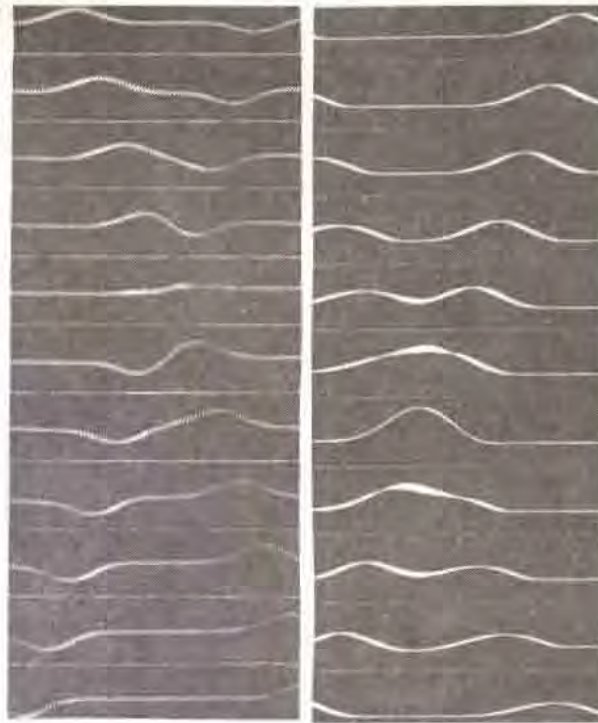
همان جهت نخستین ادامه می‌دهند. این پدیده یعنی عبور بدون تغییر شکل امواج از يك دیگر، در هر نوع موجی مشاهده می‌شود، مثلاً به آسانی می‌توان نمونه آن را در امواج بر سطح آب مشاهده کرد (شکل ۳-۱۱).

در لحظه‌ای که دو موج يك دیگر را تلاقی می‌کنند، در محل تلاقی آنها بعد یا تغییر مکان هر ذره از محیط نسبت به وضع تبادل خود برابر برآیند تغییر مکانهایی است که آن ذره در اثر عبور هر موج جداگانه‌دارا خواهد شد. این خاصیت را «اصل ترکیب حرکات ارتعاشی کم دامنه» گویند. چون در طناب، یا در سطح آب، راستای تغییر مکانها بر امتداد انتشار موجها عمود است، این تغییر مکانها هم راستا هستند و به‌طور جبری باهم جمع می‌شوند مثلاً به طوری که در شکل (۳-۱۱) مشاهده می‌شود اگر MM_1 تغییر مکان ذره M از وضع

هم تلاقی می کنند.

پرسش ۱۱-۱- در چه صورت برای تعیین
بعد حرکت منتهی از جمع برداری استفاده می شود؟
اصل ترکیب حرکات ارتعاشی به ما امکان
می دهد که يك موج مرکب را به اجزاء اصلی آن
که موجهای ساده ای هستند تجزیه کنیم مثلاً در
شکل ۱۱-۵ يك تك موج مرکب به سه تك موج
ساده تجزیه شده است.

در سال ۱۸۰۷ میلادی، فوریه^۱ ریاضی دان
فرانسوی قضیه مفیدی را اثبات کرد که به موجب
آن هر حرکت تناوبی مرکب را هر چند هم که پیچیده
باشد می توان به مجموعه ای از حرکات سینوسی
ساده تجزیه کرد. این قضیه را با آزمایش نیز می توان
تحقیق کرد. مثلاً اصوات مرکب حاصل از اسباب
های موسیقی را چنان که خواهیم دید می توان

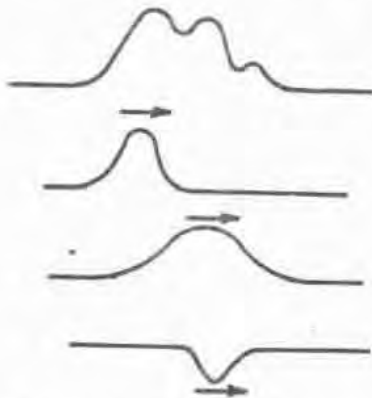
الف

ب

شکل ۱۱-۴- ترکیب دو آشفستگی که به وسیله عکاسی استروپوسکپی
تهیه شده است.

الف- دو آشفستگی هم جهت در طول يك طناب

ب- دو آشفستگی در خلاف جهت هم در طول يك لیر

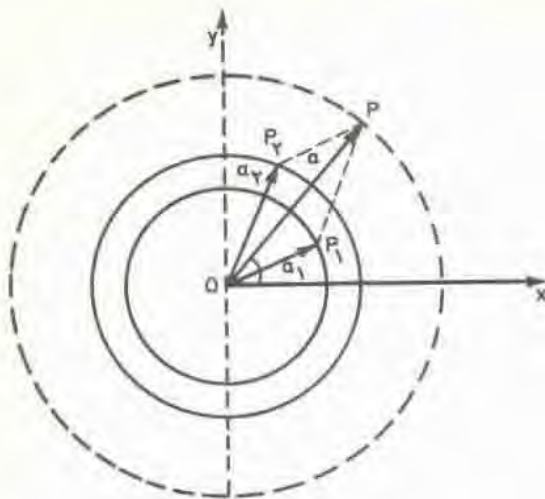
شکل ۱۱-۵- تجزیه يك موج مرکب به امواج ساده ای که اجزاء
اصلی آن را تشکیل می دهند.

اصل ترکیب حرکات ارتعاشی در مورد تلاقی
چند موج نیز صادق است؛ هر موج، جداگانه تغییر
مکانی به يك نقطه از محیط می دهد و تغییر مکان کل
در محل تلاقی این موجها برابر مجموع جبری یا
بررداری تغییر مکانهای حاصل از امواجی است که با

۱- Baron Joseph Fourier (۱۸۳۰-۱۷۶۸) - قضیه فوریه به صورت زیر نوشته می شود و اثبات

آن از حدود برنامه این کتاب خارج است.

$$y = a_0 + a_1 \sin(2\pi \times ft + \theta_1) + a_2 \sin(2\pi \times 2ft + \theta_2) + a_3 \sin(2\pi \times 3ft + \theta_3) + \dots$$

شکل ۱۱-۶. نمودار ترکیب دو دایره به روش برداری

بردار \vec{OP} که برآیند دو بردار $\vec{OP_1}$ و $\vec{OP_2}$ است نیز با سرعت زاویه‌ای ω می‌چرخد زیرا متوازی-الاضلاع OP_1PP_2 بدون این که تغییر شکل بدهد می‌چرخد. تصویر بردار \vec{OP} روی محور Oy در هر لحظه t همان تابع $y = a \sin(\omega t + \theta)$ است، زیرا طبق قضیه تصویرها، $y = y_1 + y_2$ است و θ زاویه‌ای است که بردار \vec{OP} در لحظه $t = 0$ با محور Ox می‌سازد. اختلاف فاز بین دو حرکت ارتعاشی y_1 و y_2 برابر است با

$$\varphi = (\omega t + \theta_2) - (\omega t + \theta_1) \\ \varphi = \theta_2 - \theta_1 \quad (11-2) \quad \text{یا}$$

به صوتهای ساده‌ای مانند صوت حاصل از یک دیابازن تجزیه کرد و یا به وسیله دستگاههای نوسان-ساز الکترونیکی صوتهای ساده‌ای با تواترهای مناسب ایجاد کرد و از ترکیب آنها صوتهای مرکب موسیقی را پدید آورد.

ترکیب دو حرکت ارتعاشی سینوسی

در نظر بگیریم که نقطه M در یک محیط کسان، در آن واحد تحت اثر دو حرکت ارتعاشی سینوسی هم پرید و هم راستای کم دامنه قرار گیرد. فرض می‌کنیم $y_1 = a_1 \sin(\omega t + \theta_1)$ بعد حرکت ارتعاشی M در لحظه t در اثر یکی از این دو حرکت ارتعاشی و $y_2 = a_2 \sin(\omega t + \theta_2)$ بعد حرکت این نقطه در همین لحظه در اثر حرکت ارتعاشی دومی به تنهایی باشد. چون راستای هر دو حرکت ارتعاشی بنا به فرض یکی است، بنا به اصل ترکیب حرکات ارتعاشی کم دامنه، بعد حرکت نقطه M در لحظه t مجموع جبری دو بعد y_1 و y_2 خواهد بود یعنی:

$$y = y_1 + y_2 = \\ a_1 \sin(\omega t + \theta_1) + a_2 \sin(\omega t + \theta_2)$$

a_1 و a_2 دامنه‌های دو حرکت ارتعاشی و θ_1 و θ_2 فازهای اولیه آنها در مبدأ زمان $t = 0$ هستند. نتیجه این دو حرکت ارتعاشی، حرکت ارتعاشی دیگری است در همان راستا و با همان پرید که اگر دامنه آن را به a و فاز اولیه‌اش را به θ نمایش دهیم معادله آن به صورت زیر نوشته می‌شود:

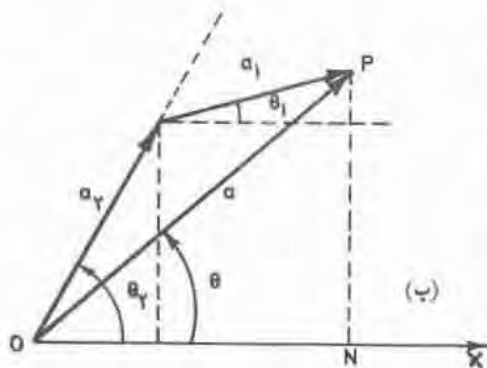
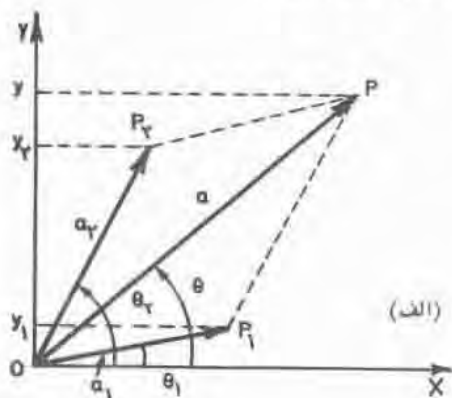
$$y = a \sin(\omega t + \theta) \quad (11-1)$$

برای تعیین مقادیر a و θ در نظر بگیریم که دو نقطه P_1 و P_2 روی دو دایره مرجع به شعاعهای

زاویه‌های θ_1 و θ_2 را بسازند (شکل ۷-۱۱-الف) سپس روی این بردارها متوازی‌الاضلاع را بنا کنیم و قطر آن را با همان واحد بسنجیم و زاویه این قطر را با محور Ox اندازه بگیریم و به این ترتیب a و θ را معین نمائیم.

شکل (۷-۱۱-ب) طرح ساده‌تری را که در رسم فرنل^۳ نامیده می‌شود برای این منظور نشان می‌دهد.

پرسش ۴-۱۱ - با استفاده از رسم فرنل فاز اولیه θ را حساب کنید.

شکل ۷-۱۱ - رسم فرنل برای تعیین دامنه a و فاز اولیه θ

(φ حرف لاتینی تلفظ فی است) و a (یعنی دامنه حرکت برآیند)، بنابراین آن چه در جمع بردارها در بخش ۴ بیان شد از رابطه زیر حساب می‌شود.

$$a^2 = a_1^2 + a_2^2 + 2a_1a_2\cos\varphi \quad (3-11)$$

در حالت ویژه‌ای که $a_1 = a_2$ است داریم

$$a^2 = 2a_1^2(1 + \cos\varphi)$$

و چون $1 + \cos\varphi = 2\cos^2\frac{\varphi}{2}$ است^۱ بنابراین

$$a^2 = 4a_1^2\cos^2\frac{\varphi}{2} \quad (4-11)$$

$$a = 2a_1\cos\frac{\varphi}{2} \quad (5-11) \quad \text{و یا}$$

پرسش ۲-۱۱ - آیا اختلاف فاز φ با فاز اولیه θ یکی است.

پرسش ۳-۱۱ - در چه صورت دامنه ارتعاش نتیجه، بیشترین مقدار خود را دارد و در چه صورت صفر است؟

استفاده از روش ترسیم برای تعیین دامنه - شکل ۱۱-۲ نشان می‌دهد که دامنه a برابر قطر متوازی‌الاضلاع است که اندازه‌های دو ضلع آن برابر دامنه‌های a_1 و a_2 است. و فاز اولیه θ برابر زاویه‌ای است که این قطر در لحظه $t_0 = 0$ با محور Ox می‌سازد بنابراین برای تعیین a و θ به روش ترسیم کافی است دو بردار OP_1 و OP_2 را به ترتیب به اندازه طولهای a_1 و a_2 با انتخاب یک واحد مناسب طوری رسم کنیم که با محور Ox به ترتیب

۱- رابطه مثلثاتی که آن را در مثلثات دیده‌اید

تداخل امواج

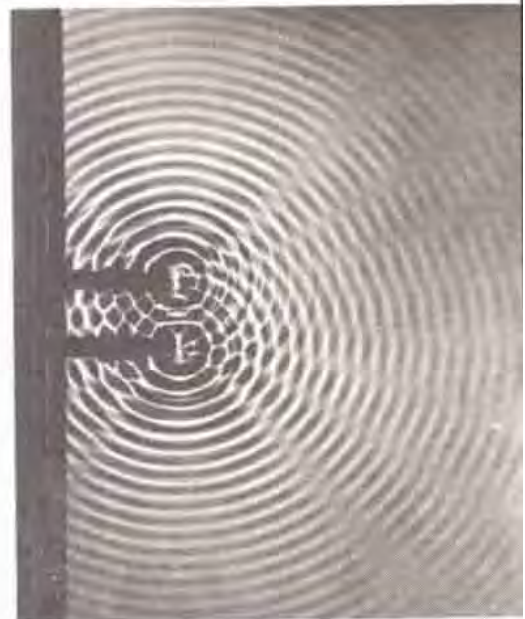
اگر دو منبع تولید ارتعاشات سینوسی هم-په‌رید و هم-دامنه، در يك محیط به‌طور منظم با هم به ارتعاش درآیند امواج حاصل از ارتعاش منظم آنها ضمن انتشار در محیط در هم حرکت بنا به اصل ترکیب حرکات ارتعاشی کم-دامنه با هم ترکیب شده موجهای ایستاده ویژه‌ای را به‌وجود می‌آورند در این حالت می‌گوئیم پدیده «تداخل» حاصل شده.

شکل ۱۱-۹- موج نما

شکل ۱۱-۸- منظره تداخل امواج حاصل از دو منبع ارتعاش هم-فاز و هم-په‌رید را بر سطح آب آرام درون ظرف «موج‌نما» نشان می‌دهد. موج‌نما يك وسیله آزمایشگاهی است که برای بررسی رفتار موجها به کار می‌رود و ظرف قاب-مانندی است که کف آن يك صفحه شیشه است و روی چهارپایه قرار داده می‌شود (شکل ۱۱-۹).

در این ظرف تا ارتفاع يك یا دو سانتیمتر آب ریخته می‌شود. منبع ایجاد موج معمولاً در وسط یکی از کناره‌های ظرف قرار دارد. با يك چراغ

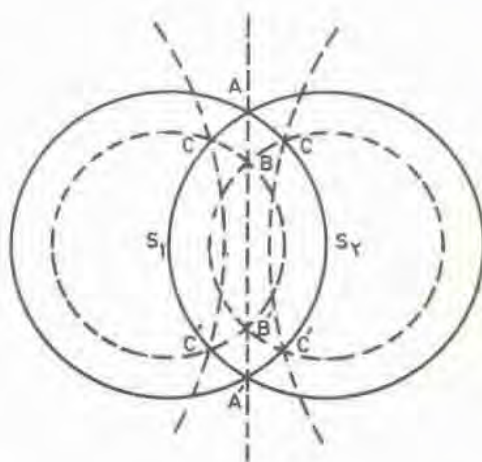

کل ۱۱-۸- منظره تداخل امواج عرضی حاصل از دو منبع تعاش هم‌په‌رید و هم‌دامنه بر سطح آب آرام درون ظرف موج‌نما.

۱- منبع ایجاد موج معمولاً يك تیغه فنری است که به وسیله يك دستگاه الکتریکی (مانند دیپازن الکتریکی) به ارتعاش در می‌آید به سرآزاد این تیغه يك میله افقی عمود بر راستای تیغه و موازی با سطح آب درون موج‌نما متصل است و روی این میله دو میله دیگر به‌مخروطی شکل و کوتاه در فاصله مناسب طور قائم قرار دارد که با سطح آب تماس دارند و هنگامی که تیغه مرتعش می‌شود در سطح آب آشفتگی جاد می‌کنند و این آشفتگیها به صورت امواج دایره‌ای شکل بر سطح آب منتشر می‌شوند.

روشن که بالای سطح آب نصب می‌شود می‌توان تصویر پدیده را روی پرده سفیدی که زیر ظرف روی زمین گسترده می‌شود انداخت علاوه بر این می‌توان با روش استروبوسکپی منظره تداخل را روی پرده به‌ظاهر ساکن نمود و بهتر مشاهده کرد. برای توجیه پدیده تداخل که در شکل ۱۱-۸ مشاهده می‌شود فرض می‌کنیم دو منبع باهم شروع به ارتعاش کنند. حرکت حاصل از یک ارتعاش کامل هر یک از دو منبع به شکل یک موج کامل دایره‌ای شکل که شامل یک برجستگی و یک فرورفتگی است بر سطح آب منتشر می‌شود.

در شکل ۱۱-۱۰ حالتی را نشان داده‌ایم که دو منبع ارتعاش S_1 و S_2 فقط یک نوسان کامل انجام داده‌اند و امواج حاصل از آنها در یک دیگر تداخل کرده‌اند. در این شکل برجستگی هر موج به صورت دایره توپر و فرورفتگی آن به صورت دایره خط‌چین نمایش داده شده است.

شکل ۱۱-۱۰- تداخل دو موج

در نقاط A و A' و همچنین در نقاط B و B' دامنه ارتعاش ماکزیمم است. ولی در نقاط C و C' دامنه ارتعاش صفر است.

A و A' نقاطی هستند که برجستگیهای دو موج در آن جا با یکدیگر تلاقی کرده‌اند. در این نقاط دو موج هم‌فازند و دامنه‌های آنها به‌هم اضافه می‌شود یعنی در این نقاط دامنه ارتعاش ملکولهای آب بیشترین مقدار خود را دارد. در نقاط B و B' که دو فرورفتگی به هم رسیده‌اند عمق فرو رفتگی در سطح آب نیز بیشترین مقدار است. در این نقاط هم دو موج هم‌فاز هستند و دامنه ارتعاش آنها به‌هم اضافه می‌شود، ولی در نقاطی مانند C و C' ، دو موج در فاز متقابل به هم می‌رسند، در نتیجه تغییر مکان ذرات محیط در این نقاط در جهت مخالف است بنابراین اثر یکدیگر را خنثی می‌کنند و چون دامنه دو ارتعاش یکی است این نقاط بی‌حرکت می‌مانند.

نقاط A و A' و B و B' که بیشترین دامنه حرکت را دارند روی عمود منصف S_1S_2 واقعند و فاصله‌های این نقاط از دو منبع S_1 و S_2 یکی است. نقاط ساکن C و C' روی منحنی‌هایی به شکل هذلولی قرار دارند و تفاضل فاصله‌های آنها از منبع S_1 و S_2 برابر نصف طول موج $(\frac{\lambda}{2})$ است.

اینک در نظر بگیریم که دو منبع ارتعاش S_1 و S_2 همزمان شروع به ارتعاش کنند و ارتعاش آنها به طور منظم ادامه یابد. امواجی که در اثر ارتعاش این دو منبع بر سطح آب پخش می‌شوند در تمام نقاط سطح آب تداخل می‌کنند. اگر مانند حالت پیش می‌مانیم را که دارای ماکزیمم ارتعاش و هم حالت هستند جداگانه به هم وصل کنیم و نقاطی را هم که ساکن می‌مانند نیز جداگانه به هم وصل نمائیم شکل ۱۱-۱۱ به دست می‌آید که به کمک آن می‌توان منظره واقعی تداخل را که در شکل ۱۱-۸ دیده

مکان هندسی نقاطی هستند که دامنه ارتعاش آنها صفر است بنابراین امواجی که به این نقاط می‌رسند نسبت به هم در فاز متقابلند و این در صورتی است که اختلاف فاصله‌های این نقاط از دو منبع S_1 و S_2 برابر مضرب فردی از نصف طول موج باشد یعنی:

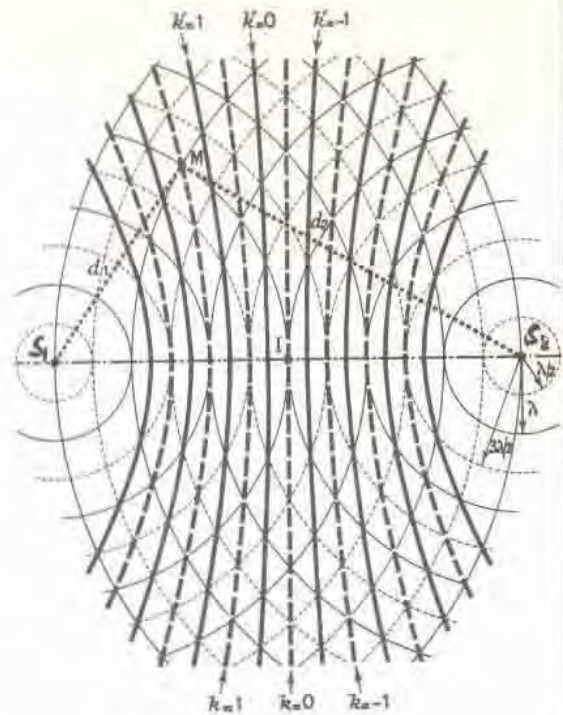
$$d_2 - d_1 = (k + \frac{1}{2})\lambda = (2k+1)\frac{\lambda}{2} \quad (v-11)$$

بنابراین در محیطی که تداخل امواج صورت می‌گیرد ارتعاش هر نقطه از آن محیط، با ارتعاشات دو منبع هم‌دستا و هم‌پریود است ولی دامنه و فاز آن بستگی به وضعیت آن نقطه نسبت به دو منبع ارتعاش دارد و دامنه حرکت منتهی تابع $d_2 - d_1$ (یعنی اختلاف فاصله‌های آن نقطه از دو منبع ارتعاش) است. باید در نظر داشت امواج هدولولی شکل تداخلی از نوع موجهای ایستاده هستند و حرکت انتقالی ندارند.

پرسش ۱۱-۵ - چگونه می‌توانید بنابر اصل ترکیب حرکات ارتعاشی کم دامنه با توجه به رابطه ۱۱-۴ همین نتایج را به دست آورید؟

تداخل امواج يك پدیده عمومی است که در بسیاری از موارد مشاهده می‌شود. به طور کلی هر جا که دو منبع ارتعاشی هم‌زمان و هم‌پریود وجود داشته باشد پدیده تداخل صورت می‌گیرد.

در پاره‌ای از موارد، مانند تداخل امواج در سطح آب یا در طول يك طناب (تشکیل موجهای ایستاده که در بخش ۱۰ به آنها اشاره شد) این پدیده مستقیماً با چشم دیده می‌شود. تداخل امواج صوتی را می‌توان با قراردادن دو بلندگوی کوچک (که هر دو وصل به يك منبع تولید صوت باشند) در فاصله مناسب از یکدیگر، با گوش یا با يك میکروفن که وصل به دستگاه نوسان نگار است تشخیص داد.

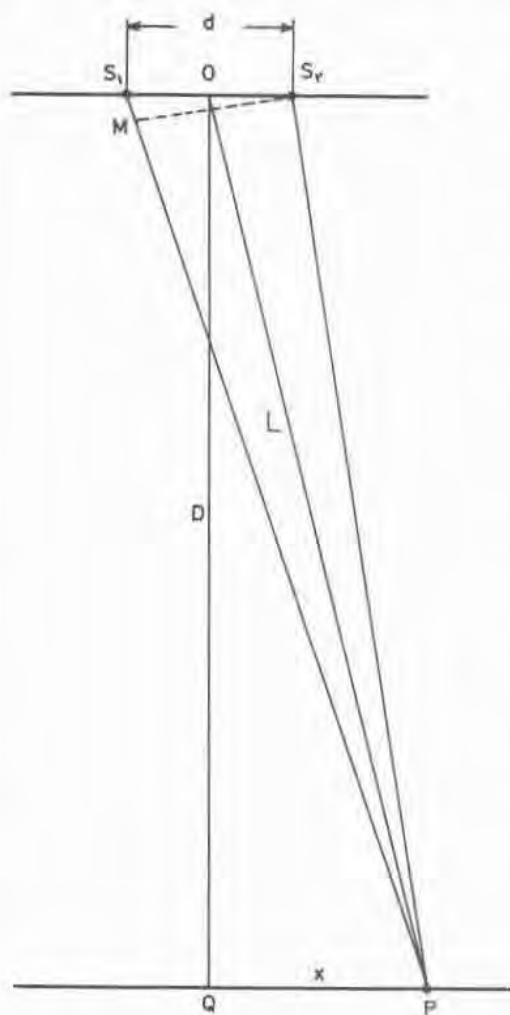
شکل ۱۱-۱۱ - طرح ساده‌ای از منظره تداخل امواج بر سطح مایع: هدولویهای خط نمایش مکان نقاطی هستند که ماکزیمم ارتعاش را دارند و هدولویهای توپر نمایش مکان نقاط ساکن هستند

می‌شود توجیه کرد. در شکل ۱۱-۱۱، هدولویهای خط چین نمایش مکان هندسی نقاطی هستند که دامنه ارتعاش آنها ماکزیمم است. امواجی که از دو منبع S_1 و S_2 به این نقاط می‌رسند هم‌فاز هستند و این در صورتی است که یا فاصله‌های این نقاط از دو منبع ارتعاش مساوی باشند (نقاط واقع بر عمود متصف S_1S_2) و یا این که تفاضل فاصله‌های آنها از دو منبع ارتعاش برابر مضرب درستی از طول موج λ باشد یعنی:

$$d_2 - d_1 = k\lambda \quad (e-11)$$

هدولویهایی که با خط توپر نمایش داده شده‌اند

راه برابر λ ، 2λ و یا $k\lambda$ باشد این امواج در نقطه P هم‌فاز هستند، در نتیجه دامنه‌های ارتعاش آنها به هم افزوده می‌شود و دامنه و شدت موج در نقطه P ماکزیمم است. ولی اگر اختلاف راه $S_1P - S_2P$ برابر $\frac{\lambda}{2}$ یا $\frac{3\lambda}{2}$ و ... و یا بطور کلی $(2K+1)\frac{\lambda}{2}$ باشد امواجی که از دو منبع به این

شکل ۱۱-۱۳ - محاسبه طول موج λ

در نقاطی که دامنه‌های امواج صوتی حاصل از دو بلندگو به هم اضافه می‌شوند صدا کاملاً قوی است ولی در نقاطی که امواج صوتی حاصل از بلندگوها اثر یکدیگر را خنثی می‌کنند دامنه ارتعاش صفر است و صدا شنیده نمی‌شود پدیده تداخل در نور و امواج الکترومغناطیك نیز صورت می‌گیرد و در جای خود بیان خواهد شد.

محاسبه طول موج - خاصیت تئارنی که در پدیده تداخل وجود دارد سبب می‌شود که با اندازه‌گیری فاصله دو منبع ارتعاش S_1 و S_2 از یکدیگر و با تعیین مکان نقاطی که ماکزیمم ارتعاش را دارند و یا ساکن هستند، بتوانیم طول موج هر نوع از امواج را با استفاده از پدیده تداخل حساب کنیم. $(S_1$ و S_2 ممکن است دو منبع ارتعاش مکانیکی یا صوتی هم‌فاز و هم پرید باشند و یا دو شکاف باشند که در مقابل يك منبع ارتعاش قرار داده شده‌اند). فرض می‌کنیم:

$d = S_1S_2$ فاصله میان دو منبع ارتعاش S_1 و S_2 ،
 $D = OQ$ فاصله يك خط یا يك صفحه نسبتاً دور و موازی با S_1S_2 از دو منبع ارتعاش
 $x = QP$ فاصله يك نقطه P واقع در روی خط یا صفحه نام برده از محور مرکزی OQ
و $L = OP$ فاصله نقطه P تا O وسط S_1S_2 باشد
(شکل ۱۱-۱۲).

موجهایی که از منبع S_1 به نقطه P می‌رسند نسبت به امواجی که از منبع S_2 به این نقطه می‌رسند راه بیشتری را می‌پیمایند. اگر این اختلاف

نقطه می‌رسند در فاز متقابل هستند، در نتیجه دامنه و شدت موج در این نقطه صفر است. برای محاسبه λ ، قوس MS_p را به مرکز P و به شعاع PS_p رسم می‌کنیم. در این صورت $MP = PS_p$ و طول قطعه خط MS_p برابر اختلاف فاصله نقطه P از دو منبع S_1 و S_2 است. اگر d نسبت به $\frac{D}{\lambda}$ خیلی کوچک باشد (و در عمل می‌توان به آسانی این شرایط را ترتیب داد) قوس S_pM را که قوس خیلی کوچکی از یک دایره بزرگ می‌شود می‌توان عملاً معادل یک قطعه خط راست در نظر گرفت. زاویه S_1MS_p نیز خیلی نزدیک به 90° خواهد بود به طوری که می‌توان مثلث S_1S_pM را قائم‌الزاویه دانست. علاوه بر این دو زاویه S_1S_pM و POQ نیز برابرند بنابراین دو مثلث قائم‌الزاویه S_1S_pM و POQ متشابه هستند و خواهیم داشت:

$$\frac{S_1M}{d} = \frac{x}{L}$$

$$\frac{K\lambda}{d} = \frac{x}{D}$$

و یا

$$\lambda = \frac{xd}{KD} \quad (۸-۱۱)$$

با اندازه‌گیری فواصل d و x و D ، طول موج λ حساب می‌شود.

به ازاء $K=0$ نقطه P روی نقطه Q است و به ازاء $K=1$ نقطه P اولین نقطه ماکزیمم در یکی از دو طرف نقطه Q است و...

پوشش ۶-۱۱ - اگر P ، یک نقطه ساکن باشد صفر باشد رابطه ۷-۱۱ به چه صورت در می‌آید؟

به این پرسش‌ها پاسخ دهید

- ۱- اصل ترکیب حرکات ارتعاشی کم دامنه را در جمله کوتاهی بیان کنید.
- ۲- دو موج تناوبی با دامنه‌های a_1 و a_2 با هم به یک نقطه از محیط کشسانی می‌رسند بیشترین تغییر مکان این نقطه چه اندازه می‌تواند باشد؟
- ۳- موجی مطابق شکل (۱۳-۱۱) از چپ به راست در طول طنابی منتشر می‌شود. شکل موجی را نشان دهید که اگر از راست به چپ در طول این طناب منتشر شود اثر این موج را کاملاً خنثی کند.

شکل (۱۳-۱۱)

۴- به کمک رسم فرنل دامنه و فاز اولیه حرکت سینوسی حاصل از جمع جبری سه حرکت
سینوسی هم پیرید زیر را نمایش دهید

$$y_1 = a_1 \sin(\omega t + \frac{\pi}{6})$$

$$y_2 = a_2 \sin(\omega t + \frac{2\pi}{3})$$

$$y_3 = a_3 \sin(\omega t - \frac{\pi}{4})$$

$$a_3 = 3\text{Cm} \text{ و } a_2 = 4\text{Cm} \text{ و } a_1 = 5\text{Cm}$$

۵- امواجی که از دو منبع ارتعاشی هم فاز و هم پیرید منتشر می شوند در چه صورت
با فاز متقابل به يك نقطه می رسند؟

۶- پدیده تداخل در چه شرایطی به وجود می آید؟

۷- آیا هذلولیهای ساکن و متحرکی که در پدیده تداخل امواج به وجود می آیند نظیر
شکلهای گرمهای امواج ایستاده در طول يك طناب هستند؟ توضیح دهید

۸- در پدیده تداخل، نقاطی که بیشترین دامنه ارتعاش را دارند در چه مکانهایی هستند؟
نقاطی که کمترین دامنه ارتعاش را دارند در چه مکانهایی هستند؟

۹- با استدلال ریاضی نشان دهید که مکان نقاط ساکن یا متحرك در پدیده تداخل هذلولی
هستند.

۱۰- اگر دو منبع ارتعاش هم پیرید که امواج حاصل از آنها تداخل می کنند دارای
دامنه یکسان نباشند چه کیفیتی اتفاق می افتد؟

این مسئله ها را حل کنید

۱- زمان تناوب يك حرکت سینوسی ۴ ثانیه و دامنه حرکت آن ۵ سانتیمتر و فاز اولیه آن

$$+\frac{\pi}{6}$$

الف- بعد اولیه این حرکت و بعد آن ۶ ثانیه پس از آغاز حرکت

ب- فاز حرکت آن پس از ۶ ثانیه

$$\text{جواب: } 2/5\text{Cm} \text{ و } -2/5\text{Cm} \text{ و } 3\pi + \frac{\pi}{6}$$

۲- دو موج به معادله های:

$$y_1 = 8 \sin(12\pi t + \frac{\pi}{6}) \quad \text{و} \quad y_2 = 8 \sin(12\pi t + \frac{\pi}{3})$$

(که در آنها y بر حسب میلیمتر است) در يك نقطه با هم تلاقی می کنند. معادله موج برآیند را پیدا کنید

$$y_{mm} = 15/45 \sin(12\pi t + \frac{\pi}{4}) \quad \text{جواب:}$$

۳- دو منبع ارتعاشی هم پدید که در فاصله ۱ متری يك دیگر در يك محیط کشتان قرار دارند در حال ارتعاش هستند و امواج عرضی در محیط منتشر می کنند. معادله های حرکت ارتعاشی این دو منبع در لحظه t به ترتیب عبارتند از:

$$y_1 = 0.03 \sin \pi t \quad \text{و} \quad y_2 = 0.01 \sin \pi t$$

(y_1 و y_2 بر حسب متر داده شده اند) و امواج حاصل از آنها با سرعت $1/5 \frac{m}{s}$ در محیط منتشر می شوند. معادله حرکت نقطه ای از محیط را که روی خط واصل دو منبع در فاصله ۶ متری منبع اول و ۴ متری منبع دوم قرار دارد در لحظه t به دست آورید

$$y = 0.0264 \sin(\pi t + \theta) \quad \text{جواب:}$$

$$\theta \simeq -19^\circ \quad \text{و}$$

۴- در يك آزمایش تداخل به وسیله اسباب موج نما، فرکانس دو منبع ارتعاش S_1 و S_2 برابر ۶۰ هرتز و دامنه ارتعاش ۲ میلیمتر است.

الف- بعد حرکت نتیجه را در يك نقطه M که فاصله آن از دو منبع S_1 و S_2 به ترتیب، $d_1 = 2/45 \text{ mm}$ و $d_2 = 3/7 \text{ mm}$ است به دست آورید و فاز و دامنه حرکت این نقطه را مشخص نمایید. سرعت حرکت امواج عرضی حاصل از دو منبع در روی سطح آب درون ظرف موج نما $36 \frac{cm}{s}$ است.

ب- مکان نقاطی را که دامنه حرکت در آنها ماکزیمم یا صفر است مشخص کنید و آنها را نمایش دهید.

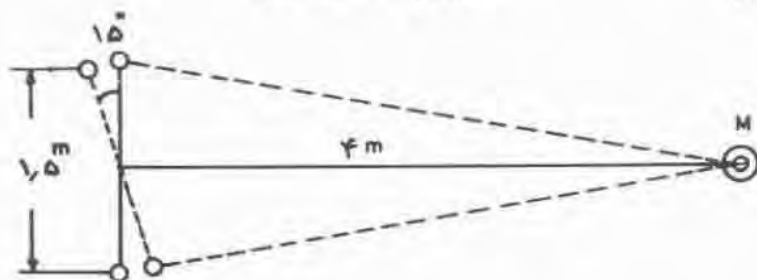
پ- مکان نقاطی را پیدا کنید که با دو منبع ارتعاش S_1 و S_2 هم فاز هستند.

۵- دو بلندگوی کوچک که در دو سر يك میله افقی به فاصله ۱/۵ متر از هم نصب شده اند هر دو به يك منبع تولید صوت متصل هستند. يك میکروفن روی خط عمود بر وسط فاصله دو بلندگو قرار داده شده است به طوری که فاصله آن از وسط میله (وسط فاصله دو بلندگو) ۴/۵ متر است میله حامل بلندگوها را حول محوری که از وسط آن می گذرد به آرامی می چرخانیم میکروفن اولین شدت ماکزیمم را وقتی دریافت می کند ($K=1$) که میله به اندازه

۱۵° بچرخد (شکل ۱۱-۱۴). اگر سرعت صوت $350 \frac{m}{s}$ باشد طول موج صوت پخش شده از

بلندگوها و فرکانس منبع صوت را حساب کنید

جواب: $0.382m$ و $916Hz$

شکل ۱۱-۱۴

پاسخ به پرسشهای متن بخش ۱۱

۱-۱۱- در حالتی که راستای حرکت‌های ارتعاشی یکی نباشند. ولی جمع برداری را در هر حال می‌توان به کار برد. بدیهی است در حالتی که راستای ارتعاشات یکی است جمع برداری تبدیل به جمع جبری می‌شود.

۲-۱۱- نه، θ فاز اولیه حرکت ارتعاشی برآیند در لحظه $t_0 = 0$ است در صورتی که φ اختلاف فاز بین دو حرکت ارتعاشی y_1 و y_2 است.

۳-۱۱- در حالتی که اختلاف فاز φ برابر صفر یا $2K\pi$ باشد، $\cos\varphi = +1$ است و دامنه ارتعاش برآیند، بیشترین مقدار خود را دارد یعنی $a_{\max} = a_1 + a_2$ و در حالتی که

اختلاف فاز φ برابر π یا مضرب فردی از π باشد $\cos\varphi = -1$ است در نتیجه $a = a_1 - a_2$ است و کمترین مقدار را دارد.

۴-۱۱- در مثلث قائم ONP (شکل ۱۱-۷-ب) داریم:

$$\operatorname{tg}\theta = \frac{NP}{ON}$$

$$NP = a_1 \sin\theta_1 + a_2 \sin\theta_2 \quad \text{ولی} \quad ON = a_1 \cos\theta_1 + a_2 \cos\theta_2$$

بنابراین

$$\operatorname{tg}\theta = \frac{a_1 \sin\theta_1 + a_2 \sin\theta_2}{a_1 \cos\theta_1 + a_2 \cos\theta_2}$$

(۵-۱۱) داریم $a = 2a_1 \cos \frac{\varphi}{2}$ و $\varphi = \theta_2 - \theta_1$ به ازاء $\theta_1 = 2\pi \frac{d_1}{\lambda}$ و $\theta_2 = 2\pi \frac{d_2}{\lambda}$ خواهیم داشت.

$$a = 2a_1 \cos \pi \frac{d_2 - d_1}{\lambda}$$

دامنه a وقتی ماکزیمم است که $\pi \frac{d_2 - d_1}{\lambda} = K\pi$ و یا $d_2 - d_1 = K\lambda$ باشد در این صورت:

$$a = \pm 2a_1$$

و هنگامی صفر است که $\pi \frac{d_2 - d_1}{\lambda} = (2k+1)\frac{\pi}{2}$ باشد یعنی

$$d_2 - d_1 = (2k+1)\frac{\lambda}{2}$$

(۶-۱۱) به صورت

$$\frac{\lambda}{2} = \frac{xd}{(2k+1)D}$$

صوت

امواج صوتی از نوع موجهای مکانیکی هستند که در اثر ارتعاش اجسام کشسان تولید می‌شوند و در گازها و مایعات و جامدات منتشر می‌گردند. وقتی امواج صوتی به پرده حساس گوش برخورد کنند گوش احساس شنیدن می‌کند. در دانش آکوستیک، به همان اندازه که فیزیک صوت اهمیت دارد زیست‌شناسی و حتی روانشناسی شنیدن نیز دارای اهمیت است. ولی در این جا ما صوت را به صورت یک حرکت ارتعاشی بررسی می‌کنیم و خواص موجی آن مانند تواتر، طول موج، سرعت انتشار، طرز تولید، طرز انتشار بازتابش و شکست را مورد مطالعه قرار می‌دهیم و اندکی هم درباره آشکار سازی صوت و اثر امواج صوتی بر گوش به بحث خواهیم پرداخت.

تولید و انتشار صوت

است مانند یک دیافازن با ارتعاشات ساده خود صوت ساده‌ای را تولید کند و یا مانند تارهای حنجره با ارتعاشات پیچیده خود صوت مرکبی را به وجود آورد.

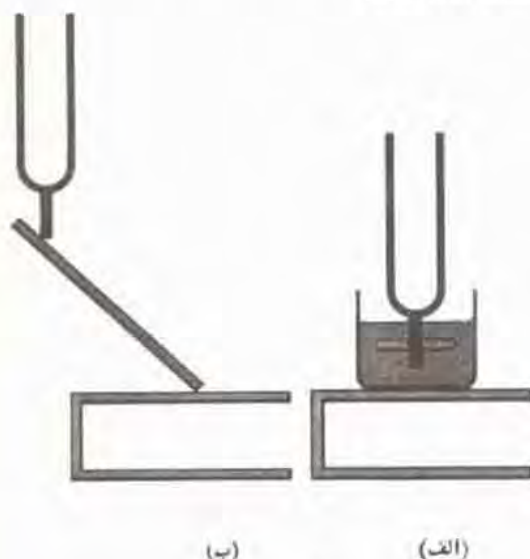
به کمک دستگاههای الکترونیکی نوسان ساز که امروزه در آزمایشگاهها مورد استفاده قرار می‌گیرد می‌توان نوسانهای الکتریکی با تواتر دلخواه را (مثلاً بین ۱۰ هرتز و ۱۰۰ کیلوهرتز) تولید کرد و آنها را پس از تقویت روی یک بلندگو فرستاد، در بلندگو چنان که می‌دانید، نوسانهای الکتریکی دستگاه تبدیل به ارتعاشهای مکانیکی یک صفحه نازک مرتعش با همان تواتر می‌گردند. در شکل (۱-۱۲) طرح ساده این دستگاه

می‌دانیم صوت در اثر ارتعاش یک جسم یا مجموعه‌ای از اجسام کشسان تولید می‌شود. در بخش ۱۰ ضمن تعریف امواج ایستاده متذکر شدیم که تقریباً تمام صوتهای حاصل از اسبابهای موسیقی در اثر تشکیل موجهای ایستاده تولید می‌گردند. منبع مولد صوت ممکن است یک جسم جامد باشد، مانند یک دیافازن، یا یک سیم باریک که بین دو نقطه کشیده شده است، یا یک زنگ، یا یک صفحه نازک (مثلاً پوسته طبل، صفحه مرتعش بلندگو یا گوشی تلفن) و یا ممکن است جرم معینی از هوا باشد مانند صوت حاصل از ارتعاش هوای درون لوله‌های صوتی. منبع مولد صوت ممکن

محیط انتشار صوت معمولاً هواست ولی مشاهدات روزانه نشان می‌دهد که صوت در جامدات و مایعات نیز منتشر می‌شود.

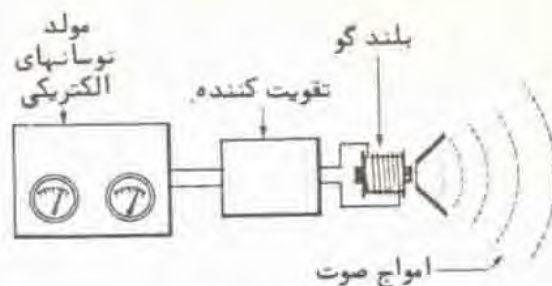
انتشار صوت در مایعات و جامدات را می‌توان با آزمایشهای ساده‌ای که نمونه آنها در شکل (۲-۱۲) الف و ب) نشان داده شده است تحقیق کرد.

پرسش ۲-۱۲- نمونه‌هایی از انتشار صوت در جامدات و مایعات را که روزانه با آنها مواجه هستید بیان کنید.

شکل ۲-۱۲

الف- صوت دپاهانی که به انتهای آن یک قرص فلزی نصب شده است توسط آب درون ظرف به جبهه تشدید صوت منتقل و به خوبی شنیده می‌شود.
ب- یک چوبی یا فلزی یا پلاستیکی صوت حاصل از دپاهان را به جبهه تشدید صوت منتقل می‌کند.

شکل ۲-۱۳- طرح ساده‌ای از یک دستگاه نوسان ساز الکتریکی.

نشان داده شده است. ولی گوش انسان صوتهایی را می‌شنود که تواتر آنها چنان که می‌دانید به‌طور متوسط بین ۲۰ هرتز و ۲۰۰۰۰ هرتز باشد. تواترهای بیش از ۲۰۰۰۰ هرتز را ما صداهای می‌نامند صوتی که از یک منبع مولد صوت تولید می‌شود آنرا به گوش نمی‌رسد بلکه با سرعتی که از سرعت نور به مراتب کوچکتر است در هوا منتشر می‌گردد. انتشار صوت در واقع، انتشار حرکت ارتعاشی منبع مولد صوت است. از این منبع امواجی منتشر می‌شوند که ویژگیهای آنها نظیر همان موجهایی است که در بخش پیش آنها را بررسی کردیم. این امواج حامل انرژی مکانیکی به نام انرژی صوتی هستند که بخشی از انرژی مکانیکی منبع ارتعاش است. بنابراین لازم است که بین منبع مولد صوت و گوش یک محیط الاستیک موجود باشد تا این انرژی مکانیکی را منتقل کند.

پرسش ۲-۱۳- چگونه می‌توان نشان داد که صوت در خلأ منتشر نمی‌شود؟

۱- گوش سگ می‌تواند امواجی را که تواتر آنها را بین ۱۵ هرتز و ۵۰۰۰۰ هرتز است بشنود. غفاش و یک نوع حیوان دریایی به نام Porpoise (گراز ساهی) که شباهت زیادی به دلفین دارد می‌تواند تا حدود تواتر ۱۲۰۰۰۰ هرتز را دریافت دارند یا عود تولید کنند.

امواج صوتی در هوا و آب یا در هر سیال دیگر (اعم از گاز یا مایع) چنان که گفتیم به طور طولی منتشر می شوند، یعنی در مسیر خود، مولکولهای سیال را در راستای انتشار به ارتعاش در می آورند و آشفتگی که به هنگام عبور موج در هر جزء از حجم سیال به وجود می آید همواره توأم با تغییرات تناوبی فشار به صورت تراکم و انبساط است^۱.

پرسش ۱۲-۳- امواج صوتی پلاریزه نمی شوند. علت چیست؟

سرعت انتشار صوت

الف- سرعت صوت در گازها- در بخش ۱۰ ضمن بحث در باره امواج طولی متذکر شدیم که سرعت این امواج در یک محیط (که موجهای صوتی از آن جمله اند) بستگی به خاصیت الاستیک آن محیط دارد. در گازهای کامل، خاصیت الاستیک بستگی به خواص ترمودینامیکی گاز (یعنی تغییرات فشار و حجم گاز با دما) در ناحیه ای که حرکت ارتعاشی منتشر می شود دارد. سرعت صوت در گازهای کامل از رابطه زیر که به «فرمول لاپلاس» معروف است حساب می شود:

$$v = \sqrt{\gamma \frac{P}{\rho}} \quad (1-12)$$

که در آن P فشار گاز، ρ جرم حجمی گاز و

$$\gamma = \frac{C_p}{C_v}$$

(γ حرف یونانی با تلفظ گاما) نسبت

ظرفیت گرمایی ویژه گاز در فشار ثابت (C_p) به

ظرفیت گرمایی ویژه گاز در حجم ثابت (C_v) است.

ظرفیت های گرمایی ویژه (C_p و C_v) از یک گاز

به گاز دیگر متفاوت است ولی نسبت $\frac{C_p}{C_v}$ برای گاز-

هایی که اتمیسته آنها یکی است (یعنی ملکولهای آنها دارای تعداد اتمهای مساوی هستند) یکسان می باشد.

اندازه γ برای گازهای تک اتمی مانند آرگن

(A) و نئون (Ne) و گازهای کمیاب دیگر تقریباً

1.67 و برای گازهای دو اتمی مانند اکسیژن،

نیدروژن و نیتروژن (O_2 و H_2 و N_2) و همچنین

برای هوا که تقریباً $\frac{4}{5}$ آن نیتروژن و $\frac{1}{5}$ آن اکسیژن است

تقریباً 1.40 و برای گازهای سه اتمی مانند CO_2

تقریباً 1.33 است.

در کتاب فیزیک سال دوم در بخش گرما دیدیم

که برای یک گاز کامل، که حجم آن در دمای مطلق

T و فشار P برابر V است نسبت $\frac{PV}{T}$ همواره

مقدار ثابتی است. اگر یک ملکول گرم گاز کامل را

در نظر بگیریم و حجم آن را در فشار P و دمای T به

V_m نمایش دهیم نسبت $\frac{PV_m}{T}$ نیز مقدار ثابتی است

که بستگی به دما و فشار گاز ندارد. این مقدار ثابت

را به R نمایش می دهیم بنا براین

$$\frac{PV_m}{T} = \frac{P_m V_m}{T_m} = \dots = R \quad (2-12)$$

۱- به کتاب فیزیک سال دوم نظری، بخش حرکات موجی مراجعه کنید

مسئله مهم و جالب این است که R برای کلیه گازهای کامل مقدار ثابتی است و به همین جهت آن را «ثابت عمومی گازهای کامل» نامیده‌اند.

پرسش ۱۲-۴. با سابقه آشنایی که از سالهای پیش درباره گاز کامل دارید در یک جمله کوتاه گاز کامل را تعریف کنید.

پرسش ۱۲-۵. چرا با آن که جرم ملکولی گازهای مختلف یکی نیست مقدار ثابت R برای کلیه گازهای کامل یکی است؟

اگر به جای فشار P در رابطه (۱-۱۲) معادل $P = \frac{RT}{V_m}$ را که از رابطه (۲-۱۲) حساب می‌شود بگذاریم خواهیم داشت.

$$v = \sqrt{\gamma \frac{RT}{M}}$$

$$= \sqrt{\frac{1/40 \times 8/314 \times 273}{29 \times 10^{-3}}} \approx 331 \frac{m}{s}$$

این سرعت با مقداری که از اندازه‌گیری مستقیم به دست آمده است به خوبی مطابقت دارد.

پرسش ۱۲-۶. با توجه به این که حجم ملکول گرم گازهای کامل در شرایط استاندارد (فشار یک اتمسفر و دمای صفر درجه سلسیوس) برابر $22/4$ لیتر است مقدار ثابت R را از رابطه (۲-۱۲) حساب کنید.

عوامل مؤثر بر سرعت صوت در گازها

۱- اثر دما - رابطه ۱۲-۴ نشان می‌دهد که سرعت صوت در یک گاز معین با جذر دمای مطلق گاز متناسب است. اگر v_0 سرعت صوت در گاز مورد نظر در دمای T_0 باشد به کمک رابطه زیر می‌توان با دانستن v سرعت صوت را در آن گاز در دمای T به دست آورد:

$$\frac{v}{v_0} = \sqrt{\frac{T}{T_0}}$$

یا:

$$v = v_0 \sqrt{\frac{T}{T_0}} = v_0 \sqrt{\frac{T}{273}} \quad (5-12)$$

چون $T = 273 + \theta$ است پس:

پرسش ۱۲-۴. با سابقه آشنایی که از سالهای پیش درباره گاز کامل دارید در یک جمله کوتاه گاز کامل را تعریف کنید.

پرسش ۱۲-۵. چرا با آن که جرم ملکولی گازهای مختلف یکی نیست مقدار ثابت R برای کلیه گازهای کامل یکی است؟

اگر به جای فشار P در رابطه (۱-۱۲) معادل $P = \frac{RT}{V_m}$ را که از رابطه (۲-۱۲) حساب می‌شود بگذاریم خواهیم داشت.

$$v = \sqrt{\gamma \frac{RT}{\rho V_m}} \quad (3-12)$$

ρV_m (یعنی حاصل ضرب جرم حجمی گاز در حجم ملکول گرم آن) برابر جرم ملکولی گاز است که آن را به M نمایش می‌دهیم بنابراین:

$$v = \sqrt{\gamma \frac{RT}{M}} \quad (4-12)$$

مقدار ثابت عمومی گازهای کامل، یعنی R ،

$$\text{برابر } 8/314 \frac{\text{ژول}}{\text{مول} \cdot \text{درجه کلوین}} \text{ (mol} \cdot \text{K)}^{-1}$$

است و M هم برای یک گاز مورد نظر مقادیر ثابتی هستند بنابراین با دانستن γ و M ، سرعت صوت در گاز مورد نظر در دمای T از رابطه (۴-۱۲) حساب می‌شود. مثلاً اگر هوا را در حکم گاز کامل بگیریم سرعت صوت در هوای صفر درجه سلسیوس ($273^\circ K$)

دو اتمی هستند در یک دمای معین برابر است با:

$$\frac{v_H}{v_O} = \sqrt{\frac{M_O}{M_H}} = \sqrt{\frac{32}{2}} = 4$$

یعنی سرعت صوت در گاز نیتروژن که ۰.۱۶ مرتبه بیشتر از گاز اکسیژن است در شرایط یکسان ۴ برابر سرعت صوت در گاز اکسیژن است.

۳- اثر اتمیسته گاز - اتمیسته گازها نیز در سرعت صوت نقش مؤثری دارند و عامل اتمیسته به صورت ضریب γ در فرمول وارد می شود.

پوش ۱۲-۷ - رابطه (۴-۱۲) نشان می دهد که سرعت صوت به فشار گاز بستگی ندارد و آزمایش نیز این مطلب را تأیید می کند. آیا می توانید علت را بیان کنید؟

ب- سرعت صوت در مایعات و جامدات - سرعت صوت در مایعات و جامدات معمولاً بیشتر از سرعت صوت در گازها است در جدول ۱۲-۱، سرعت صوت در چند گاز و مایع و جامد برای مقایسه داده شده است

نوع ماده	سرعت صوت به متر بر ثانیه
هوا در	۳۳۱
پراکسید کربن (CO ₂)	۲۵۸
متواکسید کربن (CO)	۳۳۷
نیتروژن	۳۴۹
آب در دمای معمولی	۱۴۳۵
انگور	۱۲۱۲
منزین	۱۱۶۶
آلومینیوم	۵۱۰۴
آهن	۵۱۳۰
چوب بلوط	۳۸۵۰
شیشه	۵۵۰۰
سنگ	۳۰۱۳
مس	۳۵۵۰
نیکل	۴۹۷۲

جدول ۱۲-۱

$$v = v_0 \sqrt{\frac{273 + \theta}{273}} = v_0 \sqrt{1 + \frac{\theta}{273}}$$

$$= v_0 \left(1 + \frac{\theta}{273}\right)^{\frac{1}{2}}$$

اگر θ در مقابل ۲۷۳ کوچک باشد می توان

نوشت:

$$\left(1 + \frac{\theta}{273}\right)^{\frac{1}{2}} \approx 1 + \frac{1}{2} \frac{\theta}{273} = 1 + \frac{\theta}{546}$$

بنابراین وقتی که دمای گاز زیاد نباشد سرعت

صوت در گاز از رابطه تقریبی زیر حساب می شود:

$$v \approx v_0 \left(1 + \frac{\theta}{546}\right) \quad (6-12)$$

یادآوری - سرعت صوت در هوا را می توان

مستقیماً از رابطه زیر حساب کرد:

$$v = v_0 + 0.610 \theta \quad (7-12)$$

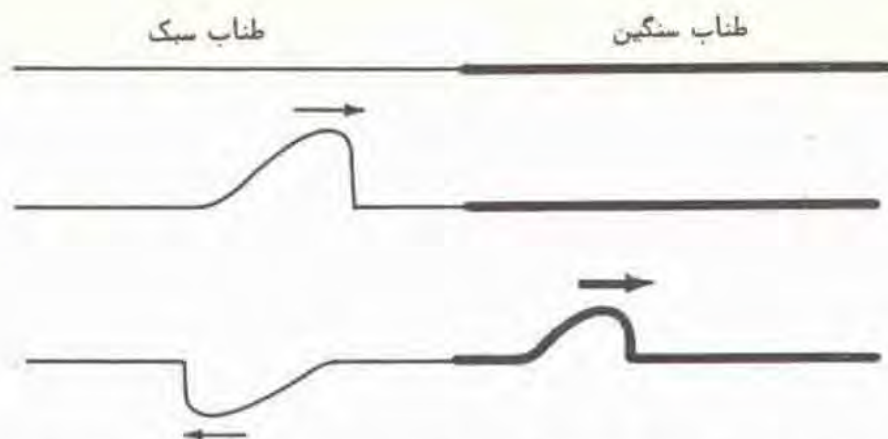
که در آن $v_0 = 331 \frac{m}{s}$ سرعت صوت در هوای صفر

درجه و θ دمای هوا بر حسب درجه سلسیوس است این رابطه نشان می دهد که با افزایش هر $1^\circ C$ سرعت صوت در هوا تقریباً 0.61 متر بر ثانیه افزایش می یابد. مثلاً سرعت صوت در هوای $20^\circ C$ برابر است با:

$$v = 331 + 0.610 \times 20 \approx 343 \frac{m}{s}$$

۲- اثر جرم ملکولی و جرم حجمی گاز - رابطه های

(۳-۱۲) و (۴-۱۲) نشان می دهند که سرعت صوت در یک گاز نسبت معکوس با جذر جرم حجمی یا جذر جرم ملکولی گاز دارد بنابراین هر چه گاز سبکتر باشد سرعت صوت در آن بیشتر است. مثلاً نسبت سرعت صوت در گاز نیتروژن به سرعت صوت در گاز اکسیژن که هر دو گاز

شکل ۳-۱۲- انعکاس يك آشفته‌گی از محل اتصال دو طناب مولفه‌ی که موج تابش از طناب سبک به طرف طناب سنگین می‌رود.

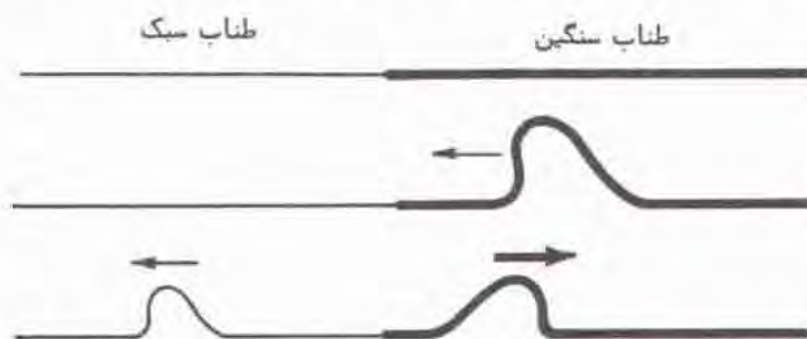
بازتابش یا انعکاس صوت

و دیگری کلفت و سنگین نشان داده شده است که به هم متصل بوده و بین دو نقطه کشیده شده‌اند. اگر نخست در سر طناب سبک يك آشفته‌گی ایجاد شود این آشفته‌گی هنگامی که به محل اتصال دو طناب می‌رسد قسمتی از آن در این محل منعکس شده و برمی‌گردد و قسمتی از آن هم به طناب سنگین منتقل شده به حرکت خود ادامه می‌دهد، ولی آشفته‌گی که در طناب سبک برمی‌گردد جهتش وارونه می‌شود.

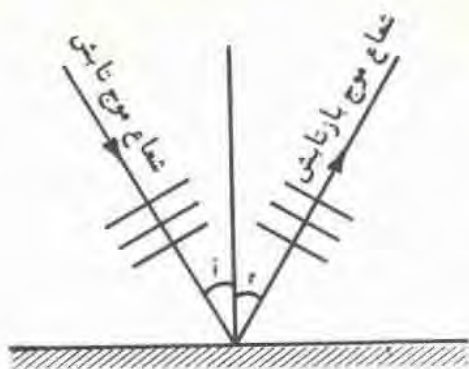
اگر آشفته‌گی نخست در سر طناب سنگین تولید شود موقعی که به محل اتصال دو طناب می‌رسد باز هم قسمتی از آن به طناب سبک منتقل می‌شود و

وقتی که امواج صوتی به مانعی برخورد می‌کنند، یا به محیطی می‌رسند که از محیط اولیه انتشار آنها غلیظ‌تر یا رقیق‌تر است، قسمتی از این امواج از روی مانع باز سطح مشترک دو محیط منعکس شده و برمی‌گردد و قسمت دیگر در محیط جدید پیش می‌رود. اگر محیط کاملاً سخت باشد امواج به‌طور کامل منعکس می‌شوند. برای روشن شدن مطلب، پیش از آن که به بحث در باره بازتابش امواج صوتی به‌پردازیم آزمایش ساده‌ای را بیان می‌کنیم:

در شکل ۳-۱۲ دو طناب، یکی باریک و سبک

شکل ۳-۱۲- انعکاس يك آشفته‌گی از محل اتصال دو طناب مولفه‌ی که موج تابش از طناب سنگین به طرف طناب سبک می‌رود

شکل ۱۲-۶ شعاع موج جهت انتشار را مشخص می کند

بازتابش امواج صوتی نیز به همین روال صورت می گیرد جز این که امواج صوتی در یک محیط ایزو-تروپ به شکل موجهای کروی منتشر می شوند. برای این که بیان چگونگی بازتابش این امواج آسانتر شود باید جهت انتشار موج مشخص گردد. معمولاً جهت انتشار موج کروی یا موج مسطح به وسیله خطوطی که عمود بر سطح موج هستند مشخص می گردد. هر یک از این خطها را «شعاع موج» می نامند و شعاع موج جهت انتشار موج را مشخص می کند. مثلاً در شکل (۱۲-۶) شعاعهای تابش و بازتابش که عمود بر سطح موج هستند جهت انتشار موج را پیش از بازتابش و پس از آن مشخص می کنند. آزمایش نشان می دهد که زوایای تابش i و بازتابش r باهم برابرند. یعنی بازتابش امواج صوتی از روی یک سطح، مانند نور، تابع قوانین بازتابش است.

در آزمایشگاه می توان بازتابش امواج صوتی را با روشهای مختلف نشان داد. یکی از این روشها در شکل ۱۲-۷ نشان داده شده است. در این روش منبع تولید صوت، یک سوتک میکرومتری به نام سوتک گالتون است که با دمیدن هوای متراکم در آن می توان صوتی با تواتر خیلی زیاد تولید کرد. برای

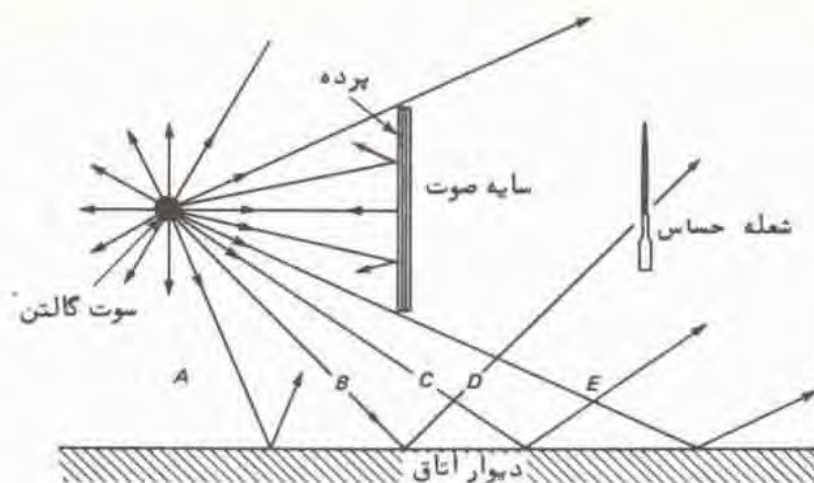
قسمت دیگر در محل اتصال منعکس شده در طناب سنگین برمی گردد ولی جهت آشفتهگی برگشته مانند حالت پیش وارونه نیست (شکل ۱۲-۴).

پرسش ۱۲-۸ آیا سرعت انتشار آشفتهگی در دو قسمت طناب یکی است؟ اگر یک سر طناب به مانع بزرگ و سفتی، مثلاً به یک قلاب که به دیوار کوبیده شده است متصل باشد، موج رونده پس از برخورد به مانع کاملاً منعکس می شود. زیرا نیرویی که از طرف موج به قلاب وارد می گردد نمی تواند دیوار را حرکت دهد بنابراین انرژی که توسط موج در راستای طناب مطابق شکل ۱۲-۵ از چپ به راست منتقل می شود نمی تواند طناب را ترک کند در نتیجه موج کاملاً منعکس می گردد و انرژی را از راست به طرف چپ منتقل می کند. علت وارونه شدن موج را می توان چنین توجیه کرد:

موقعی که موج تاییده به مانع می رسد می خواهد قلاب را به طرف بالا بکشد ولی قلاب تکان نمی خورد و طبق قانون عمل و عکس العمل نیرویی در جهت مخالف به طناب وارد می کند. این نیرو در تمام مدتی که موج در حال انعکاس است بر طناب اثر می کند و در نتیجه موج بازتابیده وارونه می گردد.

شکل ۱۲-۵- انعکاس موج از روی یک مانع بزرگ و سفت.

شکل ۱۲-۷- طرح ساده‌ای از یک آزمایش برای نشان دادن انعکاس امواج صوتی از روی دیوار یک اتاق

صوتی حاصل از انعکاس را نشان می‌دهد اگر آزمایش- کننده در امتداد دیوار از طرف منبع مولد صوت به طرف آشکار ساز حرکت کند فقط در لحظه‌هایی که از وضعیتهای DB می‌گذرد مانع رسیدن امواج منعکس

آشکار ساختن پدیده انعکاس می‌توان از یک میکروفن حساس که متصل به یک نوسان نگار کاتودیک یا یک بلندگو است و با از یک شعله حساس به عنوان دریافت کننده امواج بازتابیده استفاده کرد. شعله حساس عبارتست از یک شعله باریک و بلند که مطابق شکل (۱۲-۸) در نوک یک لوله شیشه‌ای یا فلزی باریک در اثر سوختن گاز با جریان ملایم تولید می‌شود. وقتی که امواج صوتی از روی نوک این لوله می‌گذرند شعله ناپایدار می‌شود و طول آن کوتاه می‌گردد. میان منبع مولد صوت و دستگاه آشکار ساز، یک مانع سخت مانند یک تخته بزرگ قرار داده می‌شود به طوری که دستگاه آشکار ساز در «سایه صوتی» این مانع واقع شود. در این صورت امواج صوتی مستقیماً به آن نمی‌رسند بنابراین اگر این دستگاه امواج صوتی را دریافت کند دلیل بر این است که این امواج در اثر بازتابش از روی دیوار اتاق به آن می‌رسند. وقتی که سوتک در اثر جریان هوای متراکم به طور مداوم به صدا در می‌آید و دستگاه آشکار ساز دریافت امواج

شکل ۱۲-۸- شکل ساده‌ای از یک شعله حساس

وقتی که موجهای صوتی از بالای نوک لوله می‌گذرند ارتفاع شعله کم می‌شود.

به دستگاه آشکارساز می شود و دستگاه وضع عادی خود را نشان می دهد. زیرا فقط موجهایی که در راستای B به دیوار می تابند در راستای D روی آشکارساز منعکس می شوند. پرتوهایی که در شکل نشان داده شده اند همان شعاع موجهای کروی شکل صوتی هستند که از منبع مولد صوت در هوا پخش می شوند.

نمونه سایه صوتی که در شکل ۱۲-۷ نشان داده شده است ویژه صوتهایی است که تواتر آنها زیاد و طول موجشان کوتاه است و نشان می دهد که امواج صوتی کوتاه مانند نور به ظاهر به خط راست منتشر می شوند، ولی صوتهایی که تواتر آنها کم و در نتیجه طول موجشان بزرگ است در موقع برخورد به لبه های مانع از مسیر مستقیم خود منحرف می شوند، به عبارت دیگر «تفرق» حاصل می کنند. مثلاً هنگامی که يك اسباب موسیقی مجموعه ای از صوتهای زیر (باتواتر زیاد) و بم (باتواتر کم) را مجاور دیوار يك ساختمان تولید می کند، هرگاه شنونده در یکی از زوایای ساختمان به کنار ساختمان بپیچد صوتهای زیر را به طور محسوس ضعیف می شنود در صورتی که صوتهای بم باز هم به طور وضوح شنیده می شوند. علت این است که صوتهای زیر (باطول موج کوتاه) روی لبه ساختمان کمتر تفرق حاصل می کنند ولی صوتهای بم (باطول موج بلند) تفرق حاصل می کنند.

در شکل (۱۲ - ۹) انعکاس امواج صوتی از روی دو آینه مقعر بزرگ که می توان آنها را در دو طرف اتاق مقابل هم قرارداد نشان داده شده است. هرگاه منبع تولید صوت در کانون یکی از آینه ها گذارده شود به وسیله دستگاه آشکارساز به آسانی می توان پی برد که صوت حاصل از این منبع در کانون آینه دیگر واضح تر از نقاط دیگر اطراف آن شنیده می شود.

شکست امواج صوتی

وقتی که امواج تناوبی از يك محیط وارد محیط دیگر می شوند سرعت انتشار آنها و در نتیجه طول موجشان تغییر می کند. اگر رابطه بین طول موج و تواتر را برای دو محیط (۱) و (۲) بنویسیم خواهیم داشت:

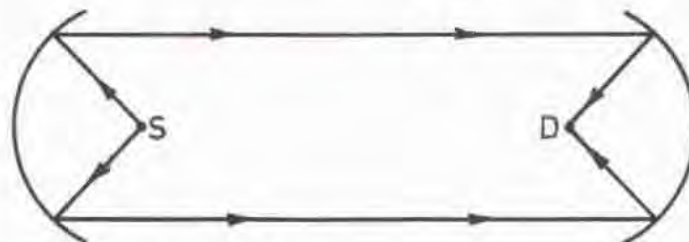
$$v_1 = \lambda_1 f \quad (۱) \text{ در محیط}$$

$$v_2 = \lambda_2 f \quad (۲) \text{ در محیط}$$

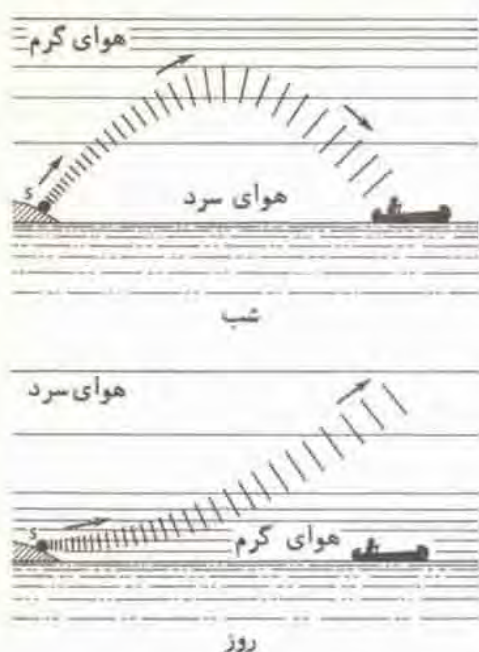
از تقسیم این دو رابطه بر هم نتیجه می شود

$$\frac{v_1}{v_2} = \frac{\lambda_1}{\lambda_2}$$

این رابطه نشان می دهد که نسبت طول موج در دو محیط مساوی نسبت سرعت های انتشار موج در آن دو محیط است. اگر موج از يك محیط وارد محیط

شکل ۱۲-۹. صدای منبع تولید صوت (S) که در کانون يك آینه مقعر قرار دارد در کانون آینه دیگر واضح تر از نقاط اطراف آن شنیده می شود.

شکل ۱۲-۱۵- شکست امواج صوتی در طبقات مختلف هوا به علت تغییر دما.

صداهاى شدید حاصل از تپه‌هاى بزرگ انجام شده و امواج صوتى آنها از طبقات بالای جو منعكس شده است. به وسیله این آزمایشها تا اندازه‌اى محقق شده است که در ناحیه استراتوسفر در ارتفاع بین ۴ تا ۶۴ کیلومتری سطح زمین طبقات هوای گرمى وجود دارد.

مشخصات صوت

اصوات را معمولاً به دو دسته تقسیم می‌کنند: اصوات موسیقی و صدا.

اصوات موسیقی به صوت‌هائی گفته می‌شود که در گوش اثر مطلوب دارند. این اصوات معمولاً توسط اسباب‌های موسیقی تولید می‌شوند. صوت‌هایی که در گوش اثر مطلوب ندارند صدا نامیده می‌شوند مانند صدای تفنگ، صدای حاصل از کشیدن سوهان

دیگری شود که سرعت آن کمتر و طول موجش کوتاه‌تر گردد، سطح موجها به علت نزدیک شدن به هم طوری منحرف می‌شوند که زاویه میل آنها نسبت به سطح مشترك دو محیط کمتر می‌گردد، به عبارت دیگر شعاع موج به خط عمود بر سطح مشترك دو محیط نزدیکتر می‌شود. برعکس اگر موج وارد محیطی شود که سرعت آن بیشتر و طول موجش بزرگتر شود سطح موجها از هم دورتر می‌شوند و در نتیجه زاویه میل آنها نسبت به سطح مشترك دو محیط بیشتر می‌گردد به عبارت دیگر شعاع موج از خط عمود بر سطح مشترك دو محیط دور می‌شود.

امواج صوتی نیز در اثر شکست در لایه‌های مختلف جو، که دمای آنها متفاوت است مسیر قوسی شکلی را طی می‌کنند، زیرا چنان‌که دیدیم سرعت صوت در هوای گرم بیشتر از سرعت آن در هوای سرد است. مثلاً هنگام قایق‌رانی روی يك دریاچه در شب صدای رادیو یا موزیک ساحل در فواصل نسبتاً دور از آن به خوبی شنیده می‌شود در صورتی که در روز شنیده نمی‌شود. علت این پدیده که در شکل (۱۲-۱۵) مجسم شده این است که در شب هوای مجاور سطح آب سردتر از هوای طبقات بالاست، در نتیجه سرعت صوت در طبقات هوای بالا بیش از سرعت آن در طبقات هوای پائین است. این امر سبب می‌شود که امواج صوتی در لایه‌های هوا طوری شکست پیدا کنند که زاویه میل آنها به تدریج افزایش یابد تا این که پس از انعکاس کلی دوباره به طرف پائین برگردند. در روز برعکس، دمای هوای مجاور سطح آب بیشتر از دمای هوای طبقات بالاست و امواج صوتی به طرف بالا منحرف می‌شوند.

آزمایش‌هایی از این نوع در سال‌های اخیر با

روی يك قطعه فلز، صدای خروج دود از آگروز موتورسیكلت و مانند اینها.

باید در نظر داشت که اصوات موسیقی در اثر ارتعاش كاملاً منظم اجسام كشسان (الاستيك) تولید می شوند بدون این که تغییر ناگهانی در دامنه ارتعاش آنها حاصل شود، در صورتی که صداها به وسیله اجسامی تولید می شوند که تواتر منظم ندارند.

ولی این تنها اختلاف بین اصوات موسیقی و صدائیت زیر امثلاً تيك تيك ساعت يك صدای منظم و تناوبی است ولی صوت موسیقی نیست. شرط اساسی برای تولید اصوات موسیقی این است که بین نتهای موسیقی که بتوالی هم ایجاد می شوند فاصله موسیقی منظمی موجود باشد. فاصله موسیقی در این جانست تواتر ارتعاشات دو نت موسیقی است که بتوالی يكديگر ایجاد می شوند.

اصوات موسیقی با سه صفت متمایز از يكديگر تشخیص داده می شوند که آنها را «مشخصات اساسی صوت» نامند. این مشخصات عبارتند از: بلندی، ارتفاع، طنین

باید در نظر داشت که مشخصات نامبرده، ذهنی هستند یعنی ویژگیهایی هستند که گوش آنها را احساس می کند. از نظر فیزیکی این مشخصات به ترتیب مترادف با شدت، تواتر و شکل ارتعاشات می باشند. اینك به اختصار به شرح آنها می پردازیم.

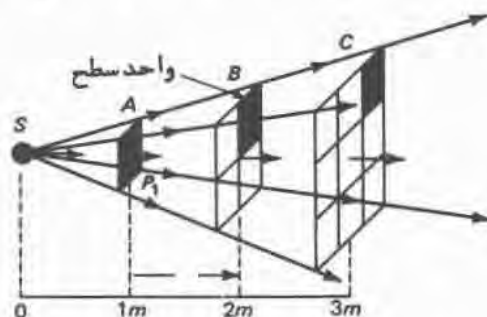
الف- بلندی صوت - بلندی صوت ویژه تمام اصوات اعم از صوتهای موسیقی و صداست و با میزان احساس گوش از صوتی که به آن می رسد ارتباط دارد. بلندی هر صوت بستگی به شدت آن صوت دارد و شدت صوت بنا به تعریف، مقدار انرژی صوتی است که در مدت يك

ثانیه از واحد سطح (مثلاً يك متر مربع) عمود بر دامنه انتشار امواج می گذرد. بنابراین شدت صوت كمیت فیزیکی است که ارتباطی با حساسیت گوش ندارد، در صوتی که بلندی صوت يك صفت فیزیولوژیکی است که هم بستگی به انرژی و هم بستگی به حساسیت گوش دارد.

در شدت صوت عوامل زیر مؤثرند: دامنه ارتعاش، فاصله شنونده از منبع تولید صوت و جنس محیط انتشار.

۱- بستگی شدت صوت با دامنه ارتعاش - در بخش حرکات ارتعاشی دیدیم که انرژی حرکت ارتعاشی متناسب با مجذور دامنه ارتعاش است. چون متناسب بودن انرژی با مجذور دامنه ارتعاش در مورد همه ارتعاشات صادق است بنابراین انرژی امواج صوتی و در نتیجه شدت صوت هم متناسب با مجذور دامنه است. مثلاً اگر دامنه ارتعاش ۲ یا ۳ برابر شود شدت ۴ یا ۹ برابر می گردد.

۲- بستگی شدت صوت با فاصله - محاسبه و آزمایش نشان می دهد که شدت صوت متناسب با عكس مجذور فاصله از منبع تولید صوت است (قانون عكس مجذور فاصله). در شكل (۱۱-۱۲)، S نمایش يك منبع است

شكل ۱۱-۱۲- نمایش قانون عكس مجذور فاصله

که امواج صوتی گسیل می‌دارد. مقدار انرژی صوتی که در زمان معین از واحد سطح (A) واقع در فاصله یک متری منبع S، می‌گذرد از دو سطح B و C که به ترتیب در فاصله‌های دومتری و سه متری S، موازی با A قرار دارند نیز می‌گذرد زیرا این انرژی در جایی انبار نمی‌شود. چون مساحت‌های این سطوح به نسبت $1:4:9$ هستند انرژی که در هر ثانیه از واحد سطح در هر یک از این فاصله‌ها می‌گذرد به ترتیب به نسبت $1:4:9$ و $\frac{1}{4}$ و $\frac{1}{9}$ خواهد بود.

۳- اثر محیط انتشار در شدت صوت - محیطی که صوت در آن منتشر می‌شود کم و بیش انرژی صوتی را جذب می‌کند و آن قسمت از انرژی صوتی که جذب محیط می‌شود به گرما تبدیل می‌گردد. محیط‌هایی که زیاد جذب انرژی هستند عملاً صوت را خفه می‌کنند. و انایی جذب یک محیط برای امواج صوتی «انتخابی» است، یعنی انرژی که در واحد زمان در ضخامت آن محیط مورد نظر جذب می‌شود بستگی به تواتر صوت دارد مثلاً هرچه تواتر صوت بیشتر باشد رها بیشتر جذب می‌شود.

حساسیت گوش انسان و نمودار شنوایی آن

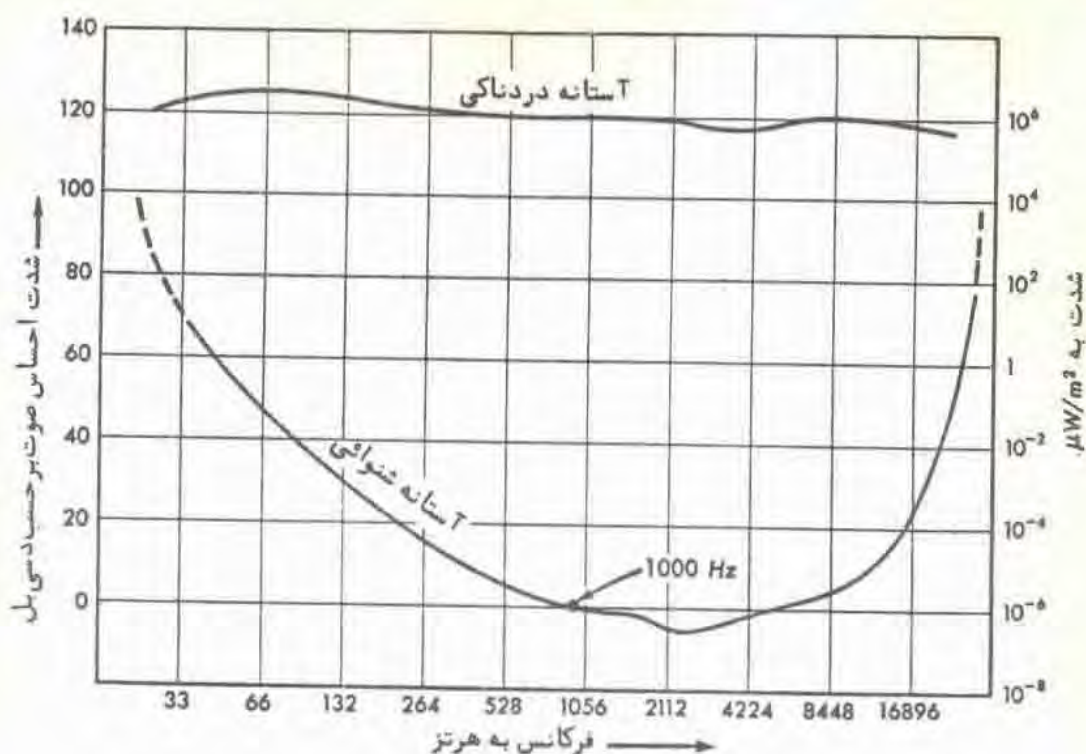
گفتیم که بلندی یک صوت بستگی به شدت و حساسیت گوش دارد و حساسیت گوش هم ارتباط با فرکانس صوت دارد، بنابراین اصواتی که شدتشان یکسان ولی تواترشان مختلف است معمولاً با بلندی متفاوت احساس می‌شوند. آزمایش نشان

داده است که برای یک فرکانس معین اگر شدت صوت از یک حد معین کمتر باشد آن صوت دیگر شنیده نمی‌شود. این شدت حد را «آستانه شنوایی» نامیده‌اند. اگر برعکس شدت صوت را به تدریج افزایش دهند به حدی می‌رسد که در گوش ناراحتی و درد احساس می‌شود. این حد فوقانی شدت را «آستانه دردناکی» گوش نامیده‌اند. نتایج آزمایش‌های بسیاری که با فرکانس‌های متفاوت روی اشخاص مختلف انجام شده است نشان می‌دهد که گوش انسان در حالت طبیعی به تواترهای از ۲۰۰۰ تا ۴۰۰۰ هرتز حساستر است و حساسیت گوش برای تواترهای خیلی زیادتر یا خیلی کمتر از این حدود به میزان زیاد کاهش می‌یابد، به عبارت دیگر شدت لازم برای شنیدن تواترهای دو حد شنوایی (۲۰ هرتز و ۲۰۰۰۰ هرتز) چندین برابر بزرگتر از شدتی است که برای شنیدن تواترهای از ۲۰۰۰ تا ۴۰۰۰ هرتز لازم است. شکل (۱۲-۱۳) نمودار شنوایی گوش را که در آن دو آستانه شنوایی و دردناکی برای تواترهای متفاوت نمایش داده شده است نشان می‌دهد.

برای تعیین شدت یک صوت، معمولاً توان (یعنی انرژی در واحد زمان) آن را نسبت به توان یک صوت دیگر می‌سنجند. چون گوش انسان می‌تواند اصوات بسیاری را با گام انرژی بسیار گسترده دریافت کند، برای این که نسبت این دو توان عدد بزرگی نشود معمولاً به جای خود نسبت، لگاریتم آن را حساب می‌کنند. بنابراین اگر P توان صوت مورد نظر و P₀ توان صوت مبتدا به از آن فرکانس معین باشد شدت

۱- خاصیت انتخابی محیط برای جذب صوت نظیر خاصیت انتخابی محیط برای جذب نور است که در کتاب فیزیک

سال دوم با آن آشنا شده‌اید

شکل ۱۲-۱۱ - نمودار شنوایی گوش انسان که در آن آستانه شنوایی و آستانه دردناکی مشخص شده است.

جای آن واحد کوچکتری به نام دسی بل که یکدهم بل است به کار می رود. بنابراین شدت احساس صوت بر حسب دسی بل از رابطه زیر حساب می شود.

$$db = 10 \log_{10} \frac{P}{P_0} \quad (۹-۱۲)$$

پوشش ۹۰-۱۲۰ - اگر توان صوتی $\frac{\mu W}{m^2}$ ۰-۳

باشد شدت احساس آن چند دسی بل است؟

در جدول (۲-۱۲) حدود توان چند صدا به

حسب میکرو وات بر متر مربع و شدت احساس آنها

آنها بر حسب بل و دسی بل برای مقایسه داده

است.

نسبی احساس صوت از رابطه زیر حساب می شود:

$$b = k \log_{10} \frac{P}{P_0} \quad (۸-۱۲)$$

k مقدار ثابتی است.

P_0 را معمولاً توان آستانه شنوایی گوش

طبیعی برای توان ۱۰۰۰ هرتز انتخاب می کنند.

این توان برابر ۱۰-۱۲ وات بر متر مربع یا ۱۰-۶ میکرو وات

وات بر متر مربع $(\frac{\mu W}{m^2})$ است اگر $k=1$ باشد b

بر حسب واحد بل (به نام گراهام بل^۱ مخترع تلفن)

بیان می شود چون بل واحد بزرگی است در عمل به

۱ - Alexander Graham Bell فیزیکدان آمریکائی (۱۸۴۷-۱۹۲۲ میلادی).

جدول (۱۲-۲) حدود توان چند صدای ضعیف و قوی

شدت احساس صوت		توان بر حسب میکرووات بر متر مربع	نوع صدا
دسی بل	بل		
۰	۰	10^{-6}	آستانه شنوایی
۱۰	۱	10^{-5}	صدای نفس کشیدن معمولی
۲۰	۲	10^{-4}	صدای جوشش برگ درختان در نسیم
۳۰	۳	10^{-3}	صحبت کردن (از فاصله یک متر)
۵۰	۵	10^{-2}	همه در دروازه گاه با دفتر کار
۷۰	۷	10^{-1}	تراژیک شلوغ
۱۰۰	۱۰	10^0	تورن زهروزی
۱۲۰	۱۲	10^2	آستانه دردناکی
۱۳۰	۱۳	10^3	مسلل
۱۴۰	۱۴	10^4	فرش هواپیمای جت معمولی در موقع بلند شدن
۱۷۰	۱۷	10^{11}	راکت فضائی موقع بلند شدن از زمین

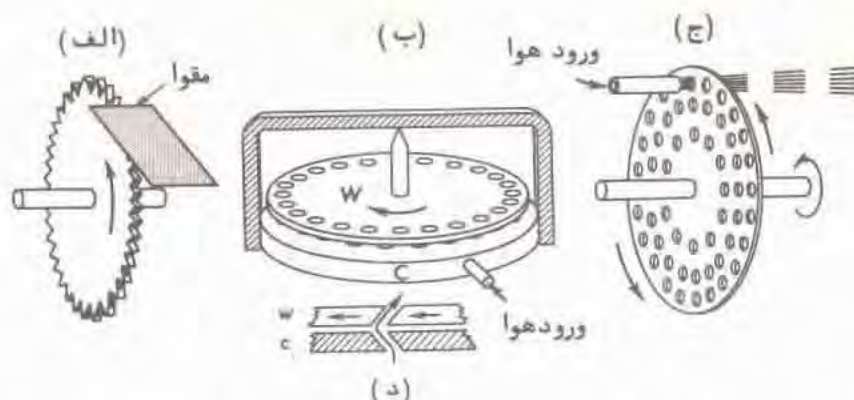
ته

۱- ارتفاع صوت: ارتفاع، صفت ویژه اصوات
مقایسه‌ای است و با این صفت دو نت زیر و بم از یک
تر تشخیص داده می‌شود. ارتفاع یک صوت بستگی
تواتر آن دارد؛ هرچه صوتی زیرتر باشد تواتر
بیشتر است.

۲- اگر تواتر دو صوت یکی باشد ارتفاع آن دو
نیز یکی است. در این صورت دو صوت را
صدا می‌گویند.
۳- شش ۱۲-۱۰ به نظر شما با استفاده از
همصدایی آیا می‌توان ارتفاع یک صوت را
پیدا کرد؟
باید در نظر داشت که ارتفاع صوت یک کیفیت
احساسی و فیزیولوژیکی است در صورتی که تواتر

در شکل ۱۲-۱۳ الف یک چرخ دندانه‌دار
(به نام چرخ ساوا^۱) نشان داده شده است که یک
قطعه مقوا با دندانه‌های آن در تماس است. هرگاه
چرخ را بچرخانند مقوا به ارتعاش درمی‌آید
و صدا تولید می‌کند و هرچه سرعت دوران چرخ
بیشتر باشد تواتر ارتعاش مقوا زیادتر می‌شود و
صوت حاصل از آن زیرتر (و ارتعاش بیشتر) می-
گردد. برعکس اگر سرعت دوران چرخ کم شود
تواتر صوت حاصل نیز کم می‌شود و صوت بم،

۱- Savart دانشمند فرانسوی (۱۸۴۱-۱۷۹۱) که تارهای مرتعش را مورد بررسی قرار داده است.

شکل ۱۲-۱۳. آزمایشهایی که نشان می‌دهند ارتفاع صوت بستگی به تواتر آن دارد.

یعنی ارتعاش کم می‌گردد. بدیهی است اگر p عده دندانه‌های چرخ و n عده دورهای آن در ثانیه باشد تواتر صوت حاصل از صفحه مقوا برابر خواهد بود با:

$$f = p \cdot n \quad (۱۰-۱۲)$$

شکل (ج) قرص سیرنی را نشان می‌دهد که به جای یک ردیف، چند ردیف سوراخ متساوی الفاصله (ولی با تعداد متفاوت) دارد و جریان هوای فشرده فقط توسط یک لوله از سوراخها می‌گذرد. با ثابت نگاه داشتن لوله هوا مقابل هر یک از ردیفها و تغییر دادن سرعت دوران قرص سیرن می‌توان اصوات موسیقی با ارتفاعهای دلخواه و متفاوت را تولید کرد. پوش ۹۱-۹۲- در نظر بگیرید که در یک قرص سیرن چند ردیف (مثلاً ۸ ردیف) سوراخ وجود دارد که هر ردیف یکی از تنهای موسیقی را ایجاد می‌کند. اگر سرعت دوران قرص را تغییر دهیم از لحاظ اثر بر گوش کدام کیفیت تغییر می‌کند و کدام کیفیت ثابت می‌ماند؟

نتایج آزمایشهای متعددی که روی گوش اشخاص، چه موسیقی‌دان و چه عادی صورت گرفته است نشان می‌دهد که ارتفاع و تواتر یکی نیستند ولی با هم بستگی دارند.

شکل ب اسبابی به نام سیرن را (نظیر آن چه معمولاً در کارخانه‌ها برای اعلام شروع یا ختم کار مورد استفاده قرار می‌گیرد) نشان می‌دهد. هوای فشرده پس از عبور از سوراخهای کوچک و متساوی-الفاصله قرص ثابت C ، از سوراخهای قرص دوار W ، که تعداد و قطرشان با سوراخهای موجود در قرص ثابت C برابر ولی شیب آنها برعکس است، (شکل د) نیز می‌گذرد و ضمن عبور از این سوراخها نیرویی بر پدنه آنها وارد می‌کند که سبب چرخیدن قرص W می‌شود. همین که یک سوراخ دو قرص W از مقابل سوراخ مجاور خود در قرص C گذشت عبور هوا در لحظه کوتاهی توسط فاصله بین دو سوراخ متوالی قطع می‌شود تا این که سوراخ بعدی جای آن را بگیرد. عبور متناوب جریان هوا از

به طنین صوت. طنین نیز مانند ارتفاع، صفت ویژه اصوات موسیقی است، با این صفت می توان صوتهای هم شدت و هم ارتفاع را که از منابع صوتی مختلف تولید می شوند از هم تمیز داد. مثلاً وقتی که اعضاء يك ارکستر با سازهای هم کوك خود يك نت خاص موسیقی را با هم می نوازند گوشي که با اصوات سازهای موسیقی آشناست صوتهای حاصل از سازهای متفاوت را از يك ديگر تشخیص می دهد. زیرا با آن که این صوتها هم شدت و هم ارتفاع هستند طنین متفاوت دارند.

برای این که کیفیت طنین بهتر شناخته شود صوت حاصل از يك دیاپازن را به وسیله نوسان نگار کاندی میکروفتن دار (شکل ۱۰-۱۹) بررسی می کنیم: وقتی که دیاپازن را به ارتعاش در می آوریم و جلو میکروفتن نوسان نگار نگاه می داریم يك منحنی ساده سینوسی روی صفحه نوسان نگار ظاهر می شود و نشان می دهد که صوت دیاپازن يك صوت ساده است. هر صوتی که از يك حرکت ارتعاشی ساده سینوسی به وجود آید «صوت ساده» نامیده می شود. چنین صوتی معمولاً بی حالت و بی روح است که اثر آن در گوش نه خوشایند است و نه ناخوشایند و طنین آن ویژگی خاصی ندارد. ولی اگر همین دیاپازن مرتعش را روی جعبه خاص تقویت صدا (جعبه تشدید صدا) قرار دهیم منحنی که روی صفحه نوسان نگار دیده می شود گرچه تناوبی است ولی سینوسی نیست و معرف يك حرکت ارتعاشی مرکب است. در این صورت می گوئیم صوت حاصل، يك «صوت موسیقی مرکب» است. این صوت دارای حالت و ویژگی

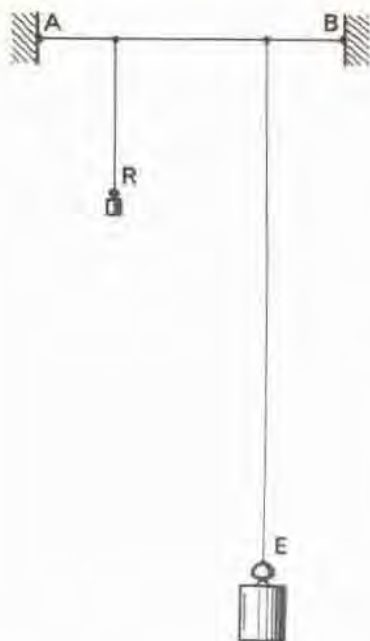
خاصی است که به وسیله آن باز شناخته می شود. اصواتی که از اغلب سازهای موسیقی تولید می شوند دارای حالت و ویژگی خاص خود هستند که با اندکی آشنایی می توان آنها را تشخیص داد.

در بخش ترکیب حرکات ارتعاشی دیدیم که هر حرکت ارتعاشی مرکب با تواتر N را می توان به مجموعه ای از حرکات ارتعاشی ساده سینوسی با تواتر KN (که K عدد درستی است) تجزیه کرد. براساس این خاصیت می توانیم هر صوت مرکب به تواتر N را مجموعه ای از چند صوت ساده با تواتر KN بدانیم که همه باهم تولید می شوند.

بمترین صوت این مجموعه ($K=1$) «صوت اصلی» نامیده می شود، زیرا تواتر صوت مرکب نیز برابر تواتر همین صوت اصلی است. بقیه صوتها را که تواتر آنها مضرب صحیحی از تواتر صوت اصلی است «هماهنگه» (یا هارمونیک) صوت اصلی می نامند. آزمایش نشان می دهد هر تغییری که در تواتر یا در دامنه اجزاء صوت مرکب صورت گیرد سبب تغییر طنین آن می شود بنابراین:

طنین يك صوت موسیقی مرکب بستگی به تعداد هماهنگه های تشکیل دهنده صوت و شدت نسبی آنها دارد. پرسش ۱۲-۱۳. آیا کیفیت طنین در تشخیص صدای اشخاص نیز مؤثر است؟

تشدید یا رزونانس - هرگاه بر جسمی که می تواند با پیردهمین (پیرید طبیعی) نوسان کند، ضربه های متناوبی که پیردهم آنها با پیردهم همان جسم برابر است وارد کنیم جسم شروع به نوسان می کند و دامنه نوسان آن به تدریج

شکل ۱۲-۱۴

پدیده تشدید وقتی اتفاق می افتد که پریود دو آونگ یکی باشد.

با پریود نوسانهای ویژه آونگ R مطابقت ندارد. اگر یکی از این ضربهها آونگ R را به نوسان درآورد ضربه بعدی اثر آن را خنثی می کند و در نتیجه آونگ R نمی تواند نوسان منظمی داشته باشد.

اگر طول آونگ محرك E را به تدریج کم کنیم تا تواتر آن (f) رفته رفته زیاد شود وقتی که تواتر آن به تواتر خاص آونگ R (یعنی f_0) نزدیک می شود این آونگ شروع به نوسان منظم تری می کند و هرچه تواتر دو آونگ به یکدیگر نزدیکتر شوند دامنه نوسان آونگ R بیشتر می شود و در حالتی که $f = f_0$ است دامنه نوسان آونگ R به بیشترین مقدار خود می رسد و این، پدیده تشدید یا رزونانس است.

پدیده تشدید در بسیاری از موارد به ویژه

افزایش می یابد. این پدیده را تشدید یا رزونانس گویند. چون معمولاً مقداری از انرژی جسمی که نوسان می کند در اثر اصطکاک به صورت گرما تلف شود اگر انرژی از دست رفته مرتباً به وسیله ضربهها جبران شود دامنه نوسان جسم ثابت می ماند. تاب، نمونه ساده ای از پدیده تشدید را نشان می دهد، زیرا مجموعه تاب و شخصی که در آن نشسته است آونگی را تشکیل می دهد که پریود نوسان آن تابع طول آونگ است. اگر تواتر ضربههای وارد بر تاب با تواتر آن یکی باشد دامنه نوسان تاب زیاد می شود.

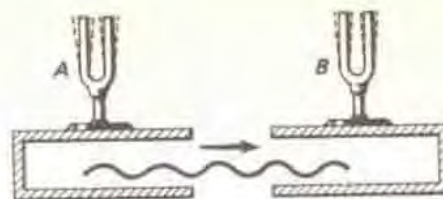
پرسش ۱۲-۱۳. اگر پریود ضربههایی که بر جسم نوسان کننده وارد می شود با پریود خاص جسم برابر نباشد آیا جسم نوسان می کند؟

در شکل (۱۲-۱۴) مثال دیگری از پدیده تشدید نشان داده شده است:

دو وزنه E و R توسط دو رشته نخ به صورت دو آونگ ساده به یک پایه الاستیک که در این جا سیم فولادی افقی AB است آویخته شده اند و وزنه E سنگینتر از وزنه R است. آونگ E را محروک و آونگ R را مشدد یا رزوناتور می نامیم. طول آونگ E از ابتدا بزرگتر از طول آونگ R انتخاب می شود، در نتیجه پریود نوسان آن بزرگتر از پریود نوسان آونگ R است. هرگاه در این حالت آونگ E را به نوسان درآوریم آونگ R به طور منظم نوسان نخواهد کرد، بلکه چند نوسان کم دامنه انجام می دهد سپس متوقف می شود و این عمل مرتباً تکرار می گردد. علت این است که ضربههای متوالی آونگ محرك E از راه پایه الاستیک AB به آونگ R منتقل می شود ولی پریود این ضربهها

شکل ۱۲-۱۶- رزوناتور هلمهولتز

شکل ۱۲-۱۵- دیافراگمی که روی جعبه تشدید قرار دارند پدیده تشدید را نشان می‌دهند.

پرسش ۱۲-۱۴- انرژی ارتعاشی که صرف ارتعاش هوای درون جعبه تشدید می‌شود از کجا تامین می‌گردد؟ آیا وجود این جعبه، استهلاك دامنه حرکت دیافازن را تسريع می‌کند؟

پرسش ۱۲-۱۵- هرگاه شخصی جلو يك بيانو نت خاصی را به‌طور مداوم اجرا کند از بيانو صدای همان نت شنیده می‌شود. علت را توضیح دهید. با استفاده از پدیده رزونانس می‌توان تواتر يك صوت را معین کرد و یا هارمونیکهای يك صوت مرکب را تشخیص داد. برای این منظور می‌توان از رزوناتورهای از نوع رزوناتور هلمهولتز^۱ (شکل ۱۲-۱۶) استفاده کرد. فضای کروی شکل درون این رزوناتورها فقط به‌ازاء تواتر معین و حساب شده‌ای به ارتعاش درمی‌آید. منبع صوت محرك جلو دهانه A و زائده C در گوش قرار داده می‌شود.

ضربان- هرگاه دو نت هم‌شدت که تواترهای آنها اختلاف جزئی دارند باهم نواخته شوند پدیده ضربان به‌وجود می‌آید. در آزمایشگاه برای ایجاد ضربان می‌توان از دو دیافازن شکل (۱۲-۱۵) استفاده

در صوت مشاهده می‌شود؛ مثلاً اگر دو تار هم‌کوک مجاور هم باشند و سیم یکی از آنها را به ارتعاش درآورند سیم مشابه در تار دیگر نیز خود به‌خود به ارتعاش درمی‌آید و همان نت را تولید می‌کند.

شکل (۱۲-۱۵) نمونه دیگری از پدیده تشدید را به‌وسیله دو دیافازن یکسان که روی دو جعبه تشدید یکسان نصب شده‌اند نشان می‌دهد؛ اگر یکی از دو دیافازن مثلاً A را به ارتعاش درآوریم دیافازن دیگر خود به‌خود به ارتعاش درمی‌آید و می‌توان با متوقف کردن ارتعاشات دیافازن A با دست، ادامه صوت را از دیافازن B شنید. در این آزمایش جعبه چوبی زیر هر دیافازن عمل تشدید و تقویت صوت را انجام می‌دهد. هر موج صوتی تقویت شده‌ای که از جعبه زیر دیافازن A گسیل می‌شود و وارد جعبه دیافازن B می‌گردد هوای درون آن را به ارتعاش درمی‌آورد. با وارد شدن ضربه به دیواره‌های این جعبه، دیافازن B نیز با همان پریود به ارتعاش درمی‌آید. برای این که پدیده رزونانس صورت گیرد باید ابعاد دو جعبه و دیافازن‌ها کاملاً یکسان باشند تا تواتر ارتعاشات آنها مساوی شود.

۱- Herman Helm Holtz (۱۸۹۴-۱۸۲۱ میلادی) فیزیک‌دان آلمانی که در نور و صوت و

الکتريسته تحقیقاتی انجام داده است.

کرد و برای این که تواترهای دو دیپازن اختلاف جزئی پیدا کنند روی شاخه‌های یکی از آنها وزنه‌ای کوچکی به شکل گیره که برای همین منظور ساخته شده است می‌بندند، یا يك قطعه كوچك موم می‌چسبانند. در این حالت اگر دو دیپازن باهم به ارتعاش درآیند پدیده ضربان تولید می‌شود. یعنی صوت حاصل از ترکیب صوتهای دو دیپازن متناوباً قوی و ضعیف می‌شود.

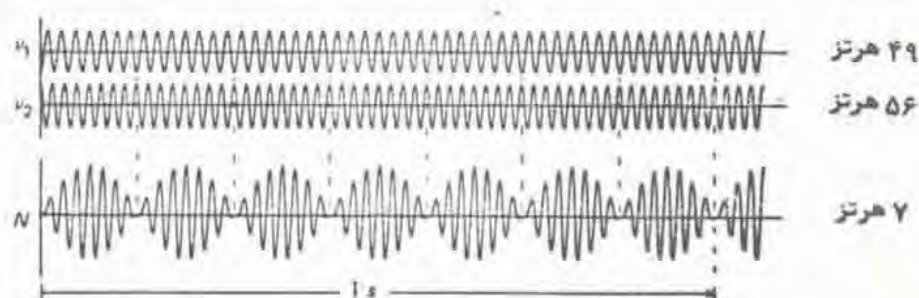
به هم اضافه می‌شوند، در نتیجه دامنه صوت نتیجه ماکزیمم است و صدا قوی شنیده می‌شود و در لحظه هائی که ارتعاشات با فاز متقابل به گوش می‌رسند دامنه صوت نتیجه می‌نیموم است و صدا ضعیف شنیده می‌شود. این گونه قوی و ضعیف شدن متناوب صدا را ضربان گویند.

تعداد ضربانها در ثانیه برابر تفاضل تواتر دو صوت است^۱ یعنی:

$$(f_2 > f_1) \quad n = f_2 - f_1 \quad (17-18)$$

مثال- دیپازنی که تواتر آن معلوم نیست با دیپازن دیگری که تواتر آن ۲۵۶ هرتز است ۴ ضربان در ثانیه تولید می‌کند. يك قطعه كوچك موم روی هر يك از شاخه‌های دیپازن می‌چسبانیم باز هم ۴ ضربان در ثانیه شنیده می‌شود. تواتر این دیپازن را معین کنید.

نمودارهای شکل (۱۷-۱۲) علت تولید پدیده ضربان را نشان می‌دهند. در این شکل، نمودارهای اولی و دومی نمایش ارتعاشات صوتهایی است که از دو منبع ایجاد صوت (دیپازنها) به گوش می‌رسند و نمودار سومی نمایش نتیجه اثر آن دو صوت در گوش است. در لحظه‌هایی که ارتعاشات دو صوت به‌طور هم‌فاز به‌پرده گوش می‌رسند دامنه‌های آنها

شکل ۱۷-۱۲ - پدیده ضربان وقتی اتفاق می‌افتد که دو صوت که پدیده آنها اختلاف جزئی دارند باهم نواخته شوند.

۱- پدیده ضربان عبارت است از زمان ثابتی مانند θ که دو حالت قوی شدن متوالی صوت را از هم جدا می‌کند. نمودارهای شکل (۱۷-۱۲) نشان می‌دهند که در زمان θ یکی از دو منبع تولید صوت يك ارتعاش کامل پیش از منبع دیگر انجام می‌دهد. بنابراین $\theta = nT_1 = (n+1)T_2$ تعداد ارتعاشهایی است که منبع صوت اول در زمان θ انجام می‌دهد. از این رابطه نتیجه می‌شود:

$$\frac{1}{\theta} = \frac{1}{T_2} - \frac{1}{T_1}$$

و یا $n = f_2 - f_1$ (نظیر این محاسبه را در استروبوسکپی بخش ۱۰ نیز دیده‌ایم).

در این جا، f_0 مجهول و $f_1 = 256$ هرتز و $n = 4$ است.

تواترهای ممکن دیپازن عبارتند از:

$$256 - 4 = 252 \text{ Hz}$$

$$256 + 4 = 260 \text{ Hz}$$

وقتی که روی شاخه‌های این دیپازن موم چسبانده می‌شود باز هم $n = 4$ است در این حالت باز، تواترهای تغییر یافته که امکان وجود آنها هست عبارتند از:

$$256 - 4 = 252 \text{ Hz}$$

$$256 + 4 = 260 \text{ Hz}$$

چون وقتی که دیپازن باموم سنگین تر می‌شود تواتر آن کاهش می‌یابد (و نمی‌تواند ثابت بماند یا افزایش یابد) قاعدتاً باید این تواتر از 260 Hz به 252 Hz کاهش یافته باشد بنابراین تواتر عادی دیپازن 260 Hz است.

پدیده دوپلر- وقتی که یک منبع تولید صوت، با سرعت به شنونده‌ای که ساکن است نزدیک و یا از او دور می‌شود ارتفاع صوتی که شنونده می‌شنود با حالتی که منبع تولید صوت ساکن است یکی نیست. هم‌چنین اگر شنونده‌ای با سرعت به یک منبع ساکن مولد صوت نزدیک یا از آن دور شود ارتفاع صوتی که می‌شنود با حالتی که نسبت به منبع صوت ساکن است تفاوت دارد. اغلب برای ما اتفاق افتاده است که یک اتومبیل یا یک آمبولانس در خیابان یا در جاده بوق زنان یا آژیر کشان به سرعت در حرکت بوده است و در لحظه عبور از کنار ما تغییر فاحشی در ارتفاع

صوت حاصل از آن احساس شده است (در موقع نزدیک شدن، ارتفاع صوت حاصل از آن افزایش و هنگام دور شدن کاهش یافته است). در مسابقات اتومبیل‌رانی، موقعی که اتومبیل به ناظر ساکن در کنار مسیر حرکت، به سرعت نزدیک می‌شود صدای موتور آن «زیر» و غنگامی که از ناظر دور می‌شود صدای آن «بم» احساس می‌گردد. هم‌چنین وقتی که یک قطار راه‌آهن سوت‌زنان به ما نزدیک می‌شود صدای سوت آن را زبرتر و موقعی که از ما دور می‌شود صدای سوت آن را بمتر احساس می‌کنیم. تغییری که در ارتفاع صوت، در اثر حرکت نسبی منبع صوت و شنونده حاصل می‌شود به نام پدیده دوپلر شناخته شده است. برای پی بردن به علت این پدیده مثال قطار را در نظر می‌گیریم:

وقتی که قطار ساکن است و سوت آن به صدا در می‌آید، امواج صوتی در همه جهات با سرعت یکسان پخش می‌شوند و همه ناظرهایی که در نقاط مختلف اطراف قطار قرار دارند وساکن هستند صدای سوت آن را با ارتفاع واقعی آن می‌شنوند، زیرا هر ناظر در هر جا که باشد در مدت یک ثانیه همان تعداد موج را که سوت قطار می‌فرستد دریافت می‌کند در نتیجه پدیده دوپلر اتفاق نمی‌افتد.

اینک در نظر بگیریم قطار در جهتی که در شکل ۱۲-۱۸ نشان داده شده است حرکت می‌کند. پدیده‌ای است حرکت سوت هم‌جهت با حرکت امواجی است که در جلو قطار منتشر می‌شوند و در خلاف جهت حرکت امواجی است که در عقب قطار پخش می‌گرددند. در نتیجه، امواج صوتی در پشت قطار از هم

$$\left| \frac{f_o}{V - v_o} = \frac{f_s}{V - v_s} \right| \quad (11-12)$$

در این رابطه بنا به قرار داد، جهت انتشار صوت به طرف شنونده مثبت فرض می شود و جهت حرکت های منبع صوت و شنونده با آن مقایسه می گردد. بنابراین اگر v_o و v_s هم جهت با V باشند با علامت مثبت و اگر در خلاف جهت آن باشند با علامت منفی منظور می شوند برای مثال حالت های زیر را می توان در نظر گرفت:

I - اگر شنونده و منبع صوت به هم نزدیک شوند v_o منفی و v_s مثبت است.

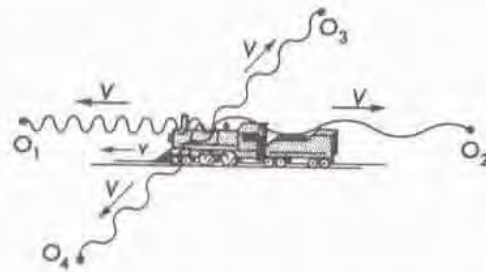
II - اگر شنونده و منبع صوت از هم دور شوند v_o مثبت و v_s منفی است. (زیرا جهت حرکت منبع صوت در خلاف جهت امواجی است که به طرف شنونده می روند).

III - اگر شنونده و منبع صوت در یک جهت حرکت کنند و منبع صوت در عقب شنونده با سرعت $v_s > v_o$ حرکت کند پیش از آن که منبع صوت از شنونده بگذرد v_o و v_s هر دو مثبت هستند و تواتر

صوتی که به گوش می رسد $f_o = f_s \frac{V - v_o}{V - v_s}$ است.

ولی پس از آن که منبع صوت از شنونده جلو افتاد v_o و v_s بنا بر آن چه گفته شد هر دو منفی می شوند

و تواتر ظاهری صوت $f_o = f_s \frac{V + v_o}{V + v_s}$ خواهد

شکل ۱۳-۱۸. پدیده دوپلر - صدای صوت قطار برای ناظری که قطار به او نزدیک می شود زیر و برای ناظری که قطار از او دور می شود بم و برای ناظرهای جانبی بدون تغییر احساس می شود.

باز می شوند و در جلو قطار به هم نزدیک و فشرده می گردند، به عبارت دیگر در مدت بین گسیل دو موج متوالی، قطار اندکی به موج پیشین که در جلو آن انتشار می یابد نزدیک و از موجی که در عقب آن منتشر می شود دور می گردد. چون سرعت انتشار صوت در تمام جهات یکی است، ناظری که در نقطه O_1 قرار دارد (و قطار به او نزدیک می شود) در هر ثانیه تعداد بیشتری موج نسبت به ناظری که در نقطه O_2 واقع است (و قطار از او دور می شود) دریافت می دارد. ولی برای ناظرهای O_3 و O_4 که روی راستای عمود بر حرکت منبع صوت در فواصل نزدیک به آن واقع هستند ارتفاع صوت تغییر نمی کند. اگر f_s تواتر واقعی منبع صوت.

f_o تواتر صوتی که به گوش شنونده می رسد،

V سرعت انتشار صوت،

v_s سرعت حرکت منبع صوت،

v_o سرعت حرکت شنونده،

باشد، بستگی این کمیتها به یک دیگر در کلیه حالتها در رابطه زیر خلاصه می شود:

شد.

صوت وقتی شنیده می شود که منبع صوت از شنونده
حالی که ممکن است بحث آن جالب باشد وقتی
است که منبع صوت با سرعت $v_s = 2V$ به طرف ناظری که
ساکن است ($v_o = 0$) نزدیک شود. در این حالت
می شنود، مانند این که صوت ضبط شده روی یک
نوار، از دستگاه ضبط صوت وارونه پخش شود.

۱- برای این که با پیچونگی محاسبه این گونه روابط آشنا شوید حالتی را که شنونده O به دنبال منبع صوت S حرکت می کند در نظر می گیریم. (شکل ۱۲-۱۹)

شکل ۱۲-۱۹

شنونده O به دنبال منبع صوت S هر دو در یک جهت در حرکتند.

فرض می کنیم A و B دو نقطه ثابت هستند که در لحظه $t = 0$ (لحظه ای که آن را مبدأ زمان می گیریم) از S به یک فاصله اند. موجی که در این لحظه از منبع S گسیل می شود پس از گذشت زمان t به A و B می رسد. پس در لحظه t داریم:

$AS = BS = Vt$ ولی پس از گذشت زمان t ، این منبع مسافت $v_s t$ را طی می کند. بنابراین در لحظه t داریم: $BS = Vt - v_s t$ و $AS = Vt + v_s t$. در مدت بین دو لحظه t_1 و t_2 تعداد موجهایی که منبع S ارسال داشته است برابر $f_s t_1$ است (f_s توانر واقعی منبع S است) و این موجها در فاصله بین AS و BS واقع هستند، بنابراین طول موج ظاهری در قسمت جلو S برابر است با:

$$\lambda = \frac{BS}{f_s t} = \frac{V - v_s}{f_s}$$

در قسمت عقب منبع S برابر است با:

$$\lambda' = \frac{AS}{f_s t} = \frac{V + v_s}{f_s}$$

حال در نظر بگیریم که شنونده با سرعت v_o در همان جهت حرکت S حرکت کند، سرعت حرکت موج نسبت به شنونده برابر $V + v_o$ است و چون شنونده O در عقب منبع S است طول موج ظاهری نسبت به او λ' است. بنابراین توانر ظاهری موجی که دریافت می کند برابر است با:

$$f_o = \frac{V + v_o}{\lambda'} = \frac{V + v_o}{V + v_s} f_s$$

همین استدلال را می توانیم در حالات مختلف دیگر به کار ببریم و ارتفاع ظاهری را در هر حالت حساب کنیم.

مثال - در یک مسابقه اتومبیل رانی، اتومبیلی v_s منفی داریم:

$$f'_n = 540 \frac{342 - 0}{342 + 75} \approx 443 \text{ Hz}$$

تغییر فاحشی که در این دو حالت در تواتر ظاهری صدا حاصل می شود به خوبی محسوس است. پدیده دوپلر منحصر به امواج صوتی نیست بلکه در امواج دیگر، مانند امواج الکترومغناطیس که نور را هم شامل می شوند نیز اتفاق می افتد.

منابع تولید صوتهای موسیقی

گفتیم صوتهای موسیقی اصواتی هستند که اثر آنها بر گوش موزون و خوشایند است، چه جداگانه یکی پس از دیگری (به صورت ملودی) و چه باهم (به صورت هارمونی) نواخته شوند. چنان که دیدیم دو صفت ویژه اصوات موسیقی ارتفاع و طنین است که اولی بستگی به تواتر منبع تولید صوت و دومی بستگی به هماهنگیهای دارد که باهم ترکیب می شوند. تعداد و نوع هماهنگیهای که یک اسباب موسیقی تولید می کند بستگی به نوع اسباب و روش به ارتعاش درآوردن آن دارد.

علاوه بر این اسباب باید بتواند تعداد زیادی از نتهای موسیقی را^۱ که فاصله موسیقی آنها مشخص و حساب شده است تولید کند.

با سرعت $\frac{342 \text{ km}}{\text{h}}$ از مقابل جایگاه داوران می گذرد. تواتر واقعی صدای موتور آن ۵۴۰ هرتز است. تواتر صدایی که به گوش هر ناظر متوقف در جایگاه می رسد در دو حالت زیر چه اندازه است؟ الف - وقتی که اتومبیل به جایگاه نزدیک می شود.

ب - وقتی که اتومبیل از جایگاه دور می شود. سرعت انتشار صوت ۳۴۲ متر بر ثانیه است - داریم

$$f_o = f_s \frac{V - v_o}{V - v_s}$$

مقادیر داده شده عبارتند از:

$$f_s = 540 \text{ Hz} \text{ و } V = 342 \frac{\text{m}}{\text{s}}$$

$$v_s = 270 \frac{\text{km}}{\text{h}} = 75 \frac{\text{m}}{\text{s}} \text{ و}$$

چون ناظر در جایگاه ساکن است $v_o = 0$ است الف - هنگامی که اتومبیل به جایگاه نزدیک می شود v_s مثبت است و داریم:

$$f_o = 540 \frac{342 - 0}{342 - 75} \approx 692 \text{ Hz}$$

ب - موقعی که اتومبیل از جایگاه دور می شود

۱ - نت هایی که در موسیقی به کار می روند ارتفاع مشخص و در نتیجه فاصله موسیقی حساب شده ای دارند که مجموعاً یک گام موسیقی را تشکیل می دهند. اسامی نت های یک گام طبیعی که فاصله های موسیقی نت های آن به پرده و نیم پرده تقسیم شده است به ترتیب زیر است:

do re mi fa sol la si (do)'

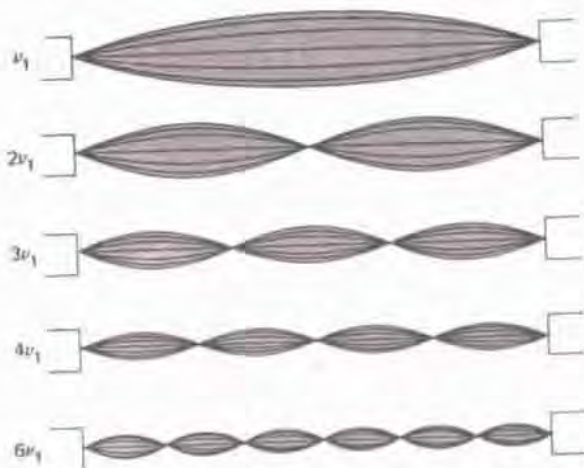
۱ فواصل موسیقی نت ها نسبت به مبنای do نیم پرده پرده نیم پرده پرده نیم پرده پرده نیم پرده پرده فواصل نت ها نسبت به یکدیگر بر حسب پرده و نیم پرده ←

شکل ۱۲-۲۵ = طرز ارتعاش يك تار مرتعش هنگام توليد صوت اصلي

عبارت ديگر، صوت اصلي خود را توليد مي‌کند.

با يك تار مرتعش، علاوه بر صوت اصلي مي‌توان هماهنگ‌هاي ديگر اين صوت را كه تواتر آنها مضرب صحيحي از تواتر صوت اصلي است نيز ايجاد كرد. براي اين منظور كافي است هنگامی كه سيم در حال ارتعاش است نوك انگشت را در وسط ياد $\frac{1}{3}$ يا در $\frac{1}{4}$ و ... طول سيم به طور ملايم تماس داد و مانع ارتعاش آن نقطه شد. در نتيجه وضع ارتعاش سيم به صورت حالتهاي ۲ و ۳ و ۴ ... كه در شكل (۱۲-۲۱)

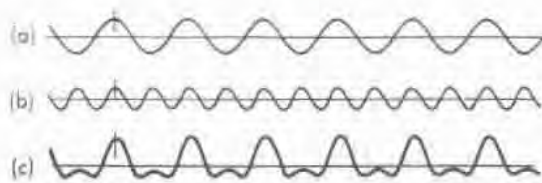
شکل (۱۲-۲۱) - توليد هماهنگ‌هاي صوت اصلي در تارهاي مرتعش

اسبابهاي مولد اصوات موسيقي را معمولاً به سه دسته تقسيم مي‌کنند: سازهاي تاري، سازهاي بادي و سازهاي ضربي. براي اين كه چگونگي توليد صوت در اين اسبابها مشخص شود نخست تارهاي مرتعش و لوله‌هاي صوتي را مورد بررسي قرار مي‌دهيم.

الف - تارهاي مرتعش - تار مرتعش يك رشته سيم از جنس فولاد يا زه است كه بين دو نقطه ثابت كشيده شده است و در اثر ارتعاش به صدا درمي‌آيد. از لحاظ ثنوري، يك تار مرتعش بنا به تعريف عبارت است از يك رشته سيم باريك و بلند و قابل انعطاف با مقطع ثابت (يكخواخت) كه با دامنه كم در اطراف وضع تعادل خود مرتعش شود. چنين تار مرتعشي فقط جنبه ثنوري دارد و ايده آل است. تارهاي مرتعش اسبابهاي موسيقي ارتعاشات پيچيده تري دارند ولي اگر شرايط آنها به شرايط تار ايده آل نزديك باشد تا حد زيادي از قوانين تارهاي ايده آل پيروي مي‌کنند. روش به ارتعاش در آوردن تارهاي مرتعش در سازهاي موسيقي يكسان نيست. مثلاً سيمهاي ويولن با آرشه، سيمهاي گيتار و چنگ با انگشت و سيمهاي بيانو با چکش به ارتعاش در مي‌آيند. تار مرتعش را در شرايط كاملاً خاص مي‌توان طوري به ارتعاش در آورد كه فقط يك شكاف در وسط و دو گره در دو سر آن توليد شود. (شكل ۱۲-۲۵)

در اين حالت تار بتمرين صوت خود، يا به

هر پرده معادل $\frac{9}{8}$ يا $\frac{10}{9}$ است كه اختلاف آنها ناچيز است و نيم پرده معادل $\frac{16}{15}$ است نت (do) كه تواتر آن دو برابر تواتر نت do (ميناي گام) است اكثراً و نت مينا ناميده مي‌شود.

شکل ۱۲-۲۳- ترکیب صوت اصلی و هم‌آهنگ دوم آن

شکل (۱۲-۲۳) نمودار اولی نمایش ارتعاشات صوت اصلی با تواتر f و نمودار دومی نمایش هماهنگ دوم با تواتر $2f$ و نمودار سومی نمایش ترکیب این صوت است که بر روی پرده گوش اثر می‌کند.

بایک آزمایش جالب که در شکل (۱۲-۲۴) نشان داده شده است می‌توان به کمک یک آینه دوار وضع ارتعاشی یک تار مرتعش را مجسم کرد:

نور قوی حاصل از یک لامپ، توسط یک عدسی در وسط یک سیم فولادی مرتعش متمرکز می‌شود. برای این منظور می‌توان از یک دستگاه صوت-سنج (سونومتر) که معمولاً در آزمایشگاهها موجود است^۱ استفاده کرد. در محل تمرکز نور یک شکاف قائم کوچک که روی صفحه‌ای ایجاد شده است قرار دارد.

تصویر این شکاف و جزو کوچکی از سیم که مقابل شکاف است توسط یک عدسی دیگر، پس از بازتابش نور از روی سطح آینه دوار روی پرده‌ای تشکیل می‌شود. وقتی که سیم مرتعش شود و آینه نیز همزمان با ارتعاش آن دوران کند روی پرده هفتجی دندانهای مشاهده می‌شود. اگر ضربه ملایمی

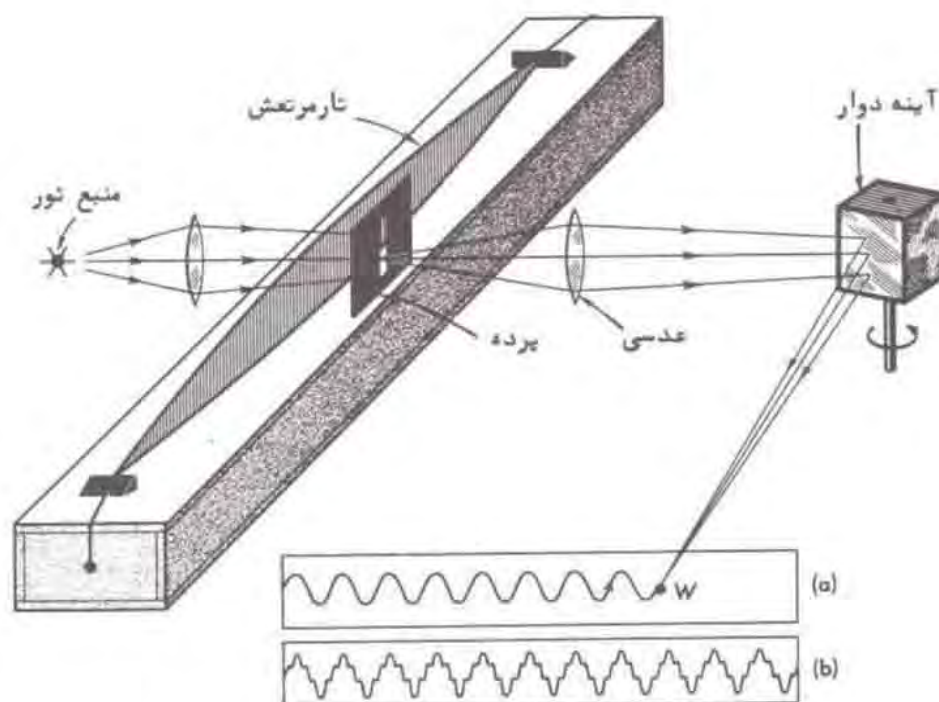
نمایش داده شده است درمی‌آید و تواتر صوت حاصل به ترتیب دو برابر، سه برابر و چهار برابر تواتر صوت اصلی تار می‌شود.

علت ایجاد گره و شکم در طول سیم، تشکیل امواج ایستاده در سیم است؛ وقتی که در یک نقطه از طول تار در اثر زدن ضربه یا کشیدن آرشه آشفتگی به وجود می‌آید این آشفتگی به صورت تک‌موج یا دسته امواج در تار منتشر شده و از روی مانعهای سخت دو سر تار به طور وارونه برمی‌گردد و این عمل رفت و برگشت ادامه می‌یابد و سبب می‌شود که در طول تار گره و شکم ایجاد شود. به آسانی می‌توان یک تار مرتعش را طوری به ارتعاش درآورد که صوت اصلی خود را با چند هماهنگ زیر، باهم ایجاد کند. برای این منظور کافی است که ضربه محکمتری به یک طرف تار وارد کنند (یا آرشه را محکمتر روی سیم بکشند). شکل ۱۲-۲۴ وضع ارتعاش یک تار مرتعش را به هنگام تولید صوت اصلی با تواتر f و هماهنگ دوم آن با تواتر $2f$ نشان می‌دهد. به طوری که در شکل دیده می‌شود علاوه بر این که یک شکم مربوط به صوت تار با تواتر f ایجاد شده است دو شکم دیگر مربوط به هماهنگ دوم با تواتر $2f$ نیز درون شکم اول تشکیل گردیده است. در

شکل ۱۲-۲۴- وضع ارتعاشی تار مرتعشی که صوت اصلی و هماهنگ دوم آن را باهم ایجاد می‌کند.

۱- دستگاه صوت-سنج معمولاً از دو رشته سیم فولادی تشکیل یافته است که روی یک جعبه چوبی تشدید، بین دو خرنک کشیده شده‌اند و کشش سیمها قابل تنظیم است. به کمک این دستگاه می‌توان قوانین تارهای مرتعش را تحقیق کرد.

شکل ۱۲-۲۴ - آزمایش برای مشاهده وضع ارتعاشی یک تار مرتعش

به‌وسیله سیم وارد شود منعنی سینوسی ساده‌ای مانند
منعنی (الف) روی پرده دیده می‌شود ولی اگر ضربه
محکمی نزدیک به انتهای سیم وارد شود منعنی
دندانه‌داری مانند شکل (ب) مشاهده می‌گردد،
زیرا در این حالت صوت اصلی همراه با چند هماهنگ
آن تولید می‌شود.

داریم:

$$\lambda = 2l \quad \text{و یا} \quad l = \frac{\lambda}{2}$$

از طرف دیگر داشتیم:

$$f = \frac{V}{\lambda} \quad \text{و} \quad \lambda = \frac{V}{f}$$

بنابراین:

$$f = \frac{V}{2l} \quad (۱۲-۱۲)$$

V سرعت انتشار امواج عرضی در طول تار
است که بستگی به نیروی کشش تار و جرم واحد طول

$$V = \sqrt{\frac{F}{\mu}}$$

آن دارد و چنان‌که دیدیم از رابطه

حساب می‌شود بنابراین:

فرمول وقوانین تارهای مرتعش - فرض کنیم که
تار مرتعش وضع ارتعاشی ایده‌آل خود را دارد و
صوت اصلی خود را تولید می‌کند. بنابراین دو گره
در دو انتهای تار و یک شکم در وسط آن تشکیل
می‌شود، و چون همان‌طور که گفتیم تشکیل
گره و شکم باعث ایجاد امواج ساکن است، فاصله
بین هر دو گره متوالی برابر نصف طول موج است.

کرد.

قوانین تارهای مرتعش را می‌توان عملاً به وسیله صوت‌سنج تحقیق کرد و دوسی رابطه (۱۲-۱۴) را بررسی نمود.

مثال - یکی از سیمهای پیانویی دارای طول ۱/۱۰ متر و جرم ۰/۱۶۰ کیلوگرم است اگر تواتر صوت اصلی آن ۳۳/۰ هرتز باشد نیروی کشش آن چند نیوتن است؟ داریم:

$$f = \frac{1}{2l} \sqrt{\frac{F}{\mu}}$$

$$F = 4l^2 f^2 \mu$$

$$f = 33.0 \text{ Hz} \quad \text{و} \quad l = 1.10 \text{ m}$$

$$\mu = \frac{0.160}{1.10} \frac{\text{kg}}{\text{m}}$$

خواهیم داشت:

$$F = 4 \times (1.10)^2 \times (33)^2 \times \frac{0.160}{1.10} \approx 766 \text{ N}$$

$$f = \frac{1}{2l} \sqrt{\frac{F}{\mu}} \quad (12-13) \quad \text{تواتر صوت اصلی تار مرتعش}$$

که در آن l بر حسب متر و F بر حسب نیوتن و μ بر حسب کیلوگرم/متر و f بر حسب هرتز است.

اگر تار مرتعش هماهنگ k ام صوت اصلی خود را تولید کند طول تار مطابق آن چه در شکل (۱۲-۲۱)

نمایش داده شده است برابر $k \frac{\lambda}{4}$ خواهد بود (زیرا

فاصله هر دو گره متوالی $\frac{\lambda}{4}$ است) در این صورت

تواتر هماهنگ k ام برابر خواهد بود با:

$$f_k = k f$$

$$f_k = \frac{k}{2l} \sqrt{\frac{F}{\mu}} \quad \text{یا} \quad (12-14)$$

از روابط بالا قوانین تارهای مرتعش به صورت زیر نتیجه می‌شود:

قانون اثر طول - تواتر صوت اصلی تار مرتعش با طول آن نسبت عکس دارد.

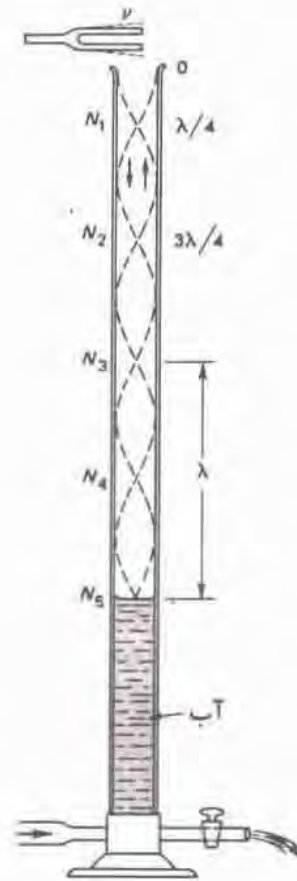
قانون اثر نیروی کشش - تواتر صوت اصلی تار مرتعش با جذر نیروی کشش تار متناسب است.

قانون اثر جرم - تواتر صوت اصلی تار مرتعش با جذر جرم واحد طول تار نسبت عکس دارد.

قانون هماهنگها - با یک تار مرتعش می‌توان هماهنگهای فرد و زوج صوت اصلی را نیز تولید

ب - لوله‌های صوتی - لوله صوتی بنا به تعریف لوله‌ای است که وقتی هوای درون آن به ارتعاش درآید صوت تولید کند. چگونگی ارتعاش ستون هوای درون یک لوله صوتی را می‌توان با یک آزمایش ساده که در شکل (۱۲ - ۲۵) نشان داده شده است مجسم کرد:

یک دیابازن الکتریکی که درحکم منبع ارتعاش است مقابل دهانه باز لوله یلندی که محتوی آب است نگاه داشته شده است و ارتفاع آب درون لوله قابل تنظیم است. امواج صوتی حاصل از دیابازن در

شکل ۱۲-۲۵ - امواج صوتی حاصل از دیپازن در صورتی که طول لوله مناسب باشد سب تشکیل امواج ایستاده در هوای داخل متون می‌شوند

ستون هوای درون لوله به طرف پایین حرکت می‌کنند و پس از برخورد به سطح آب که در حکم مانع سخت است به سمت بالا برمی‌گردند و با امواج تابش ترکیب می‌شوند. اگر سطح آب درون لوله بالا و پایین برده شود تا ارتعاش ستون هوا مناسب برای تشدید صوت دیپازن گردد امواج ایستاده به وجود می‌آید و صدای دیپازن تشدید می‌شود.

نخستین تشدید هنگامی صورت می‌گیرد که سطح آب در N_1 باشد و در این حالت فاصله این سطح

از دهانه لوله (به عبارت دیگر طول قسمتی از لوله که در آن صوت دیپازن تشدید می‌شود) کوتاهترین مقدار ممکن است. دومین تشدید در N_2 اتفاق می‌افتد که فاصله آن از لبه لوله ۳ برابر حالت نخستین است و سومین تشدید در N_3 حاصل می‌شود که فاصله آن از لبه لوله ۵ برابر حالت اول است الی آخر.

علت فرد بودن ضریب فاصله‌ها این است که همواره یک گره در انتهای بسته لوله (در این جاسطح آب) و یک شکم در دهانه باز لوله تشکیل می‌شود.

امواج ایستاده در هوا دارای مساحت طولی هستند ولی در این شکل و شکل‌های بعد، برای آسانی کار به طور عرضی نمایش داده شده‌اند.

در این آزمایش اگر تواتر دیپازن معین باشد می‌توان سرعت انتشار صوت در هوای درون لوله را حساب کرد، زیرا فاصله بین هر دو گره متوالی $\frac{\lambda}{2}$ و فاصله هر گره و شکم متوالی $\frac{\lambda}{4}$ است، مثلاً، در

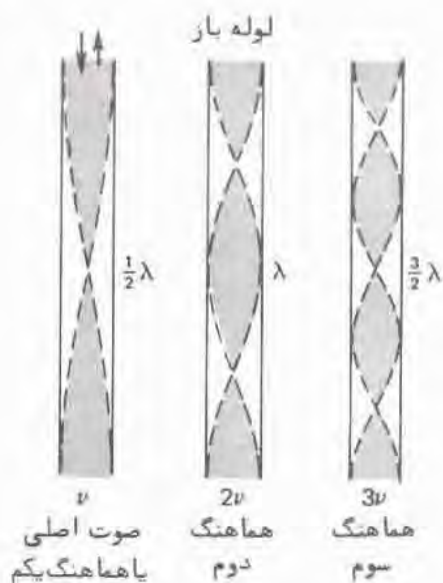
یک آزمایش واقعی که دمای محیط ۲۷ درجه سلسیوس و فرکانس دیپازن ۵۱۲ هرتز است فاصله دو گره متوالی یعنی $\frac{\lambda}{2}$ برابر ۰/۳۴۰ متر است، با قرار دادن این مقادیر در رابطه $V = f\lambda$ سرعت V حساب می‌شود:

$$V = 512 \times 2 \times 0.340 = 348.16 \frac{\text{m}}{\text{s}}$$

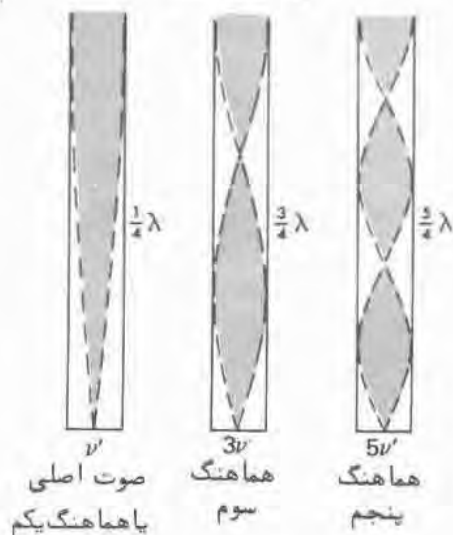
وضع ارتعاشی هوا در لوله‌های صوتی باز و بسته.
در شکل (۱۲-۲۶)، چند وضع ارتعاشی هوای درون لوله‌های صوتی باز و بسته به هنگام تولید صوت نشان داده شده است.

ستون هوای درون لوله صوتی باز ممکن است

طوری مرتعش شود که:

لوله های بسته

شکل ۱۲-۲۶ - ستون هوای درون لوله های صوتی باز و بسته با نواتر معینی می تواند مرتعش شود

توجه به این نکته مهم است که فرکانسهایی که ممکن است توسط لوله های صوتی باز یا بسته تشدید شوند دارای اندازه های ثابت و مشخصی هستند که فقط

۱- یک گره در میان لوله و دوشکم در دو سر آن (که هردو باز هستند و با هوای خارج ارتباط دارند) تشکیل گردد. در این حالت لوله صوت اصلی یعنی بمترین صوت خود را تولید می کند و طول آن برابر نصف طول موج است.

۲- دو گره و سه شکم در آن به وجود آید. در این حالت لوله هماهنگ دوم صوت اصلی را ایجاد می کند و طول آن برابر دو تا نصف طول موج یا برابر یک طول موج است.

۳- سه گره و چهار شکم در آن تولید شود. در این حالت لوله هماهنگ سوم صوت اصلی خود را تولید می کند و طول آن برابر سه تا نصف طول موج است و جز اینها...

به همین ترتیب ستون هوای درون یک لوله صوتی بسته ممکن است طوری مرتعش شود که:

۱- یک گره در انتهای بسته و یک شکم در سرباز لوله تشکیل گردد. در این حالت لوله صوت اصلی یعنی بمترین صوت خود را تولید می کند و طول آن برابر ربع طول موج است.

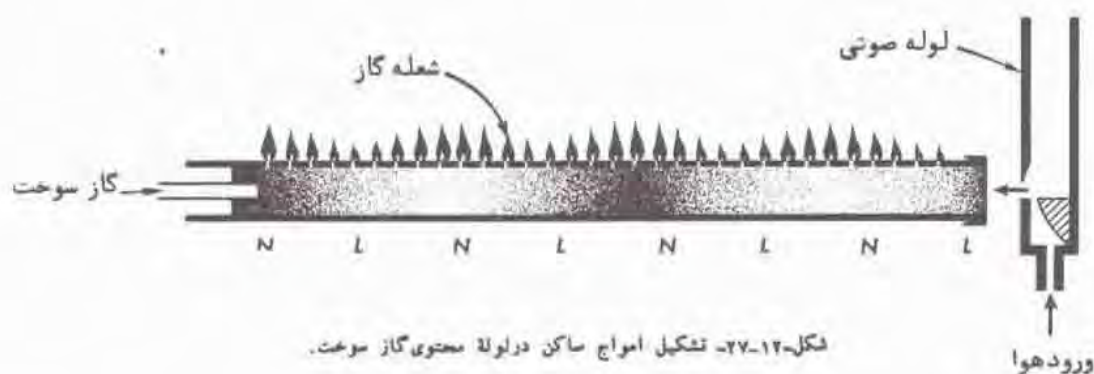
۲- دو گره و دوشکم در آن به وجود آید.

در این صورت طول لوله $\frac{3\lambda}{4}$ است و هماهنگ سوم صوت اصلی لوله تولید می شود.

۳- سه گره و سه شکم در آن تشکیل شود. در

این حالت طول لوله برابر $\frac{5\lambda}{4}$ است و هماهنگ پنجم صوت اصلی را تولید می کند و جز اینها...

باید در نظر داشت که در تمام لوله های صوتی به هنگام تولید صدا، عیش و یک شکم در انتهای باز لوله و یک گره در انتهای بسته لوله تشکیل می شود.

بستگی به طول لوله و سرعت انتشار صوت در هوای درون آن دارند. مثلاً اگر طول لوله‌ها در شکل (۱۲-۲۶) برابر ۶۰ سانتیمتر و سرعت انتشار صوت در هوای درون لوله ۳۴۸ متر بر ثانیه باشد، لوله‌ها در حالتی که در شکل نشان داده شده است فقط با تواترهای زیر می‌توانند مرتعش شوند:

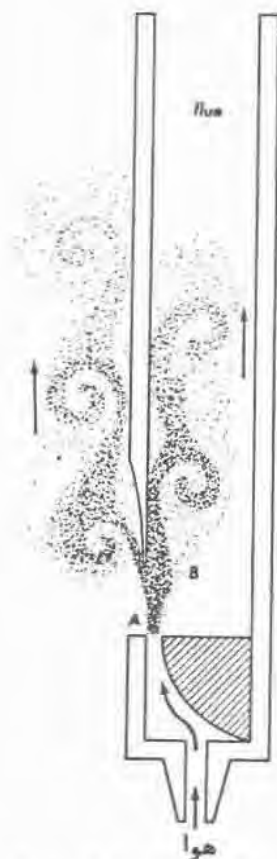
f	$2f$	$3f$
۲۹۰ هرتز	۵۸۰	۸۷۰
لوله باز		
f	$3f$	$5f$
۱۴۵ هرتز	۴۳۵	۷۲۵
لوله بسته		

لوله‌های صوتی بسته فقط هماهنگیهای فرد صوت اصلی لوله را می‌توانند تولید کنند در صورتی که لوله‌های صوتی باز همه هماهنگیهای صوت اصلی اعم از فرد یا زوج را تولید می‌نمایند.

تشکیل امواج ساکن در یک ستون هوا یا گاز مرتعش را به هنگام تشدید می‌توان با لوله دراز و سوراخ‌داری که محتوی گاز سوخت است مطابق

شکل (۱۲-۲۷) به خوبی نشان داد. در سراسر این لوله سوراخهای ریزی به فاصله‌های مساوی وجود دارد و گازی که از آنها خارج می‌شود با شعله باریک می‌سوزد. یک سر لوله با ورقه کاغذ نازکی مسدود است که به وسیله منبع تولید صوت (مثلاً یک لوله صوتی) مرتعش می‌شود و در سر دیگر آن یک پیستون قرار دارد که لوله متصل به منبع گاز سوخت از وسط آن می‌گذرد. وقتی که لوله صوتی به صدا در می‌آید و با جلو و عقب بردن پیستون در گاز درون لوله حالت تشدید پیدا می‌شود و منبع شعله‌ها از حالت یکنواختی اولیه خارج شده به صورتی که در شکل دیده می‌شود در می‌آید و مکان گرم‌ها و شکم‌ها را نشان می‌دهد. (در مکان گرم‌ها طول شعله‌ها بلندتر است). وضع تشکیل امواج ساکن در لوله محتوی گاز را می‌توان با روش Kundt^۱ نیز بررسی کرد به این ترتیب که لوله شیشه‌ای بلندی به طول تقریبی یک متر را افقی روی پایه‌هایی قرار داد و سرتاسر درون آن گرد مهبکی مانند

۱- فیزیک دان آلمانی (۱۸۹۳-۱۸۳۹) که در مورد صوت مطالعاتی دارد.

شکل ۱۲-۲۸ - جریان هوا در لوله تیز تیغه بریده شده و جریانهای گردبادی کوچکی در داخل و خارج لوله به وجود می آید.

به داخل و خارج لوله رانده می شود و جریان گردبادی کوچکی در داخل و خارج لوله به وجود می آورد. این جریان گردبادی متناوب سبب می شود که هوای داخل لوله به ارتعاش درآید و همان طور که بیان کردیم امواج ساکن تشکیل شود و لوله صدا تولید کند.

وضع ارتعاشی منظم در هوای درون لوله باز و بسته (در شکل ۱۲-۲۶) نشان می دهد که در حالت کلی، طول لوله باز مضرب صحیحی از نصف طول موج، و طول لوله بسته مضرب فردی از ربع طول موج

گردچوب پنبه ریخت، سپس يك دهانه لوله را با پیستونی مسدود کرد و مقابل دهانه دیگر، منبع تولید صوت را قرارداد و پیستون را آنقدر جلو و عقب برد تا هوای درون لوله حالت تشدید پیدا کند. در این حالت ذرات چوب پنبه در نقاط تشکیل شکمها به شدت مرتعش می شوند و در گره ها ساکن می مانند. بدیهی است در هر دو روش نامبرده، اگر تواتر منبع ارتعاش مشخص باشد با اندازه گیری طول موج (که دو برابر فاصله هر دو گره متوالی است) سرعت صوت در گاز داخل لوله حساب می شود.

فرمول و قوانین لوله های صوتی - ارتعاش هوای درون سازه های بادی که در موسیقی به کار می روند مانند آنچه در شکل (۱۲-۲۶) دیده می شود یکنواخت و منظم نیست و به همین دلیل فواصل گره های متوالی از یک دیگر مساوی نبوده و اصوات فرعی نیز درست هماهنگ واقعی صوت اصلی نیستند.

بنابراین فرمول لوله های صوتی و بیان قوانین آنها را محدود به حالت ساده ای می کنیم که: لوله مستقیم است.

مقطع آن ثابت و یکنواخت است.

قطر مقطع نسبت به طول لوله کوچک است.

دهانه آن لبه دار و به اصطلاح از نوع دهانه فلوتی است.

در این نوع لوله های صوتی که لوله های ارگ

نمونه های مشخص آنها هستند، جریان هوایی که در لوله دمیده می شود به وسیله لبه تیز که در شکل (۱۲-۲۸) مشاهده می گردد بریده شده و متناوباً

۱- می توان گفت که طول لوله باز مضرب زوجی از ربع طول موج است.

است. بنابراین:

در لوله‌های باز داریم:

$$l = K \frac{\lambda}{2}$$

اگر f_k تواتر هماهنگ K ام لوله باشد چون

$$\lambda = \frac{V}{f_k} \text{ است خواهیم داشت:}$$

$$l = K \frac{V}{2f_k}$$

فرمول کلی لوله‌های صوتی باز

$$f_k = K \frac{V}{2l} \quad (15-12)$$

برای صوت اصلی لوله $K=1$ است و داریم:

$$f = \frac{V}{2l} \quad (16-12)$$

بدیهی است به ازاء $K=2$ ، $f_2 = 2f$ و به

ازاء $K=3$ ، $f_3 = 3f$ است و ...

در لوله‌های بسته داریم:

$$l = (2K-1) \frac{\lambda}{4}$$

$(2K-1)$ نمایش عدد فرد است). بنابراین: فرمول

کلی لوله‌های صوتی بسته به صورت:

$$f_k = (2K-1) \frac{V}{4l} \quad (17-12)$$

است.

برای صوت اصلی داریم: $K=1$ و

$$f = \frac{V}{4l} \quad (18-12)$$

به ازاء $K=2$ داریم $f_2 = 2f$ و به ازاء

$K=3$ داریم $f_3 = 3f$ و ...

روابط $(16-12)$ و $(18-12)$ نشان می‌دهند

که در شرایط یکسان تواتر صوت اصلی لوله صوتی بسته

نصف تواتر لوله صوتی باز هم طول است.

توانین لوله‌های صوتی را با توجه به روابط

$(15-12)$ و $(17-12)$ می‌توان به صورت زیر بیان

کرد:

قانون طولها - ارتفاع صوت اصلی حاصل از یک

لوله صوتی، اعم از لوله باز یا بسته، با طول لوله نسبت

عکس دارد.

بدیهی است هر چه طول لوله کوتاهتر باشد

تواتر صوت حاصل از آن بیشتر و صدای آن زیرتر

است، به طوری که اگر طول لوله نصف شود تواتر

صوت آن دو برابر می‌گردد.

قانون سرعتها - تواتر صوت اصلی لوله‌های صوتی

با سرعت صوت در گاز داخل لوله متناسب است.

۱- در واقع نتیجه‌ای که از آزمایش به دست می‌آید در صورتی با تئوری تطبیق می‌کند که در طول لوله صوتی

تصحیح به عمل آید زیرا در انتهای باز لوله، شکم‌اندکی خارج از لوله تشکیل می‌شود و طول مؤثر لوله اندکی

بزرگتر از l است و باید فرمول‌های بالا تصحیح شوند. محاسبه نشان می‌دهد که میزان تصحیح برای لوله بسته

$D/3$ (قطر داخلی لوله است) و برای لوله هر دو طرف باز $D/6$ است. بنابراین در لوله بسته

$$f = \frac{V}{2(l + 0.3D)} \text{ و در لوله باز } f = \frac{V}{2(l + 0.6D)}$$

چون سرعت صوت تابع جنس گاز درون لوله و دمای آن است این عوامل در تواتر صوت لوله نیز مؤثرند. مثلاً اگر جدار يك لوله صوتی فلزی را گرم كنیم ارتفاع صوت حاصل از آن افزایش می‌یابد زیرا سرعت انتشار صوت در هوای گرم شده درون لوله افزایش می‌یابد.

همانگهای صوت اصلی (چه فرد و چه زوج) را می‌توانند تولید کنند در صورتی که لوله‌های صوتی بسته فقط می‌توانند همانگهای فرد را تولید کنند. یادآوری - جنس لوله و شکل مقطع آن، در صورتی که لوله محدود به حالت ساده‌ای که شرایط آن بیان شده باشد تأثیری در ارتفاع صوت حاصل از آن ندارد. **قانون همانگها** - لوله‌های صوتی بنابر تمام آن ندارد.

خودتان آزمایش کنید

- ۱- دستگاهی مطابق شکل ۱-۲ در آزمایشگاه تهیه کنید و منبع صوتی که تواتر آن معلوم است (مثلاً يك دیاپازن الکتریکی) مقابل دهانه آن نگاهدارید و سطح آب را در لوله کاملاً بالا بیاورید تا نزدیک دهانه لوله قرار گیرد سپس به ملایمت سطح آب را پایین ببرید و اولین وضع تشدید را به دقت پیدا کنید سپس سطح آب را پایین ببرید تا دومین و سومین وضع تشدید پیدا شود. در هر وضع طول موج را اندازه بگیرید و با دانستن تواتر منبع صوتی (f) سرعت صوت در هوای داخل لوله را از رابطه $V = f\lambda$ حساب کنید و میانگین نتایج اندازه‌گیری را به دست آورید.
- ۲- اگر در آزمایشگاه صوت سنج در اختیار دارید قوانین تارهای مرتعش را بررسی کنید.

به این پرسشها پاسخ دهید؟

- ۱) صدای يك دیاپازن در نتیجه کدام يك از عوامل زیر تولید می‌شود؟
 - ۱- ایجاد امواج ایستاده در دیاپازن
 - ۲- حرکت ارتعاشی ملکولهای دیاپازن
 - ۳- انتشار امواج طولی در دیاپازن
- ۲) ماده‌ای را نام ببرید که صوت در آن خوب منتشر نمی‌شود.
- ۳) از عوامل زیر کدامشان در سرعت صوت مؤثرند؟

شکل امواج صوتی - دامنه امواج صوتی - تواتر صوت - بخار آب موجود در هوا - وزش باد

- ۴) اثر دما و فشار را بر سرعت صوت در گازها شرح دهید.
- ۵) افزایش کدام يك از عوامل زیر منبب کاهش سرعت صوت در يك گاز می‌شود؟
فشار گاز جرم حجمی گاز تواتر ارتعاشات صوت
- ۶- برای اندازه‌گیری سرعت صوت در آب دریا، چه طرحی را پیشنهاد می‌کنید؟
- ۷) چگونه می‌توانید نشان دهید که سرعت صوت در يك جامد، (مثلاً آهن) بیشتر از سرعت صوت در هوا است؟
- ۸) چه شرطی باید باشد تا بتوان پژواك يك صدا را از صدای اصلی تشخیص داد؟
- ۹) شعاع موج چیست؟
- ۱۰) پنج رفتار موجی را که می‌توان به وسیله امواج صوتی نشان داد نام ببرید.
- ۱۱) فرق بین انعكاس موج از روی يك مانع سختتر از محیط انتشار موج و انعكاس از روی مانع نرمتر از محیط انتشار موج چیست؟
- ۱۲) اگر سرعت امواج تناوبی به هنگام وارد شدن در يك محیط کم شود، تواتر و طول موج و راستای انتشار آنها چگونه تغییر می‌کند؟
- ۱۳) بلندی صوت به چه عواملی بستگی دارد؟ شرح دهید. چه فرقی بین بلندی و شدت صوت موجود است و چه وجه اشتراکی دارند و با چه واحدهایی اندازه گرفته می‌شوند
- ۱۴) مشخصات ویژه اصوات موسیقی کدامند به اختصار شرح دهید.
- ۱۵) آستانه شنوایی یعنی چه؟ آیا آستانه شنوایی همه مردم يکی است؟
- ۱۶) گوش انسان در حالت طبیعی برای احساس چه امواتی احتیاج به شدت کمتری دارد؟
- ۱۷) گاهی در بعضی از فیلمها نشان می‌دهند که شخص دهان خود را مقابل يك بطری یا يك لیوان شیشه‌ای خالی قرار می‌دهد و آواز می‌خواند و در اثر پدیده رزونانس، هوای درون آنها به ارتعاش درمی‌آید و بطری یا لیوان می‌شکند. در داستانهای مانیز گاهی اشاره به چنین مطلبی شده است! به نظر شما آیا چنین کیفیتی می‌تواند واقعیت داشته باشد؟ توضیح دهید.
- ۱۸) ضربان چیست؟ چگونه می‌توان با استفاده از پدیده ضربان، ارتفاع يك صوت را معین کرد؟
- ۱۹) پدیده دوپلر چیست؟ و در چه مواردی اتفاق می‌افتد.
- ۲۰) با محاسبه نشان دهید که تواتر صوت اصلی تار مرتعش با قطر تار نسبت عكس دارد.

این مسئله‌ها را حل کنید

در حل این مسئله‌ها هر جا لازم باشد سرعت صوت در هوای صفر درجه سلسیوس را ۳۳۱

متر بر ثانیه بگیرید .

(۱) سرعت صوت در محلی از قطب شمال راکه دمای هوا 50°C - است حساب کنید.

جواب: تقریباً ۳۰۰ متر بر ثانیه

(۲) صوتی در آب تولید می شود و طول موج آن در آب ۵m است. اگر سرعت انتشار

صوت در آب $1420 \frac{\text{m}}{\text{s}}$ و در هوا $340 \frac{\text{m}}{\text{s}}$ باشد تفاوت این صوت و طول موج آن در هوا چیست ؟

جواب: ۲۸۴ هرتز و تقریباً $1/19$ متر

(۳) صدای رعدشش ثانیه پس از جهش برق در ابر، به گوش ناظری در سطح زمین رسیده

است. اگر دمای هوا $27/5^{\circ}\text{C}$ باشد جهش برق در ابر، در چه فاصله ای از ناظر صورت گرفته است.

جواب: تقریباً ۳۰۸۷ متر

(۴) جرم ملکولی يك گاز دواتمی راکه سرعت صوت در آن در دمای 0°C برابر ۱۲۶۰ متر

بر ثانیه است حساب کنید.

جواب ۲ $\frac{\text{گرم}}{\text{مول}}$

(۵) سیرنی ۲۷ سوراخ دارد و در حالی که با سرعت ۵ دور در ثانیه می چرخد صوتی را ایجاد

می کند. سیرن دیگری که ۳۰ سوراخ دارد چند دور در ثانیه باید به چرخد تا ارتفاع صوت حاصل

از آن دو برابر ارتفاع صوت سیرن اولی بشود ؟

جواب: ۹ $\frac{\text{دور}}{\text{ثانیه}}$

(۶) ناظری مقابل پلکانی ایستاده است و دو کف دست خود را محکم به هم می زند و

پژواک صدای دست خود را از پله ها به صورت صوت مستقلی می شنود . اگر عرض هر پله ۳۰

سانتیمتر و دمای هوا 27°C باشد،

الف- سرعت صوت را حساب کنید ب- تفاوت صوتی را که ناظر می شنود معین کنید .

جواب: $347/5 \frac{\text{m}}{\text{s}}$ و ۵۷۹Hz

(۷) شدت صدای يك هواپیمای جت ۱۲/۶ $\frac{\text{میکرووات}}{\text{متر مربع}}$ و شدت صدای يك هواپیمای دیگر

که در فاصله دورتری پرواز می کند ۰/۴۵ $\frac{\text{میکرووات}}{\text{متر مربع}}$ است. بلندی نسبی صداهای دو هواپیما

را حساب کنید. (با مراجعه به جدول لگاریتم جواب را معین کنید)

جواب: ۱۴/۴vdb

۸) طول يك سیم پيانویی در قسمتی که مرتعش می‌شود ۸۰ سانتیمتر است اگر این سیم با نیروی ۲۰۰۰ نیوتن کشیده شود تواتر صوت حاصل از آن ۱۵۰ هرتز می‌شود. جرم این سیم را حساب کنید.

جواب: تقریباً ۲۷/۸ گرم

۹) طول یکی از سیمهای يك ساز موسیقی (چنگ) ۵۲/۵ سانتیمتر است و روی تواتر ۶۶۰ هرتز كوك شده است. طول موج هماهنگ پنجم این صدا در سیم و در هوا حساب کنید. سرعت صوت را در هوا $350 \frac{m}{s}$ بگیرید.

جواب: ۱۰/۶ cm و ۲۰/۸ cm

۱۰) يك سیم فولادی به طول ۲/۴۰ متر و به جرم ۸۰/۰ گرم با نیروی ۱۶۰۰ N کشیده شده است. تواتر هماهنگ پنجم آن را حساب کنید و شکل تار را در حالتی که هماهنگ پنجم را تولید می‌کند رسم کنید.

۱۱) طول یکی از لوله‌های صوتی ارگی ۳/۵۰ متر است (لوله باز). تواتر هماهنگ پنجم این لوله را پیدا کنید و وضع ارتعاشی لوله را با رسم شکل نشان دهید. سرعت صوت را در هوای داخل لوله $350 \frac{m}{s}$ بگیرید.

جواب: ۲۵۰ Hz

۱۲) كوتاهترین طول لوله صوتی بسته‌ای را پیدا کنید که بتواند ارتعاشات يك دیاپازون به تواتر ۴۴۰ هرتز را تشدید کند. سرعت صوت در هوای داخل لوله $350 \frac{m}{s}$ است.

۱۳) يك لوله ارگ (لوله باز) طوری ساخته شده است که تواتر صوت حاصل از آن در دمای ۲۷°C برابر ۴۴۰ هرتز است. اگر دمای محیط به صفر درجه تنزل کند چه تغییری در تواتر صوت آن حاصل می‌شود.

جواب: ۲۱ هرتز کم می‌شود

۱۴) يك لوله صوتی باز به طول ۹۰/۰ سانتیمتر در شرایط استاندارد (صفر درجه سلسیوس و فشار يك آتمسفر از گاز CO₂ پر شده است).

الف- سرعت صوت در این گاز را حساب کنید.

ب- تواتر صوت اصلی لوله را پیدا کنید.

۱۵) در يك لوله صوتی باز به هنگام تولید صوت دو گره به فاصله ۵۰ سانتیمتر از یکدیگر تشکیل شده است. اگر سرعت صوت در هوای درون لوله ۳۴۰ متر بر ثانیه باشد طول لوله و

تواتر صوت اصلی را حساب کنید .

جواب : 1 m و 170 Hz

(۱۶) دو دیافازن A و B با هم ارتعاش می کنند و ۴ ضربان در ثانیه شنیده می شود روی شاخه های دیافازن B يك قطعه كوچك موم می چسبانیم و ضربان در ثانیه شنیده می شود وزن موم را کمتر می کنیم دوباره ۴ ضربان در ثانیه شنیده می شود. تواتر دیافازن B را حساب کنید. تواتر دیافازن A برابر 480 هرتز است.

جواب : 484 هرتز

(۱۷) دولوله صوتی در دمای صفر درجه سلسیوس همصدا هستند و تواتر صوت اصلی آنها 400 هرتز است. اگر در اثر بالارفتن دمای هوای درون یکی از لوله ها ۴ ضربان در ثانیه شنیده شود افزایش دمای لوله را حساب کنید: تغییر طول لوله در اثر دما ناچیز است.

جواب : $5/4^{\circ}\text{C}$

پاسخ به پرسشهای متن بخش ۱۲

(۱-۱۲) با قراردادن يك زنگ الكتريكي در حال كار زیر يك سرپوش دستگاه تخلیه هوا و خالی کردن هوای زیر سرپوش، وقتی که هوا کاملاً خالی شود صدای زنگ شنیده نمی شود. (۲-۱۲) انتقال صوت از دیوار، شیشه و لوله های آب و شوفاژ در خانه ها. شناگری که زیر آب است صدای ضربه روی سطح آب را می شنود.

(۳-۱۲) زیرا این امواج طولی هستند و امواج طولی نمی توانند پلاریزه شوند. (۴-۱۲) به طوری که در کتاب فیزیک سال دوم دیده اید گاز کامل گازی است که تغییرات

حجم و فشارش با دمای مطلق گاز تابع قانون عمومی گازها (یعنی $\frac{PV}{T} = \text{Cte}$) باشد.

(۵-۱۲) مقدار ثابت گازهای کامل (یعنی $R = \frac{PV_m}{T} = \frac{P_0 V_{0m}}{T_0}$) بستگی به جرم ملکول

گرم گاز ندارد و حجم ملکول گرم کليه گازها در شرایط ثابت همواره یکی است R نیز برای کليه گازهای کامل یکی است.

(۶-۱۲) به ازاء $P_0 = 1/013 \times 10^5 \frac{\text{N}}{\text{m}^2}$ و $V_0 = 22/4 \text{ Lit} = 0/0224 \text{ m}^3$ و $T_0 = 273^{\circ}\text{K}$ داریم:

$$R = \frac{P_0 V_0}{T_0} = \frac{1/013 \times 10^5 \times 0/0224}{273} = 8/314 \frac{\text{J}}{\text{K} \cdot \text{mol}}$$

۷-۱۲) علت، چنان که می‌دانیم، این است که وقتی فشار گاز در دمای ثابت به میزان

معینی افزایش می‌یابد جرم حجمی گاز نیز متناسب با فشار افزایش می‌یابد و نسبت $\frac{P}{\rho}$ تغییر نمی‌کند.

۸-۱۲) نه، زیرا سرعت بستگی به جرم واحد طول طناب دارد که در دو قسمت طناب

یکی نیست.

$$b = 10 \log_{10} \frac{10^{-2}}{10^{-6}} = 10 \log 10^4 = 10 \times 4 = 40 \text{ دسی‌بل، زیرا } 10 \times 3 = 30$$

۱۰-۱۲) بلی. این کار را به وسیله یک سیرن می‌توان انجام داد، به این ترتیب که هم‌زمان

با تولید صوت مجهول، سیرنی را (که دور سنجی روی محور آن نصب است) به صدا درمی‌آورند و تعداد دورهای آن را آن قدر تغییر می‌دهند تا صوت حاصل از آن با صوت مجهول

یکسان شنیده شود. در این حالت ارتفاع دو صوت برابر است و از رابطه $f = np$ مشخص

می‌شود. (n عده دورهای قرص سیرن در ثانیه است که دور شمار نشان می‌دهد و p عده سوراخهای

روی صفحه سیرن است) این کار را می‌توان مستقیماً به وسیله دستگاه نوسان ساز الکترونیکی

انجام داد، به این ترتیب که صوت حاصل از دستگاه نوسان ساز را طوری تنظیم می‌کنند که با

صوت مجهول هم‌صدا شود سپس روی دستگاه مستقیماً ارتفاع صوت را می‌خوانند.

۱۱-۱۲) ارتفاع صوت حاصل از هر ردیف تغییر می‌کند ولی نسبت ارتفاع صوتهای حاصل

از هر دو ردیف متوالی (یعنی فاصله موسیقی آنها) ثابت می‌ماند.

۱۲-۱۲) بلی. هر شخص به سبب ساختمان حنجره و اندازه حجم حلق و دهان ویژه خود

(که در حکم مشدد است) صدای خاصی دارد که با آن صدا شناخته می‌شود.

۱۳-۱۲) نه، این جسم نمی‌تواند نوسان منظمی داشته باشد. زیرا ضربه بعدی اثر ضربه

قبلی را خنثی می‌کند.

۱۴-۱۲) از خود دیابازن. به همین جهت دامنه ارتعاشات دیابازن سریعتر از حالتی که

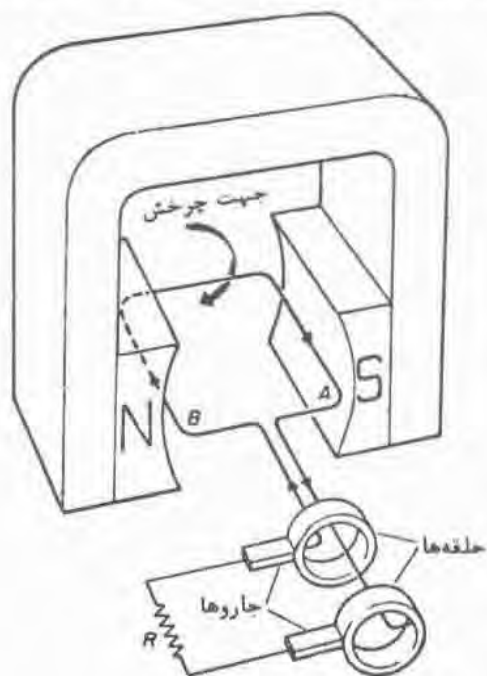
روی جعبه تشدید نیست مستهلک می‌شود.

۱۵-۱۲) علت، خاصیت تشدید است. زیرا سیمهای پیانو که آن نت یا هماهنگهای آن

را تولید می‌کنند به ارتعاش در می‌آیند.

جریان متناوب

در سال پیش ضمن بحث دربارهٔ دیناموی مولد جریان متناوب گفتیم که جریان متناوب چرانی است که اندازه و سوی نیروی محرکه آن به طور تناوبی تغییر می‌کند. عامل تولید این جریان چنان که می‌دانیم تغییرات متناوب شار مغناطیسی در سیم‌پیچ‌هایی است که یا خود در میدان مغناطیسی یکنواخت با سرعت زاویه‌ای ثابت می‌چرخند و یا این که سیم‌پیچ‌ها ساکن هستند و قطب‌های آهن‌ریا با سرعت زاویه‌ای ثابت در مقابل آنها می‌چرخند. در این بخش نخست اساس ایجاد جریان متناوب را بر پایه علمی تری بررسی خواهیم کرد و سپس مدارهای جریان متناوب را مورد مطالعه قرار خواهیم داد.

شکل ۱۳-۱ مولد ساده جریان متناوب

اساس تولید جریان متناوب در نظر بگیریم که سیم پیچ قاب مانند یک دیناموی ساده مولد جریان متناوب، بین دو قطب آهن‌ریا، حول محوری که عمود بر خطوط نیروی میدان است با سرعت زاویه‌ای ثابت ω می‌چرخد (شکل ۱۳-۱). می‌توانیم قاب را به صورت سطحی در نظر بگیریم که در میدان مغناطیسی یکنواخت به دور محور خود می‌چرخد و در اثر تغییر شار مغناطیسی که از این سطح می‌گذرد نیروی محرکه القایی ایجاد می‌شود (شکل ۱۳-۲). برای محاسبه نیروی محرکه این جریان، مبدأ زمان (یعنی لحظه $t_0 = 0$) را لحظه‌ای می‌گیریم که سطح قاب بر خطوط نیروی میدان مغناطیسی عمود است. در این حالت شار مغناطیسی که از سطح قاب می‌گذرد ماکزیمم است. پس از گذشت

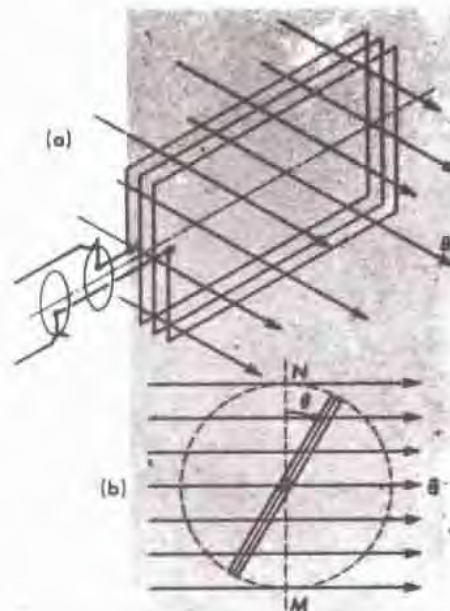
شامل N دور سیم پیچ باشد نیروی محرکه کل القا شده در سیم پیچ قاب برابر است با:

$$E = -N \frac{d\varphi}{dt} = NBA\omega \sin \omega t \quad (2-13)$$

رابطه بالا نشان می‌دهد که نیروی محرکه متناوب القا شده در سیم پیچی که با سرعت زاویه‌ای ثابت ω در یک میدان مغناطیسی یکنواخت می‌چرخد یک نیروی محرکه سینوسی به صورت زیر است:

$$E = E_m \sin \omega t \quad (3-13)$$

که در آن $E_m = NBA\omega$ نیروی محرکه ماکزیمم است. نیروی محرکه در لحظه‌هایی ماکزیمم می‌شود که $\sin \omega t$ ماکزیمم یعنی برابر ۱ باشد.

شکل ۳-۱۳- اساس تولید جریان متناوب.

مثال- یک سیم پیچ مسطح به شکل قاب به ابعاد $۱۰/۵$ سانتیمتر در $۲۰/۵$ سانتیمتر که دارای ۶۰ دور سیم است با سرعت ۱۸۰۰ دور در دقیقه در یک میدان مغناطیسی یکنواخت به شدت $۰/۵$ تسلا به دور محور خود که عمود بر خطوط نیروی میدان است می‌چرخد. نیروی محرکه القایی ماکزیمم را در قاب حساب کنید.

داریم $E_m = NBA\omega$

به‌ازاء $N=60$ و $B=0.5 \text{ T}$

$$\omega = 2\pi f = 2 \times 3.14 \times \frac{1800}{60} = 188.4 \frac{\text{rad}}{\text{s}}$$

زمان t قاب به اندازه زاویه $\theta = \omega t$ می‌چرخد و در این حالت شار مغناطیسی که از سطح قاب می‌گذرد برابر است با:

$$\varphi = BA \cos \omega t \quad (1-13)$$

که در آن B شدت میدان مغناطیسی و A مساحت سطح قاب است. این شار مغناطیسی متغیر در هر دور سیم پیچ قاب نیروی محرکه القایی تولید می‌کند که اندازه آن، چنان که دیدیم از رابطه

$$E = - \frac{d\varphi}{dt} \quad \text{حساب می‌شود و در صورتی که قاب}$$

۱- در درسی ریاضی دیده‌اید که مشتق تابع $y = A \cos x$ نسبت به x برابر $y' = -A \sin x$ است. اگر x خود تابعی از یک متغیر دیگر مانند t باشد مشتق y نسبت به t چنین است: $y'(t) = -A \sin x \cdot x'(t)$. بنابراین

$$\frac{d\varphi}{dt} \quad \text{برابر است با: } -NBA \sin \omega t \cdot \omega = -NBA\omega \sin \omega t$$

آلترناتور (که سیم پیچها در شیارهای سطح داخلی آن پیچیده می شوند) از جنس آهن خالص است و مسیر خطوط نیروی میدان مغناطیسی نیز می باشد (به شکل ۳-۱۳ مراجعه کنید). چون قابلیت نفوذ مغناطیسی آهن خیلی زیاد است شار مغناطیسی رابطه آسانی و به مقدار زیاد از خود عبور می دهد و در نتیجه نیروی محرکه القائی قوی تولید می شود. شکل ۳-۱۳ طرح ساده ای از يك آلترناتور دو قطبی را نشان می دهد.

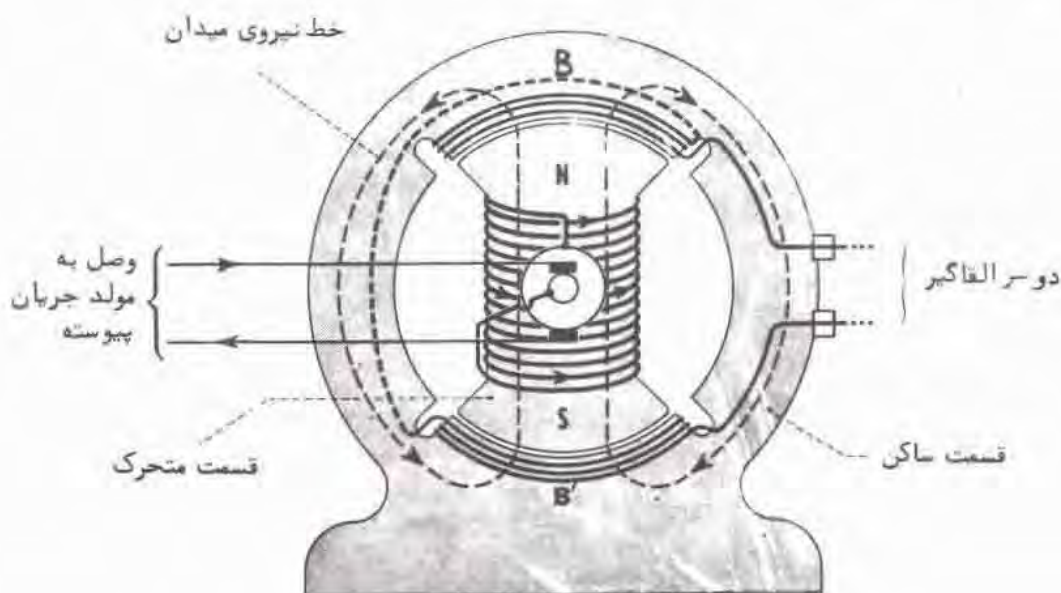
شدت جریان متناوب- جریانی که توسط يك آلتر- ناتور در يك مدار الکتریکی فرستاده می شود جریان متناوب است. در چنین مداری شدت جریان لحظه ای

$$A = 0.10 \text{ m} \times 0.20 \text{ m} = 0.020 \text{ m}^2$$

خواهیم داشت:

$$E_m = 60 \times 0.50 \times 0.020 \times 188/4 \approx 113.0 \text{ V}$$

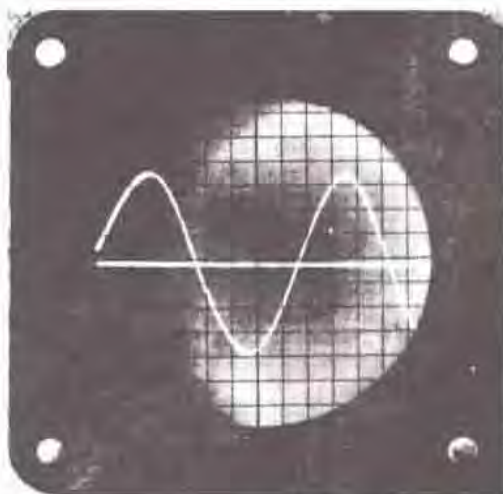
در مولدهای بزرگ جریان متناوب، یا «آلترناتور» ها، سیم پیچها (یا به عبارت دیگر القاگیر) ثابت است. و قطبهای آهنربا (الفاکن) در مقابل آنها می چرخد. الفاکن يك آهنربای الکتریکی بسیار قوی است که دارای چندین جفت قطب N و S است. القاگیر نیز از چندین سیم پیچ تشکیل می شود که به طور متوالی (سری) به هم متصل هستند و جهت سیم پیچی آنها طوری است که نیروهای محرکه القاشده در آنها به هم اضافه می شوند. بدنه استوانه ای شکل

شکل ۳-۱۳ طرح ساده ای از يك آلترناتور دو قطبی

قسمت متحرك (القاء كن) يك آهنربای الکتریکی دو لسی است که توسط يك مولد جریان پیوسته كمکی تغذیه می شود و به وسیله يك توربین بخار یا توربین آب، یا موتور دیزل می چرخد. قسمت ساکن استوانه ای است از آهن خالص ورقه ورقه، که درون شیارهای آن دو سیم B و B' پیچیده شده است. خطوط نیروی میدان در هسته آهنی آهنربای الکتریکی و بدنه آهنی

آلترناتور مطابق شکل دور می زنند

شکل ۱۳-۵. نمودار تغییرات نیروی محرکه متناوب روی صفحه نرمان نگار الکترونیکی.

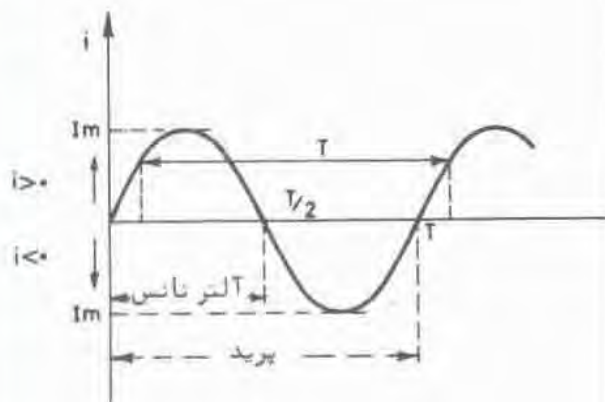
بر روی صفحه آن نمودار سینوسی ظاهر می‌شود (شکل ۱۳-۵).

شکل (۱۳-۴) نشان می‌دهد که جریان در هر پریود دوبار تغییر جهت می‌دهد و مدتی که طول می‌کشد تا جریان تغییر جهت دهد برابر $\frac{T}{4}$ (نصف پریود) است. این مدت را آلترنانس گویند بنابراین در برق شهر که پریود آن $\frac{1}{50}$ ثانیه است، هر آلترنانس $\frac{1}{100}$ ثانیه طول می‌کشد.

پیش ۱۳-۱- با توجه به رابطه (۱۳-۴) و شکل (۱۳-۴) بگوئید در چه لحظاتی از یک پریود، شدت جریان در مدار از لحاظ مقدار ماکزیموم و در چه لحظاتی صفر است؟

اثرهای جریان متناوب

در سال‌های پیش دیدیم که جریان الکتریسته دارای سه اثر گرمائی و شیمیائی و مغناطیسی است. در این

شکل ۱۳-۴. نمودار تغییرات رابطه

$$i = I_m \sin \omega t$$

i ، از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$i = I_m \sin \omega t \quad (۱۳-۴)$$

که در آن I_m شدت جریان ماکزیموم وابسته به نیروی محرکه ماکزیموم است.

رابطه (۱۳-۴) نشان می‌دهد که شدت جریان به صورت یک تابع سینوسی با زمان تغییر می‌کند و این تغییرات در فواصل زمانی $T = \frac{2\pi}{\omega}$ (زمان تناوب)

عیناً تکرار می‌شود. بدیهی است توانر یا فرکانس این جریان (یعنی تعداد دفعاتی که در هر ثانیه تغییرات متناوب جریان تکرار می‌شود) برابر $f = \frac{1}{T}$ است.

در شبکه برق سرتاسری کشور ما، فرکانس جریان $f = 50 \text{ Hz}$ است. شکل (۱۳-۴) نمودار تغییرات i را بر حسب زمان t نشان می‌دهد و اگر یک دستگاه نوسان نگار الکترونیکی به چنین جریانی وصل شود

انفجاری از $H_2 + \frac{1}{4}O_2$ در هردو الکتروود و لثاژ متر حاصل می‌شود.

- در الکترولیز يك نمك، مانند سولفات مس، روی الکترودها می‌نمی‌نشیند، زیرا در يك آلترنانس مقداری فلز روی الکترودی که کاتد است می‌نشیند و در آلترنانس بعد که این الکتروود آند می‌شود همین مقدار فلز از روی آن برداشته می‌شود. پرسش ۱۳-۳ چگونه می‌توان از جریان برق متناوب برای عمل الکترولیز استفاده کرد؟

اثر گرمایی جریان متناوب - می‌دانیم وقتی که جریان الکتریکی از يك هادی می‌گذرد قسمتی از انرژی الکتریکی یا همه آن در هادی به انرژی گرمائی تبدیل می‌شود. مثلاً انرژی گرمائی که در اثر عبور يك جریان پیوسته به شدت I در يك هادی به مقاومت R در زمان معین t تولید می‌شود چنان که می‌دانیم طبق قانون ژول برابر است با:

$$W = RI^2t \quad (5-13)$$

(W بر حسب ژول، R بر حسب اهم و I بر حسب آمپر و t بر حسب ثانیه است)

چون انرژی گرمائی که بدین ترتیب در يك هادی تولید می‌شود بستگی به جهت جریان ندارد اگر از هادی جریان متناوب بگذرد مانند جریان پیوسته در آن گرما تولید می‌کند، به همین جهت تمام اسبابهای الکتریکی گرماده، هم با جریان متناوب و هم با جریان پیوسته کار می‌کنند ولی قانون ژول که به صورت رابطه (5-13) خلاصه شده است به شرطی در مورد جریان متناوب به کار می‌رود که I «شدت جریان مؤثر» باشد و این شدت بر اساس قانون ژول به این صورت تعریف می‌شود:

جا یاد آور می‌شویم که این سه اثر، خاص جریان پیوسته نیست بلکه در جریان متناوب هم ظاهر می‌شوند ولی تغییرات لحظه‌ای شدت جریان متناوب و تغییر جهت دادن دائمی آن به این اثرها کیفیت و خواص تازه‌ای می‌دهد که در جریان پیوسته دیده نمی‌شوند، به ویژه که جریان متناوب، چنان که خواهیم دید از مدار شامل خازن می‌گذرد در صورتی که جریان پیوسته نمی‌تواند از چنین مداری بگذرد علاوه بر این جریان متناوب، برخلاف جریان پیوسته ثابت، می‌تواند در مدار خود یا در مدارهای مجاور این مدار، خود به خود نیروی محرکه القائی ایجاد کند. در این جا پیش از آن که به بحث در باره مدارهای جریان متناوب بپردازیم چند نتیجه از آثار سه گانه این جریان را یاد آور می‌شویم. بدیهی است در مطالعه تجربی این آثار، از برق شهر که تواتر آن ۵۰ هرتز است استفاده می‌کنیم.

اثر شیمیایی جریان متناوب - در سال گذشته دیدیم وقتی که جریان پیوسته از يك الکترولیت می‌گذرد یونهای مثبت موجود در الکترولیت به طرف کاتد و یونهای منفی موجود در آن به طرف آند کشیده می‌شوند و در الکترودها واکنشهای شیمیایی صورت می‌گیرد که معمولاً منجر به متصاعد شدن نیدروژن یا رسوب يك فلز در کاتد می‌شود.

پرسش ۱۳-۴ جرم جسمی که در کاتد آزاد می‌شود با چه عواملی بستگی دارد؟ اگر جریان متناوب از الکترولیت بگذرد، الکترودی که در يك آلترنانس آند است در آلترنانس بعد کاتد می‌شود و برعکس، بنابراین: - در الکترولیز آب اسیددار مخلوط قابل

تعریف شدت جریان مؤثر در جریان متناوب -
شدت جریان مؤثر در جریان متناوب برابر با شدت
جریان پیوسته‌ای است که در يك مقاومت الكتريكي
معین دهر پريد به يك اندازه گرما توليدكند.

باید یادآور شویم که آن چه برای يك پريد
صادق است برای تعداد کاملی از پريدها هم صادق
است و عملاً در مورد زمان غير مشخص t نیز صادق
می‌کند به شرط آن که زمان t نسبت به پريد T به قدر
کفایت بزرگ باشد تا بتوان آن را محسوماً برابر
مضرب کاملی از پريد در نظر گرفت.

شدت جریان مؤثر را چنان که می‌دانیم می‌توان
با آمپرمنج حرارتی اندازه گرفت^۱. این آمپرمنج
از ابتدا به وسیله جریان پیوسته مدرج می‌شود.
با آمپرمنج با قاب متحرك که در اندازه‌گیری
جریان پیوسته به کار می‌رود نمی‌توان مستقیماً شدت
جریان متناوب را اندازه گرفت مگر اینکه جریان
توسط يك سوكننده‌ای که در خود آمپرمنج قرار داده
می‌شود يك سوگر دد.

رابطه بین شدت جریان مؤثر و شدت ماکزیمم -
در نظر بگیریم که جریان متناوب $i = I_m \sin \omega t$ از
يك هادی به مقاومت R می‌گذرد. انرژی گرمائی
که در زمان بسیار كوچك dt در این مقاومت توليد
می‌شود طبق قانون ژول برابر است با^۲:

$$dW = Ri^2 dt$$

چون مدت هر پريد T (یا چند پريد کامل) را می‌توان
به زمانهای بسیار كوچك dt تجزیه کرد، بنابراین

انرژی گرمائی که در هر پريد T در مقاومت R توليد
می‌شود مجموع انرژیهای جزئی خواهد بود که هر
جزء از آنها در زمان بسیار كوچك dt توليد می‌شود.
این مجموع را از لحاظ محاسبات ریاضی به صورت
زیر نمایش می‌دهند:

$$W = \int_0^T dW = \int_0^T Ri^2 dt = R \int_0^T i^2 dt$$

علامت \int چنان که در دروس ریاضی خود دیده‌اید
معرف مجموع است و انتگرال نامیده می‌شود و
صفر و T که پائین و بالای این علامت گذاشته شده
است معرف حدود زمانی محاسبه مجموع dW ها
می‌باشد.

از طرف دیگر بنا به تعریف شدت جریان مؤثر
(که آن را به I_e نمایش می‌دهیم) این انرژی گرمائی
 W نیز برابر است با:

$$W = RI_e^2 T$$

بنابراین:

$$RI_e^2 T = R \int_0^T i^2 dt$$

و یا

$$I_e^2 = \frac{\int_0^T i^2 dt}{T} \quad (۶-۱۳)$$

معنی رابطه بالا این است که مجذور شدت جریان
مؤثر برابر است با مقدار متوسط مجذورهای شدت
جریان لحظه‌ای در يك پريد T .

چون $i = I_m \sin \omega t$ است رابطه (۶-۱۳) را
می‌توان چنین نوشت:

۱- به کتاب فیزیک سال سوم (بخش ۴) مراجعه شود.

۲- در این زمان كوچك dt می‌توان شدت جریان را ثابت فرض کرد.

مساحت مستطیل OABC است، ولی این انرژی گرمائی برای جریان متناوبی که شدت ماکزیم آن I_m است برابر سطح محصور بین منحنی و محور ot (یعنی سطح ماشورخورد) می باشد و چنان که مشاهده می شود این سطح نصف سطح مستطیل OABC است.

$$RI_e^2 = \frac{RI_m^2}{2} \quad \text{در نتیجه:}$$

$$I_e = \frac{I_m}{\sqrt{2}} \quad \text{و یا}$$

نیروی محرکه مؤثر - یا محاسبه و استدلالی نظیر آن چه در بالا بیان شد نتیجه می شود که بین نیروهای محرکه مؤثر و ماکزیموم نیز رابطه زیر برقرار است:

$$E_e = \frac{E_m}{\sqrt{2}} \approx 0.707 E_m \quad (۸-۱۳)$$

مثلا اگر نیروی محرکه مؤثر برق شهر ۲۲۰ ولت باشد نیروی محرکه ماکزیموم آن برابر است با:

$$E_m = E_e \sqrt{2} = 220 \times \sqrt{2} \approx 311.0 \text{ V}$$

اثرهای مغناطیسی جریان متناوب - وقتی که جریان متناوب $i = I_m \sin \omega t$ از يك مدار می گذرد در اطراف آن القای مغناطیسی \vec{B} به وجود می آید که اندازه و جهت آن مانند خود جریان به طور سینوسی تغییر می کند. مثلا القای مغناطیسی در وسط يك سولنوئید که n دور سیم پیچ در واحد طول (یعنی در هر متر) دارد، در هر لحظه t برابر است با:

$$I_e^2 = \frac{1}{T} \int_0^T I_m^2 \sin^2 \omega t \cdot dt$$

$$= \frac{I_m^2}{T} \int_0^T \sin^2 \omega t \cdot dt$$

مقدار متوسط $\sin^2 \omega t$ (هم چنین $\cos^2 \omega t$) در يك پریود (یعنی وقتی که ωt بین ۰ و 2π تغییر می کند) برابر $\frac{1}{2}$ است زیرا هر دو آنها در فواصل

زمانی $\frac{T}{4}$ دارای اندازه های مساوی هستند و

هم چنین $\sin^2 \omega t + \cos^2 \omega t = 1$ است. بنابراین

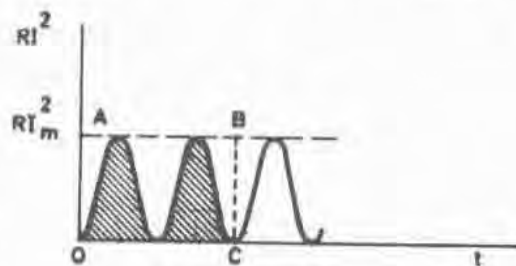
$$\int_0^T \sin^2 \omega t \cdot dt = \frac{T}{2}$$

$$I_e^2 = \frac{I_m^2}{2} \quad \text{در نتیجه:}$$

$$I_e = \frac{I_m}{\sqrt{2}} \approx 0.707 I_m \quad \text{و یا (۷-۱۳)}$$

رابطه (۷-۱۳) را می توان به روش استدلالی زیر نیز بدست آورد:

نمودار تغییرات Ri^2 را بر حسب زمان t رسم می کنیم، این نمودار مطابق شکل (۶-۱۳) است. اندازه انرژی گرمائی که يك جریان پیوسته باشدت ثابتی برابر I_m ، در مدت يك پریود T تولید می کند برابر

شکل ۶-۱۳

$$Ri^2 = RI_m^2 \sin^2 \omega t$$

شکل ۱۳-۸- نوسان سنج تیغه‌ای

می‌شود و بنابراین تواتر آن در حال رزونانس برابر تعداد آلترنانسهای جریان در ثانیه (یعنی دو برابر فرکانس جریان) است. از این خاصیت در دستگاه نوسان‌سنج برای کنترل تواتر جریانهای متناوب استفاده می‌شود. شکل (۱۳-۸) درون یک نوسان-سنج تیغه‌ای را که دارای یارده تیغه مرتعش است نشان می‌دهد. وقتی که نوسان‌سنج به جریان متناوب متصل می‌شود فقط تیغه‌ای مرتعش می‌شود و حالت رزونانس پیدا می‌کند که تواتر آن درست دو برابر تواتر جریان برق باشد.

۲- اگر تیغه جلو آهن ربا از جنس فولادی باشد که به شدت آهن ربا می‌شود، (یا به عبارت دیگر خود یک آهن ربا باشد) در آلترنانسهای متوالی

$$B = 4\pi \times 10^{-7} ni$$

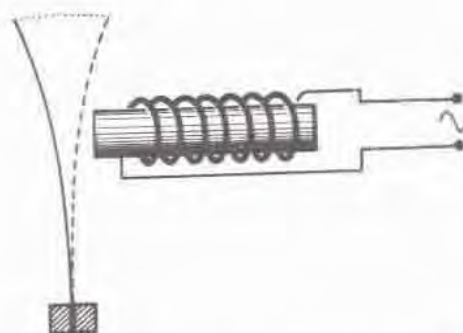
و اندازه ماکزیمم آن برابر است با:

$$B_m = 4\pi \times 10^{-7} n l_m$$

اگر هسته‌ای از آهن خالص درون سولنوئید قرار داده شود، در جهت میدان مغناطیسی حاصل از جریان آهن ربا می‌شود و قطبهای آن مرتباً همراه با جهت جریان عوض می‌شود. مثلاً اگر تواتر جریان ۵۰ هرتز باشد هریک از دو سر هسته آهنی در یک ثانیه ۵۰ بار قطب N و ۵۰ بار قطب S می‌شود. بدیهی است در لحظه‌ای یک سر هسته آهنی قطب N است سر دیگر آن قطب S می‌باشد.

اگر جلوی یکی از این قطبها مطابق شکل (۱۳-۷) تیغه فولادی فنری نصب شود و طول آن طوری تنظیم گردد که تواتر ویژه آن با تواتر ضربه‌های متناوبی که توسط آهن ربا دریافت می‌کند برابر باشد تیغه بنایه خاصیت رزونانس به شدت مرتعش می‌شود و بسته به جنس این تیغه دو حالت اتفاق می‌افتد:

۱- اگر تیغه جلو آهن ربا از جنس فولاد نرم (یعنی فولادی که خاصیت آهن ربایی آن به سرعت از بین می‌رود) باشد در هر آلترنانس جذب قطب آهن ربا

شکل ۱۳-۷- ارتعاش یک تیغه فولادی به وسیله آهن ربای الکتریکی که از آن جریان متناوب می‌گذرد.

متناوباً جذب و دفع می‌گردد. بنابراین تواتر ارتعاشات آن برابر تواتر جریان خواهد بود.

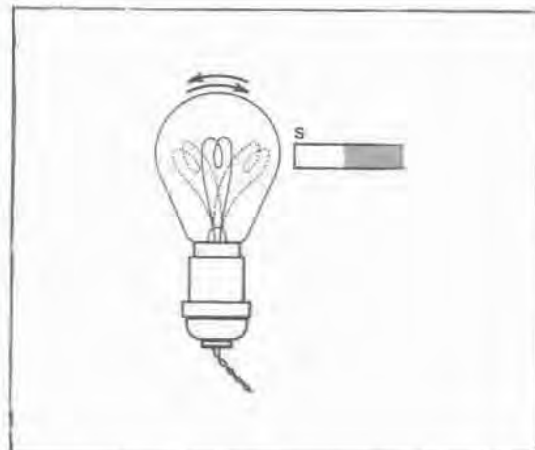
اثر میدان مغناطیسی ثابت بر جریان متناوب دیدیم وقتی از يك قطعه سیم مسی که در يك میدان مغناطیسی قرار دارد، جریان الکتریسته بگذرد بر آن نیرویی به نام نیروی الکترومagnetیک وارد می‌شود که سبب حرکت سیم در آن میدان می‌گردد. چون اندازه این نیرو متناسب با شدت جریان الکتریکی است اگر جریانی که از سیم می‌گذرد متناوب باشد نیروی الکترومagnetیک دارد بر سیم نیز متناوب خواهد بود. بنابراین بر قسمتی از مدار جریان متناوب که در يك میدان مغناطیسی یکنواخت قرار دارد، هنگام عبور جریان، نیرویی وارد می‌شود که جهت آن در هر آلترنans تغییر می‌کند. اگر این قسمت از مدار بتواند حرکت کند، در اطراف وضع تعادل خود با تواتری که برابر تواتر جریان است نوسان خواهد کرد. این کیفیت را با آزمایشی که در شکل (۹-۱۳)

دیده می‌شود می‌توان نشان داد: هرگاه قطب يك آهن‌ریا را به رشته بلند و قابل ارتعاش درون يك لامپ الکتریکی که با برق شهر روشن شده است نزدیک کنیم رشته ملتهب با تواتری که برابر تواتر جریان برق است مرتعش می‌شود.

پوستی ۱۳-۴ - با آشنائی که درباره نیروی الکترومagnetیک دارید، بگوئید اندازه آن وقتی که جریان متناوب است از چه رابطه‌ای حساب می‌شود؟

اثر خود القایی

هرگاه دوسر يك سیم مسی دراز و مستقیم را به دو قطب يك باتری وصل کنیم، شدت جریان در مدار حاصل به سرعت بالا می‌رود در حدی که قانون اهم مشخص می‌کند ثابت میماند (شکل ۱۳-۱۵ الف) اگر سیم را به صورت يك سیم پیچ در آوریم و با دوسر باتری وصل کنیم شدت جریان در آن کندتر بالا می‌رود (نمودار ب). چنانچه يك هسته آهنی درون سیم پیچ قرار

شکل ۱۳-۹ - با نزدیک کردن یکی از قطبهای يك آهن‌ریا به رشته

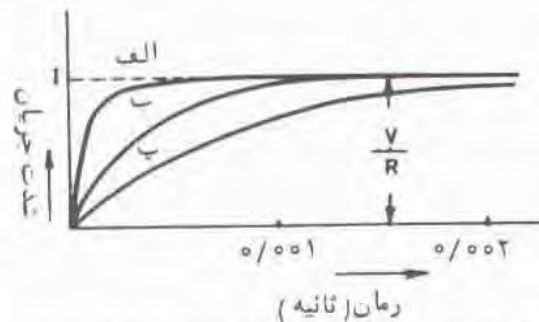
بلند و قابل ارتعاش يك لامپ که بوسیله برق شهر روشن شده است، رشته مرتعش می‌شود.

لحظه‌ای که سیم پیچ به باتری متصل می‌شود شدت جریان در مدت کوتاهی از صفر به مقدار ماکزیمم خود می‌رسد (شکل ۱۳-۱۵).

تغییر جریان در این مدت کوتاه سبب تغییر شار مغناطیسی درون سیم پیچ می‌شود و در نتیجه، خود به‌خود نیروی محرکه القائی در سیم پیچ به وجود می‌آید که طبق قانون لنز جهت آن مخالف جهت نیروی محرکه اصلی است. به همین جهت این پدیده را «خود القائی» و نیروی محرکه حاصل از آن را «نیروی محرکه خود القائی» نامیده‌اند. بدیهی است اگر شدت جریان به‌طور مداوم تغییر کند مثلاً از سیم پیچ جریان متناوب بگذرد، نیروی محرکه خود القائی نیز به‌طور مداوم ایجاد خواهد شد.

در شکل ۱۳-۱۱ دو آزمایش ساده یکی با جریان مستقیم و دیگری با جریان متناوب برای نشان دادن اثر خود القائی طرح ریزی شده است. در شکل الف (شبیه آن را در سال پیش نیز دیده‌اید) یک سیم پیچ که تعداد حلقه‌های آن خیلی زیاد است با یک لامپ به‌طور موازی بسته شده و به‌دوسریک باتری ۱۲۰ ولت متصل است. همین‌که کلید S بسته می‌شود لامپ چند لحظه پرنور می‌گردد و سپس حالت عادی خود را پیدا می‌کند و در لحظه‌ای که کلید باز می‌شود، لامپ در چند لحظه دوباره پرنور می‌شود سپس خاموش می‌گردد. علت این است که در هنگام بستن کلید، نیروی ضد محرکه خود القائی تولید شده در سیم پیچ مانع می‌شود که جریان به‌سرعت در سیم پیچ برقرار شود و اثر خود القائی آن مانند یک مقاومت زیاد رفتار می‌کند که مسبب می‌شود بیشتر جریان از لامپ بگذرد. پس از چند لحظه جریان در مدار به‌حد ثابت خود می‌رسد و این اثر از بین می‌رود

۲۸۳

شکل ۱۳-۱۵- نمودار تغییرات شدت جریان نسبت به زمان در يك سیم می در حالتی که:

الف- سیم راست است.

ب- سیم به‌صورت سیم پیچ است.

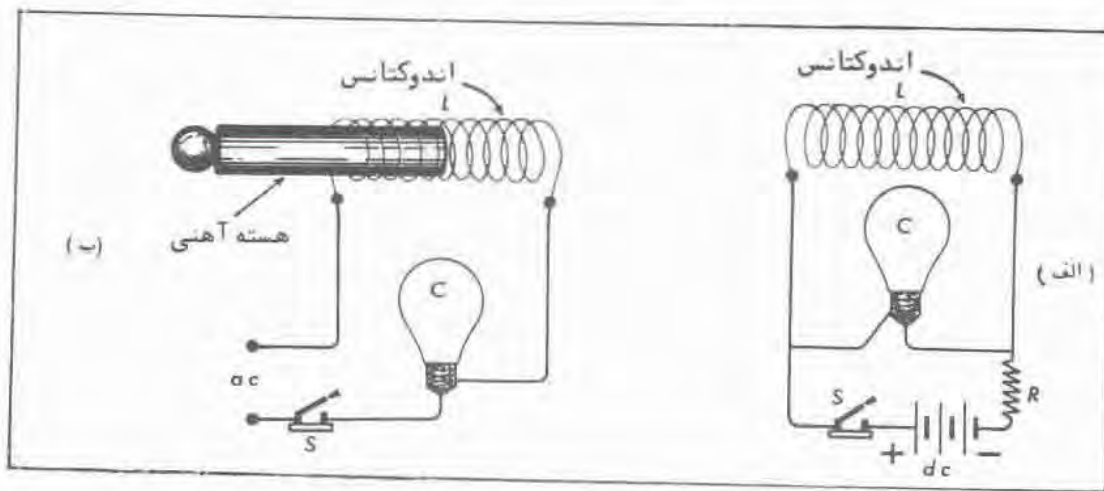
پ- سیم به‌صورت يك سیم پیچ با هسته آهنی است.

دهیم تا به‌صورت يك آهن ربای الکتریکی درآید و دوسر آن را به باتری وصل نمائیم شدت جریان مطابق نمودار پ بازعم گرددتر بالا خواهد رفت.

علت این که در دو حالت اخیر شدت جریان دیرتر از حالت نخست به‌حد خود می‌رسد این است که در سیم پیچ در لحظه اتصال به باتری نیروی محرکه القائی ایجاد می‌شود که با بالا رفتن شدت جریان مخالفت می‌کند به همین جهت آن را «نیروی ضد محرکه القائی» نیز می‌نامند. اندازه این نیرو در حالتی که سیم مستقیم است بسیار ناچیز می‌باشد ولی اندازه آن در يك سیم پیچ، مخصوصاً اگر هسته آهنی داشته باشد زیاد است.

علت پیدایش خود به خود چنین نیروی ضد محرکه القائی را می‌توان چنین بیان کرد:

وقتی که از سیم پیچ جریان i می‌گذرد درون آن میدان مغناطیسی به‌شدت B به‌وجود می‌آید که با i متناسب است. این میدان سبب می‌شود که شار مغناطیسی Φ از درون حلقه‌های سیم پیچ بگذرد که متناسب با B و در نتیجه با i متناسب است. در

شکل ۹۳-۹۱- آزمایش برای نشان دادن اثر خودالقائی

جریان اصلی است این جریان خودالقائی نمی گذارد که شدت جریان اصلی در مدار زیاد بالا رود.

پرش ۱۳-۵ - شدت جریان متناوب را هم به وسیله سیم پیچ خود القا و هم به وسیله رنوستا می توان در یک مدار کاهش داد. به نظر شما کدام یک از این دو وسیله برای این منظور بهتر است؟ چرا؟

محاسبه نیروی محرکه خود القائی - ضریب خود القائی - گفتیم وقتی که از یک مدار جریان i می گذرد در اطراف این مدار القای مغناطیسی B به وجود می آید و این القای مغناطیسی سبب می شود که شار مغناطیسی از درون مدار بگذرد که با شدت جریان i متناسب است. این تناسب را می توانیم به صورت رابطه زیر بنویسیم:

$$\varphi = Li \quad (۹-۱۳)$$

L ضریب ثابتی است که بستگی به ساختمان مدار دارد و «اندوکتانس» یا «ضریب خود القائی» مدار

و جریان هم از لامپ و هم از سیم پیچ می گذرد و روشنائی لامپ کم می شود.

لحظه ای که کلید باز می شود شدت میدان مغناطیسی درون سیم پیچ یکباره صفر می شود و شار مغناطیسی به سرعت تغییر می کند. در نتیجه این تغییر شار، جریان خودالقائی شدیدی به وجود می آید و همین جریان است که لامپ را چند لحظه پرنور می کند.

در آزمایش ب از مداری که شامل یک سیم پیچ و یک لامپ است جریان متناوب می گذرد وقتی که هسته آهنی درون سیم پیچ نباشد لامپ پرنور است. اگر هسته آهنی را به تدریج داخل سیم پیچ کنیم روشنائی لامپ به تدریج کاسته می شود. علت این است که وجود هسته آهنی در سیم پیچ سبب می شود که تغییرات شدت میدان مغناطیسی و در نتیجه تغییرات شار مغناطیسی که از درون سیم پیچ می گذرد شدیدتر شود و نیروی ضد محرکه القائی بیشتری تولید گردد و چون جریان خودالقائی عموماً در خلاف جهت

نامیده می شود.

پیچ ذخیره می گردد. به همین جهت این انرژی را «انرژی الکترومغناطیسی جریان» نیز نامند محاسبه نشان می دهد که انرژی الکترومغناطیسی جریان، متناسب با اندوکتانس مدار و مجذور شدت جریان است یعنی:

$$W = \frac{1}{2} L I^2 \quad (13-11)$$

که در آن I بر حسب آمپر و L بر حسب هانری و W بر حسب ژول است.

در موقع قطع مدار، در جرقه ای که در محل اتصال کلید جستن می کند ممکن است قسمتی از این انرژی (کم و بیش قابل توجه) به مصرف برسد.

یادآوری- انرژی الکترومغناطیسی جریان خاص سیم پیچ نیست بلکه هر مداری که دارای اندوکتانس باشد مقداری از انرژی الکتریکی را در میدان مغناطیسی اطراف خود ذخیره می کند.

اگر شدت جریان i تغییر کند شار مغناطیسی ϕ نیز تغییر می کند و این تغییر شار در مدار نیروی محرکه خود القایی به وجود می آورد که از رابطه زیر حساب می شود:

$$e = - \frac{d\phi}{dt} = - L \frac{di}{dt} \quad (13-10)$$

واحد ضریب خود القایی (یا اندوکتانس) L در دستگاه بین المللی واحدها «هانری»^۲ (با علامت اختصاری H) نام دارد و از رابطه (۱۳-۱۰) چنین تعریف می شود:

هانری، اندوکتانس (یا ضریب خود القایی) مداری است که اگر شدت جریان در آن به اندازه یک آمپر مدت یک ثانیه به طوری بکنواخت تغییر کند در مدار نیروی محرکه خود القایی برابر یک ولت تولید شود.

انرژی الکتریکی ذخیره شده در یک سیم پیچ- هنگامی که در یک سیم پیچ جریان الکتریکی برقرار می شود، یعنی در مدتی که شدت جریان از صفر به مقدار ثابت I می رسد، انرژی الکتریکی که توسط مولد به مدار داده می شود کاملاً به مصرف نمی رسد بلکه قسمتی از این انرژی در میدان مغناطیسی سیم-

اختلاف پتانسیل لحظه ای و اختلاف پتانسیل مؤثر- می دانیم وقتی که از یک مدار جریان الکتریسیته می گذرد بین دو سر هر یک از اجزاء مدار اختلاف پتانسیل الکتریکی برقرار می شود. اگر جریانی که از مدار می گذرد متناوب و شدت

۱- اندوکتانس L چنان که در بالا بیان شد بستگی به ساختمان مدار دارد و برای یک سیم پیچ از رابطه زیر حساب می شود:

$$L = K \mu \frac{N^2 A}{l}$$

که در آن N عدد حلقه های سیم پیچ و A سطح مقطع داخل سیم پیچ بر حسب متر مربع و l طول سیم پیچ بر حسب مترو μ ضریب قابلیت نفوذ مغناطیسی خلا^۳ (باهوا) و K ضریب قابلیت نفوذ مغناطیسی هسته درون سیم پیچ است.

۲- Henry، به افتخار Joseph Henry (۱۸۷۸-۱۷۹۷ م) فیزیک دان آمریکائی.

لحظه‌ای آن به صورت تابع سینوسی $i = I_m \sin \omega t$ باشد اختلاف پتانسیل نیز تابع سینوسی با همان پیرید شدت جریان است ولی معمولاً بین شدت جریان و اختلاف پتانسیل يك اختلاف فاز φ وجود دارد. بنابراین معادله اختلاف پتانسیل لحظه‌ای بین دو نقطه مورد نظر از مدار به صورت زیر نوشته می‌شود:

$$v = V_m \sin(\omega t + \varphi) \quad (12-13)$$

- اگر $\varphi > 0$ باشد می‌گوئیم اختلاف پتانسیل نسبت به شدت جریان جلو است.
- اگر $\varphi < 0$ باشد می‌گوئیم اختلاف پتانسیل نسبت به شدت جریان عقب است.
- اگر $\varphi = 0$ باشد می‌گوئیم اختلاف پتانسیل و شدت جریان هم فاز هستند.

اختلاف فاز φ و نسبت $\frac{V_m}{I_m}$ و هم چنین اختلاف پتانسیل مؤثر دوسریک مدار جریان متناوب بستگی به ویژگیهای اجزای مدار دارد. (این بستگیها را در صفحات بعد خواهیم دید).
اختلاف پتانسیل مؤثر یعنی اختلاف پتانسیلی که مستقیماً به وسیله ولت سنج اندازه گرفته می‌شود و بین اختلاف پتانسیل مؤثر و اختلاف پتانسیل ماکزیموم رابطه زیر برقرار است:

$$V_e = \frac{V_m}{\sqrt{2}} \quad (13-13)$$

باید توجه داشت که مقاومت الکتریکی و خازن و خود القاء هر يك به تنهایی یا باهم نقش مؤثری

در مدار جریان متناوب دارند. هر اسباب الکتریکی که با جریان متناوب کار می‌کند معمولاً در مقابل عبور جریان، مقاومت‌هایی به صورتهای زیر از خود نشان می‌دهد.

۱- مقاومت معمولی (یا رزیستانس) که در مقابل جریان متناوب و جریان پیوسته یکسان ظاهر می‌شود.

۲- مقاومت ظاهری حاصل از پدیده خود القائی (اندوکتانس) که خاص جریان متغیر یا متناوب است.

۳- مقاومت ظاهری حاصل از وجود خازن در مدار الکتریکی اسباب (کاپاسیتانس) که در مقابل عبور جریان پیوسته بینهایت است زیرا جریان پیوسته از خازن نمی‌تواند بگذرد.

اگر اثرهای خود القائی (اندوکتانس) و ظرفیت (کاپاسیتانس) مدار نسبت به مقاومت الکتریکی آن ناچیز باشد مدار در حکم يك مقاومت ساده است و برای محاسبه شدت جریان می‌توان قانون اهم را به کار برد. ولی اگر مدار شامل خود القاء یا خازن باشد بین شدت جریان و اختلاف پتانسیل اختلاف فاز به وجود می‌آید و برای محاسبه شدت جریان، دیگر نمی‌توان قانون اهم را به صورت معمولی آن به کار برد. اینكه هر يك از حالات مختلف را جداگانه مورد بررسی قرار می‌دهیم.

۱- حالت ساده‌ای که مدار فقط شامل مقاومت است - در نظر بگیریم که به دو سر يك مقاومت

۱- به بخش ۱۱ مراجعه شود.

۲- خود القاء را سلف اندوکیون (self Induction) یا به اختصار سلف نیز می‌نامند.

این خود القا بگذرد برابر است با:

$$I_m = \frac{V_m}{L\omega} \quad (17-13)$$

از مقایسه این رابطه با رابطه معمولی قانون اهم نتیجه می‌شود که خود القا (یا سلف) در مقابل عبور جریان متناوب یک مقاومت ظاهری $L\omega$ ایجاد می‌کند که هرچه اندوکتانس L بیشتر و یا فرکانس جریان زیادتر باشد اندازه این مقاومت بیشتر است. این مقاومت ظاهری را معمولاً به X_L نمایش می‌دهند و ما آن را «مقاومت القایی»^۱ می‌نامیم. بنابراین:

$$X_L = L\omega = 2\pi fL \quad (18-13)$$

که در آن L بر حسب هانری و f بر حسب هرتز (یا ω بر حسب رادیان بر ثانیه) و X_L بر حسب اهم است.

مثال - مطلوبست مقاومت القایی سولنوئیدی که ضریب خود القایی (اندوکتانس) آن $L = 2/0 \times 10^{-3} \text{ H}$ است و از آن برق شهر با فرکانس ۵۰ هرتز می‌گذرد.
- داریم:

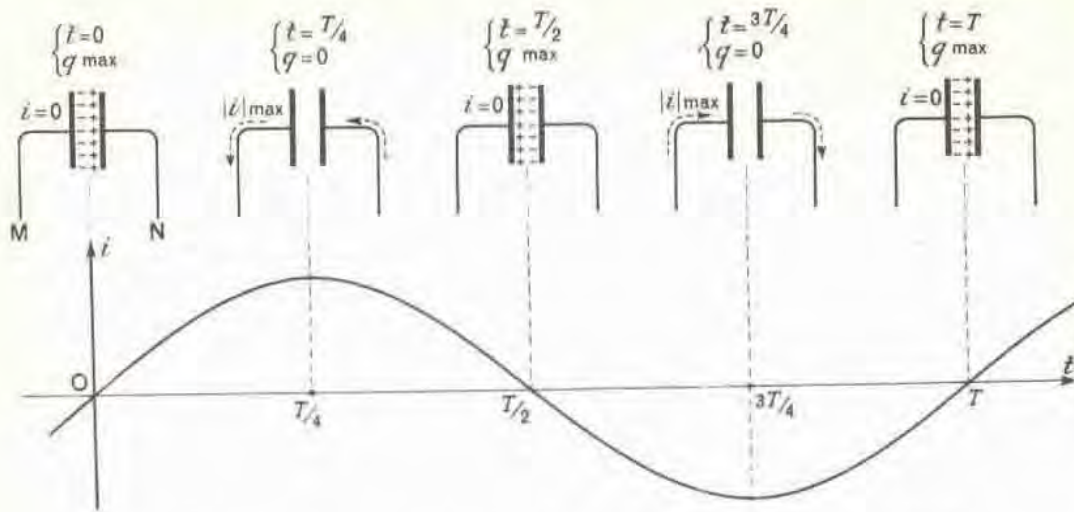
$$X_L = 2\pi fL = 2 \times 3/14 \times 50 \times 2/0 \times 10^{-3} = 0/63 \Omega$$

پرسش ۱۳-۶- بین اختلاف پتانسیل مؤثر و شدت جریان مؤثر در یک خودالقا، چه رابطه‌ای برقرار است؟

۳- حالتی که مدار فقط شامل خازن است. اگر دو صفحه یک خازن را به قطب یک باتری جریان پیوسته وصل کنیم پس از پرشدن خازن جریان در مدار صفر می‌شود. به عبارت دیگر خازن در مدار جریان پیوسته در حکم یک مقاومت بینهایت است که مانع عبور جریان می‌شود. ولی اگر بین دو صفحه خازن اختلاف پتانسیل متناوبی بسته شود رفتار خازن بکلی متفاوت خواهد بود و خازن مانع عبور جریان از مدار نمی‌شود؛ وقتی جهت اختلاف پتانسیل دو سر خازن عوض می‌شود جهت جریان در مدار خازن نیز عوض می‌شود. بنابراین جریان در مدار خازن در اثر پرشدن و خالی‌شدن متناوب خازن برقرار می‌شود و تواتر جریان در مدار خازن برابر تواتر جریان اصلی است (شکل ۱۳-۱۴). و در این عمل خازن در مقابل جریان یک مقاومت ظاهری ایجاد می‌کند که بستگی به ظرفیت خازن و فرکانس جریان دارد و هرچه ظرفیت خازن یا فرکانس جریان بزرگتر باشد این مقاومت کوچکتر است. ولی خازن با مقاومت معمولی این تفاوت را دارد که در خازن انرژی الکتریکی مصرف نمی‌شود بلکه به صورت انرژی الکتروستاتیکی $\frac{1}{2}CV^2$ ذخیره می‌گردد، در صورتی که در یک مقاومت، انرژی الکتریکی به صورت گرما تلف می‌شود.

برای محاسبه مقاومت ظاهری خازن، در نظر بگیریم که بین دو صفحه خازن اختلاف پتانسیل متناوبی برقرار شده است که اندازه آن در یک لحظه t برابر v است. بار الکتریکی q که در این لحظه

۱- اصطلاح فیزیکی آن در زبان انگلیسی Inductive Reactance است.

شکل ۱۳-۱۴- جریان متناوب در مدار خازن در اثر پر شدن و خالی شدن متوالی خازن برقرار می‌شود.

روی هر صفحه خازن موجود است برابر خواهد بود با:

$$q = Cv \quad (۱۳-۱۹)$$

که در آن C ظرفیت خازن است.

چون اختلاف پتانسیل ثابت نیست پس از گذشت زمان بینهایت کوچک dt (یعنی بین دو لحظه t و $t+dt$) بار الکتریکی به اندازه dq تغییر می‌کند و شدت جریان حاصل از این تغییر بار از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$i = \frac{dq}{dt} = C \frac{dv}{dt}$$

یا:

$$\frac{dv}{dt} = \frac{i}{C}$$

اگر معادله شدت جریان را به صورت:

$$i = I_m \sin \omega t \quad \text{در نظر بگیریم خواهیم داشت}$$

$$\frac{dv}{dt} = \frac{I_m}{C} \sin \omega t$$

$\frac{dv}{dt}$ مشتق اختلاف پتانسیل با نسبت به زمان t است، بنابراین برای به دست آوردن v کافی است تابع اولیه رابطه بالا را حساب کنیم. یعنی:

$$v = -\frac{I_m}{C\omega} \cos \omega t = \frac{I_m}{C\omega} \sin \left(\omega t - \frac{\pi}{2} \right) = V_m \sin \left(\omega t - \frac{\pi}{2} \right) \quad (۱۳-۲۰)$$

(زیرا تابع اولیه $\sin \omega t$ برابر $-\frac{1}{\omega} \cos \omega t$ است.)

این رابطه نشان می‌دهد که اولاً بین شدت

جریان i و اختلاف پتانسیل v اختلاف فاز $-\frac{\pi}{2}$

موجود است و پتانسیل نسبت به شدت عقب است به عبارت دیگر شدت جریان نسبت به اختلاف پتانسیل جلو است. یعنی شدت جریان همواره به

اندازه زمان $\frac{T}{4}$ زودتر از اختلاف پتانسیل، به مقدار ماکزیمم یا صفر می‌رسد (به شکل ۱۳-۱۸)

مراجعه کنید). ثانیاً بین اختلاف پتانسیل، ماکزیمم V_m و شدت جریان ماکزیمم I_m رابطه زیر برقرار است:

$$V_m = \frac{I_m}{C\omega}$$

یا:

$$I_m = C\omega \cdot V_m = \frac{V_m}{\frac{1}{C\omega}} \quad (۲۱-۱۳)$$

رابطه بالا را به این جهت به صورت:

$$I_m = \frac{V_m}{\frac{1}{C\omega}}$$

اساسی اهم $(I_m = \frac{V_m}{R})$ مقایسه کنیم. این رابطه

نشان می دهد که خازن در مقابل عبور جریان متناوب از مدار، یک مقاومت ظاهری از خود نشان

می دهد که اندازه آن برابر $\frac{1}{C\omega}$ است. این مقاومت ظاهری را معمولاً به X_c نمایش می دهند و ما آن

را «مقاومت ظرفیتی»^۱ می نامیم، بنابراین:

$$X_c = \frac{1}{C\omega} = \frac{1}{2\pi fC} \quad (۲۲-۱۳)$$

که در آن C بر حسب فاراد و f بر حسب هرتز و X_c

بر حسب اهم است. بدیهی است بین اختلاف پتانسیل مؤثر و شدت جریان مؤثر در مدار خازن رابطه:

$$I_e = \frac{V_e}{X_c}$$

مثال- هرگاه دوسر خازنی به ظرفیت $2/5$ میکرو، فاراد را با سیمهای بدون مقاومت به برق شهر وصل کنیم اولاً چه مقاومت ظرفیتی در برابر این جریان ایجاد خواهد کرد؟ ثانیاً اگر اختلاف پتانسیل دوسر آن 220 ولت باشد چه شدت جریانی از مدار آن خواهد گذشت؟

- اولاً داریم:

$$X_c = \frac{1}{2\pi fC}$$

به ازاء $C = 2\mu F = 2 \times 10^{-6} F$ و

$f = 50 Hz$ خواهیم داشت:

$$X_c = \frac{1}{2 \times 3.14 \times 50 \times 2 \times 10^{-6}} = \frac{10^3}{2 \times 3.14} = \frac{5 \times 10^2}{3.14} \Omega$$

یا:

$$X_c \approx 1.6 \times 10^2 \Omega$$

ثانیاً:

$$I_e = \frac{V_e}{X_c} = 2\pi fC \times V_e$$

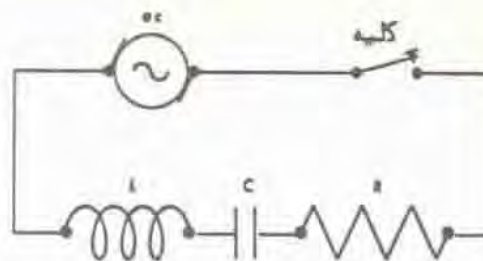
یا:

$$I_e = 2 \times 3.14 \times 50 \times 2/5 \times 10^{-6} \times 220 \approx 0.14 A$$

۴- مدار شامل مقاومت و سلف و خازن است- حالت کلی- اینک مداری در نظر بگیریم شامل مقاومت R و خازن C و سلف L که به طور متوالی بهم بسته شده اند (شکل ۱۳-۱۵) و بین دوسر مدار

۱- اصطلاح فیزیکی آن در زبان انگلیسی Capacitive Reactance است.

است. $X = X_L - X_C$ را راکتانسی مدار گویند. بادآوری- اگر سلف، خود نیز دارای مقاومت کوچکی باشد، مقاومت آن با مقاومت R جمع می-شود. در این صورت R مقاومت کل مدار خواهد بود.

شکل ۱۳-۱۵- مدار جریان متناوب شامل مقاومت و خازن و سلف که به طور متوالی بهم بسته شده‌اند.

روش ترسیم برای تعیین Z - روابط بین R و X_L و X_C و Z را می-توان از راه ترسیم مساند روش برداری نیز نشان داد (شکل ۱۳-۱۶): مقاومت R را مطابق شکل، با یک بردار که طول آن متناسب با اندازه R است با انتخاب یک واحد مناسب روی محور افقی OX نمایش می-دهیم، سپس راکتانسهای X_L و X_C را با همان واحد به وسیله دو بردار در خلاف جهت یکدیگر روی محور OY عمود بر OX نمایش می-دهیم در این صورت اندازه Z برابر طول برآیند سه بردار R و X_L و X_C خواهد بود.

اختلاف فاز بین شدت جریان و اختلاف پتانسیل- وجود سلف و خازن در مدار جریان متناوب سبب می-شود که بین شدت جریان و اختلاف پتانسیل اختلاف فازی به وجود آید. اندازه این اختلاف فاز، به طوری که از شکل (۱۳-۱۶) نیز استنباط می-شود، از رابطه زیر به دست می-آید.

$$\tan \varphi = \frac{X_L - X_C}{R} \quad (۱۳-۲۶)$$

اگر $X_L > X_C$ باشد $\varphi > 0$ است، در

اختلاف پتانسیل متناوبی برقرار شده است. اگر اختلاف پتانسیل مؤثر دوسر مدار V_e باشد، شدت جریان مؤثر در مدار از رابطه زیر حساب می-شود:

$$I_e = \frac{V_e}{\sqrt{R^2 + (X_L - X_C)^2}} \quad (۱۳-۲۳)$$

در این رابطه $\sqrt{R^2 + (X_L - X_C)^2}$

مقاومت ظاهری کل مدار است که «امپدانس» مدار نامیده می-شود و معمولاً آن را به Z نمایش می-دهند و واحد آن اهم است. بنابراین:

$$Z = \sqrt{R^2 + (X_L - X_C)^2} \quad (۱۳-۲۴)$$

$$I_e = \frac{V_e}{Z} \quad (۱۳-۲۵)$$

این رابطه نظیر فرمول اهم یعنی $I = \frac{V}{R}$

است که بجای R ، مقاومت ظاهری Z قرار گرفته

۱- با محاسباتی نظیر آنچه گذشت می-توان به آسانی این رابطه را به دست آورد.

۲- Impedance

حالت رزونانس- اگر $X_L = X_C$ باشد $\varphi = 0$ است.

در این حالت امپدانس Z کمترین مقدار خود را دارد و برابر R است. در نتیجه شدت جریان در مدار به بیشترین مقدار خود می‌رسد که مقدار مؤثر آن برابر

با $I_c = \frac{V_c}{R}$ است، در این صورت می‌گویند مدار در

حال رزونانس یا تشدید است. در این حالت خواهیم داشت:

$$L\omega = \frac{1}{C\omega}$$

یا:

$$LC\omega^2 = 1$$

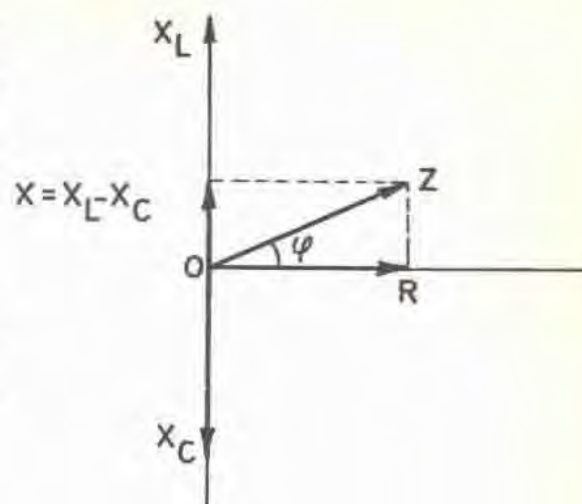
(۲۷-۱۳)

توان در مدار جریان متناوب- ضریب توان- می- دانیم در مدار جریان پیوسته، توان مصرف شده از رابطه $P = VI$ حساب می‌شود که واحد آن وات- آمپر یا وات است.

در یک مدار جریان متناوب توان برابر حاصل ضرب ولتاژ لحظه‌ای در شدت جریان لحظه‌ای است. چون هم اختلاف پتانسیل لحظه‌ای و هم شدت لحظه‌ای تغییر می‌کنند و در لحظه‌هایی عم صفر می- شوند بنابراین توان مصرف شده در هر پریود مقدار ثابتی نیست و باید اندازه متوسط آن حساب شود محاسبه نشان می‌دهد^۱ که این توان متوسط برابر است با:

$$\bar{P} = V_c I_c \cos \varphi$$

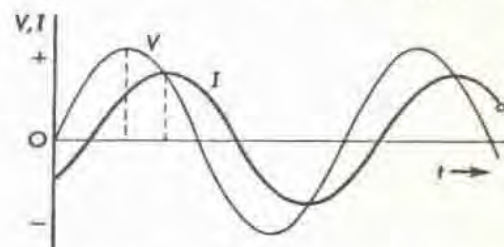
(۲۸-۱۳)

شکل (۱۳-۱۶)- روش ترسیم برای تعیین امپدانس مدار جریان متناوب.

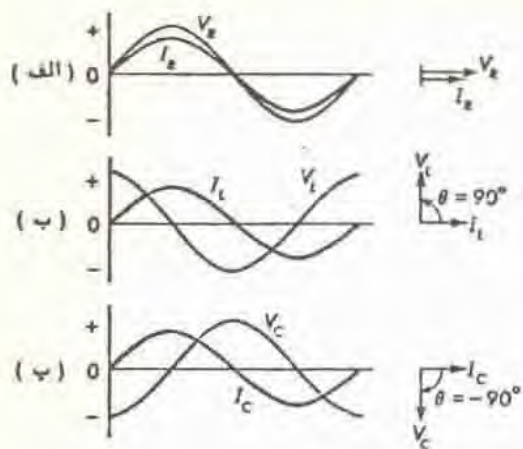
نتیجه اختلاف پتانسیل V نسبت به شدت i جلواست. اگر $X_L < X_C$ باشد $\varphi < 0$ است و اختلاف پتانسیل نسبت به شدت جریان عقب است. شکل (۱۷-۱۳) حالتی را نشان می‌دهد که i نسبت به v به اندازه $\frac{\pi}{4}$ عقب است. به عبارت دیگر شدت جریان

به اندازه $\frac{1}{8}$ پریود از ولتاژ عقب است.

شکل ۱۷-۱۳- شدت جریان به اندازه $\frac{\pi}{4}$ نسبت به اختلاف پتانسیل عقب است.

۱- روش محاسبه شبیه به محاسبه شدت جریان مؤثر است که در همین بخش بیان شده است.

شکل ۱۳-۱۸- نمودارهای نمایش اختلاف فاز بین شدت جریان و اختلاف پتانسیل بین اجزاء جداگانه یک مدار جریان متناوب.

پتانسیل و شدت جریان چنان که دیدیم $\frac{\pi}{4}$ است

(شکل ۱۳-۱۸-ب).

در نتیجه:

$$\bar{P} = 0 \text{ و } \cos\varphi = 0$$

یعنی توان متوسط مصرفی مدار صفر است.

ب- در حالتی که مدار فقط شامل خازن است.

در حالت $\varphi = -\frac{\pi}{4}$ است یعنی پتانسیل نسبت به

شدت جریان $\frac{\pi}{4}$ عقب است (شکل ۱۳-۱۸-پ)

$$\bar{P} = 0 \text{ و } \cos\varphi = 0$$

یعنی در خازن هم توان الکتریکی به مصرف نمی رسد.

پرسش ۱۳-۷- پس انرژی الکتریکی داده

شده به خازن چه می شود؟

ت- در حالتی مدار شامل مقاومت و سلف و

خازن است (مدار R.L.C). در این حالت:

$$\cos\varphi = \frac{R}{Z}$$

است که اندازه آن بستگی به R و Z

یعنی توان متوسط مصرف شده در یک مدار جریان

متناوب برابر است با حاصل ضرب اختلاف پتانسیل

مؤثر دوسر مدار در شدت جریان مؤثر دکسینوسی زاویه

اختلاف فاز بین شدت جریان و اختلاف پتانسیل.

مقدار $\cos\varphi$ را «ضریب توان» مدار گویند.

این ضریب، به طوری که از شکل (۱۳-۱۶) نیز

استنباط می شود برابر $\frac{R}{Z}$ است. حاصل ضرب $V_e I_e$

را توان ظاهری مدار گویند و معمولاً بر حسب ولت-

آمپر بیان می شود. چنانچه رابطه (۱۳-۲۸) را

به صورت:

$$\cos\varphi = \frac{P}{V_e I_e} \quad (13-29)$$

بنویسیم، این رابطه نشان می دهد که ضریب توان

برابر خارج قسمت توان متوسط بر توان ظاهری

است.

مصرف توان در حالات مختلف

الف- در حالتی که مدار تنها شامل مقاومت

R است، اختلاف فاز بین شدت و اختلاف پتانسیل

صفر است. در نتیجه شدت جریان و اختلاف پتانسیل

هم فاز هستند (شکل ۱۳-۱۸-الف).

در نتیجه:

$$\cos\varphi = 1$$

$$\bar{P} = V_e I_e = R I_e^2 \quad \text{و}$$

در این حالت روابط جریان پیوسته عیناً در

جریان متناوب به کار می روند.

ب- در حالتی که مدار فقط شامل اندوکتانس

L است. در این حالت اختلاف فاز بین اختلاف

دارد و توان مصرف شده برابر است با:

$$\bar{P} = V_e I_e \cos \varphi = V_e I_e \frac{R}{Z}$$

و چون $Z = \frac{V_e}{I_e}$ است، پس:

$$\bar{P} = V_e I_e \frac{R}{V_e / I_e} = R I_e^2$$

یعنی توان الکتریکی در مدار R.L.C به صورت گرما به مصرف می‌رسد.

در حالت رزونانس داریم:

$$\bar{P} = V_e I_e \text{ و } \cos \varphi = 1 \text{ و } \varphi = 0$$

در این حالت توان مصرف شده در مدارها کمزیموم

است.

توان مصرف شده در یک مدار جریان متناوب مستقیماً با اسبابی به نام واتمتر اندازه گرفته می‌شود. در مدرج کردن این اسباب، هم اختلاف پتانسیل و هم شدت جریان و هم ضریب توان ($\cos \varphi$) در نظر گرفته می‌شود، بنابراین عقربه این دستگاه مستقیماً اندازه $V_e I_e \cos \varphi$ را نشان می‌دهد. برای تعیین ضریب توان یک مدار کافی است کمیتهای \bar{P} و V_e و I_e را مستقیماً با واتمتر و ولتمتر و آمپر متر

اندازه بگیرند سپس از رابطه $\cos \varphi = \frac{P}{V_e I_e}$ ضریب

توان را حساب کنند.

مثال- مداری از یک مقاومت $R = 60 \Omega$ و یک سلف $L = 0.25 \text{ H}$ و یک خازن $C = 50 \mu\text{F}$ تشکیل یافته است که به طور متوالی به هم بسته شده اند

و این مدار به برق $220/50$ ولت هرگز متصل است مطلوبست:

۱- رآکتانس $X = X_L - X_C$ مدار

۲- مقاومت ظاهری (امپدانس) مدار

۳- شدت جریان مؤثر در مدار و اختلاف فاز

بین شدت و اختلاف پتانسیل.

۴- ضریب توان مدار

۵- توان مصرف شده در مدار

- داریم:

(۱)-

$$X_L = 2\pi f L = 2\pi \times 50 \times 0.25 = 25\pi \text{ اهم}$$

$$X_C = \frac{1}{2\pi f C} = \frac{1}{2\pi \times 50 \times 50 \times 10^{-6}} =$$

$$\frac{10^3}{5\pi} = \frac{200}{\pi} \text{ اهم}$$

$$X = 25\pi - \frac{200}{\pi} \approx 78.5 - 63.7 =$$

$$14.8 \text{ اهم}$$

(۲)-

$$Z = \sqrt{R^2 + X^2} = \sqrt{60^2 + (14.8)^2} \approx$$

$$61.8 \text{ اهم}$$

(۳)-

$$I_e = \frac{V_e}{Z} = \frac{220}{61.8} \approx 3.56 \text{ آمپر}$$

$$\cos \varphi = \frac{X}{R} = \frac{14.8}{60} = 0.2466 \quad \varphi \approx 13^\circ.5$$

$$(۴)- \text{ضریب توان: } \cos \varphi = \frac{R}{Z} = \frac{60}{61.8} \approx 0.97$$

$$\cos \varphi = \cos 13^\circ.5 \approx 0.97 \text{ یا:}$$

(۵) - توان مصرف شده در مدار:

$$\begin{cases} P = V_e I_e \cos \varphi = 220 \times 3.56 \times 0.97 \approx 760 \text{ W} \\ P = R I_e^2 = 60 \times (3.56)^2 \approx 760 \text{ W} \end{cases} \quad \text{یا:}$$

اختلاف پتانسیل بین اجزاء يك مدار جریان متناوب - فاز شدت جریان در تمام قسمتهای يك مدار جریان متناوب که اجزاء مدار به طور متوالی بسته شده اند یکی است مثلاً اگر در يك لحظه شدت جریان در سلف ماکزیموم است در همان لحظه در مقاومت و خازن هم ماکزیموم است. یا اگر در سلف شدت جریان صفر است در مقاومت و خازن هم صفر است. ولی فاز اختلاف پتانسیلهای بین اجزاء مدار دهر لحظه یکی نیست. مثلاً اگر اختلاف پتانسیل دوسر سلف در يك لحظه ماکزیموم یا صفر باشد اختلاف پتانسیل دوسر مقاومت یا خازن در آن لحظه ماکزیموم یا صفر نیست بلکه بین اختلاف پتانسیلهای اجزاء يك مدار اختلاف فاز وجود دارد.

برای محاسبه اختلاف پتانسیل مؤثر دوسر هر جزء از مدار کافی است که مقاومت ظاهری (یا امپدانس) آن جزء را در شدت جریان مؤثری که از مدار می گذرد ضرب کنیم یعنی:

$$V_i = I_e Z_i \quad (۳۰-۱۳)$$

(V_i و Z_i به ترتیب نمایش اختلاف پتانسیل مؤثر و امپدانس هر جزء مدار است). اختلاف فاز بین شدت و اختلاف پتانسیل نیز از رابطه زیر حساب می شود:

$$\varphi = \frac{X_i}{R_i} \quad (۳۱-۱۳)$$

مثلاً در مدار شکل ۱۳-۱۵ که يك مقاومت

بدون اندوكتانس R و يك سلف بدون مقاومت L و يك خازن C به طور متوالی بهم بسته شده اند اختلاف پتانسیل مؤثر دوسر هر جزء و اختلاف فاز آن با شدت جریان به ترتیب زیر حساب می شود:

(۱) - برای مقاومت R داریم:

$$\varphi = 0 \quad \text{و} \quad V_e = I_e R \quad (۳۲-۱۳)$$

زیرا $X_i = 0$ و $Z_i = R$ است.

بنابراین اختلاف پتانسیل دوسر يك مقاومت خالص با شدت جریانی که از آن می گذرد هم فاز است.

(۲) - برای سلف L بدون مقاومت داریم:

(۳۳-۱۳)

$$\varphi = +\frac{\pi}{2} \quad \text{و} \quad V_L = I_e X_L = I_e L \omega$$

زیرا $Z_L = X_L$ و $R_L = 0$ است. بنابراین

اختلاف پتانسیل به اندازه ربع پریود از شدت جریان جلو است.

پوشش ۱۳-۸ - اگر خود سلف دارای مقاومت

R_L باشد اختلاف پتانسیل دوسر آن از چه رابطه ای به دست می آید؟ در این حالت اختلاف فاز φ چگونه حساب می شود؟

(۳) - برای خازن C داریم:

(۳۴-۱۳)

$$\varphi = -\frac{\pi}{2} \quad \text{و} \quad V_c = I_e X_c = I_e \times \frac{1}{C \omega}$$

زیرا: $Z_i = X_c$ و $R = 0$ $\varphi = \frac{-X_c}{R} = -\infty$

بنابر این اختلاف پتانسیل دو سر يك خازن و سلف و خازن به طور متوالی است ، آیا اختلاف نسبت به شدت جریان به اندازه ربع پرید عقب است. پتانسیل كل دو سر مدار برابر مجموع اختلاف پرنش ۱۳-۹ در مداری كه شامل مقاومت پتانسیلهای دو سر هريك از اجزاء مدار است؟

به این پرسشها پاسخ دهید

- ۱- چه شرطی لازم است تا در مدار بسته ای جریان القائی تولید شود؟
- ۲- چه نوع جریانی را جریان متناوب گویند؟
- ۳- آیا لازم است هر جریان متناوبی جریان سینوسی باشد؟ جریان سینوسی چه ویژگی دارد؟
- ۴- آلترناتورها (مولدهای جریان متناوب) چه نوع جریان متناوبی را تولید می کنند؟
- ۵- فرق يك آلترناتور دوطبی با يك دیناموی ساده مولد جریان متناوب در چیست؟
- ۶- به نظر شما چرا در آلترناتورها سیم پیچهای القاگیر را ثابت می گیرند و القاكن را در مقابل آنها می چرخانند.
- ۷- اصطلاحات فرکانس و آلترانانس را در جریان متناوب تعریف کنید.
- ۸- از سبب گرمايي و شیمیایی و مغناطیسی کدام يك برای جریانهای متناوب و پیوسته یکسان ظاهر می شود و بستگی به نوع جریان ندارد؟
- ۹- برای این كه از جریان متناوب در صنعت آب فزكاری استفاده شود چه باید كرد؟
- ۱۰- آمپرسنچها و ولتسنجهائی كه براساس خاصیت مغناطیسی برای جریان الكتریسته پیوسته ساخته شده اند مستقیماً برای جریان متناوب قابل استفاده نیستند چگونه می توان آنها را برای جریان متناوب نیز قابل استفاده كرد؟
- ۱۱- اثر خود القائی یعنی چه؟
- ۱۲- در کدام يك از موارد زیر اثر خودالقائی به شدت ظاهر می شود؟
 - ۱- لامپ روشنائی كه به برق شهر متصل است.
 - ۲- يك سولنوئید بدون هسته آهنی كه به باتری اتومبیل متصل است.
 - ۳- همین سولنوئید كه به جریان برق متناوب متصل است.
 - ۴- يك ترانسفورماتور كه به برق شهر متصل است و از آن استفاده نمی شود.
- ۱۳- آیا می توان يك سلف با هسته آهنی را به جای رُوستا در جریان پیوسته به كار برد؟ در جریان متناوب چگونه؟ در صورتی كه جواب مثبت است آیا كاربرد آن در این مورد مزیتی بر

رئوسا دارد؟ توضیح دهید.

۱۴- برای این که يك مقاومت خالص بدون اثر خود القاء در مسیر جریان متناوب داشته باشیم می توانیم یا سیم را کاملاً راست انتخاب کنیم یا آن را دولا کرده به شکل سیم پیچ در آوریم آیا می توانید علت را بیان کنید؟

۱۵- شدت جریان مؤثر یعنی چه؟ این اصطلاح آیا خاص جریان متناوب است یا برای جریان پیوسته نیز مصداق پیدا می کند.

۱۶- نقش مقاومت و سلف و خازن در جریان متناوب چیست؟ هر يك را جداگانه توضیح دهید.

۱۷- مقاومت ظاهری (امپدانس) يك مدار جریان متناوب در هر يك از حالت های زیر چیست؟

۱- مدار شامل مقاومت R و سلف L به طور متوالی

۲- مدار شامل خازن C و مقاومت R به طور متوالی

۳- مدار شامل خازن C و سلف بدون مقاومت L به طور متوالی

در هر يك از حالات سه گانه بالا اختلاف فاز بین شدت جریان و اختلاف پتانسیل چیست؟

۱۸- ضریب توان چه نقشی در مدار جریان متناوب دارد؟ آیا مدار جریان پیوسته نیز ضریب توان دارد؟

۱۹- برای انتقال جریان متناوب از محل تولید به محل مصرف عملاً به وسیله ترانسفورماتور و لنتاژ را بالا می برند علت را توضیح دهید.

۲۰- ضریب توان يك سلف بدون مقاومت وقتی که از آن جریان متناوب می گذرد چیست؟

۲۱- به دوسر يك سیم پیچ اختلاف پتانسیل متناوبی برقرار است و از آن جریانی به شدت مؤثر I می گذرد و اختلاف فاز بین شدت جریان و اختلاف پتانسیل φ است. هر گاه يك هسته آهنی وارد سیم پیچ کنیم:

۱- I بیشتر و φ بزرگتر می شود

۲- I کمتر و φ کوچکتر می شود

۳- I بیشتر و φ کوچکتر می شود

۴- I کمتر و φ بزرگتر می شود.

در پاسخ درست بحث کنید.

۲۲- يك خازن متغیر (از ۱ تا ۱۵۰ میکرو فاراد) و يك لامپ صد شمعی را به طور متوالی

به هم می بندیم و برای خازن ظرفیت کمتر را اختیار کرده و دوسر مدار را به شبکه برق شهر وصل می کنیم. هر گاه ظرفیت خازن را زیاد کنیم:

- ۱- روشنایی چراغ زیاد می شود
 - ۲- روشنایی چراغ کم می شود
 - ۳- روشنایی چراغ تغییر نمی کند
 - ۴- چراغ به کلی خاموش می شود.
- در پاسخ درست بحث کنید.

این مسئله ها را حل کنید

- ۱- ساده ترین صورت معادله يك جریان سینوسی، كه تواتر آن 50 Hz و شدت مؤثر آن ۱ آمپر است چیست؟
- ۲- می دانیم مقدار متوسط يك تابع سینوسی به صورت $y = y_m \sin \frac{2\pi}{T} t$ در مدت يك آلترنانس ($\frac{T}{2}$) برابر $\frac{2y_m}{\pi}$ است. بر این اساس، مقدار الکتریسیته ای كه توسط يك جریان متناوب به تواتر ۵۰ هرتز و به شدت مؤثر ۴/۴۵ آمپر در مدت يك آلترنانس انتقال می یابد چه اندازه است؟
- جواب: تقریباً ۰/۰۴ کولن
- ۳- چه شدت جریانی از يك سیم پیچ كه ضریب خودالقائی آن ۳۵/۵ میلی هانری است باید بگذرد تا انرژی الکتریکی ذخیره شده در آن برابر $10^{-2} \times 5/50$ ژول بشود؟
- جواب: ۱/۷۶ A
- ۴- هرگاه به دوسر سیم پیچ يك آنتریای الکتریکی اختلاف پتانسیل پیوسته ۱۲۰ ولت برقرار سازیم جریانی به شدت ۱۲ آمپر از آن می گذرد. ولی اگر به دوسر همین سیم پیچ اختلاف پتانسیل متناوبی كه مقدار مؤثر آن ۱۲۰ وات و فرکانس آن ۵۰ هرتز است ببندیم شدت جریان در سیم پیچ ۵ آمپر می شود. اندوكتانس سیم پیچ و اختلاف فاز بین شدت و اختلاف پتانسیل جریان متناوب را حساب کنید.
- جواب: تقریباً ۰/۰۷ هانری و تقریباً 65°
- ۵- مداری كه شامل يك لامپ (به مقاومت ۳۰۰ اهم در حال روشن بودن) و يك خازن است به شبكه يك جریان متناوب ($V_e = 120$ ولت و $f = 50$ هرتز) متصل است و شدت جریان مؤثر در مدار ۵/۲۴ آمپر است. ظرفیت خازن را حساب کنید و معادله شدت جریان را بنویسید.
- جواب: $C = 8\mu F$ و $i = 0/34 \sin(314t + 0/93)$

۶- يك خازن به ظرفیت ۵۰/۰ میکرو فاراد و يك مقاومت ۴۵/۰ اهم و يك سیم پیچ به اندوکتانس ۵/۱۵۰ هانری به طور متوالی بهم پیوسته شده اند و بین دوسر این مدار جریان متناوبی که اختلاف پتانسیل مؤثر آن ۲۰۸/۰ ولت و فرکانس آن ۶۰/۰ هرتز است برقرار شده است، مطلوب است:

۱- مقاومت ظاهری (امپدانس) مدار

۲- شدت جریان مؤثر در مدار

جواب: ۴۵/۱ اهم و ۴/۶۱ آمپر

۷- مداری تشکیل شده است از يك سیم پیچ (به مقاومت R و به ضریب خود القایی L) و يك خازن به ظرفیت C که به طور متوالی بهم پیوسته شده اند و از مدار جریان متناوبی که شدت مؤثر آن $\frac{5}{2}$ آمپر است می گذرد. ولت سنج اختلاف پتانسیل قسمت های مختلف مدار را بشروح زیر معین می کند:

اختلاف پتانسیل در سر مدار ۱۲۰ ولت

اختلاف پتانسیل دوسر سیم پیچ ۱۶۰ ولت

اختلاف پتانسیل دوسر خازن ۵۶ ولت

اولاً- مقاومت های ظاهری سیم پیچ و خازن را جداگانه حساب کنید.

ثانیاً- مقاومت R سیم پیچ را معین نمایید.

ثالثاً- اختلاف فاز بین شدت جریان و اختلاف پتانسیل کل دوسر مدار را حساب کنید.

جواب: ۱) ۸۰۰ اهم و ۲۸۰ اهم (۲) ۴۸۰ اهم (۳) تقریباً ۰/۶۳ رادیان.

پاسخ به پرسش های متن بخش ۱۳

۱۳-۱) - اندازه شدت جریان در مدار در لحظات $\frac{T}{4}$ و $\frac{3T}{4}$ ماکزیموم و در لحظات صفر

و $\frac{T}{4}$ صفر است.

۱۳-۲) - جرم جسمی که در عمل الکترو لیز در کاتد آزاد می شود طبق قانون فارادی با

عوامل زیر متناسب است:

۱- مقدار الکتریسیته ای که از الکترو لیت می گذرد

۲- هم ارز الکترو شیمیائی جسم.

۱۳-۳) - با يك سو کردن جریان متناوب به وسیله لامپ دوقطبی یا به وسیله دیگر.

(۴-۱۳) - از رابطه $F = BIl_m \sin \omega t$ که در آن B شدت میدان و l طول قسمت متحرک

و i شدت جریان لحظه‌ای است. ماکزیموم این نیرو برابر است با:

$$F_m = BIl_m$$

(۵-۱۳) - به وسیله سیم پیچ خودالقا (که هسته آهنی نیز دارد). زیرا در سیم پیچ خودالقاء انرژی خیلی کم به صورت گرما تلف می‌شود در صورتی که در رنوستا به علت مقاومت الکتریکی که دارد مقدار زیادی از انرژی الکتریکی تلف می‌شود.

$$I_e = \frac{V_e}{X_L} = \frac{V_e}{L\omega} \quad \text{رابطه (۶-۱۳)}$$

(۷-۱۳) - در یک آلترنانس به صورت $\frac{1}{\omega} CV_e^2$ در خازن ذخیره و در آلترنانس بعد به مدار باز گردانده می‌شود.

(۸-۱۳) - اگر مقاومت سلف ناچیز نباشد ($R_L \neq 0$) خواهیم داشت:

$$Z_L = \sqrt{R_L^2 + X_L^2} = \sqrt{R_L^2 + L^2 \omega^2} \quad (۳۵-۱۳)$$

$$V_L = I_e Z_L = I_e \sqrt{R_L^2 + L^2 \omega^2} \quad \text{بنابراین: (۳۶-۱۳)}$$

در این $0 < \varphi < \frac{\pi}{2}$ است و از رابطه زیر حساب می‌شود:

$$\tan \varphi = \frac{X_L}{R_L} = \frac{L\omega}{R_L} \quad (۳۷-۱۳)$$

یادآوری- رابطه ۳۵-۱۳ را می‌توان از رابطه کلی $Z = \sqrt{R^2 + (X_L - X_C)^2}$

نتیجه گرفت. کافی است قرار دهیم: $X_C = 0$ و $R = R_L$.

(۹-۱۳) - نه. اختلاف پتانسیل کل دو سر مدار معمولاً کوچکتر از مجموع اختلاف

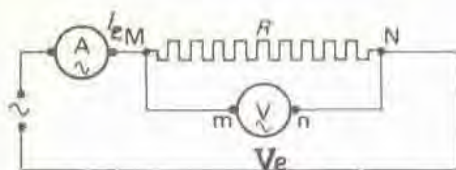
پتانسیل‌های دو سر هر یک از اجزاء است یعنی:

$$V_e < V_R + V_L + V_C$$

می‌توانیم مانند (شکل ۱۸-۱۳) اختلاف پتانسیل کل را از راه رسم به دست آوریم. بین

اختلاف پتانسیل کل و اختلاف پتانسیل‌های دو سر هر یک از اجزاء مدار رابطه جبری زیر برقرار است:

$$V_e^2 = V_R^2 + (V_L - V_C)^2$$

شکل ۱۳-۱۲- تحلیل تجربی رابطه

$$I_e = \frac{V_e}{R}$$

۲- حالتی که مدار شامل خود القا است- اینک در نظر بگیریم که بدو سربك خود القاء (سلف) که اندوكتانس آن L و مقاومت الكتریکی آن ناچیز است (مثلاً به دو سربك سیم پیچ بدون مقاومت که دارای هسته آهنی است) اختلاف پتانسیل متناوبی برقرار شده است. چون اختلاف پتانسیل دو سربك خود القاء

برابر $L \frac{di}{dt}$ است اگر معادله جریان را به صورت $i = I_m \sin \omega t$ نمایش دهیم خواهیم داشت:

$$v = L \frac{di}{dt} = L I_m \omega \cos \omega t$$

یا: (۱۳-۱۴)

$$v = L \omega I_m \sin(\omega t + \frac{\pi}{2}) = V_m \sin(\omega t + \frac{\pi}{2})$$

این رابطه نشان می‌دهد که اولاً بین شدت

جریان i و اختلاف پتانسیل v اختلاف فاز $\frac{\pi}{2}$ وجود دارد و اختلاف پتانسیل نسبت به شدت جریان جلو است یعنی به اندازه زمان $\frac{T}{4}$ زودتر از شدت جریان ماکزیموم یا صفر می‌شود (به شکل ۱۳-۱۸ بب. مراجعه شود).

ثانیاً شدت جریان ماکزیمومی که می‌تواند از

الکتریکی R اختلاف پتانسیل متناوب:

$$v = V_m \sin \omega t \text{ برقرار شده است.}$$

شدت جریانی که در هر لحظه از این مقاومت می‌گذرد طبق قانون اهم از رابطه $v = iR$ حساب می‌شود. چون مقاومت R محسوساً ثابت است، اختلاف پتانسیل در هر لحظه متناسب با شدت جریان است در نتیجه v و i هم فاز هستند و خواهیم داشت:

$$i = \frac{v}{R} = \frac{V_m}{R} \sin \omega t = I_m \sin \omega t$$

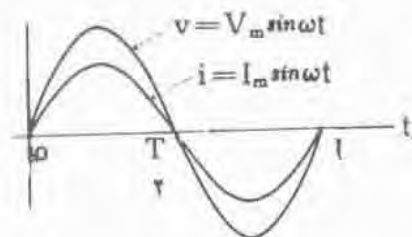
$$I_m = \frac{V_m}{R} \quad \text{یا} \quad (13-14)$$

نمودارهای شکل ۱۳-۱۲ هم فاز بودن v و i را نشان می‌دهند: به طوری که در شکل دیده می‌شود اختلاف پتانسیل و شدت جریان با هم صفر و یا هم ماکزیموم می‌شوند.

بین شدت جریان مؤثر و اختلاف پتانسیل مؤثر نیز رابطه زیر برقرار است:

$$I_e = \frac{V_e}{R} \quad (13-15)$$

این رابطه را می‌توان مستقیماً با اندازه گیری شدت جریان و اختلاف پتانسیل به وسیله آمپر سنج و ولت سنج، مطابق شکل (۱۳-۱۳) تحقیق کرد.

شکل ۱۳-۱۳- برای يك مقاومت خالص، اختلاف پتانسیل و شدت جریان هم فاز هستند

این خود القا بگذرد برابر است با:

$$I_m = \frac{V_m}{L\omega} \quad (17-13)$$

از مقایسه این رابطه با رابطه معمولی قانون اهم نتیجه می شود که خود القا (یا سلف) در مقابل عبور جریان متناوب يك مقاومت ظاهری $L\omega$ ایجاد می کند که هرچه اندوكنانس L بیشتر و یا فرکانس جریان زیادتر باشد اندازه این مقاومت بیشتر است. این مقاومت ظاهری را معمولاً به X_L نمایش می دهند و ما آن را «مقاومت القائی»^۱ می نامیم. بنابراین:

$$X_L = L\omega = 2\pi fL \quad (18-13)$$

که در آن L بر حسب هانری و f بر حسب هرتز (یا ω بر حسب رادیان بر ثانیه) و X_L بر حسب اهم است.

مثال - مطلوبست مقاومت القائی سولنوئیدی که ضریب خود القائی (اندوكنانس) آن $L = 2/0 \times 10^{-3} \text{ H}$ است و از آن برق شهر با فرکانس ۵۰ هرتز می گذرد.

- داریم:

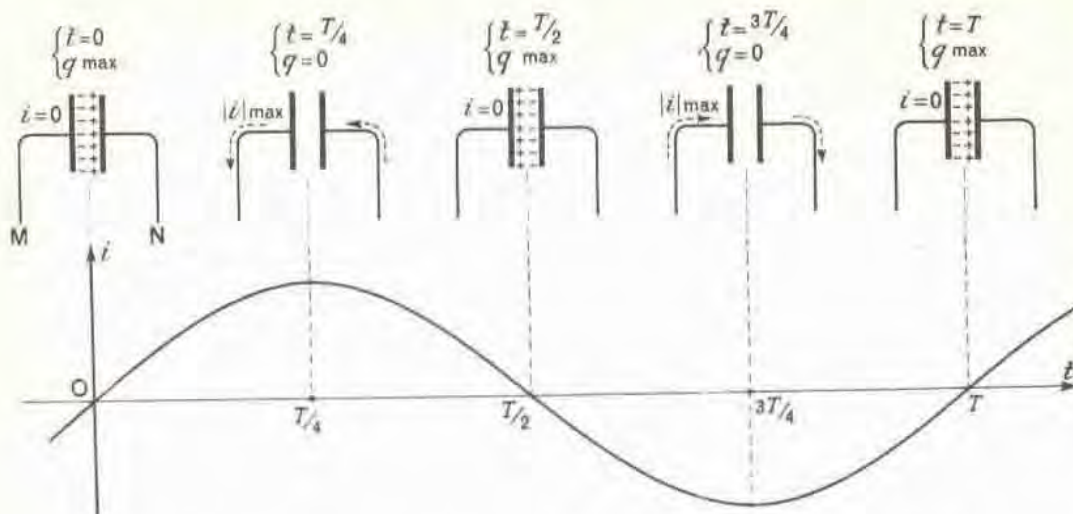
$$X_L = 2\pi fL = 2 \times 3/14 \times 50 \times 2/0 \times 10^{-3} = 0/63 \Omega$$

پرسش ۱۳-۶- بین اختلاف پتانسیل مؤثر و شدت جریان مؤثر در يك خودالقا، چه رابطه ای برقرار است؟

۳- حالتی که مدار فقط شامل خازن است - اگر دو صفحه يك خازن را به قطب يك باتری جریان پیوسته وصل کنیم پس از پرشدن خازن جریان در مدار صفر می شود. به عبارت دیگر خازن در مدار جریان پیوسته در حکم يك مقاومت بینهایت است که مانع عبور جریان می شود. ولی اگر بین دو صفحه خازن اختلاف پتانسیل متناوبی بسته شود رفتار خازن بکلی متفاوت خواهد بود و خازن مانع عبور جریان از مدار نمی شود؛ وقتی جهت اختلاف پتانسیل دو سر خازن عوض می شود جهت جریان در مدار خازن نیز عوض می شود. بنابراین جریان در مدار خازن در اثر پرشدن و خالی شدن متناوب خازن برقرار می شود و تواتر جریان در مدار خازن برابر تواتر جریان اصلی است (شکل ۱۳-۱۴). و در این عمل خازن در مقابل جریان يك مقاومت ظاهری ایجاد می کند که بستگی به ظرفیت خازن و فرکانس جریان دارد و هرچه ظرفیت خازن یا فرکانس جریان بزرگتر باشد این مقاومت کوچکتر است. ولی خازن با مقاومت معمولی این تفاوت را دارد که در خازن انرژی الکتریکی مصرف نمی شود بلکه به صورت انرژی الکتروستاتیکی $\frac{1}{2} CV^2$ ذخیره می گردد؛ در صورتی که در يك مقاومت، انرژی الکتریکی به صورت گرما تلف می شود.

برای محاسبه مقاومت ظاهری خازن، در نظر بگیریم که بین دو صفحه خازن اختلاف پتانسیل متناوبی برقرار شده است که اندازه آن در يك لحظه V برابر v است. بار الکتریکی q که در این لحظه

۱- اصطلاح فیزیکی آن در زبان انگلیسی Inductive Reactance است.

شکل ۱۳-۱۴- جریان متناوب در مدار خازن در اثر بر شدن و خالی شدن متوالی خازن برقرار می‌شود.

روی هر صفحه خازن موجود است برابر خواهد بود با:

$$q = Cv \quad (13-19)$$

که در آن C ظرفیت خازن است.

چون اختلاف پتانسیل ثابت نیست پس از گذشت زمان بینهایت کوچک dt (یعنی بین دو لحظه t و $t+dt$) بار الکتریکی به اندازه dq تغییر می‌کند و شدت جریان حاصل از این تغییر بار از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$i = \frac{dq}{dt} = C \frac{dv}{dt}$$

یا:

$$\frac{dv}{dt} = \frac{i}{C}$$

اگر معادله شدت جریان را به صورت:

$$i = I_m \sin \omega t$$

$$\frac{dv}{dt} = \frac{I_m}{C} \sin \omega t$$

$\frac{dv}{dt}$ مشتق اختلاف پتانسیل با نسبت به زمان t است، بنابراین برای به دست آوردن v کافی است تابع اولیه رابطه بالا را حساب کنیم. یعنی:

$$v = -\frac{I_m}{C\omega} \cos \omega t = \frac{I_m}{C\omega} \sin(\omega t - \frac{\pi}{2}) =$$

$$= V_m \sin(\omega t - \frac{\pi}{2}) \quad (13-20)$$

(زیرا تابع اولیه $\sin \omega t$ برابر $-\frac{1}{\omega} \cos \omega t$ است.)

این رابطه نشان می‌دهد که اولاً بین شدت

جریان i و اختلاف پتانسیل v اختلاف فاز $-\frac{\pi}{2}$

موجود است و پتانسیل نسبت به شدت عقب است به عبارت دیگر شدت جریان نسبت به اختلاف پتانسیل جلو است. یعنی شدت جریان همواره به

اندازه زمان $\frac{T}{4}$ زودتر از اختلاف پتانسیل، به

مقدار ماکزیمم یا صفر می‌رسد (به شکل ۱۳-۱۸)

مراجعه کنید). ثانیاً بین اختلاف پتانسیل، ماکزیمم V_m و شدت جریان ماکزیمم I_m رابطه زیر برقرار است:

$$V_m = \frac{I_m}{C\omega}$$

یا:

$$I_m = C\omega \cdot V_m = \frac{V_m}{\frac{1}{C\omega}} \quad (13-21)$$

رابطه بالا را به این جهت به صورت:

$$I_m = \frac{V_m}{\frac{1}{C\omega}}$$

اساسی اهم $(I_m = \frac{V_m}{R})$ مقایسه کنیم. این رابطه

نشان می‌دهد که خازن در مقابل عبور جریان متناوب از مدار، یک مقاومت ظاهری از خود نشان

می‌دهد که اندازه آن برابر $\frac{1}{C\omega}$ است. این مقاومت

ظاهری را معمولاً به X_c نمایش می‌دهند و ما آن

را «مقاومت ظرفیتی»^۱ می‌نامیم، بنابراین:

$$X_c = \frac{1}{C\omega} = \frac{1}{2\pi fC} \quad (13-22)$$

که در آن C بر حسب فاراد و f بر حسب هرتز و X_c

بر حسب اهم است. بدیهی است بین اختلاف پتانسیل مؤثر و شدت جریان مؤثر در مدار خازن رابطه:

$$I_e = \frac{V_e}{X_c}$$

مثال- هرگاه دوسر خازنی به ظرفیت $2/0$ میکرو، فاراد را با سیمهای بدون مقاومت به برق شهر وصل کنیم اولاً چه مقاومت ظرفیتی در برابر این جریان ایجاد خواهد کرد؟ ثانیاً اگر اختلاف پتانسیل دوسر آن 220 ولت باشد چه شدت جریانی از مدار آن خواهد گذشت؟

- اولاً داریم:

$$X_c = \frac{1}{2\pi fC}$$

به ازاء $C = 2\mu F = 2 \times 10^{-6} F$ و

$f = 50 Hz$ خواهیم داشت:

$$X_c = \frac{1}{2 \times 3.14 \times 50 \times 2 \times 10^{-6}} = \frac{10^4}{2 \times 3.14} = \frac{5 \times 10^3}{3.14} \Omega$$

یا:

$$X_c \approx 1.6 \times 10^3 \Omega$$

ثانیاً:

$$I_e = \frac{V_e}{X_c} = 2\pi fC \times V_e$$

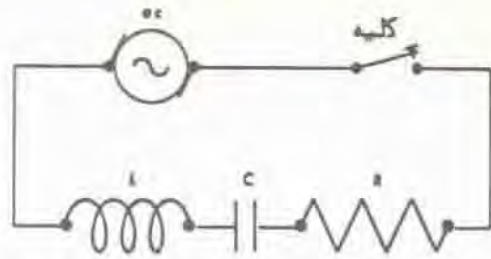
یا:

$$I_e = 2 \times 3.14 \times 50 \times 2/0 \times 10^{-6} \times 220 \approx 0.14 A$$

۴- مدار شامل مقاومت و سلف و خازن است- حالت کلی- اینک مداری در نظر بگیریم شامل مقاومت R و خازن C و سلف L که به طور متوالی به هم بسته شده‌اند (شکل ۱۳-۱۵) و بین دوسر مدار

۱- اصطلاح فیزیکی آن در زبان انگلیسی Capacitive Reactance است.

است. $X = X_L - X_C$ را راکتانسی مدار گویند. **یادآوری-** اگر سلف، خود نیز دارای مقاومت کوچکی باشد، مقاومت آن با مقاومت R جمع می‌شود. در این صورت R مقاومت کل مدار خواهد بود.

شکل ۱۳-۱۵- مدار جریان متناوب شامل مقاومت و خازن و سلف که به‌طور متوالی بهم بسته شده‌اند.

روش ترسیم برای تعیین Z - روابط بین X_L و X_C و Z را می‌توان از راه ترسیم مانند روش برداری نیز نشان داد (شکل ۱۳-۱۶): مقاومت R را مطابق شکل، با یک بردار که طول آن متناسب با اندازه R است با انتخاب یک واحد مناسب روی محور افقی OX نمایش می‌دهیم، سپس راکتانسهای X_L و X_C را با همان واحد به‌وسیله دو بردار در خلاف جهت یکدیگر روی محور OY عمود بر OX نمایش می‌دهیم در این صورت اندازه Z برابر طول برآیند سه بردار R و X_L و X_C خواهد بود.

اختلاف فاز بین شدت جریان و اختلاف پتانسیل- وجود سلف و خازن در مدار جریان متناوب سبب می‌شود که بین شدت جریان و اختلاف پتانسیل اختلاف فازی به وجود آید. اندازه این اختلاف فاز، به‌طوری که از شکل (۱۳-۱۶) نیز استنباط می‌شود، از رابطه زیر به‌دست می‌آید.

$$\tan \varphi = \frac{X_L - X_C}{R} \quad (۱۳-۲۶)$$

اگر $X_L > X_C$ باشد $\varphi > 0$ است، در

اختلاف پتانسیل متناوبی برقرار شده است. اگر اختلاف پتانسیل مؤثر دوسر مدار V_e باشد، شدت جریان مؤثر در مدار از رابطه زیر حساب می‌شود:

$$I_e = \frac{V_e}{\sqrt{R^2 + (X_L - X_C)^2}} \quad (۱۳-۲۳)$$

در این رابطه $\sqrt{R^2 + (X_L - X_C)^2}$

مقاومت ظاهری کل مدار است که «امپدانس» مدار نامیده می‌شود و معمولاً آن را به Z نمایش می‌دهند و واحد آن اهم است. بنابراین:

$$Z = \sqrt{R^2 + (X_L - X_C)^2} \quad (۱۳-۲۴)$$

$$I_e = \frac{V_e}{Z} \quad (۱۳-۲۵)$$

این رابطه نظیر فرمول اهم یعنی $I = \frac{V}{R}$

است که به جای R ، مقاومت ظاهری Z قرار گرفته

۱- با محاسباتی نظیر آنچه گذشت می‌توان به آسانی این رابطه را به‌دست آورد.

۲- Impedance

حالت رزونانس- اگر $X_L = X_C$ باشد $\varphi = 0$ است.

در این حالت امپدانس Z کمترین مقدار خود را دارد و برابر R است. در نتیجه شدت جریان در مدار به بیشترین مقدار خود می‌رسد که مقدار مؤثر آن برابر

$$I_e = \frac{V_e}{R} \quad \text{با}$$

حال رزونانس یا تشدید است. در این حالت خواهیم داشت:

$$L\omega = \frac{1}{C\omega}$$

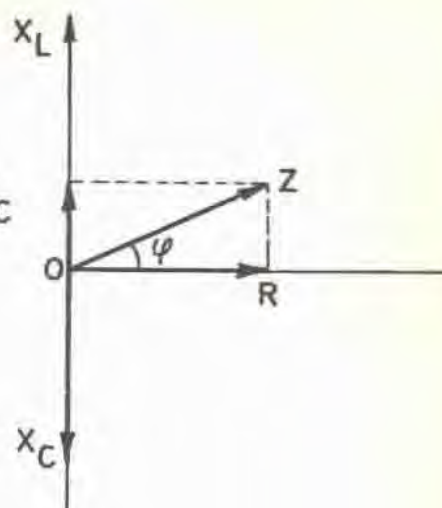
یا:

$$LC\omega^2 = 1 \quad (13-27)$$

توان در مدار جریان متناوب- ضریب توان- می- دانیم در مدار جریان پیوسته، توان مصرف شده از رابطه $P = VI$ حساب می‌شود که واحد آن وات- آمپر یا وات است.

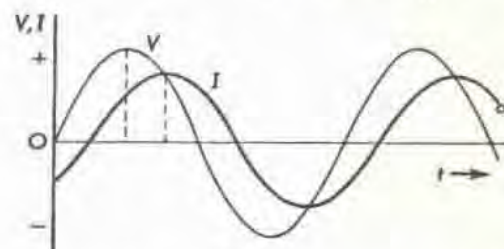
در یک مدار جریان متناوب توان برابر حاصل ضرب ولتاژ لحظه‌ای در شدت جریان لحظه‌ای است. چون هم اختلاف پتانسیل لحظه‌ای و هم شدت لحظه‌ای تغییر می‌کنند و در لحظه‌هایی هم صفر می- شوند بنابراین توان مصرف شده در هر پریود مقدار ثابتی نیست و باید اندازه متوسط آن حساب شود محاسبه نشان می‌دهد^۱ که این توان متوسط برابر است با:

$$\bar{P} = V_e I_e \cos \varphi \quad (13-28)$$

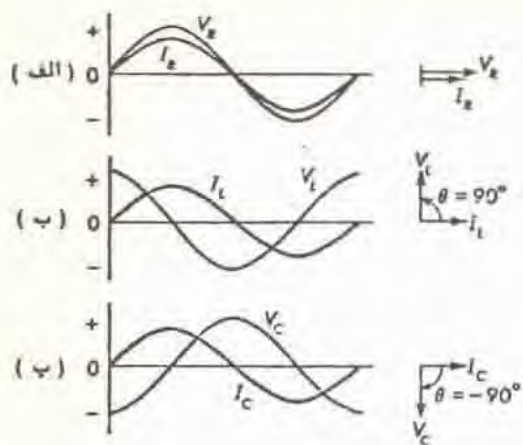
شکل (۱۳-۱۶)- روش ترسیم برای تعیین امپدانس مدار جریان متناوب.

نتیجه اختلاف پتانسیل V نسبت به شدت i جلواست. اگر $X_L < X_C$ باشد $\varphi < 0$ است و اختلاف پتانسیل نسبت به شدت جریان عقب است. شکل (۱۳-۱۷) حالتی را نشان می‌دهد که i نسبت به V به اندازه $\frac{\pi}{\varphi}$ عقب است. به عبارت دیگر شدت جریان به اندازه $\frac{1}{\lambda}$ پریود از ولتاژ عقب است.

شکل ۱۳-۱۷- شدت جریان به اندازه $\frac{\pi}{\varphi}$ نسبت به اختلاف پتانسیل عقب است.

۱- روش محاسبه شبیه به محاسبه شدت جریان مؤثر است که در همین بخش بیان شده است.

شکل ۱۳-۱۸ نمودارهای نمایش اختلاف فاز بین شدت جریان و اختلاف پتانسیل بین اجزاء جداگانه یک مدار جریان متناوب.

پتانسیل و شدت جریان چنان که دیدیم $\frac{\pi}{4}$ است (شکل ۱۳-۱۸ ب).
در نتیجه:

$$\bar{P} = 0 \text{ و } \cos \varphi = 0$$

یعنی توان متوسط مصرفی مدار صفر است.
ب- درحالتی که مدار فقط شامل خازن است.
در حالت $\varphi = -\frac{\pi}{4}$ است یعنی پتانسیل نسبت به شدت جریان $\frac{\pi}{4}$ عقب است (شکل ۱۳-۱۸ پ)
و داریم: $\bar{P} = 0$ و $\cos \varphi = 0$

یعنی در خازن هم توان الکتریکی به مصرف نمی رسد.
پرسش ۱۳-۷- پس انرژی الکتریکی داده شده به خازن چه می شود؟

ت- در حالتی مدار شامل مقاومت و سلف و خازن است (مدار R.L.C). در این حالت:

$$\cos \varphi = \frac{R}{Z} \text{ است که اندازه آن بستگی به } R \text{ و } Z$$

یعنی توان متوسط مصرف شده در یک مدار جریان متناوب برابر است با حاصل ضرب اختلاف پتانسیل مؤثر دوسر مدار در شدت جریان مؤثر در کسینوس زاویه اختلاف فاز بین شدت جریان و اختلاف پتانسیل.

مقدار $\cos \varphi$ را «ضریب توان» مدار گویند. این ضریب، به طوری که از شکل (۱۳-۱۶) نیز

استنباط می شود برابر $\frac{R}{Z}$ است. حاصل ضرب $V_e I_e$ را توان ظاهری مدار گویند و معمولاً بر حسب ولت-آمپر بیان می شود. چنانچه رابطه (۱۳-۲۸) را به صورت:

$$\cos \varphi = \frac{P}{V_e I_e} \quad (13-29)$$

بنویسیم، این رابطه نشان می دهد که ضریب توان برابر خارج قسمت توان متوسط بر توان ظاهری است.

مصرف توان در حالات مختلف

الف- در حالتی که مدار تنها شامل مقاومت R است، اختلاف فاز بین شدت و اختلاف پتانسیل صفر است. در نتیجه شدت جریان و اختلاف پتانسیل هم فاز هستند (شکل ۱۳-۱۸ الف).
+ در نتیجه:

$$\cos \varphi = 1$$

$$\bar{P} = V_e I_e = R I_e^2 \text{ و}$$

در این حالت روابط جریان پیوسته عیناً در جریان متناوب به کار می روند.

ب- درحالتی که مدار فقط شامل اندوکتانس L است. در این حالت اختلاف فاز بین اختلاف

دارد و توان مصرف شده برابر است با:

$$\bar{P} = V_e I_e \cos \varphi = V_e I_e \frac{R}{Z}$$

و چون $Z = \frac{V_e}{I_e}$ است، پس:

$$\bar{P} = V_e I_e \frac{R}{V_e / I_e} = R I_e^2$$

یعنی توان الکتریکی در مدار R.L.C به صورت گرما به مصرف می‌رسد.

در حالت رزونانس داریم:

$$\bar{P} = V_e I_e \text{ و } \cos \varphi = 1 \text{ و } \varphi = 0$$

در این حالت توان مصرف شده در مدارها کمزیموم

است.

توان مصرف شده در یک مدار جریان متناوب مستقیماً با اسبابی به نام واتمتر اندازه گرفته می‌شود. در مدرج کردن این اسباب، هم اختلاف پتانسیل و هم شدت جریان و هم ضریب توان ($\cos \varphi$) در نظر گرفته می‌شود، بنابراین عقربه این دستگاه مستقیماً اندازه $V_e I_e \cos \varphi$ را نشان می‌دهد. برای تعیین ضریب توان یک مدار کافی است کمیتهای \bar{P} و V_e و I_e را مستقیماً با واتمتر و ولتمتر و آمپرمتر

اندازه بگیرند سپس از رابطه $\cos \varphi = \frac{P}{V_e I_e}$ ضریب

توان را حساب کنند.

مثال- مداری از یک مقاومت $R = 60 \Omega$ و یک سلف $L = 0.25 \text{ H}$ و یک خازن $C = 50 \mu\text{F}$ تشکیل یافته است که به طور متوالی به هم بسته شده‌اند

و این مدار به برق $220/50$ ولت ۵۰/۵ هرتز متصل است مطلوبست:

۱- رآکتانس $X = X_L - X_C$ مدار

۲- مقاومت ظاهری (امپدانس) مدار

۳- شدت جریان مؤثر در مدار و اختلاف فاز

بین شدت و اختلاف پتانسیل.

۴- ضریب توان مدار

۵- توان مصرف شده در مدار

- داریم:

(۱)-

$$\left\{ \begin{aligned} X_L &= 2\pi f L = 2\pi \times 50 \times 0.25 = 25\pi \text{ اهم} \\ X_C &= \frac{1}{2\pi f C} = \frac{1}{2\pi \times 50 \times 50 \times 10^{-6}} = \frac{10^3}{5\pi} = \frac{200}{\pi} \text{ اهم} \\ X &= 25\pi - \frac{200}{\pi} \approx 78.5 - 63.7 = 14.8 \text{ اهم} \end{aligned} \right.$$

(۲)-

$$Z = \sqrt{R^2 + X^2} = \sqrt{60^2 + (14.8)^2} \approx 61.8 \text{ اهم}$$

(۳)-

$$\begin{aligned} I_e &= \frac{V_e}{Z} = \frac{220}{61.8} \approx 3.56 \text{ آمپر} \\ \cos \varphi &= \frac{X}{R} = \frac{14.8}{60} = 0.2466 \quad \varphi \approx 13^\circ 15' \end{aligned}$$

$$\left\{ \begin{aligned} \cos \varphi &= \frac{R}{Z} = \frac{60}{61.8} \approx 0.97 \text{ ضریب توان;} \\ \cos \varphi &= \cos 13^\circ 15' \approx 0.97 \text{ یا:} \end{aligned} \right.$$

(۵) - توان مصرف شده در مدار:

$$\begin{cases} P = V_e I_e \cos \varphi = 220 \times 3.56 \times 0.97 \approx 760 \text{ W} \\ P = R I_e^2 = 60 \times (3.56)^2 \approx 760 \text{ W} \end{cases} \quad \text{یا:}$$

اختلاف پتانسیل بین اجزاء یک مدار جریان متناوب - فاز شدت جریان در تمام قسمتهای یک مدار جریان متناوب که اجزاء مدار به طور متوالی بسته شده اند یکی است مثلاً اگر در یک لحظه شدت جریان در سلف ماکزیموم است در همان لحظه در مقاومت و خازن هم ماکزیموم است. یا اگر در سلف شدت جریان صفر است در مقاومت و خازن هم صفر است. ولی فاز اختلاف پتانسیلهای بین اجزاء مدار دهر لحظه یکی نیست. مثلاً اگر اختلاف پتانسیل دهر لحظه ماکزیموم یا صفر باشد اختلاف پتانسیل دهر مقاومت یا خازن در آن لحظه ماکزیموم یا صفر نیست بلکه بین اختلاف پتانسیلهای اجزاء یک مدار اختلاف فاز وجود دارد.

برای محاسبه اختلاف پتانسیل مؤثر دو سر هر جزء از مدار کافی است که مقاومت ظاهری (یا امپدانس) آن جزء را در شدت جریان مؤثری که از مدار می گذرد ضرب کنیم یعنی:

$$V_i = I_e Z_i \quad (30-13)$$

V_i و Z_i به ترتیب نمایش اختلاف پتانسیل

مؤثر و امپدانس هر جزء مدار است. اختلاف فاز بین شدت و اختلاف پتانسیل نیز از رابطه زیر حساب می شود:

$$\varphi = \frac{X_i}{R_i} \quad (31-13)$$

مثلاً در مدار شکل ۱۳-۱۵ که یک مقاومت

بدون اندوکتانس R و یک سلف بدون مقاومت L و یک خازن C به طور متوالی بهم بسته شده اند اختلاف پتانسیل مؤثر دهر هر جزء و اختلاف فاز آن با شدت جریان به ترتیب زیر حساب می شود:

(۱) - برای مقاومت R داریم:

$$\varphi = 0 \quad \text{و} \quad V_e = I_e R \quad (32-13)$$

زیرا $X_i = 0$ و $Z_i = R$ است.

بنابراین اختلاف پتانسیل دهر یک مقاومت خالص با شدت جریانی که از آن می گذرد هم فاز است.

(۲) - برای سلف L بدون مقاومت داریم:

(۳۳-۱۳)

$$\varphi = +\frac{\pi}{2} \quad \text{و} \quad V_L = I_e X_L = I_e L \omega$$

زیرا $Z_L = X_L$ و $R_L = 0$ است. بنابراین

اختلاف پتانسیل به اندازه ربع پریود از شدت جریان جلو است.

پوشش ۱۳-۸ - اگر خود سلف دارای مقاومت R_L باشد اختلاف پتانسیل دهر آن از چه رابطه ای به دست می آید؟ در این حالت اختلاف فاز φ چگونه حساب می شود؟

(۳) - برای خازن C داریم:

(۳۴-۱۳)

$$\varphi = -\frac{\pi}{2} \quad \text{و} \quad V_c = I_e X_c = I_e \times \frac{1}{C \omega}$$

زیرا: $Z_i = X_c$ و $R = 0$ $\varphi = \frac{-X_c}{R} = -\infty$

بنابراین اختلاف پتانسیل دو سر يك خازن و سلف و خازن به طور متوالی است ، آیا اختلاف نسبت به شدت جریان به اندازه ربع هرید عقب است. پتانسیل كل دو سر مدار برابر مجموع اختلاف پرسی ۱۳-۹ در مداری كه شامل مقاومت پتانسیلهای دو سر هريك از اجزاء مدار است؟

به این پرسشها پاسخ دهید

- ۱- چه شرطی لازم است تا در مدار بسته ای جریان القائی تولید شود؟
- ۲- چه نوع جریانی را جریان متناوب گویند؟
- ۳- آیا لازم است هر جریان متناوبی جریان سینوسی باشد؟ جریان سینوسی چه ویژگی دارد؟
- ۴- آلترناتورها (مولدهای جریان متناوب) چه نوع جریان متناوبی را تولید می کنند؟
- ۵- فرق يك آلترناتور دوقطبی با يك دیناموی ساده مولد جریان متناوب در چیست؟
- ۶- به نظر شما چرا در آلترناتورها سیم پیچهای القاگیر را ثابت می گیرند و القاكن را در مقابل آنها می چرخانند.
- ۷- اصطلاحات فرکانس و آلترانانس را در جریان متناوب تعریف کنید.
- ۸- از سوانر گرمایی و شیمیایی و مغناطیسی کدام يك برای جریانهای متناوب و پیوسته یکسان ظاهر می شود و بستگی به نوع جریان ندارد؟
- ۹- برای این كه از جریان متناوب در صنعت آب فزكاری استفاده شود چه باید كرد؟
- ۱۰- آمپرسنچها و ولتسنجهائی كه بر اساس خاصیت مغناطیسی برای جریان الكتریسته پیوسته ساخته شده اند مستقیماً برای جریان متناوب قابل استفاده نیستند چگونه می توان آنها را برای جریان متناوب نیز قابل استفاده كرد؟
- ۱۱- اثر خود القائی یعنی چه؟
- ۱۲- در کدام يك از موارد زیر اثر خودالقائی به شدت ظاهر می شود؟
 - ۱- لامپ روشنائی كه به برق شهر متصل است.
 - ۲- يك سولنوئید بدون هسته آهنی كه به باتری اتومبیل متصل است.
 - ۳- همین سولنوئید كه به جریان برق متناوب متصل است.
 - ۴- يك ترانسفورماتور كه به برق شهر متصل است و از آن استفاده نمی شود.
- ۱۳- آیا می توان يك سلف با هسته آهنی را به جای رثوستا در جریان پیوسته به كار برد؟ در جریان متناوب چگونه؟ در صورتی كه جواب مثبت است آیا كاریبرد آن در این مورد مزیتی بر

رئوسا دارد؟ توضیح دهید.

۱۴- برای این که يك مقاومت خالص بدون اثر خود القاء در مسیر جریان متناوب داشته باشیم می توانیم یا سیم را کاملاً راست انتخاب کنیم یا آن را دولا کرده به شکل سیم پیچ در آوریم آیا می توانید علت را بیان کنید؟

۱۵- شدت جریان مؤثر یعنی چه؟ این اصطلاح آیا خاص جریان متناوب است یا برای جریان پیوسته نیز مصداق پیدا می کند.

۱۶- نقش مقاومت و سلف و خازن در جریان متناوب چیست؟ هر يك را جداگانه توضیح دهید.

۱۷- مقاومت ظاهری (امپدانس) يك مدار جریان متناوب در هر يك از حالت های زیر چیست؟

۱- مدار شامل مقاومت R و سلف L به طور متوالی

۲- مدار شامل خازن C و مقاومت R به طور متوالی

۳- مدار شامل خازن C و سلف بدون مقاومت L به طور متوالی

در هر يك از حالات سه گانه بالا اختلاف فاز بین شدت جریان و اختلاف پتانسیل چیست؟

۱۸- ضریب توان چه نقشی در مدار جریان متناوب دارد؟ آیا مدار جریان پیوسته نیز ضریب توان دارد؟

۱۹- برای انتقال جریان متناوب از محل تولید به محل مصرف عملاً به وسیله ترانسفورماتور و لنتاژ را بالا می برند علت را توضیح دهید.

۲۰- ضریب توان يك سلف بدون مقاومت وقتی که از آن جریان متناوب می گذرد چیست؟

۲۱- به دوسر يك سیم پیچ اختلاف پتانسیل متناوبی برقرار است و از آن جریانی به شدت مؤثر I می گذرد و اختلاف فاز بین شدت جریان و اختلاف پتانسیل φ است. هر گاه يك هسته آهنی وارد سیم پیچ کنیم:

۱- I بیشتر و φ بزرگتر می شود

۲- I کمتر و φ کوچکتر می شود

۳- I بیشتر و φ کوچکتر می شود

۴- I کمتر و φ بزرگتر می شود.

در پاسخ درست بحث کنید.

۲۲- يك خازن متغیر (از ۱ تا ۱۰۰ میکرو فاراد) و يك لامپ صد شمعی را به طور متوالی

به هم می بندیم و برای خازن ظرفیت کمتر را اختیار کرده و دوسر مدار را به شبکه برق شهر وصل می کنیم. هر گاه ظرفیت خازن را زیاد کنیم:

- ۱- روشنایی چراغ زیاد می شود
 - ۲- روشنایی چراغ کم می شود
 - ۳- روشنایی چراغ تغییر نمی کند
 - ۴- چراغ به کلی خاموش می شود.
- در پاسخ درست بحث کنید.

این مسئله ها را حل کنید

۱- ساده ترین صورت معادله يك جریان سینوسی، كه تواتر آن 50 Hz و شدت مؤثر آن ۱ آمپر است چیست؟

۲- می دانیم مقدار متوسط يك تابع سینوسی به صورت $y = y_m \sin \frac{2\pi}{T} t$ در مدت يك

آلترنانس ($\frac{T}{2}$) برابر $\frac{2y_m}{\pi}$ است. بر این اساس، مقدار الکتریسیته ای كه توسط يك جریان متناوب به تواتر ۵۰ هرتز و به شدت مؤثر ۴/۴۵ آمپر در مدت يك آلترنانس انتقال می یابد چه اندازه است؟

جواب: تقریباً ۰/۰۴ کولن

۳- چه شدت جریانی از يك سیم پیچ كه ضریب خودالقائی آن ۳۵/۵ میلی هانری است باید بگذرد تا انرژی الکتریکی ذخیره شده در آن برابر $10^{-2} \times 5/50$ ژول بشود؟

جواب: ۱/۷۶ A

۴- هرگاه به دوسر سیم پیچ يك آهنربای الکتریکی اختلاف پتانسیل پیوسته ۱۲۰ ولت برقرار سازیم جریانی به شدت ۱۲ آمپر از آن می گذرد. ولی اگر به دوسر همین سیم پیچ اختلاف پتانسیل متناوبی كه مقدار مؤثر آن ۱۲۰ وات و فرکانس آن ۵۰ هرتز است ببندیم شدت جریان در سیم پیچ ۵ آمپر می شود. اندوكتانس سیم پیچ و اختلاف فاز بین شدت و اختلاف پتانسیل جریان متناوب را حساب کنید.

جواب: تقریباً ۰/۰۷ هانری و تقریباً 65°

۵- مداری كه شامل يك لامپ (به مقاومت ۳۰۰ اهم در حال روشن بودن) و يك خازن است به شبكه يك جریان متناوب ($V_e = 120$ ولت و $f = 50$ هرتز) متصل است و شدت جریان مؤثر در مدار ۵/۲۴ آمپر است. ظرفیت خازن را حساب کنید و معادله شدت جریان را بنویسید.

جواب: $C = 8\mu F$ و $i = 0/34 \sin(314t + 0/93)$

۶- يك خازن به ظرفيت ۵۰/۰ ميكرو فاراد و يك مقاومت ۴۵/۰ اهم و يك سيم پيچ به اندوكتانس ۵/۱۵۰ هانري به طور متوالي به هم بسته شده اند و بين دوسر اين مدار جريان متناوبی كه اختلاف پتانسيل مؤثر آن ۲۰۸/۰ ولت و فرکانس آن ۶۰/۰ هرتز است برقرار شده است، مطلوب است:

۱- مقاومت ظاهري (امپدانس) مدار

۲- شدت جريان مؤثر در مدار

جواب: ۴۵/۱ اهم و ۴/۶۱ آمپر

۷- مداري تشكيل شده است از يك سيم پيچ (به مقاومت R و به ضريب خود القايي L) و يك خازن به ظرفيت C كه به طور متوالي به هم بسته شده اند و از مدار جريان متناوبی كه شدت مؤثر آن $\frac{5}{2}$ آمپر است می گذرد. ولت سنج اختلاف پتانسيل قسمت های مختلف مدار را بشروح زیر معين می کند:

اختلاف پتانسيل در سر مدار ۱۲۰ ولت

اختلاف پتانسيل دوسر سيم پيچ ۱۶۰ ولت

اختلاف پتانسيل دوسر خازن ۵۶ ولت

اولاً- مقاومت های ظاهري سيم پيچ و خازن را جداگانه حساب كنيد.

ثانياً- مقاومت R سيم پيچ را معين نماييد.

ثالثاً- اختلاف فاز بين شدت جريان و اختلاف پتانسيل كل دوسر مدار را حساب كنيد.

جواب: ۱) ۸۰۰ اهم و ۲۸۰ اهم (۲) ۴۸۰ اهم (۳) تقريباً ۰/۶۳ راديان.

پاسخ به پرسشهای متن بخش ۱۳

۱۳-۱)- اندازه شدت جريان در مدار در لحظات $\frac{T}{4}$ و $\frac{3T}{4}$ ماكزيموم و در لحظات صفر

و $\frac{T}{4}$ صفر است.

۱۳-۲)- جرم جسمی كه در عمل الكتروليز در كاتد آزاد می شود طبق قانون فارادی يا

عوامل زیر متناسب است:

۱- مقدار الكتريسته ای كه از الكتروليت می گذرد

۲- هم ارز الكترو شيميايی جسم.

۱۳-۳)- با يك سو كردن جريان متناوب به وسيله لامپ دوقطبی يا به وسيله ديگر.

(۴-۱۳) - از رابطه $F = BIl_m \sin \omega t$ که در آن B شدت میدان و l طول قسمت متحرک

و i شدت جریان لحظه‌ای است. ماکزیموم این نیرو برابر است با:

$$F_m = BIl_m$$

(۵-۱۳) - به وسیله سیم‌پیچ خودالقا (که هسته آهنی نیز دارد). زیرا در سیم‌پیچ خودالقاء

انرژی خیلی کم به صورت گرما تلف می‌شود در صورتی که در رنوستا به علت مقاومت الکتریکی که دارد مقدار زیادی از انرژی الکتریکی تلف می‌شود.

$$I_e = \frac{V_e}{X_L} = \frac{V_e}{L\omega} \quad \text{رابطه (۶-۱۳)}$$

(۷-۱۳) - در یک آلترانانس به صورت $\frac{1}{\omega} CV_e^2$ در خازن ذخیره و در آلترانانس بعد به مدار

باز گردانده می‌شود.

(۸-۱۳) - اگر مقاومت سلف ناچیز نباشد ($R_L \neq 0$) خواهیم داشت:

$$Z_L = \sqrt{R_L^2 + X_L^2} = \sqrt{R_L^2 + L^2 \omega^2} \quad (۳۵-۱۳)$$

$$V_L = I_e Z_L = I_e \sqrt{R_L^2 + L^2 \omega^2} \quad \text{بنابراین: (۳۶-۱۳)}$$

در این $0 < \varphi < \frac{\pi}{2}$ است و از رابطه زیر حساب می‌شود:

$$\tan \varphi = \frac{X_L}{R_L} = \frac{L\omega}{R_L} \quad (۳۷-۱۳)$$

یادآوری- رابطه ۳۵-۱۳ را می‌توان از رابطه کلی $Z = \sqrt{R^2 + (X_L - X_C)^2}$

نتیجه گرفت. کافی است قرار دهیم: $X_C = 0$ و $R = R_L$.

(۹-۱۳) - نه. اختلاف پتانسیل کل دوسر مدار معمولاً کوچکتر از مجموع اختلاف

پتانسیل‌های دوسر هر یک از اجزاء است یعنی:

$$V_e < V_R + V_L + V_C$$

می‌توانیم مانند (شکل ۱۳-۱۸) اختلاف پتانسیل کل را از راه رسم به دست آوریم. بین

اختلاف پتانسیل کل و اختلاف پتانسیل‌های دوسر هر یک از اجزاء مدار رابطه جبری زیر برقرار است:

$$V_e^2 = V_R^2 + (V_L - V_C)^2$$

نور

در قلمرو وسیع دانش فیزیک، نور و پدیده‌های گوناگون آن عموماً مورد توجه انسان بوده است. بررسی پدیده‌های نور به این جهت جلب توجه کرده است که نتایج حاصل از آزمایش‌های مربوط به آن، مثلاً تجزیه نور به رنگ‌های مختلف، با چشم دیده می‌شوند. علاوه بر این بررسی تکامل تدریجی فرضیه‌ها و نظریه‌های دانشمندان درباره نور که منجر به کشف خواص آن و وضع قوانین مختلف گردیده است نیز به نوبه خود جالب و دارای اهمیت است.

درباره کشف و شناخت خواص نور آزمایش‌های بسیاری انجام شده است که هر دسته از آنها معرف یکی از ویژگی‌های نور است. از این رو خواص نور، بسته به چگونگی رفتار آن تحت سه عنوان اپتیک هندسی (مشمول بر انتشار نور به خط راست، محدود بودن سرعت نور، بازتابش و شکست نور) اپتیک فیزیک (شامل تفرق، تداخل، پلاریزاسیون و شکست مضاعف نور) و اپتیک کوانتیک (شامل پدیده فتوالکترونیک، تابش نور از اتم و...) مورد بررسی قرار می‌گیرد. شما در کتاب فیزیک سال دوم با رفتار نور بر اساس انتشار آن به خط راست آشنا شده‌اید و در این‌جا نیازی به تکرار آن مطالب نیست. در این‌جا نخست با روش اندازه‌گیری سرعت نور آشنا خواهید شد سپس پدیده‌های تفرق و تداخل و پلاریزاسیون را که معرف رفتار موجی نور هستند خواهید دید و مختصری هم رفتار ذره‌ای نور را خواهید آموخت.

اندازه‌گیری سرعت نور

سال عقیده بر این بود که سرعت انتشار نور نامحدود

بیش از قرن نوزدهم میلادی در مدت دوهزار و بی‌نهایت است یعنی اگر در یکی از ستارگان دور

حادثه بزرگی رخ دهد وقوع آن حادثه در نقاط دیگر جهان هستی آنآ دیده می شود. گالیله برای اندازه گیری سرعت نور تلاش کرد ولی موفق نشد، این دانشمند که یکی از پایه گذاران فیزیک تجربی است به کمک همکار خود پس از چندین بار تمرین و کسب مهارت لازم، آزمایشی را به این ترتیب انجام داد که خود بالای تپه ای ایستاد و فانوس روشنی را به دست گرفت و همکار او با يك فانوس روشن دیگر، در فاصله نسبتاً دور بالای تپه دیگری ایستاد. روش آزمایش این بود که هر دو نفر روی فانوسهای خود را با پارچه تیره ای پوشانده بودند و گالیله با کنار زدن پارچه در يك مدت کوتاه، يك علامت نوری می فرستاد و همکار او به محض مشاهده علامت نوری با کنار زدن پارچه از روی فانوس خود در يك زمان کوتاه با علامت نوری دیگری به گالیله پاسخ می داد. گالیله با وجود انجام آزمایشهای مکرر در قواصل مختلف نتوانست اختلاف زمانی بین دو پیام مشاهده کند و نتیجه آزمایش خود را چنین اظهار داشت: اگر سرعت نور نامحدود نباشد بسیار زیاد است.

پرسش ۱۴-۱ چرا گالیله در این آزمایش ناموفق بود؟

پرسش ۱۴-۲ چرا نخستین نتایجی که درباره سرعت انتشار نور بدست آمده شاهدات نجومی (مثلاً توسط رومر) بودند از مشاهدات زمینی؟

در سال ۱۸۴۹ میلادی، فیزوا فیزیک دان فرانسوی با روش ابداعی خود توانست سرعت نور را بدون این که احتیاجی به اندازه گیریهای نجومی

باشد، در سطح زمین اندازه بگیرد.

شکل ۱۳-۱، طرز آزمایش فیزو و وسایلی را که در این آزمایش به کار رفته است نشان می دهد؛ پرتوهای نور از چشمه S به آینه شفاف G که هم نور را منعکس می کند و هم از خود عبور می دهد می تابد و پس از بازتابش از روی آن توسط عدسی L_1 در نقطه O متمرکز می شود و توسط عدسی L_2 به صورت دسته پرتو موازی درمی آید. این دسته پرتو موازی پس از پیمودن مسافت ۸/۶۷ کیلومتر به عدسی L_3 و آینه M که بالای تپه ای قرار داده شده است می تابد و پس از بازتابش از روی این آینه دوباره بر می گردد و در نقطه E به چشم ناظر می رسد.

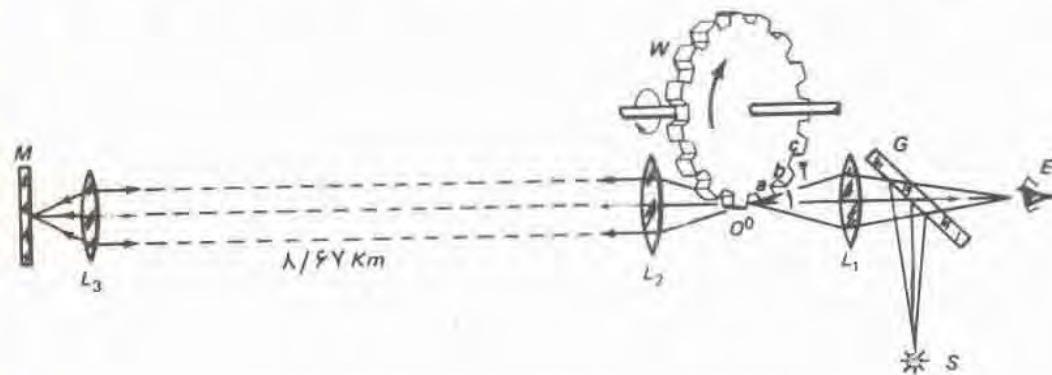
چرخ دندانه داری که میان دو عدسی L_1 و L_2 قرار داده شده به این منظور است که به هنگام چرخیدن، پرتوهای نور را به صورت آذرخشهای متوالی و هم زمان به سوی آینه M گسیل دارد و به این وسیله بتوان زمان رفت و برگشت هر آذرخش را اندازه گرفت؛ در نظر بگیریم که چرخ ساکن است و نور در نقطه O از فاصله میان دو دندانه چرخ به آینه M می تابد. بدیهی است ناظر E تصویر چشمه نور S را در آینه می بیند. اگر چرخ به گردش در آید و سرعت دوران آن طوری باشد که نوری که در نقطه O از میان دو دندانه می گذرد، در موقع برگشت، درست به دندانه a برخورد کند، نوری هم که از میان دو دندانه بعدی می گذرد، در برگشت به دندانه b برخورد می کند... در این صورت نور به چشم ناظر نمی رسد و تصویر تاریک است. اگر سرعت دوران

۱- Armand Fizeau (۱۸۹۶ - ۱۸۱۹ میلادی) / فیزیک دان فرانسوی. این

دانشمند از جمله کسانی است که زندگی خود را وقف تحقیقات علمی کرده اند.

چرخ به تدریج افزوده شود روشنائی تصویر کم کم ظاهر می شود و بتدریج افزایش می یابد تا به ماکزیمم شدت خود برسد. در این حالت آذرخشهایی که به ترتیب از فاصله های ۱۰ و ۲ و ۳ و ... دندانه ها گسیل می شوند، درست در زمانی بر می گردند که از فاصله های ۱ و ۲ و ۳ و ... دندانه ها بگذرند و به چشم ناظر برسند. چرخ دندانه داری که فیزوبه کاربرد دارای ۷۲۵ دندانه بود ($p = 725$) و هنگامی که آن را با سرعت ۲۵ دور در ثانیه ($n = 25$) می چرخانند تصویر S در نقطه E به طور واضح دیده می شد. بنابراین زمان رفت و برگشت نور با توجه به اعداد بالا برابر $\frac{1}{pn} = \frac{1}{725 \times 25} = \frac{1}{18000}$ ثانیه بود و نور در این مدت مسافت رفت و برگشت $17/34 = 2 \times 8/67$ کیلومتر را می پیمود، با این مشخصات فیزو سرعت نور را در حدود ۳۱۳۰۰۰

کیلومتر بر ثانیه به دست آورد. پس از اعلام آزمایش فیزو، دانشمندان دیگر برای اندازه گیری سرعت نور و اصلاح روش فیزو آزمایشهای دقیق تری انجام دادند از جمله فوکو دانشمند دیگر فرانسوی که با فیزو هم زمان بود به جای چرخ دندانه دار از آینه چرخان استفاده کرد، سپس مایکلسون^۱ دانشمند آمریکایی با استفاده از آینه چرخان، به شکل منشور هشت وجه چندین آزمایش برای تعیین سرعت نور انجام داد که نخستین آنها در سال ۱۸۸۵ میلادی و آخرین آنها در سال ۱۹۲۶ میلادی (یعنی در یک دوره ۴۵ ساله) انجام گرفت و سرعت نور را ۲۹۹۷۹۶ کیلومتر بر ثانیه اعلام کرد. در چهل سال اخیر آزمایشهای زیادی با روشهای مختلف برای اندازه گیری سرعت نور انجام شده و پس از بررسیهای دقیق در سال ۱۹۶۴ میلادی بهترین مقدار برای سرعت نور در هوا برابر:

شکل ۱-۱۴ طرح آزمایش فیزو برای اندازه گیری سرعت نور

۱- Albert A. Michelson (۱۸۵۳-۱۹۳۱ میلادی). مخترع دستگاهی بنام تداخل سنج (Interferometer). وبا همین دستگاه است که می توان طول متر استاندارد را بر حسب طول موج نور مشخص کرد. او نخستین دانشمند آمریکایی است که در سال ۱۹۰۷ میلادی موفق به دریافت جایزه نوبل شده است.

$$c = (299792/5 \pm 0/3) \frac{\text{km}}{\text{s}} \quad (1-14)$$

انتخاب گردیده است^۱. ولی عملاً در محاسبات سرعت

$$c = 3/0 \times 10^8 \frac{\text{m}}{\text{s}}$$

می گیرند.

سرعت نور در هوا اندکی کمتر از سرعت آن در خلأ^۲ است. این اختلاف در سطح تراز دریا در حدود ۷۰ کیلومتر بر ثانیه و در نقاط مرتفع که هوا رقیقتر است از این مقدار هم کمتر است. ولی در بیشتر موارد از این اختلاف صرف نظر می کنند و سرعت نور را در خلأ^۳ و در هوا یا هم برابر می گیرند.

سرعت انتشار نور در مواد شفاف

سرعت انتشار نور در یک ماده شفاف که ضریب شکست آن نسبت به خلأ^۴ یا نسبت به هوا n است، چنان که می دانیم^۵ برابر است با:

$$V = \frac{c}{n} \quad (2-14)$$

این رابطه نشان می دهد که وقتی نور از خلأ^۶ یا از هوا وارد محیط شفافی مانند آب یا شیشه می شود سرعتش کاهش می یابد و در نتیجه شکست حاصل می کند. این رابطه که بر اساس نظریه موجی بودن نور توجیه می شود نخستین بار با اندازه گیری سرعت نور در آب توسط فوکو به طور تجربی به اثبات رسید. آزمایش فوکو درباره اندازه گیری سرعت نور در آب که در سال ۱۸۵۰ میلادی انجام شد آزمایشی قاطع و پر ارزش بود که به جری بحثهای چندین ساله بیروان

نظریه ذره ای نیوتن و نظریه موجی هویگنس درباره نور پایان داد چند سال بعد مایکلسون نیز سرعت نور را در آب اندازه گرفت و مقدار ۲۲۵۰۰۰ کیلومتر بر ثانیه را به دست آورد.

پرسش ۱۴-۳- به نظر شما، چرا نظریه ذره ای نیوتن در باره نور نمی تواند همه وجوه شکست نور را در یک محیط شفاف توجیه کند؟

پرسش ۱۴-۴- با توجه به رفتار موجی نور بگوئید وقتی نور از هوا وارد آب می شود چه تغییری در سرعت و طول موج و تواتر آن پدید می آید؟

پرسش ۱۴-۵- چرا نور سفید در منشور تجزیه می شود؟

تفرق نور

میدانیم نور هنگام برخورد به لبه های اجسام از مسیر راست خود منحرف می شود. یعنی رفتار نور در برخورد به لبه های اجسام مانند رفتار موجهای آب یا صوت است که از گرداگرد لبه های مانع واقع در مسیر خود می گذرند. این پدیده را چنان که دیدیم تفرق یا دیفراکسیون نور می نامند برای مشاهده پدیده تفرق کافی است که در یک اتاق تاریک، در مسیر پرتوهای نوری که از یک نقطه نورانی (مثلاً از یک روزنه کوچک) گسیل می شوند جسم کدر کوچکی را قرار دهیم و سایه آن را روی یک پرده سفید بررسی کنیم. آثار تفرق معمولاً به صورت آشفتگی در مرز سایه ظاهر می گردند.

۱- سرعت نور را در خلأ چنان که متداول است در این جا به c نمایش داده ایم که حرف اول کلمه

Celerity است.

۲- به کتاب فیزیک سال دوم بحثی شکست نور مراجعه شود.

شکل ۱۴-۳- سایه چندجسم کوچک که آثار تفرق در لبه‌های آنها به صورت نوارهای باریکی مشاهده می‌شود.

شکل (۱۴-۳) سایه چند جسم را که آثار تفرق در لبه‌های آنها مشاهده می‌شود نشان می‌دهد به طوری که در شکل دیده می‌شود اثرهای تفرق به صورت نوارهای باریکی در مرزهای سایه ظاهر شده است و در وسط دوتا از این سایه‌ها نوارهای تفرق به صورت دایره‌های هم‌مرکز دیده می‌شود.

پدیده تفرق در زمان نیوتن با این فرض که نور از ذرات ریزی تشکیل یافته و حرکت آنها تابع قوانین معمولی مکانیک است توجیه می‌شد، زیرا چنان که گفتیم نیوتن معتقد بود که نور به صورت ذرات بسیار کوچک با سرعت بسیار زیاد از منبع تولید نور در تمام جهات پخش می‌شود. نظریه نیوتن درباره نور، به سبب شخصیت ممتاز او، سالها حتی تا اوایل قرن نوزدهم میلادی مورد قبول بیشتر فیزیکدانان آن زمان بود. ولی با ظهور نظریه موجی نور و کشف پدیده‌هایی مانند تفرق، تداخل و پلاریزاسیون نور که به کمک این نظریه به طور کاملتر و دقیقتری توجیه می‌شوند کم نظریه ذره‌ای بودن

نور رها شد و نظریه موجی بودن نور جای آن را گرفت و براساس این نظریه، پدیده‌های اصلی نور مانند بازتابش، شکست، تفرق، تداخل و پلاریزاسیون در آغاز قرن نوزدهم میلادی به وسیله فرنل (فیزیک دان فرانسوی که با نام او آشنایی دارید) بازوهای ریاضی نیز استدلال شد.

نظری موجی نور نخست در سال ۱۶۶۵ میلادی به وسیله رابرت هوک^۱ فیزیک دان انگلیسی مطرح شد و چند سال بعد توسط کریستیان هویگنس فیزیک دان و اخترشناس هلندی به صورت کاملتری بیان گردید. بر طبق این نظری، نور مانند صوت به صورت امواج کروی منتشر می‌شود.

اصل هویگنس

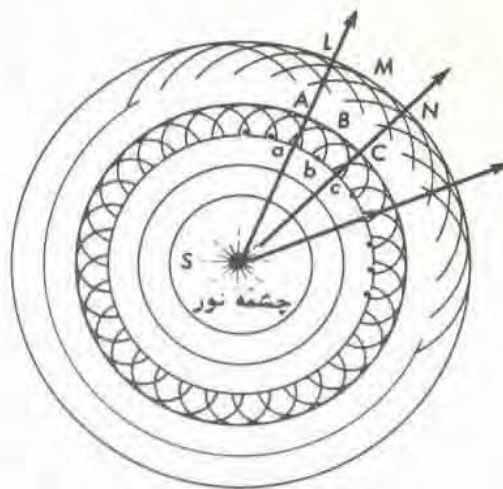
نظری موجی هویگنس را که به صورت رسم هندسی مجسم می‌شود اصل هویگنس می‌نامند و چنین بیان می‌شود:

هر نقطه واقع بر جبهه يك موج را می‌توان در حکم منبع جدید تولید امواج کروی دیگری در نظر گرفت. پس از زمان t ، جبهه جدید موج سطح مماس بر این موجهای ثانویه خواهد بود.

مثلا در شکل (۱۴-۳) همه نقاطی مانند a و b و c ... که در يك لحظه بر جبهه موج واقعند ممکن است مانند چشمه S رفتار کرده و امواج کروی کوچک ثانوی با هم تسلیف کنند. پوش این موجهای کروی ثانویه، یا به عبارت دیگر سطح مماس بر آنها جبهه جدید موج خواهد بود. لحظه‌ای بعد ممکن است نقاط A و B و C ... وارد عمل شوند و لحظه‌ای دیگر

۱- Robert Hooke

و دراز (مثلا عمود بر صفحه کتاب) باشد به نظر شما
جبهه امواج نوری که از این شکاف پخش می شوند چه
شکلی خواهد داشت؟
پرسش ۱۴-۷- با استفاده از اصل هویگنس بگوئید
چرا لید سایه ها در شکل (۱۴-۲) کاملا واضح نیست؟

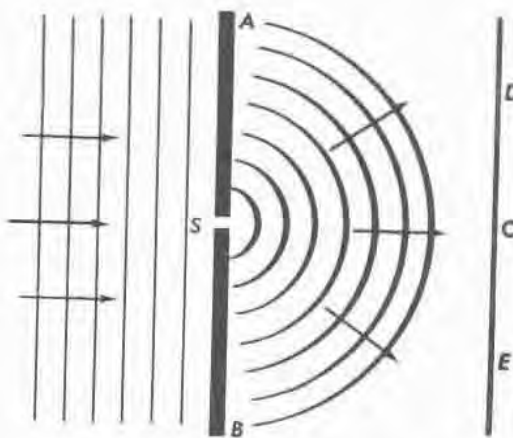
شکل ۱۴-۳- نقابتی اصل هویگنس

تداخل امواج نوری

در بخش یازدهم دیدیم هرگاه دو منبع ارتعاشی
هم پرید و هم دامنه در یک محیط به طور منظم با هم
به ارتعاش در آیند امواج حاصل از ارتعاش منظم
آنها ضمن انتشار در محیط در یکدیگر داخل شده
پدیده تداخل را ایجاد می کنند. در آن بخش متذکر
شدیم که تداخل امواج یک پدیده عمومی است،
یعنی هر جا دو منبع ارتعاشی هم فاز و هم پرید وجود
داشته باشد این پدیده صورت می گیرد. نمونه هایی
از پدیده تداخل را در سطح آب و در طول یک طناب
(به صورت امواج ایستاده) و هم چنین در صوت بررسی
کردیم. اینک یادآور می شویم که پدیده تداخل در نور

نقاط L و M و N... تا آخر.

اصل هویگنس در نظر اول ممکن است به صورت
یک بازی بی ثمر بادا پره ها جلوه گر شود، ولی به کمک
همین اصل می توان بسیاری از پدیده های اپتیکی
را توجیه و تفسیر کرد. مثلا در شکل (۱۴-۲) اصل
هویگنس با یک آزمایش ساده نشان داده شده است؛
امواج تختی که از سمت چپ به مانع AB می رسند در
تمام نقاط این مانع به جز نقطه S، یا جذب می شوند و
یا بازتابش حاصل می کنند ولی نقطه S بنا به اصل
هویگنس مانند یک منبع تولید موج ثانیه به عمل می کند
و پدیده تفرق ظاهر می شود. این پدیده به خوبی بر سطح
آب دیده می شود.

شکل ۱۴-۴- پدیده تفرق امواج از یک سوراخ کوچک
معرف اصل هویگنس است

اگر مانع AB یک پرده کدر و سوراخ S، یک
روزنه خیلی کوچک (مثلا سوراخی که با سوزن سنجاق
تولید می شود) باشد هرگاه نور به آن بتابد امواج
نور به صورت نیمکره هایی که مرکز همه آنها روزنه S
است از روزنه به اطراف پخش می شوند.

پرسش ۱۴-۶- اگر روزنه S یک شکاف باریک

هم مشاهده می‌شود و مؤید نظریه موجی بودن نور است. باید توجه داشت که شرط این که طیف تداخلی حاصل از دو منبع ارتعاشی وضع ثابت و مشخص داشته باشد این است که ارتعاشات حاصل از دو منبع ارتعاش هم‌پریود و هم‌فاز باشند، در این صورت می‌گوئیم دو منبع همسان (کوهرنت^۱) یا دارای خاصیت همسان (کوهرنس^۲) هستند.

در تولید پدیده تداخل بر سطح آب (در پشت موج‌نما) دیدیم که چگونه می‌توان دو منبع ارتعاشی همسان ایجاد کرد^۳. برای مشاهده پدیده تداخل در امواج نورانی نیز دو چشمه نور همسان لازم است دو چشمه نور همسان را فقط می‌توان از یک منبع نور به دست آورد (مثلاً صفحه کدری را که در آن دو سوراخ ریز یا دو شکاف موازی باریک نزدیک به هم فراهم شده است جلوی یک لامپ روشن قرار داد). آزمایش نشان می‌دهد که ایجاد پدیده تداخل در وضعی پایدار و مشخص به وسیله دو چشمه مستقل نور، (مثلاً دو رشته ملتهب دو لامپ جداگانه و پهلوی هم) غیر ممکن است. علت این است که انتشار نور از یک چشمه مولد نور دارای طبیعت اتصالی نیست بلکه یک «پدیده اتفاقی» است که در آن تغییرات ناگهانی فاز در زمانهای

بسیار کوتاه (در حدود ۱۰-۱۰^{-۱۰} ثانیه) صورت می‌گیرد. گرچه ممکن است با دو چشمه مستقل آثار تداخل در زمانهای کوتاه ظاهر شود ولی شکل و وضعیت آنها در هر لحظه تغییر می‌کند و آنچه دیده می‌شود تغییر فاز است نه نوارهای تداخلی. بنابراین برای این که پدیده تداخل با وضعی پایدار در مدتی دراز حاصل شود باید اختلاف فاز بین نقاط متناظر در دو چشمه نور همواره ثابت بماند. به عبارت دیگر، نقاط مختلف دو چشمه نظیر به نظیر با هم ارتباط فاز داشته باشند، در این صورت دو چشمه همسان یا کوهرنت هستند.

آزمایش یانگ^۴ - تعیین طول موج نور

آزمایش یانگ که برای نشان دادن خاصیت موجی بودن نور طرح ریزی شده بود در سال ۱۸۰۱ میلادی با استفاده از نور خورشید و دو سوراخ ریز انجام شد. طرح این آزمایش در شکل (۱۴-۵) نمایش داده شده است: نور خورشید از روزنه S_۱ می‌گذرد و به دو سوراخ ریز S_۲ و S_۳ می‌تابد و آنها را روشن می‌سازد این سوراخها طبق اصل هویگنس، خود در حکم دو چشمه همسان نور هستند که دو دسته موجهای کروی شکل منتشر می‌سازند. این موجها با یک دیگر تداخل

۱- Coherent

۲- Coherence

۳- به بخش ۱۱ تداخل امواج مراجعه شود.

۴- Thomas young (۱۸۲۹-۱۷۷۳ میلادی) - دانشمند انگلیسی که در سن ۱۴

سالگی زبانهای لاتین، فرانسه، ایتالیائی، یونانی، عبری، عربی و فارسی را فراگرفت. سپس به تحصیل پزشکی پرداخت و در ضمن تحصیل پزشکی مطالعات اساسی روی چشم به ویژه اثر سه رنگ قرمز و سبز و بنفش روی چشم انجام داد. در مورد مکانیسم صدای انسان نیز مطالعاتی انجام داد که او را به آموختن صوت و امواج صوتی علاقمند ساخت. سپس متوجه اهمیت شد و نشان داد که بسیاری از آزمایشهای نیوتن درباره نور را می‌توان با تئوری موجی نور به آسانی توجیه کرد. یانگ را بدون شک باید در ردیف دانشمندان برجسته به شمار آورد.

یا ننگ بادوشکاف به دست آمده است و نوارهای روشن، مربوط به نقاط P_0 و P_1 و P_2 ... در شکل (۵-۱۴) هستند. این پدیده را بر طبق اصل هویگنس می توان چنین توجیه کرد. امواجی که از نقاط مختلف شکافهای S_1 و S_2 با هم منتشر می شوند فقط در نقاط واقع بر روی خطوط نقطه چین که در شکل (۵-۱۴) نمایش داده شده است يك دیگر را تلافی می کنند. این خطوط در واقع معرف سطوحی هستند، که هر دو وجه در حالتی که همافزند با هم به آنجا می رسند و در نتیجه ما کزیموم روشنائی را ایجاد می کنند. در وسط فاصله این خطوط امواج در فاز متقابل به هم می رسند و در نتیجه اثر يك دیگر را خنثی می کنند و تاریکی حاصل می شود. بنابراین تداخل امواج نورانی شبیه به تداخل امواج بر سطح آب است که در شکلهای (۸-۱۱) و (۱۱-۱۱) در بخش ۱۱ دیده می شود.

نوارهای روشن مکان هندسی نقاطی هستند که تقاض فاصله های آنها از دوشکاف S_1 و S_2 برابر مضرب درستی از طول موج λ است و نوارهای تاریک نیز مکان هندسی نقاطی هستند که اختلاف فاصله های آنها از دوشکاف S_1 و S_2 برابر مضرب فردی از نصف طول موج است.

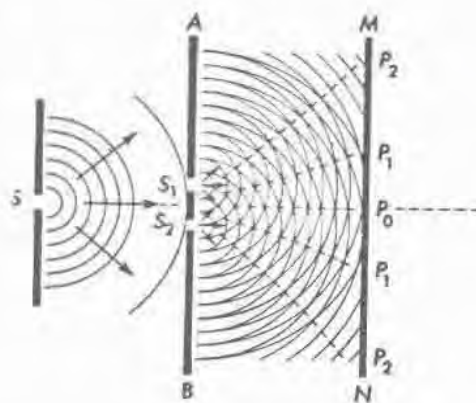
محاسبه طول موج نور

در نظر بگیریم که دو شکاف S_1 و S_2 توسط منبع نور تک رنگی با طول موج λ روشن شده اند و طیف تداخلی روی پرده نسبتاً دور و موازی با دو شکاف S_1 و S_2 تشکیل گردیده است.

اگر مطابق شکل ۱۴-۷:

$d = S_1 S_2$ فاصله دوشکاف از يك دیگر،

$D = OP_0$ فاصله پرده از صفحه دوشکاف،

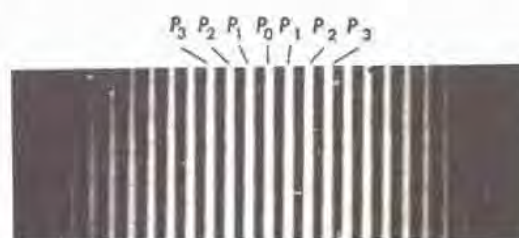

شکل ۱۴-۵- آزمایش یانگ با دو شکاف برای نشان دادن پدیده تداخل امواج نور

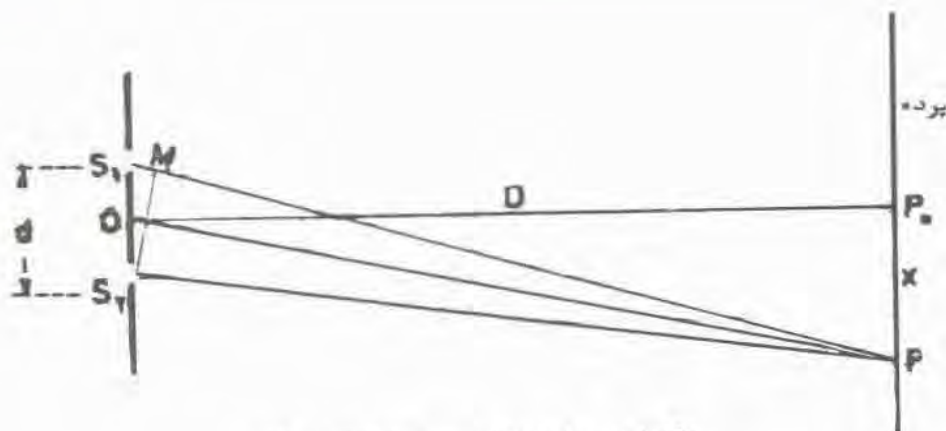
می کنند و طیف تداخلی بر روی پرده MN تشکیل می شود.

امروزه در آزمایشگاهها به جای دو سوراخ S_1 و S_2 از دوشکاف باریک و موازی و نزدیک به هم استفاده می شود و نور نیز از يك شکاف S پراکنده می تابد. در این صورت طیف تداخلی به شکل نوارهای هم عرض يك در میان روشن و تاریک بر روی صفحه MN که موازی با صفحه دو شکاف S_1 و S_2 است تشکیل می گردد.

شکل (۶-۱۴) متغیره واقعی از يك طیف تداخلی امواج نور را نشان می دهد که از آزمایش

شکل ۱۴-۶- نوارهای تداخلی حاصل از دوشکاف در آزمایش یانگ

شکل ۱۴-۷- محاسبه طول موج نور با آزمایش یانگ

$x = P_0P$ فاصله يك نوار روشن K ام از است داریم

نوار روشن وسطی P_0 باشد طبق آن چه در بخش ۱۱ ضمن محاسبه طول موج دیدیم خواهیم داشت:

$$\lambda = \frac{xd}{KD} \quad (۳-۱۴)$$

با اندازه گیری x و d و D طول موج λ

حساب می شود.

نوار مرکزی P_0 مکان نقاطی است که اختلاف

راه میان موجهایی که از S_1 و S_2 به این نقاط

می رسند صفر است. (یعنی $S_1M = K\lambda = 0$ در

نتیجه $K=0$). برای نخستین نوارهای روشن در

دوطرفه نوار مرکزی $K=1$ است و برای دومین و

سومین و... نوار روشن K به ترتیب برابر ۲ و ۳ و...

است.

نوارهای تاریک، چنان که بیان شد مکان

نقاطی هستند که موجهای نور از دو شکاف S_1 و S_2 با

فاز متقابل به آن نقاط می رسند به عبارت دیگر اختلاف

راه میان این موجها مضرب فردی از $\frac{\lambda}{2}$ است. مثلا

برای نوار تاریکی که بعد از نوار روشن K ام واقع

$$S_1M = (2K+1)\frac{\lambda}{2}$$

اگر فاصله این نوار تاریک را از نوار روشن مرکزی

به x' نمایش دهیم با توجه به این که $S_1M = \frac{x'd}{D}$

است خواهیم داشت :

$$(2k+1)\frac{\lambda}{2} = \frac{x'd}{D} \quad (۴-۱۴)$$

رابطه (۳-۱۴) نشان می دهد که فاصله هر

نوار روشن از نوار مرکزی (یعنی x) با طول موج

λ نسبت مستقیم و با فاصله دو شکاف از یکدیگر

(یعنی d) نسبت معکوس دارد بنابراین هر چه طول

موج بزرگتر و فاصله دو شکاف از یکدیگر کمتر باشد

x بزرگتر و در نتیجه پهنای نوارها بیشتر است.

مثال - دانش آموزی در یک آزمایشگاه آزمایش

یانگ را با مشخصات زیر تکرار می کند :

فاصله دو شکاف از هم 0.56 mm میلیمتر،

فاصله میان دو نوار روشن متوالی 0.98 mm

میلیمتر،

فاصله میان صفحه دوشکاف از صفحه‌ای که نوارهای تداخلی بر روی آن تشکیل می‌شوند. ۸۲/۶ سانتیمتر. طول موج نوری که در این آزمایش به کار رفته چه اندازه است؟

$$d = 5/60 \times 10^{-2} \text{m}$$

$$D = 0/826 \text{m}$$

چون پهنای همه نوارها یکی است فاصله میان دو نوار روشن متوالی را می‌توان برابر فاصله وسط نوار روشن اول از توار مرکزی گرفت، در این صورت

$$K = 1 \text{ و } x = 9/80 \times 10^{-2} \text{m}$$

و خواهیم داشت :

$$\lambda = \frac{x d}{K D} = \frac{9/8 \times 10^{-2} \times 5/6 \times 10^{-2}}{1 \times 0/826}$$

$$66/4 \times 10^{-8} \text{m}$$

$$\lambda \approx 6640 \times 10^{-10} \text{m}$$

یا

آنکستروم^۱، واحد طول موج نور

چون طول موج نور خیلی کوتاه است فیزیک دانان برای بیان اندازه آن واحد خیلی کوچکی به نام آنکستروم (با علامت اختصاری \AA) انتخاب کرده‌اند که اندازه آن 10^{-7} تا 10^{-10} متر است یعنی :

$$1 \text{\AA} = 10^{-10} \text{m} \quad (5-14)$$

در جدول زیر طول موج رنگهای طیف نور سفید تا دورقم معنی دار بر حسب آنکستروم داده شده است و این طول موجها مربوط به قسمت وسط مر

یک از نوارهای رنگی طیف است. بدیهی است تساوت مربوط به هر یک از این طول موجها از رابطه $C = f \lambda$ حساب می‌شود که در آن C سرعت نور (بر حسب متر بر ثانیه) و λ طول موج نور (بر حسب متر) و f تواتر آن (بر حسب هرتز) است.

حدود طول موج رنگهای طیف نور سفید بر حسب آنکستروم

۴۱۰۰ \AA	بنفش
۴۷۰۰	آبی
۵۵۰۰	سبز
۵۸۰۰	زرد
۶۱۰۰	نارنجی
۶۶۰۰	قرمز

این طول موجها که به کمک آزمایش دوشکاف یا تگ پدست آمده‌اند در واقع اندازه‌های متوسطی هستند زیرا هر یک از رنگهای طیف نور سفید شامل تعدادی طول موج متفاوت است که با هم اختلاف جزئی دارند.

پرسش ۱۳-۸- نوارهای تاریک و روشنی که از آنها نام بردیم ممکن است هم در اثر پدیده تداخل و هم در اثر پدیده تفرق ایجاد شوند آیا می‌توانید فرق بین آنها را بیان کنید؟

پرسش ۱۳-۹- اغلب دیده‌اید که وقتی نور خورشید بر حبابهای آب صابون یا لایه‌های نازک روغن

۱- \AA نام یک دانشمند سوئدی است که در سال ۱۸۶۸ میلادی نقشه طیف مرئی

خورشید را تنظیم کرد. آنکستروم در این نقشه یک ده میلیونیم (۷-۱۰) میلیمتر یا یک ده هزارم

(۴-۱۰) میکرون را برای واحد طول موج نور به کار برده بود از آن زمان تا کنون واحد آنکستروم

برای اندازه گیری طول موج نور به کار می‌رود.

تناور بر سطح آب می تابد رنگی به نظر می رسند آیا می توانید علت را توضیح دهید؟

پرسش ۱۴-۱۵- یکی از ویژگیهای نور که نیوتن برای وضع تئوری ذره ای بودن نور به آن استناد می کرد انتشار یک دسته پرتو نور به خط راست است. در تئوری موجی بودن نور چگونه این ویژگی توجیه می شود؟

خطوط آن عنصر شناخته می شود. تمام طیف ها، صرف نظر از منابع تولید آنها به چهار دسته زیر تقسیم می شوند:

- ۱- طیف نشری اتصالی ۲- طیف نشری خطی
- ۳- طیف جذبی اتصالی ۴- طیف جذبی خطی

طیف نشری اتصالی

وقتی که به یک قطعه فلز مانند آهن یا مس به ملایمت گرما می دهیم تا به مرحله گداختگی برسد در دمای حدود ۱۵۰۰ درجه کلوین فلز به رنگ قرمز تیره در می آید. به تدریج که دمای آن بالا می رود رنگ قرمز به نارنجی سپس به زرد و در آخر به سفید تبدیل می شود.

اگر فلز را در ضمن این که گرم می شود به وسیله اسپکتروسکوپ نگاه کنیم نخستین رنگی که در طیف آن ظاهر می گردد رنگ قرمز است، سپس با ظاهر شدن رنگهای دیگر، رفته رفته عرض طیف زیاد می شود و با سفید شدن قطعه فلز در اثر گرما، همه رنگهای مرئی از قرمز تا بنفش در طیف آن پدیدار می گردد.

وقتی که قطعه فلز به رنگ نارنجی در می آید دمای آن در حدود 1500°K و طیف آن شامل رنگهای قرمز و نارنجی و زرد است، موقعی که دما به حدود 2000°K می رسد رنگ سبز نیز در طیف ظاهر می شود یعنی طیف شامل رنگهای قرمز و نارنجی و زرد و سبز است. در حدود 3000°K فلز نور سفید تابش می کند و طیف آن کامل می شود. اگر دما را باز هم بالا ببریم رنگهای طیف دیگر تغییر نمی کند ولی شدت نور در نواحی مختلف آن زیاد می شود.

منابع نور و طیف های آن

در کتاب فیزیک سال دوم دیدیم که چگونه منشور نور سفید حاصل از یک منبع نور را به نورهای ساده با طول موجهای متفاوت تجزیه می کند.

نورهای ساده ای که به شکل خطوط یا نوارهای باریک یا گسترده به ترتیب طول موج در اسپکتروسکوپ یا در دیگر اسبابهای تجزیه نور قابل دیدن یا قابل عکسبرداری (به صورت رنگی یا سیاه و سفید) هستند طیف نامیده می شوند.

چگونگی طیف نور حاصل از یک جسم جامد ملتهب (مانند سیم تنگستن درون یک لامپ معمولی روشن) یا طیف حاصل از یک گاز (مانند نیدروژن یا نئون) و یا یک بخار داغ (مانند بخار جیوه یا بخار سدیم درون لامپ جیوه یا سدیم) بستگی به جنس ماده پخش کننده نور و دمای آن دارد.

توجه به این نکته مهم است که طیف حاصل از اجسام جامد ملتهب معمولاً پیوسته و تقریباً یکسان است در صورتی که طیف های حاصل از عناصر گازی-شکل یا بخارهای داغ معمولاً خطی بوده و باهم اختلاف فاحش دارند و خطوط مربوط به طیف هر عنصر از ویژگیهای آن عنصر است و بکمک این

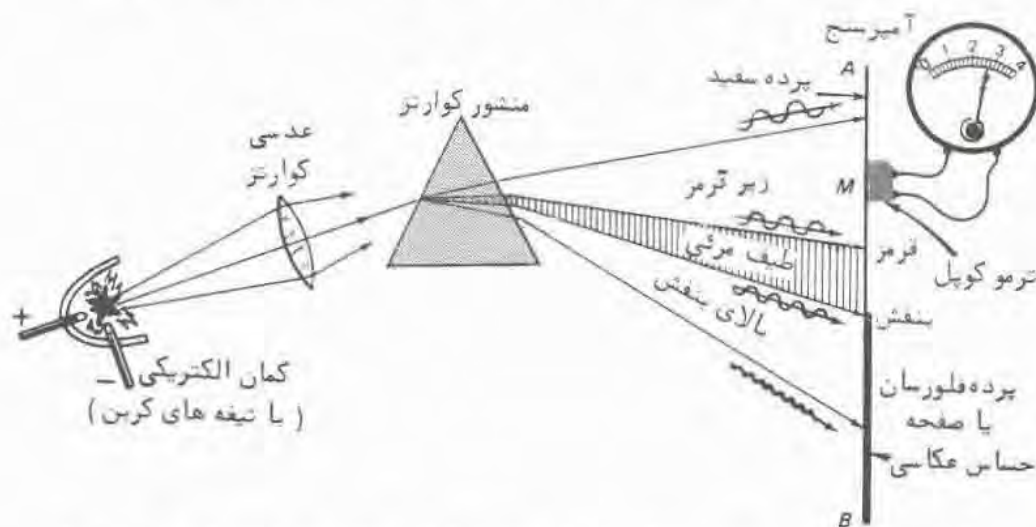
میله‌های کربن) از يك عدسی و يك منشور، هر دو از جنس کوارتز، عبور داده می‌شود و بر روی پرده سفیدی که نزدیک منشور قرار می‌گیرد متمرکز می‌گردد. اگر در ناحیه‌ای که بعد از رنگ بنفش قرار دارد و پرده از يك ماده فلورسنت پوشانده شود این ماده در ناحیه نزدیک به انتهای نور بنفش در اثر دریافت پرتوهای بالای بنفش خاصیت فلورسانس پیدا کرده و می‌درخشد. اگر به جای پرده، يك صفحه حساس عكاسی قرار داده شود پس از ظهور و ثبوت تصویر، وجود طیف بالای بنفش آشکار می‌گردد.

برای اثبات وجود طیف زیر قرمز می‌توان از يك ترموپیل استفاده کرد. قسمت حساس ترموپیل در ناحیه بنفش قرار داده می‌شود و به آرامی به ناحیه زیر قرمز منتقل می‌گردد. در این صورت آمپرمتر افزایش تدریجی شدت جریان را نشان می‌دهد تا آنکه در يك نقطه در ناحیه M شدت جریان به ماکزیمم می‌رسد ولی از آن به بعد دوباره شدت کاهش می‌یابد و در ناحیه A (خارج از منطقه طیف) به صفر می‌رسد.

کار اسپکتروسکوپ در این آزمایش جدا کردن طول موجهای مختلف از یکدیگر است. در این عمل بزرگترین طول موج مرئی که در ناحیه قرمز است، در يك سرطیف و کوچکترین طول موج مرئی که در ناحیه بنفش است در سر دیگر طیف و بقیه امواج نور در فاصله میان این دو موج در جای ویژه خود ظاهر می‌شوند. گرچه رنگها در این طیف مشخص هستند ولی حد فاصلی برای آنها نمی‌توان یافت و در اسپکتروسکوپ يك نوار اتصال از رنگها با طول موجهای مختلف ظاهر می‌گردد که «طیف نوری اقصالی» نامیده می‌شود و این طیف از ویژگیهای جامدات پامایعات حاصل از ذوب آنهاست.

طیف بالای بنفش و زیر قرمز

برای آنکه وجود طیف بالای بنفش و زیر قرمز (که با چشم دیده نمی‌شود) آشکار گردد می‌توان آزمایشی مطابق شکل ۸-۱۴ ترتیب داد؛ در این آزمایش نور حاصل از يك لامپ کمان الکتریکی (یا

شکل ۸-۱۴- این آزمایش نشان می‌دهد که در دو طرف طیف مرئی طیف بالای بنفش و زیر قرمز وجود دارد.

در شکل ۹-۱۳، نمودار مربوط به ۳۵۰۰۰ درجه کلوین توزیع انرژی تابشی را در قسمتهای مختلف طیف یک کمان الکتریکی در روی پرده نشان می‌دهد. هر یک از نمودارهای شکل ۹-۱۳ توزیع مقدار انرژی تابشی در قسمتهای مختلف طیف حاصل از یک جسم جامد را در یک دمای معین نشان می‌دهد.

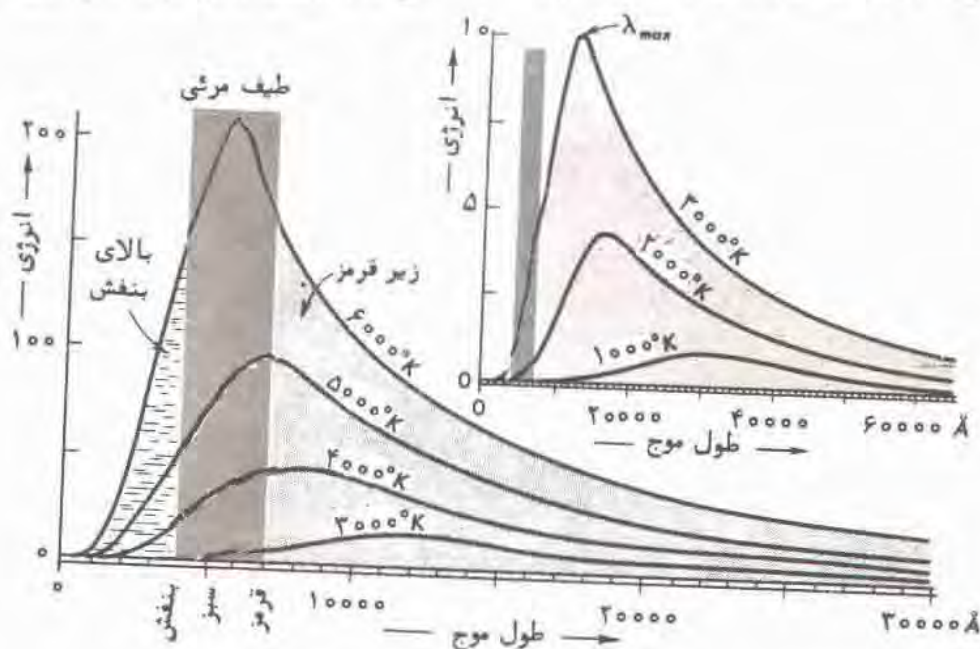
مطالعه این نمودارها نشان می‌دهد که در دماهای پائین شدت نور در طیف مرئی ناچیز است. در دمای 1000°K فقط قسمت کمی از ناحیه قرمز طیف مرئی دیده می‌شود و در 2000°K نه تنها درخشندگی ناحیه قرمز افزایش می‌یابد بلکه رنگ‌های نارنجی و زرد و سبز نیز ظاهر می‌شوند. در 3000°K (دمای کمان الکتریکی با جریان ضعیف یا دمای رشته تنگستن)

تمام رنگ‌های طیف ظاهر می‌شود، ولی ماکزیم تابش در ناحیه زیر قرمز است. در 6000°K (دمای سطح خورشید) ماکزیم انرژی تابشی از ناحیه سبز طیف مرئی تابش می‌شود، و در دو طرف این طیف مرئی مقدار قابل توجهی پرتوهای زیر قرمز و بالای بنفش وجود دارد.

بطوری که در شکل دیده می‌شود در دماهای بالا (حدود 6000°K) طیف جسم ناحیه گسترده‌ای را تشکیل می‌دهد ولی آنچه بر چشم انسان اثر می‌کند فقط بخش کوچکی از این ناحیه گسترده است.

قانون ویلهلم وین - اثر دما در طیف اجسام

یکی از واقعیتهای جالب توجه این است که

شکل ۹-۱۴ - توزیع انرژی منتشر شده از یک جسم جامد گرم در دماهای مختلف

۱ - Wilhelm - Wien (۱۸۶۴-۱۹۲۸ میلادی) فیزیکدان آلمانی که شهرت او به سبب تحقیقاتی

است که روی اشعه کاتودیک و اشعه مثبت و تابش نور انجام داده است. وین در سال ۱۹۱۱ میلادی به سبب کشف

همین قانون برنده جایزه نوبل شده است.

وقتی دمای يك جسم داغ به تدریج بالا می رود ما کزیمم انرژی که این جسم تابش می کند به طرف طول موجهای کوتاه و کوتاهتر منتقل می شود (به شکل ۱۴-۹ توجه شود). با بیان دقیق تر اگر دمای يك جسم دو برابر شود تابش ما کزیمم انرژی تابشی مربوط به طول موجی خواهد بود که نصف طول موج حالت اول است و اگر دما سه برابر یا چهار برابر شود طول موجی که ما کزیمم انرژی وابسته به آن است به $\frac{1}{3}$ و $\frac{1}{4}$ مقدار اولیه خود کاهش خواهد یافت.

این قانون که بنام قانون جابجائی ویلهلم وین مشهور است بصورت رابطه زیر نشان داده می شود.

$$\lambda_{max} \times T = C \quad (14-6)$$

C مقدار ثابتی است که اندازه آن برابر است

یا:

$$C = 2.897 \times 10^{-2} \text{ m}^\circ \text{K}$$

T دمای مطلق جسم و λ_{max} طول موج مربوط به تابش ما کزیمم انرژی است. با استفاده از فرمول وین می توان در هر دما طول موجی را حساب کرد که انرژی تابشی مربوط به آن ما کزیمم باشد و برعکس با مشخص بودن این طول موج دمای منبع نور را می توان حساب کرد.

مثال- دمای يك جسم داغ 6000°K است. مطلوب است طول موجی که به ازای آن تابش انرژی جسم ما کزیمم است.

$$\lambda_{max} = \frac{C}{T} = \frac{2.897 \times 10^{-2} \text{ m}^\circ \text{K}}{6 \times 10^3 \text{ K}} \quad \text{داریم:}$$

یا:

$$\lambda_{max} = 4.83 \times 10^{-6} \text{ m} = 4830 \text{ \AA}$$

نشر و جذب انرژی تابشی (قانون کیرشهف)

میزان گرمائی که يك جسم جذب یا منتشر می کند تنها بادهای آن بستگی ندارد، بلکه به طبیعت سطح خارجی آن نیز مربوط است. اجسامی که سهولت می توانند امواجی از خود تابش کنند، جذب کننده خوبی برای همان طول موجها نیز می باشند. به عبارت دیگر هر ماده همان پرتوهایی را جذب می کند که می تواند آنها را تابش کند. این موضوع تحت عنوان «قانون تابش کیرشهف» مشهور است.

جسمی که سطح خارجی آن سیاه است بهمان گونه که جذب کننده خوبی است، تابش کننده خوبی نیز خواهد بود و اگر آن را با لایه نازکی از فلز کرم پوشانیم هم نشر کننده ضعیف و هم جذب کننده ضعیفی خواهد شد.

بهترین نمونه يك جسم سیاه که بتواند تقریباً تمام تابشهای گرمایی (یا توری) را جذب کند حفره ای است دوده اندود که درون جعبه ای ایجاد شده است و داخل این حفره پره هایی پوشیده از دوده قرار دارد. پرتوهایی که از دهانه این حفره وارد آن می شوند تقریباً به طور کامل جذب شده و دیگر خارج نمی شوند. پارچه ابریشمی سیاه و یا سطحی که اندوده به دوده چراغ نفتی باشد تقریباً ۹۷ درصد پرتوهائی را که به آن می تابند می تواند جذب کند. سطوح فلزی صیقلی در حدود ۶ درصد انرژی تابشی را جذب می کنند و بقیه را باز می تابانند. میزان جذب انرژی تابشی در اغلب مواد دیگر بین این دو حد است.

پرسش ۱۴-۱۱ چرا مردم در تابستان از لباس سفید و در زمستان از لباس تیره استفاده می کنند؟

کوانتوم نور - فوتون

نخستین کوشش موفقیت آمیز برای توضیح شکل

منحنی های تابش (شکل ۱۴-۹) توسط ماکس پلانک^۱ در سال ۱۹۰۰ میلادی به عمل آمد.

کشف امواج الکترومagnetیک حاصل از نوسان بارهای الکتریکی توسط هرتز (به بخش ۱۶ مراجعه شود) پلانک را متقاعد ساخت که تابش نور از یک جسم ملتهب ناشی از ذرات بار الکتریکی دار نوسان کننده ای است که تعدادشان در منبع تولید نور بسیار زیاد است. پلانک فرض کرد که هر ذره نوسان کننده دارای فرکانس ثابت خاص خود می باشد و با همین فرکانس تابش می کند. چون تعداد این ذرات نوسان کننده بسیار زیاد است تمام فرکانسهای قابل تصور در آنها وجود دارد. بنابراین در پرتوهای گسیل شده از جسم ملتهب نیز تمام فرکانسها یافت می شود و به همین جهت طیفی که به دست می آید پیوسته است. وقتی یک ذره نوسان کننده منفرداً انرژی جذب یا تابش می کند دامنه ارتعاش آن تغییر می نماید ولی فرکانسش ثابت می ماند. هر چه فرکانس طبیعی آن بیشتر و دامنه ارتعاش آن در لحظه مورد نظر بزرگتر باشد انرژی بیشتر است.

در بیان مطالب فوق تا اینجا چیزی بر خلاف اصول نظریه کلاسیک دیده نمی شود ولی تئوری کلاسیک تلویحاً دو فرضیه زیر را نیز شامل می شود: نخست این که انرژی E یک نوسان کننده منفرد می تواند همه مقادیر از صفر به بالا را داشته باشد و با تغییر دامنه نوسانش می تواند هر مقدار انرژی را به طور پیوسته تابش یا جذب نماید، مانند یک آونگ

معمولی که وقتی در هوا نوسان می کند در اثر اصطکاک با هوا دامنه نوسانش به تدریج به طور پیوسته کاهش می یابد تا به صفر برسد (یعنی بایستد).

دوم این که هر ذره بار دار هنگامی تابش می کند که شتاب بگیرد. پس نوسان کننده در تمام مدتی که نوسان می کند چون حرکتش شتابدار است باید تابش نماید. ولی این دو پیشگویی کلاسیک با نتایجی که به طور تجربی از مطالعه تابش اجسام ملتهب به دست آمده بود تطبیق نمی کرد. بنا بر این در راه تطبیق آن نتایج با تئوری، پلانک نظریه کوانتیک خود را بر اساس دو فرض زیر که امروزه در فیزیک اهمیت خاص دارند بنا نهاد:

۱- هر نوسان کننده فقط می تواند انرژیهای مشخصی را داشته باشد. این انرژیهای مجاز متضاد درستی از یک مقدار hf هستند.

f فرکانس نوسان کننده و h یک ثابت عمومی است که امروزه به نام «ثابت پلانک» شناخته شده و مقدارش برابر است با:

$$h = 6.626 \times 10^{-34} \text{ Js (ژول ثانیه)}$$

بنابراین انرژی نوسان کننده در هر لحظه ممکن است

$$0, hf, 2hf, 3hf, \dots$$

یا به طور کلی nhf باشد. n یک عدد درست است که «عدد کوانتیک» نامیده می شود. بنابراین انرژی تابشی هیچگاه نمی تواند کسری از hf مثلاً $1/85hf$ باشد.

$E = nhf$

به طور خلاصه:

۱- ماکس پلانک (۱۸۵۸-۱۹۴۷ میلادی) یکی از فیزیکدانان آلمانی است. او چند جلد کتاب در مورد فیزیک تئوری تألیف کرد و بنام پدر تئوری کوانتم مشهور شد و بدلیل ارائه تئوری تابش اجسام سیاه در سال ۱۹۱۸ میلادی موفق به اخذ جایزه نوبل گردید.

که در آن انرژی وابسته به نوسان، ارتعاش یا دوران باشد نیز مورد نظر قرار گرفته است.

پرش ۱۴-۱۲ پس چرا اثر کوانتایی بودن انرژی در پدیده‌های با مقیاس بزرگ، مثلاً نوسان آونگ، مشاهده نمی‌شود؟

طیف کامل امواج الکترومغناطییک

امواج نور بصورت بالای بنفش و مرئی و زیر قرمز فقط قسمت کوچکی از طیف تابشی امواج الکترومغناطییک را تشکیل می‌دهند. در شکل ۱۴-۱۵ طرح ساده‌ای از طیف کامل امواج الکترومغناطییک نشان داده شده است.

بعد از امواج زیر قرمز بطرف طول موجهای بلند به امواج گرمائی و امواج بی‌سیم می‌رسیم.

بعد از امواج فوق بنفش بطرف طول موجهای کوتاه، به پرتوهای X و پرتوهای γ می‌رسیم. هر نوع موج الکترومغناطییک چه با طول موج خیلی دراز (مانند امواج رادیو به طول موج چند کیلومتر) چه با طول موج خیلی کوتاه (مانند پرتوهای γ با طول موج یک میلیون میلیونیم سانتیمتر) همه در محیط خلأ با سرعت تقریباً 3×10^8 m/s منتشر

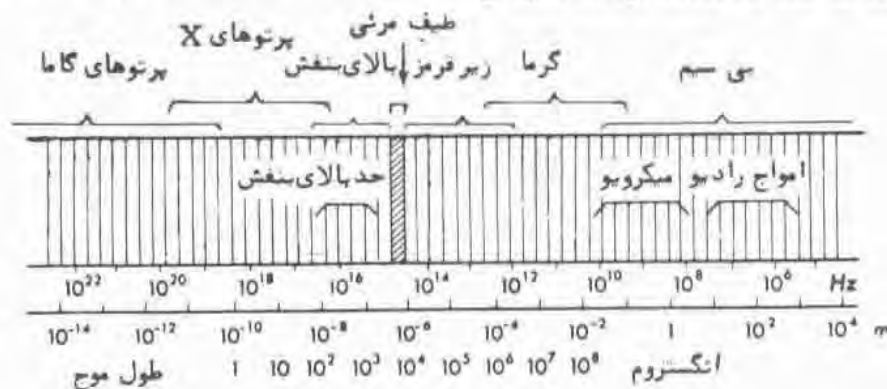
hf که مربوط به فرکانس f است «کوانتوم انرژی» نامیده می‌شود. به عبارت دیگر انرژی کلی که از یک نوسان کننده تابش می‌شود یک «کمیت کوانتایی» متشکل از پاره‌های انرژی به اندازه hf و به نام «کوانتوم انرژی» است که «فوتون» نیز نامیده می‌شود. نتیجه آن که، تغییر انرژی تابشی تدریجی و پیوسته نیست بلکه ناپیوسته و کوانتایی است مثلاً از

۲hf به ۳hf یا از ۵hf به ۶hf و

۲- یک نوسان کننده فقط هنگامی تابش می‌کند که انرژی آن از یک مقدار مجاز به مقدار مجاز کوچکتر بعدی تغییر یابد و انرژی ΔE که نوسان کننده با کاهش ناگهانی دامنه نوسان خود از دست می‌دهد به صورت یک تک موج (پالس) الکترومغناطییک با انرژی hf تابش می‌شود.

به همین ترتیب نوسان کننده می‌تواند کوانتوم انرژی hf را از پرتوهایی که بر آن می‌تابد جذب کند و بلافاصله انرژی به مقدار مجاز بالاتر بعدی برسد.

در حقیقت، کاربرد اندیشه کوانتایی بودن انرژی اکنون نه تنها در تمام قلمرو ذرات و رای میکروسکوپی به رسمیت شناخته شده بلکه درباره هر دستگاه فیزیکی

شکل ۱۴-۱۵- طیف کامل و طول موج و فرکانس امواج الکترومغناطییک

میشوند. با آنکه سرعت همه آنها در خلأ یکی است ولی خواص آنها متفاوت است. بعنوان مثال چشم انسان نمی تواند همه امواج الکتروماتیکی را ببیند، بلکه از نور بسیار گسترده شکل ۱۴-۱۵ فقط قسمت کوچکی از آن با چشم دیده می شود. مطلب دیگری که درباره امواج الکتروماتیکی باید بدانیم این است که هوا برای تمام امواج الکتروماتیکی غیر از امواج بالای بنفش سخت (یعنی با طول موج کوتاه) شفاف است.

امواج بالای بنفش سخت در هوا جذب میشوند. مه برای تمام امواج الکتروماتیکی به جز امواج بی سیم جسم کدر است.

طیف نشری خطی

وقتی که شکاف يك اسپكتروسکپ با نور حاصل از يك لامپ جیوه یا يك لامپ سدیم یا يك لامپ نئون روشن شود در دوربین دستگاه بجای يك طیف پیوسته چند خط روشن دیده می شود. (شکل های ۱۴-۱۱ و ۱۴-۱۲).

هر خط این طیف معرف يك ارتعاش سینوسی یا طول موج مشخص می باشد که بوسیله اتم بخار یا گاز تابش می شود مطالعه این خطوط و طول موج آنها نشان داده است که این خطوط بدسته هایی قابل تقسیم می باشند که شدت و تواتر آنها تابع نظم خاصی می باشد و هر يك از این دسته ها را يك سری طیف می نامند.

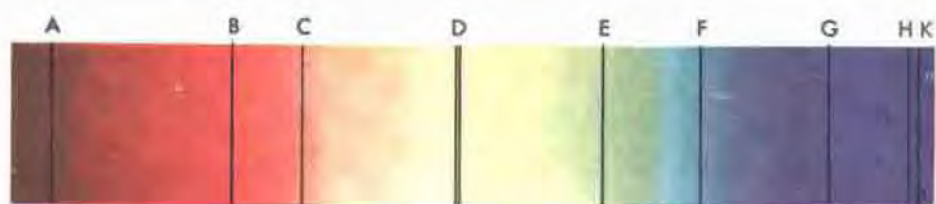
شکل ۱۴-۱۱- تصویر طیف نشری خطی چند عنصر در حالت محازی

طیف جذبی پیوسته

اگر نور مولد طیف نشری اتصالی را از يك جسم جامد یا مایع شفاف عبور دهیم و آن را بر شکاف اسپکتروسکپ بتابانیم طیف حاصل يك طیف پیوسته جذبی خواهد بود. آسانترین راه برای تشکیل دادن این قبیل طیف‌ها عبور نور سفید از شیشه‌های رنگی است. بطور مثال

برای مشاهده خطوط طیف روی يك پرده بزرگ

می‌توان آزمایشی مطابق شکل (۱۳-۱۴) انجام داد. باید دانست که اجسام جامد ملتهب همیشه طیف نشری اتصالی تولید می‌کنند در صورتیکه بخارهای آنها در دمای زیاد و فشار کم و همچنین گازها تولید طیف خطی می‌کنند (شکل ۱۴-۱۱).

طیف خورشید

طیف بخار سدیم

طیف بخار جیوه

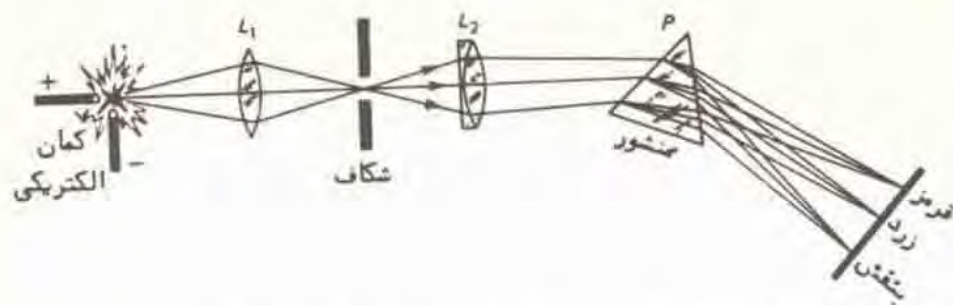

طیف بخار لیتیم

طیف هیدروژن

شکل ۱۴-۱۴

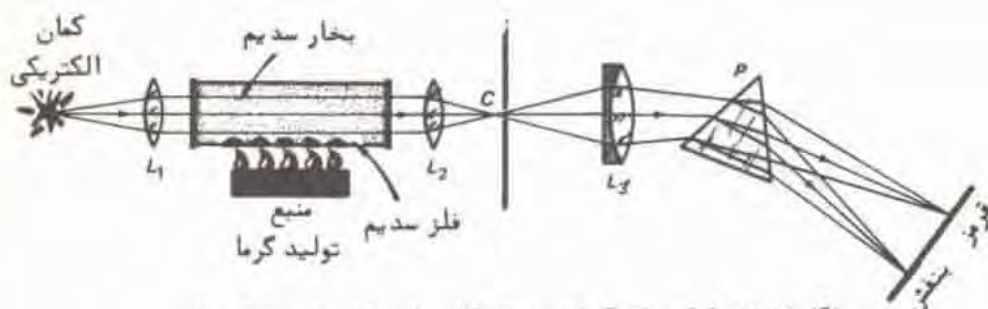
شکل ۱۴-۱۳- قرآیب يك آزمایش برای نشان دادن طیف نثری خطی

اگر مقابل نورسفید يك صافی قرمز قرار دهیم تمام رنگها به جز نور قرمز بوسیله شیشه جذب میشود و در نتیجه روی صفحه طیف فقط طیف ناحیه قرمز تشکیل می شود.

طیف تشکیل می دهد. علت انتخاب بخار سدیم آن است که تهیه و استفاده از آن آسان می باشد. برای تولید بخار سدیم کافی است مقدار کمی فلز سدیم را درون لوله شیشه ای که تا اندازه ای از هوا تخلیه شده است قرار دهیم و با استفاده از يك چراغ گاز آن را گرم کنیم. به محض آنکه داخل لوله از بخار سدیم پر شود روی طیف در ناحیه زرد يك خط تاریک ظاهر می شود.

اگر از طیف جذبی خطی فوق عکسبرداری کنیم و طول فیلم یا شیشه عکاسی را ناحیه بالای بنفش ادامه بدها کند خطوط جذبی بسیاری در قسمت نامرئی نیز ظاهر می شود (شکل ۱۴-۱۵). برای تشکیل سری های منظم از خطوط جذبی

طیف جذبی خطی
برای تشکیل طیف جذبی خطی نور سفید کاملی را از داخل يك گاز عبور داده سپس طیف آن را تشکیل می دهند مطابق شکل (۱۴-۱۳) نور سفید حاصل از يك کمان الکتریکی باتیغه های کربن پس از عبور از عدسی L_1 وارد لوله شیشه ای محتوی بخار سدیم می گردد سپس بوسیله عدسی L_2 روی شکاف C متمرکز می شود و نور خارج شده از شکاف پس از عبور از عدسی L_3 به منشور می تابد، و روی صفحه پشت عدسی

شکل ۱۴-۱۳- قرآیب يك آزمایش برای نشان دادن طیف جذبی خطی بخار سدیم.

↑
حد

سریهای سدیم

شکل ۱۴-۱۵- طیف جذبی بخار سدیم، سریهای اصلی سدیم.

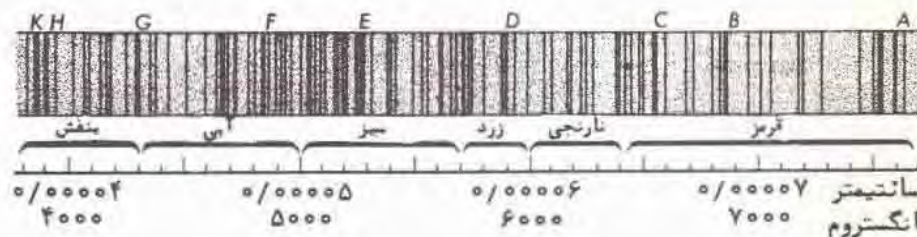
مشخص ترین این خطوط که خطوط فرانهوفر نامیده می شوند در شکل (۱۴-۱۶) دیده می شود.
در سال ۱۸۸۲ میلادی رولند^۳ دانشمند آمریکایی عکسی از طیف خورشید تهیه کرد که طول آن ۱۲ متر بود و در شکل (۱۴-۱۷) قسمت کوچکی از آن مشاهده می شود.

با توجه به آنکه دمای سطح خورشید حدود $k \approx 5000^\circ$ می باشد طیف آن باید یک طیف پیوسته باشد در صورتیکه عبور نور خورشید از اتمسفر آن باعث جذب بعضی از طول موجهای آن می شود و خطوط سیاه را در طیف نور خورشید باعث می گردد.
گازهائی که در مسیر نور خورشید هستند (اتمفر زمین و خورشید) طول موجهایی را جذب

مانند آنچه که در بالا به آن اشاره شد می توان غیر از سدیم از فلزات قلیائی دیگر مانند لیتیم، پتاسیم و روییدیم و نیزیم استفاده کرد. تمام عناصر در حالت گازی نیز چند خط جذبی معمولاً در ناحیه بالای بنفش دارند.

طیف خورشید

طیف خورشید بصورت یک طیف رنگی اتصالی است که بوسیله هزاران خط تاریک قطع شده است. این طیف اولین بار بوسیله ولاستون^۱ مشاهده شد و در سال ۱۸۱۷ میلادی فرانهوفر^۲ آن را مورد مطالعه دقیق قرار داد و تعداد هشت خط از این مجموعه را با حروف A, B, C, D, E, F, G, H نشان داد.

شکل ۱۴-۱۶- طیف خورشید که در آن خطوط واضحتر بوسیله حروف القیا مشخص شده است.

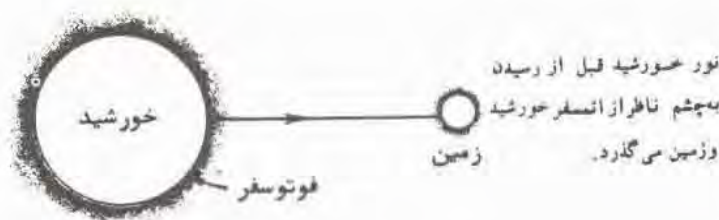
۱- Wollaston

۲- Fraunhofer

۳- (H.A. Rowland)

شکل ۱۴-۱۷ - دو تصویر کوچک از طیف خورشیدی که توسط روش تهیه شده است.

شکل ۱۴-۱۸

می‌کنند که طبق قانون کیرشهف اگر گرم شوند می-
توانند تابش نمایند، از اینرو خطوط سیاه طیف
خورشید معرف عناصر شیمیائی است که در مسیر
نور قرار گرفته است (شکل ۱۴-۱۸).
بطوری که در شکل دیده می‌شود نوارهای بالا
و پائین (الف و پ) که معرف طیف‌های خطی فوس آهن
و کلسیم می‌باشد درست در برابر بعضی از خطوط سیاه
طیف خورشید قرار دارد و از اینرو می‌توان نتیجه
گرفت که در مسیر نور خورشید آهن و کلسیم موجود
است. با این روش مقایسه‌ای می‌توان از وجود تعداد
زیادی از عناصر موجود در خورشید آگاه شد.

به این پرسشها پاسخ دهید

۱) سه آزمایش بیان کنید که نشان دهند نور به خط راست منتشر می‌شود.

۲) آیا به منظور داشتن يك پرتو نور می‌توانیم نور را از سوراخ بسیار ریزی عبور دهیم؟ توضیح دهید .

۳) آیا يك پرتو نور را آن‌طور که مورد نظر است عملاً می‌توان ایجاد کرد؟ توضیح دهید .

۴) نیوتن چگونه نشان داد که نور سفید يك نور مرکب است ؟

۵) با سابقه آشنائی که درباره اثر دارید بگوئید چرا فرض شد که برای انتشار نور سیالی به نام اتر لازم است ؟

۶) یا توجه به این که امواج نور عرضی هستند این اثر فرضی چه خاصیتی می‌بایست داشته باشد تا محیط مکانیکی مناسبی برای انتشار موجهای نور باشد ؟

۷) آیا پدیده تداخل در امواج صوتی نیز اتفاق می‌افتد. یادآور می‌شویم که امواج صوتی در هوا به‌طور طولی و امواج نوری به‌طور عرضی منتشر می‌شوند.

۸) اگر آزمایش ینگ عیناً در آب انجام گیرد چه تغییری در وضعیت نوارها نسبت به هوا حاصل می‌شود؟ توضیح دهید .

۹) اگر از میان شکاف باریك انگشتان دست خود به آسمان روشن یا به يك منبع نور نگاه كنیم نوارهای تاریك و روشنی را مشاهده می‌کنیم، این نوارها مربوط به پدیده تداخل هستند یا پدیده تفرق؟ توضیح دهید .

۱۰) در آزمایش ینگ کدام يك از پدیده‌های زیر اتفاق می‌افتد ؟

تداخل، تفرق، هم تداخل و هم تفرق

۱۱) در چه صورت دو چشمه نور را همسان (کوهرنت) گویند ؟

۱۲) چرا شرط لازم برای ایجاد پدیده تداخل داشتن دو چشمه همسان است ؟

۱۳) چگونه می‌توان دو یا چند چشمه نور همسان به دست آورد ؟

۱۴) آیا می‌توان دو چشمه همسان نور را دو تصویر مجازی يك منبع نور (مثلاً يك شكاف كه از آن پرتوهای نور گسیل می‌شود) در دو آینه تخت متقاطع دانست؟ برای این كه این دو تصویر مجازی به هم خیلی نزدیک باشند (به فاصله چند میلیمتر) دو آینه نسبت به هم چه وضعی باید داشته باشند؟ شكاف منبع نور را موازی با فصل مشترك دو آینه بگیرید و دو تصویر مجازی آن را كه خیلی به هم نزدیک باشند در دو آینه با رسم دقیق مسیر پرتوها پیدا كنید .

۱۵) در نظر بگیرید كه در آزمایش ینگ دو شكاف به وسیله نور تكرنگ قرمز روشن شده است و نوارهای تداخلی بر روی پرده‌ای موازی با سطح شكافها تشكيل گردیده است برای این كه فاصله دو نوار روشن متوالی را زیاد كنیم می‌توانیم :

۱- به جای نور تكرنگ قرمز، نور تكرنگ بنفش به كار بریم .

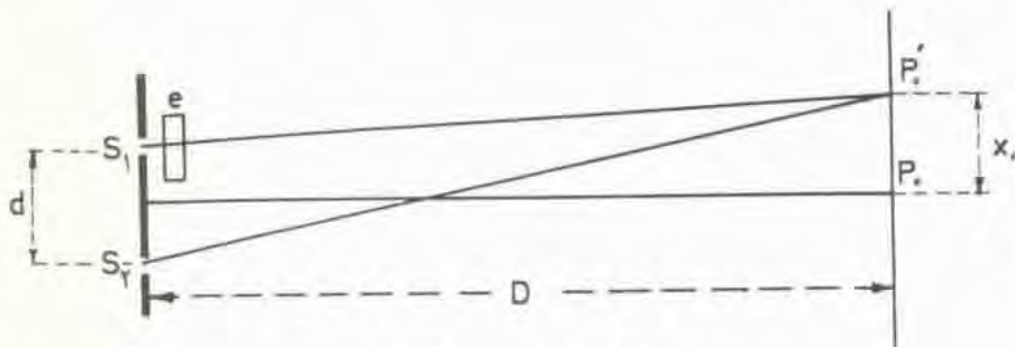
۲- فاصله پرده را از شكافها زیادتر كنیم .

۳- دوشکاف را به هم نزدیکتر کنیم .

۴- عرض شکافها را کمتر کنیم . (در جواب درست بحث کنید)

۱۶- اگر در آزمایش یانگ شکافها با نور سفید روشن شوند ، نوارهای تداخلی چگونه خواهند بود ؟

۱۷- در آزمایش یانگ، اگر جلو یکی از شکافها تیغه متوازی السطوح بسیار نازک شفافی قرارداده شود مجموعه نوارهای تداخلی که روی یک پرده تشکیل شده اند با هم به موازات یکدیگر به سمتی که تیغه قرار داده شده است انتقال می یابند مثلاً نوار مرکزی P_0 به P'_0 منتقل می شود شکل (۱۴-۱۹).

شکل (۱۴-۱۹) تغییر مکان نوارهای تداخلی

اگر ضخامت تیغه e ضریب شکست آن n باشد هنگامی که شکافها با نور تک رنگی روشن می شوند نوار مرکزی به اندازه x_0 تغییر مکان بدهد با محاسبه نشان دهید که :

$$x_0 = \frac{D}{d}(n-1)e \quad (۷-۱۴)$$

آیا می توان با این روش ضریب شکست یک ماده شفاف را اندازه گرفت ؟ توضیح دهید .
راهنمایی- اگر V سرعت نور در تیغه متوازی السطوح نامبرده باشد زمان عبور نور در

$$t = \frac{e}{V} \quad \text{تیغه برابر است با:}$$

در همین مدت مسافتی که نور با سرعت c در هوا می پیماید برابر است با :

$$e' = ct = \frac{c}{V}e = ne$$

(زیرا نسبت $\frac{c}{V}$ برابر ضریب شکست n است)، بنابراین مثل این است که تیغه متوازی السطوح مسیر $S_1P'_0$ را به اندازه $e' - e = en - e = e(n-1) = k\lambda$ افزایش داده است .

(۱۸) در بازتابش امواج از روی يك مانع (بخش ۱۲) دیدیم كه وقتی موج به مانع سختی برخورد می‌كند و برمی‌گردد جهت آن وارونه می‌شود. این بدان معنی است كه بین موج تابش و موج بازتابش اختلاف فاز π به وجود می‌آید، آیا این کیفیت در مورد امواج نور نیز صادق است؟ یعنی اگر امواج نور از محیطی كه ضریب شكست آن كمتر است به سطح محیط دیگری كه ضریب شكست بیشتری دارد بتابد و از روی آن بازتابش حاصل كند آیا بین موجهای تابش و بازتابش اختلاف فاز π به وجود می‌آید؟ اگر محیط دوم ضریب شكست كمتری نسبت به محیط اول داشته باشد چطور؟ آیا می‌توانید کیفیت تداخل را كه بر اثر تابش نور بر لایه نازك روغن یا حباب آب صابون صورت می‌گیرد بر این اساس توجیه كنید؟

(۱۹) با توجه به این كه طیف حاصل از اتمهای منفرد گاز از خطوط باریکی تشكيل می‌شود به نظر شما طیف حاصل از ملكولهای گاز مركب از دو یا چند اتم چگونه است؟

این مسئله‌ها را حل كنید

(۱) طول موج پرتو نور نكرنگی در خلا $10^3 \times 5000$ آنگستروم است. مطلوب است:
الف- برید و فرکانس این پرتو
ب- سرعت و طول موج آن در شیشه‌ای به ضریب شكست $n = 1.5$ سرعت نور را در خلا 3×10^8 کیلومتر بر ثانیه بگیرد.

جواب: $\lambda = 2230 \text{ \AA}$, $V = 2 \times 10^5 \frac{\text{km}}{\text{s}}$, $f = 6 \times 10^{14} \text{ Hz}$, $T \approx 1.67 \times 10^{-15} \text{ s}$
(۲) در آزمایشی دوشكاف باریك و موازی توسط نور قرمز به طول موج $\lambda = 6438 \text{ \AA}$ روشن شده است و نوارها در فاصله $80/0$ سانتیمتری صفحه شكافها توسط يك ميكروسكپ مدرج اندازه‌گیری شده است. اگر در این آزمایش فاصله نوار روشن با نردعم از نوار وسطی $8/62$ میلیمتر باشد فاصله دوشكاف را تا سه رقم معنی‌دار مشخص كنید. جواب: 0.1896 mm
(۳) با يك چشمه نور تكرنگ S دو شكاف موازی و باریك S_1 و S_2 را كه فاصله آنها از يكدیگر $3/0$ میلیمتر است روشن کرده‌ایم و نوارهای تداخلی را روی صفحه‌ای به فاصله $3/00$ متر از صفحه شكافها تشكيل داده‌ایم اگر از وسط نوار روشن اول تا وسط نوار روشن مركزی 0.60 میلیمتر فاصله باشد.

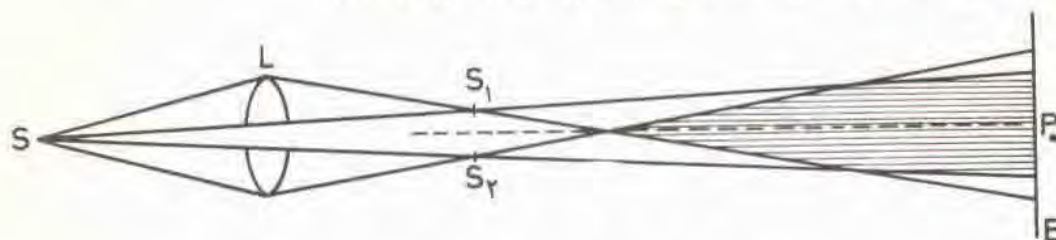
الف- طول موج نوری كه رفته چه اندازه است؟

ب- اگر عرض نوارهای تاریك و روشن یکی باشد اندازه عرض هر نوار چیست؟

جواب: الف) 6000 \AA ب) 0.30 mm

(۴) يك عدسی نازك همگرا به فاصله كانونی 50 سانتیمتر از وسط به دو نیم عدسی مساوی بریده شده است منبع نور تكرنگ S به صورت يك شكاف خیلی باریك، به‌طور موازی یا خط

جداگر دو عدسی در صفحه‌ای از محور اصلی عدسی می‌گذرد به فاصله یک متر از دو نیم عدسی قرار دارد و محور اصلی عدسی از وسط این شکاف می‌گذرد (شکل ۱۴-۲۰).

شکل (۲۰-۱۴) تشکیل پدیده تداخل با دو نیم عدسی

الف) چه اندازه باید دو نیم عدسی را در دو طرف محور اصلی به قرینه هم از یکدیگر دور کرد تا دو تصویر S_1 و S_2 به فاصله ۴ میلی‌متر از هم به دست آید.

ب) در حالتی که دو تصویر S_1 و S_2 به دست آمده است پرده E را عمود بر محور اصلی به فاصله ۳ متر از این دو تصویر قرار می‌دهند. عرض ناحیه‌ای که نوارهای تداخلی در آن تشکیل می‌شوند چه اندازه است؟

پ) روی این پرده فاصله وسط یکی از نوارهای روشن با از بیستین نوار روشن در طرف راست یا چپ این نوار ($k = ۲۰$) اندازه می‌گیرند، این فاصله برابر $۸/۱۹$ میلی‌متر می‌شود. طول موج نور به کار رفته چه اندازه است؟

جواب: الف) ۲mm ب) ۱۰mm پ) ۵۴۶۰ \AA

۵) دمای یک تابنده کامل (جسم سیاه) ۳۰۰۰°K است. با چه طول موجی تابش انرژی از آن ماکزیمم است؟ این تابش در چه ناحیه‌ای از طیف واقع است؟

۶) در یک جسم سیاه ماکزیمم تابش انرژی مربوط به طول موج ۳۶۵۰ \AA است. دمای جسم را بر حسب درجه سلسیوس و درجه کلوین حساب کنید.

۷) انرژی وابسته به فوتونهای زیر را حساب کنید.

الف- فوتون تابش شده از یک جسم سیاه دارای طول موج ۵۴۰۰ آنگستروم.

ب- فوتون مربوط به پرتو گاما با طول موج $۰/۰۱$ آنگستروم.

پ- فوتون مربوط به یک پرتو گرمایی با طول موج ۱ میکرون.

پاسخ به پرسشهای متن بخش ۱۴

۱۴-۱) - زیرا زمان انتقال علامت نوری از یک ناظر به ناظر دیگر آن قدر کوتاه بود که بر آورد آن با روشی که به کار رفته بود غیر ممکن بود.

۲-۱۴- به علت سرعت خیلی زیاد نور و عدم امکان اندازه گیری زمانهای کوتاه که نور برای پیمودن فواصل محدود در روی زمین لازم دارد .

۳-۱۴- تئوری ذره ای نیوتن پیش گویی می کند که سرعت ذرات نور در يك محیط شفاف مانند آب به سبب نیروی جاذبه ای که از طرف ملکولهای محیط بر آنها وارد می شود همواره افزایش می یابد ولی تئوری موجی نور طبق رابطه (۲-۱۴) پیش گویی می کند که این سرعت کاهش می یابد. آزمایش نیز کاهش سرعت را نشان می دهد یعنی نظریه موجی را تأیید می کند.

۴-۱۴- سرعت و طول موج نور هر دو کم می شوند ولی تواتر نور تغییر نمی کند .

۵-۱۴- نور سفید آمیزه ای از رنگها است. سرعت هر يك از این رنگها در شیشه متفاوت است به عبارت دیگر ضریب شکست شیشه برای این رنگها یکی نیست. بنابراین وقتی که يك دسته پرتو نور سفید پراکنده می شود هر رنگ با زاویه شکست ویژه خود که برای رنگهای دیگر متفاوت است شکست می یابد در نتیجه رنگهای تشکیل دهنده نور سفید از هم جدا می شوند و به شکل طیف رنگین ظاهر می گردند. همین عمل در دانه های باران نیز صورت می گیرد و رنگین کمان را در آسمان به وجود می آورد .

۶-۱۴- به شکل نیم استوانه ، مقطع این نیم استوانه ها نیم دایره های هم مرکز مرکزی هستند که در شکل (۴-۱۴) دیده می شود .

۷-۱۴- زیرا هر نقطه از لبه هر يك از اجسام ، خود منبع ایجاد موج نور جدا گانه می شود.

۸-۱۴- به طور کلی، پدیده تداخل در داخل دوائر اتلاقی تعداد محدودی امواج نور حاصل از چشمه های همسان (دو موج در آزمایش دوشکاف یانگ) به وجود می آید، در صورتی که پدیده تفرق، طبق اصل هویگنس از اتلاقی امواج نور حاصل از تعداد نامحدودی چشمه نقطه ای واقع بر جبهه موج، در لحظه ای که این جبهه از سطح شکاف می گذرد، تولید می گردد .

در شکل (۲۱-۱۴-الف) پدیده تفرق حاصل از گسیل نور از يك شکاف باریك نشان داده

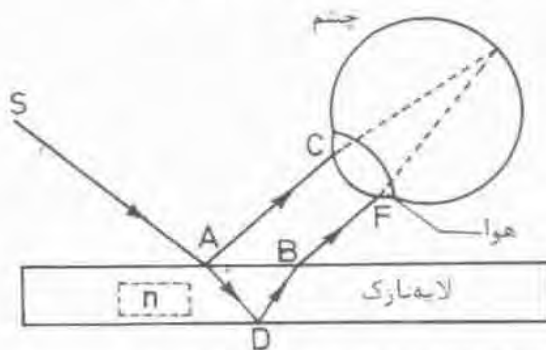
شکل ۲۱-۱۴- مقایسه نوارهای
تداخلی و تفرقی نور
(الف)

(ب)

شده است ولی در شکل (۱۴-۲۱-ب) نوارهای تداخلی حاصل از گسیل نور ازدوشکاف باریک و موازی دیده می شود. این نوارها در زمینه روشن نوارهای تفرقی شکل الف تشکیل یافته اند به طوری که اگر یکی از شکافها را بپوشانیم نوارهای تداخلی از بین می روند و زمینه نوارهای تفرقی باقی می ماند.

۱۴-۹- در نظر بگیریم که پرتو نور SA در نقطه A به سطح يك لایه نازك روغن که روی آب ریخته شده است می تابد (شکل ۱۴-۲۲) قسمتی از این پرتو در راستای AC بازتابش حاصل می کند و قسمت دیگر آن در امتداد AD شکست می یابد و در نقطه D به سطح پائینی لایه می تابد. در این نقطه نیز يك قسمت از این پرتو شکست می یابد و از لایه خارج می شود (این قسمت در شکل نشان داده نشده است) و قسمت دیگر در راستای DB باز می تابد و به صورت پرتو BF موازی با BC از سطح بالایی لایه خارج می گردد. پرتوهای AC و BF، هر دو در يك نقطه روی پرده شبکیه چشم جمع می شوند. (در شکل ۱۴-۲۲، ضخامت لایه روغن و فاصله دو پرتو بزرگتر، از آنچه که هست نشان داده شده است).

اگر نور تابنده يك دسته پرتو تکرنگ باشد بدیهی است تعداد زیادی پرتو وارد چشم می شود و چون این پرتوها مسیرهای متفاوتی را می پیمایند اختلاف راه و ارتباط بین فازهای آنها طوری است

شکل ۱۴-۲۲- تداخل میان پرتوهایی که از سطحهای بالایی و پائینی یک لایه نازك باز می تابند

که پدیده تداخل حاصل می شود و اگر دو سطح لایه کاملاً موازی باشند نوارهای تداخلی دایره ای شکل خواهند بود. هر گاه بر لایه نور سفید بتابد سطح لایه رنگین به نظر می رسد، و رنگ آن در هر نقطه حاصل ترکیب رنگهایی خواهد بود که در آن نقطه می توانند بازتابش حاصل کنند. رنگهایی که در پرتوهای بازتابیده دیده نمی شوند در پرتوهایی وجود دارند که در لایه شکست یافته و از سطح پائینی آن خارج می شوند.

۱۴-۱۵- تئوری موجی بودن نور به این پرسش وقتی توانست پاسخ دهد که طول موج نور توسط یانگ حساب شد و معلوم گردید که بسیار کوچک است، به طوری که طول موج نور قرمز هم که بزرگترین مقدار را در طیف مرئی دارد از هزارم میلی متر کوچکتر است. بنابراین يك دسته پرتو نور وقتی که از يك سوراخ به قطر چند میلی متر یا بزرگتر می گذرد به نظر می رسد که به خط راست منتشر می شود.

۱۴-۱۱- زیرا لباس سفید جذب کننده ضعیف و لباس سیاه جذب کننده قوی می باشد.

۱۴-۱۲- زیرا اکوانتوم $h\nu$ بسیار بسیار کوچک است. مثلاً در نظر بگیریم که فرکانس

نوسان آونگ ۱ هرتز است. انرژی آونگ به سبب اصطكاك با ملكولهای هوا کاهش می یابد ولی تنزل انرژی آن به اندازه يك كوانتوم 12 برابر $24-10 \times 6662$ ژول است. تغییر ناگهانی دامنه نوسان آونگ به ازاء این كوانتوم انرژی آنقدر كوچك است كه امکان مشاهده ندارد. از طرف دیگر كوچكترین تغییر قابل مشاهده در دامنه نوسان، مربوط به تعداد كوانتوم آنقدر بزرگ است كه اثر ناپیوسته بودن انرژی ظاهر نمی شود.

قطبی شدن یا پلاریزاسیون نور

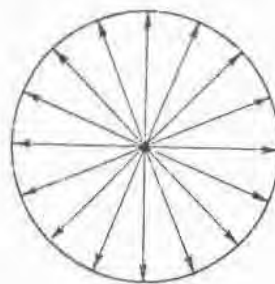
آزمایشهایی که در مورد تفرق و تداخل نور در بخش ۱۴ بیان شد دلایلی بر درستی فرضیه موجی بودن نور است. با آن که به وسیله این گونه آزمایشها می توان طول موج نور را با دقت اندازه گرفت ولی نمی توان به کمک آنها نوع امواج نور، یعنی طولی یا عرضی بودن آنها را مشخص کرد. علت عدم تشخیص این است که همه انواع موجها در شرایط مناسب پدیده های تفرق و تداخل را باعث می شوند. تعیین نوع امواج نور به وسیله پدیده دیگری به نام «قطبی شدن یا پلاریزاسیون» صورت می گیرد که از قرن هفدهم میلادی شناختن آن آغاز شده است.

در سال ۱۶۶۹ میلادی کشف شد که بلورهای اسپات دیسلاند (کلیت) خاصیت شکست مضاعف دارند یعنی یک پرتو نور را به صورت دو پرتو می شکنند و نوشته ها یا اشیاء کوچک از پشت این بلورها مضاعف دیده می شوند. نیوتن که معتقد به فرضیه ذره ای نور بود این رفتار نور را مربوط به شکل و ابعاد مختلف ذرات نور می دانست. در سال ۱۸۲۵ میلادی یانگ و فرنل با استفاده از تئوری موجی نور توضیح کاملتری درباره پلاریزاسیون آن دادند و استدلال کردند که برای توجیه پدیده پلاریزاسیون باید قبول کرد که ارتعاشات نور عرضی هستند یعنی در هر نقطه از پرتو نور راستای ارتعاش بر راستای آن پرتو عمود است (قیلاً دانشمندان عموماً عقیده داشتند که امواج نور مانند امواج صوت باید طولی باشند). شما در کتاب فیزیک سال دوم دوره نظری با پدیده پلاریزاسیون آشنا شده اید. در این بخش مطالب بیشتری در این باره خواهید آموخت.

قطبی شدن یا پلاریزاسیون نور

نور طبیعی در راستای انتشار خود دارای تقارن است، یعنی دسته پرتو نوری که از یک چشمه نور در محیط همگن و ایزوتروپ گسیل می شود دارای تقارن است.

به طور کلی در حالتی که موجها طولی هستند امتداد ارتعاشها همواره موازی با راستای انتشار است به طوری که در صفحه عمود بر راستای انتشار حرکتی وجود ندارد و تقارن کامل است. ولی اگر موجها عرضی باشند امتدادهای ارتعاش عمود بر راستای انتشار است. این بدان معنی نیست که ارتعاش همیشه در یک امتداد است بلکه ممکن است در هر امتداد واقع در سطح عمود بر راستای انتشار باشد. بنابراین ممکن است در اطراف یک راستای انتشار، تقارن کامل وجود داشته باشد (مانند شکل ۱۵-۱) یا نداشته باشد. اگر برای یک دسته پرتو نور تقارن کامل وجود نداشته باشد گفته می شود که این دسته پرتو قطبی یا پلاریزه است. مثلاً خواهیم دید که بازتابش نور طبیعی از

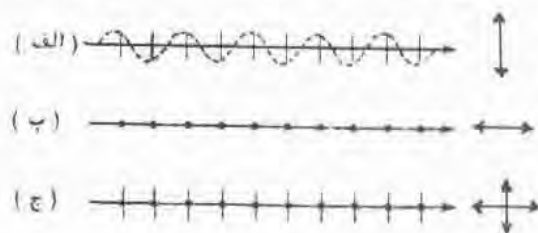

شکل ۱۵-۱- در یک پرتو نور طبیعی بردارهای ارتعاش در تمام امتدادهای سطح موج وجود دارد و حالت تقارن کامل برقرار است.

روی سطح جداگر دو محیط شفاف ایزوتروپ و همگن سبب می شود که نور کیفیت تقارن را از دست

بدهد، یعنی پلاریزه شود.

اگر در یک دسته پرتو به وسیله ای همه راستاهای ارتعاش در صفحه های موازی یکدیگر قرار گیرند در این صورت می گویند «پلاریزاسیون در صفحه» است. در شکل ۱۵-۲، نمودار الف معرف پلاریزاسیون در

شکل ۱۵-۲

الف. نمودار موج پلاریزه ای است که بردار ارتعاشات آن در امتداد قائم است.

ب. نمودار موج پلاریزه ای است که بردار ارتعاشات آن در امتداد افق است.

ج. نمودار موج غیر پلاریزه (طبیعی) است.

صفحه قائم و نمودار ب معرف پلاریزاسیون در سطح افقی و نمودار ج معرف نور طبیعی یا غیر پلاریزه است. نور طبیعی را می توان با روشهای زیر به نور پلاریزه تبدیل کرد:

- ۱- بازتابش.
- ۲- شکست مضاعف.
- ۳- جذب انتخابی.
- ۴- پراکندگی.

پلاریزاسیون به وسیله بازتابش

اگر یک دسته پرتو نور طبیعی تحت زاویه ۵۷ درجه به سطح صیقلی یک شیشه مسطح بتابد، دسته پرتو بازتابیده به صورت نور «پلاریزه در صفحه» درمی آید.

این واقعیت را مالوس^۱، فیزیکدان فرانسوی، برای اولین بار در سال ۱۸۰۸ میلادی کشف کرد. آزمایش مربوط به این کشف مهم در شکل ۳-۱۵ نشان داده شده است.

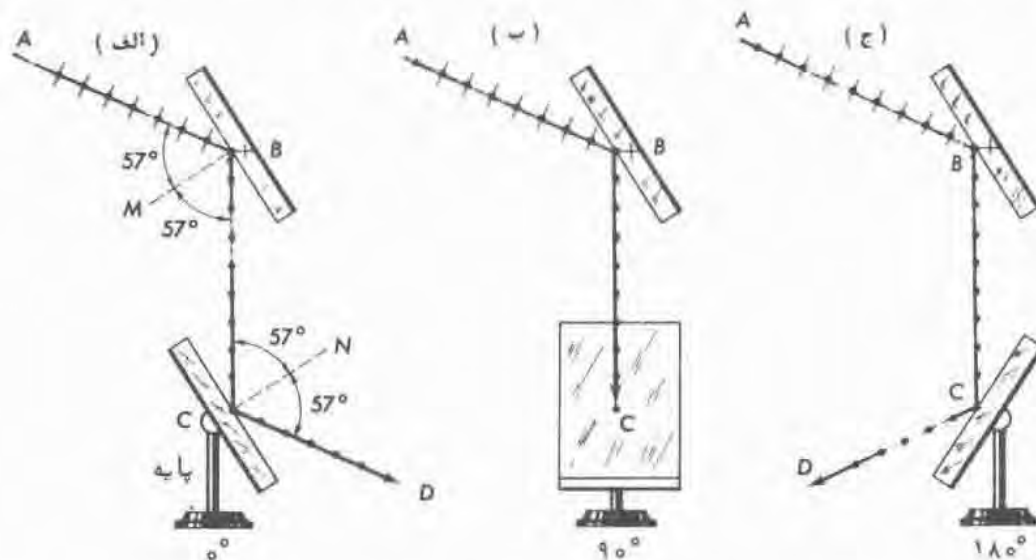
دسته پرتو نور طبیعی AB تحت زاویه ۵۷ درجه در نقطه B به سطح شیشه بالایی می‌تابد و پس از بازتابش از روی این شیشه، با همان زاویه ۵۷ درجه، در نقطه C به سطح شیشه دیگری که موازی با شیشه اولی است می‌تابد و دوباره منعکس می‌شود (شکل الف). اگر شیشه پائینی را با چرخاندن پایه‌اش به آرامی حول محور BC بچرخانیم شدت نور بازتابیده از روی آن (یعنی دسته پرتو CD) به تدریج کاهش می‌یابد و هنگامی که زاویه دوران به ۹۰ درجه برسد دسته پرتو CD از بین می‌رود، یعنی شدت آن صفر می‌شود. اگر چرخانیدن پایه شیشه پائینی را ادامه دهیم پرتو CD

دوباره ظاهر شده و شدت آن به تدریج افزایش می‌یابد و موقعی که زاویه دوران به ۱۸۰ درجه می‌رسد شدت دسته پرتو CD به ماکزیمم مقدار خود می‌رسد.

اگر باز هم به دوران پایه ادامه دهیم در ۲۷۰ درجه شدت این دسته پرتو دوباره به صفر و در ۳۶۰ درجه به ماکزیمم خود خواهد رسید. بدیهی است در تمام مدت این آزمایش زاویه‌های تابش نور بر دو شیشه بالایی و پائینی همواره ثابت و هر یک برابر ۵۷ درجه است. اگر زاویه تابش روی دو شیشه ۵۷ درجه نباشد شدت دسته پرتو CD مانند حالت قبل به ازای هر دوران ۹۰ درجه می‌نیم و ماکزیمم خواهد شد ولی می‌نیم آن دیگر صفر نخواهد بود.

در این آزمایش اگر شیشه بالایی را بچرخانیم هیچ تغییری در شدت نور CD ظاهر نخواهد شد. از اینرو می‌توان نتیجه گرفت که دسته پرتو BC، (باز

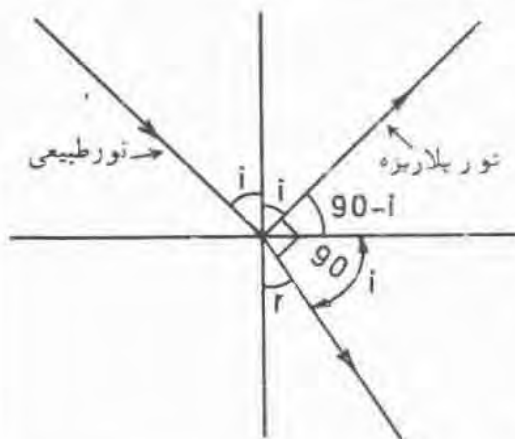
دسته پرتو نور طبیعی AB تحت زاویه ۵۷ درجه در نقطه B به سطح شیشه بالایی می‌تابد و پس از بازتابش از روی این شیشه، با همان زاویه ۵۷ درجه، در نقطه C به سطح شیشه دیگری که موازی با شیشه اولی است می‌تابد و دوباره منعکس می‌شود (شکل الف). اگر شیشه پائینی را با چرخاندن پایه‌اش به آرامی حول محور BC بچرخانیم شدت نور بازتابیده از روی آن (یعنی دسته پرتو CD) به تدریج کاهش می‌یابد و هنگامی که زاویه دوران به ۹۰ درجه برسد دسته پرتو CD از بین می‌رود، یعنی شدت آن صفر می‌شود. اگر چرخانیدن پایه شیشه پائینی را ادامه دهیم پرتو CD

شکل ۳-۱۵ آزمایش برای نشان دادن پلاریزاسیون نور به وسیله بازتابش

(۴-۱۵)

در این حالت می توان بین زاویه پلاریزاسیون

شکل ۴-۱۵- نور بازتابیده از سطح يك محیط شفاف، وقتی که زاویه تابش برابر زاویه پلاریزاسیون باشد کاملاً پلاریزه است.

(\hat{i}) و ضریب شکست محیط شفاف (n) روابط زیر را نوشت:

$$\hat{i} + \hat{r} = 90$$

$$\hat{r} = 90 - \hat{i}$$

$$n = \frac{\sin \hat{i}}{\sin \hat{r}} = \frac{\sin \hat{i}}{\sin (90 - \hat{i})} = \frac{\sin \hat{i}}{\cos \hat{i}}$$

یا:

$$\boxed{\tan \hat{i} = n} \quad (۱-۱۵)$$

یعنی قانوانت زاویه پلاریزاسیون برابر ضریب شکست محیط شفاف است.

تابیده از روی شیشه بالایی) با دسته پرتو طبیعی AB متفاوت است. به عبارت دیگر دسته پرتو AB که به شیشه اول می تابند معمولاً پلاریزه نیست و به طوری که گفتیم در راستای انتشار خود دارای تقارن کامل است. بازتابش آن از روی این شیشه سبب می شود که حالت تقارن را در راستای انتشار خود از دست بدهد، به عبارت دیگر پلاریزه شود. شیشه بالایی، که نور طبیعی را به نور پلاریزه تبدیل می کند «پلاریزه کننده»^۱ و شیشه پایینی که به وسیله آن پدیده پلاریزاسیون تحقیق می شود «تجزیه کننده»^۲ نامیده می شود.

پرسش ۱-۱۵ - در پلاریزاسیون به وسیله

بازتابش در چه صورت پلاریزاسیون کامل است؟

قانون بروستر^۳

وقتی يك دسته پرتو نور به سطح جسم شفاف مانند آب یا شیشه می تابند قسمتی از آن از سطح آب یا شیشه باز می تابد و قسمت دیگر در آن شکست می یابد آزمایش نشان می دهد که نور بازتابیده، در حالتی که زاویه تابش غیر مشخص است، به طور جزئی پلاریزه است (یعنی پلاریزاسیون در صفحه نیست) و در حالت خاصی که زاویه تابش برابر مقدار مشخصی باشد (مثلاً برای آب ۵۳ درجه و برای شیشه ۵۷ درجه) پرتو بازتابیده کاملاً پلاریزه است (یعنی پلاریزاسیون در صفحه است). این زاویه را «زاویه پلاریزاسیون» می نامند.

بروستر، فیزیکدان اسکاتلندی، برای نخستین بار کشف کرد که در هر جسم شفاف برای آن که پرتو بازتابیده کاملاً پلاریزه شود باید این پرتو بر پرتو شکست یافته عمود باشد (قانون بروستر، شکل

۱- Polarizer

۲- Analyzer

۳- Brewster

قره‌ول ۱۵-۱ برای محاسبه زاویه پلاریزاسیون به کار می‌رود. مثلاً برای آب با $n = 1/33$ این زاویه برابر ۵۳ درجه و برای شیشه با $n = 1/54$ این زاویه ۵۷ درجه است.

مثال - نور زرد به سطح صاف يك شیشه از جنس فلیت متراکم با ضریب شکست، $n = 1/664$ می‌تابد. زاویه پلاریزاسیون را برای این شیشه حساب کنید.

$$\text{داریم: } \hat{tg} i = n$$

په‌ا‌ا‌ه $n = 1/6640$ خواهیم داشت :

$$\hat{tg} i = 1/6640$$

$$\hat{i} = 59^\circ \quad \text{و}$$

پرسش ۱۵-۳ - اگر نور طبیعی به يك آینه

معمولی بتابد آیا بازتابش آن پلاریزه است؟

پلاریزاسیون در اثر شکست مضاعف نور

در سال ۱۶۶۹ فیزیکدان سوئیسی «اوراسموس بارتولینوس»^۱ کشف کرد که اگر يك دسته پرتو نور طبیعی از بلور اسپات دیسلاند (بلور کربنات کلسیم یا کلسیت) بگذرد پس از شکست به دو دسته پرتو تجزیه می‌گردد و نوشته‌ها از پشت آن مضاعف دیده می‌شوند (شکل ۱۵-۵).

این موضوع بعدها توسط هوبگنس و نیوتن مورد مطالعه قرار گرفت و مشخص شد که تقریباً تمام اجسام بلوری می‌توانند مانند «کلسیت» يك دسته نور موازی را به دو دسته نور منکسر تبدیل کنند. برای

نمونه کوارتز، میکا، یا قوت زرد، سلنیت، آرگونیت^۲ و یخ دارای این خاصیت می‌باشند.

کلسیت و کوارتز از این نظر اهمیت خاصی دارند که از آنها برای ساختن بعضی ابزارهای نوری استفاده می‌شود. در شکل ۱۵-۶ بلورهای کلسیت و کوارتز نشان داده شده است.

دو شعاع نوری که در اثر شکست مضاعف حاصل شده‌اند هر دو پلاریزه می‌باشند ولی یکی از آنها از قوانین شکست پیروی می‌کند که آن را شعاع عادی گویند و دیگری از قوانین شکست نور پیروی نمی‌کند و شعاع غیرعادی نامیده می‌شود.

شکل ۱۵-۵

از پشت بلور کلسیت نوشته‌ها مضاعف دیده می‌شوند.

داخل هر بلور فقط يك امتداد مخصوص وجود دارد که در آن امتداد، پدیده شکست مضاعف پیش نمی‌آید. این امتداد مخصوص «محور اپتیکی» نامیده می‌شود و در شکل ۱۵-۶ با خط چین نشان داده شده است.

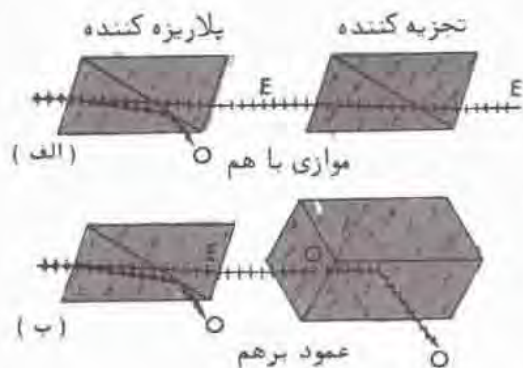
۱- Erasmus-Bartholinus

۲- Selenite

۳- Aragonite

از ضریب شکست برای شعاع غیر عادی ($n_F = 1/482$) بیشتر است.

وقتی مطابق شکل ۷-۱۵ شعاع های عادی و غیر عادی به صمغ کانادا می رسد شعاع عادی بازتابش کلی می یابد ولی شعاع غیر عادی از آن می گذرد و در امتداد موازی با اشعه تابش از منشور خارج می شود. می توان پلاریزه بودن این شعاع نور را که از منشور نیکول عبور کرده است با یک تجزیه کننده تحقیق کرد.

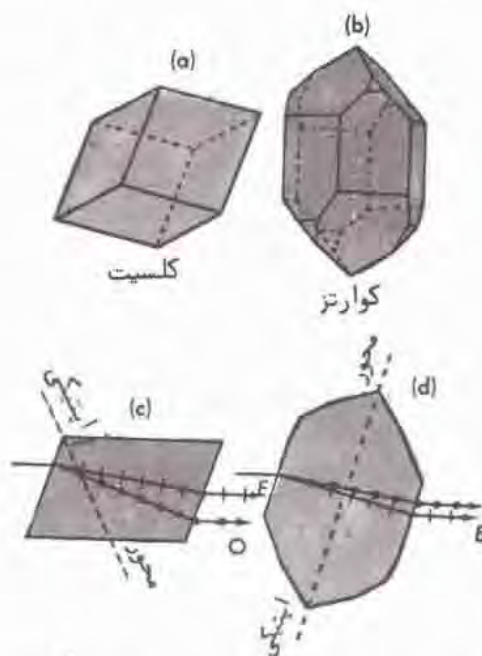

شکل ۷-۱۵

دو منشور نیکول پلاریزه کننده و تجزیه کننده

پلاریزاسیون در اثر جذب انتخابی

وقتی شعاع نور طبیعی وارد بلور تورمالین^۳ شود، در آن مانند بلور نیکول پدیده شکست مضاعف روی می دهد، با این تفاوت که شعاع عادی آن بطور کامل در داخل بلور جذب شده و فقط شعاع غیر عادی

شکل ۷-۱۵- شکل و سطح مقطع بلورهای کوارتز و کلسیت که پدیده انکسار مضاعف و پلاریزاسیون را نشان می دهند.

منشور نیکول

این منشور که از بلور کلسیت توسط نیکول^۱ ساخته شده است وسیله ای برای تولید یا شناخت نور پلاریزه می باشد. برای ساختن منشور نیکول یک بلور کلسیت را در امتداد قطر آن برش می دهند. سپس قطعات بدست آمده را بوسیله صمغ مخصوصی بنام صمغ کانادا^۲ بهم می چسبانند. ضریب شکست این صمغ $n = 1/55$ می باشد که از ضریب شکست بلور کلسیت برای شعاع عادی ($n_o = 1/656$) کمتر و

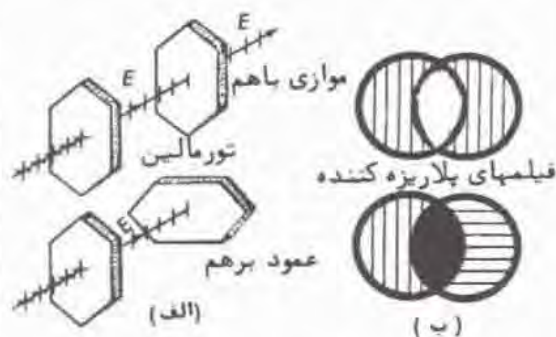
۱- Nicol

۲- Canada balsam

۳- تورمالین، سیلیکات مرکب آلومینیم و بور است. رنگ آن بر حسب نسبت مواد متشکله متفاوت است. تورمالین بصورت سنگ های قیمتی برنگ های سبز، صورتی، قرمز، آبی و بنفش موجود است. بلورهای تورمالین اغلب سوزنی شکل می باشند.

آن خارج می شود. در این پدیده که «جذب انتخابی» نامیده می شود بلور تورمالین، ارتعاشات موجود در يك سطح را جذب می کند و ارتعاشات سطح دیگر را عبور می دهد.

چنانچه مطابق شکل ۱۵-۸-الف دو بلور تورمالین بطور موازی در مجاورت یکدیگر قرار گیرند، نور پلاریزه شده از بلور اول وارد بلور دوم شده و با جزئی کاهش شدت از آن می گذرد. ولی اگر بلور دوم را ۹۰ درجه بچرخانیم، نور پلاریزه توسط بلور اول را جذب می کند.

شکل ۱۵-۸- در این شکل پلاریسئون نور بوسیله تورمالین و فیلم های پلاروید نشان داده شده است.

خاصیت تورمالین و بلورهای دیگر مشابه آن مربوط به ساختمان ملکولی آنها است.

بعنوان مثال می توان گفت که، عبور نور از ملکول های تورمالین مانند عبور شخصی است که میله بلندی در دست داشته و بخواهد از باغی که در آن روی خطوط مشخصی درختکاری شده است عبور کند. چنانچه این شخص میله را در امتداد افقی و عمود بر راستای حرکت خود بگیرد، درختها مانع

حرکت او می شوند در صورتیکه میله را در امتداد قائم قرار دهد سهولت می تواند از میان درختهای باغ عبور کند.

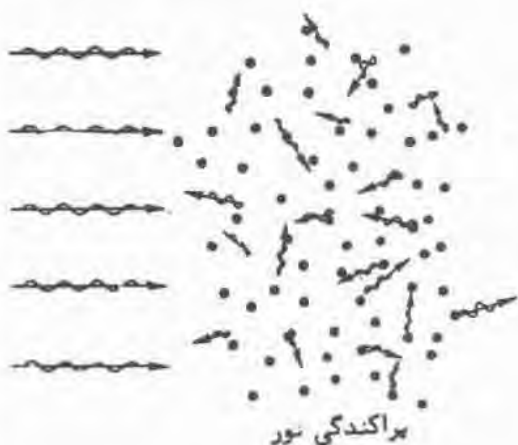
تورمالین را نمی توان به جای منشور نیکول در اسبابهای اپتیکی به کاربرد زیرا رنگ بلورهای آن زرد است و مانع عبور نور سفید می شود.

ماده مناسبتری که برای این منظور به کار می رود و نور سفید را از خود عبور می دهد ماده مصنوعی «پلاروید» است. پلاروید از بلورهای کوچک سوزنی-شکل یدوسولفات کینین که نام صنعتی آن هراپاتیت^۲ است ساخته می شود: این بلورها را پهلوی هم به طور موازی در خمیری از تیترو سلولز قرارداده و به صورت فیلم های نازک عرضه می کنند؛ چون این بلورها همه موازی هم می باشند رفتارشان در مقابل نور یکسان است. این بلورها مانند تورمالین رفتار می کنند یعنی یکی از پرتوهای مضاعف پلاریزه را جذب می کنند و دیگری را عبور می دهند.

شکل ۱۵-۸-ب، دو فیلم پلاروید را نشان می دهد که هر يك جداگانه درون يك حلقه میان دو صفحه شیشه ای نازک قرارداده شده است. هرگاه دو فیلم در مقابل یکدیگر طوری قرار گیرند که بلورها موازی هم باشند نور از هر دو می گذرد و اگر بلورها برهم عمود باشند نور عبور نمی کند. پلارویدها عملاً موارد کاربرد زیاد دارند به ویژه در مواردی که نور مزاحم، چشم را خیره می کند مانند بازتابش نور از روی صفحه کتاب، شیشه پنجره، روف، سطح آب، آسفالت جاده به هنگام رانندگی یا نور بالای اتومبیل های

آنها کمتر است. در مورد ذراتی که ابعادشان از طول موج کوچکتر است مقدار پراکندگی نور با توان چهارم طول موج نسبت عکس دارد یعنی:

$$\propto \frac{1}{\lambda^4} \text{ پراکندگی}$$

شکل ۱۶-۸- امواج نوری به وسیله ملکولهای هوا پراکنده می شوند.

مثلاً طول موج نور قرمز تقریباً دو برابر طول موج نور آبی است بنابراین، مقدار پراکندگی نور قرمز تقریباً $\frac{1}{16}$ مقدار پراکندگی نور آبی است. اکنون می توانیم دریابیم که چرا آسمان آبی رنگ است: نور خورشید به وسیله ملکولهای هوا و ذرات گرد و غبار معلق در آن پراکنده می شود. قطر این ذرات کوچکتر از طول موجهای نور مرئی است بنابراین نور با طول موجهای کوتاه - آبی، نیلی، بنفش - بیشتر پراکنده می شود. وقتی به آسمان نگاه می کنیم

مقابل و چنانچه از فیلمهای پلازوید به صورت عینک استفاده شود نور پلازیزه شده و قسمتی از آن حذف می شود.

پرسش ۱۵-۳- آیا می توان پلازوید را به عنوان صافی در دستگاه عکاسی به هنگام گرفتن عکس به کار برد؟

چرا آسمان آبی رنگ است؟

رنگ آبی آسمان و رنگ قرمز افق به هنگام غروب خورشید، مربوط به پدیده ای است که به آن «پراکندگی»^۱ می گویند. وقتی نور خورشید از جو زمین می گذرد ملکولهای هوا که در مسیر آن هستند مقدار زیادی از انرژی آن را گرفته و در جهت های دیگر پراکنده می سازند، این عمل بسیار شبیه به اثر امواج آب روی اشیاء شناور است، مثلاً اگر امواج تولید شده بر سطح آب به چوب پنبه کوچکی که بر آن شناور است، برخورد کنند چوب پنبه با همان فرکانس امواج آب بالا و پایین می رود.

نور نیز به همین طریق روی ملکولهای هوا و ذرات غبار معلق در آن عمل می کند: هر ملکول یا هر ذره غباری که توسط امواج نور به ارتعاش درمی آید نور جذب شده را دوباره، گاهی در همان جهت و معمولاً در جهت دیگر گسیل می دارد. این کیفیت در شکل ۱۵-۹ به طور ساده نمایش داده شده است. این شکل نشان می دهد که امواج نور به طور اتفاقی در همه جهات پراکنده شده اند.

به طور کلی هر چه طول موج نسبت به ابعاد ذرات بزرگتر باشد میزان پراکندگی موج به وسیله

همین نور بیشتر پراکنده است که به چشم ما می‌رسد و اثر این ردیف طول موجها بر چشم، احساس رنگ آبی است.

اینک در نظر بگیریم که به منظره غروب خورشید در روزی که هوا مه‌آلود یا پر گرد و غبار است نگاه می‌کنیم، در این وضعیت پرتوهایی را دریافت می‌کنیم که رنگهای ردیف آبی آن کلاً به خارج پراکنده شده‌اند ولی رنگهای با طول موج بزرگتر پراکنده نشده‌اند، در نتیجه خورشید را قرمز رنگ می‌بینیم.

اگر زمین بدون آتمسفر بود آسمان سیاه به نظر می‌رسید و ستارگان در روز دیده می‌شدند. مثلاً اگر تا ارتفاع حدود ۲۰ کیلومتر از سطح زمین بالا رویم در آنجا هوا بسیار رقیق می‌شود و آسمان سیاه به نظر می‌رسد و ستارگان ممکن است در روز دیده شوند (همچنانکه فضانوردان دریافته‌اند). گاهی هوا محتوی ذرات گرد و غبار یا قطرات آب بزرگتر از طول موج نور (مثلاً حدود میکرون ۶-۱۰ متر) ممکن است باشد. در این صورت رنگهای غیر از ردیف آبی بیشتر

پراکنده می‌شوند، کیفیت رنگی آسمان با میزان بخار آبی که در هوا است تغییر می‌کند. در هوای خشک و صاف، عمق آسمان آبی بیشتر از وقتی به نظر می‌رسد که هوا صاف ولی مرطوب است. لایه گرد و غبار آبی مایل به خاکستری که آسمان اغلب شهرهای بزرگ را می‌پوشاند معمولاً به سبب پخش مواد حاصل از سوخت اتومبیلها و کامیونها و کارخانجات و منازل و غیره در هواست. بیشتر این ذرات نامرئی و دارای ابعادی بین ۰/۰۰۵ تا ۱ میکرون هستند. این ذرات زمینه‌ای را فراهم می‌سازند که در آن گازها و ذرات مایعات و جامدات کوچکتر به هم چسبیده و ذرات بزرگتری را تشکیل می‌دهند و این ذرات بزرگتر نور را پراکنده می‌سازند.

جاذبه زمین روی ذرات معلق در هوا اثر چندانی ندارد. اگر برف و بارانهای متوالی یا باد آنها را با خود نبرند آلودگیهای ناشی از دود و ذرات معلق در هوا در آب و هوا و سلامتی انسان اثر زیان بخش خواهند داشت.

به این پرسشها پاسخ دهید

- ۱) چه پدیده‌ای دلیل بر عرضی بودن امواج نور است؟ چرا؟
- ۲) تفاوت نور طبیعی با نور پلاریزه چیست؟
- ۳) با چه روشهایی می‌توان نور طبیعی را به نور پلاریزه تبدیل کرد؟
- ۴) قانون بروستر چیست؟
- ۵) منظور از پلاریزاسیون در اثر شکست مضاعف چیست؟ شرح دهید.
- ۶) منشور نیکول را چگونه تهیه می‌کنند؟ چرا شعاع غیرعادی از منشور نیکول می‌گذرد ولی شعاع عادی از آن نمی‌گذرد؟
- ۷) چگونه رنگ آبی آسمان را توجه می‌کنید؟ چه انتظار دارید اگر آسمان را از سطح

کره ماه ببینید؟ چرا؟

- ۸- پراکندگی امواج نور به وسیله موانع کوچک چه بستگی با طول موج دارد؟
۹- در نظر بگیرید که منشوری از بلور کلسیت دارید که محور اپتیک آن موازی با خط الرأس منشور است. هرگاه یک دسته پرتو نور سفید به یکی از وجوه این منشور بتایانید چه پدیده‌ای اتفاق می‌افتد؟ با رسم شکل توضیح دهید.

این مسئله‌ها را حل کنید

- ۱- زاویه پلاریزاسیون را برای نور سبز به طول موج $\lambda = 5500 \text{ \AA}$ که از روی بلور تی‌تانیا (TiO_2 ، دی‌اکسید تیتان) باز می‌تابد حساب کنید. ضریب شکست این بلور برای آن نور $n = 2.41$ است.
۲- نور قرمز بزرگ کریستال العاص می‌تابد. با توجه به اینکه برای این نور $n = 2.41$ است زاویه پلاریزاسیون آن را حساب کنید.
۳- زاویه پلاریزاسیون برای نور آبی که به سطح یک شیشه فلینت می‌تابد $59/3$ درجه است ضریب شکست این شیشه را پیدا کنید.
جواب 1.6842
۴- فرض کنید زاویه حد شکست برای یک قطعه شیشه 45 درجه است ضریب شکست و زاویه پلاریزاسیون آن را حساب کنید.

پاسخ به پرسشهای متن بخش ۱۵

- ۱۵-۱- در صورتی که زاویه تابش 57 درجه باشد، در غیر این صورت می‌گویند پلاریزاسیون جزئی است.
۱۵-۲- بلی، ولی به‌طور جزئی نه کامل. بعلاوه در این حالت پرتو شکست وجود ندارد.
۱۵-۳- بلی، در مواردی که نور منعکس مزاحم است و باید شدت آن کاسته شود.

جریانهای با توانر زیاد امواج الکترومغناطیك

ارسال علامات تلگرافى به وسیله بی سیم ، صدا توسط رادیو و صدا و تصویر به وسیله تلویزیون از کارهای مهم انسان در عصر حاضر است. امواج الکترومغناطیك که این علامات و اصوات و تصاویر را در هوا و در فضای بین سیارات با سرعت نور (یعنی نزدیک به سیصد هزار کیلومتر در ثانیه) حمل می کند پدیده ای شگفت انگیز است. در این فصل نخست جریانهای با توانر زیاد و مدار نوسان کننده را که در صنعت الکترونیک و رادیو الکتریسته به کار می روند به اختصار مورد بحث قرار می دهیم سپس مروری کوتاه بر امواج الکترومغناطیك و دامنه کاربرد آنها خواهیم داشت^۱.

خواص جریانهای با توانر زیاد هرتز بیشترند و موارد کاربرد متعددی در صنعت با پیشرفت روز افزون صنعت الکترونیک، امروزه الکترونیک و رادیو الکتریسته دارند. به آسانی جریانهای الکتریکی سینوسی با توانر بسیار طبیعت جریان با توانر زیاد، تفاوتی با جریان زیاد (تا حدود ۱۰^{۱۲} هرتز) تولید می شود. با توانر کم (مثلاً برق شهر با توانر ۵۰ هرتز) ندارد، اصطلاح «توانر زیاد» (یا «فرکانس بالا»^۲) یا یعنی وقتی از هادیهای فلزی می گذرد الکترونهای «پرسامد» به فرکانسهایی تعلق می گیرد که از ۱۰^۵ آزاد را یا همان فرکانس خود با دامنه کم به نوسان

۱- بحث درباره طرز کار رادیو و تلویزیون و بی سیم خارج از برنامه این کتاب است. شما چنانچه علاقمند باشید می توانید به کتابهای اختصاصی که به فارسی هم نوشته شده است مراجعه کنید.

۲- در صنعت الکترونیک و رادیو الکتریسته فرکانس بالا (یا توانر زیاد) را با علامت اختصاری HF نمایش می دهند.

درمی آورد .

کم است، در مقابل عبور جریان با توان زیاد، مقاومت بسیار از خود نشان می دهد و به اصطلاح جریان را «خفه» می کند.

بید مقاومت ظاهری يك خازن یعنی:

$$Z = \frac{1}{C\omega} = \frac{1}{2\pi Cf}$$

برخلاف امپدانس سیم پیچ خود القا، با عکس

تواتر f متناسب است و ممکن است برای تواترهای زیاد بسیار کوچک باشد حتی اگر C (ظرفیت خازن) کوچک انتخاب شود. مثلاً به ازای:

$$C = 10^{-2} \mu F = 10^{-8} F$$

اگر $f = 10^8$ هرتز باشد:

$$Z = \frac{1}{2 \times 3.14 \times 10^{-8} \times 10^8} \approx 0.16 \Omega$$

ولی اگر $f = 50$ هرتز باشد:

$$Z = \frac{1}{6.28 \times 10^{-8} \times 50} \approx 320000 \Omega$$

در صنعت رادیو الکتریسته، وقتی که می خواهند

جریان متناوب یا فرکانس کم و جریان با تواتر زیاد را که با هم در يك مدار تولید می شوند از یکدیگر جدا کنند، يك سیم پیچ و يك خازن را مطابق شکل ۱-۱۶ به طور موازی در مدار می بندند. این گونه مدارها برای عبور دادن یا متوقف ساختن جریان با تواتر مورد نظر در حکم صافی هستند.

پرسش ۱-۱۶- آزمایش نشان می دهد که هنگام

عبور جریان با تواتر زیاد از يك هادی فلزی، جریان فقط از رویه هادی میگذرد و در وسط هادی عملاً جریان وجود ندارد. آیا می توانید علت را توضیح دهید؟

تعاریف شدت مؤثر، اختلاف پتانسیل مؤثر، مقاومت ظاهری (امپدانس)، توان متوسط و... درباره جریانهای با تواتر زیاد نیز صادق است. ولی تغییرات بسیار سریع شدت جریان لحظه ای، به جریانهای با تواتر زیاد خواص ویژه ای داده است که کاربرد آنها را متمایز می سازد و ما پاره ای از این خواص را بیان خواهیم کرد.

۱- اثر خود القا و ظرفیت بر جریانهای با تواتر زیاد

الف- می دانیم امپدانس، یا مقاومت ظاهری، يك سیم پیچ به سه کمیت R (مقاومت حقیقی آن) و L (ضریب خود القایی یا اندوکتانس آن) و ω (تپش جریان متناوبی که از آن می گذرد) بستگی دارد یعنی:

$$Z = \sqrt{R^2 + L^2 \omega^2}$$

چون $\omega = 2\pi f$ متناسب با تواتر f است،

جمله $L^2 \omega^2$ برای تواترهای زیاد آن قدر بزرگ است که R^2 در مقابل آن ناچیز می باشد بنابراین مقاومت ظاهری Z عملاً متناسب با تواتر f خواهد بود:

$$Z \approx L\omega = 2\pi Lf \quad (1-16)$$

که اگر L کوچک هم باشد معمولاً Z بسیار بزرگ است. مثلاً به ازای $L = 10^{-4}$ هنری و $f = 10^8$ هرتز:

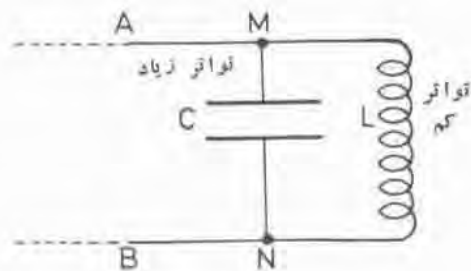
$$Z = 2 \times 3.14 \times 10^{-4} \times 10^8 \approx 630000 \Omega$$

بنابراین يك سیم پیچ با چند دور سیم کلفت مسی که در مقابل جریان مستقیم مقاومتی ندارد و امپدانس آن هم برای جریان متناوب معمولی (۵۰ هرتز) بسیار

که مثلاً از يك سیم كلفت به شكل حلقه ساخته ایم و دو سر آنرا به يك لامپ الكتريكی كوچك و ضعیف (مثلاً دوولتی) بسته ایم قرار دهیم لامپ روشن می شود و نشان می دهد كه جریان القایی تولید شده در مدار گیرنده حلقه ای شكل به اندازه ای است كه می تواند لامپ كوچك را روشن كند (شكل ۱۶-۲ - الف. در این شكل سیم پیچ با حرف B و مدار گیرنده یا حرف b مشخص شده است).

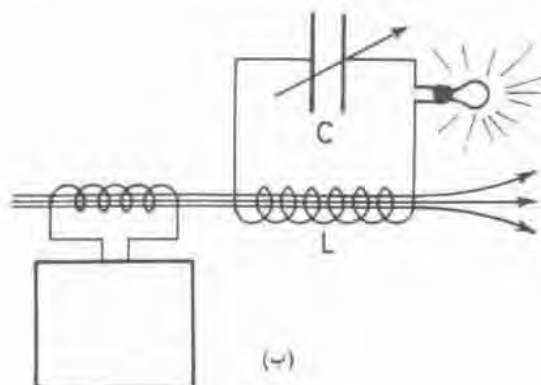
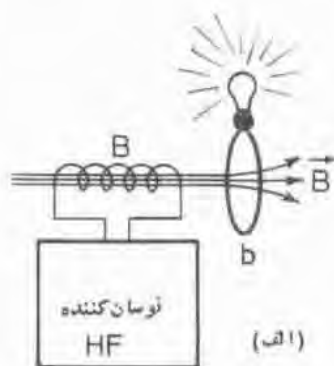
علت این پدیده، چنانكه می دانیم، تغییر بسیار سریع شار مغناطیسی است كه از سطح حلقه b می گذرد.

در نظر بگیریم جریانی كه از سیم پیچ B می گذرد (و به وسیله نوسان كننده با تواتر زیاد تولید می شود) يك جریان سینوسی با تواتر f باشد. اندوكسیون (یا شدت میدان مغناطیسی) \vec{B} كه در اطراف سیم پیچ ایجاد می شود با f متناسب است و در نتیجه شار مغناطیسی كه از مدار b می گذرد (و با شدت جریان متناسب

شكل ۱۶-۲. دو جریان یکی با تواتر كم و دیگری با تواتر زیاد در AM و BN یا هم وجود دارند. این جریانها در نقاط M و N از يكديگر جدا می شوند. جریان با تواتر كم عملاً از سیم پیچ L می گذرد و جریان با تواتر زیاد از شاخه شامل خازن C عبور می كند.

۲- اثر القایی جریان با تواتر زیاد - هرگاه از يك سیم پیچ، متشكل از چند حلقه سیم كلفت، جریان با تواتر زیاد (كه توسط يك نوسان كننده الكتريكی تولید می شود) عبور دهیم و در میدان مغناطیسی حاصل از این جریان، در نزدیکی سیم پیچ مدار گیرنده ای را

شكل ۱۶-۳. آزمایش برای نشان دادن اثر القایی جریان با تواتر زیاد. در شكل ب شدت مؤثر جریان القایی بستگی به ظرفیت C خازن دارد و در حالت تصدیق، یعنی به

ازای $C = \frac{1}{L\omega^2}$ این شدت ماكزیمم و بنابراین روشنی لامپ ماكزیمم است.

می باشد) نیز با f متناسب است. بنابراین شار مغناطیسی لحظه ای را می توان به صورت زیر نوشت:

$$\varphi = \varphi_m \sin \omega t = \varphi_m \sin 2\pi f t$$

تغییرات این شار در مدار h نیروی محرکه القایی ایجاد می کند که مقدار آن در هر لحظه از رابطه زیر حساب می شود.

$$e = - \frac{d\varphi}{dt} = - 2\pi f \varphi_m \cos 2\pi f t$$

$$= E_m \cos 2\pi f t$$

و مقدار مؤثر آن برابر است با :

$$E = \frac{E_m}{\sqrt{2}} = \frac{2\pi f \varphi_m}{\sqrt{2}} \quad (2-16)$$

ملاحظه می شود که نیروی محرکه مؤثر القایی حاصل از جریان با توان زیاد در يك مدار گیرنده، متناسب با توان f بوده و مقدار آن برای جزیانهای با توان بسیار زیاد قابل توجه است حتی اگر φ_m كوچك باشد.

اینك به جای حلقه h ، يك مدار «RLC» شامل خود القایی L و خازن متغیر C قرار می دهیم (شکل ۲-۱۶ - ب). نقش نیروی محرکه القایی e که در اثر تغییر شار مغناطیسی در این مدار تولید می شود همانند نقش اختلاف پتانسیل متناوبی است که در غیاب دستگاه نوسان کننده، با همین توان f بین دو نقطه از این مدار (که بین آن دو نقطه مدار قطع شده باشد) برقرار می شود.

در بخش ۱۳ دیدیم که در چنین مداری شدت جریان و اختلاف فاز آن با نیروی محرکه القایی (یا با اختلاف پتانسیل) بستگی به اثرهای متضاد خود-القای L و ظرفیت C دارد و درحالتی که :

$$L\omega = \frac{1}{C\omega} \quad \text{یا} \quad LC\omega^2 = 1$$

باشد مدار در حالت تشدید است. در این حالت اختلاف فاز صفر شده و شدت جریان مؤثر بهماکزیمم مقدار خود می رسد که هرچه مقاومت مدار کمتر باشد این شدت بیشتر است.

حالت تشدید در مدار گیرنده را می توان با تغییر دادن ظرفیت C خازن متغیر به وجود آورد. در این حالت توانر نوسانات الکتریکی در مدار گیرنده که طبق رابطه :

$$2\pi^2 f^2 LC = 1 \quad (3-14)$$

بستگی به L و C دارد، برابر توانر نوسانات دستگاه نوسان کننده است. در این صورت می گویند مدار گیرنده «RLC» دی فرکانس f جود شده است.

پوشش ۲-۱۶ - اگر مقاومت مدار گیرنده نسبتاً زیاد باشد آیا در آن نوسان الکتریکی به وجود می آید؟

مدار نوسان کننده

يك مدار، متشکل از خود القای L و ظرفیت C ، که طرح ساده ای از آن در شکل ۳-۱۶ نمایش داده شده است مدار نوسان کننده ای است به نام «مدار LC» که در آن تخلیه بار الکتریکی خازن به صورت نوسانات سینوسی میرا (مستهلك شونده) انجام می گیرد.

در نظریه گیریم که خازن از ابتدا پر شده و مطابق آنچه در شکل ۳-۱۶ نشان داده شده است، صفحه بالایی آن بار مثبت و صفحه پایینی آن بار منفی دارد و در آستانه تخلیه در مدار است. به هنگام تخلیه، الکترونهای اضافی صفحه پایینی خازن در جهتی که روی شکل نشان داده شده است در مدار به حرکت

مدار تلف می شود و انرژی میدانها به تدریج کاهش می یابد.

حرکت نوسانی الکترونها در مدار نوسان کننده را می توان شبیه به حرکت نوسانی جرم m متصل به یک فنردانست که آن را از حالت تعادل خارج ورها

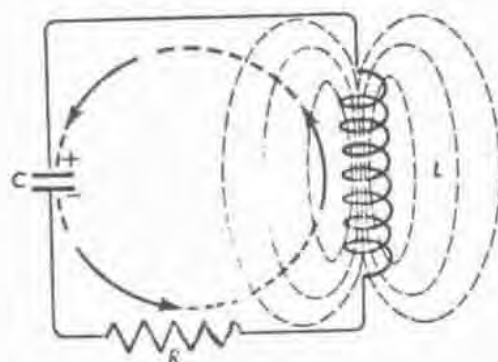
شکل ۱۶-۴- عمل یک فنر مرتعش مانند عمل یک مدار نوسان کننده الکتریکی است.

سازیم (شکل ۱۶-۴).

وقتی که فنر را به یک طرف می کشیم در آن مقداری انرژی پتانسیل ذخیره می شود و همین انرژی است که فنر را به نوسان درمی آورد ولی در اثر اصطکاک دامنه نوسان رفته رفته کم می شود تا اینکه فنر از حرکت باز ایستد. در مدار نوسان کننده الکتریکی هم مقاومت الکتریکی باعث اتلاف انرژی و کاهش شدت جریان خواهد شد. شکل ۱۶-۵ نمودار شدت جریان در یک مدار نوسانی است. این قبیل نوسانات را «نوسانات میرا» می نامند و هرچه مقاومت مدار بیشتر باشد میرائی نوسانات بیشتر است؛ بطوری که شدت جریان پس از چند نوسان صفر خواهد شد.

اگر مقاومت مدار کم باشد، میرائی نوسانات

درمی آیند تا بار مثبت صفحه بالایی را خنثی کنند. این جریان الکترونی در داخل و خارج سیم پیچ یک میدان مغناطیسی ایجاد می کند. همینکه بار مثبت صفحه بالایی خنثی شد و جریان الکترونها به سوی صفر میل کرد فلوی مغناطیسی نقصان می یابد و تغییر فلوی سبب می شود که جریان الکترونهای آزاد صفحه پایینی در

شکل ۱۶-۳- طرح ساده یک مدار نوسان کننده LC.

همان جهت ادامه یابد تا اینکه میدان مغناطیسی از بین برود و جریان قطع شود. در این موقع خازن مجدداً باردار می شود ولی صفحه بالایی بار منفی و صفحه پایینی بار مثبت پیدا می کند و دوباره تخلیه الکتریکی در خلاف جهت شروع می شود، به همین ترتیب حرکت الکترونها متوالیاً تغییر جهت می یابد تا انرژی آنها مستهلك شود.

بایان دیگر، نوسان الکتریکی در چنین مداری متضمن انتقال انرژی از خازن به سیم پیچ، یا از میدان الکتریکی به میدان مغناطیسی و برعکس است. مثلاً اگر در مبدأ زمان همه انرژی در میدان الکتریکی متمرکز باشد در ربع پر بود بعد خازن تخلیه شده و تقریباً تمام انرژی آن در میدان مغناطیسی سیم پیچ متمرکز می گردد و ضمناً مقداری از این انرژی در مقاومت الکتریکی

به دست می آید. در این رابطه m (جرم وزنه) و k (ضریب سختی فنر) نقش کدام کمیت ها را در رابطه ۱۶-۴ دارند؟

تئوری ماکسول درباره امواج الکترومغناطیس

ماکسول در سال ۱۸۵۶ میلادی مقاله معروف خود را درباره تئوری امواج الکترومغناطیس انتشار داد. او در این مقاله علمی امکان وجود امواج الکترومغناطیس را مطرح کرد و اظهار داشت اگر چنین امواجی تولید شود می تواند با سرعت نور در فضا منتشر شود.

تئوری الکترومغناطیس از چهار اصل زیر مایه گرفته است که دواصل اول آن از کارهای اورستد و آمپر و هانری و فارادی نتیجه گرفته شده و دوتای آخر تعمیم دواصل اول است:

۱- جریان الکتریکی در یک هادی میدان مغناطیسی تولید می کند که خطوط میدان اطراف هادی دور می زنند.

۲- حرکت هادی در یک میدان مغناطیسی که متحرک به قطع خطوط میدان مغناطیسی شود جریان الکتریکی در آن القا می کند.

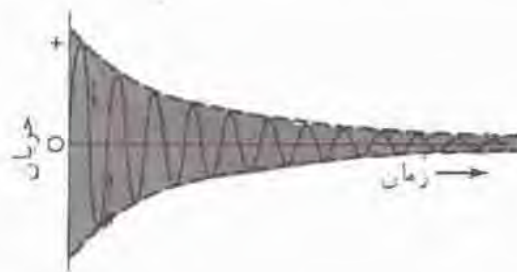
۳- تغییر میدان الکتریکی در فضا سبب ایجاد میدان مغناطیسی می شود.

۴- تغییر میدان مغناطیسی در فضا سبب ایجاد میدان الکتریکی می شود.

سابقاً تصور می کردند که فقط عبور جریان از یک هادی میدان مغناطیسی تولید می کند. ماکسول پیشگویی کرد که میدان مغناطیسی در هادیها و در اعقابها و حتی در فضای تهی از ماده هم در اثر تغییر میدان الکتریکی بوجود می آید.

کم و کاهش دامنه آنها ناچیز است و نوسانات نامدت بیشتری می توانند ادامه یابند. در حالتی که مقاومت مدار ناچیز باشد توانر نوسانات از رابطه زیر حساب می شود:

$$f = \frac{1}{2\pi\sqrt{LC}} \quad (۳-۱۶)$$

شکل ۱۶- نمودار نوسانات میرا در یک مدار نوسان کننده الکتریکی.

مثال - اگر در یک مدار نوسان کننده LC

ظرفیت خازن $0.01\mu F$ و ضریب خود القایی سیم بیج $1\mu H$ باشد توانر نوسانات در این مدار چقدر است؟

$$f = \frac{1}{2\pi\sqrt{LC}} =$$

$$= \frac{1}{2 \times 3.14 \times \sqrt{1 \times 10^{-6} H \times 1 \times 10^{-8} F}} \\ \approx 1592000 Hz = 1.592 MHz$$

پرسش ۱۶-۳ - می دانید فرکانس نوسانات

جرم m متصل به فنر از رابطه:

$$f = \frac{1}{2\pi\sqrt{\frac{m}{k}}}$$

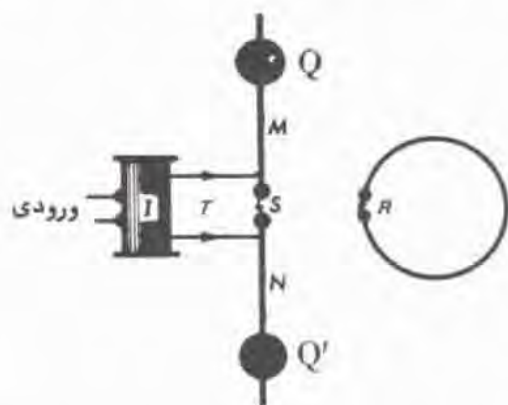
اهتمامی بررسی و توجیه بسیاری از پدیده‌ها گردید.
پیش ۱۶-۴- آیا تئوری ماکسول قادر است
همه پدیده‌های مربوط به حرکت اجسام باردار به
ویژه ذرات درون اتم را توجیه کند؟

آزمایش‌های هرتز - امواج هرتز

در سال ۱۸۸۸ میلادی، هرتز، دانشمند جوان آلمانی، به آزمایش‌هایی پرداخت که در جریان آنها توانست امواج الکترومغناطیسی را تولید و آشکارسازد و علاوه بر آن بعضی از خواص مهم این امواج مانند: انعکاس، انکسار و تداخل را نشان دهد.

شکل ۶-۶ یکی از آزمایش‌های هرنز را نشان می‌دهد که در آن فرستنده و گیرنده امواج دیده می‌شود.

دستگاه فرستنده هر تر از دوميله فلزی مستقيم M و N تشكيل شده كه به يك سر هر کدام يك كره بزرگ و به سر ديگر هر کدام يك كره كوچك نصب شده است.

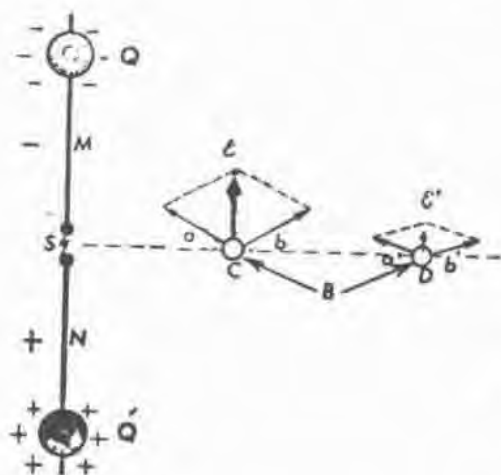

شکل ۱۶-۹- تارح ساده وسایلی که هرگز اولین امواج رادیوی
را با آنها تولید و آشکار کرد.

پس از بازتابش از روی آینه مقعر ممکن است، در کانون آینه متمرکز شوند. هنگام عبور از يك شكاف تفرق می‌یابند. تمام آثار تداخل در این امواج دیده می‌شود. همچنین این امواج توسط منشورهایی که از شیشه، چوب، پلاستیک، پارافین و مواد نارسانای دیگر ساخته شده‌اند شکست می‌یابند.

چگونگی تولید و انتشار امواج الکترومغناطیك

مدار نوسان‌کننده هرگز را مطابق شکل ۷-۱۶ در نظر بگیرید و فرض کنید میله‌های M و N و کره‌های Q و Q' قبلاً باردار شده‌اند. بطوری که Q دارای بار منفی و Q' دارای بار مثبت است. این دو کره باردار در فضای اطراف خود میدان الکتریکی خواهند داشت که می‌توان اثر آن را بر روی بار مثبت آزمون در نقاطی مانند C و D مشاهده و محاسبه کرد.

شکل ۷-۱۶ - نوسان‌کننده هرتز.

اگر این دو میله به ثانویه بوبین القای I وصل شود در دهانه S جرقه تولید شده و يك جریان نوسانی بین M و N برقرار می‌شود. علت ایجاد جریان نوسانی این است که مجموع دو کره و میله مانند يك مدار نوسان‌کننده الکتریکی است، کره‌های Q و Q' مانند صفحات خازن و میله‌های M و N مشابه اندوکتانس عمل می‌کنند.

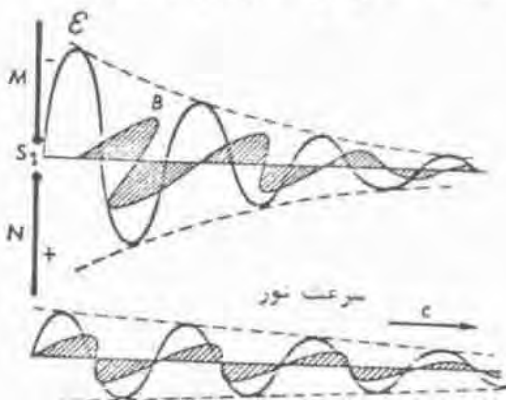
گیرنده هرگز از يك حلقه ساده با شكاف R ، مخصوص جرقه زدن تشکیل شده است. هرگز با استفاده از این فرستنده و گیرنده ساده خود توانست علائم الکتریکی (رادپوئی) را بفاصله چندصد متری ارسال و دریافت کند. اوضمن آزمایش‌های جالب خود متوجه شد که امواج ارسال شده از فرستنده در اثر برخورد با صفحات بزرگ فلزی منعکس می‌شوند و اگر امواج در امتداد عمود بر صفحه فلزی ارسال شوند پس از برخورد به مانع منعکس شده و با امواج تابش تداخل کرده و تولید گره و شکم می‌کنند.

در آزمایش اخیر (ایجاد موج ساکن) هرگز محل شکم‌ها را با حلقه گیرنده مشخص کرد، زیرا وقتی حلقه در محل شکم قرار می‌گرفت تولید جرقه می‌شد و در غیر این صورت در شكاف R جرقه‌ای تولید نمی‌گردید. هرگز سرعت انتشار این امواج را اندازه گرفت و دریافت همان است که ماکسول پیشگویی کرده است؛ یعنی سرعت نور.

در آزمایشهای بعدی خود، هرگز نشان داد که تابش الکترومغناطیك از بوبین القا تمام خواص عادی امواج نور را دارد یعنی:

هنگام بازتابش از روی اجسام جامد صیقلی زاویه تابش برابر زاویه انعکاس است.

آنها برابر می باشد امواج هرترز یا امواج الکترو-
ماتیکی را تشکیل می دهند (شکل ۱۶-۸).

شکل ۱۶-۸- امواج الکتروماتیکی که نوسان کننده هرترز
منتشر می کنند.

اگر در فاصله S یک سری جرقه بطور متوالی
ایجاد شود، هر جرقه یک دسته نوسان میرا در MN
ایجاد می کند، که این نوسان بنوبه خود یک موج
الکتروماتیکی میرا به فضا می فرستد (شکل ۱۶-۹)،
چنانچه یک هادی که دارای بار الکتریکی
مثبت و منفی می باشد در مسیر این امواج قرار گیرد،
بارها در اثر نیروی وارد از امواج شروع به نوسان
می کنند. اگر هادی مورد نظر مدار نوسان کننده ای
باشد که فرکانس طبیعی آن با فرکانس امواج یکی
باشد تشدید حاصل می شود و الکترون هادی مدار
شروع به نوسان می کند (نظیر این وضع در حلقه
هرترز پیش می آید و در شکاف R جرقه می زند).

شکل ۱۶-۹- امواج الکتروماتیکی میرا که بوسیله
نوسان کننده هرترز منتشر می شود.

اگر بار آزمون در نقطه C ، روی عمود منصف
خط QQ' قرار گیرد نیروهای \vec{a} و \vec{b} با هم مساوی
هستند و برآیند آنها برابر E می باشد. E معرف
شدت میدان الکتریکی در نقطه C است.

اگر شدت میدان را در نقطه D حساب کنیم،
ملاحظه می شود که اندازه آن کمتر از شدت میدان
در نقطه C می باشد و بعبارت دیگر هر اندازه از
میله های M و N دورتر شویم شدت میدان ضعیف تر
خواهد شد.

وقتی در دهانه S جرقه زده شود نوسان الکتریکی
بین دو کره Q و Q' شروع می شود، در نیم پریود بعد
الکترون ها از فاصله S عبور می کنند و Q' منفی
و Q مثبت می گردد و در نتیجه شدت میدان الکتریکی
در نقاط C و D از لحاظ مقدار مانند حالت اول است،
ولی جهت آن تغییر می کند. بطور کلی در اثر نوسان
الکترون ها بین دو کره Q و Q' میدان الکتریکی
متناوب در اطراف آنها ایجاد می شود که دامنه آن
با دور شدن از میله M و N کاهش می یابد.

علاوه بر میدان الکتریکی، در اثر حرکت نوسانی
الکترون ها میدان مغناطیسی متناوب B در اطراف مسیر
حرکت الکترون ها ایجاد می شود که امتداد آن عمود
بر صفحه کتاب می باشد. دامنه این میدان نیز با دور
شدن از میله M و N کاهش می یابد.

طبق تئوری ماکسول، میدان های الکتریکی E
و مغناطیسی B پس از شروع کار مدار نوسان کننده
آنها در فواصل دور تشکیل نمی شود و سرعت انتشار
آنها برابر سرعت انتشار نور است.

میدان های نوسانی الکتریکی و مغناطیسی که
امتداد آنها بر یکدیگر عمود و پریود و سرعت انتشار

بدیهی است با تنظیم عرض شکاف R می توان حالت تشدید را به وجود آورد.

پرسش ۱۶-۵- در شکل ۱۶-۷، وقتی مثلاً الکترونها از کره بالایی به طرف کره پایینی می روند (یعنی جهت جریان مثبت رو به بالا است) یا استفاده از دستور دست راست بگویید که جهت میدان مغناطیسی در نقاط C و D چیست؟

پرسش ۱۶-۶- چرا با زدن هر جرقه در شکاف S یک دسته نوسان میرا تولید می شود؟

دامنه کاربرد امواج الکترومغناطیسی

ببین الفای هرتز امواج الکترومغناطیسی را با طول موجی در حدود یک متر ایجاد می کرد که تقریباً یک میلیون برابر طول موج نور مرئی است.

می دانیم طیف امواج الکترومغناطیسی بسیار گسترده است و ردیف فرکانسها در این طیف از یک هرتز تا 10^{25} هرتز (مربوط به طول موجهای از 10^8 متر تا 10^{-17} متر) شناخته شده و تعدادی از این فرکانسها در عمل به کار رفته است. مثلاً گرما، نور، امواج رادیو، پرتوهای ایکس و نامهایی هستند که به این تابشها در نواحی مختلف طیف الکترومغناطیسی داده شده است.

در هر یک از نواحی این طیف، تابش الکترومغناطیسی به روش خاصی صورت می گیرد و آشکار می شود. مثلاً نور مستقیماً به وسیله اثرش بر روی پرده شبکه چشم احساس می شود ولی برای آشکار ساختن امواج رادیویی و سابل الکترونیکی لازم است. بعضی از نواحی طیف همدیگر را می پوشانند و صفات مشترکی دارند مانند قسمتی از

پرتوهای فوق بنفش و پرتوهای ایکس، و نامگذاری آنها بستگی به این دارد که چگونه تولید می شوند. تمام امواج در طیف الکترومغناطیسی، گرچه تولید و آشکار سازیشان متفاوت است ولی رفتارشان بر اساس پیشگویی تئوری ماکسول است:

تمام آنها در خلأ با یک سرعت منتشر می شوند، یعنی با سرعت نور، همه حامل انرژی هستند، وقتی که جذب می شوند جذب کننده گرم می شود.... تابش الکترومغناطیسی یا هر فرکانسی که باشد، فقط هنگامی صورت می گیرد که انرژی به منبع تابش آن داده شود. اکنون به خوبی آشکار است که تابش الکترومغناطیسی، همانطور که فارادی بیان کرده است از شتاب گرفتن بارهای الکتریکی به روشهای مختلف صورت می گیرد. مثلاً گرم کردن ماده، انرژی ارتعاشی ذرات باردار را بالا می برد و به آنها شتاب لازم برای تابش الکترومغناطیسی می دهد. همچنین نوسان بارهای الکتریکی (الکترونها) در یک هادی (آنتن) سبب می شود که مقداری از انرژی که به آنتن برای انجام این کار داده می شود به صورت امواج الکترومغناطیسی به اطراف تابش شود.

کارهای ماکسول و هرتز، چنانکه گفتیم سیمای علمی جدیدی از جهان هستی به روی انسان گشود و زمینه شکوفائی سریع تکنولوژی نوینی مانند رادیو، تلویزیون، رادار و غیره را فراهم ساخت. اینک نظری کوتاه به نتایج غیر مستقیم این پیشرفت علمی می اندازیم.

امواج رادیویی- امواج الکترومغناطیسی که فرکانس آنها از 10^4 تا 10^9 هرتز است به خوبی از روی طبقات بارداری که در بالای آتمسفر زمین

وجود دارد منعکس می شوند. این کیفیت امکان می دهد که امواج رادیویی را که فرکانسشان در این ردیف است در فواصل دور از منبع تولیدشان آشکار سازند.

امواج رادیویی دارای طول موجی بین ۱ متر و ۱۰^۳ متر است. این امواج به آسانی در اطراف مانعهای کوچک مانند درختها و ساختمانها که در مسیر آنها قرار دارد تفرق حاصل می کنند ولی تپه های بزرگ و کوهها مانع نفوذ آنها می شوند و به اصطلاح سایه ایجاد می کنند.

برای اینکه علامات فرستنده های مختلف در گیرنده روی هم نیفتند لازم است که طول موج فرستنده ها کاملاً محدود شود، برای این منظور، اتحادیه مخابرات بین المللی (ITU)^۱، انتشارات رادیویی و سایر مخابرات بین المللی را کنترل می کند. علاوه بر این ساعت ارسال یا قدرت فرستنده به ویژه جهت ارسال محدود می شود.

امواج تلویزیون و رادار- تلویزیون و فرستنده های FM (یعنی فرستنده هایی که علامت خبر به صورت تئیراتی در فرکانس موج الکتروماتییک حاصل از آنها در می آید) یا فرکانسهایی در حدود ۱۰^۶ هرتز کار می کنند.

امواج با این فرکانسها از رویه طبقات باردار بالای جو زمین منعکس نمی شوند، به علاوه این امواج تقریباً بدیست مستقیم منتشر شده و از انحناء کره زمین تبعیت نمی کنند. بنابراین برای انتقال خبر (اعم از تصویر و صدا و علامات دیگر) بین دو نقطه که بیش از ۱۰۰

کیلومتر فاصله دارند دستگاههای تقویت (رله) حتی در غیاب کوهها و تپه ها لازم است. ولی وسیله ارتباط بین زمین و ماء و مبادرات دیگر می توانند باشند.

امروزه خبر را به وسیله ماهواره ها تقویت کرده از يك محل به محل دور دیگر، یا از يك قاره به قاره دیگر می فرستند.

چون طول موج این امواج در حدود متر و کمتر از آن است در اطراف اشیایی که ابعاد آنها در حدود چند متر است، مانند اتومبیل ها، کشتی ها، هواپیماها، تفرق حاصل نمی کنند و از روی آنها منعکس می شوند. بنابراین علامات موجی با طول موج از يك متر تا يك مایلمتر برای ردیابی از چنین اشیایی به کار می روند.

علامت موجی ممکن است به صورت تک موجها (پالسها) ارسال شود. در این صورت زمان بین لحظه گسیل پالس و لحظه دریافت بازتابش آن فاصله شیء منعکس کننده را از دستگاه فرستنده مشخص می کند.

این تکنیک با علامت اختصاری **RADAR**^۲ (رادار) به معنای «ردیابی و محافظت یابی با امواج رادیویی» مشخص می شود. به کمک دریافت انعکاس امواجی که فرستاده می شود می توان هم فاصله و هم جهت حرکت شیء را مشخص کرد. (امواج زیسر قرمز و بالای بنفش در بخش تور و پرتوهای ایکس در کتاب فیزیک سال سوم شرح داده شده است و از تکرار آنها خودداری می شود).

پرش ۱۶-۷- هنگامی که هواپیمائی از بالای خانه شما می گذرد و تلویزیون شما روشن است ممکن

۱- International Telecommunication Union

۲- Radio Detecting and Ranging

است آشفته‌گی محسوسی در تصویر تلویزیون حاصل شود آیا می‌توانید علت را بیان کنید؟

به این پرسشها پاسخ دهید

- ۱- منظور از مدار نوسان‌کننده چیست؟ يك مدار نوسان‌کننده ساده از چه اجزاء اصلی تشکیل شده است؟
- ۲- فرکانس نوسانات الکتریکی در يك مدار به چه عواملی بستگی دارد؟
- ۳- منظور از تشدید الکتریکی چیست؟ تحت چه شرایطی تشدید حاصل می‌شود؟
- ۴- امواج الکترومغناطیسی چیست و با چه سرعتی منتشر می‌شود؟
- ۵- تعریف نوسانات میرا چیست؟ چگونه ممکن است میرائی نوسانات کم شود؟
- ۶- براساس فرضیه ماکسول، وقتی يك میدان الکتریکی متغیر موجود باشد چه چیز تولید می‌شود؟
- ۷- چهار اصل پایه تئوری الکترومغناطیسی را بیان کنید.
- ۸- ماکسول با محاسبه سرعت امواج الکترومغناطیسی چه چیز را پیشگویی کرد؟
- ۹- ترکیب ماکسول چیست؟
- ۱۰- کدام پیشگوییهای ماکسول توسط هرتز به تحقق پیوست؟
- ۱۱- چه چیز را هرتز به عنوان دتکتور امواج الکترومغناطیسی به کار برد؟

این مسئله‌ها را حل کنید

- ۱- يك مدار نوسان‌کننده از يك خازن بظرفیت $670\mu F$ و يك بوبین با ضریب خودالقائی $670\mu H$ تشکیل شده است، فرکانس نوسانات این مدار را حساب کنید.
- ۲- اگر بخواهیم يك مدار نوسان‌کننده با فرکانس $5 \times 10^4 Hz$ تشکیل دهیم و ضریب خودالقائی بوبین $4750\mu H$ باشد ظرفیت خازن لازم چقدر است؟
- ۳- در يك مدار نوسان‌کننده ظرفیت خازن $57250\mu F$ است، اگر فرکانس مدار يك مگا هرتز باشد، ضریب خودالقائی بوبین را حساب کنید. جواب $571013\mu H$
- ۴- مطلوبست محاسبه فرکانسهای ممکن که از ترکیب ۲ یا ۳ جزء زیر به منظور تشکیل يك مدار نوسان‌کننده حاصل می‌شود:

$$C_1 = 270\mu F \quad C_2 = 670\mu F \quad L = 470\mu H$$

پاسخ به پرسشهای متن بخش ۱۶

۱۶-۱) چون جریان با تواتر زیاد میدان مغناطیسی متغیر شدیدی ایجاد می کند، هنگامی که از يك هادی می گذرد درون آن نیروی محرکه القایی به وجود می آید که طبق قانون لنز یا عبور جریان از داخل هادی مخالفت می کند و جریان فقط از پوسته نازکی از رویه هادی می گذرد. این پدیده که «اثر پوست» نامیده می شود در جریان مستقیم دیده نمی شود و در جریان معمولی با تواتر ۵۰ هرتز هم فقط وقتی مشاهده می گردد که هادی حجیم باشد. بنابراین در موقع انتقال جریان با تواتر زیاد به وسیله يك هادی، برای این که مقاومت آن را کم کنند، به جای آن که سطح مقطع هادی را بزرگ بگیرند محیط آن را بزرگ می گیرند و برای این منظور از لوله بانوار فلزی عریض و نازک استفاده می کنند.

۱۶-۲) بلی به وجود می آید ولی به سرعت مستهلك می شود.

۱۶-۳) جرم m برای فنر مشابه اندوکتانس L برای مدار و $\frac{1}{K}$ مشابه ظرفیت C است.

۱۶-۴) نه، تئوری الکتروماتیك در توجیه و تفسیر تعدادی از پدیده های اتمی ناقص است این پدیده ها هم اکنون به وسیله تئوری کوانتوم الکترو پنامیک قابل توجیه هستند.

۱۶-۵) عمود بر صفحه کاغذ به طرف داخل.

۱۶-۶) هر جرقه مرئی در واقع مرکب از يك دسته جرقه های کوتاه است که به سرعت بین دو گلوله كوچك شكاف S از طریق به توالی هم چسبن می کنند و علت میرا شدن نوسانات مصرف تدریجی انرژی در مقاومت جزئی میله ها و هوای یونیزه بین دو گلوله كوچك در شكاف است. می توان با تغییر دادن ابعاد این گلوله ها و فاصله آنها از یکدیگر فرکانس نوسان را تغییر داد.

۱۶-۷) علت این است که امواج تلویزیونی که در فضا پخش شده اند پس از برخورد به بدنه هواپیما منعكس شده و در وضع مناسب روی آنتن تلویزیون اثر می گذارند و باعث اختشاش می شوند.

نیمه رساناها - ترانزیستور

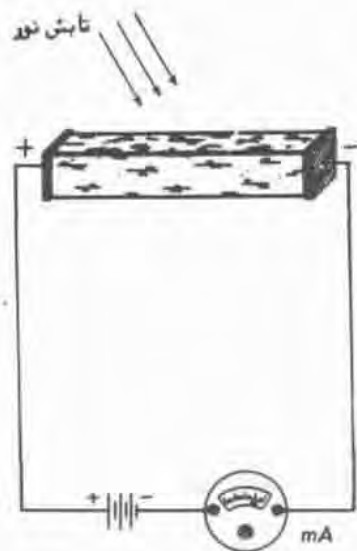
یکی از شاخه‌های فعال و پر اهمیت علم و تکنولوژی در جهان امروز، «فیزیک حالت جامد» است. در این شاخه از دانش فیزیک، خواص فیزیکی ویژه‌ای از جامدات، مانند طرز آرایش اتمها در جامد، رفتار الکترونهای آزاد و وابسته در شبکه بلوری، قابلیت رسانایی مواد جامد خالص و ناخالص و خواص مغناطیسی و مکانیکی جامدات در دماهای کم و دماهای زیاد مورد مطالعه قرار می‌گیرد. چون فیزیک حالت جامد در سالهای اخیر گسترش زیاد یافته و بسیاری از محققین و دانشمندان در این زمینه فعالیت دارند شرح همه مطالب بالا کتاب بزرگی را در برمی‌گیرد که از حدود کار و برنامه این کتاب خارج است. بنا بر این در این جا فقط به معرفی «نیمه‌رساناها»^۱ که در صنعت الکترونیک و رادیو الکتریسته زیاد به کار می‌روند می‌پردازیم.^۲

رساناها و نارساناها

ساختمان بلوری فلزات بسیار رسانای معمولی	درون رسانا حرکت کنند و حرکت آنها شبیه به حرکت نامنظم مولکولها در يك گاز است. ولی الکترونهای
مانند نقره، مس، طلا و پلاتین چنان است که الکترونهای	لایه‌های کامل داخلی وابسته به هسته اتم می‌باشند و
لایه‌های خارجی اتمهای آنها بین همه اتمهایشان	در حرکت داخل رسانا آزاد نیستند.
مشارکت. این الکترونها که «الکترونهای ظرفیت»	در مقابل اجسام رسانای خوب، اجسام نارسانا
(والانس) نامیده می‌شوند آزاد بوده و می‌توانند	(یا عایق) خوب قرار دارند. این قبیل اجسام عملاً

۱- Semiconductors

۲- در صورت علاقه می‌توانید به کتابهای فیزیک حالت جامد، نیمه‌رساناها و ترانزیستورها که به فارسی هم نوشته شده‌اند مراجعه کنید.

شکل ۱۷-۱۶ یک مدار ساده برای نشان دادن «هدایت در اثر نور» به وسیله نیمه رسانایی ها مانند ژرمانیوم یا سیلیسیم.

اگر بلور ژرمانیوم (در شکل ۱۷-۱۶) گرم شود باز هم شدت جریان در مدار افزایش یافته و معرف کاهش مقاومت الکتریکی بلور در اثر گرما است. عکس العمل بلور در مقابل گرما تا وقتی که بلور دمای اولیه خود را باز نیافته است ادامه دارد.

مقاومت الکتریکی رساناهای فلزی، درست برخلاف مقاومت نیمه رساناها در اثر بالا رفتن دما افزایش می یابد.

پرسش ۱۷-۱۶- می دانید مقاومت الکتریکی یک میله کربن در اثر افزایش دما کاهش می یابد یا کربن نیمه رسانا است؟

برای توضیح اثرهای گرما و نور بر نیمه رساناها

فاقد الکترون آزاد می باشند. نمونه آنها کوارتز، میکا و گوگرد است که در آنها همه الکترونهای هراتم وابسته به همان اتم هستند. مقاومت ویژه رساناهای خوب حدود 10^{-8} اهم-متر است ولی مقاومت ویژه نارساهاای خوب مانند کوارتز در حدود 10^{16} اهم-متر می باشد.

نیمه رساناها

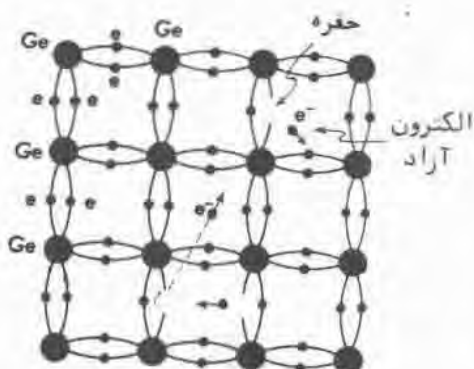
در میان جامدات مواد زیادی وجود دارند که نه رسانای خوب هستند و نه نارساای خوب. این مواد را «نیمه رسانا» یا «نیمه هادی» می نامند. در این مواد، الکترونها فقط تحت تأثیر میدانهای الکتریکی نسبتاً قوی (مثلاً حدود چند صد هزار ولت بر متر) به حرکت در می آیند. دو نمونه مهم این مواد ژرمانیوم و سیلیسیم است که در صنعت الکترونیک کاربرد فراوان دارند.

اثر نور و گرما بر نیمه رساناها - نور و گرما معمولاً سبب کاهش مقاومت الکتریکی نیمه رساناها می شوند. شکل ۱۷-۱۶ یک بلور ژرمانیوم به سطح مقطع تقریباً ۵ میلیمتر مربع و به طول ۲ سانتیمتر را نشان می دهد که به وسیله سیم به باتری آمپر متر متصل است. وقتی نور بر بلور ژرمانیوم بتابد شدت جریان در مدار افزایش یافته و نشان می دهد که مقاومت الکتریکی بلور در اثر تابش نور کاهش می یابد.

این عکس العمل بلور نیمه رسانا در مقابل تابش نور «هدایت در اثر نور» نامیده می شود و پس از قطع نور آن قطع می گردد.

کرده و به صورت يك شبکه مربعی مطابق شکل ۱۷-۳ نشان دهیم.

در دماهای نزدیک به صفر مطلق هر الکترون با پیوند دوجانبه قوی به اتم بستگی دارد و بلور ژرمانیوم نارسا است. ولی در دمای معمولی ارتعاشات اتمها در اثر انرژی گرمایی کافی است که پاره‌ای از این

شکل ۱۷-۳- طرح ساده‌ای از پیوند کووالانسی اتمها در بلور ژرمانیوم. آشفتگی گرمایی باعث گسستن چند پیوند و آزاد شدن الکترونها می‌شود.

پیوندها را بگسلد و تعدادی الکترون آزاد گردد. این الکترونها می‌توانند درون بلور حرکت کنند.

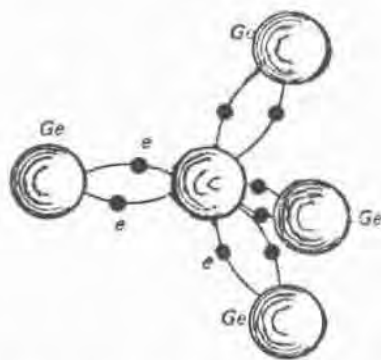
وقتی الکترونی از يك اتم خارج شود محل خالی آن «حفره» نامیده می‌شود. اتمی که الکترون از دست دهد یون مثبت می‌شود از این رو می‌توان گفت حفره معادل بار الکتریکی مثبت است.

وجود حفره در يك اتم می‌تواند باعث جذب یکی از الکترونهای اتم مجاور گردد. بنابراین می‌توان انتقال ظاهری حفره را از يك اتم به اتم دیگر در خلاف جهت حرکت الکترون دانست.

(که در بالا به آنها اشاره شد) باید ساختمان شبکه بلوری نیمه رساناها را مورد نظر قرار دهیم:

اتمهای سیلیسیم و ژرمانیوم، هر يك دارای ۴ الکترون در لایه بیرونی خود هستند که آنها را الکترون ظرفیت (والانسی) گویند و همین چهار الکترون هستند که در پیوند شیمیائی این مواد وارد می‌شوند. ترتیب قرار گرفتن اتمها در بلورهای ژرمانیوم و سیلیسیم به صورت ساختمان چهار وجهی است و این ساختمان، ویژه عناصر خانواده کربن (یعنی C، Si، Ge، Sn و Pb) است که در جدول تناوبی عناصر در ستون کربن جای دارند. شکل ۱۷-۴ نشان می‌دهد که هر اتم با اتم مجاور، در یکی از الکترونهای والانس خود شریک است. این گونه اشتراك الکترونها بین دو اتم مجاور را «پیوند کووالانسی» نامیده‌اند.

چون نمایش سه بعدی ساختمان شبکه بلوری که به شکل چهار وجهی است در روی صفحه کاغذ دشوار است راحت تر این است که آن را تسطیح

شکل ۱۷-۴- در بلور ژرمانیوم، هر اتم در مرکز چهار وجهی با چهار اتم مجاور خود پیوند کووالانسی دارد.

نیمه رسانای نوع P

اگر در بلور نیمه رسانا مقدار بسیار جزئی (حدود یک درمیلیون) ناخالصی وجود داشته باشد تعداد حفره‌ها و الکترون‌ها افزایش بسیار زیادی می‌یابد. برای نمونه اگر به بلور ژرمانیوم مقدار جزئی آرسنیک (As) و یا اندیم (In) اضافه شود باعث تحریک نیمه‌رسانا می‌گردد.

آرسنیک عنصری است که دارای پنج الکترون ظرفیتی می‌باشد و موقعی که یکی از اتم‌های آن در مجاورت اتم‌های ژرمانیوم قرار گیرد چهار الکترون آن با چهار اتم ژرمانیوم پیوند کووالانسی محکمی تشکیل می‌دهد. در صورتیکه الکترون پنجمی آن با نیروی بسیار کمی نگاهداری شده و با صرف انرژی جزئی می‌توان آن را آزاد ساخت. موقعی که یک الکترون از ماده خارجی نیمه رسانا آزاد شد، این الکترون می‌تواند مانند الکترون‌های آزاد بلور خالص حرکت کند. اتم آرسنیک که الکترون پنجم خود را از دست می‌دهد مانند یک یون بی‌حرکت عمل خواهد کرد زیرا با چهار اتم مجاور ژرمانیوم نگاهداشته می‌شود.

اتم‌هایی مانند آرسنیک که الکترون آزاد ایجاد می‌کنند، «دهنده» نامیده می‌شوند. نیمه رسانائی که شامل این اتم‌ها می‌باشد «نیمه هادی نوع N» است (شکل ۱۷-۴-الف).

اگر به جای آرسنیک، برای ایجاد ناخالصی، از عنصری که دارای سه الکترون ظرفیتی باشد مانند آلومینیم یا اندیم و گالیم استفاده شود «نیمه هادی نوع P» بدست می‌آید (شکل ۱۷-۴-ب).

هریک از اتم‌های عنصری مانند آلومینیم یا سه اتم مجاور ژرمانیوم پیوند کووالانسی تشکیل می‌دهد

حرکت الکترون‌ها در یک نیمه‌رسانا، حرکت نامنظم می‌باشد و با استفاده از یک باتری و ایجاد یک میدان خارجی می‌توان این حرکت نامنظم را به یک حرکت جهت‌دار تبدیل کرد.

اگر دو طرف یک بلور ژرمانیوم را در محیطی که دمای آن بالاتر از صفر مطلق است به دو قطب یک باتری وصل کنیم، الکترون‌های ظرفیتی آزاد شده برای پر کردن حفره‌ها در جهت معینی، شروع به حرکت می‌کنند و حفره‌ها به ظاهر در جهت میدان (یعنی خلاف جهت حرکت الکترون‌ها) جابه‌جا می‌شوند.

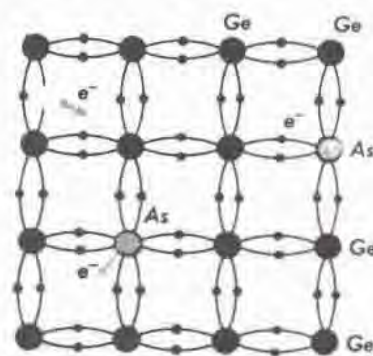
وقتی دمای نیمه‌رسانا بالا رفت انرژی درونی آن افزایش می‌یابد و در نتیجه پیوندهای مشترک موجود بین الکترون‌ها بیشتر سست شده و گسته می‌شود، عبارت دیگر حفره‌ها و الکترون‌های بیشتری بوجود می‌آید. افزایش حفره‌ها و الکترون‌ها سبب افزایش شدت جریان و کاهش مقاومت نیمه رسانا می‌گردد.

با استفاده از همین خاصیت می‌توان یک رسانا را از یک نیمه‌رسانای خالص تشخیص داد.

جریان الکتریکی در نیمه‌رساناها، مانند اجسام رسانا در اثر حرکت و جابه‌جائی الکترون‌های آزاد انجام می‌شود. وجود الکترون و حفره (یا زوج‌های حفره-الکترون) در یک نیمه رسانای خالص مشابه یون‌های مثبت و منفی در یک الکترولیت است، به عبارت دیگر عامل انتقال جریان در الکترولیت‌ها یون‌های مثبت و منفی و در نیمه‌رساناها یون‌های خالص حفره و الکترون است.

پرسش ۱۷-۳- چگونه می‌توانید کیفیت «هدایت در اثر نور» را طبق آن چه درباره اثر گرما بر نیمه‌رساناها بیان شد توضیح دهید؟

و چون هراتم بلور به چهار پیوند کووالانس احتیاج دارد مثل این است که اتم ناخالصی یک الکترون

شکل ۱۷-۴ الف- نیمه‌هادی نوع N که دارای ناخالصی آرسنیک می‌باشد.

تأثیر انرژی درونی، حرکت نامنظمی خواهد یافت و چنانچه اختلاف پتانسیلی بین دو سر نیمه رسانا برقرار شود حفره ظاهراً بسمت الکترون منفی هدایت شده باعث عبور جریان می‌شود.

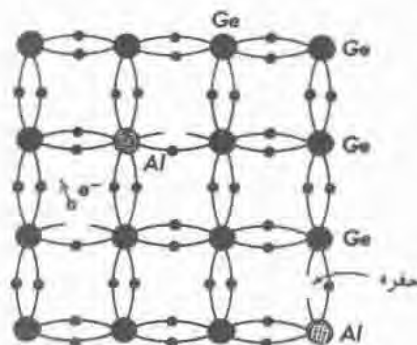
اتم‌هایی مانند آلومینیم که بر تعداد حفره‌ها می‌افزایند، «پذیرنده» و نیمه رسانایی که دارای این نوع ناخالصی می‌باشد «نیمه رسانای نوع P» نامند.

پرش ۱۷-۳ - بار الکتریکی حفره چقدر است؟

اتصال P-N یا دیود

وقتی دو نیمه رسانا از دو نوع P و N مطابق شکل ۱۷-۵ به هم اتصال داده می‌شوند مجموعه حاصل را «اتصال PN» یا «دیود» می‌نامند. در ناحیه تماس، توده‌ای از الکترونهای آزاد بلور N، از مرز تماس دو بلور نفوذ کرده به طرف بلور P می‌روند (مانند ملکولهای گاز که به درون ماده سفالین خلال فرج-داری نفوذ می‌کنند).

چون الکترونها بلور N را ترك می‌کنند در آن یونهای مثبت به وجود آمده و پتانسیل مثبت پیدایمى کند، ولى بلور P الکترون دریافت داشته و پتانسیل منفی پیدا می‌کند. به تدریجی که نفوذ الکترونها به بلور P ادامه می‌یابد اختلاف پتانسیل در دو طرف سطح تماس زیادتر می‌شود. الکترونهایی که از N به P نفوذ می‌کنند سبب پر شدن حفره‌های مثبت P می‌گردند و پر شدن حفره‌ها در بلور P باعث ظاهر شدن تعداد بیشتر حفره در N می‌شود؛ مثل این است که حفره‌ها

شکل ۱۷-۴ ب- نیمه‌هادی نوع P که دارای ناخالصی آلومینیم است.

کم داشته باشد و در نتیجه جویای الکترون جدیدی است. کمبود الکترون در این نقطه حفره‌ای ایجاد می‌کند که می‌تواند باعث جذب الکترونهای مجاور شود و این عمل بنوبت خود برای حفره‌های دیگر انجام می‌شود بطوری که می‌توان گفت حفره تحت

با آنکه روشهای متعدد و پیشرفته‌ای در تهیه دیودها به کار می‌رود ولی باز هم درمحل تماس، جزئی از دو ماده نیمه رسانا به سبب پستی و بلندیهای میکروسکوپی که در سطح تماس آنها وجود دارد، درهم فرو رفته و مخلوط می‌شوند. این ناحیه مخلوط شده «ناحیه عبود» نامیده می‌شود. ضخامت ناحیه عبور در دیودهای PN معمولی در حدود $5-10 \times 10^{-6}$ میلیمتر است و اختلاف پتانسیل، که «پتانسیل تماس» نیز نامیده می‌شود، ممکن است بسته به نوع مواد دو نیمه رسانایی که باهم تماس دارند از حدود کسری از ولت تا ۱ یا ۲ ولت باشد.

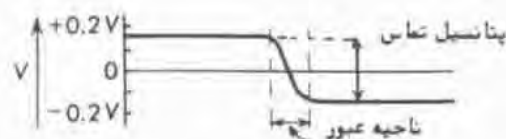
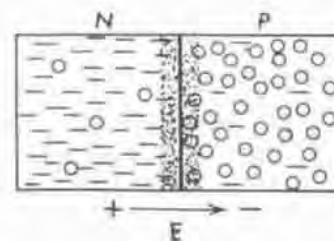
میدان الکتریکی در این ناحیه (که به آن میدان نفوذ نیز می‌گویند) با توجه به مقادیر عددی داده شده بالا، ممکن است به چند میلیون ولت بر متر برسد.

اگر دو صفحه فلزی به دوسر دیود PN لحیم کرده و آنها را به وسیله دو رشته سیم (نظیر شکل ۱۷-۱) به دو محل اتصال يك میلی آمپر متر وصل کنیم، مجموعه در حکم يك باتری آفتابیی (یا سلول آفتابیی) خواهد بود که در اثر تابش نور بر روی آن، جریان در مدار برقرار می‌شود.

پرسش ۱۷-۵ - آیا می‌توانید بگوئید جهت جریان الکترون‌ها در این مدار چگونه است؟

یکسو کننده PN

وقتی می‌خواهیم يك دیود PN را به منظور عبور دادن جریان از آن، به دو قطب يك باتری وصل کنیم دیود ممکن است به دو طریق به باتری بسته شود:

شکل ۱۷-۱۷: وقتی دو بلور N و P به هم اتصال داده می‌شود بین آنها اختلاف پتانسیل به وجود می‌آید. دایره‌های کوچک نمایان جفره‌هاست.

از P به N نفوذ می‌کنند. این عمل آن قدر ادامه می‌یابد تا این که تعادل الکتروستاتیکی بین دو بلور برقرار شود.

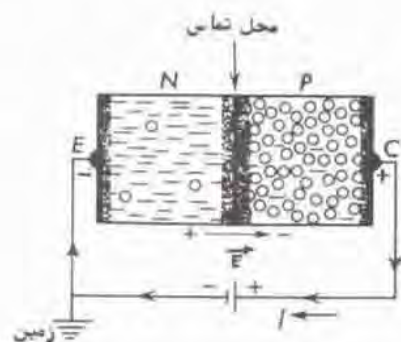
در حالت تعادل الکتروستاتیکی، تعداد الکترونی که از مرز تماس در دو جهت مخالف عبور می‌کنند برابر است.

اختلاف پتانسیل بین نقاط مختلف دو طرف سطح تماس، در حالت تعادل، به وسیله نموداری زیر شکل ۱۷-۵ نمایش داده شده است. یادآور می‌شویم که تغییر ناگهانی پتانسیل در ناحیه تماس به سبب وجود میدان الکتریکی شدید موجود در این ناحیه است.

پرسش ۱۷-۴ - به نظر شما چرا میدان الکتریکی در ناحیه تماس شدید است؟

در آنجا تعدادشان زیاد است و رانده شدن الکترون‌ها هم از جایی که در آنجا تعدادشان نیز زیاد می‌باشد. در نتیجه جریان قوی خواهیم داشت.

ب) اگر برعکس حالت قبل، بلور N مطابق شکل ۱۷-۷ به قطب مثبت باتری بسته شود، در این حالت حفره‌ها باید از جایی رانده شوند که فقط چند حفره وجود دارد و الکترون‌ها هم از جایی که تعدادشان بسیار کم است و عملاً جریان ضعیفی خواهیم داشت. به همین جهت دیود PN برای یکسو کردن جریان متناوب به کار می‌رود.

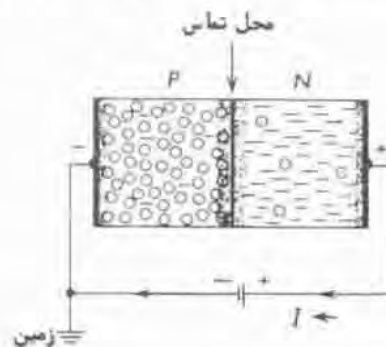
شکل ۱۷-۶- طرح ساده‌ای از اتصال یک دیود PN به باتری: بلور P به قطب مثبت باتری متصل و جریان از مدار می‌گذرد.

ترانزیستور

ترانزیستور از سه نیمه رسانا ساخته می‌شود که معمولاً دو نوع آن‌ها از نوع N و یکی از نوع P است که مطابق شکل ۱۷-۸ به هم متصل می‌شوند این نوع ترانزیستور با علامت اختصاری نوع NPN نمایش داده می‌شود. می‌توانیم نوع PNP را نیز داشته باشیم.

در نظر بگیرید که بین دو نقطه B و E اتصال اول ترانزیستور NPN، اختلاف پتانسیل V_{BE} به دو سر اتصال دوم آن اختلاف پتانسیل V_{CB} (مطابق آنچه در شکل نمایش داده شده است) برقرار می‌شود. چون میدان الکتریکی در اتصال اول چندان قوی نیست الکترون‌ها از «گسیل دهنده» E به سمت راست حرکت می‌کنند و حفره‌های مثبت از «قاعده» B به طرف چپ، و یک ولتاژ کوچک V_{BC} کافی است تا جریان نسبتاً قابل ملاحظه‌ای در این اتصال ایجاد کند. اگر ارتباط الکتریکی اتصال دوم، همانطور که در شکل

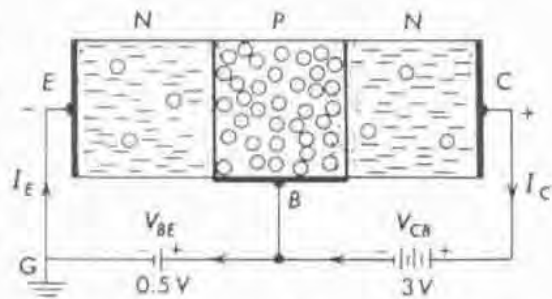
الف) اگر بلور P مطابق شکل ۱۷-۶ به قطب مثبت باتری بسته شود، الکترون‌ها از N به طرف P رانده می‌شوند و حفره‌ها ظاهراً از P به طرف N و هر دو کمک به ایجاد جریان در مدار می‌کنند. به عبارت دیگر، رانده شدن حفره‌ها از جایی آغاز می‌شود که

شکل ۱۷-۷- اتصال دیود PN به باتری در حالتیکه بلور N به قطب مثبت باتری متصل است و جریان ضعیفی از مدار می‌گذرد.

بلور P به سمت راست حرکت نمایند و حفره‌ها از «کلکتور» C به طرف چپ. چون تعداد حفره‌ها در کلکتور C بسیار کم و تعداد الکترون‌ها در قاعده B نیز کم است جریان در این اتصال، حتی به‌ازای ولتاژ قابل توجه V_{CB} قابل ملاحظه نیست.

با عمل مسدود کردن جریان در اتصال دوم، به طریقی که گفته شد، جریان زیادی بین گسیل دهنده E و قاعده B برقرار نمی‌شود. یعنی جریان در اتصال اول تقویت می‌گردد. ترانزیستورها علاوه بر یکطرفه کردن جریان برای تقویت جریاناتهای ضعیف به‌کار می‌روند. و در صنعت الکترونیک و رادیو الکترونیک کاربرد زیاد دارند^۲.

شکل ۱۷-۸- طرح ساده‌ای از یک ترانزیستور NPN یا تریتود که ارتباط الکتریکی مستقیم و معکوس را نشان می‌دهد.

دیده می‌شود، معکوس باشد (یعنی بلور N به قطب مثبت باتری بسته شود) الکترون‌ها سعی می‌کنند از

به این پرسشها پاسخ دهید

- ۱- نیمه رسانا چیست، چند نوع نیمه رسانا وجود دارد نیمه رسانای نوع N و نوع P چیست؟
- ۲- منظور از اتصال PN چیست؟
- ۳- باتری آفتابی چیست؟ اساس کار آن چگونه است؟
- ۴- مداری رسم کنید که در آن یک اتصال PN توسط دورشته سیم به یک میلی آمپر متر متصل شده باشد و جهت حرکت الکترون‌ها را در این مدار مشخص کنید.
- ۵- یکسو کننده PN چگونه عمل می‌کند؟ با رسم شکل توضیح دهید.
- ۶- منظور از نیمه رسانای دهنده و پذیرنده چیست و چه عاملی باعث می‌شود که نیمه رسانا پذیرنده باشد؟
- ۷- افزایش دما در رسانائی اجسام رسانا و نیمه رسانا چه تأثیری دارد؟
- ۸- ترانزیستور چیست؟
- ۹- چرا ترانزیستور با سرعت توانست در وسایل الکترونیکی وارد شود؟
- ۱۰- ترانزیستور PNP را با ترانزیستور NPN مقایسه کنید.

۱ - Collector

- ۲- بحث درباره کاربرد ترانزیستورها از حدود براساعه این کتاب خارج است و در صورت علاقه می‌توانید به کتب مربوط مراجعه کنید.

پاسخ به پرسشهای متن بخش ۱۷

۱۷-۱) بلی ، کریبن و غیرفلزات خانواده کریبن که ژرمانیوم و سیلیسیم نیز جزو آنها می باشند همه نیمه رسانا هستند.

۱۷-۲) وقتی نور بزرگ بلور نیمه رسانا می تابد (شکل ۱۷-۱) فوتونهای نور در چند لایه انمی جذب می شوند. انرژی جذب شده باعث گسستن پاره ای از پیوندهای الکترونی شده و حفره ایجاد می گردد. این رویداد را «فتو یونیزاسیون» گویند. اختلاف پتانسیل بین دو سرپاورد سبب حرکت الکترونها در یک جهت و حرکت ظاهری حفره ها در جهت مخالف می شود و حرکت این بارهای الکتریکی ایجاد جریان می کند . همین که تابش نور قطع شد ، الکترونها به طور تصادفی در حفره ها به دام می افتند و بلور حالت اولیه خود را باز می یابد.

۱۷-۳) چون هر حفره محل کمبود یک الکترون است می توان گفت که بار آن معادل بار یک الکترون ولی مثبت می باشد (یعنی $+e$).

۱۷-۴) چون ضخامت ناحیه تماس بسیار کم است شدت میدان الکتریکی که از رابطه

$$E = \frac{V}{d}$$

حساب می شود (نظریه بسیار کوچک بودن d) بسیار زیاد است.

۱۷-۵) نور توسط بلورها جذب شده و الکترونها آزاد و حفره ها ایجاد می شوند. بدعلت وجود میدان الکتریکی شدید در ناحیه عبور ، الکترونها در داخل بلورها از P به N و حفره ها (در جهت میدان) از N به P حرکت می کنند و در مدار چرایی برقرار می شود که به آسانی با میلی آمپر متر قابل اندازه گیری است.

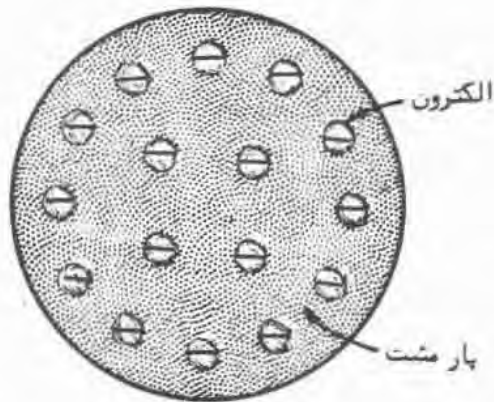
مدلهای اتمی - ساختمان هسته اتم

از آغاز قرن بیستم میلادی تاکنون فیزیک جدید، که اصولاً به بحث درباره اتمها و ملکولها و ساختمان ماده و خواص آنها می پردازد، توسعه خارق العاده یافته است، بسیاری از دانشمندان در سراسر جهان توجه خود را به این رشته از دانش جدید معطوف کرده اند و کشفیات و نظریات آنان تأثیر زیادی در پیشرفت علم و صنعت بشر داشته و خواهد داشت.

چون بحث درباره «ساختمان اتم» موضوع نسبتاً جدیدی است، منطقی به نظر می رسد که مطلب را به همان ترتیبی که مشاهدات و کشفیات صورت گرفته و تئوریها یکی پس از دیگری وضع و کامل شده اند تعقیب کنیم. ولی بحث درباره جزئیات این مطالب، طولانی و خارج از حدود کار و برنامه این کتاب است. به همین جهت در این فصل شما را در مسیر نظریه ها و کشفیات مهمی که منجر به اطلاعات کنونی بشر درباره ساختمان اتم و نتایج حاصل از آن شده است خواهیم گذاشت.

در کتاب فیزیک سال سوم دوره نظری، شما پاره ای از مشاهدات و آزمایشهایی را که منجر به کشف الکترون شد آموختید. همچنین با نظریه ساختمان منظومه ای شکل اتم که پایه گذاران آن را در فورده و بور هستند آشنا شدید. مراجعه به آن مطالب توصیه می شود. در این جا نخست نظریات دانشمندان درباره مدلهای اتمی را با تفصیل بیشتر خواهید آموخت، سپس اندکی هم با ساختمان هسته اتم و واکنشهای هسته ای آشنا خواهید شد.

مدل اتمی تامسون

شکل ۱۸-۱- مدل اتمی تامسون

شکل ۱۸-۲- سوزن‌های شناور در میدان مغناطیسی معروف لایه‌های الکترونی در اتم تامسون هستند.

یکسان راکه (با مالیدن قطب N یک آهن‌ربای قوی از ته سوزن به نوک آن) مطابق شکل آهن‌ربا کرده‌ایم از وسط چوب پنبه‌های کوچک (از وسط هر چوب پنبه یک سوزن) می‌گذرانیم. سپس در پشتك مقداری آب می‌ریزیم و جریانی به شدت ۱ یا ۲ آمپر از سیم بیج عبور می‌دهیم. در این حالت اگر یکی از چوب پنبه‌ها را بر سطح آب شناور سازیم به طوری که سوزن در راستای قائم باشد، چوب پنبه به طرف مرکز پشتك که در آن جا میدان مغناطیسی شدیدتر است می‌رود. اگر چوب پنبه‌ها را یکی پس از دیگری نزدیک به دیواره

تامسون فیزیکدان انگلیسی، بین سالهای ۱۸۹۵ و ۱۹۰۵ میلادی، ضمن مطالعه پرتوهای کاتودیک پس از یک رشته آزمایش پی‌برد که ذرات تشکیل‌دهنده پرتوهای کاتودیک (یعنی الکترون‌ها) یکی از اجزاء همه مواد بوده و به مراتب از اتم هیدروژن کوچکترند. تامسون از مطالعات خود نتیجه گرفت که اتم کوچکترین جزء ماده نیست بلکه الکترون یکی از اجزاء اتم است و حتی ممکن است یکی از اجزاء بنیادی ساختمان اتم باشد (و امروزه ما می‌دانیم که چنین است).

علاوه بر این تامسون، یک مدل اتمی پیشنهاد کرد که در آن طرز قرار گرفتن الکترون‌ها در اتم‌های عناصر مختلف طرح ریزی شده بود.

در این مدل بار مثبت اتم به طور یکنواخت درون کوره‌ای به قطر تقریبی ۱۰-۱۵ متر پخش شده و الکترون‌ها روی لایه‌های مختلف، مطابق شکل ۱۸-۱ قرار گرفته‌اند. تامسون معتقد بود که بار مثبت اتم، الکترون‌ها را به طرف مرکز کوره می‌کشد ولی الکترون‌ها یکدیگر را می‌رانند و همین مسئله سبب می‌شود که الکترون‌ها لایه‌های کروی شکلی را تشکیل دهند.

با یک آزمایش جالب، مطابق شکل ۱۸-۲، می‌توان به چگونگی تشکیل این لایه‌ها پی‌برد: یک پشتك شیشه‌ای به قطر ۱۵ تا ۲۵ سانتیمتر انتخاب می‌کنیم و دور آن ۳۵ دور سیم مسی روپوش‌دار نسبتاً کلفت می‌پیچیم. چند سوزن خیاطی معمولی

۱- به کتاب فیزیک سال سوم نظری (بخش ۱۹ ماهیت ماده - الکترون‌ها) مراجعه کنید.

۲- می‌توانیم از سیم روپوش‌دار نمره ۱۴ که قطر آن در حدود ۱/۵ میلیمتر است استفاده کنیم.

طشك بر سطح آب قرار دهیم، یا گرفتن وضع تقارن هندسی نسبت به یکدیگر، روی دواير هم مرکزی جمع شده و حلقه تشکیل می‌دهند.

لازم به تذکر است که این آزمایش، نمونه يك مدل دوبعدی از نظریه تامسون است و چوب‌پنبه‌ها که در يك صفحه (سطح آب درون طشك) واقع هستند حلقه تشکیل می‌دهند. ولی در مدل اتمی تامسون، الکترون‌ها روی لایه‌های کروی شکل قرار می‌گیرند.

پرسش ۱۸-۱۹ - آیا تغییر شدت جریان در سیم بیج تأثیری در وضع این حلقه‌ها خواهد داشت؟
گفتیم که در مدل اتمی تامسون، بار مثبت هسته تمام فضای اتم را پر می‌کند. به عبارت دیگر، ابعاد بار مثبت، همان ابعاد اتم است که آزمایش و محاسبه آن را حدود انگسترم (10^{-10} m) نشان می‌دهد. ولی آزمایش‌های پراکندگی ذرات آلفا به هنگام عبور از ورقه‌های فلزی بسیار نازک، که توسط رادرفورد و همکارانش انجام شد (و شما در کتاب فیزیک سال سوم در يك مسئله با یکی از آنها آشنا شده‌اید) نشان می‌داد که بار مثبت اتم دارای ابعادی در حدود 10^{-15} متر است. مدل اتمی تامسون قادر نبود این پدیده پراکندگی را توضیح کند. به همین جهت رادرفورد بر اساس آزمایش‌های خود مدل اتمی دیگری پیشنهاد کرد.

مدل اتمی رادرفورد

رادرفورد طی سالهای ۱۹۰۹ تا ۱۹۱۱

میلادی يك مدل اتمی پیشنهاد کرد که در آن بار الکتریکی مثبت و قسمت اعظم جرم اتم در هسته کوچکی متمرکز بوده و الکترون‌ها در فاصله دوری از هسته (نسبت به ابعاد اتم) قرار دارند.

رادرفورد به مطالعه پرتوهای گسیل شده از مواد رادیواکتیو، به ویژه پرتوهای آلفا (α) علاقمند بود. می‌دانید ذرات α ، هسته اتمهای هلیوم با بار مثبت (He^{++}) هستند که جرم آنها حدود ۷۵۰۰ برابر جرم الکترون است. رادرفورد ضمن عبور دادن دسته پرتوهای متشکل از ذرات آلفا از ورقه‌های فلزی بسیار نازک مشاهده کرد که این ذرات به اطراف پراکنده می‌شوند.

رادرفورد درباره علت پراکندگی اظهار داشت که این پدیده ممکن است به سبب وجود نیروهای الکتروستاتیکی میان بارهای مثبت ذرات آلفا و بارهای مثبت موجود در اتمها باشد. اتمها، هم بار مثبت دارند و هم بار منفی. بنابراین يك ذره آلفا وقتی از داخل ماده می‌گذرد متحمل دو نوع نیروی جاذبه و دافعه الکتروستاتیکی می‌شود، اندازه و جهت این نیروها بستگی به این دارد که ذره آلفا چه اندازه به مرکز اتمهای که از میان آنها می‌گذرد نزدیک شود. بدیهی است محاسبه میزان پراکندگی بستگی به مدل اتمی پیشنهاد شده دارد و با آزمایش نیز باید وفق دهد.

اتم تامسون شبیه به توده ابی است که در آن ذرات بسیار ریز غبارمعلق است. چنین اتمی با این کیفیت ساخت، قادر نیست به ذره آلفا انحرافی یش

۱- Ernest Rutherford (۱۸۷۱-۱۹۳۱) فیزیکدان نیوزلندی که برای کارهای علمی خود

جایزه نوبل گرفت.

از چند درجه بدهد. به عبارت دیگر، مدل تامسون نمی تواند پیشگویی کند که يك ذره آلفا بیش از چند درجه منحرف شود. ولی آزمایش غیر از این مطلب را نشان داد (شکل ۱۸-۳-الف):

هانس گبگر^۱، یکی از همکاران رادرفورد، ضمن مطالعه پراکنده شدن ذرات آلفا متوجه شد که تعداد ذرات پراکنده شده تحت زاویه 15° و بزرگتر از 15° به مراتب زیاده از آن است که مدل تامسون پیشگویی می کند و در واقع يك ذره از تقریباً هر ۸۵۵۵ ذره تحت زاویه بزرگتر از 90° پراکنده می شود. یعنی تعداد قابل توجهی از ذرات آلفا مستقیماً پس از برخورد به اتمهای ورقه به عقب برمی گردند و این کشف، غیر منتظره بود. رادرفورد، خود می نویسد:

«... من بی بردم که برگشت ذره آلفا به عقب باید نتیجه يك برخورد باشد و پس از محاسبه دریافتم که این پدیده قابل توجیه نیست مگر این که سیستمی در نظر گرفته شود که در آن قسمت اعظم جرم اتم و بار الکتریکی مثبت، در يك هسته كوچك متمرکز باشد. پس این اندیشه در من پدید آمد که اتم دارای هسته كوچك متراکمی است که جرم و بار الکتریکی مثبت اتم در آن متمرکز است.»

آزمایشهای مربوط به پراکندگی ذرات آلفا و تعبیر رادرفورد، اساس مفاهیم جدید ساختمان اتم را تشکیل می دهد. بگذارید به این آزمایشها و نتیجه گیری رادرفورد با دقت بیشتر نگاه کنیم.

چرا از پدیده پراکندگی ذرات آلفا نتیجه گرفته شد که قسمت اعظم جرم اتم و بار مثبت آن در هسته

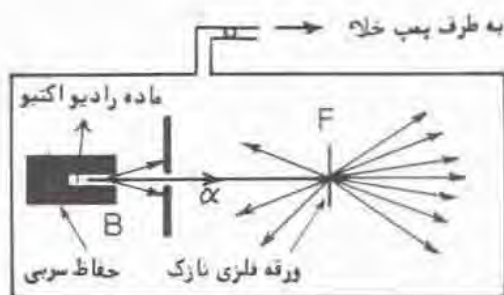
کوچکی متمرکز است؟

یکی از توضیحات قابل قبول این است که ورقه فلز شامل مراکز جرم و بار مثبت متراکم (هسته) بوده و تراکم جرم و بار الکتریکی در این هسته ها خیلی بیشتر از اتم تامسون است. يك ذره مثبت آلفا که مستقیماً به طرف یکی از هسته ها می رود، در اثر نیروی دافعه الکتروستاتیکی در نزدیکی آن متوقف شده و برمی گردد، همان طور که يك گلوله فولادی پس از برخورد به سنگ سخت برمی گردد نه پس از برخورد به توده ابری شکلی مرکب از ذرات بسیار ریز گرد و غبار.

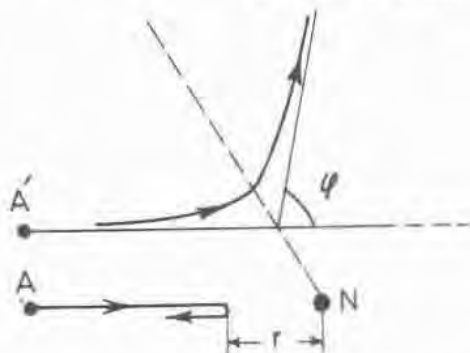
در شکل ب دو ذره آلفای A و A' نمایش داده شده است که به طرف هسته N حرکت می کنند. ذره A مستقیماً به طرف N پیش می رود. چون هسته بار مثبت دارد ذره آلفا را (که آن هم بار مثبت دارد) دفع می کند به علت وجود این نیروی دافعه الکتریکی حرکت ذره A به تدریج کند می شود و در فاصله r از هسته N متوقف شده و برمی گردد. A' ذره ای است که مستقیماً به طرف هسته N نمی رود بلکه از کنار آن می گذرد. این ذره هم که توسط هسته دفع می شود در مسیری حرکت می کند که محاسبه آن را هذلولی نشان می دهد. میزان انحراف این ذره از مسیر اولیه با زاویه ϕ نشان داده شده است.

پرسش ۱۸-۳ - به نظر شما، در این آزمایشها چه عواملی بر میزان انحراف ذرات آلفا ممکن است مؤثر باشند؟

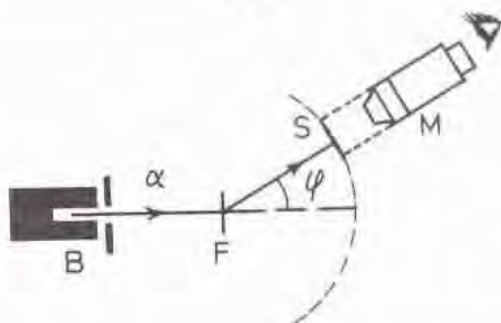
رادرفورد پیشگویی کرد که بیشتر ذرات آلفا

ا- نقشه طرح ساده‌ای از پراکندگی ذرات آلفا پس از عبور از ورقه فلزی نازک

ب- مسیر دو ذره آلفای A و A' که به هسته N نزدیک می‌شوند

ج- دستگاه برای مطالعه پراکندگی که در محفظه خالی از هوا قرار دارد تا حرکت ذرات آلفا در اثر برخورد با ملکولهای هوا کند نشود.

شکل ۱۸-۳

تحت زوایای کوچک پراکنده می‌شوند، زیرا احتمال برخورد آنها به هسته‌های بسیار کوچک کم است. ولی تعداد قابل توجهی هم در اثر برخورد به هسته‌ها تحت زاویه‌های بزرگ پراکنده می‌شود.

همکاران رادرفورد، این پیشگویی را با اسبابی که طرح آن در شکل «ج» نمایش داده شده است به مرحله آزمایش گذاشتند:

درون حفره موجود در محفظه سربی B، ماده رادیواکتیو دهنده آلفا (رادن) قرار دارد. ذرات آلفا که از سوراخ کوچک این محفظه خارج می‌شوند به هنگام عبور از ورقه فلزی نازک F، تحت زوایای مختلف φ منحرف می‌گردند. برای تعیین تعداد ذراتی که تحت هر زاویه مشخص φ منحرف می‌شوند ترتیبی داده می‌شود که این ذرات به صفحه شیشه‌ای اندوده به لایه نازکی از سولفید روی برخورد کنند (این صفحه در شکل به S نمایش داده شده است). هر ذره آلفا که به این صفحه برخورد می‌کند یک «درخشندگی لحظه‌ای نقطه‌ای» (فلور سنت لحظه‌ای نقطه مانند) پدید می‌آورد. این نقاط درخشان را می‌توان با یک میکروسکوپ (که در شکل به M نمایش داده شده است) مشاهده کرد و شمرد. صفحه و میکروسکوپ هر دو با هم روی محیط یک دایره می‌توانند جا بیجا شوند.

در آزمایشهای بعد، تعداد این ذرات با اسباب آشکارساز دیگری که توسط گیگر در سال ۱۹۲۸ میلادی اختراع شد (و به نام خود او «کنترلر گیگر» نامیده می‌شود) به راحتی اندازه‌گیری شد. (به شکل

۱۸-۴ وزیر نویس آن مراجعه کنید).

کنترل‌گیر امروزه در آزمایشگاهها یکی از وسایل متداولی است که برای تعیین میزان رادیو-اکتیویته مواد رادیواکتیو به کار می‌رود.

رادیفوردر، با توجه به نتایج حاصل از پراکندگی ذرات آلفا، ابعاد هسته و اندازه بارهای مثبت هسته‌های عناصر مورد آزمایش را حساب کرد و این بارها را بر حسب مضاربی از بار الکتریکی الکترون (در آن زمان به وسیله میلیکان معین شده بود) مشخص نمود. تعیین بار مثبت هسته نخستین گام مهم در شناخت تعداد الکترونهاى اتمها در شرایط عادی بود^۱.

پرسش ۱۸-۳ - چگونه می‌توان از روی اندازه بار مثبت هسته تعداد الکترونها را در اتم معین کرد؟

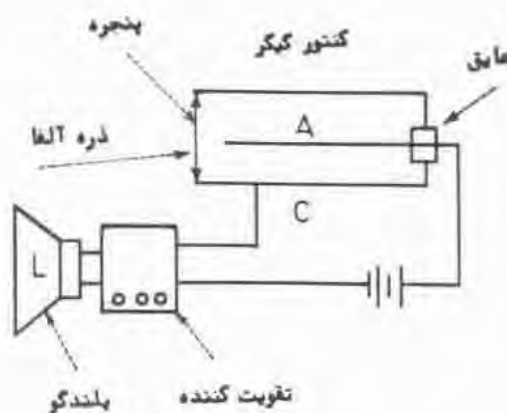
پرسش ۱۸-۴ - آیا با دانستن اندازه بار مثبت هسته يك اتم، می‌توان نتیجه مهمتری غیر از شناخت تعداد الکترونها به دست آورد؟

نارسائیهای مدل اتمی رادیفوردر - با آن که مدل اتمی رادیفوردر در توجیه پدیده‌های پراکندگی موفق بود ولی پرسشهای دیگری را برانگیخت که پاسخ دادن به آنها از عهده این مدل بر نمی‌آمد. از آن جمله: ترتیب قرار گرفتن الکترونها در اطراف هسته چگونه است؟

چه چیز مانع می‌شود که الکترونهاى منفی در اثر نیروی جاذبه الکتریکی روی هسته سقوط نکنند؟

هسته از چه تشکیل یافته است؟

چه چیز باعث می‌شود که با وجود نیروی دافعه بین بارهای مثبت، هسته متلاشی نشود؟

شکل ۱۸-۴ - طرح ساده کنترل‌گیر و طرز استفاده از آن.

این کنترل‌گیر عبارتست از: لوله استوانه‌ای شکل فلزی C که محتوی گاز است و سیم نازک A که از وسط يك عایق می‌گذرد و بدین وسیله ارتباط الکتریکی آن از بدنه استوانه قطع می‌شود. این سیم وسط استوانه در امتداد محور آن قرار دارد. دهانه استوانه با ورقه نازکی از جنس میکا به نام «پنجره» بسته شده است.

به هنگام کار، اختلاف پتانسیل پیوسته‌ای میان آند A (سیم وسط استوانه) و کاتد C (بدنه استوانه) برقرار می‌شود. این اختلاف پتانسیل کمتر از میزانی است که سبب تخلیه الکتریکی در گاز داخل لوله می‌شود.

وقتی ذره آلفا از پنجره وارد استوانه می‌شود در اثر برخورد به ملکولهای گاز، آنها را یونیزه و تعدادی الکترون از آنها آزاد می‌کند. این الکترونها به طرف آند شتاب می‌گیرند و در مسیر خود در اثر برخورد به ملکولهای گاز، تعداد بیشتری الکترون آزاد می‌کنند. هجوم این الکترونها يك جریان الکتریکی لحظه‌ای به صورت يك موج (پالس) به وجود می‌آورد که می‌توان آن را تقویت و به يك بلندگو (یا يك دستگاه نشان‌دهنده یا ثبت کننده دیگر) هدایت کرد. هر صدای «تیک» بلندگو معرف يك پالس است که به این ترتیب تولید می‌شود.

۱- در این جا برای اجتناب از تطویل کلام از توضیح در این باره خودداری می‌شود.

رادر فورد شکست مدل خود را در پاسخ دادن به این پرسش‌ها تصدیق کرد و صادقانه اظهار داشت: نباید از مدلی که برای گشودن يك معما به کار رفته است انتظار داشت معماهای دیگر را نیز بگشاید. بدیهی است مدل کاملتری لازم بود تا به این پرسشها پاسخ دهد. به دنبال این بحث مدل پیشنهاد شده توسط نیلز بور^۱ فیزیکدان دانمارکی را که پس از طرح مدل اتمی رادر فورد به گروه تحقیقاتی او پیوست شرح خواهیم داد.

مدل اتمی بور

گفتیم که طبق مدل رادر فورد، اتم تشکیل شده است از يك هسته با بار مثبت و الکترونها^۲ با بار منفی که اطراف آن قرار دارند. ولی چه چیز با وجود نیروی جاذبه الکتریکی مانع سقوط الکترونها روی هسته می‌شود؟

یکی از پاسخهای ممکن این است که اتم می‌تواند مانند منظومه شمسی باشد و الکترونها در مدارهایی به دور هسته، بچرخند. بنابراین نیروی جاذبه الکتریکی میان هسته و الکترونها در حکم نیروی جانب مرکزی است که الکترونها را در حال حرکت در مدار خود نگاه می‌دارد.

ولی به این پاسخ يك ایراد اساسی در مورد پایداری اتم وارد است. زیرا طبق تئوری الکتروماتیستیک، وقتی يك ذره باردار با شتاب حرکت کند انرژی تابش می‌نماید حرکت الکترون به دور هسته اتم تحت اثر نیروی جانب مرکزی، همواره شتابدار است. بنابراین الکترون انرژی خود را در اثر تابش از دست می‌دهد و به هسته نزدیک شده روی آن سقوط می‌کند. (مانند يك ماهواره که در قسمت فوقانی آتمسفر در اثر اصطکاک با هوا انرژی از دست می‌دهد و به تدریج به زمین نزدیک شده در روی آن سقوط می‌نماید).

طبق تئوریهای مکانیک کلاسیک و الکتروماتیستیک، الکترونی که انرژی تابش می‌کند باید در زمان بسیار کوتاهی جذب هسته اتم بشود بنابراین اتم مدل منظومه‌ای فقط در کسر بسیار کوچکی از ثانیه پایدار خواهد ماند (و این خلاف شواهد مسلم تجربی است).

با وجود این اندیشه منظومه‌ای بودن اتم مورد نظر بود و فیزیکدانها در جستجوی يك تئوری بودند که هم مدل منظومه‌ای را شامل شود و هم خطوط منفصل طیف عناصر را توجیه کند.

بور موفق شد در سالهای ۱۹۱۳-۱۹۱۴ میلادی چنین تئوری را پایه گذاری کند.

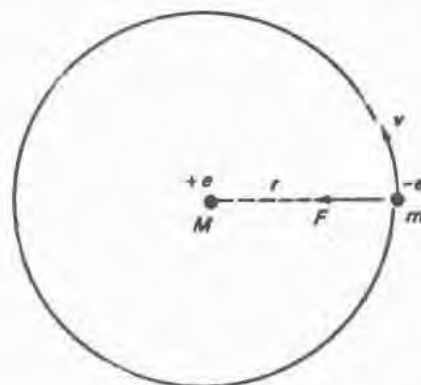
بور کار خود را از اتم ساده هیدروژن شروع

۱- Niels Bohr (۱۸۸۵-۱۹۶۲) فیزیکدان دانمارکی در کپنهاگ متولد شد. پدرش استاد

فیزیولوژی دانشگاه کپنهاگ بود. در سال ۱۹۱۱ بور به دریافت دکترای خود از دانشگاه کپنهاگ موفق شد و بعد از آن مدت يك سال زیر نظر تامسون (Thomson) در کمبریج و يك سال دیگر زیر نظر ارنست رادر فورد در منچستر مطالعه و تحصیل کرد.

در سال ۱۹۱۳ که به کپنهاگ برگشت تئوری مهم خود را درباره ساختمان اتم هیدروژن برشته تحریر درآورد و چاپ کرد. در سال ۱۹۲۵ رئیس انجمن فیزیک تئوری دانشگاه کپنهاگ شد و در سال ۱۹۳۲ جایزه نوبل را دریافت کرد.

کرد، او فرض کرد که اتم هیدروژن با عدد اتمی يك ($Z=1$) از يك هسته با بار $+e$ و يك الكترون با بار $-e$ تشکیل شده است که الكترون روی مداري بشعاع r بدور هسته دوران می کند. هسته 1836 بار از الكترون سنگین تر است از این رو آن را در مقابل حرکت الكترون ساکن فرض کرد.

مدار الكترون

شکل ۱۸-۵. ساختمان اتم هیدروژن طبق فرضیه بور

بور مدل اتمی خود را بر اصول قبلی کلاسیک پایه گذاری کرد و سپس برای توجیه پدیده تابش مفاهیم کوانتائی را چاشنی آن کرد.

در جواب این که چرا «الکترون ها بدون آنکه جذب هسته شوند یا از آن دور گردند روی مدارهای مشخصی قرار می گیرند» گفت:

عامل مؤثر در این مسئله نیروی جانب مرکز است. این نیرو از جنس نیروی الکترواستاتیکی

می باشد و مقدارش از رابطه $F = k \frac{Zee}{r^2}$ طبق قانون کولن حساب می شود. از طرف دیگر نیروی لازم برای حرکت الكترون بر مسیر دایره ای شکل برابر

$m \frac{v^2}{r}$ می باشد و این دو با هم برابرند.

$$m \frac{v^2}{r} = k \frac{Zee}{r^2} \quad (1-18)$$

در این رابطه m جرم و e بار و v سرعت الكترون و r شعاع دایره مسیر و Z عدد اتمی و k ضریب ثابتی است که مقدارش در دستگاه SI برابر $K = 9 \times 10^9 \text{ Nm}^2/\text{C}^2$ می باشد.

بور سپس فرضیه دوم خود را با شرط کوانتائی به صورت زیر وارد تئوری خود کرد:

الکترون نمی تواند روی هر مدار غیر مشخصی پدیدار بماند بلکه فقط در مدارهای معین و مجاز قرار می گیرد که در این مدارها تابش نمی کند. ویژگی مدارهای مجاز این است که اولاً، شعاع آنها در رابطه ۱-۱۸ صدق میکند. ثانیاً، اندازه حرکت زاویه ای الكترون در این مدارها مضرب دستی از $\frac{h}{2\pi}$ است یعنی:

$$mvr = n \frac{h}{2\pi} \quad (2-18)$$

با استفاده از معادلات ۱-۱۸ و ۲-۱۸ شعاع مسیر الكترون و سرعت آن بصورت زیر بدست می آید:

$$r = \frac{n^2 h^2}{4\pi^2 m e^2 Z k} \quad (3-18)$$

$$v = k \frac{2\pi e^2 Z}{nh} \quad (4-18)$$

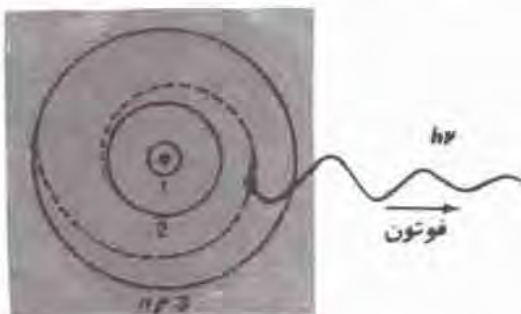
مثلاً شعاع اولین مدار مجاز الكترون در اتم هیدروژن به ازای

$$n=1$$

$$Z=1$$

$$e = -1.602192 \times 10^{-19} \text{ C}$$

الکترون روی مدار ثابتی حرکت می کند نمی تواند نور تابش کند و تابش نور فقط در اثر پرش الکترون از يك مدار به مدار دیگر امکان پذیر است (شکل ۱۸-۶). این دانشمند معتقد بود که فرکانس نور تابش شده ارتباطی به فرکانس حرکت دورانی الکترون ندارد و فقط مربوط به اختلاف انرژی بین مدار ابتدائی و مدار انتهائی است یعنی:

شکل ۱۸-۶- نمودار ساده فرضیه کوانتائی بور در مورد تابش اتم هیدروژن

$$E_F - E_i = hf \quad (۱۸-۵)$$

در رابطه بالا E_i انرژی مدار ابتدائی و E_F انرژی مدار انتهائی و h ثابت پلانک و f فرکانس نور است. لازم به تذکر است که $E_1, E_2, E_3, E_4, \dots$ انرژی کل الکترون روی مدارهایی به ازاء $n=1, 2, 3, \dots$ است. مثلاً وقتی الکترون روی مدار $n=3$ است انرژی آن E_3 می باشد و وقتی مطابق شکل ۱۸-۶ این الکترون به مدار $n=2$ پرش کند انرژی آن برابر E_2 می شود و در این حالت اختلاف انرژی $E_3 - E_2$ بصورت انرژی تابشی معادل hf از اتم تابش می گردد.

$$m = 9.10956 \times 10^{-31} \text{ kg}$$

$$h = 6.62620 \times 10^{-34} \text{ Js}$$

$$k = 8.98755 \times 10^9 \text{ Nm}^2/\text{C}^2$$

برابر است با:

$$r_1 \approx 0.529 \text{ \AA}$$

و سرعت الکترون در روی این مدار برابر است با:

$$v = 2.18768 \times 10^6 \frac{\text{m}}{\text{s}}$$

این سرعت در حدود $\frac{1}{137}$ سرعت نور است.

پرش ۱۸-۵- اگر شعاع اولین مدار اتم هیدروژن r_1 باشد شعاع مدارهای دیگر طبق مدل بور بر حسب r_1 چه اندازه است؟

رابطه ۱۸-۴ نشان می دهد که سرعت الکترون نیز هر اندازه دلخواهی نمیتواند باشد و اندازه آن از رابطه $v = \frac{v_1 Z}{n}$ بدست می آید. v_1 سرعت بر روی

نزدیکترین مدار به هسته می باشد. با مشخص بودن سرعت الکترون و محیط دایره مسیر می توان تعداد دوری که الکترون در هر ثانیه بدور هسته می گردد از رابطه $n = \frac{v}{2\pi r}$ بدست آورد. این تعداد در حدود 10^15 دور بر ثانیه است که حدود بزرگی آن با حدود بزرگی فرکانس نورهای مرئی برابر است.

پرش الکترون از يك مدار به مدار دیگر

سومین و آخرین فرضیه بور در مورد اتم هیدروژن مربوط به تابش نور است. بور اعلام کرد که وقتی

اتم‌های عادی و اتم‌های تحریک شده

وقتی که تنها الکترون اتم هیدروژن، روی نزدیک‌ترین مدار به هسته ($n=1$) قرار گرفته باشد، گفته می‌شود که اتم در حالت عادی و یا در سطح انرژی بنیادی می‌باشد، در دما و فشار معمولی اغلب اتم‌های هیدروژن در چنین حالتی هستند. اگر داخل یک لوله مولد پرتوهای کاتودیک که محتوی گاز هیدروژن است عمل تخلیه الکتریکی انجام دهیم به طوری که پرتوهای کاتودیک تولید شود، الکترون‌های موجود در این پرتوها به اتم‌های هیدروژن برخورد می‌کنند. در اثر برخورد الکترون به اتم‌های هیدروژن و انتقال انرژی به آنها ممکن است اتم هیدروژن کاملاً الکترون خود را از دست بدهد که در این صورت اتم را یونیزه می‌گویند، ولی اگر الکترون از مدار داخلی به مدار خارجی رانده شود اتم را تحریک شده می‌گویند. یک اتم نمی‌تواند مدت زیادی در حالت تحریک باقی بماند، زیرا الکترون تحت تأثیر نیروی جاذبه هسته مجبور می‌شود که به مدار اولیه خود برگردد و تمام یا قسمتی از انرژی دریافت شده را بصورت فوتون از دست بدهد. لازم نیست یک الکترون تحریک شده با یک پرش روی مدار داخلی ($n=1$) قرار گیرد، بلکه ممکن است الکترون پرش‌های متوالی

انجام دهد و تا رسیدن به مدار داخلی امواج تابشی یا فرکانسهای متفاوت صادر کند.

ترازهای انرژی

انرژی کل الکترونی که در هر یک از مدارهای مجاز به دور هسته می‌چرخد برابر مجموع انرژی پتانسیل E_p و انرژی جنبشی E_c آن الکترون است یعنی:

$$E = E_p + E_c \quad (6-18)$$

این انرژی برای مدارهای دایره‌ای شکل اتم هیدروژن به وسیله بور به صورت زیر داده شده است:

$$E = -R \frac{Z^2}{n^2} \quad (7-18)$$

در این رابطه Z عدد اتمی، n عدد کوانتومی و

$$R = \frac{2\pi^2 me^4 K^2}{h} \quad R \text{ مقدار ثابتی است برابر}$$

که با توجه به مقادیر عددی m و e و K و h برابر است با:

$$R \approx 2/18 \times 10^{-18} \text{ ژول} \quad (8-18)$$

رابطه ۷-۱۸ برای تعیین انرژی الکترون، وقتی که یکی از مدارهای مجاز خود را اشغال می‌کند به کار می‌رود.

۱- به دست آوردن این رابطه آسان است. کافی است از ترکیب دو معادله ۱-۱۸ و ۲-۱۸ انرژی

جنبشی الکترون حساب شود، $E_c = \frac{1}{2} m V^2 = K \frac{Ze^2}{r}$ • پتانسیل بار الکتریکی e (الکترون) که در فاصله

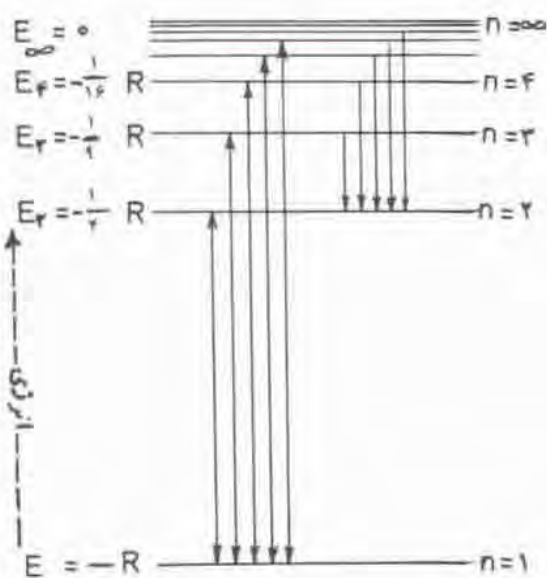
r از بار الکتریکی Ze (هسته) قرار دارد برابر $V = \frac{KZe}{r}$ است. برای محاسبه انرژی پتانسیل

الکترون باید این پتانسیل را در بار الکتریکی $-e$ الکترون ضرب کرد. بنابراین $E_p = -Ve = -K \frac{Ze^2}{r}$

با قراردادن این مقادیر در رابطه ۶-۱۸ و با جاگذاری r توسط رابطه ۳-۱۸، معادله ۷-۱۸ به دست می‌آید.

معمولاً به جای آن که ترازهای انرژی اتم را به شکل دواپری با «مقیاس شعاع دایره»^۱ نشان دهند این ترازها را به وسیله خطوط افقی «با مقیاس انرژی» مطابق شکل ۷-۱۸ نمایش می دهند و نمودار حاصل را «نمودار تراز انرژی» می نامند.

اهمیت این نوع نمودار بدین جهت است که نشان می دهد انرژی hf هر فوتون درست برابر اختلاف دو انرژی در دو وضع مجاز الکترون است.

شکل ۷-۱۸- نمودار تراز انرژی برای اتم هیدروژن. خطوط قائم نمایش برش های الکترون است.

پرش ۶-۱۸- در شکل ۷-۱۸ دیده می شود که هرچه شماره تراز انرژی بزرگتر باشد ترازها به هم نزدیکترند. علت چیست؟

پرش ۷-۱۸- چگونه می توان رنگهای مختلف خطوط طیف هیدروژن را به کمک نمودار تراز انرژی توجیه کرد؟

نارسانیهای مدل بور- تئوری بور موفقیتهای بزرگی بین سالهای ۱۹۱۳ و ۱۹۲۴ میلادی به دست آورد. ولی کم کم مسائلی پیش آمد که نارسائی آن در حل آنها آشکار شد، تئوری بور برای توجیه طیف هیدروژن و طیف اتمهایی که آخرین لایه آنها یک الکترونی است بسیار موفق است. اما در مورد اتمهایی که در آخرین لایه الکترونی خود دو، یا بیش از دو الکترون دارند اختلاف میان آزمایش و تئوری کاملاً مشهود است.

آزمایش همچنین نشان می دهد که وقتی نمونه ای از یک عنصر در میدان الکتریکی یا مغناطیسی قرار می گیرد در طیف خطی آن خطوط اضافی پیدامی شود. مثلاً در یک میدان مغناطیسی، هر خط معمولی طیف به چند خط بازیکتر تجزیه می گردد. تئوری بور نمی توانست به طور کمی علت این تجزیه را توجیه کند.

علاوه بر این، روشنائی خطوط طیف یک عنصر نسبت به یکدیگر متفاوت است و این تفاوت بستگی به احتمال انتقال الکترونها از یک تراز انرژی به تراز انرژی دیگر دارد. در تئوری بور روشی برای پیشگویی این روشنائی نسبی منظور نشده بود. فیزیکدانها می خواستند به یک تئوری دست یابند که امکان محاسبه احتمال انتقال الکترونها را از یک تراز انرژی به تراز دیگر، به آنان بدهد.

از سال ۱۹۲۵ میلادی به بعد، تئوری بور با

۱- به شکل ۱۸-۱۲ مراجعه کنید.

وجود موفقیت‌بخش‌تری که داشت در ماورای قلمرو خود نارسائی نشان داد.

امروزه با پیشرفتهای جدید مکانیک کوانتیک تئوری بور با وجود اصلاحاتی که در آن به عمل آمده تقریباً کنار گذاشته شده است ولی در عین حال مثال زیبایی از يك مدل فیزیکی موفقیت‌آمیز است.

پارهای از ویژگیهای مدل کوانتومی

ذرات تشکیل دهنده اتم دارای خواص ویژه‌ای هستند که آنها را خواص کوانتومی نامیده‌اند. این خواص از قوانین مکانیک کوانتیک^۱ پیروی می‌کنند. طبیعت این قوانین طوری است که به ما اجازه نمی‌دهد تا شکل هندسی یا مکانیکی مشخصی برای اتم مجسم کنیم. مهمترین ویژگی این قانونها که آنها را از قوانین مکانیک کلاسیک متمایز می‌سازد این است که کمیت‌هایی مانند اندازه حرکت و انرژی، که حرکت يك الكترون را در اتم مشخص می‌کنند، کوانتائی هستند یعنی نمی‌توانند هر مقدار دلخواهی را داشته باشند بلکه فقط مقادیر مشخصی را دارا خواهند بود (به طوری که دیدیم این ویژگی در مدل اتمی بور وارد شده است).

در واقع تصویر اتم، به‌طریقی که در مدل بور به صورت الگوی کوچکی از منظومه شمسی نشان داده

شد، نمی‌تواند ساختمان حقیقی اتم را منعکس کند و همانطور که در بحث ترازهای انرژی بیان کردیم، بهترین است که به جای مدارهای مجاز اتم بور، مقادیر مجاز انرژی الكترون در نظر گرفته شود. زیرا وقتی يك الكترون تحت اثر نیروی جاذبه هسته اتم حرکت می‌کند دارای انرژی پتانسیل و جنبشی است که در مدارهای مختلف متفاوت است. بنابراین به جای مدارهای حرکت الكترون، «ترازهای انرژی» را در نظر می‌گیریم^۲. آن چه که قبلاً پرسش الكترون از يك مدار به مدار دیگر نامیده شد، در واقع يك نوع تغییر حالت انرژی است، یعنی انتقال از يك حالت با يك مقدار انرژی معین به حالت دیگر با مقدار انرژی معین دیگر، این انتقال نیز با پرسش صورت می‌گیرد. یعنی انرژی الكترون مستقیماً به يك اندازه معین (مثلاً يك کوانتوم) تغییر می‌کند و تمام مقادیر واسطه حذف می‌گردند.

ساختمان هسته اتم

هسته اتم با وجود ابعاد بینهایت کوچک خود، ساختمان پیچیده‌ای دارد. این هسته شامل دو نوع ذره است: پروتون و نوترون.

پروتون به‌تنهایی همان هسته اتم هیدروژن است که بار مثبت دارد. اندازه بار پروتون از لحاظ قدر

مطلق برابر اندازه بار الكترون است.

نوترون بدون بار الکتریکی است. هر دو نوع

۱- بحث درباره این اصلاحات و بررسی اتم از دید کوانتوم مکانیک خارج از برنامه و کار این کتاب است. در صورتی که علاقه‌مند باشید می‌توانید به کتب فیزیک اتمی که به فارسی نوشته شده و جزو انتشارات دانشگاهی است مراجعه کنید.

۲- چون اعداد کوانتائی در درس شیمی مورد بحث قرار می‌گیرد در اینجا از تکرار آنها خودداری می‌شود.

ذرات هسته‌ای را «نوکلئون»^۱ هم می‌نامند. جرم هر يك از این ذرات در حدود 1.67×10^{-24} گرم است. تعداد کل نوکلئونها، یعنی مجموع پروتونها و نوترونها در هسته اتم را، چنانکه می‌دانید، «عدد جرمی» می‌گویند و به A نمایش می‌دهند.

تعداد پروتونهای درون هسته اتم هر عنصر را که به Z نمایش داده می‌شود «عدد اتمی» آن عنصر می‌نامند. Z نمایش شماره خانه عنصر در جدول تناوبی عناصر (جدول مندلیف) نیز هست، زیرا در این جدول عناصر به ترتیب افزایش بار الکتریکی هسته تنظیم شده‌اند. بنابراین Z در جدول مندلیف نشان می‌دهد که بار الکتریکی مثبت هسته در اتم عنصر مربوطه چند برابر بار يك الكترون است. به همین جهت Z را «عدد باد» نیز می‌گویند. در نتیجه عدد اتمی يك عنصر در جدول مندلیف، تعداد الكترونهای اتم آن عنصر را وقتی که از لحاظ بار الکتریکی خنثی است به دست می‌دهد.

نکته اخبر قابل توجه است، زیرا يك اتم ممکن است الكترونهایی بیشتر یا کمتر از آنچه که لازم است تا بار هسته‌اش را خنثی کند داشته باشد؛ ممکن است يك یا چند الكترون از اتم جدا شود. برای این کار معمولاً انرژی زیادی لازم نیست زیرا الكترونهایی که از هسته اتم دور هستند نیروی پیوستگیشان به هسته نسبتاً ضعیف است. هنگامی که الكترونها از اتم جدا می‌شوند، هسته تغییر نمی‌کند ولی اتم دیگر خنثی نیست و تبدیل به یون مثبت می‌گردد. از طرف دیگر ممکن است الكترون «اضافی» به اتم خنثی متصل شود. در این حالت اتم به صورت

یون منفی در می‌آید، زیرا بار هسته بدون تغییر باقی می‌ماند.

پرسش ۱۸-۸- با چه طریقه‌هائی ممکن است اتم به یون تبدیل شود؟

پرسش ۱۸-۹- آیا ممکن است تمام الكترونهای اتم از آن خارج شوند؟

در واقع، وضعیت شیمیائی يك عنصر بستگی به تعداد پروتونهای درون هسته اتمهای آن دارد نه به تعداد الكترونها (زیرا دیدیم که تعداد الكترونها به سهولت ممکن است تغییر کند). مثلاً اگر از اتم آهن يکی از ۲۶ الكترون آن را خارج سازیم يك یون آهن خواهیم داشت ولی اگر يك پروتون را از هسته اتم آهن خارج سازیم (این کار نیز ممکن است انجام گیرد ولی مطلقاً با روشهای دیگر) تغییر اساسی در خواص این اتم حاصل خواهد شد، یعنی اتم آهن به اتم منگنز تبدیل خواهد گشت.

تعداد نوترونها - ایزوتوپها - هسته‌های يك عنصر ممکن است دارای تعداد نوترونهای متفاوت باشد. مثلاً هسته اتم آهن معمولی علاوه بر ۲۶ پروتون دارای ۳۰ نوترون است (این متداولترین هسته آهن است و معمولاً آهن شامل ۹۱/۷٪ از این نوع هسته می‌باشد). ولی هسته‌های دیگری از آهن موجود است که تعداد نوترونهای آنها (با همین تعداد پروتون) ۲۸، ۳۱ یا ۳۲ است. همه اینها هسته‌های آهن هستند و خواص شیمیائی اتمهایی که دارای چنین هسته‌های متفاوت می‌باشند مطلقاً یکسان و فقط جرم آنها متفاوت است.

بنا به تعریف، ایزوتوپها اتمهایی هستند که Z

(عدد اتمی) هسته آنها یکی است ولی تعداد نوترونهای آنها متفاوت است. در نتیجه عدد جرمی آنها نیز متفاوت خواهد بود. ولی چون تعداد الکترونهای مداری همه آنها Z است پس این اتمها در يك خانه جدول تناوبی قرار دارند (معنی ایزوتوپ نیز همین است).

بدیهی است با معلوم بودن A (عدد جرمی) و Z (عدد اتمی) در هر اتم، N (عده نوترونها) به آسانی معین می شود:

$$N = A - Z \quad (۱۸-۹)$$

در این جا لازم است یادآور شویم که ایزوتوپهای اتمها را نمی توان از روی خواص شیمیائی آنها تشخیص داد و برخی از خواص هسته های آنها ممکن است اساساً متفاوت باشد.

نیروهای هسته ای - نوکلئونها (پروتونها و نوترونها) درون هسته با نیروهای ویژه ای به نام «نیروهای هسته ای» که نه الکتریکی هستند و نه ثقلی، به یکدیگر الصاق شده اند. این نیروها از لحاظ مقدار به مراتب بزرگتر از نیروهای الکتریکی می باشند که الکترونها و هسته ها را بهم پیوند می دهند یکی از ویژگیهای مهم نیروهای هسته ای این است که تنها وقتی اثر می کنند که فاصله بین نوکلئونها بسیار کم، یعنی در حدود اندازه ابعاد هسته باشد و با افزایش فاصله به سرعت کاهش می یابند. بدین جهت نیروهای هسته ای را «نیروهای با برد کوتاه» نیز نامیده اند.

نظریه همین برد بسیار کوتاه (حدود ۱۵-۱۰ متر) این نیروها در برخورد بین ملکولها و اتمهای گازها به یکدیگر، یا در برخورد ذرات آلفا به هسته اتم (که دامنه عمل نیروهای الکتروستاتیکی کولتی است) نقشی ندارند.

پایداری هسته ها - هسته بیشتر اتمهای عناصر معمولی پایدار است و اگر به حال خود گذاشته شود همیشه بدون تغییر می ماند. واکنشهای شیمیائی، چه انرژی آزاد کنند و چه جذب نمایند هسته اتمها را تغییر نمی دهند. بلکه تنها لایه الکترونی خارجی اتم در این واکنشها درگیر می شود.

با وجود این تعداد زیادی هسته های ناپایدار وجود دارند که خود بخود پرتوهائی تابش می کنند و در اثر این تابش تغییراتی در آنها حاصل می شود. این قبیل هسته ها را «رادیواکتیو» می نامند تعدادی از این هسته های ناپایدار مستقیماً در طبیعت یافت می شوند و آنها را «رادیواکتیو طبیعی»^۲ می گویند. ناپایداری در هسته ممکن است در اثر بمباران هسته توسط پرتاهای مناسبی مانند پروتون یا نوترون حاصل شود. این گونه هسته ها را «رادیو-اکتیو مصنوعی» می نامند.

سری تبدیلات مواد رادیواکتیو

در سال ۱۹۰۳ میلادی رادرفورد و سدی^۳ اظهار داشتند که رادیو اکتیویته نتیجه متلاشی شدن

۱- این نیروها بین پروتون-پروتون، پروتون-نوترون یا نوترون-نوترون اعمال می شوند.

۲- به فصل مربوط به رادیواکتیویته در کتاب فیزیک سال سوم دوره نظری مراجعه شود.

مداوم هسته بعضی از اتم‌ها است. این اتم‌های رادیواکتیو در موقع متلاشی شدن پرتوهای α و β و γ از خود منتشر می‌کنند و به اتم‌های رادیواکتیو دیگر تبدیل می‌شوند و آن‌ها به نوبه خود متلاشی می‌گردند تا آنکه يك اتم پایدار تبدیل شوند.

مجموعه این تبدیلات متوالی که از يك عنصر سنگین شروع شده و منجر به پیدایش عنصر پایدار سرب می‌شود سری تبدیلات مواد رادیواکتیو نامیده می‌شود. تا بحال چهار سری از اجسام رادیواکتیو شناخته شده است که سری اول با عنصر اورانیوم ۲۳۸

قوانین تلاشی اجسام رادیواکتیو

رادر فورد و سدی با مطالعه اتم‌ها در سری‌های مواد رادیواکتیو موفق به کشف دو قانون زیر شدند. قانون اول - هرگاه عنصری يك ذره α تابش کند به عنصری تبدیل می‌شود که خواص شیمیائی

نام عنصر	علامت	عدد اتمی	جرم اتمی	اشعه صادرة	نیمه عمر
اورانیوم	${}_{92}^{238}\text{U}$	۹۲	۲۳۸	α	4.5×10^9 سال
توریم	${}_{90}^{234}\text{Th}$	۹۰	۲۳۴	β	۲۴/۵ روز
پروتاکتینیوم	${}_{91}^{234}\text{Pa}$	۹۱	۲۳۴	β	۱/۱۴ دقیقه
اورانیوم	${}_{92}^{235}\text{U}$	۹۲	۲۳۵	α	3×10^8 سال
توریم	${}_{90}^{232}\text{Th}$	۹۰	۲۳۰	α	۸۳/۰۰۰ سال
رادیوم	${}_{88}^{226}\text{Ra}$	۸۸	۲۲۶	α	۱۶۰۰ سال
رادون	${}_{86}^{222}\text{Rn}$	۸۶	۲۲۲	α	۳/۸۲ روز
پلونیوم	${}_{84}^{218}\text{Po}$	۸۴	۲۱۸	α	۳/۰۵ دقیقه
سرب	${}_{82}^{214}\text{Pb}$	۸۲	۲۱۴	β	۲۶/۸ دقیقه
بیسموث	${}_{83}^{214}\text{Bi}$	۸۳	۲۱۴	α, β	۱۹/۷ دقیقه
پلونیوم	${}_{84}^{214}\text{Po}$	۸۴	۲۱۴	α	۱۰۶ ثانیه
تالیم	${}_{81}^{210}\text{Tl}$	۸۱	۲۱۰	β	۱/۳۲ دقیقه
سرب	${}_{82}^{210}\text{Pb}$	۸۲	۲۱۰	β	۲۲ سال
بیسموث	${}_{83}^{210}\text{Bi}$	۸۳	۲۱۰	β	۵ روز
پلونیوم	${}_{84}^{210}\text{Po}$	۸۴	۲۱۰	α	۱۴۰ روز
سرب	${}_{82}^{206}\text{Pb}$	۸۲	۲۰۶	پایدار	بی نهایت

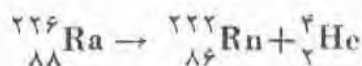
جدول ۱-۱۸ سری تبدیلات اورانیوم ۲۳۸

آن مشابه عنصری است که در جدول مندلیف در دو خانه قبلی قرار دارد.

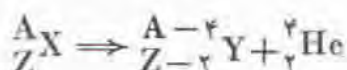
قانون دوم - هرگاه يك عنصر از راه تشعشع يك ذره β دچار تلاشی هسته شود به عنصری تبدیل می شود که خواص شیمیائی آن مشابه عنصری بعدی در جدول تناوبی است.

رادر فوردد و سدی نتوانستند این دو قانون را که از راه آزمایش بدست آورده بودند بكمك تئوری توضیح دهند تا آنکه پس از كشف نوترون، دانشمندان دیگر نتوانستند از لحاظ تئوری نیز آن قوانین را تفسیر نمایند و ما در دنباله بحث تحت عنوان تلاشی آلفائی و تلاشی بتائی آن ها را توضیح می دهیم.

مشخص می سازند. این تلاشی هسته رادیوم را می توان با معادله ساده زیر نمایش داد :

بطور کلی وقتی هسته مادر X که عدد جرمی آن A و عدد اتمی آن Z است يك ذره α صادر کند يك هسته دختر مانند Y به وجود می آید که برای نشان دادن تبدیلات آن می توان رابطه زیر را بکار برد :

تلاشی بتائی

چگونگی تلاشی از طریق تابش β (که طبق قانون دوم انجام می گیرد) موضوع پیچیده ای است که با نیروهای داخل هسته و میادله انرژی پیوندی مربوط می باشد. آنچه در اینجا می توان به آن اشاره کرد این است که :

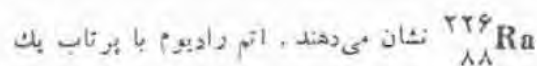
در تلاشی بتائی، يك نوترون به يك پروتون و يك الكترون تبدیل می شود و الكترون حاصل از هسته اتم خارج می گردد. در اثر خروج این الكترون عدد جرمی ثابت می ماند ولی با پیدایش يك پروتون عدد اتمی یکی افزایش می یابد و این عنصر جدید در جدول تناوبی عناصر در خانه بعدی قرار می گیرد و خواص شیمیائی آن را می یابد.

برای نمونه تلاشی بتائی رادیو ایزوتوپ سدیم $({}_{11}^{24}\text{Na})$ را در نظر می گیریم که با از دست

تلاشی آلفائی

می دانیم که يك ذره α از ۲ پروتون و ۲ نوترون تشکیل شده است $({}_2^4\text{He})$. هنگامی که يك اتم

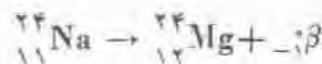
يك ذره آلفا گسیل می دارد هسته آن دو واحد بار الکتریکی مثبت از دست می دهد و در نتیجه عدد اتمی آن به اندازه ۲ واحد کم می شود و عنصر بناچار در جدول تناوبی به دو خانه قبل منتقل می شود. برای نمونه رادیوم را در نظر می گیریم: عدد جرمی رادیوم ۲۲۶ و عدد اتمی آن ۸۸ است و آن را با علامت

نشان می دهند. اتم رادیوم با پرتاب يك ذره α بخارج ۴ واحد جرمی از دست داده و به رادون تبدیل می شود که آن را با علامت ${}_{86}^{222}\text{Rn}$

۱- طبق قانون بقای اندازه حرکت و انرژی، علاوه بر پروتون و الكترون، يك ذره آنتی نوترون نیز تولید می شود و آزمایش هم وجود آن را تأیید می کند.

دادن يك ذره β به منیزیم ($^{24}_{12}\text{Mg}$) تبدیل می شود.

بطور کلی می توان در تلاشی بنائی رابطه زیر را نوشت :

پرسش ۱۸-۱۰ - می دانید برای هر عنصر راديو اکتیو «نیمه عمر» در نظر گرفته می شود. با آشنائی که در این باره دارید بگوئید نیمه عمر يك عنصر راديو اکتیو چیست؟

کشف نوترون

نوترون، یکی از اجزای اصلی تشکیل دهنده هسته اتم است که در سال ۱۹۳۳ بوسیله «چادویک»^۱ کشف شد. فعالیت های مربوط به کشف نوترون از سال ۱۹۳۰ میلادی به وسیله دو نفر فیزیک دان آلمانی به نام پته ویکر^۲ شروع شد. آنها متوجه شدند که وقتی بریلیم با بعضی از عناصر سبک دیگر بوسیله ذرات α بمباران شوند نوعی پرتو با قدرت نفوذ زیاد از آنها صادر می شود که می تواند به سهولت از صفحات سرب

به ضخامت چند سانتیمتر عبور کند (شکل ۱۸-۸) .
ایرن کوری^۳، دختر مادام کوری همراه شوهر خود ژولیو^۴ با انجام آزمایش هایی دریافت که : اگر این پرتوها به ترکیبات ثیدروژن دار برخورد کنند موجب گسیل پروتون هائی با انرژی بسیار زیاد می گردد. این دانشمندان از مجموعه آزمایش های خود چنین پنداشتند که پرتوهای خارج شده از بریلیم نوعی اشعه γ با قدرت نفوذ بسیار زیاد است از این رو اقدام به اندازه گیری انرژی فوتون های این پرتوهای فرضی پرداختند ، ولی نتیجه محاسبات آنها با اصل بقای اندازه حرکت واصل بقای انرژی مطابقت نکرد. در آزمایش چادویک^۱ ، صفحه فلزی بریلیم بوسیله ذرات α بمباران شده و پرتوهای جدید حاصل از این عمل بطرف صفحه پارافین هدایت می شوند. سپس از صفحه پارافین نیز تعدادی پروتون بخارج پرتاب می شود که وجود آنها را می توان آشکار کرد .

چادویک با اندازه گیری انرژی پروتون ها نشان داد که نتیجه محاسبات به شرطی با اصل بقاء اندازه حرکت و انرژی مطابقت می کند که پروتون ها نتیجه برخورد ذراتی بدون بار و با جرمی معادل جرم آنها باشند. چادویک این ذرات بی بار را «نوترون» نامید.

۱- (۱۸۹۱ء) فیزیکدان انگلیسی که در سال ۱۹۳۴ میلادی

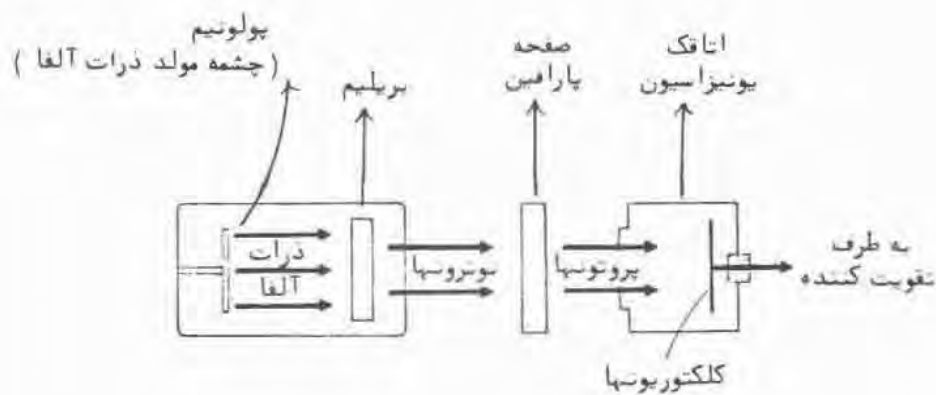
۱- Sir James Chadwick)

برای کشف نوترون جایزه نوبل گرفت.

۲- H. Becker و W. Bathe

۳- Irène Curie

۴- Frédéric Joliot Curie

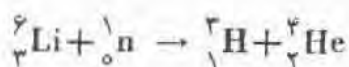
شکل ۱۸-۸- جادویک در سال ۱۹۳۳ نوترون را کشف کرد

تلاشی هسته بوسیله نوترون

کشف نوترون از نظر فیزیکدانها بسیار مهم بود زیرا آنان می‌توانستند برای شکافت اتم از نوترون بعنوان يك ذره مناسب استفاده کنند. قبلاً برای شکافت اتم علاوه بر ذرات α از پروتون‌ها و دوترون (هسته لیتروژن سنگین) استفاده می‌شد، ولی بارشبت این ذرات مانع ازاین بود که آنها با سرعت زیاد به هسته که بار آن نیز مثبت است برخورد کنند و باعث متلاشی شدن آن شوند. به عبارت دیگر با وجود آنکه شتاب دهنده‌ها این ذرات را به سرعت بسیار زیاد می‌رساندند و آنها را بطرف هسته پرتاب می‌کردند فقط تعداد کمی از ذرات پستتاب شده می‌توانست بداخل هسته نفوذ کند و باعث شکافت آن شود.

پس از کشف نوترون مشخص شد که اغلب عناصر را می‌توان با استفاده از ذرات نوترون شکافت و ازاین راه عناصر جدیدی بدست آورد. به عنوان مثال لیتیم را در نظر می‌گیریم، اگر اتم‌های این عنصر را با ذرات نوترون بمباران کنیم

حاصل کاریکی از ایزوتوپ‌های لیتروژن بنام تریتم $({}^3_1\text{H})$ خواهد بود که خود پرتاب کننده ذرات β یا نیمه عمر ۱۲/۲۶ سال است. در فعل واکنشالات هسته‌ای نوترون را با علامت « ${}_0^1\text{n}$ » نشان می‌دهند (عدد جرمی آن برابر يك و بار الکتریکی آن صفر است). با توجه به مطالب بالا رابطه متلاشی شدن هسته لیتیم با نوترون را بصورت زیر می‌توان نوشت:

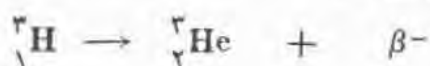

هسته هسته نوترون هسته

هلیوم تریتم لیتیم

تلاشی تریتم که دنباله آن روی می‌دهد

بشکل زیر است.

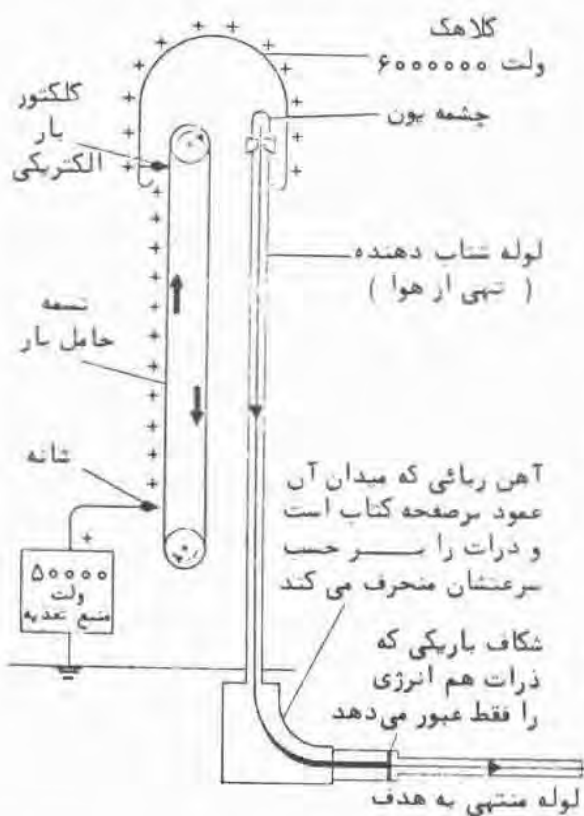
الکترون هسته هسته

(ذره بتا) ایزوتوپ هلیوم تریتم

می شوند.

۲- تراکم بار در نقاط نوك تیز جسم بیش از سایر جاها است.

در شکل ۱۸-۹ ساختمان و طرز کار واندوگراف نشان داده شده است. در این دستگاه بتانسيل شانه پخش بوسیله يك مدار شامل ترانسفورماتور و يك سوكننده تأمین می شود. شانه پخش دارای زائده-

شکل ۱۸-۹- شتاب دهنده واندوگراف

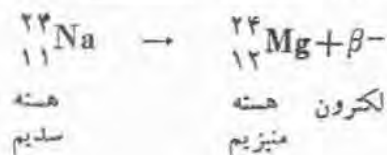
های نوك تیز است و تسمه واندوگراف از کاغذ عایق مخصوصی ساخته شده است.

بارهای الکتریکی پس از انتقال از شانه پخش به تسمه بطرف بالا برده می شوند و بوسیله رابط

مثال دیگر تلاشی هسته منیزیم بوسیله نوترون است. در نتیجه برخورد يك نوترون با هسته اتم منیزیم، سدیم ۲۴ همراه با يك پروتون بدست می آید. نیمه عمر سدیم بدست آمده ۱۵ ساعت است و سدیم بدست آمده خودبخود متلاشی شده و تولید منیزیم و يك ذره بتا می کند. فعل و انفعالات فوق را بصورت زیر می توان نوشت:

هسته منیزیم	نوترون	هسته رادیو ایزوتوپ سدیم	پروتون هسته هیلروژن
-------------	--------	-------------------------	---------------------

بطوری که ملاحظه می شود سدیم ۲۴ نیز دوباره به منیزیم ۲۴ تبدیل می شود.

واندوگراف، شتاب دهنده ذرات

واندوگراف، يك نوع مولد الكتريسته ساكن می باشد که می تواند اختلاف پتانسیل های بسیار زیاد تا حدود شش میلیون ولت ایجاد کند. این اختلاف پتانسیل زیاد می تواند ذره های باردار مانند ذرات α را شتاب داده و به سرعت های بسیار زیاد برساند تا بوسیله آنها بمباران اتم و شکافت آن صورت گیرد.

در ساختمان واندوگراف دو خاصیت زیر مورد توجه قرار گرفته است.

۱- اگر يك جسم رسانای توخالی را باردار کنیم تمام بارها در سطح خارجی آن جسم جمع

استفاده کنیم. درپائین لوله شتاب دهنده، يك میدان مغناطیسی قوی قرار دارد که امتدادش عمود بر امتداد حرکت ذرات باردار است و باعث تغییر مسیر آنها می شود.

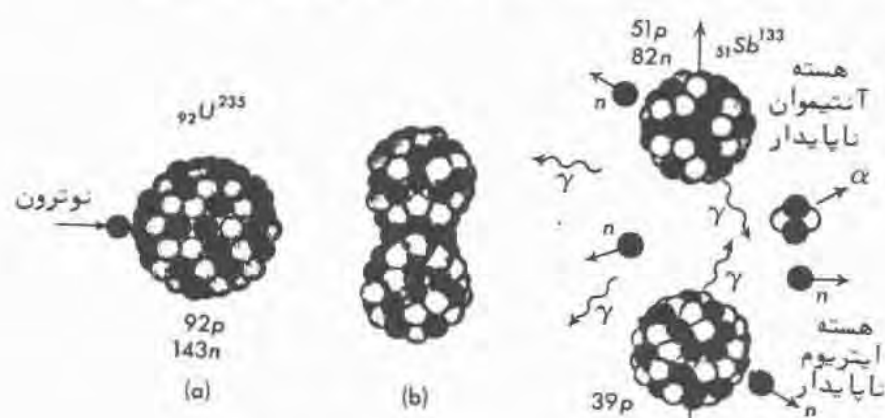
تمام یون ها، پس از تغییر مسیر بطرف روزنه ای هدایت می شوند و این روزنه یون های هم انرژی را از خود عبور می دهد. یون هایی که انرژی آنها با هم برابر است پس از عبور از روزنه از طریق لوله پرتاب کننده بطرف هدف مورد نظر پرتاب می شوند.

علاوه بر واندوگراف شتاب دهنده های دیگری بنامهای سیکلوترون و سینکروترون ساخته شده است. در این شتاب دهنده ها از يك میدان الکتریکی متناوب و يك میدان مغناطیسی فوق العاده قوی که عمود بر میدان الکتریکی است استفاده می شود؛ در نتیجه مسیر ذرات باردار در این شتاب دهنده ها مارپیچی یا دایره ای شکل است (در سینکروترون مسیر ذرات دایره ای و در سیکلوترون مارپیچی است).

دیگری بنام کلکتور در سطح خارجی قطب بالائی که روی پایه عایقی قرار دارد جمع شده و پتانسیل زیادی ایجاد می کنند (حدود $10^6 \times 6$ ولت) و پتانسیل قطب بالائی را تا آن حد افزایش می دهند که بین هوای خارج و سطح خارجی آن تخلیه الکتریکی انجام بگیرد. برای بالا بردن پتانسیل ماشین واندوگراف می توان آن را داخل محفظه ای که پر از گاز نیتروژن یا فرئون^۱ با فشار زیاد است قرارداد.

با ماشین واندوگراف می توان پتانسیلی تا حدود ۱۵ میلیون ولت ایجاد کرد. با استفاده از این پتانسیل می توان پرتوهایی از یون های پر انرژی ایجاد و بطرف لوله شتاب دهنده روانه کرد.

متبع یونی که مورد استفاده قرار می گیرد عبارت است از يك لوله تخلیه که درون آن از گاز نیتروژن، دوتریوم یا هلیوم پر شده است. انتخاب این گاز مربوط به آن است که بخواهیم از پروتون یا دوترون یا ذره آلفا برای بمباران اتمهای يك جسم

شکل ۱۸-۱۰: در این تصویر هسته اورانیوم بدو هسته ناپایدار و چهار نوترون و چهار پرتو γ و يك ذره α تبدیل شده است.

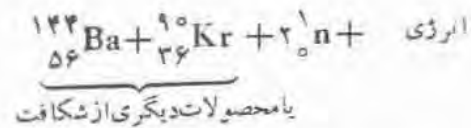
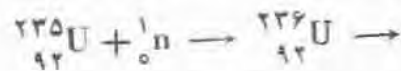
پرسش ۱۸-۱۱- واحد انرژی در فیزیک اتمی چیست؟

پرسش ۱۸-۱۴- آیا صدور پرتو گاما از هسته عنصر رادیواکتیو هم يك نوع تلاشی هسته عنصر است؟

شکافت هسته^۱

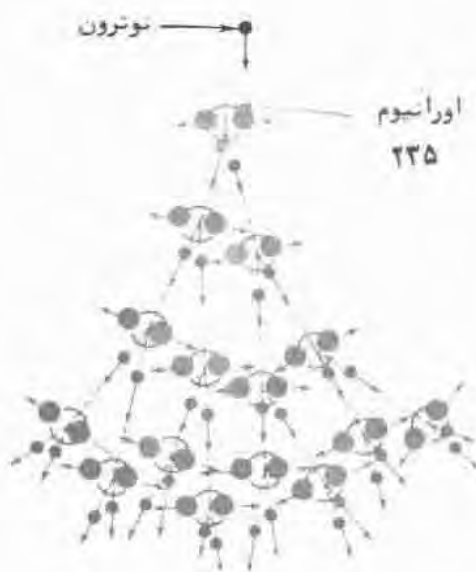
بطوری که گفته شد وقتی نوترونها با سرعت زیاد به هسته سنگین اتمها برخورد کنند انرژی جنبشی نوترونها باعث ناپایداری هسته می گردد و آنها را به دو یا چند هسته کوچکتر تبدیل می کند (مانند قطره آبی که در اثر يك ضربه تقسیم می شود). این عمل تقسیم هسته را شکافت هسته گویند.

برای نمونه شکافت هسته اورانیوم ۲۳۵ را که تحت تأثیر نوترونهای سریع قرار دارد می نویسیم:

بطوری که رابطه بالا نشان می دهد به ازای هر نوترون دو نوترون ایجاد می شود که این دو نوترون می توانند دو هسته دیگر اورانیوم را بشکنند و تشکیل فعل و انفعال زنجیری بدهند (شکل ۱۸-۱۱).

شرط آنکه این فعل و انفعال صورت گیرد این است که جرم اورانیوم از مقدار معینی (جرم بحرانی) کمتر نباشد زیرا اگر از این مقدار کمتر باشد نوترونهای حاصل از ماده شکافت پذیر خارج شده و عمل

شکل ۱۸-۱۱- تصویری از فعل و انفعال زنجیری در اورانیوم ۲۳۵

ادامه نمی یابد.

به طور خلاصه، «جرم بحرانی» يك ماده شکافت پذیر (مانند اورانیوم ۲۳۵ یا پلوتونیم ۲۳۹) عبارتست از جرمی که در آن، میزان تولید نوترون برابر میزان به هدر رفتن نوترون باشد.

فعل و انفعال مزبور همیشه با مقدار زیادی انرژی همراه است. انرژی که در اثر این فعل و انفعال ظاهر می شود از تبدیل ماده به انرژی حاصل شده است، زیرا اگر با دقت مجموع جرمهای طرف اول و طرف دوم رابطه بالا را حساب کنیم ملاحظه می شود که در طرف دوم کاهش جرمی برابر Δm موجود است که این مقدار جرم به صورت انرژی ظاهر شده و اندازه انرژی حاصل از رابطه ایششتین

یعنی $E = c^2 \Delta m$ بدست می آید که در آن c سرعت نور است.

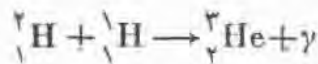
${}^2_1\text{H}$ ایزوتوپ ثیدروژن (دتریوم) و e^+

پوزیترون^۲ و ν نوترینو^۳ می باشد.

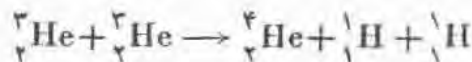
جوش هسته ای^۱

در شکافت هسته، يك هسته سنگین به هسته های سبکتر تبدیل می شود در صورتیکه عمل جوش هسته ای عکس آن است، بدین ترتیب که در عمل جوش چند هسته سبک به هسته سنگین تر تبدیل می شود. برای آنکه جوش هسته صورت گیرد باید هسته يك اتم با انرژی بسیار زیادی به هسته اتم دیگر برخورد کند و برای تأمین چنین انرژی به دمای بسیار زیاد (میلیون ها درجه) احتیاج است.

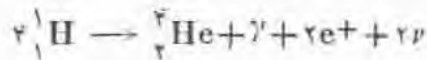
از ترکیب ${}^2_1\text{H}$ با ثیدروژن معمولی خواهیم داشت:

و از ترکیب دو ذره ایزوتوپ هلیوم (${}^3_2\text{He}$) يك ذره هلیوم ${}^4_2\text{He}$ و دو اتم ثیدروژن بدست می آید.

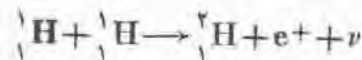

می توان خلاصه فعل و انفعالات تبدیل ثیدروژن به هلیوم را به صورت زیر نوشت:

یعنی چهار هسته اتم ثیدروژن در دمای بسیار زیاد به هسته هلیوم تبدیل می شود و در این تبدیل 25.7 MeV انرژی آزاد می گردد.

یکی از نمونه های جوش هسته ای، پیوند هسته های ثیدروژن و تبدیل آنها به هلیوم در خورشید است. در این فعل و انفعال دائماً مقداری جرم به انرژی تبدیل می شود و سبب می گردد که خورشید با توان 4×10^{23} کیلووات پیوسته انرژی به فضای اطراف صادر کند. فعل و انفعال به صورت زیر است:

به این پرسشها پاسخ دهید

- ۱- چرا ذرات آلفا به وسیله اتمها پراکنده می شوند؟ چرا زاویه پراکندگی اغلب کوچک و گاهی بزرگ است؟
- ۲- چه فرق اساسی میان مدل های اتمی تامسون و رادرفورد موجود است؟
- ۳- عدد اتمی، طبق مدل هسته ای رادرفورد چه چیز را نشان می دهد؟

۱- Fusion

۲- Positron

۳- Neutrino ذره بنیادی خنثی می باشد که جرم در حال سکون آن تقریباً صفر است.

۴- بزرگترین بار مثبتی که يك يون ليتم (عنصری که بعد از هلیوم قرار دارد) می تواند داشته باشد چقدر است؟

۵- به چه دلیل يك اتم می تواند فقط در حالت های معینی از انرژی باشد؟

۶- استدلال بور درباره این که اتم فقط در حالات انرژی معینی وجود دارد، چه بود؟

۷- چرا تمام اتم های ئیدروژن در حالت عادی ابعاد یکسان دارند؟

۸- چگونه براساس مدل بور خطوط طیف ئیدروژن توجیه می شود؟

۹- چگونه براساس مدل بور می توان خطوط جذبی طیف را توجیه کرد؟

۱۰- موقعتیها و نارسائیهای مدل بور چیست؟

۱۱- وقتی که يك هسته يك ذره α از خود صادر کند چه تغییری می یابد؟

۱۲- يك جسم رادیواکتیو در مدت ۱۶۸ ثانیه به $\frac{1}{8}$ جرم اول خود می رسد نیمه عمر آن

چند ثانیه است؟

۱۳- منظور از سری اجسام رادیواکتیو چیست و چند سری تا بحال شناخته شده است؟

۱۴- اثر میدان الکتریکی بر ذرات α و β و γ چگونه است؟

۱۵- چه نیروئی باعث قرار گرفتن پروتون های مثبت در هسته می شود؟ آن را شرح دهید.

۱۶- منظور از انرژی پیوندی چیست؟

۱۷- چه تفاوتی بین شکافت هسته ای و جوش هسته ای موجود است؟

۱۸- واندوگراف چیست؟ طرز کار آن چگونه است؟

۱۹- اهمیت نوترون از نظر شکافت هسته از چه نظر است؟

۲۰- تلاشی بتائی چیست و چه تغییری در اتم حاصل می شود؟

۲۱- یکی از واکنشهای هسته ای که منجر به تولید بتای مثبت (پوزیترون) می شود استحاله

رادیو فسفر $^{30}_{15}\text{P}$ به سیلیسیم $^{30}_{14}\text{Si}$ است. فرمول این واکنش را بنویسید.

این مسئله ها را حل کنید

۱- يك ملكول گرم ئیدروژن حجمی برابر $22/4$ لیتر و تعداد ملكولی برابر:

$N = 6/02 \times 10^{23}$ دارد. با توجه به اندازه شعاع اتم ئیدروژن ($r = 0/529 \text{ \AA}$) چه نسبتی

از حجم گاز بوسیله اتمها اشغال شده است و چه نسبتی خالی از ماده می باشد؟

۲- مقداری ماده رادیواکتیو شامل 10^{18} اتم رادیو اکتیو است اگر نیمه عمر آن يك

ساعت باشد چند اتم در مدت دو ساعت دچار تلاشی می‌شود؟

۳- در يك بمب هسته‌ای ۱۵ كيلوگرم از ماده منفجره می‌تواند مقدار انرژی معادل يك ميليون تن TNT تولید کند اگر هر تن TNT در موقع انفجار $10^9 \times 18/4$ ژول انرژی تولید کند، معین کنید چند گرم از این ماده منفجره به انرژی تبدیل شده است؟

۴- تعدادی اتم تیدروژن بحالت تحريك درآمده و الكترون آنها روی مدارهایی با عدد کوانتم n قرار گرفته است اگر $n=9$ باشد شعاع مدار و سرعت الكترون‌ها را در این حالت تحريك حساب کنید.

پاسخ به پرسشهای متن بخش ۱۸

(۱-۱۸) - بلی ، با افزایش شدت جریان ، میدان مغناطیسی قويتر شده و چوب‌پنبه‌ها به هم نزديکتر و حلقه‌ها تنگتر می‌شوند و باکاهش شدت جریان چوب‌پنبه‌ها از هم بازتر می‌گردند.
(۲-۱۸) - سرعت ذرات آلفا ، ضخامت ورقه فلزی و مقدار بارالکتریکی روی هر هسته ، و رادرفورد اثر این عوامل را ضمن محاسبات خود در نظر گرفت و همکاران او به مرحله آزمایش درآوردند.

(۳-۱۸) - اتم درحالت عادی خنثی است. بنابراین بارمثبت هسته برابر بارمنفی الكترونهاي دور هسته است. اگر بارمثبت هسته به‌صورت مضربی از بارالکتریکی الكترون معین باشد (یعنی $Q = Ze$) ، تعداد الكترونها به آسانی حساب می‌شود:

$$Z = \frac{Q}{e} \frac{\text{بار هسته}}{\text{بار الكترون}}$$

(۴-۱۸) - نتیجه مهمتر، تعیین Z (عدد اتمی) هر عنصر است که هم معرف تعداد الكترونهاي دور هسته و هم معرف تعداد بارهای مثبت درون هسته می‌باشد. علاوه براین Z نمایانگر شماره خانه عنصر مربوط در جدول تناوبی عناصر (جدول مندلیف) است.

(۵-۱۸) - با توجه به رابطه ۳-۱۸ و ثابت بودن مقادیر h و m و e و k ، اندازشعاع هر مدار از رابطه :

$$r_n = \frac{n^2 r_0}{Z} \quad (10-18)$$

به دست می‌آید. برای تیدروژن $Z=1$ است بنابراین شعاع

مدارهای دیگر به ترتیب r_1 ، $4r_1$ ، $9r_1$ ، $16r_1$ و خواهد بود (شکل ۱۸-۱۲).

شکل ۱۸-۱۷- شعاع مدارهای مجاز اتم

لیدروژن و مقایسه آنها با هم در مدل بور.

۱۸-۶- علت این است که طبق رابطه ۱۸-۷ انرژی الکترون با مجذور عدد کوانتومی n نسبت عکس دارد. هرچه n (که در واقع شماره تراز انرژی است) بزرگتر شود انرژی کمتر می شود و به ازاء مقادیر خیلی بزرگ n ، انرژیها به هم نزدیک می شوند و اختلاف آنها به سمت صفر میل می کند.

۱۸-۷- رنگ هر يك از خطوط طیف تابع فرکانس آن است و فرکانس طبق رابطه $E_F - E_I = hf$ بستگی به اختلاف بین دو تراز انرژی ابتدایی و انتهایی الکترون در اتم دارد. مثلاً وقتی در گاز لیدروژن تخلیه الکتریکی صورت می گیرد اتمهای این گاز در ترازهای مختلف انرژی قرار می گیرند و ضمن برگشت به تراز انرژی پائین تر، انرژی مکسبه را به صورت پرتوهایی با فرکانسهای مجاز مختلف تابش می کنند که به شکل خطوط رنگی طیف ظاهر می شود.

۱۸-۸- با مالش و حرارت دادن و روشن کردن اجسام، برخورد ذرات سریع (مثلاً در گازها ضمن تخلیه الکتریکی)، واکنش شیمیایی و جز اینها.

۱۸-۹- بلی، تمام الکترونهای اتم نیز ممکن است از آن خارج شوند ولی اگر تعداد الکترونها در اتم زیاد باشد، یوتزاسیون کامل چنین اتمهایی به انرژی بیشتری نیاز دارد.

۱۸-۱۵- نیمه عمر هر عنصر رادیواکتیو زمانی است که در آن زمان فقط نصف اتمهای رادیواکتیو موجود در آن عنصر متلاشی می شوند.

۱۸-۱۱- واحد انرژی در فیزیک اتمی الکترون ولت است. الکترون ولت مقدار انرژی است که يك الکترون بین دو نقطه که اختلاف پتانسیل آن يك ولت است بدست می آورد.

$$1\text{eV} = 1/602 \times 10^{-19} \text{J}$$

۱۸-۱۲- نه، زیرا پرتو گاما از جنس فوتون و بدون جرم و بار الکتریکی است، بنابراین عنصر دختر با عنصر مادر یکی است.

معمولاً صدور پرتو گاما از هسته بلافاصله به دنبال گسیل ذره آلفا یا بتا است و علت آن تحریک هسته و انتقال یکی از نوکلئونها از يك حالت انرژی به حالت دیگر می باشد.

دستگاه رسمی یکاهای اندازه گیری

نام یکاهای پایه این دستگاه بقرار زیر است:	و سطح مقطع بسیار کوچک دایره ای شکل که در
الف : متر	خلا ^۱ بفاصله یکمتر از یکدیگر قرار گرفته باشند بگذرد
ب : کیلوگرم	نیروی الکترومغناطیسی که در نتیجه این جریان بین
ج : ثانیه	دو هادی ایجاد میشود برابر 2×10^{-7} نیوتن در
د : آمپر ^۲	هر متر در ازای آنها باشد.
ه : کلوین ^۳	یادآوری- نیوتن یکای نیرو است و در یکاهای
و : کاندلا ^۴	قرعی تعریف میشود.
ز : مل ^۵	کلوین : دمای ترمودینامیکی است برابر با
تعریف یکاهای پایه:	$\frac{1}{273.15}$ دمای ترمودینامیکی نقطه سه گانه آب.
متر: درازائی است مساوی با 1650763.73	کلمه کلوین برای بیان اختلاف دما نیز بکار میرود.
برابر طول موج در خلا ^۶ پرتو اتم کربتون ^۷ 86 که	اختلاف دما بر حسب زینه سلسیوس ^۸ نیز بیان
در انتقال بین دو تراز انرژی $2p_{10}$ و $5d_5$ ایجاد	میشود.
میشود.	هر زینه سلسیوس برابر يك زینه کلوین و صفر
کیلوگرم : توده استوانه ای است از آلیاژ	زینه بندی سلسیوس مطابق 273.15 از زینه بندی
پلاتین و ایریدیم ^۹ که در سال 1889 میلادی مطابق	ترمودینامیکی است.
با 1268 هجری شمسی بعنوان نمونه اصلی کیلوگرم	کاندلا : شدت نوری است که از روزنه ای
مورد قبول کنفرانس عمومی اوزان و مقیاسها واقع	بمساحت $\frac{1}{6000000}$ متر مربع در امتداد عمود بر
شده است و اکنون در دفتر بین المللی اوزان و	سطح روزنه منتشر میشود در صورتیکه این روزنه مانند
مقیاسها واقع در شهر سور ^{۱۰} فرانسه نگهداری میشود.	تابنده کامل (جسم سیاه) در دمای انجماد پلاتین تابش
ثانیه : مدتی است مساوی 9192631770	کند.
برابر دوره تناوب پرتو مربوط به انتقال بین دو تراز	مل (mol): یکای مقدار ماده است و عبارتست
بسیار ظریف (هیپرفن) وابسته بحالت بنیادی اتم	از جرم تعداد کل ذرات (اعم از ملکول، اتم، یون،
سزیم ^۸ 133 .	پروتون، الکترون، نوترون...) موجود در يك سیستم
آمپر : شدت جریان الکتریسته ثابتی است که	که برابر تعداد اتمهای موجود در 12 گرم کربن 12
چون از دو هادی مستقیم متوازی بطول بسیار بلند	(12°C) باشد.

۱- Ampere

۴- Mol

۷- Sevre

۲- Kelvin

۵- Krypton

۸- Cesium

۳- Candela

۶- Iridium

۹- Celsius

جدول عناصرها

Atomic number Z	Symbol	Name	Atomic number Z	Symbol	Name
1	H	Hydrogen	54	Xe	Xenon
2	He	Helium	55	Cs	Caesium
3	Li	Lithium	56	Ba	Barium
4	Be	Beryllium	57	La	Lanthanum
5	B	Boron	58	Ce	Cerium
6	C	Carbon	59	Pr	Praseodymium
7	N	Nitrogen	60	Nd	Neodymium
8	O	Oxygen	61	Pm	Promethium
9	F	Fluorine	62	Sm	Samarium
10	Ne	Neon	63	Eu	Europium
11	Na	Sodium	64	Gd	Gadolinium
12	Mg	Magnesium	65	Tb	Terbium
13	Al	Aluminium	66	Dy	Dysprosium
14	Si	Silicon	67	Ho	Holmium
15	P	Phosphorus	68	Er	Erbium
16	S	Sulphur	69	Tm	Thulium
17	Cl	Chlorine	70	Yb	Ytterbium
18	Ar	Argon	71	Lu	Lutetium
19	K	Potassium	72	Hf	Hafnium
20	Ca	Calcium	73	Ta	Tantalum
21	Sc	Scandium	74	W	Tungsten
22	Ti	Titanium	75	Re	Rhenium
23	V	Vanadium	76	Os	Osmium
24	Cr	Chromium	77	Ir	Iridium
25	Mn	Manganese	78	Pt	Platinum
26	Fe	Iron	79	Au	Gold
27	Co	Cobalt	80	Hg	Mercury
28	Ni	Nickel	81	Tl	Thallium
29	Cu	Copper	82	Pb	Lead
30	Zn	Zinc	83	Bi	Bismuth
31	Ga	Gallium	84	Po	Polonium
32	Ge	Germanium	85	At	Astatine
33	As	Arsenic	86	Rn	Radon
34	Se	Selenium	87	Fr	Francium
35	Br	Bromine	88	Ra	Radium
36	Kr	Krypton	89	Ac	Actinium
37	Rb	Rubidium	90	Th	Thorium
38	Sr	Strontium	91	Pa	Protactinium
39	Y	Yttrium	92	U	Uranium
40	Zr	Zirconium	93	Np	Neptunium
41	Nb	Niobium	94	Pu	Plutonium
42	Mo	Molybdenum	95	Am	Americium
43	Tc	Technetium	96	Cm	Curium
44	Ru	Ruthenium	97	Bk	Berkelium
45	Rh	Rhodium	98	Cf	Californium
46	Pd	Palladium	99	Es	Einsteinium
47	Ag	Silver	100	Fm	Fermium
48	Cd	Cadmium	101	Mv	Mendelevium
49	In	Indium	102	No	Nobelium
50	Sn	Tin	103	Lw	Lawrencium
51	Sb	Antimony	104	Ku	Kurchatovium
52	Te	Tellurium	105	Ha	Hahnium
53	I	Iodine			

عناصری که با حروف ایتالیک نوشته شده‌اند در طبیعت یافت نمی‌شوند و به طور مصنوعی تهیه می‌گردند.

جدول سینوسها، کسینوسها و تانژانتها

زاویه	سینوس	کسینوس	تانژانت	زاویه	سینوس	کسینوس	تانژانت
0°	0.000	1.000	0.000	45°	0.707	0.707	1.000
1	0.017	1.000	0.017	46	0.719	0.695	1.036
2	0.035	0.999	0.035	47	0.731	0.682	1.072
3	0.052	0.999	0.052	48	0.743	0.669	1.111
4	0.070	0.998	0.070	49	0.755	0.656	1.150
5	0.087	0.996	0.087	50	0.766	0.643	1.192
6	0.105	0.995	0.105	51	0.777	0.629	1.235
7	0.122	0.993	0.123	52	0.788	0.616	1.280
8	0.139	0.990	0.141	53	0.799	0.602	1.327
9	0.156	0.988	0.158	54	0.809	0.588	1.376
10	0.174	0.985	0.176	55	0.819	0.574	1.428
11	0.191	0.982	0.194	56	0.829	0.559	1.483
12	0.208	0.978	0.213	57	0.839	0.545	1.540
13	0.225	0.974	0.231	58	0.848	0.530	1.600
14	0.242	0.970	0.249	59	0.857	0.515	1.664
15	0.259	0.966	0.268	60	0.866	0.500	1.732
16	0.276	0.961	0.287	61	0.875	0.485	1.804
17	0.292	0.956	0.306	62	0.883	0.469	1.881
18	0.309	0.951	0.325	63	0.891	0.454	1.963
19	0.326	0.946	0.344	64	0.899	0.438	2.050
20	0.342	0.940	0.364	65	0.906	0.423	2.145
21	0.358	0.934	0.384	66	0.914	0.407	2.246
22	0.375	0.927	0.404	67	0.921	0.391	2.356
23	0.391	0.921	0.424	68	0.927	0.375	2.475
24	0.407	0.914	0.445	69	0.934	0.358	2.605
25	0.423	0.906	0.466	70	0.940	0.342	2.747
26	0.438	0.899	0.488	71	0.946	0.326	2.904
27	0.454	0.891	0.510	72	0.951	0.309	3.078
28	0.469	0.883	0.532	73	0.956	0.292	3.271
29	0.485	0.875	0.554	74	0.961	0.276	3.487
30	0.500	0.866	0.577	75	0.966	0.259	3.732
31	0.515	0.857	0.601	76	0.970	0.242	4.011
32	0.530	0.848	0.625	77	0.974	0.225	4.331
33	0.545	0.839	0.649	78	0.978	0.208	4.705
34	0.559	0.829	0.675	79	0.982	0.191	5.145
35	0.574	0.819	0.700	80	0.985	0.174	5.671 ^c
36	0.588	0.809	0.727	81	0.988	0.156	6.314
37	0.602	0.799	0.754	82	0.990	0.139	7.115
38	0.616	0.788	0.781	83	0.993	0.122	8.144
39	0.629	0.777	0.810	84	0.995	0.105	9.514
40	0.643	0.766	0.839	85	0.996	0.087	11.43
41	0.656	0.755	0.869	86	0.998	0.070	14.30
42	0.669	0.743	0.900	87	0.999	0.052	19.08
43	0.682	0.731	0.933	88	0.999	0.035	28.64
44	0.695	0.719	0.966	89	1.000	0.017	57.29
45	0.707	0.707	1.000	90	1.000	0.000	

جدول لگاریتم اعشاری

N	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	D
10	0000	0004	0008	0012	0016	0020	0024	0028	0032	0036	A
11	0041	0045	0049	0053	0057	0061	0065	0069	0073	0077	A
12	0080	0084	0088	0092	0096	0100	0104	0108	0112	0116	A
13	0119	0123	0127	0131	0135	0139	0143	0147	0151	0155	A
14	0158	0162	0166	0170	0174	0178	0182	0186	0190	0194	A
15	0197	0201	0205	0209	0213	0217	0221	0225	0229	0233	A
16	0236	0240	0244	0248	0252	0256	0260	0264	0268	0272	A
17	0275	0279	0283	0287	0291	0295	0299	0303	0307	0311	A
18	0314	0318	0322	0326	0330	0334	0338	0342	0346	0350	A
19	0353	0357	0361	0365	0369	0373	0377	0381	0385	0389	A
20	0392	0396	0400	0404	0408	0412	0416	0420	0424	0428	A
21	0431	0435	0439	0443	0447	0451	0455	0459	0463	0467	A
22	0470	0474	0478	0482	0486	0490	0494	0498	0502	0506	A
23	0509	0513	0517	0521	0525	0529	0533	0537	0541	0545	A
24	0548	0552	0556	0560	0564	0568	0572	0576	0580	0584	A
25	0587	0591	0595	0599	0603	0607	0611	0615	0619	0623	A
26	0626	0630	0634	0638	0642	0646	0650	0654	0658	0662	A
27	0665	0669	0673	0677	0681	0685	0689	0693	0697	0701	A
28	0704	0708	0712	0716	0720	0724	0728	0732	0736	0740	A
29	0743	0747	0751	0755	0759	0763	0767	0771	0775	0779	A
30	0782	0786	0790	0794	0798	0802	0806	0810	0814	0818	A
31	0821	0825	0829	0833	0837	0841	0845	0849	0853	0857	A
32	0860	0864	0868	0872	0876	0880	0884	0888	0892	0896	A
33	0899	0903	0907	0911	0915	0919	0923	0927	0931	0935	A
34	0938	0942	0946	0950	0954	0958	0962	0966	0970	0974	A
35	0977	0981	0985	0989	0993	0997	1001	1005	1009	1013	A
36	1016	1020	1024	1028	1032	1036	1040	1044	1048	1052	A
37	1055	1059	1063	1067	1071	1075	1079	1083	1087	1091	A
38	1094	1098	1102	1106	1110	1114	1118	1122	1126	1130	A
39	1133	1137	1141	1145	1149	1153	1157	1161	1165	1169	A
40	1172	1176	1180	1184	1188	1192	1196	1200	1204	1208	A
41	1211	1215	1219	1223	1227	1231	1235	1239	1243	1247	A
42	1250	1254	1258	1262	1266	1270	1274	1278	1282	1286	A
43	1289	1293	1297	1301	1305	1309	1313	1317	1321	1325	A
44	1328	1332	1336	1340	1344	1348	1352	1356	1360	1364	A
45	1367	1371	1375	1379	1383	1387	1391	1395	1399	1403	A
46	1406	1410	1414	1418	1422	1426	1430	1434	1438	1442	A
47	1445	1449	1453	1457	1461	1465	1469	1473	1477	1481	A
48	1484	1488	1492	1496	1500	1504	1508	1512	1516	1520	A
49	1523	1527	1531	1535	1539	1543	1547	1551	1555	1559	A
50	1562	1566	1570	1574	1578	1582	1586	1590	1594	1598	A
51	1601	1605	1609	1613	1617	1621	1625	1629	1633	1637	A
52	1640	1644	1648	1652	1656	1660	1664	1668	1672	1676	A
53	1679	1683	1687	1691	1695	1699	1703	1707	1711	1715	A
54	1718	1722	1726	1730	1734	1738	1742	1746	1750	1754	A
55	1757	1761	1765	1769	1773	1777	1781	1785	1789	1793	A
56	1796	1800	1804	1808	1812	1816	1820	1824	1828	1832	A
57	1835	1839	1843	1847	1851	1855	1859	1863	1867	1871	A
58	1874	1878	1882	1886	1890	1894	1898	1902	1906	1910	A
59	1913	1917	1921	1925	1929	1933	1937	1941	1945	1949	A
60	1952	1956	1960	1964	1968	1972	1976	1980	1984	1988	A
61	1991	1995	1999	2003	2007	2011	2015	2019	2023	2027	A
62	2030	2034	2038	2042	2046	2050	2054	2058	2062	2066	A
63	2069	2073	2077	2081	2085	2089	2093	2097	2101	2105	A
64	2108	2112	2116	2120	2124	2128	2132	2136	2140	2144	A
65	2147	2151	2155	2159	2163	2167	2171	2175	2179	2183	A
66	2186	2190	2194	2198	2202	2206	2210	2214	2218	2222	A
67	2225	2229	2233	2237	2241	2245	2249	2253	2257	2261	A
68	2264	2268	2272	2276	2280	2284	2288	2292	2296	2300	A
69	2303	2307	2311	2315	2319	2323	2327	2331	2335	2339	A
70	2342	2346	2350	2354	2358	2362	2366	2370	2374	2378	A
71	2381	2385	2389	2393	2397	2401	2405	2409	2413	2417	A
72	2420	2424	2428	2432	2436	2440	2444	2448	2452	2456	A
73	2459	2463	2467	2471	2475	2479	2483	2487	2491	2495	A
74	2498	2502	2506	2510	2514	2518	2522	2526	2530	2534	A
75	2537	2541	2545	2549	2553	2557	2561	2565	2569	2573	A
76	2576	2580	2584	2588	2592	2596	2600	2604	2608	2612	A
77	2615	2619	2623	2627	2631	2635	2639	2643	2647	2651	A
78	2654	2658	2662	2666	2670	2674	2678	2682	2686	2690	A
79	2693	2697	2701	2705	2709	2713	2717	2721	2725	2729	A
80	2732	2736	2740	2744	2748	2752	2756	2760	2764	2768	A
81	2771	2775	2779	2783	2787	2791	2795	2799	2803	2807	A
82	2810	2814	2818	2822	2826	2830	2834	2838	2842	2846	A
83	2849	2853	2857	2861	2865	2869	2873	2877	2881	2885	A
84	2888	2892	2896	2900	2904	2908	2912	2916	2920	2924	A
85	2927	2931	2935	2939	2943	2947	2951	2955	2959	2963	A
86	2966	2970	2974	2978	2982	2986	2990	2994	2998	3002	A
87	3005	3009	3013	3017	3021	3025	3029	3033	3037	3041	A
88	3044	3048	3052	3056	3060	3064	3068	3072	3076	3080	A
89	3083	3087	3091	3095	3099	3103	3107	3111	3115	3119	A
90	3122	3126	3130	3134	3138	3142	3146	3150	3154	3158	A
91	3161	3165	3169	3173	3177	3181	3185	3189	3193	3197	A
92	3200	3204	3208	3212	3216	3220	3224	3228	3232	3236	A
93	3239	3243	3247	3251	3255	3259	3263	3267	3271	3275	A
94	3278	3282	3286	3290	3294	3298	3302	3306	3310	3314	A
95	3317	3321	3325	3329	3333	3337	3341	3345	3349	3353	A
96	3356	3360	3364	3368	3372	3376	3380	3384	3388	3392	A
97	3395	3399	3403	3407	3411	3415	3419	3423	3427	3431	A
98	3434	3438	3442	3446	3450	3454	3458	3462	3466	3470	A
99	3473	3477	3481	3485	3489	3493	3497	3501	3505	3509	A

منابعی که در تدوین این کتاب به آنها مراجعه شده است

- 1) Contemporary Physics, Fred W. Inman and Carl E. Miller
- 2) A Contemporary View of Elementary Physics, Borowitz and Bornstein
- 3) Modern College Physics, Harvey e. White
- 4) Physics, Irwin Genzer, Philip Youngner
- 5) Project Physics, Text and Hand books
- 6) Physics Taffel
- 7) The Science of Physics, Arthur Beiser
- 8) Mechanics, Volume 1 Berkeley Physics Course
- 9) Physique, Terminale C. J. Sessac, G. Treherne
- 10) Electricité, et Magnétique, P. Fleury et J. P. Mathieu
- 11) Mécanique, P. Fleury et J. P. Mathieu
- 12) Image Optique, P. Fleury et J. P. Mathieu

